CENGİZ ÖZAKINCI

İBLİSİN KIBLESİ

Soğuk Savaş Döneminden Yeni Dünya Düzenine
1945'ten 28 Şubat'a ve günümüze
Türkiye'de Siyasal İslamcılık ve Emperyalizm
United States of İrtica

ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı Siyonist Yahudi Zbignew Brzezinski, CIA tarafından örgütlenmiş İslamcı Mücahidler'e gönderilen Amerikan silahlarını, 3 Şubat 1980 günü Afganistan'da Hayber Geçidi'nde, Usame Bin Ladin'e kendi elleriyle teslim ediyor. © Bettmann / CORBIS

genişletilmiş
gözdengeçirilmiş
güncellenmiş

13. basım

HIRİSTİYAN-SİYONİST İSLAMCI İTTİFAKI
Hedef: Anadolu Federal İslam Devleti
Türkiye'ye biçilen küresel rol: Hilafet!
Müslümanlar İsrail'li bir Mehdi'ye hazırlanıyor
CIA, Türkiye'yi çökertti!
Ordu, ABD'ye tepkili
Kürt milliyetçiliği ve Şeriatçı hareket birleştirilecek
Türkiye, İslam dünyasına liderlik konumuna sahip
Amerikan ordusunda türban tartışması

otopsi

CENGİZ ÖZAKINCI

İBLİSİN KIBLESİ

Soğuk Savaş Dönemi'nden Yeni Dünya Düzeni'ne
1945'ten 28 Şubat'a ve Günümüze
Türkiye'de Siyasal İslamcılık ve Emperyalizm

United States of İrtica

yayın hakları©: nuhungemisi ltd. / otopsi yayınları
Baskı ve cilt: Kayhan Matbaası /0212 6123185
ISBN 975-8410-00-8
United States of İrtica
1. Basım / Mayıs 1999
2. Basım / Ağustos 1999
3. Basım / Mayıs 2000
4. Basım / Nisan 2002
5. Basım / Temmuz 2003
6. Basım / Temmuz 2003
genişletilmiş, gözdengeçirilmiş, güncellenmiş
yeniden basım
İblisin Kıblesi
1. Basım / Ekim 2005
2. Basım / Ekim 2005
3. Basım / Ekim 2005
4. Basım / Kasım 2005
5. Basım / Mart 2007

8. Basım Şubat 2008

otopsi yayınları
Nuhungemisi Kültür ve Sanat Ürünleri
Yayıncılık, Reklamcılık, Film San. Ve Tic. Ltd. Şti.'nin
Kitap Yayın Markasıdır
Salkım Söğüt sok. No:8 Keskinler İş Mrk. D:604, 605
Cağaloğlu - İstanbul, Tel: 0212 5196848 Faks: 0212 5196849
otopsiyayinevi@hotmail.com

CENGİZ ÖZAKINCI'NIN YAPITLARI:
Araştırma-İnceleme
- **İletişim Çağında Aydın Kirlenmesi** (Bellek y.) (Tükendi)
- **Dünden Bugüne Türklerde DİL ve DİN** (Otopsi y.)
- **United States Of İRTİCA** (Otopsi y.) (Tükendi: Genişletilmiş basım: **İblisin Kıblesi**)
- **İslam'da Bilimin Yükselişi ve Çöküşü** (Otopsi y.)
- **Dolmakalem Savaşları** (Otopsi y.) (Tükendi)
- **Euro-Dolar Savaşı** (Otopsi y.)
-**Türkiye'nin Siyasi İntiharı: Yeni-Osmanlı Tuzağı** (Otopsi y.)
- **İblisin Kıblesi** (Otopsi y.)
- **Kalemin Namusu** (Otopsi y.)
- **Kuvayı Sirtaki** (Otopsi y.)

Edebiyat
- **Neveser** – (Filika y.)
- **Münevver-** (Filika y.)
- **Siyon-Türk Zelda- Bayan Pipo** (Filika y.)
- **Bir Kadın Bir Erkek: Düet ve Düello** (Filika y.)
- **Derin Şubat** (Filika y.)

e-posta: **cengizozakinci @ hotmail.com**

CENGİZ ÖZAKINCI

TÜRKİYE'NİN SİYASİ İNTİHARI:YENİ-OSMANLI TUZAĞI

Otopsi Yayınları

1808-1918 arası Osmanlı'yı çökerten politikalar 1938'den günümüze aynen uygulanıyor mu? • Abdülmecid niçin *"Senin İçin Öldük Avrupa!"* yazılı madalyalar bastırıp dağıtıyordu? • Osmanlı 1856 yılında o dönemin *Avrupa Birliği* demek olan *Europeen Concert*'e tam üye olduktan sonra nasıl adım adım çöküşe sürüklendi? • Avrupa Devletler Birliği'ne üye olmak uğruna Garter Haçlı Şövalyeleri Tarikatı'na üye edilen Osmanlı padişahları kimlerdi? • İslam'ın koruyucusu ilan edilen Alman İmparatoru II. Wilhelm, Müslüman ve Hacı mıydı? • Osmanlı'nın son Genelkurmay Başkanları Alman mıydı? • Mustafa Kemal'e sandıklarla altın rüşvet teklif eden yabancılar kimlerdi? • Mehmet Akif Ersoy Hıristiyan Almanya'yı Osmanlı'nın kurtarıcısı ve İslam'ın güneşi olarak mı görüyordu? • 5.000.000 Alman altını karşılığında Cihad ilan edenler kimler? • Alman Malı Cihat Fetvası'nı imzalayan Said-i Nursi ne zaman Almanya'ya kaçtı? • Hıristiyan parasıyla, Hıristiyan komutası altında İslam Cihadı olur mu? • Hitler, gerçek adı *Haydar Ebu Ali* olan bir Müslüman mıydı? • Kimler Mussolini'yi *Musa Nili* adıyla Müslüman yaptı? • Said-i Nursi 1957'de hangi

tugay camisinin temelini attı? • 1915'te Çanakkale'ye çıkartma yapan düşman birliklerinde yer alan Siyonistler kimlerdi? • Siyonistler 1917'de Filistin'de Osmanlı'ya karşı savaştı mı? • Kafkaslar ve Balkanlar'daki Müslüman Türkleri Hitler'in ordusuna katıp savaşa süren Müftü kimdi? • "Dinler Arası Diyalog"u başlatan Hitler mi? • Evangelist - Hitler İşbirliğini gerçekleştiren "dinler arası diyalogçu" Rahip kimdi? • "Dinler Arası Diyalog" 1945'te İsviçre'de hangi Şato'dan örgütlendi? • Hangi tarikat Şeyhi 1945'te Eski Hitlerci Evangelist rahiple "Dinler Arası Diyalog" başlattı? • Amerika Hitler stratejilerinin varisi mi? • Hitler Amerikan ajanı mıydı? • Yeni-Osmanlı Düzeni öneren Büyük Ortadoğu Projesi NAZİ ürünü mü? • Amerikan Scientology Tarikatı'nın Türkiye uzantısı 1952'de kimler tarafından kuruldu? • Amerikan Başkanı Roosevelt'i mürit ve Amerika'yı Mesih ilan eden hangi Osmanlıcı tarikattı? • Hangi Tarikat Atatürkçülükten dönme ünlü bir şairi Hz. Muhammed'den sonra gelen yeni Peygamber olarak ilan etti? • 1949'da peygamber ilan edilen ünlü Atatürkçü Şair'in Allah'tan gelmiş vahyler olarak ilan edilen kitabı neydi? • Türkiye'ye Osmanlı düzenine dönüş ve *Ortadoğu İslam Federasyonu* kurma görevini 1950'de Amerika ve NATO mu verdi? • Necip Fazıl Kısakürek Osmanlıcı olmadan önce Atatürk'ü öven ve irticayı yılan olarak niteleyen yazılar yazdı mı? • Fethullah Gülen'in *"Işık Evi"* deyimini ilk kez Amerikan Board Protestan Misyonerleri mi kullandı? • Osmanlıcı Nurcuların tasavvuf kitaplarını 1970'lerde Protestan Misyonerler mi yayımlıyordu? • Osmanlıcı Siyonistler kimler? • Hangi Osmanlıcı Cumhurbaşkanı Türk-Yunan Federasyonu önerdi? • Turgut Özal, 17 yıldır Türkçe'ye çevrilmeyen Fransızca kitabında Türklük için neler söylüyor? • Hilafet isteyen ABD Başkanı kim? • Demirel 1965'de Türk-Kürt Federasyonu istedi mi? • Eyalet düzenini öven mozaikçi Atatürkçü kim? • İsmail Cem Osmanlıcı mı? • İşgalci ABD Irak'ta Osmanlı düzeni mi kuruyor? • Türkiye Osmanlıcılık yapmak üzere IMF ve Dünya Bankası tarafından Amerika için satın mı alındı? • Atatürk Hilafetçi miydi? • Marksist Hilafetçilik ve Marksist Osmanlıcılık hangi koşullarda nasıl doğdu? • Hangi Siyonist Osmanlıcı Amerikalı Türkiye'de tekke açtı? • 1956'da Amerikan ajanları Eski Almancı Teşkilat-ı Mahsusa ajanlarıyla Osmanlı-İslam Birliği hakkında neler görüştü? • Osmanlıcı Kürtçülüğün tohumları 1945'te Amerikalı uzmanlar tarafından mı atıldı? • ABD ve NATO 1945'ten sonra Güneydoğu'nun kalkınmasını nasıl önledi? • NATO Savunma haritalarında yer almayan Güneydoğu, ABD için *"Fulda Boşluğu"* muydu? • 12 Eylül'ün derin misyonunda Türkiye'yi Osmanlı'ya döndürmek ve federasyona götürmek mi vardı? • İstanbul Başkentli Yakındoğu Federasyonu kimlerin önerisi? • Türkiye Federal Cumhuriyeti ve İstanbul Federe Devleti nereden çıktı? • Usame Bin Ladin ve Abdullah Öcalan niçin Osmanlıcılığı övüyorlar? • Siyonistler neden Osmanlıcı? • Küresel bölücülüğün Türkiye'deki adı *Yeni-Osmanlıcılık* mı? • Amerika'dan dönen Osmanlı tahtının varisleri seçimler yoluyla iktidara gelmeye mi hazırlanıyor? • Hangi olaylar Amerikan Osmanlıcığının maskesini düşürdü? • Atatürk Hilafeti vasiyet etti mi? • Osmanlıcıların 81 ilimizi 81 eyalete dönüştürme çabalarının temelleri 12 Eylül'de mi atıldı? • Atatürk'ün yazdırdığı Osmanlı tarihi neden okullardan kaldırıldı? • Luther Osmanlı için ne dedi? • Amerika neden Türkiye Osmanlı'ya dönmeli, İslam'ın lideri olmalı diyor? • İngiltere Başbakanı Tony Blair Kur'an Hafızı mı? • İngiltere Veliahtı'nın gizli Müslüman adı *Hüseyin Charles* mı? • Prens Charles ve İngiliz Kraliyet Ailesi'nin erkekleri sünnetli, Müslüman ve Nakşi mi? • İngiliz Kraliyet Ailesi, Peygamberimizin soyundan mı geliyor? • Başbakan'ın Amerika'da Edelman'la birlikte görüştüğü Osmanlıcı Nakşi Şeyhi kim? • [illegible] ve İngiltere bu Nakşi Şeyhi hangi amaçlarla nasıl kullanıyor?

Altmış Yıldır Osmanlı-[illegible] Savaşı'nda mıyız?

Yaradan'a sığınarak

"biz"e

Dikkat edin! Dünya hayatı sizleri birbirinizi aldatmaya sürüklemesin ve O *Aldatıcı* sizi "Allah"la aldatmasın.

Kur'an; Lokman Suresi / 33. Ayet

İçindekiler

GİRİŞ:
"SİYASAL-İSLAM"DA
ALTMIŞ YILLIK AMERİKAN DAMGASI
16 Şubat 1969: İslamcı Mehmet Şevket Eygi, Kanlı Pazar ve ABD
1969-1999: İlk Amerikancı Türbancı Şule Yüksel Şenler'den,
Amerikan Uyruklu Son Türbancı Merve Kavakçı'ya
5 Mart 1999: Merve Kavakçı'nın Amerika'ya Bağlılık Andı
Amerikano-İslamcı Bir Dallas Dizisi
Amerika'nın "Melting Pot"u, "eritme kazanı"
Amerika'nın "Dine Baskıyı İzleme Bürosu"

BİRİNCİ BÖLÜM:
RUSYA'DA GERİYE DÖNÜŞ
VE TÜRKİYE'DE SİYASAL-İSLAMCILIĞIN YÜKSELİŞİ
Orwell'in "1984"ünden Rusya'nın 1984'üne:
Bir "geriye dönüş"ün öyküsü
Temmuz 1984: SSCB, ABD'ye boyun eğiyor
Ağustos 1984: Türkiye'de irtica ve bölücülük silaha sarılıyor
İrticayla bölücülüğün işbirliği: İBDA-C ve PKK

İKİNCİ BÖLÜM:
SOĞUK SAVAŞ DÖNEMİNDE
TÜRKİYE'DE SİYASAL İSLAMCILIK VE ABD
ABD: "In god we trust"
1945: Türkiye Sovyetler'e karşı ABD'den yardım istiyor
1945: İrticanın kuramcısı ABD
24 Aralık 1945: Papa, Panislamist ABD'yi kutsuyor
1946: Necip Fazıl, Büyük Doğu, irtica ve ABD
1946: Bir irtica kuramcısı; ABD Büyükelçisi Bullitt
1947: İrticanın başı ABD dinci eğitim istiyor
ABD, Hitler'in Panislamist Turancılığını devralıyor
Nazi ajanı mürteciler ABD'nin buyruğuna giriyor
1951: ABD güdümlü İslam Demokrat Partisi
1956: ABD Dışişleri Bakanı J.F.Dulles din devleti istiyor
27 Mayıs 1960: Ordu, ABD güdümlü irticayı bastırıyor
İrticayı körükleyen ABD, Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

27 Mayıs'tan 12 Mart'a ve 12 Eylül'e

ABD – AVRUPA - TÜRKİYE İLİŞKİLERİ

ASKERİ DARBELER VE SİYASAL İSLAM

1960-1970: Fransa ABD'yi Avrupa'dan kovmak istiyor

De Gaulle, ABD'yi dışlayan bir Avrupa İstiyor

Türkiye, Amerika'ya Karşı

De Gaulle Politikası uyguluyor

Siyasal İslamcı MNP'nin doğuşu

Erbakan'ın Avrupa Çelişkisi

"Konsantrik Dış Çizgiler" ve Milli Nizam Partisi

Erbakan'ın İslamcı MNP'si

Anglo-Amerikan Hıristiyan-Siyonist Güdümlü

Yahudi Lobisi, Siyonizm ve Milli Nizam Partisi

Anti-Siyonist Söylem, Siyonist Eylem

Erbakan: Yolumuz Suudilerin Yolu

12 Mart 1971 Askeri Müdahelesi ve Erbakan

ABD-Avrupa-Rusya üçgeninde Türkiye

ve Amerikan Güdümlü Siyasal-İslamcılık

12 Eylül 1980: ABD'nin "Yeşil Kuşak" Darbesi

ve Türkiye'de Siyasal-İslamcılığın yükselişi

Laiklik ve Türk-İslam-Nato Sentezi

16 Haziran 1983:

12 Eylül yönetimi imam-vali, imam bürokrat istiyor

1984: Soğuk Savaş biterken

Türkiye'de Siyasal İslamcılık ve bölücülük

Bölücü PKK ve Amerikan İslamcısı Necip Fazıl

Siyasal İslamcıların akıl hocaları

Hıristiyan-Siyonist

Siyasal İslamcılık:

Bir tür etnik ve dinsel bölücülük

Apo, köyüne cami gibi ev istedi

Siyasal İslamcılık:

Hıristiyan-Siyonist Küreselciliğin Maşası

Siyasal İslamcı Stratejiler

Hıristiyan-Siyonist Patentli

Hizbullah'ta PKK mühürlü notlar

Soğuk Savaş Biterken

Refah Partisi etnik ayırımcılığa göz kırpıyor

Siyasal İslamcıların

Gayrı-Müslimlerle ortak cihad fonu

Tayyip Erdoğan 1990'da hazırlattığı

Kürt Sorunu Raporunu Anımsıyor mu?
1990: Tayyip Erdoğan peşmerge kampında
Bir grup RP'li Kürt Milletvekili,
Çekiç Güç'e destek nedenini açıkladı:
"KUZEY IRAK'TA KÜRT DEVLETİ İSTİYORUZ"
Siyasal İslamcılık ve etnik bölücülük:
Batı'nın yıpratıcı kozları
Tayyip Erdoğan: "Kürt Sorunu, benim sorunum"

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
KÜRESELCİ FAŞİST "YENİ DÜNYA DÜZENİ "NDE
ABD-AVRUPA BİRLİĞİ İLİŞKİLERİ VE
TÜRKİYE'DE SİYASAL İSLAMCILIK
1985: Ortak Pazar'dan Avrupa Birliği'ne
Avrupa Devleti doğuyor
1989:Avrupa-Rusya yakınlaşması
1989: ABD, Avrupa-Rusya yakınlaşmasına karşı
1990: ABD, Türkiye'nin AB'a girmesini istemiyor mu?
ABD güdümlü Panislamizm
Bush: Avrupa Birliği'ni 3'e Böldüm!

BEŞİNCİ BÖLÜM
1989-1995
TEK KUTUPLU DÜNYADA
ABD GÜDÜMLÜ SİYASAL İSLAM
HİLAFETÇİ DARBE PEŞİNDE
1989: ABD laikliğe ve Atatürkçülüğe karşı,
Nurculuktan ve Nakşibendilikten yana
1990: İrtica aydınları öldürmeye başlıyor
1993: İmamlar orduda subay olacak
Kasım 1993: Avrupa-Rusya yakınlaşmasına karşı RP-ABD uzlaşması
Kasım 1993: I. Din Şurası, Hilafete giden yolu açıyor
ABD Hilafetin yeniden kurulmasını istiyor
1994: Kissinger Türkiye'de tekke açıyor; irtica orduya çengel atıyor
27 Mart 1995: Emekli Genelkurmay Başkanı D. Güreş,
Türkiye gazetesini, TGRT'yi ve İhlas Holding'i övüyor
13 Nisan 1994: Erbakan: "Sert mi yumuşak mı, tatlı mı kanlı mı?"
Şevki Yılmaz: "Ya oyla ya kanla"
Erbakan: "Rap rap sesleriyle geliyoruz"
1989-1995: İrtica ve polis
Sonuç

ALTINCI BÖLÜM

1995-1997

"28 ŞUBAT"IN "YENİ ULUSAL SAVUNMA ÇİZGİSİ"NDE ETNİK BÖLÜCÜLÜK VE SİYASAL İSLAMCILIK

1995 MİT irtica raporu

Şubat 1996: Ordu irticaya tavır alıyor

Ordu-RP kavgası

Temmuz 1996: ABD Refah'ı iktidara getiriyor

Ocak 1997: Sincan'da tanklar geçiyor

28 Şubat 1997: MGK kararları ve Yeni Ulusal Savunma Çizgisi

28 Şubat MGK kararları

28 Şubat kararlarında irtica ve İran

Şah'ın son Genelkurmay Başkanı Abbas Karabagi ve

Humeyni Devriminde ABD'nin etkisi

Suudi-Amerika da irticayı ve bölücülüğü kışkırtıyor

Sonuç

YEDİNCİ BÖLÜM

AYDIN SORUMLULUĞU ve DİN ÜZERİNE

BELGELER :

Mit İrtica Raporu-1995

Genelkurmay Siyasal İslam Raporu

Genelkurmay İrtica Brifingi

Genelkurmay Batı Harekat Konsepti

Anayasa Mahkemesi'nin MNP'yi Kapatma Kararı

GİRİŞ

"SİYASAL-İSLAMCILIK"TA ALTMIŞ YILLIK AMERİKAN DAMGASI

MNP-MSP-RP-FP çizgisinde yayın yapan Akit gazetesi, 24 Kasım 1998 günlü sayısında, emekli Harp Akademileri Komutanı Org. Kemal Yavuz'un *irtica da tıpkı bölücülük gibi Amerika'nın Türkiye'ye karşı kullandığı bir kozdur* saptamasına; *bu ucuz polemikler peşinde koşan politikacıların ağzına yakışacak insafsız bir yargıdır* diyerek yanıt veriyordu.

Abdurrahman Dilipak'la birlikte türban yürüyüşünden dolayı yargılanan *Yeni Şafak* gazetesi yazarı Ahmet Taşgetiren'e göre, *"İslamcılık Batı'nın elinde Türkiye'ye karşı kullanılan bir koz olmayıp, yurt çıkarlarını savunan anti-emperyalist bir akım"*dı ve *"28 Şubat kararları da İslam'a karşı topyekün savaş açan, İslamı yok etmek isteyen ABD'nin buyruğuyla gerçekleşmiş"*ti. Taşgetiren'in yazısı özetle şöyleydi:

Batı ile elele verip İslâm'a savaş açanlar üzerine

Ahmet Taşgetiren / Yeni Şafak

Bir süredir seslendirilen bir temel yanılgıyı değerlendirmek istiyorum. Seslendiren kişi **Emekli Org. Kemal Yavuz.** Eski Harp Akademileri Komutanı Sayın Yavuz'un düşünceleri zaman zaman medyada bıçkın kalemler tarafından da paylaşılıyor.

Düşünce şu: **"PKK terörü gibi irtica da dış güçler tarafından Türkiye'ye karşı kullanılan bir karttan ibaret."**

Sayın Yavuz, **dış güç olarak burada ABD'yi (Evet, ABD'yi) gösteriyor** (...) Türkiye'deki İslami oluşumları seçip, PKK terörünün gündemde olduğu bir zamanda iki oluşumu paralel bir biçimde Amerikan inisiyatifiyle bağlantılı göstermek, **bir kurmay beyine değil, ucuz polemikler peşindeki bir politikacı ağzına yakışır** ancak. Dolayısıyla bu değerlendirmelerin Sayın Yavuz'un söyleminde **oldukça hafif** kaldığını belirtmeliyiz. (...)

Sanki Türkiye'deki İslami oluşum, başından beri **Milli Mücadele'nin milli çizgisine sahip** çıkmıyor, Milli Mücadele sonrasında gelişen **Batılılaşmacı yönelişe karşı** tavır koymuyormuş gibi. (...)

Türkiye-Amerika ilişkilerini, getirip İslami oluşumları gölgelemek için kullanmak kadar **insaf dışı bir yaklaşım** olamaz. Bu yaklaşımda eğer **bir kurmaya yakışmayacak sağlıksızlıklar sözkonusu değilse, gerçekten ucuz politika vardır...** Amerikan politikasının, bölgesel planda daha çok

İslam karşıtı bir zeminde oturduğunu, siyasal yapılanışları özellikle **bölgedeki Amerikan çıkarlarını sorgulayan İslami çizgiyi yok etmek** üzere tanzim ettiğini kim görmezden gelebilir? 28 Şubat sürecinin bile böyle bir global yaklaşımın **dümen suyunda** oluştuğu yadsınabilir mi? Bu arada belki bir ayrıntı söz konusudur: **"Vur deyince öldürmeyin"** diyor Amerika... **"28 Şubat mantığı içinde İslami tüm birikimin kökünü kazımak gerçekçi değilse, neden iletişim sağlanabilir bir İslami çizgi bulunmasın"** diyor... (...) Türkiye'de Amerika'ya kafa tutarak iktidar olup da bunu sürdürebilen bir kahraman geldi mi bugüne kadar? (...) Keşke diyorum bugüne kadar Batı'nın dümen suyundan çıkmayanlar, **Türkiye'deki İslami çizgi kadar milli çıkarlara önem verselerdi**. Keşke **Batıcılar, Batı ile elele verip, milli, İslami çizgiyi çökertmek için** uğraşmasaydı...[1]

Ahmet Taşgetiren'in Siyasal İslamcılığı *Batı yayılmacılığına karşıt, ulusal bağımsızlıkçı bir akım* olarak tanımlayıp, Siyasal İslamcılığa karşı olanları *Batının maşası* olarak gösteren bu yazısı, askerleri *Batıyla elele verip İslamı ezenler* olarak nitelendiriyordu. 1948 doğumlu Siyasal İslamcı yazar Ahmet Taşgetiren, İmam-Hatip Lisesi mezunu, Yüksek İslam Enstitüsü'nde okumuş ve 1968'de kurulan İslamcı **Yeniden Milli Mücadele Hareketi** içinde yer almış... Yani kendisi Soğuk Savaş boyunca Batı'yla, Amerika'yla elele verip, o yıllarda bağımsızlık diye tutturan yurtseverlere karşı savaş açanlardan biridir. Nasıl mı? Görelim.

Amerikan güdümlü İslamcı "Yeniden Milli Mücadele Hareketi"

Geçmişte Ahmet Taşgetiren'in de üyesi olduğu, 1967-1972 yılları arasında etkinlik gösteren *"Yeniden Milli Mücadele Hareketi"*nin kurucularından İrfan Küçükköy, *'Bir Uyanışın Anatomisi-Mücadele Birliği'* adlı kitabında, Amerikan yandaşı olan bu İslamcı örgütün, Amerikan karşıtı sola ve ulusal bağımsızlık isteyen yurtseverlere düşman olduğunu ortaya koyuyordu.

Örgütün önemli adlarından Mehmet Özutku, bu kitap üzerine yaptığı açıklamalarda örgütün *Amerikan İşbirlikçisi Siya-*

sal İslamcı bir yapıda olduğunu eleveren açıklamalar yaparken şöyle diyordu:

> **Bizim takip ettiğimiz politika ile Amerika'nın veya Türk devletinin takip ettiği politikalar arasında uyuşan noktalar vardı. Mesela, Amerika da anti-komünistti, biz de öyleydik. Türk devleti anti-kapitalist, anti-Siyonist, milli değerlere bağlı bir devletti, biz de böyleydik. ABD'nin ve Türk devletinin desteğini almak benim işime geliyordu, benim desteğim almak da ABD'nin ve Türk Devletinin işine geliyordu.** Tabii temel kimliğimiz İslam. [2]

Amerikan güdümlü *Yeniden Milli Mücadele Hareketi* kurucularından İrfan Küçükköy'ün kendi yayını olarak bastırdığı *"Bir Uyanışın Anatomisi-Mücadele Birliği"* adlı kitabın kapağı (solda). *Gerçek Hayat* dergisinden Bekir Fuat, bu hareketle ilgili olarak Mehmet Özutku ile söyleşi yaparken (sağda).

Hareketin önderi Aykut Edibali

Bu kitapta açıklandığına göre, Aykut Edibali'nin önderliğini yaptığı harekette Ahmet Taşgetiren'den başka, Melih Gökçek, Cemil Çiçek, Halil Şıvgın, Ali Müfit Gürtuna, Hüseyin Gülerce, Atilla Yayla, Burhan Özfatura ve Taha Akyol gibi Türkiye siyasetinde etkin ünlüler yer alıyordu.

Amerikancı İslamcı *"Yeniden Milli Mücadele Hareketi"*nin Ünlüleri

CNN Türk genel yayın yönetmeni Taha Akyol (solda), 1989-1991 yılları arasında Sağlık Bakanlığı yapan Halil Şıvgın (ortada), Ankara Belediye Başkanı Melih Gökçek (sağda).

Adalet Bakanı Cemil Çiçek (solda), İstanbul Belediye Başkanlığı yapan Ali Müfit Gürtuna (ortada), 1984 ve 1994 yıllarında iki kez İzmir Belediye başkanlığı yapan Burhan Özfatura (sağda)

"Kemalizm, ilerlemeden çok gerilemeye tekabül eder." diyen Prof. Atilla Yayla (solda), ve Zaman gazetesi yazarı Hüseyin Gülerce (sağda).

İçinde yer aldığı bu Amerikancı İslamcı harekete ilişkin olarak, AKP'li Adalet Bakanı Cemil Çiçek, *Yeni Şafak*'ta yayınlanan söyleşisinde: *"Yeniden Milli Mücadele*'ciler **devletin ilgisi**

ve bilgisi dahilinde çalıştı," diyordu. Demek ki, Siyasal İslamcılar, Amerika'nın olduğu denli, devletin ve ordunun da *ilgisi ve bilgisi* kapsamında çalışmışlardı; onları emekli Yüzbaşı Ziya Uygur[3] eğitmiş ve yönlendirilmişti.[4] Özetle, gerçek, Siyasal İslamcı yazar Ahmet Taşgetiren ve onun gibi düşünen bir takım Siyasal İslamcıların söylediklerinin tam tersiydi. 27 Mayıs, 12 Mart ve 28 Şubat'ta kısa süren kesintiler dışında, son 60 yıllık geçmişimiz boyunca, devlet ***Amerika'yla elele verip İslam'ı ezmiş*** olmayıp, tersine ***Batı'yla, Amerika'yla elele verip Siyasal İslamcılığı desteklemiş*** ve Siyasal İslamcıları solun, Amerikan karşıtlarının, ulusal bağımsızlık isteyenlerin, Atatürkçülerin karşısına dikmiştir. Siyasal İslamcılar, 1945'ten sonraki varlıklarını ve gelişmelerini, önce Amerika'ya, Batı'ya, sonra Amerika'yla işbirliği yapan devlete ve hükümetlere borçludurlar.

İmam-Hatipçi Genelkurmay ve Cumhurbaşkanı Ülke Yönetiminin Kilit Noktalarına İmam-Hatiplileri Yerleştiriyor...

Adalet Partisi eski Tokat Milletvekili Osman Saraç, *"Şanlı Kabe'den Canlı Kabe'ye"* kitabında 1960-1973 arası 6 yıl Genelkurmay Başkanlığı, 7 yıl da Cumhurbaşkanlığı yapan Cevdet Sunay'la birlikte yaşadıklarını şöyle anlatıyor:

> T.C. Devleti, 1968 yılı Ocağının sonlarında çok şanlı bir hadiseyi yaşıyordu: **Tarihinde ilk defa bir Türk devlet başkanı kutsal topraklara gidiyordu.** T.C. Cumhurbaşkanı **Cevdet Sunay Paşa,** seçkin bir Türk devleti heyetinin başında **umre haccı** yapıyordu. Ben bu heyette, **Tokat milletvekili ve Dışişleri komisyonu üyesi** olarak **iktidar partisini temsil** ediyordum. Umre haccının ibadetlerini yaparken Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay Paşa beni öne geçirdi. Protokoldeki kendi yerini bana verdi. Kendimizden geçerek güzel bir tavaf yaptık. Kabe'nin içine girdik. Dünyada erilebilecek en büyük şerefe erdik. **Ben Kabe'nin içinde imam oldum. Heyet arkamda Cumhurbaşkanımız yanımda Kabenin dört köşesine yönelerek namaz kıldık** ve ben: Milletimizin daima bahtiyar, devletimizin payidar olmasına dua ettim. Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay Paşa ve heyet üyeleri *"Amin!"* dediler.[5]

Cevdet Sunay, (1960-1966 arası Genelkurmay Başkanı, 1966 - 1973 arası Cumhurbaşkanı)

Cevdet Sunay, Arabistan'a umre'ye giden tek asker kökenli Cumhurbaşkanı olarak kalmayacak, onu Kenan Evren izleyecekti. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin başı emekli Genelkurmay Başkanı Cevdet Sunay, Arabistan'da umre yaparken, Suudiler kendisine kılavuz olarak Atatürk döneminde Türkiye'den göçüp Arabistan'a yerleşen Ali Ulvi Bey'i görevlendirmişlerdi:

> Türkiye Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın umre ziyaretinde, Suudî makamları, mihmandar olarak Ali Ulvi Beyi tensip etmişler, o da derin bir vukuf ile Haremeyn hakkında misafirine doyurucu bilgi sunmuş ve Sunay'ın takdirlerine mazhar olmuştu.[6]

Bülent Arınç, 28 Şubat'tan 3 gün önce, 25 Şubat 1997 günü, Refah Partisi Milletvekili olarak Meclis kürsüsünden şöyle haykırıyordu:

> Merhum Cumhurbaşkanımız Cevdet Sunay Cumhurbaşkanı olduğu zaman, besmele çekerek makamına oturduğunda, Türkiye'de laikler feryat etmişlerdi, *"laiklik elden gidiyor"* diye bas bas bağırmışlardı.[7]

Bugün bir takım Siyasal İslamcılar, *"Devlet ve ordu Amerika'yla birlik olup İslam'ı ezdi"* yalanını yayarken, Emekli Orgeneral, 1960-1966 arası Genelkurmay Başkanı, 1966-1973 arası Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay, 1969'larda şöyle diyordu:

> Bugünkü (1968-1969) –laik- okullar birer anarşi yuvası haline geldi. Bu **–laik- okullardan yetişen gençlere memleket idaresi**

teslim edilemez. On yıl sonra bunların hepsi işbaşına geçecekler. Onlara nasıl güvenebiliriz? Hem biz **laik okullara karşı İmam-Hatip Okullarını** "bir alternatif" olarak düşünüyoruz. **Devletin kilit mevkilerine yerleştireceğimiz kişileri bu – İmam-Hatip- okullarında yetiştireceğiz.**[8]

1966'da Genelkurmay Başkanlığından emekli olup Cumhurbaşkanı seçilen Cevdet Sunay, Nisan 1967'de Amerika'ya yaptığı resmi ziyarette **başında fötr şapkasıyla** dolaşıyordu. Cevdet Sunay, 13 Nisan 1967 günü New York'ta **başında fötr şapkasıyla** helikoptere binerken görülüyor.

Emekli Orgeneral, Genelkurmay ve Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın, 1960'larda dile getirdiği ***ülke yönetiminin kilit noktalarına İmam-Hatip mezunlarını yerleştirmek*** düşüncesi, yaşanan gerçekliğe baktığımızda, adım adım gerçekleşmiş bulunuyor.

Demek ki, toplum önünde Atatürkçü söylevler çekip Atatürkçü demeçler veren bir takım askerler de kapalı kapılar ardında Amerika'nın baskısı altında, isteyerek ya da istemeyerek, Siyasal İslamcılığı besleme, palazlandırma, yönetime getirme buyruğunu yerine getiriyorlardı ve Soğuk Savaş döneminin Siyasal İslamcıları, alınlarında *"NATO Mücahidi"*, *"Pentagon İslamcısı"*, *"Beyaz Saray Müslümanı"* damgasıyla çalışıyorlardı.

Genelkurmay'da İmam-Hatipçi Siyasal İslamcı Askeri İstihbaratçılar

1981'de Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüdler ATASE Başkanı olan Tümgeneral Mahmut Boğuşlu, *Belgelerle Türk Tarihi Dergisi* 1985 yılı ilk sayısında, *"Türkiye'de Laiklik ve İrtica Üzerine Psikolojik Harekat"* başlıklı yazısında şöyle diyordu:

> **Din adamı tipinde değişikliğe gidilmeli, her türlü meslekten; hakimden, savcıdan, avukattan, lise öğretmeninden, doktordan, gemi kaptanından yeni bir tür din adamları yetiştirilmelidir.** Bu arada sayıları son yıllarda artan **İmam Hatip Okulları reorganize edilmeli, bu okullara endüstriel, ticari, turistik vs. hüviyetler de kazandırılmalıdır.**[9]

Emekli Tümgeneral Mahmut Boğuşlu

Bütün Siyasal İslamcıların iştahını kabartacak bu önerileri 1980'lerde yapan kişi, Necmettin Erbakan ya da herhangi bir başka Siyasal İslamcı filan değil; Atatürkçü laik olarak bilinen, 27 Mayıs 1960'da Milli Birlik Komitesi İstihbarat Koordinasyon Kontrol Kurulu üyesi, 1962'de Harp Okulu İstihbarat ve Eğitim Şube Müdürü, 12 Mart 1971'de Kara Harp Akademisi Öğretim Üyesi, 12 Eylül 1980'de ATASE Başkanlığı yapmış bir Askeri İstihbarat Generaliydi. Tümgeneral Mahmut Boğuşlu'nun bu önerileri, kimi dönemlerde kimi askerlerin, Siyasal İslamcı yazar Ahmet Taşgetiren'in dediği gibi *Batıyla elele verip İslam'a savaş açmış* filan olmayıp, tam tersine, Amerikan baskısı altında *Batıyla elele vererek Siyasal İslamcılığı* ***palazlandırmış*** olduğunun bir başka kanıtıdır.

Siyasal İslamcılığın Amerikan güdümünde palazlandırılmasında askerin ne ölçüde etkin olduğunu *"Türkiye'nin Siyasi İntiharı: 'Yeni-Osmanlı' Tuzağı"* adlı kitabımda belgeleriyle yazdığım için, burada bu bir kaç örnekle yetiniyorum. Dileyen, o kitabımda daha geniş açıklamalar bulabilir.

Kimi Siyasal İslamcılara göre:

Amerika'ya hayır demek hainlik, namussuzluk...

Ahmet Taşgetiren'in Yeni Şafak'taki yazısı, bana, Yaşar Kaplan adlı bir başka yazarın, Siyasal İslamcı MNP-MSP-RP-FP çizgisinde yayın yapan *Akit* gazetesinde yayımlanan 21.7.1996 günlü şu yazısını anımsattı:

BİZİM SOLCULAR

HAİN, GAFİL VE NAMUSSUZDUR!..

Yaşar Kaplan / Akit

> **Türk solu,** Türkiye'yi karıştırmak ve hep geri kalmış ülkeler arasında tutmak isteyen **dış güçlerin emellerine hizmet** etmekten başka bir **misyon** üstlenmemiştir. Yani **Türk solu her zaman dünya sağının (kapitalist, emperyalist ağaların) hizmetinde** olmuş ve doğrusu efendilerine gönüllü olarak verdikleri hizmetlerde kusur etmemiştir. **Solcular sadisttirler, muzırdırlar, namussuz ve nankördürler. Gafildirler, haindirler.** Hatta denebilir ki bunların **dünyada en çok zevk aldıkları şey ihanet etmek**tir.

Doğrusunu isterseniz, altmış yıllık Amerikan beslemesi Siyasal İslamcılığın, bağımsızlıktan yana olan Amerikan karşıtlarına **"sadist, muzır, namussuz, nankör, gafil, hain"** diyerek saldırdığı böylesi yazıları okuyunca, *"Müslümanlık bu değil! İslam bu değil! Din bu değil!"* diyorum. Kur'an'da *yalan* şiddetle kınanırken, Siyasal İslamcı yazarların nasıl gerçekleri böylesine alt üst eden yazılar yayımlayabildiğine şaşmıyorum. Biliyorum ki *Müslüman* başka *İslamcı* başka şeydir. **Simit satan adama *simitçi* denildiği gibi, İslam'ı satan adama da *İslamcı* denir.**

Amerikancı-İslamcı İlim Yayma Cemiyeti: İslamcı Siyasetçi ve Bürokrat Fabrikası

Siyasal İslamcıların kendilerini yurtsever, Amerikan karşıtlarını ise vatan haini ve namussuz olarak gösteren yalanlarını çürütmek hiç zor değil. Ülkemizde Amerikan güdümlü Siyasal İslamcılığın 1945'ten sonraki ilk odağı sayılabilecek, 1951'de kurulan ve şu anda Türkiye'yi yöneten Siyasal İslamcı kadroların pek çoğunu yetiştirmiş bulunan *İlim Yayma Cemiyeti* biraz incelenirse, Siyasal İslamcılığın Amerikan beslemesi ve işbirlikçisi olduğu gerçeği apaçık ortaya çıkar. Siyasal İslamcı Milli Gazete'de Sadık Albayrak şöyle övüyor bu kuruluşu:

> İlim Yayma Cemiyeti'nden kimler yetişmedi ki?.. Hukukçular yetişti, doktorlar çıktı ortaya... Bir kaç üniversiteyi yönetim ve ilim kadrosu ile, evirip çevirecek bir noktaya geldi! **Ülkeye nizamat verecek bir siyasal erke ulaştı!..**[10]

"Ülkeyi yönetecek bir siyasal erke ulaşan" bu İslamcı Cemiyeti kendi belgeleriyle tanıyalım önce. Cemiyetin 1967'de yayımladığı tanıtım kitapçığı şöyle:

İLİM YAYMA CEMİYETİ
ve
hizmetleri

Cemiyet Merkezi :
Fatih, Ispirtohane İş Hanı Kat: 4, İstanbul
Telefon : 22 40 06

Bu kitapçıktan Cemiyet'in yetiştirdiklerini "ülkeyi yönetecek siyasal erke ulaştıran" çalışmalarının neler olduğunu görelim şimdi:

İLİM YAYMA CEMİYETİ'NİN YAPTIĞI VE YAPMAĞA DEVAM ETTİĞİ HİZMETLERİN BAŞLICALARI :

1 — İmam-Hatip Okulları :

A — İstanbul'da ilk defa Langa'da iki odalı bir yerde açılan İmam-Hatip Okulu, bilahare Çarşamba. Fethiye semtinde satın aldığı büyük bir arsa üzerine 1500 talebeyi alacak şekilde modern bir İmam-Hatip Okulu yaptırmış ve tedrisata açmıştır.

B — Bu Okula devam eden talebelerin yurd ihtiyaçlarını karşılamak maksadı ile Okula bitişik 2 adet yurd binası yaptırılmış ve 850 talebe barınmaya başlamıştır. Yurda alınmış olan talebelerin yemekhane, yatakhane ve banyolarının yurd binası içinde olması gece ve gündüz mütaleâlarının yurd binasında sıkı bir disiplin altında yaptırılması dolayısıyla sınıf geçme randımanı, aynı derecedeki okullara nazaran mukayese kabul etmeyecek şekilde yüksek olmaktadır. Geçen sene okula devam eden 1238 talebeden 946 sı sınıfını geçmek suretiyle nisbet, % 80 üzerine çıkmıştır.

C — Açılmış olan şubelerimiz de bu sahada çalışmalarına hız vermiş, bir kısmı kendi mıntıkalarında İmam-Hatip Okulu açtırmış (Biga, Sakarya, İnegöl, Düzce, Uşak, Doğanhisar, Karaman, Edirne), bir kısmı da civarında açılan İmam - Hatip Okullarına talebe göndermek ve bunlara yardım etmek suretiyle Millî Eğitim sahasında gayret göstermektedirler.

D — Cemiyetimiz, İstanbul Vilayeti kazalarının her birinde birer İmam-Hatip Orta Okulu açtırmak maksadı ile faaliyete geçmiş ve kazalardaki hayırsever vatandaşlarla yaptığı temaslar, müsbet sonuçlar vermeğe başlamıştır, Önümüzdeki ders yılında birçok kazalarda İmam-Hatip Okulu'nun Orta kısmını açtırabilmek için şimdiden binaları temin etmiş durumdadır.

E — İstanbul İmam-Hatip Okulu'nun ihtiyaca cevap vermediği bir hakikattir. Bunu gözönüne alan Cemiyetimiz, Kadıköy Şubesi vasıtasıyla Altunizade'de 30.000 M² lik bir arsa satın almış ve bu arsa üzerine inşa edilecek ikinci İmam-Hatip Okulu'nun hazırlıkları başlamıştır. Bu hayırlı işe vesile olan Muhterem Zevat'a şükranlarımız pek derindir.

2 — Üniversite câmiasındaki faaliyetler :

A — Cemiyetimiz, Vakıflar İdaresine ait Eyüp'te Zâl Mahmud Paşa Camii medresesi, Topkapı'da Gazi Ahmet Paşa Camii medresesi, Çarşıkapı'da Çorlu Ali Paşa Camii medresesini Vakıflar İdaresinden alarak bu medreselere üniversitenin muhtelif dallarına devam eden yüksek tahsil talebeleri yerleştirmiştir.

B — Vefa'da almış olduğu büyük bir arsaya 1000 talebeyi alabilecek bir yurd binası yaptırmak için proje ve plânlarını hazırlatmış ve hükümet nezdinde teşebbüse geçmiştir.

C — 1967-1968 ders yılında tatbikine geçilen Doktora Bursları, bu sezonda takriben 50 ilâ 100 arasında imanlı ve sağlam akideli gencimizin Doktora yapabilmelerine yardımcı olacaktır. Asgari 250.000 TL. malî veçhesi olan bu hayırlı teşebbüse ön ayak olmuş ve isimlerinin burada zikredilmesini istemeyen faziletli insanlara minnettarlığımızı arzederiz.

3 — Yardımlar :

A — Yüksek İslâm Enstitüsü ve Üniversiteye devam

eden kabiliyetli ve istikbâl vaadeden fakir talebelere burslar vermek suretiyle tahsillerini yapma imkânı sağlanmaktadır.

B — Cemiyetimiz, kültür sahasında faaliyet gösteren muhtelif teşekkül ve kurumlara da yardım elini uzatmış, şimdiye kadar memleketin muhtelif yerlerinde bu sahada faaliyet gösteren teşekküllere 500.000 liraya yakın bir yardım sağlamıştır.

4 — Önümüzdeki yılda yapacağı işler :

A — Cemiyetimizin yaptığı ve yapacağı yurdlar için ve Nizamnamesindeki hizmetlerin ifâsı hususunda luzumlu olan daimi bir gelir sağlamak maksadı ile İbnülemin Mahmud Kemal İnal'ın Bakırcılar'daki tesisine bitişik 324 M² lik 5 parçadan ibaret bir gayrimenkulu satın almış ve burada bir işhanı yaptırmak için proje ve plânlarını hazırlamış ve tasdik için Belediye İmar Müdürlüğüne tevdi etmiş bulunmaktadır. Önümüzdeki yaz devresinde inşaasına başlama kararındadır.

5 — Kurslar :

A — Yüksek İslâm Enstitüsü ve İmam-Hatip Okullarına devam eden talebelerin meslek derslerini takviye için bu sahada yetişmiş elemanlar temin edilerek kurslar açılmıştır.

B — Orta ve Lise tahsili olmayan gerek serbest meslek erbabı ve gerekse camilerin müezzin ve imamları Tekâmül kursları açarak dışardan bitirme inmtihanlarına girmeleri sağlanmaktadırlar.

C — İlim ve maarife hizmet sahasında yapılmış ve yapılmakta olan çeşitli faaliyetler cemiyetimizin bundan sonra yapacağı daha büyük hizmetleri için en büyük bir teminattır.

İLİM YAYMA CEMİYETİ, FAALİYETİ'NİN BİR KISMİNİ NEDEN AYDIN DİN ADAMI YETİŞTİRMEĞE HASRETMEKTEDİR?

İlim Yayma Cemiyeti, kültürlü din adamını, iyi ahlâklı bir neslin yetişmesi için lüzumlu bulmaktadır. Zira dinden başka hiç bir müeyyide yoktur ki, insan ruhuna tesir ederek insanı kemale erdirsin. Bütün felsefî doktrinler tecrübe edilmiştir. Hiç biri topluma fayda getirmediği için tutunamamışlardır. Dinsiz ve maneviyatsız bir cemiyet veya millet, ahlâken sukût etmeğe, sonra da dünya haritasından silinmeye mahkûmdur. Din ve maneviyat, terakkiye, demokrasi nizamına mani değildir. Bilâkis onların tamamlayıcısıdır.

Milletimizi, manevi sahada yükseltmek, ferdleri ahlâklı yapmak, sadece İmam-Hatip Okulu açmakla olmaz. Bütün vatandaşlara din kültürü vermek, iyi ahlâk telkin etmek suretiyle olur. Manevi sahadaki bu boşluğu telâfi etmek isteyen hükûmetimiz, çok yerinde bir kararla ilk, orta ve liselerde programlarına din derslerini ilâve etmiştir. Ayrıca, İmam-Hatip Okulları ve Yüksek İslâm Enstitüleri açmak suretiyle de bilgili din adamı yetişmesine imkân vermiştir. Bu okullardan müsbet bilgileri öğrenerek köye gidecek olan İmam, köylünün kafasında yerleşmiş bulunan hurafeleri söküp atacaktır. Köy imamı, icabında köy okulunda ders verebilmeli, köy öğretmeni ve muhtar ile, el ele vererek köyün kalkınmasına çalışmalıdır. Köy kalkınmasının ve hatta her bakımdan geri kalmış olan memleketimizin kitle halinde kalkınması bu suretle mümkün olur. Onun için İlim Yayma Cemiyeti, iktisadi kalkınmanın şartları arasında, manevî kalkınmaya da yer vermenin lüzumuna inanarak, kültürlü din adamı yetişmesine yardım etmektedir.

İşte 11 Ekim 1951'de kurulan ve Milli Gazete yazarı Sadık Albayrak'ın 13 Mayıs 2000 günlü yazısında, yetiştirdikleriyle *"ülkeye nizamat verecek siyasal erke ulaştı"* dediği *İlim Yayma Cemiyeti*, kendi tanıtım kitapçığından görüleceği üzere bir *"İmam Hatip Fabrikası"* olarak kurulmuştu. Açtıkları İmam Hatip okullarını, devletin laik okullarından kat be kat büyük olanaklarla donattıklarını özenle belirtiyorlardı. 10 Şubat 1953'te kamu yararına sayılarak vergiden bağışık kılınan İslamcı *İlim Yayma*

Cemiyeti'nden yetişenler, gerçekten de ülke yönetimini, siyasal erki adım adım ellerine geçirmişlerdi. Fakat ülkenin yönetimini ellerine geçiren İlim Yayma Cemiyeti bağlantılı İmam-Siyasetçi ve İmam-Bürokratların neredeyse tümünün ortak bir özelliği vardı: Amerikancılık...

Örneğin bürokrat, milletvekili, bakan, başbakan ve cumhurbaşkanı olarak ülke yönetimine yıllarca damgasını basan İslamcı Turgut Özal da İlim Yayma Cemiyeti'nin Vakıf kurucuları arasındaydı.

CIA tarafından *"Türkiye'nin gelmiş geçmiş en Amerikancı Devlet Adamı"* olarak nitelenen İlim Yayma Vakfı kurucusu Cumhurbaşkanı Turgut Özal

Türkiye'yi Siyonist-Masonlar mı yönetiyor, Yoksa Çoğu İlim Yayma Cemiyeti'nden yetişen Amerikancı Siyasal İslamcılar mı?

AKP Milletvekili Bülent Arınç da Türkiye'nin yönetim basamaklarına yerleşen İslamcıların çoğunlukla *İlim Yayma Cemiyeti* bağlantılı oldukları gerçeğini 30 Mart 2003 günü İstanbul'da düzenlenen *İlim Yayma Cemiyeti Genel Kurul Toplantısı*'nda yaptığı konuşmada şöyle açıklıyordu:

> **İlim Yayma Cemiyeti**nin bugüne kadar yaptığı bu mütevazı ama adeta **bir tohum gibi, toprak altına atılıp**, sonra sümbüller, güller verdiği gibi, o büyük hizmetlerini tebrik etmek için geldim... **İlim Yayma Cemiyeti**'nin, şu önümüzdeki dosyalara baktığınızda da göreceksiniz ki, **yaptığı okulları devletin bütçesiyle yapmak mümkün değil, yaptığı yurtları eğitimin bütçesiyle yapmak mümkün değil, verdiği bursları da, yine,**

kamu harcamalarıyla yerine getirmek mümkün değil. İlim Yayma Cemiyeti, Türkiye'nin her yerinde var. Okullarıyla, yurtlarıyla var, öğrencilerimize sağladığı imkânlarla var **Bakanlarımız, genel müdürlerimiz** var; **belediye başkanlarımız** var; **Silahlı Kuvvetlerimizden emekli olmuş, ayrılmış; ama, bu güzel hizmeti götürenlerimiz** var; .. **toplumun bütün kesimlerinden**, bu hayırlı hizmete şu veya bu şekilde katkısı olmuş değerli insanlarımızın buluştuğu **İlim Yayma Cemiyetimiz** var... **İlim Yayma Cemiyeti'nin başkanı**, bir **emekli tuğgeneral**di. [1980–1981 yıllarında Milli Güvenlik Konseyi Devlet Başkanlığı Genel Sekreter Yardımcılığı yapan **General Hasan Sağlam**, emekli olduğu 1986 yılından itibaren 2002 yılına dek aralıksız olarak İslamcı **İlim Yayma Cemiyeti'nin Genel Başkanlığını** yapmıştır-eb] Aramızda, **belediye başkanları** var, **genel müdürler** var, **müsteşarlar** var, **bakanlar** var, **milletvekilleri** var, **tüccar** var, **sanayici** var, **işadamı** var... Bunlar bizim en büyük sermayemizdir ve gücümüzdür.

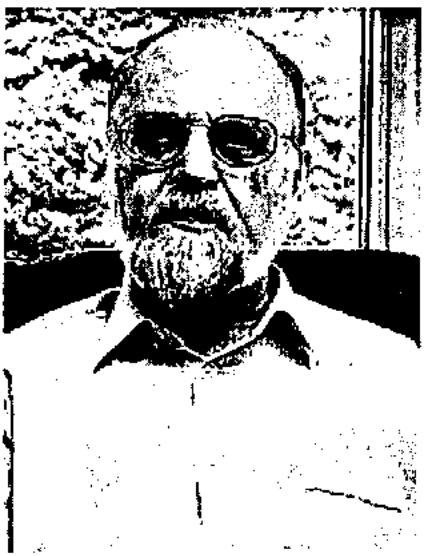
İlim Yayma'cı Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı Bülent Arınç

Arınç'ın Amerikancı İslamcı İlim Yayma Cemiyeti'nin ülke yönetimindeki gücüne ilişkin anlattıkları, Masonların ülke yönetimindeki gücü konusunda anlatılanlara çok benziyordu.

İslamcı yayın organlarında ülkenin perde gerisinden masonlarca yönetildiği söyleniyor, fakat perdenin önündeki yöneticilerin büyük bir çoğunluğu İlim Yayma Cemiyeti'nce kurulmuş İmam Hatip Okulu mezunlarından oluşuyordu.

İslam'la Masonluk Bağdaşır mı?

Ülkeyi perde gerisinden masonlar, perde önünde İslamcılar yönetiyorsa, bu durumda perde gerisindeki masonların ülkeyi perde önündeki İslamcılar aracılığıyla yönettikleri düşünülebilirdi. Masonluğu öven İslamcıların varlığı bu bağlamda oldukça anlamlıydı. Bunlardan biri olan Muhammed Salim Abdullah Almanya İslam Konseyi Başkanı olduğu 1994'te Milli Görüş Vakfı ile birlikte çalışırken Mevlana düşüncesinin Masonlukla birebir örtüştüğünü söylüyor, masonluğa giren ünlü Müslümanların adlarını sayıp döküyordu. Kendisi de masondu ve 1966'dan bu yana Pfalz Eyaleti'nde Zweibrücken Locası'na bağlıydı. 1980'de bu locanın 17 nolu yıllığında yayımlanan yazısı *"İslam'da Masonluk İzleri"* başlığını taşıyordu.[11]

Almanya İslam Konseyi'nin Mason Başkanı
Muhammed Salim Abdullah

Almanya İslam Konseyi Başkanı Muhammed S. Abdullah masonluğu övdü:

27-3-99

İslamda masonluk izleri

Ünlü masonlar Muhammed S. Abdullah Almanya Büyük Mason Locası yayınındaki makalesinde masonluğu övdü. Avrupa Milli Görüş Teşkilatı ile birlikte çalışan Abdullah, İslam toplumlarında çok sayda ünlü mason olduğunu yazdı

Paylaşım anlayışı Abdullah'a göre 1717'lerden itibaren İslamiyetteki masonluk izleri güçlenmeye başladı ve masonluk İslam aleminde de etkinliğini kabul ettirdi. Makalede, İslamdaki paylaşım anlayışının masonluktan geldiği kaydedildi.

İlginçtir, Masonluk ulusal değerlere karşı olduğu gibi, siyasal erke ulaşan Amerikancı İslamcı İlim Yayma'cılar da ulusal değerlere aykırı görüşler taşıyordu çoğunlukla. 24 Eylül 1996 günü T.B.M.M.'de *"Ben, Urfa'dan İstanbul'a ilk gittiğim zaman, Çarşıkapı'daki* ***İlim Yayma Cemiyeti*** *Yurduna geldim. Öğrencilerimizin, inşallah, Anadolu'nun her tarafında, yurtlara kavuşmasını temenni ediyoruz,"* diyen RP Şanlıurfa milletvekili İbrahim Halil Çelik ulusal değerlere karşıt görüşlü sayısız İlim Yayma'cıdan yalnızca biriydi.

İlim Yayma Cemiyeti'nden yetişen
Siyasal İslamcı RP eski Urfa Milletvekili İbrahim Halil Çelik

17 Ocak 1993'te RP İl Teşkilatı'nın Kahramanmaraş Spor Salonu'nda düzenlediği toplantıda; *"70 yıldır Allahsızlık rejimi ile yönetiliyoruz. Atatürk ve Firavun Allahsızlık iddiasında bulunuyorlar,"* diyerek İlim Yayma'dan hangi düşünce yapısında yöneticiler çıkabildiğini ele veriyordu Çelik..

Avusturya'da sahte pasaportla yakalandı

8.12.98 Hr

KAPATILAN RP'nin Şanlıurfa Milletvekili **İbrahim Halil Çelik**, Avusturya'da tutuklandı. **İrahim Halil Çelik**, önceki gün Avusturya'dan Almanya'ya giriş yapmak istedi. Alman polisi **Çelik**'in pasaportunun sahte olduğunu belirledi ve **Çelik**'i gözaltına aldı. **Çelik**, Alman polisi tarafından Avusturya polisine teslim edildi. Sahte pasaport kullandığı gerekçesiyle mahkemeye sevk edilen **Çelik**, önceki gün tutuklanarak Salzburg Cezaevi'ne kondu. Avusturya makamları, durumu Türk makamlarına bildirip **Çelik** hakkında ayrıntılı bilgi istedi. Türk makamları da **Çelik** hakkında Ankara DGM'ce verilmiş gıyabi tutuklama kararları bulunduğunu belirterek, **Çelik**'in iade edilmesini istedi. Avusturya makamları henüz iade talebine yanıt vermedi.

Çelik, "Kan akacak, fıstık gibi olacak" sözleriyle, RP'nin kapatılmasına neden olmuştu. RP'nin kapatılmasıyla birlikte **Çelik**'in milletvekilliği de düşürülmüştü. **Çelik**, bunun ardından umreye gitmiş ve bir daha da dönmemişti. Bir yıldır kaçak olan **Çelik**'i Ankara DGM, gıyabi tutuklama kararıyla arıyordu.

■ **Kadir ERCAN**
ANKARA

RP'li İbrahim Halil Çelik

Çelik'ten inciler

▶ Said-i Nursi'yi okullarda zorunlu ders yapacağız

▶ Milletvekili seçildiğimde Kuran üzerine yemin edeceğim

▶ İki eşli Çelik, Medeni Kanun'u değiştirerek tek eşliliğe son vereceklerini de söyledi.

▶ Çelik, 10 Kasım 1993 Atatürk'ü anma törenlerine katılmama gerekçesini "Sevmediğim adamın törenine niye katılayım" diyerek gösterdi.

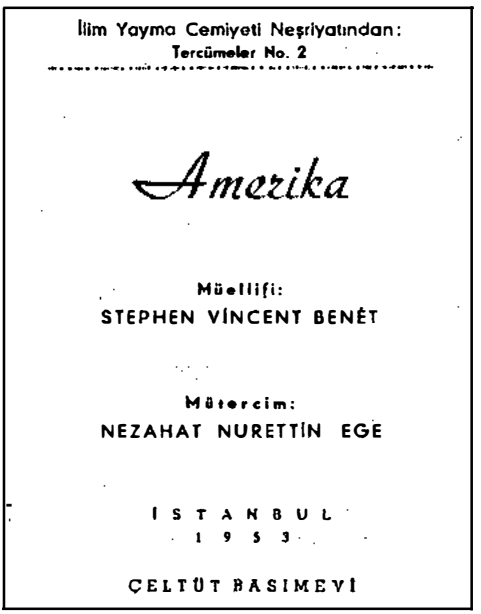
▶ Çelik, 1995 yılında "Meclis'e sarıkla gelebilme özgürlüğü" istedi.

▶ RP iktidarında imam-hatipleri kapatmaya kalkarsanız kan dökülür. Cezayir'den beter olur. Ben de kan dökülmesini istiyorum. Demokrasi böyle gelecek. Fıstık gibi olacak.

▶ Ordu, 3 bin 500 PKK'lı ile başedemedi, 6 milyon islamcıyla nasıl başedecek. Rüzgara karşı işerlerse yüzlerine gelir. Bana vurana bende vururum. Ben şapına kadar şeriatçıyım. Şeriatın gelmesini istiyorum.

İlk İmam Hatip Okullarını Açan
İslamcı İlim Yayma Cemiyeti'nin
Amerikan Büyükelçiliğiyle Bağlantısı

1951'de açmaya başladığı İmam Hatip okulları ve öğrenci yurtlarından günümüzde ülke yönetimine damgasını vuran İslamcı siyasetçiler çıkartan *İlim Yayma Cemiyeti*'nin 1952 yılında yayımladığı bir kitap, ülkemizdeki Siyasal İslamcılığın dolaylı olarak değil doğrudan doğruya Amerika tarafından beslendiğini yadsınamaz bir biçimde kanıtlıyordu. İmam-Hatip Okulları ve yurtları kurmayı kendisine görev edinen İslamcı *İlim Yayma Cemiyeti*'nin, yayınlarına Kur'an ile değil de Türk gençlerinin Amerika'da öğrenim görmesini özendirici, Amerika'ya gidecek Türk öğrencilere Amerika'yı sevdirmeyi amaçlayan bir kitapla başlaması oldukça anlamlıydı. Baş görevi İmam-Hatip Okulları açmak olan bu *İlim Yayma Cemiyeti*'nin kurulur kurulmaz yayımladığı kitabın adı, yandaşı bulunduğu yabancı odağı apaçık ele veriyordu: Amerika!

İlim Yayma Cemiyeti Neşriyatından:
Tercümeler No. 2

Amerika

Müellifi:
STEPHEN VİNCENT BENÉT

Mütercim:
NEZAHAT NURETTİN EGE

İSTANBUL
1953

ÇELTÜT BASIMEVİ

ÖNSÖZ

Cemiyetimiz tarafından lisanımıza tercüme ettirilen bu eser, Birleşik Amerikanın nasıl doğup geliştiğini ve medeni âlemdeki bugünkü mümtaz mevkiine ne gibi saik ve şartlarla yükseldiğini göstermesi itibariyle dikkate şayan görülmüştür.

Memleketimiz gençlerinin bilhassa son zamanlarda tahsillerini ikmal emrinde Amerikaya gitmek hususunda gösterdikleri tehalük muvacehesinde bu kitabın, kendilerine Amerika hakkında kâfi bir fikir vereceği kanaatindeyiz.

Hangi dinden olursa olsun mânevi değerlere bağlı bulunan hür milletler arasında, tesanüdü ve sulh fikrini sağlamlaştıracak eserlerden biri olan bu kitabın, dilimize çevrilme müsaadesinin bize verilmesine delâlet eden Amerika Birleşik Devletleri Sayın Büyük Elçisine en samimi teşekkürlerimizi bildirirken, bu kitabı tercüme eden Sayın Nezahet Nurettin Ege'ye ayrıca teşekkürlerimizi sunarız.

İLİM YAYMA CEMİYETİ

Yukarıda tıpkı basımını verdiğimiz *İlim Yayma Cemiyeti* imzalı "önsöz"de açık açık belirtildiği üzere, bu kitabın yayın yükümlülüğü doğrudan doğruya ***"Amerika Birleşik Devletleri Sayın Büyükelçisi"*** tarafından, İmam Hatip Okulları kurmayı amaç edindiği tüzüğünde yazılı bulunan bu cemiyete verilmişti. Amerikan Büyükelçisi George Mc Ghee "tak!" diye "çevirin, yayın!" buyuruyor, İmam Hatip okulları kurmayı görev edinmiş İslamcı İlim Yayma Cemiyeti de "şak!" diye basıp yayıyordu. Bu gerçek, kitabın daha ikinci sayfasında belgeliydi.

NOT: Bu kitabın türkçe tercemesinin neşri hakkı, Amerike B. Elçiliği neşriyat müdürlüğünün 11/9/1952 tarihli mektubu ile cemiyetimize verilmiştir.

İlim Yayma Cemiyeti

İmam-Hatip okulları açacağız diye kurulan İslamcı *İlim Yayma Cemiyeti* Amerikan Büyükelçiliğince kendilerine yazılan 11 Eylül 1952 tarihli mektup üzerine "Amerika" adlı kitabı çevirip yayımlıyordu. İlim Yayma'cı İmam Hatipçilere bu kitabı yayımlatan, Amerikan Büyükelçisi George McGhee'ydi.

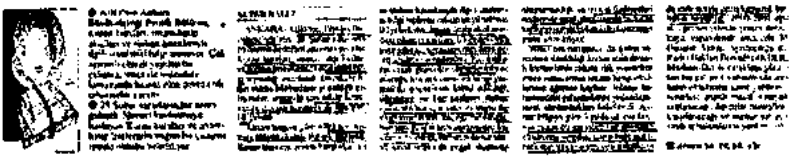

Ülkeyi İmam-Hatip okullarıyla donatmak amacıyla 1951'de kurulan İlim Yayma Cemiyeti'ne yayın aracılığıyla destek veren Amerikan Büyükelçisi McGhee.

1951'de kurulan İslamcı İlim Yayma Cemiyeti'nin Amerikan Büyükelçiliği'yle ilişkisi, bir yandan İmam-Hatip okulları açarken bir yandan Amerikanseverlik aşılayan yayınlar yapması, ülkemizde gelmiş geçmiş bütün Siyasal İslamcı politikacı ve yazarları yetiştiren bu cemiyetin doğrudan kendisinin Amerikan beslemesi olarak kurulduğunu belgeliyordu. Türkiye'deki Amerikan okullarının 1930'lu yıllarda Atatürk tarafından kapatılmasının intikamını, 1950'li yıllarda Atatürk'e söven imamlar yetiştirilmesini destekleyerek alıyordu Amerika... 1952'de ilk somut belgesini gördüğümüz bu destek, kesintisiz olarak içinde yaşadığımız 2000'li yıllara uzanıyordu.[12]

ankara büyükelçiliğinin, Kuran kursları ve türb n konusunda bilgi toplaması rahatsızlık yarattı

ABD'nin imam-hatip ilgisi

Kurucuları arasında Fahrettin Kerim Gökay gibi Masonlar ve emekli generallerin bulunduğu, Amerikan *Scientology* tarikatıyla adaş olan İslamcı *İlim Yayma* örgütüyle ilgili diğer bilgileri *"Türkiye'nin Siyasi İntiharı: 'Yeni-Osmanlı' Tuzağı"* adlı kitabımda verdiğim için (Otopsi Yayınları- 10. basım- Mart 2007), burada yeniden ayrıntıya girmeyi gereksiz buluyorum.

1950'lere ilişkin bu örneği, Ahmet Taşgetiren, Yaşar Kaplan, vb. gibi kendileri dışındaki her kesimi yabancı uşaklığıyla suçlayan keskin Siyasal İslamcı yazarların sözcülüğünü yaptıkları İslamcılığın, Amerikan Büyükelçileri tarafından nasıl tohumlanıp hangi yollarla nasıl beslendiğini göstermek için verdim. Türkiye'de 1945'ten başlayarak adım adım yayılan ve günümüzde ülkenin yönetimini eline geçirmiş bulunan Siyasal İslamcılığın Soğuk Savaş döneminde Amerika'nın Sovyetlere ve ılus-devletlere karşı kullandığı bir koz olduğu, 1945'ten bu yana sayısız kanıtlarla ortada olan bir gerçek. Bu kullanımın kimilerinin sandığı gibi Soğuk Savaş Dönemi'yle birlikte sona ermiş olmadığı[13], kesintisiz olarak bugüne dek sürdüğü, Türkiye Cumhuriyeti 60 yıldır Amerika tarafından beslenen Siyasal İslamcılar eliyle yıkılana dek süreceği de bir gerçek. Amerikan güdümlü Siyasal İslamcılığın nasıl adım adım iktidara tırmandığını daha iyi kavrayabilmek için, *1969 Kanlı Pazar* olayına şöyle bir gözatmak yeterli.

KANLI PAZAR 16 Şubat 1969

6. FİLO İSLAMCILARI ve ABD

1962 Küba Bunalımı sırasında Türkiye'ye yerleştirdiği füzeleri sökerek ülkemizi Sovyet yayılmasına karşı korunaksız

bırakan ABD; daha sonra 1964-1965'te patlak veren *Kıbrıs Bunalımı* sırasında Türk ordusunun adaya çıkmasını *6'ıncı Filoyu üstünüze saldırtırız* diyerek önlemiş ve Türkiye Cumhuriyeti devleti her bunalımda ulusal çıkarlarımıza karşıt bir tutum takınan ABD ile ilişkilerini 1960'lı yıllarda adım adım gevşeterek Avrupa ülkeleriyle ve Sovyetler Birliği'yle yakın ilişkiler kurmaya yönelmişti.

Milliyet
Halkın Gazetesi
Kader Yolcuları
16
İNÖNÜ, "TIME" DERGİSİNE VERDİĞİ DEMEÇTE, MÜTTEFİKLERİN TUTUMUNU DEĞİŞTİRMESİNİ İSTEDİ
"YENİ ŞARTLARLA YENİ BİR DÜNYA KURULUR TÜRKİYE'DE BU DÜNYADA YERİNİ BULUR"
"BATI İTTİFAKI YIKILIR"

İşte Amerika, 1969 yılında *Türk-Sovyet* ve *Türk-Avrupa* ilişkilerinin gelişiminden kaygı duyduğu böyle bir ortamda, Akdenizde görev yapan 6'ıncı Filosunu İstanbul'a gönderiyordu. Amerikan gemilerinin ilk gelişi değildi bu. Daha önce Nisan 1946'da Missuri zırhlısı demirlemişti Dolmabahçe önlerine. Türkiye'yi Sovyet yayılmacılığından kurtaran arslanlar olarak gösterilmişlerdi basında.

Missuri, Büyükelçimiz Ertegün'ün cenazesini getirmişti ve hiç bir olay çıkmamıştı 1946'daki gelişlerinde. Amerikalı denizciler ve Türk yetkililer dost ve dingin bir ortamda birlikteydiler. Sovyetlere karşı gerekirse birlikte savaşmaktan çekinmeyeceğimizi açıklıyorlardı basına. Türk-Amerikan dostluk söylevleri çekiliyordu ardarda. Missuri'de Türklerle kağıt oynuyordu Amerikalı komutanlar.

Tam bir bahar havası egemendi Türk-Amerikan ilişkilerinde. Çünkü böyle buyurmuştu Cumhurbaşkanı İsmet İnönü.

Amerikan savaş gemileri 1949'da bir kez daha gelmişlerdi İstanbul'a. Yine dostluk ve bahar havası egemendi ortama. USS Tarawa savaş gemisinin İstanbul'a gelişi Amerikan Futbolu'nun tanıtılması için de bir araç olmuş, Amerikalılar ile Türkler arasında bir Amerikan Futbolu karşılaşması düzenleyen İstanbul Valisi Lütfü Kırdar, bunu basın aracılığıyla geniş kitlelere duyurarak dostluk bağlarını güçlendirmeye çalışmıştı 1949'da..

The Governor of Istanbul Dr. Lutfu Kırdar, tosses football onto field to officially start the first game of American football ever played in Istanbul.

CVG-1 vs. U.S.S. TARAWA

The game was played between the U.S.S. Tarawa ship's team and the team of Air Group ONE. It was an exhibition game and the spectators had never seen anything quite like it, but they loved it. The Turkish Press was unqualified in its praise of this fine old American institution.

Gelgelelim, 1960'lı yıllarda Türk halkı, Amerikan savaş gemilerinin askerleriyle Amerikan futbolu oynama günlerini çoktan geride bırakmış, Amerikalıların hiç de öyle göründükleri gibi dost olmadıkları, okuma yazma bilmeyen bir köylüden yüksek öğrenim gençliğine dek toplumun bütün kesimlerince kavranmıştı. Yurtsever yüksek öğrenim gençliği, Amerikan askerlerini bu kez karaya çıkartmamaya ve bu filoyu Türkiye'den kovmaya and içmişti. Fakat sahibi bulunduğu *Bugün* adlı İslamcı gazetede başyazılar yayımlamakta olan Mehmet Şevket Eygi'nin yazılarından etkilenen Müslümanlar, ABD'nin 6. Filosuna karşı gösteriler yapan Türk gençlerinin üzerine saldıracak, iki kişinin ölümüne ve yüzlerce kişinin yaralanmasına neden

olacaklardı.

10 Şubat 1969 günlü gazeteler, Amerikan 6. Filosunun İstanbul'a geleceğini duyururken, buna karşı gösteri yapmaya davranacak gençlerin daha filo gelmeden tutuklanmaya başlandığını yazıyordu:

6'ncı Filo Bugün İstanbul'da

Tutuklamalar filo gelmeden başladı

Polis Amerikan 6. Filosunun İstanbul limanını ziyaretini protesto etmek maksadıyla gençlik teşekkülleri tarafından bastırılan resimli broşürlerden 20 bin adedini toplamış, bu arada Necmi Demir ve Yusuf Gömleksiz isimli iki öğrenciyi de tutuklamıştır.[14]

Aynı gün, İslamcıların "mücahid" (kutsal savaşçı) yazarı ve örgütçüsü Mehmet Şevket Eygi'nin gazetesi *Bugün*, *"Kara Ahmet Moskof Pehlivanlarına Karşı"* adlı bir roman yayımlıyor ve 1965'te Türkiye'nin Kıbrıs çıkmasını önleyen Amerikan 6. Filosu'nun İstanbul'a gelişini şöyle duyuruyordu:

Amerikan 6. Filosunun Türkiye'de bulunması Türkiye'nin zararına değildir.[15]

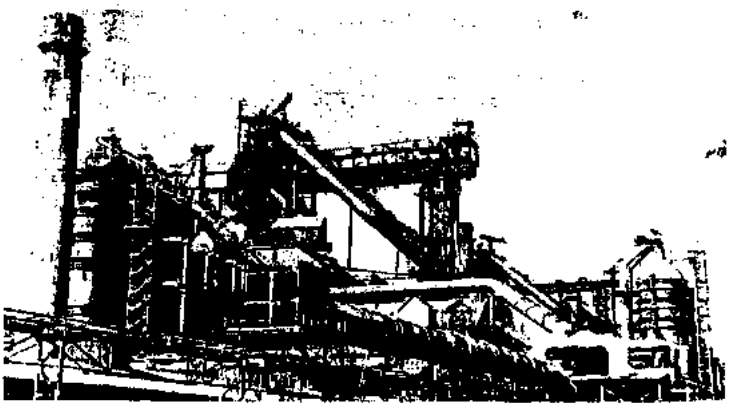

Amerikan 6. Filosuna bağlı iki savaş gemisi

Oysa, zararınaydı. Çünkü yıl, Rusya'nın Kars ve Ardahan'dan toprak ve Boğazlardan üs istediği 1945 değildi. Sovyet-

ler Birliği, 1945'teki bu yanlış tutumları nedeniyle Türkiye'yi ABD'nin kucağına ittiklerini söyleyip, bundan dolayı özür dileyeli çok oluyordu.[16] Yıl 1969'du ki, Amerika 60'ların başından bu yana Türkiye'nin ulusal çıkarlarına karşıt bir tutum takınmış; yerleştirdiği füzeleri sökerek Türkiye'yi Rusya'ya karşı korunmasız bırakmış; Kıbrıs'a çıkmasını önlemiş; Türkiye'nin gereksindiği ağır sanayi yatırımları için tek dolar vermemiş ve bunun üzerine Türkiye Cumhuriyeti devleti, ABD'den biraz uzaklaşarak Sovyetler'le ve Avrupa ülkeleriyle iyi ilişkiler kurmayı kendi çıkarları için uygun bulmuştu. Sovyetler Birliği'yse bu yıllarda Türkiye'nin Kıbrıs'taki çıkarlarını onaylıyor ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin *ya taksim ya federasyon* isteğini destekliyordu.[17]

Amerikan 6'ıncı Filosu'nun 1969'da Türk-Sovyet ilişkilerinin iyiye gittiği böyle bir dönemde İstanbul'a gelişi, Türkiye'yi Sovyet yayılmasına karşı korumak amacıyla değil, tersine Sovyetler'den aldığı yardımlarla demir-çelik fabrikaları kurmaya başlamış[18] bir Türkiye Cumhuriyeti devletine göz dağı vermek ve Türkiye'nin tıpkı Atatürk dönemindeki gibi iyi komşuluk ilişkileri kurmaya başladığı Sovyetler'le arasını yeniden açmak içindi.

Amerika'nın Türkiye'ye ağır sanayi için kredi vermemesi üzerine Sovyetler'den alınan krediyle kurulan İskenderun Demir Çelik Fabrikası

İşte yurtsever yüksek öğrenim gençliği, Amerikan 6. Filosu'nun İstanbul'a gelişine böyle bir ortamda karşı çıkıyordu.

MECLİSTE BÜTÇE GÖRÜŞÜ

6. FİLO BÖYLE KORUNUYOR

Gençler dün

6. Filo sıkı güvenlik tedbiri içinde geldi

Gazeteler 6. Filo'nun İstanbul'a gelişini şöyle duyurdu:

> Karadan askeri kuvvetler ve polis, denizden de donanmaya ait hücumbotlarımızın muhafazası altında Amerikan 6. filoya bağlı gemiler dün sabah Dolmabahçe ve Beşiktaş açıklarına demirlemişlerdir.[19]

Dolmabahçe açıklarına demirleyen 6. Filo'nun uçak gemisi

Aynı gün, Mehmet Şevket Eygi'nin İslamcı *Bugün* gazetesi ise şöyle yazıyordu:

> 6. filo geldi ve demirledi. Solcular karşılarında orduyu görünce sinip oturdular.[20]

Bu sinip oturma çok kısa sürmüş, öğrenci önderlerinden Harun Karadeniz, *"olaylara meydan vermeden direneceğiz"* demişti.

Öğrenci önderi Harun Karadeniz'in
"Olaylı Yıllar ve Gençlik" adlı kitabı

Harun Karadeniz'in direniş çağırısı üzerine öğrenciler *"Bağımsız Türkiye"* diye bağırarak yürümüş; polis yürüyüşçülere saldırınca 15 öğrenci yaralanmış ve 20 öğrenci gözaltına alınmıştı.[21]

Ertesi gün Eygi'nin İslamcı gazetesi *Bugün*, şu başlıkla çıkıyordu:

Tarihimizin en kara günü:

Bayezıt kulesine kızıl bayrak asıldı.[22]

"Milliyetçi-mukaddesatçı" İslamcılara göre *tarihimizin en kara günü*, Türk öğrencilerin Kıbrıs'a çıkmamızı önlemekle görevli Amerikan 6. Filosunu İstanbul'dan kovmaya kalktıkları gündü. Demek İslamcılar Türk tarihinde bundan daha kara bir gün göremiyorlardı. Amerikan 6. Filosunun erleri aylardır denizlerde kadınsız dolaşıyorlardı. İstanbul'a gelmiş, karaya çıkıp genelevlere uğramak için can atıyorlardı. Karşılarına Türk öğrenciler dikilmiş, sizi karaya çıkartmayız, defolun evlerinize: *Yankee Go Home!* diye bağırıyorlardı. İslamcılar için, Amerikalılara *go home* çeken bu yurtsever Türk gençleri, Türk tarihinin yüz karasıydılar. Mehmet Şevket Eygi'nin İslamcı *Bugün* gazetesi, Türk öğrencilerin Amerikan denizcilerine karşı bu tutumunu "tehdit" ve "tecavüz" olarak değerlendiriyordu:

Kızılcıklar dün de **tehdit ve tecavüze** devam ettiler.[23]

Olaylar böyle gelişirken, İslamcıların büyük mücahidi

MECLİSTE BÜTÇE GÖRÜŞÜ

6. FİLO BÖYLE KORUNUYOR

6. Filo sıkı güvenlik tedbiri içinde geldi

Gençler dün

Gazeteler 6. Filo'nun İstanbul'a gelişini şöyle duyurdu:

> Karadan askeri kuvvetler ve polis, denizden de donanmaya ait hücumbotlarımızın muhafazası altında Amerikan 6. filoya bağlı gemiler dün sabah Dolmabahçe ve Beşiktaş açıklarına demirlemişlerdir.[19]

Dolmabahçe açıklarına demirleyen 6. Filo'nun uçak gemisi

Aynı gün, Mehmet Şevket Eygi'nin İslamcı *Bugün* gazetesi ise şöyle yazıyordu:

> 6. filo geldi ve demirledi. Solcular karşılarında orduyu görünce sinip oturdular.[20]

Bu sinip oturma çok kısa sürmüş, öğrenci önderlerinden Harun Karadeniz, *"olaylara meydan vermeden direneceğiz"* demişti.

Öğrenci önderi Harun Karadeniz'in
"Olaylı Yıllar ve Gençlik" adlı kitabı

Harun Karadeniz'in direniş çağırısı üzerine öğrenciler *"Bağımsız Türkiye"* diye bağırarak yürümüş; polis yürüyüşçülere saldırınca 15 öğrenci yaralanmış ve 20 öğrenci gözaltına alınmıştı.[21]

Ertesi gün Eygi'nin İslamcı gazetesi *Bugün*, şu başlıkla çıkıyordu:

Tarihimizin en kara günü:

Bayezıt kulesine kızıl bayrak asıldı.[22]

"Milliyetçi-mukaddesatçı" İslamcılara göre *tarihimizin en kara günü*, Türk öğrencilerin Kıbrıs'a çıkmamızı önlemekle görevli Amerikan 6. Filosunu İstanbul'dan kovmaya kalktıkları gündü. Demek İslamcılar Türk tarihinde bundan daha kara bir gün göremiyorlardı. Amerikan 6. Filosunun erleri aylardır denizlerde kadınsız dolaşıyorlardı. İstanbul'a gelmiş, karaya çıkıp genelevlere uğramak için can atıyorlardı. Karşılarına Türk öğrenciler dikilmiş, sizi karaya çıkartmayız, defolun evlerinize: *Yankee Go Home!* diye bağırıyorlardı. İslamcılar için, Amerikalılara *go home* çeken bu yurtsever Türk gençleri, Türk tarihinin yüz karasıydılar. Mehmet Şevket Eygi'nin İslamcı *Bugün* gazetesi, Türk öğrencilerin Amerikan denizcilerine karşı bu tutumunu "tehdit" ve "tecavüz" olarak değerlendiriyordu:

Kızılcıklar dün de **tehdit** ve **tecavüze** devam ettiler.[23]

Olaylar böyle gelişirken, İslamcıların büyük mücahidi

Mehmet Şevket Eygi, aldığı bir hapis cezasından kurtulmak üzere hacca gidenlerle birlikte Arabistan'a kaçmış, oradan gönderdiği yazılarla, Amerikan 6'ncı Filosunu korumak üzere Türk gençlerine karşı cihad çağrıları yapıyordu.

Namaza Davet

> (...) Bir müddetten beri kılmaya başladığımız CEMAAT-İ KÜBRA İLE SABAH NAMAZLARI'nın faydasını hepimiz gördük. Önümüzde 16 Şubat Pazar günü büyük bir cemaat halinde sabah namazı kılmak üzere bütün mümin kardeşlerimi Bayezıt camii şerifinde toplanmaya davet ediyorum. Aziz kardeşlerim! Koşunuz! Cemaate koşunuz! 16 Şubat Pazar günü, gün doğmadan Bayezıt camiinde toplanınız! Kafirler bizim cemaatimizi görünce hapı yutar zaten.[24]

Yüksek öğrenim gençliği 6'ıncı Filo'ya karşı 16 şubat Pazar günü Taksim'de buluşacaklarını duyurunca; Eygi de Müslümanları o gün camide toplanmaya ve kafir olarak adlandırdığı gençlere karşı bir gövde gösterisinde bulunmaya çağırıyordu. İslamcı "mücahid" (kutsal savaşçı) Eygi'ye göre Türk genelevlerinde Türk kadınlarıyla yatmaya gelen Amerikan 6'ncı Filo'nun erleri "kafir" değillerdi, ancak bunları karaya çıkartmamak için direnen Türk öğrencileri "kafir" idiler. İstanbul'da ulusal onuru dorukta, ulusal bilinci yüksek, Amerika'ya alabildiğine öfkeli ve duvarları Atatürk'ün *"Geldikleri gibi giderler"* özdeyişiyle donatan Türk gençliğiyle karşılaşan 6'ıncı Filo komutanları, korkularından Amerikan erlerinin ancak sivil giyisilerle ve gün batımından sonra kente inmesine onay vermişlerdi:

> Altıncı Filoya mensup subay ve erler dün akşam saat 19'dan itibaren motorlarla askeri kordon altındaki Dolmabahçe rıhtımına çıkıp muhtelif vasıtalarla şehire dağılmışlardır. Çoğu sivil giyimli olan Amerikan Bahriyelileri gruplar halinde İstiklal caddesinde dolaşmışlar, gece kulüpleri ve pavyonlara giderek eğlenmişlerdir. Filo komutanı otellerde kalanların dışında diğer bahriyelilerin en geç 01:00'de gemilere dönmelerin emretmiştir.[25]

6. Filo'ya karşı Taksim'de Atatürk anıtı önünde gösteri yapan yurtsever gençlik

Amerikalı askerlerin İstanbul'da eğlence yerlerine doluştukları duyulur duyulmaz bu kez de kız öğrencilerimizin ayranı kabarmış, Çemberlitaş Kız Talebe Yurdu öğrencileri Bayezıt Meydanı'nda toplanarak yürüyüşe geçmişlerdi:

> Protestocu genç kızların önde giden grubu, üzerinde **"Ya istiklal ya ölüm"** yazılı siyah renkte bir bayrak taşımışlar, arkada ise diğer dövizler yer almıştır. Bu dövizlerde ise şu ibareler yer almıştır:
>
> **Türkiye 6'ıncı filonun genelevi değildir!**
>
> **ABD, seni istemedik, istemiyoruz, istemeyeceğiz!**
>
> Yol boyunca kendilerini izleyenlere çeşitli bildiriler de dağıtan genç kızlar, bu bildirilerinde halen İstanbul limanında demirli bulunan Amerikan altıncı filosuna şiddetle çatmışlar, bildirinin bir yerinde **"Birinci kurtuluş Savaşında Türk erkeği ile omuz omuza çarpışan Türk kadını, bugün yine görevinin bilincindedir!"** denilmiştir.[26]

Amerikan erleri İstanbul barlarında eğlenir, İstanbul otellerinde cinsel gereksinimlerini karşılarken, Türk gençlerinin saldırısına uğramaktan çok korkuyor, korunmaya ne denli özen gösterseler de kimileri gençlerin saldırısından kurtulamıyordu. Bu saldırılar iki kişiyi çok tedirgin ediyordu. Biri, Amerikan 6'ıncı Filo'nun komutanı, diğeri ise İslamcı İlim Yayma'cı "mücahid" Mehmet Şevket Eygi... Eygi'nin İslamcı gazetesi, ertesi gün şu başlıklarla çıktı:

> Kızılları **boğmanın** vakti geldi. **Kızıl emperyalizmin para ile tutulmuş uşaklarını** en ufak kıpırdanışta **gebertmek için and içildi.**
>
> **Namaza Davet:** Yarın Bayezıt camii şerifinde büyük bir cemaat halinde sabah namazı kılınacaktır. Bütün Müslümanlara duyurulur.[27]

Eygi'nin İslamcı gazetesine göre, askerlerin cinsel açlığını ve eğlence gereksinimini gidermek üzere İstanbul'a gelen Amerikan 6.'ıncı Filosunu Türkiye'den kovmak kafirlikti ve bu gazete, 6.'ıncı Filo erlerinin geneleve gitmesini önlemeye kalkışacak Türk çocuklarını en ufak bir davranışlarında *gebertmek* üzere Müslümanlara and içirmişti. Gerçek İslam'a aykırı biçim-

de İslamcılığı "Amerikan pezevenkliği" düzeyine düşüren *Bugün* gazetesinde, Eygi'nin *cemaat-i kübra ile sabah namazları* adını verdiği eylem, Müslümanların bir camide toplanarak vaazlarla Amerikan askerlerine dönüştürüldükleri ve Amerikan uşaklığının utanmazca ibadet düzeyine yükseltildiği, **İslam'a kökten aykırı** bir eylemdi.

Gazete bir gün sonra şu başlıkla çıktı:

Kızıl uşaklar istikbalimizi dinamitliyor.[28]

Amerikan erlerini karaya çıkartmamak için verilen mücadelede denize düşenler askerler tarafından kurtarılıyor

Siyasal İslamcılar, **gerçek İslam dinine aykırı biçimde** Amerika'yı kendi istikballeri olarak niteliyor, geleceklerini Amerika'ya bağlamış bulunuyor ve Amerika'ya karşı çıkan Türk gençlerini İslamın geleceğini dinamitlemekle suçlayarak kendi deyişleriyle "gebertmeye" and içiyordu. Oysa tam da o günler-

de Kıbrıs'ta Rumlar Müslüman Türkleri doğruyor ve İslamcıların uğruna kan dökecek denli çok sevdikleri Amerika, Türk ordusunun Kıbrıs'a Müslüman Türkleri kurtarmaya gitmesine karşı çıkarak; *Kıbrıs'a gitmeye kalkarsanız 6'ncı Filomuz size ateş açarak Kıbrıs'taki Müslüman Türkleri soykırımdan kurtarmanızı önleyecektir*, diyordu.[29] İslamcılar, Kıbrıs'taki Müslüman Türklerin soykırımdan kurtulmasına engel olan Amerikan 6'ıncı Filosunu bağırlarına basıyor, onu yurdumuzdan kovmak isteyen gençleri ise *Moskof uşağı kızıl kafirler* diye suçluyordu; ne ilginçtir ki, o dönemde onların düşman bellledikleri Moskova Kıbrıs'taki Müslüman Türklerin Rumlardan ayrılarak *federasyon* yolu ile kendi devletlerini kurmasını savunuyordu. İşte İslamcılar, Kıbrıs'taki Müslüman Türklerin *federasyon* yoluyla soykırımdan kurtulmasını savunan Sovyetler'e ve eğer Türkiye Kıbrıs'a asker çıkaracak olursa ordusuyla Türkiye'nin yanında yer alacağını açıklayan Sosyalist Arnavutluk'a "kafir" diye karşı çıkıp; *Kıbrıs'taki Müslüman Türk kıyımını önlemeye kalkarsanız 6'ıncı Filomuzu üstünüze saldırtırız*, diyen Amerika'yı *ehl-i kitap, dindar, İslamı koruyan ülke* diyerek canla başla savunuyorlardı.

Amerikancı M. Şevket Eygi'nin İslamcı İntihar Uçağı

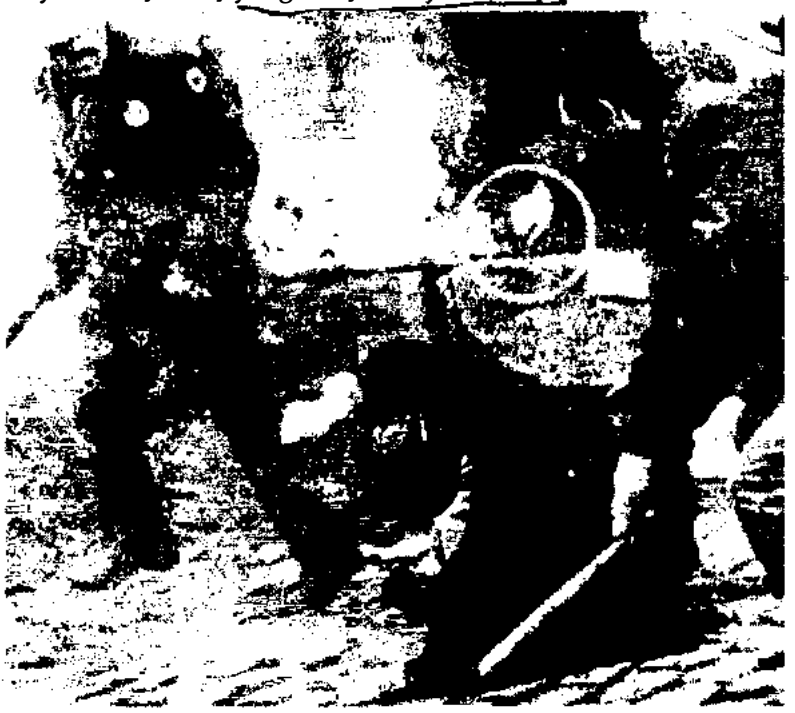
İslamcı *Bugün* gazetesinin sahibi ve başyazarı Eygi, geneleve gitmek ve Türkiye'ye gözdağı vermek üzere İstanbul'a gelen 6'ıncı Filo erlerini Türk gençlerinin elinden kurtarmak için cihad çağırısı yapıyordu. Müslüman bir söylemle Amerikan uşaklığı aşılayan cihad çağırısı şöyleydi:

> **Cihada Hazır Olunuz:**
>
> Bilmiş olunuz ki büyük fırtına patlamak üzeredir. Müslümanlar ile kızıl kafirler arasında topyekün savaş kaçınılmaz hale gelmiştir. İmtihan günleri gelip çatmıştır. Müslüman kardeşim sen bu savaşta bitaraf kalamazsın. Komünizm küfrüne karşı derhal silahlan! Stalin'in ve benzeri **deccallerin** (Eygi, Atatürk'ü böyle anıyor-) **piçleri** olan kızıl **veledler** bütün Müslümanları karşılarında bulmalıdırlar. Onlarda taş, sopa, demir, molotof kokteyli mi var? Biz

de aynı silahları kullanmaktan aciz değiliz. Herkes vazifesine koşsun. Komünistler ve onları destekleyen hain şahıs ve zümreler kahredilsin! **Deccaller** (Eygi, Atatürkçülerden böyle sözediyor-) yıkılsın! Ey necip millet, uyan ve davran! Üç buçuk **soysuz** (Eygi, Amerikan askerlerini Türkiye'den kovmaya kalkan soylu Türk gençlerini **soysuz** olarak niteliyor-) nelere cüret ediyor! **Hamle kafirlerden gelsin.** (Eygi, Amerikan askerleriyle çatışacak Türk gençlerine **kafir** diyor-) Gelir gelmez **savaş kösleri** çalsın. Bayraklar yükselsin hareket başlasın. Ey **deccal veledleri!** (Eygi, Atatürkçü gençleri böyle adlandırıyor-) Ayağınızı denk alın, Allah'ın kulları geliyor! Kalkın ey ehli İslam, davranın! Müslümanlar **komünizmle çarpışan devlet kuvvetlerine yardımcı** olsunlar. **Komünistlerin amansız düşmanı olan Genelkurmay Başkanı Cemal Tural Paşa, anti komünist faaliyetlerinde milletçe desteklensin. Kaderi ilahi bu kumandana tarihi bir hizmet verirse, müslümanlar ona yardımcı olsunlar. Bilsinler ki seçimsiz başa geçecek iktidar, onları doğrayacaktır.** Vesselam alel mücahidin. Medine, Mescid-i Nebevi, 9 Şubat 1969. NOT: Birşeyler olursa, silahlar patlar patlamaz vazifeye koşmaya çalışacağız. İnşaallah **kızıl kafirlerin, deccal uşağı dinsizlerin** (Eygi, Atatürkçülerden böyle söz ediyor-) tepelerine birer **intihar uçağı gibi** ineceğiz.[30]

Görüleceği üzere, İslamcı Mehmet Şevket Eygi, Müslümanları 6'ıncı Filoya karşı gösteri yürüyüşü yapacak Türk gençlerinin üzerine saldırtıp, bu çatışmaların bir darbeye yol açmasını istiyordu. Eygi'nin istediği oydu ki, Müslümanlar, Amerikan 6'ıncı Filosuna karşı gösteri yapacak olan öğrenci topluluğunun karşısına taş, sopa, demir, bıçak, molotof kokteyli ile dikilsinler; ilk saldırının karşıdan gelmesini beklesinler; ilk saldırı gelince de öğrencilerin üstüne çullansınlar; 65 yaşında olan ve yaş sınırı nedeniyle emekliliğine bir kaç gün kalmış bulunan Genelkurmay Başkanı Cemal Tural da bu kargaşalıkta bir darbe yapıp yönetime el koyarak yaş sınırı nedeniyle emekli olmaktan kurtulup yıllarca ülkeyi Eygi'nin Amerikano-İslamcı çizgisinde

yönetsin... Eğer silahlar patlarsa, İslamcı Eygi de sıvışmış bulunduğu Mekke'den çabucak dönüp 6'ıncı Filoyu kovmak isteyen Türk gençlerinin üzerine **intihar uçağı gibi** dalışlar yapacaktı. Anlaşılan Mehmet Şevket Eygi, İkizkulelerin intihar uçaklarıyla vurulmasından tam 32 yıl önce **intihar uçağı** eylemi tasarlamıştı. Amerikancı İslamcı mücahid Eygi, Müslümanları ABD'ye karşı gösteri yapan gençlerin üzerine saldırtınca seçimsiz bir iktidarın oluşacağını (darbe) ve bu iktidarın da ABD'ye karşı olan Atatürkçülerle Komünistleri doğrayacağını açık açık duyurmaktaydı. Ve sonunda olan olmuş, 16 Şubat 1969 günü, İslamcı Eygi'nin çağırısıyla toplanıp silahlanarak Türk gençlerinin üzerine çullanan bilisiz Müslümanlar, 2 kişiyi öldürmüş iki yüzden çok kişiyi ağır biçimde yaralamıştı.

Amerikan 6. Filo'suna karşı gösteri yapan yurtsever gençler İslamcı *Bugün* gazetesi tarafından kışkırtılan Müslümanlarca polis gözetiminde bıçaklanıyordu

Amerika'ya karşı gösteri yapan öğrencilere bir yandan polis bir yandan İslamcılar saldırıyor

Gösteriler sırasında saldırıya uğrayıp yaralanan bir yurtsever

Amerika'ya karşı gösteri yaparken Amerika'yı savunan saldırgan İslamcılar tarafından öldürülen iki yurtsever gencimiz: Duran Erdoğan (solda) ve Ali Turgut Aytaç.(sağda).

İşte Türk Tarihi'ne *Kanlı Pazar* olarak geçen ve Müslümanım diyen herkesin yüzünü kızartması gereken utanç verici olay buydu. Olaydan bir gün sonra Eygi'nin gazetesi şöyle bir başlık atıyordu:

Kızıllara unutulmaz bir ders veren halk, polisi ve askeri omuzlarda taşıdı.[31]

Mehmet Şevket Eygi

İslamcı Eygi, Askeri Darbe İstiyor

Gelgelelim, olaylar Eygi'nin istediği gibi *Amerikano-İslamcı* bir darbeyle sonuçlanmamıştı.

O dönemde ABD ile çıkarları çatışmakta olan Türkiye Cumhuriyeti'nin, devletçe belirlenmiş bulunan Sovyetler'e ve Avrupa'ya yakınlaşma çizgisini sürdüren AP, İslamcı Eygi'nin bir darbeyle yönetime gelmesine umut bağladığı Genelkurmay Başkanı Cemal Tural'ı yaş sınırından emekli etmiş ve yerine Memduh Tağmaç'ı atamıştı.

Amerikancı İslamcı darbe kışkırtıcısı Eygi, "Kader-i ilahi bu kumandana tarihi bir hizmet versin, seçimsiz bir iktidar ile komünistleri doğrasın" dediği Cemal Tural'ın olaydan yirmi gün sonra emekli edilmesine ateş püsküren yazılar yayımladı:

> Komünistler bayram ediyorlar; çünkü AP Komünizmin düşmanlarını harcıyor: Cemal Tural emekli oluyor.[32]

Amerikan 6. Filo'ya karşı gösteri yapan yurtsever gençlerin Amerikancı İslamcı kışkırtmalarla saldırıya uğradığı sırada Genelkurmay Başkanlığı koltuğunda oturan, İslamcı Mehmet Şevket Eygi'nin övdüğü ve darbe yapmasını istediği Orgeneral Cemal Tural.

Müslümanları camilerde toplayıp Amerika'ya bağlılık andları içirtmiş olan İslamcıların çirkin yüzleri *Kanlı Pazar Olayı*'nda apaçık gözler önüne serilince, basında Eygi'nin Müslümanları Amerikan çıkarları doğrultusunda kullandığına ilişkin

eleştiriler çıkmaya başladı. Buna çok öfkelenen Eygi, erdemli bir Müslümanın ağzıya hiç yakışmayacak bayağı sövgülerle dolu bir yazı yayımlayarak Amerika'yı ve 6'ıncı Filoyu savunmak uğruna "cihad" etmeyi Tanrı'nın bir buyruğu imiş gibi gösteren şöyle bir yanıt verdi:

Kıblemize havlayan köpekler

Müslümanlara saldıran bir komünist it havlıyor:

-"Müslümanlar 6. Filo'yu kıble ittihaz ederek namaz kıldılar!.."

-"Müslümanlar ABD emperyalizmine alet oluyorlar!.."

Bu Moskof itine "HOŞT!" demek lazım. (..)

Rusya ve Çin, Allah'ı inkar ediyor; **Amerika ise Allah'a inanıyor. Dini var. Amerika'da İslamiyeti yayabilmek hürriyeti var. Amerika inançlarımıza hürmet ediyor. Amerika ehvendir** (zararsızdır), **ehaftır** (hafiftir). Rusya kızıl kafirdir, **Amerika ise ehli kitaptır.**

Ey **deccalın ismine sığınıp** (Eygi, Atatürk'ün adını ağızlarına alanlara böyle diyor-) gölgesinde yürüyen küfür çomarı. Biz senin **kör deccalın** gibi nice deccalları tepelemiş, onların nice azgın itlerini **gebertip** ayaklarından sürümüşüz. Kıblemize dil uzattın. Hesapsız bırakılmayacaksın. Burnunu sürte sürte anandan emdiğin sütü burnundan fitil fitil getireceğiz. Çünkü o süt sana helal değil; haramzade köpek![33]

Bugün bir takım köşeyazarlarının kendisinden alıntılar vererek *Aydın görüşlü ılımlı bir Müslüman örneği* diye övdükleri Mehmet Şevket Eygi'nin 1969'daki söylemi buydu. İşte Türkiye'de İslamcılık, 1969 yılında, böyle bir yazarın böylesi tiksinç, böylesi ulusal onurdan yoksun Amerikancı yazılarıyla savunuluyordu.

Bugün İslamcı denilen bir takım yazarlar, *İslamcılık Amerikanın Türkiye'ye karşı kullandığı bir karttır* saptamasını, *ucuz polemik yürüten politikacıların ağzına yakışacak insafsız bir yargı* olarak niteliyorlar. Gelgelelim o gün İslamcı Eygi'nin gazetesi tarafından kışkırtılarak yurtseverlerin üzerine saldıranlar arasında bulunan Rahmetullah Karakaya, 2000 yılında yayımlanan

"İkitelli'de Biten Babıali" adlı kitabında gerçeği tüm çıplaklığıyla gözler önüne sererek, özeleştiri yapıyordu:

"O gün, o şuursuz, figüran kitlenin içinde yer almanın utancını bu satırları yazarak hafifletmeye çalışıyorum. (...) **Emperyalizme, sömürgeciliğe karşı olması gereken dindar kitle, Türkiye'de hoyratça Amerikalı askerlerin fedailiğini yapabiliyordu.** Bana öğretilen **İslam'da buna yer yoktur. Onun için bunların arasından çekilmeyi görev bildim.** (...)"

Kanlı Pazar'ı kışkırtan İslamcı gazetenin içyüzü:

"Bugün'ün Derviş'i Mehmet Şevket Eygi Kimdir?"

Kendileri unutuldu sansalar da, üstünü örtüp unutturmaya çalışsalar da, hiçbir biçimde unutulmayacak olan, unutturmayacağımız *Kanlı Pazar Olayı*'nın, kaleminden kan damlayan kışkırtıcı yazarı İslamcı Mehmet Şevket Eygi'nin çalışmaları konusunda, sahibi olduğu *Bugün* gazetesinde köşeyazarı olan M. Şahap Tan 1970'te bir kitap yayımlıyordu. ***"Bugün'ün Derviş Mehmet Şevket Eygi Kimdir? Belgelerle"*** adlı bu kitapta Eygi'nin Amerikan Büyükelçiliği'nce desteklenen İlim Yayma Cemiyeti'ne yakınlığından da söz ediliyordu.

BUGÜN'ÜN DERVİŞİ

carlarla temas ederek, gençlik teşekküllerine cengel atmaya başladı. Bilhassa İlim Yayma Cemiyeti idarecileri ile temasını kaybetmemeye ve itimatlarını kazanmaya gayret ediyordu.

Bal alacağı kovanı iyi keşfettiğine kani idi. Dikkatli hareket edip fahşa yapmazsa hayallerinin bir kısmı tahakkuk edecekti. İlim Yayma Cemiyeti memleket çapında büyük bir teşkilâta, güçlü bir mali kudrete sahipti. Bazı devlet adamları ve politikacılar üzerinde nüfuzu vardı. Bütün bu hususları iyi koku alan kurnaz zekâsı ile hissetmişti. Artık bu cemiyetin ileri gelenlerinin yazıhanesinden, mağazalarından, fabrikalarından çıkmıyordu. Camide

Eygi'nin İlim Yayma Cemiyeti üyelerinden Nazif Çelebi'yle -ünlü Masonlardan Mazhar Çelebi'nin kardeşi- sıkı ilişkilerinden söz ediliyordu bu kitapta:

gizli ortağı her gittiği yerde vakitli vakitsiz namaz kılmak için seccade arayan: Son derece kurnaz ve tecrübeli bir dinimiziu tüccarından daha: Hacı Nazif Çelebi'dende bahsetmeden geçemiyeceğim. Türkiyedeki birçok gizli açık dini veya hayır müesseselerinde aza olan bu zat. Böyle kutsi teşekküllerl alet ve vasıta edinerek milyonlar kazanmıştır. İlk servetinin temelini bundan onbeş sene evvel yahudilere paravana olarak kurduğu Hac Turizm Şirketi ile yapmıştır. Kardeşi meşhur Masonlardan Hacı Mazhar Çelebi ile birlikte meşhur bir şarkıcı kadının kocası bir yabancı müslüman devletin elçisi H. Bey isimli zatın diplomatik masuniyetinden istifade ederek yaptıkları kaçakçılıkla işe başlamışlardı.

Hacı Nazif Çelebi'nin sekreteri ve iş ortağı Yahudidir. Fakat camide ve Müslümanlar yanında daima Yahudiler aleyhinde görünür ve konuşur. Yazıhanesinde ve mağazasında Müslümanlar yanında olunca, Yahudi dost ve ortakları ile telefonla fransızca konuşur. Bilhassa göze batacak yerlerde Yahudi arkadaşları ile bulunmamaya dikkat eder. Zaten Yahudilerde bunun iki yüzlülüğünü bilirler. Fakat paravanalığından istifadeleri olduğu için açık lerini çıkarmazlar.

Eygi'nin sahibi olduğu Bugün gazetesinde Yahudilere ilişkin nasıl bir yayın çizgisi izlendiği konusunda ilginç gözlemleri vardı yazarın:

Yahudilere gazetede hücum. Paraları aldıktan sonra tertikaları keşmek, M. Şahap Tan'ın da münasip bir zamanda icabına bakılacağını vaadedip oyalamak.

ayrıca nüfuz imkânını bulmuşlardı.

Benim «Dünyaya fahişe ihraç eden memleket İsrail» başlıklı bir yazım çıkmıştı. Buna buradaki Yahudiler de çok kızmışlardı. Bir hayli yine imzalı imzasız küfürnameler gelmişti. Üç gün sonra da gazetenin birinci sahifesinde baş sütunda şöyle bir haber çıktı: «Türkiye Orta Şarka Fahişe İhraç Ediyor.» Ben bu oyunun ve korkunç memleketimize iftiranın sebebini hemen anladım. Gazeteyi alıp

İslamcı Mücahid Eygi'nin, sahibi olduğu *Bugün* gazete-

sinde, üç gün önce **"Dünyaya Fahişe İhraç Eden Ülke: İsrail"** başlıklı bir yazı çıkıyor; hemen ardından, yine aynı gazetede, üç gün sonra **"Türkiye Orta Şarka Fahişe İhraç Ediyor"** başlıklı bir yazı yayımlanıyordu. Bunları örneklediği kitabında yazar Şahap Tan, Eygi'nin gazetesinde Yahudileri kızdıran yazıların çıkartılarak, bunların yerlerine Yahudi şirketlerinden alınan reklamların konulduğuna ilişkin belgeler de sunuyordu.

BUGÜN'ÜN DERVİŞİ

İşte birkaç misal: 29/Ağustos/1969 tarihli Bugün gazetesindeki Yahudi ilân(arından birisi: «İlâncılık 3474 numara ile konmuş. (Bu ilâncılık ki, maskeye, paravanaya lüzum görmeden açıkça ismini yazan meşhur Yahudi ilâncılık şirketi).

— Bir başkası: 4/Eylül/1969 tarihli gazetenin 3. sahifesinde (İstanbul Reklâm 5627) kaydiyle çıkan (Herko) Yahudi firmasının kapı kadar ilânı...

Mehmet Şevket Eygi de Şahap Tan'ın 1970'te yayımlanan bu kitabında yazdıklarını 2005 yılında doğrular biçimde Aksiyon Dergisi'ne şunları anlatıyordu:

> Bir ara Yahudiler bana adam gönderdiler 'Aleyhimizdeki yayınları kes, -o zamanın parasıyla- 300 milyon lira verelim' diye. Sene 1968. Ben kabul etmedim. İkinci gün 500 milyona çıktı bu. Yine kabul etmedim. Hatta dedim ki 'Sizin aleyhinizdeki kampanyayı durdurursam okuyucularım bana ne der.' Akıl da verdiler. **'Bizimle (Yahudilerle) ilgili yazıları durdur, iki gün sonra dönmelerin (Sabetaycıların) aleyhine kampanya aç.'** diye...[34]

Mehmet Şevket Eygi, Yahudilerin ta 1968'de kendisinden Sabetaycılara karşı kampanya açılmasını istediğini ve Yahudilerin Sabetaycılara karşı kampanya açması koşuluyla kendisine çok büyük paralar teklif ettiklerini açıklıyordu bu söyleşisinde.

Siyasal İslamcı'nın Siyonizm'e ve İsrail'e Hizmeti: "Yahudi Düşmanlığı"

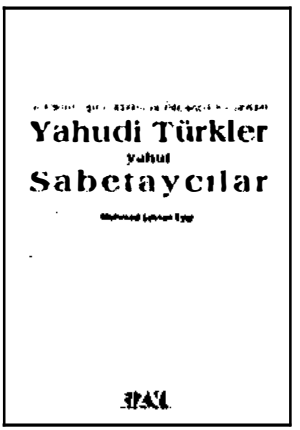
Eygi'nin 1960'lı yıllarda çıkardığı İslamcı gazete "Bugün"de bir yandan Müslümanları Yahudilere karşı kinlendirecek keskin yazılar yayımlanırken, öte yandan Yahudilerin sahibi olduğu reklam şirketlerinden ilanlar alınmasını, Yahudilere bu yayınlarla şantaj yapıp, eğer böyle yayınlar istemiyorlarsa gazeteye reklamlar vermelerini sağlamak ve bu yolla Yahudilerden para kazanmak olduğunu söylüyordu o gazetenin Yahudi karşıtı yazarı Şahap Tan... Bu gerçeği, Yahudilere saldıran kimi köşeyazılarının basılmayıp yerlerine Yahudi reklam şirketlerinden alınan reklamlar konulunca kavramıştı. Bu yazılarda Siyonizm'e ya da İsrail'e saldırılmıyor, doğrudan doğruya Türkiye'deki Yahudilere kin ve öfke kusuluyordu. Yazılar *"Yahudiler ülkemizi bozuyor; tası tarağı toplayıp gitsinler Türkiye'den!"* biçimindeydi. Peki Yahudilerin Türkiye'den ayrılıp İsrail'e gitmeleri kimin işine yarayacaktı? Kuşkusuz o yıllarda **dünyadaki tüm Yahudileri İsrail'de toplamaya çalışan** İsrail devletinin ve Siyonizm'in... İslamcı basın-yayında İsrail'e ve Siyonizm'e karşı değil Türkiye'deki Yahudilere karşı öfke uyandıran yayınlar, bu bağlamda İsrail'in ve Siyonizm'in ekmeğine yağ sürüyordu. Tıpkı 2. Dünya Savaşı yıllarında Hitler'in Yahudi düşmanlığı, Avrupa'daki Yahudiler'i İsrail'e göç ettirmek isteyen Siyonistlerce desteklendiği gibi.

Nazi kuramcısı Alfred Rosenberg, 1920'de yayımlanan bir yazısında "**Siyonizm, Almanya'daki Yahudilerin ülke dışına çıkartılarak Filistin'e gönderilmesi için aktif şekilde desteklenmelidir**" diyordu. Siyonist örgüt tarafından Nazi yönetimine gönderilen 21 Haziran 1933 günlü andırıda: **"Siyonizm, pratik amaçları için Yahudilere düşman olan NAZİ'lerin iş başına gelmesini desteklemektedir,"** deniyordu. Siyonist Lenni Brenner, Avrupa'daki kurulu düzenlerini bozup İsrail devleti kurmak üzere Filistin çöllerine gitmek istemeyen Yahudileri korkutup göç ettirmek amacıyla NAZİ'lerin Yahudi düşmanlığını desteklediklerini şöyle açıklamıştı; **"Siyonistler**

Naziler'e oldukça yararlı bir işbirliği önerdi. Bu işbirliğinin amacı açıktı: Almanya'daki Yahudileri korkutup göçe zorlamak ve bu yolla Filistin'de bir Yahudi Devleti kurmak." Siyonist Emil Ludwig, Dünya Siyonist Örgütü'nün görüşünü açıklarken; **"İsrail'de muhteşem bir Hitler anıtı dikileceğine eminim... Avrupa'da Yahudiliklerini yitirmiş olan binlerce Yahudi onun sayesinde kimliklerine geri döndürülebilmiştir."** diyordu. Siyonist Chaim Nachman Bialik "**Hitlercilik, Almanlaşmakta olan Yahudiliği Almanların içinde eriyip yokolmaktan kurtarmıştır,**" derken, Dünya Siyonist Örgütü üyesi Enzo Sereni de "**İsrail'i inşa etmek için Almanya'daki Yahudilerin karşılaştığı sıkıntıları kullanmamız hiç de utanılacak bir şey değil,**" diyordu.[35]

1960'ların sonlarında **"Hitler'in örnek Müslüman olduğu"** dolayısıyla **Müslümanların Hitler'i örnek alması gerektiği** yargısını aşılayan Eygi'nin İslamcı gazetesi "Bugün"ün yayınları işte tam da bu bağlamda anlamlıydı. Eygi'nin gazetesi, Müslümanları Hitler'e dönüştürüp Türkiye'deki Yahudileri korkutarak İsrail'e göç ettirecek denli keskin yayınlarıyla, 1960'larda bile dünyadaki tüm Yahudileri İsrail'de toplamaya çalışan Siyonizm'e ve İsrail'e hizmet ediyordu.

Eygi'nin sahibi olduğu "Bugün" gazetesi, 1960'lı yıllarda böylesine **İsrail'in ve Siyonizm'in işine yarayan Yahudi karşıtı yayınlar** yaptığı gibi, günümüzde de Müslümanları Sabetaycılara karşı dolduran yayınlar yapılarak, Sabetaycılar da Yahudiler gibi İsrail'e göç etmeye zorlanmakta; çoğu İslamcılar, "Sabetaycı düşmanlığı" görüntüsü altında sinsi bir biçimde İsrail'e ve Siyonizm'e hizmet etmektedirler. M. Ş. Eygi'nin de **Türkiye'deki Sabetaycıların İsrail Devleti vatandaşlığına geçmesini savunan** Ilgaz Zorlu'nun "Zvi" Yayınevi tarafından Ağustos 2000 tarihinde yayımlanan "Yahudi Türkler yahut Sabetaycılar" adlı bir kitabı vardır.

Mehmet Şevket Eygi'nin Sabetaycılara karşı yazdığı bu kitabı, onun az önce de aktardığımız şu sözleriyle birlikte değerlendirmek gerekiyor:

> Bir ara Yahudiler bana adam gönderdiler 'Aleyhimizdeki yayınları kes, -o zamanın parasıyla- 300 milyon lira verelim' diye. Sene 1968. Ben kabul etmedim. İkinci gün 500 milyona çıktı bu. Yine kabul etmedim. Hatta dedim ki 'Sizin aleyhinizdeki kampanyayı durdurursam okuyucularım bana ne der.' Akıl da verdiler. **'Bizimle (Yahudilerle) ilgili yazıları durdur, iki gün sonra dönmelerin (Sabetaycıların) aleyhine kampanya aç.'** diye...[36]

Yahudilere saldırarak Siyonizm'e hizmet edilebileceğini, Sabetaycılara saldırarak Yahudilere ve Siyonizm'e hizmet edilebileceğini daha önce düşünmemiş olanlar, şimdi bunu düşünmeli, Mehmet Şevket Eygi ve Yalçın Küçük'ün Yahudiliğe ve Sabetaycılığa ilişkin yayınlarını kimlerin alkışlıyor olabileceğini, burada sergilediğimiz belgeler ışığında düşünmelidirler.

1970'de yayımlanmış "Bugün'ün Dervişi" adlı kitapta, Eygi'nin İslamcı gazete çıkarmadan önce Galatasaray Lisesi'nde okuduğu, Türkiye'deki Fransız kültür heyetinde çalıştığı, 1970 yılında Fransa'ya iltica ederken Türkiye'de çalıştığı Fransız devlet kurumundan Fransız Dışişlerinde etkin bir eski elçinin aracı olduğu ve bu olayın Ocak 1970'te gazetelere yansıdığı anlatılarak şöyle deniyordu:

Ankarada Hacı Nazif Çelebi'nin ve diğer din ülemasının tavsiyesi ile bazı mühim Nurcu şahıslarla, Ankara Tıp Fakültesi talebesi Salih Özcan ile arkadaşlığını ilerletip, Salih Özcan'ın sahipliğini yaptığı «İslâm» mecmuasının idare amirliğini deruhte etmişti.

Bu sırada boş durmayıp Sefarethanelerde temaslarını ilerleterek, Fransız Büyükelçisinin emriyle Fransız Kültür heyetinde dolgun ücretle mütercimlik yapmak imkânını bulmuştu. Hatta bu sırada bazı dış örgütlerin mümessilleri ilede gizli temasları olmuştu (Niteliksiz Türkiyeden kaçtıktan sonra pasaportunun müddeti dolunca Alman hükümeti ikametine müsaade etmeyince: Bakiden Ankara'da tanıdığı ve himayesini gördüğü Ocak 1970 tarihinde Fransız Dışişleri Bakanlığında mühim bir mevkide bulunan bu eski elçinin tavassutu ile Fransaya iltica etmişti. «31/1/Ocak» tarihli Türkiye'deki gazetelerde bu hususu teyit etmişlerdi.)

Kanlı Pazar ve 350.000 Dolar

Bütün bunlardan daha ilginci, Amerikancı İslamcı Mehmet Şevket Eygi'nin Almanya'daki hesabına Arabistan'dan 350.000 dolar gönderildiği savlanıyordu bu kitapta ve havalenin tarihi Kanlı Pazar olayından 22 gün sonraydı:

Her ne kadar daha çok para kazanmak içinbazıfikirleri vardı ama, bu fikirlerin tahakkuk etmiyeceğini kendisi de bliyordu. Onun için dünyalıklarını Avrupa'ya gönderiyordu. (Cidde Hollanda Bankası Konte No: 86473/4936 dan 8.8.1969 tarih, München Commerzbank A.G. 350.000 dolar. Alıcısı, Mehmet Şevket Eygi, Jurnalist (Gazeteci).

350 bin doları Almanya'ya gönderdiği gün pek keyifli.

Vatanım Arabistan!

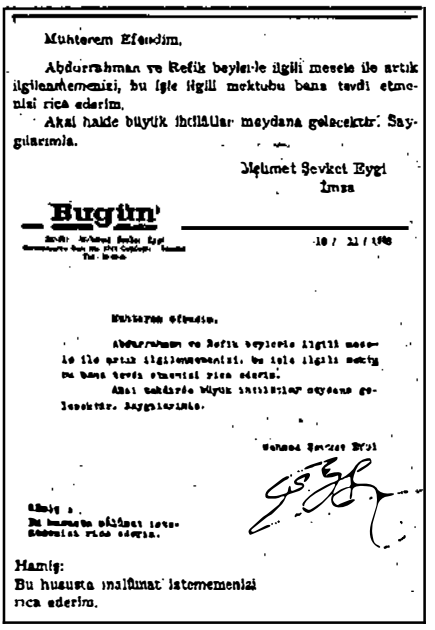
Eygi'nin Suudi Arabistan'dan gönderip Türkiye'deki gazetesinde yayımlattığı başyazılarda, *"Benim gerçek yurdum Türkiye değil Arabistandır"* dediğini de kaynak göstererek aktaran kitabın yazarı Emekli Subay M. Şahap Tan, Mehmet Şevket Eygi'nin gazetesinde çalıştığı sırada tesadüfen bilgi sahibi olduğu bir kaçakçılık olayını İçişleri Bakanı ve MİT'e bildirdiğini,

fakat hemen ardından saldırıya uğradığını yazıyordu:

Bu mektubun doğruluğuna kanaat getirdikten sonra hemen Ankara'ya gittim. O zamanki İçişleri Bakanı Faruk Sükandan Basın müşavirleri Sayın Hayat vasıtası ile randevu alıp durumu izah ettikten sonra İstanbul'da bu işle görevli zat ile temas edip bu mühim kaçakçılık olayını aydınlatmaya teşebbüs edince: maâlesef o mühim mesul şahıs tarafından şebekeye satıldım. Bu işin içine girdiğimi öğrenen şebeke ileri gelenleri beni tehdit ederek elimdeki vesikaları almak için teşebbüse geçtiler. (Emniyettekî bazı mühim şahıslar şahittir icap ettiğinde açıklıyacağım) hatta bir iki kere otomobille beni öldürmeye kalktılar.

Bu sırada Gazetemin Patronu Mehmet Şevket Eygi'den de şu mektubu aldım:

Yazarın, "içeriğini devlet güvenlik birimlerine bildirdim" dediği mektubun tıpkı basımının da yer aldığı bu kitapta, Eygi'nin bu mektubu yazardan almak istediği ve bu konuyla ilgilenmemesini söylediği imzalı mektup da tıpkı basım olarak yer alıyordu:

Muhterem Efendim,

Abdurrahman ve Refik beylerle ilgili mesele ile artık ilgilenmemenizi, bu işle ilgili mektubu bana tevdi etmenizi rica ederim.

Aksi halde büyük ihtilâller meydana gelecektir. Saygılarımla.

Mehmet Şevket Eygi
İmza

Bugün

10 / 11 / 1968

Muhterem efendim,

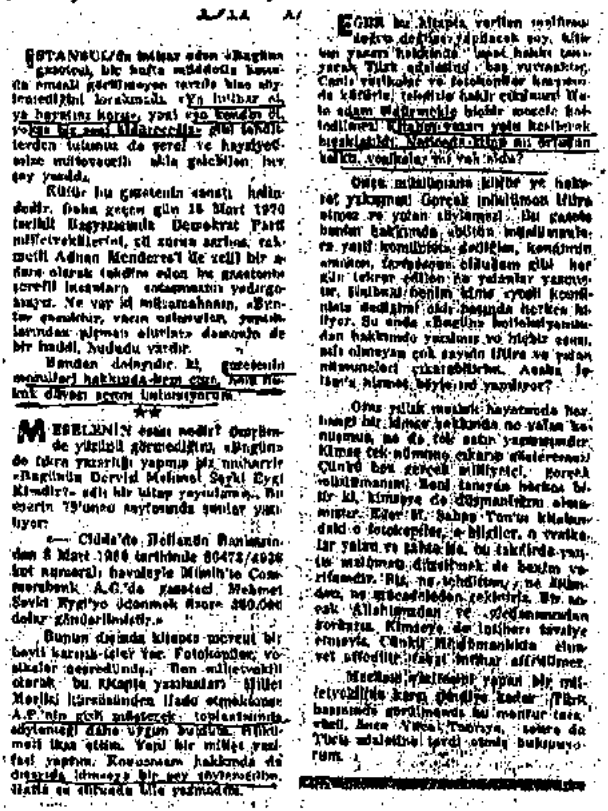
Abdurrahman ve Refik beylerle ilgili mesele ile artık ilgilenmemenizi, bu işle ilgili mektubu bana tevdi etmenizi rica ederim.

Aksi takdirde büyük ihtilâller meydana gelecektir. Saygılarımla.

Mehmet Şevket Eygi

Hamiş:
Bu hususta malûmat istememenizi rica ederim.

Kitaptaki savları AP gizli oturumunda soru konusu eden Milletvekili Tekin Erer, Eygi'nin sahibi olduğu İslamcı Bugün gazetesinin saldırı yazılarına hedef olmuş, tıpkı kitabın yazarı gibi o da ölüm tehditleriyle karşı karşıya kalmıştı. Başına gelenleri 28 Şubat 1970 günlü Son Havadis gazetesinde "Bir İzah" başlıklı yazısında anlatıyordu:

İSTANBUL'da intihar eden «Bugün» gazetesi, bir hafta müddetle hesabına ermeli görülmeyen tevzie bina ehemmiyetsizliği kararında «Bu itibar ile ya hayatımız boyunca, yani ezo kendim ol, yoksa bir yeni kitâreceğim» gibi tekdir terden istimlak da yerel ve hayatiyetsiz milletvekili akla gelebilen bir şey yazıldı.

Kütüğe bu gazetenin sansür heliköptür. Daha geçen gün 15 Mart 1970 tarihli Cumhuriyet'in Demokrat Parti milletvekillerini, sil zorun sarhoş rahmetli Adnan Menderes'i ile zelil bir şekilde olarak tahkire eden bu gazetenin şerefli insanların onlarmanın yadırgamıyor. Ne var ki muhtemelen, «Bugün» gazetesinin, varın anlayışları, yazılarından pişman olurlar» demeyle de bir imkân, bulduğu vardır.

Bundan dolayıdır ki, gazetenin sahipleri hakkında-hem cezai, hem hukuk davası açmak istemiyorum.

***

MESELENİN esası sadece bu gazetede yürütülü görmediğini, «Bugün»de takrı yazarlığı yapmış bir muharrir «Bugünün Dervişi Mehmet Şevki Eygi Kimdir?» adlı bir kitap yayınlamış. Bu eserin 79'uncu sayfasında şunlar yazılıyor:

— Cidde'de Hollanda Bankasından 8 Mart 1966 tarihinde 80473/6936 sayı numaralı havaleyle Mimin'te Commerzbank A.G.'de yaşayan Mehmet Şevki Eygi'ye gönderilmiştir.» Bunun üzerine kitapta yazılı bir havale karşılığı gelen yer. Fotoğraflar, vesikalar sergilendiği... Hem milletvekili olarak bu kitapta yazılanları Millet Meclisi kürsüsünden ifade etmekteyim. A.P.'nin gizli müşterek toplantısında... söylemeği daha uygun buldum. Hükümeti ikaz ettim. Yani bir milliş yapmış... Konuşmam hakkında da dışarıda konuşmaya bir şey söylemedim. Hatta şu dakikada bile yazmadım.

EĞER bu kitapta verilen resimler, tekzip edilmeyecek bir yazı, kitabın yazarı hakkında hukuki bir tahkikat yapılacak, Türk adaletine başvurulacaktır. Çünkü vesikalar ve fotoğraflar karşısında kimseye, teşebbüse hakkı çıkmamıştır. Nitekim adam öldürmekle hiçbir meselenin halledilmeyeceğini, kitabın yazarı gibi kabullenmiş bulunuyoruz. Nerededir bizim bu devletin hakkı, vesikalar ise nerede?

Onun mukabilinde kitabı ve hakikat yakışmayan Gerçek inkılâpçının Ülkücünün ve yolun takipçisi... Bu gazete hakkında, aleyhte inşaatımızın, yazılı komünist, faşistin, komünizmin emirleri, faydasının dünyanın gibi her gün tekrar edilen bir yalanlar yazıyor, binlerce, binlerce kitap yazılmış olduğunu ifade ediyor. Bu arada «Bugün» hakkındaki yazılarımızdan hakkımızda yazılanlar ve hiçbir cevap, reddi olmayan çok sayıda ülkücü ve yalan mücadeleci çıkarabilirler. Acaba Şefkan'a hizmet böyle mi yapılıyor?

Onu yıllık mesleki hayatımızda hiçbir hizmet karşılığında ne yalan konuşmam, ne de çok satın yapmışımdır. Kimse çok olmuş çıkarsa müdafaasını çünkü ben gerçek milliyetçi, Gerçek inkılâpçıyım. Nasıl tanıyan herkes bilir ki, kimseye de düşmanlığım olmamıştır. Eğer bu kabul Türk'ün kitabındaki o fotoğraflar, o belgeler, o vesikalar yalan ve sahte ise, bu takdirde yazılan mahkeme dikkatine de bazen varılmıştır. Biz, ne tehditten, ne ölümden, ne mücadeleden çekiniriz. Biz ancak Allahımızdan ve vicdanımızdan korkarız. Kimseye de iftiraya tevaziye etmeyiz. Çünkü Müslümanlıkta ölümet affedilir, ihanet affedilmez.

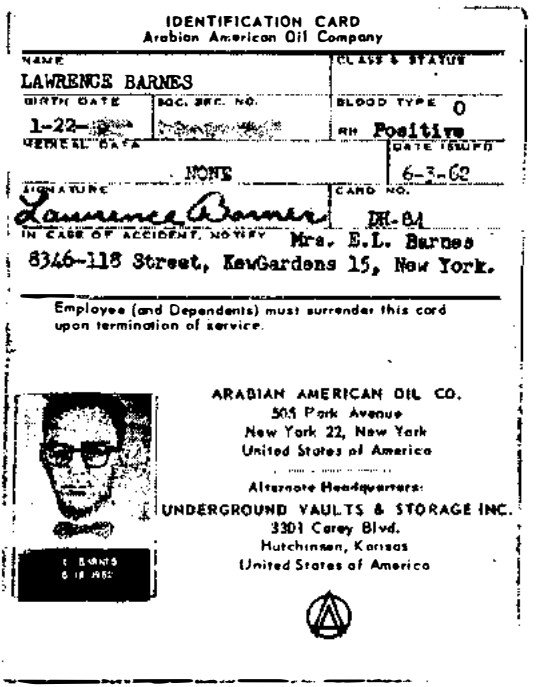
Meselâ, yabancı yapan bir milletvekilliğe karşı gördüğü kadar Türk basınında görülmemiş bir muamele tanımıştır. Ancak Yüce Türkiye'de, sonra da Türk adaletine tevdi olunduğunu bulmuyorum.

Bütün bunları, Amerika'ya karşı gösteri yapan yurtsever gençleri "kafir"ler, "kızıllar", "deccal uşakları" diye niteleyip "katli vacip" ilan eden İslamcıların o yıllarda nasıl etkinlikler içerisinde olduğunu göstermek ve Kanlı Pazar Olayı'nın daha doğru kavranmasını sağlamak üzere aktarıyorum.

Siyasal İslamcılığa Siyonist Destek

Amerikancı İslamcı Eygi'nin 1969'da *gerçek yurdum* de-

diği Suudi Arabistan, Amerika'nın bir yarı-sömürgesiydi. Açık adı *Arap American Company* olan ARAMCO şirketi, Suudi Arabistan'da yönetimden geçim işlerine dek her konuyu en ince ayrıntısına dek belirliyen CIA görevlileriyle ve aşağıda ARAMCO kimlik kartı örneğini verdiğimiz Amerikalı uzmanlarla dolup taşan bir kuruluştu.

IDENTIFICATION CARD
Arabian American Oil Company

NAME: LAWRENCE BARNES
CLASS & STATUS:
BIRTH DATE: 1-22-
SOC. SEC. NO.:
BLOOD TYPE: O
RH: Positive
VETERAN'S DATA: NONE
DATE ISSUED: 6-3-60
SIGNATURE: Lawrence Barnes
CARD NO.: DH-84
IN CASE OF ACCIDENT, NOTIFY: Mrs. E.L. Barnes
8346-118 Street, KewGardens 15, New York.

Employee (and Dependents) must surrender this card upon termination of service.

ARABIAN AMERICAN OIL CO.
505 Park Avenue
New York 22, New York
United States of America

Alternate Headquarters:
UNDERGROUND VAULTS & STORAGE INC.
3301 Carey Blvd.
Hutchinson, Kansas
United States of America

Arap-American ARAMCO şirketinin perde gerisindeki en büyük yatırımcısı Yahudi Rotschild ailesiydi. ARAMCO'nun verdiği paralarla örgütlenen *Rabıtayı İslamiye* ve *İhvanı Müslimin* (Müslüman Kardeşler) gibi örgütler de bu Siyonist Yahudi ailenin güdümünde çalışıyordu. Dolayısıyla Soğuk Savaş yılları boyunca Arabistan'la ilişki demek, ARAMCO üzerinden Rabıtayı İslamiye ve İhvanı Müslimin gibi Siyonist denetimindeki örgütlerle ilişki kurmak demekti. Eygi'nin 1960'lardaki etkinliklerini açığa vuran *"Bugün'ün Dervişi"* adlı kitapta yazılanlar bu açıdan da önemliydi.[37]

"Vatanım Arabistandır," diyenlerin Amerika'ya ve 6.'ncı Filoya karşı direnen yurtsever Türk yüksek öğrenim gençliğini ***para karşılığı Moskof'a satılmış itler*** diye nitelendirmesi, Amerika üzerinden Arabistan'a, Arabistan üzerinden ARAMCO'ya ve ARAMCO üzerinden Siyonist Rotschild'e bağlanan Siyasal İslamcıların erdem yoksunluklarını göstermektedir. *Türkiye'de İslamcılık Amerika'nın kullandığı bir karttır* saptamasına karşı çıkıp; *bu ancak ucuz polemik peşinde koşan politikacıların ağzına yakışacak insaf dışı bir yargıdır; İslamcılık Kurtuluş Savaşı'nın millici yönünü koruyan anti-emperyalist bir akımdır* diyenler, toplumun unutkanlığına güvenerek tarihi çarpıtmayı iş edinmiş *6'ncı Filo İslamcıları*'dır. Bunların 1945'ten bu yana Amerikan işbirlikçisi olduklarını bir kez daha belgeleriyle anımsatmakta geleceğimiz için yarar görüyorum.

Kanlı Pazar kışkırtıcısı gazetenin Türban'ı Yaygınlaştırma Çabaları

Türkiye'de türbanı yaygınlaştırma eylemini ilk başlatan da Kanlı Pazar Olayı'nı kışkırtan Amerikancı İslamcı Mehmet Şevket Eygi'den başkası değildi. Mehmet Şevket Eygi'nin *Bugün* gazetesinde köşeyazıları yazan Şule Yüksel Şenler, o yıllarda İstanbul'dan yola çıkıp Anadolu'yu il il dolaşarak kadınları *başlarına türban bağlamazlarsa cehennemde yanacakları* yönünde korkutmaya başlamıştı.

1960'larda "türban"ın adı daha "türban" değildi; bu örtüye, Mehmet Şevket Eygi'nin *6.'ncı Filo savunucusu* yoldaşlarından Şule Yüksel Şenler'in adıyla özdeşleştirilerek, *Şule Baş* deniyordu.

Türkiye'nin başındaki ağrı[38]

Ercüment İşleyen

Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi öğrencisi **Hatice Babacan** 1968'de bir ilke imza attı. Başını örtüp derslere girmeye başlayan Babacan başlangıçta pek fark edilmedi. Kısa bir süre sonra okul yönetimi, Babacan'ın başını örtüp derslere girmesine izin verilmeyeceğini açıkladı. Babacan di-

rendi, erkek öğrencilerle boykota başladı. Dekanlık, 11 Nisan 1968'de Babacan'ın okulla ilişkisini kesti.

Türkiye'nin ilk türban eylemcisi ise **Şule Yüksel Şenler** oldu. Türban savunucusu Şenler, İstanbul'da başlattığı eylemini Anadolu'ya da taşıdı. **Mehmet Şevket Eygi ile** il il dolaşıp kadınlara tesettüre bürünmeleri çağrısını iletti, türban propagandası yaptı. *"Başörtüsü saçı ve gerdanı gizlemeli, vücut hatlarını belli etmeyen manto veya pardösü giyilmeli"* diyerek tesettürün ana hatlarını çizdi. O günlerde türbanın adı "**Şule Baş**" oldu.

"Türban" ve "Tesettür" misyoneri Alman kadın Maria ve İslamcı *Bugün* gazetesi köşe yazarı Şule Yüksel'den İlk Kitlesel Türban eylemi...

Şule Yüksel Şenler'in, ilk basımı 1967 yılında, ikinci basımı ise 1968 yılında Mehmet Şevket Eygi'nin çıkardığı *Bugün* gazetesi tarafından yapılan *"Hidayet"* adlı kitabının kapağında, Müslüman bir kadının nasıl örtünmesi gerektiğini gösteren bir fotoğraf basılıydı.

Şule Yüksel Şenler, bu kitabında, 1960'lı yıllarda Doğu Almanya'da komünist bir yönetim altında "dinsiz" bir anababanın kızı olarak yaşayan Maria'nın, günün birinde Müslü-

man olup örtündüğünü ve daha sonra Avrupa'da okuyan bir Türk genciyle tanışıp evlenerek 1960'lı yıllarda Türkiye'ye geldiğini anlatıyordu. Şenler, Müslüman olduktan sonra Cemile adını alan Maria ile tanışmıştı. İslam kurallarına en küçük ayrıntısına dek uyan Doğu Almanya'lı Maria, Türkiye'deki Müslüman kadınları başı açık dolaştıklarından dolayı kınıyor, ayıplıyordu. Şenler ve Maria, Türk kadınlarının örtünmesi için pek çok ilimizde kadın toplantıları düzenliyor ve ikisi birlikte Türkiye'yi karış karış dolaşıyorlardı. Kitabında *"Maria (Cemile) Türkiye'de kaldığı müddetçe, örnek bir Müslüman hanım olarak, pek çok genç kız ve hanımın hidayetine vesile oldu,"* diyordu Şule Yüksel Şenler; *"Gencecik bir Alman hanımın pür tesettür (kapalı, örtülü) hali, Müslüman oldukları halde açık saçık gezen bir çok hanim için, bir ibret vesilesi olmuş ve onların da örtünmelerini sağlamıştı."*

Şenler, Türkiye çapında düzenlenen kitlesel kadın örtünme toplantılarında Maria ile birlikte boy gösterip onu örnek göstererek, *"Bakın o bir Doğu Almanya'lı komünist iken Müslüman olduktan sonra tepeden tırnağa örtülü dolaşmaktadır, siz ki Müslümansınız, niçin örtünmüyorsunuz!"* diye haykırıyordu. Dahası, bu "örtünme" toplantılarına Maria'nın 6 yaşındaki oğlu da götürülüyor, bacak kadar çocuk mikrofonu kapıp Türk kadınlarını tıpkı annesi Maria gibi örtünmeye çağırıyordu. Maria'nın 6 yaşındaki oğlunun Türk kadınını çarşafa ve türbana sokmakta en az annesi denli başarılı olduğunu anlatırken şöyle diyordu Şenler:

> Maria (Cemile)'nin 6 yaşındaki oğlu nasıl olduğunu anlayamadım, yanımdaki sandalyesinden fırladığı gibi mikrofonu elimden kaparak, o yarım yamalak ve bozuk şiveli Türkçesiyle: *'Dur, bana ver onu. Ben bişey söyliyecem şimdi,'* dedi ve hanımlara hitaben şöyle haykırmaya başladı: *'Sen.. ey Müslüman! Sen.. namaz kılmıyoğ? Yazık sana.. Sen ey Müslüman!. Sen domuz eti yiyoğ? Haram, cehennem!.. Sen ey Müslüman.. Sen içki içiyoğ?.. Yazık, çok yazık.. Sen ey Müslüman kadın!. Sen, yüzünü, gözleğini, dudaklağını böyle boyuyoğ, başörtü takmıyoğ, mini etek giyiyoğ, çıplak geziyor.. Tuuu!.. Sana lazım cehennem!...'* Önce derin bir sükut ve hayret ifadesi.. arkasından büyük bir alkış tufanı koptu salonda. Bazı genç kız ve hanımlar, bu küçücük

çocuktan, üstelik Alman asıllı bir annenin yavrusundan duymuş oldukları bu ibretli sözler karşısında gözyaşlarını ve boğazlarında düğümlenen hıçkırıkları zaptedememekteydiler.

1960'lı yıllarda Şule Yüksel Şenler ile birlikte yaptığı çalışmalarla Türkiye'de "türban" sorununun tohumlarını atan Alman asıllı türban misyoneri Maria (Cemile Alkonavi) (solda).

Bugün gazetesinin türbanlı kadın yazarı Şule Yüksel Şenler, sonradan Müslüman olmuş Alman kadını Maria ve onun 6 yaşındaki oğlu, illeri ilçeleri dolaşarak kadınları toplar ve onları türban-pardesü giymeye yöneltirken, Mehmet Şevket

Eygi'nin İslamcı *Bugün* gazetesi de bu üçlünün gerçekleştirdiği kadın toplantılarını büyük gürültüyle yansıtıyordu:

> Manevi diriliş öylesine büyük bir süratle ve ihtişamla gelişmektedir ki, kitleler işte böyle İslami bir konferansı dinleyebilmek için salonlardan taşıp caddelere dökülmektedir. Resim, Şule Yüksel Şenler'in Bandırma'da verdiği "İslam'da kadının yeri ve mükellefiyetleri" mevzulu konferansını dinlemek için salonda yer bulamayıp konferansı caddelere dökülerek dışarıdan hoparlör vasıtasıyla dinleyen hanımları göstermektedir." (Şenler, age, sf. 42)

Yukarıdaki resimde mühtedi (sonradan Müslüman olmuş) Alman hanımı (solda, beyaz başörtülü) Maria (Cemile Alkonavi)yi Şule Yüksel Şenler'in "İslam'da Kadının Yeri ve Mükellefiyetler" adıyla vermiş olduğu bir konferansını dikkatle takib ederken görüyorsunuz. (Şenler, age, sf. 49)

Kadınlar, "sonradan Müslüman olmuş "türbanlı", "tesettürlü", *"bir tel saçını bile göstermeyen, pardesülü, kalın çoraplı"*Alman kadını Maria (Cemile) ve onun 6 yaşındaki "tesettür misyoneri" oğlunu görmek için koşuyordu bu toplantılara. *"Bakın Alman kadını bile Müslüman olunca tepeden tırnağa örtünmüş, oğlu bile örtünmeyen cehenneme diye haykırıyor, ne duruyorsunuz, bu Alman kadından ve çocuğundan utanın, haydi örtünün!"* diye haykırıyordu Şule Yüksel Şenler. Başlarında öğretmenleriyle bu "tesettür propagandası"na getirilen kız öğrencilerden 70 tanesi, konferanstan çıkınca topluca örtünüyorlardı. (Şenler, age, sf. 50)

II. Abdülhamid bile Çarşafı yasaklamışken

Eygi'nin Şenler ile birlikte başlattığı türban hareketiyle Türkiye II. Abdülhamid döneminden bile geriye götürülüyordu. Çünkü Abdülhamid çarşafı yasaklamış, Müslüman kadınların başlarına süslü fesler takmasını buyurmuştu.

Osmanlı'da çarşaf yasaktı

2. Abdülhamit kara çarşafı, kimliği gizlediği için 106 yıl önce fermanla yasaklamıştı

Nejat KARADAĞ - ADANA

Günümüz Türkiye'sinde örtünme konusu öyle ilginç boyutlara tırmandırıldı ki, kimi yurttaşlarımız eşlerine, kızlarına, gelinlerine kurşun yağdırıp, "Örtünmediler, öldürdüm" demeye başladı.

HASKÖY'DE EŞİNİ VE GELİNİNİ VURAN YAKALANDI

'Örtünmediler, öldürdüm'

İSTANBUL ● MİLLİYET

HASKÖY'deeşi ve gelinini tabancayla öldürüp, kızını da yaralıdıktan sonra firar eden Yaşar Önal, Sinop'ta yakalandı. 62 yaşındaki Önal, eşini ve gelinini teşettüre uygun örtünmedikleri için öldürdüğünü söyledi.

İstanbul Asayiş Şube Müdürlüğü'nden yapılan açıklamaya göre, sanık Yaşar Önal, sorgusunda suçunu itiraf etti. Sanık sorgusunda, 38 yıllık eşi Sabriye ile üç yıldır aralarının açık olduğunu bildirdi. Eşi Sabriye, gelini Şükrüye ve kızı Hayriye'nin müslümanlığa aykırı davrandıklarını öne sürüen Yaşar Önal, şöyle konuştu:

"Lafımı dinlemiyorlardı. Özellikle gelinim boyanıp çarşıya çıkıyordu. Oğluma da bu şekilde gitmesin diye söyledim. Müslümanlığa aykırı şeyler bunlar. Müslümanlıkta böyle şeyler yok. Uyardığım zaman lafımı dinlemediler. Kafam bozuldu çekip vurdum."

Saklanmak için gittiği Sinop'ta, cinayette kullandığı tabancayla yakalanan Önal, olaydan pişmanlık duymadığını sözlerine ekledi.

Bu süreçte, en yoğun çabalar 1968-1969'larda gösteriliyor; Şule Yüksel Şenler, Eygi'yle birlikte karış karış dolaştığı Anadolu'da bir yandan kadınların başlarındaki **başörtüleri "türban"** biçiminde bağlaması için yırtınıyor, öte yandan *Bugün* gazetesinde Amerika'nın *ehven* (uzlaşılabilir, zararsız) ve *Müslüman dostu* bir ülke olduğunu söyleyen Eygi ile birlikte, Amerikan 6'ıncı Filo'yu savunuyordu.

Şule Yüksel Şenler (solda)

1950'lerde tek tük görülen türbanın yayılması bu *Amerikan 6'ıncı Filo İslamcıları*'nın çabalarıyla gerçekleşmişti. Demek ki, 1960'ların "türban misyoneri" Şule Yüksel Şenler ile 1990'ların "türban misyoneri" *Şule Baş Türban*'lı Merve Kavakçı'nın iki ortak yönü bulunuyor: Biri Amerikancılık, biri türbancılık...

Amerikan 6. Filo savunucusu Şule Yüksel Şenler'in 6. Filoyu korumak için cihat çağırıları yayımlayan Eygi'nin gazetesinde ve onunla birlikte başlattığı türban misyonerliğinden kırk yıl sonra patlak veren *Merve Kavakçı Olayı*, Türkiye'deki İslamcılık akımının 1945'ten sonra Amerika'ya göbekten bağlı olduğunu bir kez daha yadsınamaz bir biçimde gözler önüne sermesi bakımından önemli. Şöyle ki:

Merve Kavakçı, Türban ve Amerika

Türban'ın kitleselleştirilerek tüm topluma yayılması çabalarında nedense hep dış bağlantılı Siyasal İslamcıların parmağı vardı. *"Türkiye'nin Siyasal İntiharı: 'Yeni-Osmanlı' Tuzağı"*

adlı kitabımda İngiliz ajanı olduğuna ilişkin saptamaları aktardığım Nakşibendi Şeyhi Nazım Kıbrısi de bunlardan biriydi.

Prof. Nevzat Yalçıntaş, Şeyh Nazım Kıbrısi ve ANAP adına Ali Coşkun, toplantıyı yan yana izlediler.

21. Yüzyıl'da Türkiye'nin Hedefleri toplantısında başörtüsü tartışıldı

20 Kasım 1994-Hürriyet

Merve Kavakçı ve İngilizci Şeyh Nazım Kıbrısi

Türban Misyoneri Merve Kavakçı, "türban"ın yaygınlaştırılması çalışmalarını 1994'te yoğunlaştıran bu Nakşibendi Şeyhi'yle yakın ilişkisi olmalıydı ki "naqshbandi" adıyla yayın yapan sitede önüne diz çökmüş durumda görüntüleri yayımlanıyordu:

Türban Misyoneri Merve Kavakçı, ayrıca geçmişte RP'nin CIA ile ilişkilerini yürüten Abdullah Gül'ün de yardımcısıydı. Kapatılan RP'nin uluslararası ilişkiler sorumlusu olan Abdullah Gül, RP'nin CIA ile ilişkilerini yürütüyor, Ağustos 1995'te CIA Başkanı J. Deutch ile görüşerek yönetime geldiklerinde Türk-ABD ilişkilerinde bir değişikliğe gitmeyecekleri güvencesini veriyordu,[39] Merve Kavakçı da CIA görüşmelerinde Gül'ün yardımcısı olarak çalışıyordu.[40]

İlk Türbanlı Milletvekili

Amerikan Yurttaşı

İşte bu Merve Kavakçı, 1999'da Fazilet Partisi'nden milletvekili seçilecek, milletvekili mazbatasını almaya başında türbanıyla gidecek ve Meclis'e türbanıyla girecekti.

27 Nisan1999- Merve Kavakçı, milletvekili mazbatasını alırken (solda)
2 Mayıs 1999 -TBMM Genel Kurul Salonu'nda Nazlı Ilıcak'la birlikte (sağda)

Mazbatasını alırken yaşanan en ilginç olay "Türban Misyoneri"nin kardeşiyle aralarında İngilizce konuştuklarının ortaya çıkmasıydı.

Don't talk, don't talk!

İl Seçim Kurulu'ndan ayrılırken gazetecilerin sorularını yanıtsız bırakan Kavakçı'ya kızkardeşi **Ravza Kavakçı**'nın **"Don't talk, don't talk** (konuşma, konuşma)" diyerek uyarıda bulunması dikkat çekti. Gazetecilerin Kavakçı'ya yönelik türbanla ilgili sorularına tepki gösteren milletvekili **Hüseyin Kansu** ise **"Türkiye gündeminde böyle bir tartışma yok. Herşeyi siz yaratıyorsunuz"** dedi.[41]

Kavakçı'nın Meclis'e türbanıyla girmesi ve milletvekili andını başında türbanıyla yapmaya davranması olaylara neden olmuş, buna karşı çıkan milletvekillerince engellen-mişti. Karşı çıkanlar, türbanın bir inanç simgesi olmadığını tersine bir siyasal simge olduğunu savunuyorlardı. O güne dek bu görüşe karşı çıkan Fazilet Partili milletvekili Bülent Arınç, o günlerde bu saptamayı doğrulayan bir konuşma yaptı. 26 Haziran 1999 günlü Hürriyet'te yayımlanan konuşmasında, Bülent Arınç: ***"Kavakçı elbette ki siyasal simge olarak türban takıyor,"*** diyordu.

Ancak, sorun yalnızca "türban" değildi. Kavakçı'nın yurtdışı bağlantılarının Türkiye'nin ulusal güvenliği açısında sakıncalı olduğuna ilişkin yayınlar vardı bir de. Örneğin Kavakçı'nın Amerika'da bulunduğu dönemlerde Türkiye'nin kö-

tülenmesine, karalanmasına karşı tepki gösteren Türklerin "Gel, sen de bizimle birlikte Türkiye'yi savun" çağrılarına kulaklarını tıkadığı ve Amerika'da yaşayan Türklerin Türkiye'yi savunma toplantılarına katılmadığına ilişkin haberler yer alıyordu gazetelerde:

Komşuları: Merve Türkiye'ye hizmet etmez

YEMİN etmek için TBMM Genel Kurulu'na türbanla gelip olay çıkaran Fazilet Partili Merve Kavakçı'ya ABD'deki komşuları da büyük tepki gösterdi... edeceğini iddia etmesi, demokratik haklarını savunarak Türk kadınını temsil edeceğini söylemesi... Bunca yıldır koca Teksas Eyaleti'nde ne Merve'yi, ne de babası Prof. Yusuf

Yemin etmek için TBMM Genel Kurulu'na türbanla gelip olay çıkaran Fazilet Partili Merve Kavakçı'ya ABD'deki komşuları da büyük tepki gösterdi. Kavakçı ailesinin yaşadığı **Dallas'a** bağlı Richardson ilçesinde faaliyet gösteren Kuzey Teksas Türk Amerikan Derneği Başkanı Şaduman Gürbüz: **"Teksas'ta yıllardır Türkiye aleyhinde faaliyet gösteren Ermeni ve Kürtlerin karalama, suçlama ve iftira kampanyalarına yanıt vermeye çalışıyoruz. Şimdi başımıza bir de Merve Kavakçı çıktı.** (...) Bizi en çok sinirlendiren, Merve'nin Türkiye'ye hizmet edeceğini iddia etmesi... Bunca yıldır koca Teksas eyaletinde ne Merve'yi ne de babası Yusuf Ziya Kavakçı Bey'i Türkiye ve Türkler aleyhindeki kampanyalara karşı yaptığımız çalışmalarda bir kez dahi yanımızda göremedik. **Toplantılarımıza, faaliyetlerimize davet etmemize rağmen hiç katılmadılar.** Burada Türkiye'ye hizmet etmeye yanaşmayan Merve, şimdi çıkmış Türkiye'ye hizmet edeceğini nasıl söyleyebiliyor?" dediler.[42]

Oysa, Amerikan uyruğuna geçmiş türbancı Merve Kavakçı'nın Amerika'da bulunduğu dönemlerde çağrıldığı Türkiye'yi savunma toplantılarına katılmayışında şaşılacak hiç bir yan yoktu. Çünkü Merve Kavakçı, o sırada RP adına Amerika'daki İslamcı örgütlerin toplantılara katılarak Türkiye'yi kötülemekteydi:

Gündem

Türkiye'ye düşman

Merve'ye bir vur, bin yalan dinle

Merve'nin tehlikeli bağlantıları var

TBMM'ye türbanla girerek olay yaratan Merve Kavakçı, terörist HAMAS örgütünün destekçisi bir örgütün ABD'deki kongresinde yaptığı konuşmada: **"Türkiye'de sözde Müslüman bir devletle mücadele ediyoruz."** dedi./ Kasım Cindemir-Washington.[43]

"Türban Misyoneri" Kavakçı, İslamcı bir aile de yetişmişti.

FP'nin **"Başımı açmayacağım"** diye direnen türbanlı milletvekili **Merve Kavakçı'nın**, aileden türban eylemcisi olduğu ortaya çıktı. Baba Prof. Dr. **Yusuf Ziya Kavakçı** ile anne **Gülseren Gülhan Kavakçı'nın** isimleri 1974 sonrası Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde **'ilk türban eylemlerini başlatan öğretim üyeleri'** arasında geçiyor.

Merve Kavakçı, Bülent Arınç'ın "siyasal simge" dediği "türban"ıyla

Babası: Yusuf Ziya Kavakçı

1974'te girdiği ve sonra dekan olduğu Atatürk İlahiyat Fakültesi'ndeki görevinden **"Yetkisini keyfi kullandığı"** gerekçesiyle alınan **Yusuf Ziya Kavakçı,** 1982'de üniversiteyi bıraktı. Erzurum'dan çıkıp eşiyle birlikte **önce Libya'ya sonra ABD'ye giden Kavakçı,** Teksas'a yerleşti. Prof. Dr. **Yusuf Ziya Kavakçı**'nın, **"Dallas Merkez Cami ruhani imamlığı"**nı yaptığı öğrenildi. İngilizce, Almanca, Fransızca, Arapça ve Farsça dillerini çok iyi bilen **Kavakçı** hakkında **"Who is who in Turkey?"** kitabında **Başbakanlık DPT'de İslam Ülkeleri Müşaviri, İslam Kalkınma Bankası Türkiye Müşaviri,** serbest avukat olarak çalıştığından söz ediliyor.[44]

Merve Kavakçı'nın adı başlangıçta FP'nin İstanbul Milletvekili adayları arasında yer almıyordu. Aday listelerinin Yüksek Seçim Kurulu'na verilmesinden bir gün önce gece yarısı aday yapılmıştı. Kimlik belgesine başı türbanlı bir fotoğrafı yapıştırılacak olursa başvurusunun YSK'nca geri çevrilebileceği düşüncesiyle, Kavakçı'nın belgeleri YSK'na fotoğrafsız olarak sunulmuştu. Son anda bir gece yarısı adı aday listesine yazılan Kavakçı'nın, Milletvekili seçildikten sonra Genel Kurul toplantısına katılması da yine böyle son anda olmuştu. TBMM Genel Kurulu'ndaki and içme toplantısını izleyen Genelkurmay Başkanı ve komutanlar, türbanlı MHP Milletvekili Nesrin Ünal'ın başı açık biçimde and içtiğini gördükten sonra gitmişler; komutanlar gider gitmez de Merve Kavakçı, Nazlı Ilıcak'ın kolunda içeriye girmiş ve Atatürk'ün kurduğu Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde *Amerikancı 6'ıncı Filo İslamcılığı'nın üniforması olan Şule Baş Türban*'a karşı olaylar böyle başlamıştı.[45] Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde, *Amerikan 6.ıncı Filosunu Türk gençlerine karşı korumak üzere cihat çağırısı yaparak Müslümanları Amerikan askerine dönüştüren ve Amerikan uşaklığını ibadet düzeyine yükseltenlerin misyonerliğini yaptıkları türban*'a karşı çıkılmasından daha doğal ne olabilirdi? Olaylar üzerine bir demeç veren Cumhurbaşkanı Demirel, Merve Kavakçı'nın dış güçlerle bağlantılı bir provokatör olduğunu söyleyince ortalık birden gerildi. Demirel, TRT-1'de yayımlanan "Politikanın Nabzı" konuşmasında

şöyle diyordu:

türban krizi

DEMİREL: Kavakçı provokatör

Bu, günlerdir **planlanan bir hadise**dir. Ne işi var Meclis'in içinde? Meclis'in kuralını bilmeden mi gelmiş oraya? Vatandaşlarıma sesleniyorum. Başını bağlamak isteyen kişiye, niçin bağlıyorsun diyen kimse yok. Kimsenin kimseye bir şey dediği yoktur. Bunlar adetlerdir, ananelerdir. Adetlere, ananelere bir şey dediğimiz yok. Size başınızı bağlamayın diyen yok. İlla ki ben bunu Meclis içinde bağlayacağım diyorsanız, oranın kuralları var. Başkası size uyacak değil, siz başkasına uyacaksınız. **Bu aslında provokatörlüktür. Bu tip ajan provokatörler çok görülmüştür.**[46]

Atatürk önderliğinde kazandığımız ulusal bağımsızlık savaşının içinde kurulan Meclis'e, başında *Amerikan 6'ıncı Filo İslamcılarının misyonerliğini yaptıkları Türban*'la gelerek bir anda Türkiye'nin gündemine oturan Merve Kavakçı da, bunun üzerine bir basın toplantısı yaparak Cumhurbaşkanı'nca kendisine yöneltilen ajan-provokatör suçlamasını şöyle yanıtlıyordu:

Meydan okudu

Türbanlı FP İstanbul Milletvekili Merve Kavakçı, dün Meclis'teki basın toplantısında tahrik eden bir tavırla meydan okuyarak, 'çekilmeyeceği' mesajını verdi. "Ben sadece milletime karşı sorumluyum" diyen Kavakçı "Biliniz ki Ben

Ben sadece **milletime** karşı sorumluyum. **Provokatör** sıfatı bana değil and içmeme mani olanlara daha çok yakışır. Ba-

şını örten bizlerin mücadelesi **Amerika'da yıllar önce yaşanan zencilerin insan hak ve özgürlüklerinin elde edilmesi mücadelesi gibi** olacaktır.[47]

Şule Baş Türbanlı Merve Kavakçı, "Ben sadece *milletime* karşı sorumluyum" dediğinde, Türk kamuoyu onun *Amerikan milletinden* olduğunu, Amerika'ya bağlılık andı içmiş bir Amerikan yurttaşı olduğunu daha bilmiyordu. Türkiye'deki türban çığırtkanlığını Amerika'daki zencilerin mücadelesine benzeten Kavakçı, bu benzetmeyle uyruğu olduğu Amerika'ya CIA'yı bıyık altından gülümsetecek bir selam gönderiyordu. Kavakçı basına verdiği keskin demeçlerle türban olayını büyütüp tırmandırmayı amaçlıyordu. Nitekim, Kavakçı Meclis'te eylem başlatır başlatmaz, Malatya'da türbancı ayaklanmalar patlak vermişti. Tıpkı Rusya'da 1917 Ekim Devrimi Potempkin Zırhlısı'ndaki fasulye isyanından çıkıp dalga dalga tüm ülkeye yayıldığı gibi, Kavakçı da düşlediği Humeyni türü İslamcı Devrimi Meclis'teki türban tartışmasıyla başlatıp tüm Türkiye'ye dalga dalga yaymaya çalışacaktı ki, Fransa'ya uçmak üzere olan Cumhurbaşkanı Demirel, gitmeden önce gazetecilere verdiği son demeçte Merve Kavakçı'nın yabancı ülkelerle bağlantılı olduğunun saptandığını açıkladı:

Provokatör dış bağlantılı

Foto: AFKAN/ANKARA

Demirel: "O boşu boşuna Meclis'e gelmedi. Onun **bazı ülkelerle ilişkileri** olduğunu saptadık."[48]

ANAP İstanbul Milletvekili Yaşar Topçu da Cumhurbaşkanı'nın açıklamasına katılarak, kendisinin elinde de bu yönde bilgi bulunduğunu, kendisindeki bilgileri Fransa'ya gitmeden önce Cumhurbaşkanı'na ilettiğini açıkladı.[49] O günkü gazeteler Kavakçı'nın Amerika'dayken HAMAS ile dolaylı ilişkisi olduğundan söz ediyorlardı.[50]

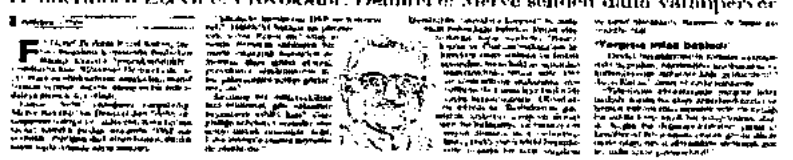
Merve'nin örgüt bağlantıları

Merve Kavakçı ve babası Yusuf Ziya Kavakçı'nın bağlantıları 'Filistin İslamî Birliği' üyeliği ve ABD'de faaliyet gösteren bazı radikal örgütlere kadar uzanıyor

BİLGİLER VAR

Topçu: İpleri dışarıda

Ertesi gün, FP Genel Başkanı Recai Kutan, Cumhurbaşkanı Demirel'i suçlayarak, Merve Kavakçı'nın ondan daha *vatanperver* olduğunu söyledi.[51]

Kutan da baltasını çıkardı

FP liderinden Demirel'e: Provokatör. Demirel'den Merve'ye: Senden daha vatanperver

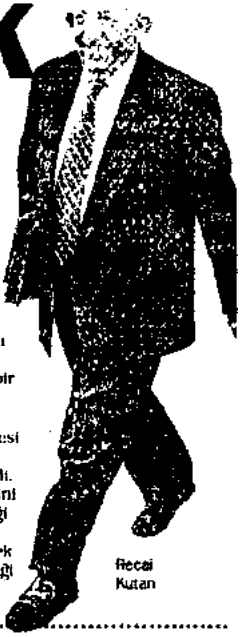
ıcak

nci tura inyali verdi

reddetmeyiz. Bir öneri rse değerlendiririz. Ne na bakmak lazım"

Genel Başkan esi Hasan Ekinci tse. rden önce iki turlu seçim un çıkarılmasına karşı rını yineleyerek, "Böyle bir liğe, seçime beş kala razı ?" diye konuştu.

n, önerisini resmileştirmesi unda DSP'nin de ndurmeye alacağı belirtildi. n ise "seçimleri iptal zeminı yacağı gerekçesiyle, içeriği sa olsun 18 Nisan'dan ni bir düzenlemeye destek ne" tutumunu sürdüreceği ndı.

Recai Kutan

Kutan: ABD'yle yakınlaşmalıyız

ANKARA - MİLLİYET

FP Genel Başkanı Recai Kutan, ABD'nin Türkiye'nin kalkınmasında ve gelişmesinde büyük rol oynayacağını belirterek, "ABD ile ilişkileri geliştirmekte mutlak zaruret var. Bu bir devlet görevidir" dedi.

Kutan, Bülent Enver Başkanlığındaki Türk Amerikan İşadamları Derneği heyetini kabulünde; MSP, MNP ve RP çizgisinde "şeytan" olarak da anılan ABD konusunda yeni mesajlar verdi.

Enver'in yabancı yatırımcılara kolaylıklar sağlanması için partilerin kendilerini değil, ülke menfaatlerini ön planda tutmaları gerektiğini söylemesi üzerine Kutan, "Sizinle en rahat işbirliği yapacak olan parti FP'dir. Getirdiğiniz her teklifin en samimi savunucusu biz olacağız" karşılığını verdi. Türkiye'nin büyük ülke olabilmesi için dünyanın gelişmiş ülkeleri gibi önündeki 30 yıla ilişkin somut plan ve projeler hazırlanması gerektiğini belirten Kutan, partisinin ABD ile ilişkilere çok önem verdiğini vurgularken, şunları söyledi: "ABD ile uzun süredir olan stratejik ilişkilerimizi ekonomik olarak da geliştirmeliyiz. Türkiye'nin kalkınmaya ihtiyacı var. Yabancıların hem meteşebbüs, hem sermaye getirmesi bizi kalkındırır. Bu yüzden yabancı sermayeye ihtiyacımız var."

Türban Misyoneri Siyasal İslamcı
hangi vatanın "vatanperver"i?

Gelgelelim Merve Kavakçı'nın gerçekte hangi *"vatan"*ın *"vatanperver"*i, hangi yurdun yurtseveri olduğunu kamuoyu daha öğrenmiş değildi. Basın, Kavakçı'yı sorularla sıkıştırıyor; Kavakçı basını yalanlarla atlatmaya çalışıyordu.

Kızkardeşi Ravza Kavakçı, Merve'nin Ürdünlü kocasından anlaşmazlık nedeniyle boşandığını söyledi.

Kızkardeşi: ABD vatandaşı değil

Ankara Milliyet

FP İstanbul Milletvekili Merve Kavakçı'nın ABD vatandaşı olduğu iddia edildi. Merve Kavakçı'nın kızkardeşi Ravza, ablasının ABD vatandaşlığı iddialarına, "Bunlar spekülasyonlardır. Bu konuda yorum yapmak istemiyorum" dedi.

Ravzaz Kavakçı, dün ablasıyla birlikte geldiği TBMM'de kardeşinin ABD'de bulunmasıyla ilgili şunları kaydetti: "Kardeşim Ankara TED Koleji lise bölümünü bitirdikten sonra Ankara Tıp Fakültesi'ni kazandı, bir sene okuduktan sonra türban olayları nedeniyle ABD'ye gitti. Öğrenimine Teksas Üniversitesi Bilgisayar Bölümü'nde devam etti. Okurken Ürdünlü biriyle evlendi. Anlaşamadıkları için boşandı. Öğrenimini bitirdikten sonra da Türkiye'ye geldi.

Amerika'ya niçin gittiği sorusuna; Türkiye'de tıp öğrenimi görmekteyken türban baskısıyla karşılaşınca okulu bir yılda bırakıp Amerika'ya gittim, yanıtını vermişti. Basın, Kavakçı'nın yalan söylediğini açığa çıkarıp *Türkiye'de bir değil dört yıl okuduğunu, ancak bu dört yıl içinde tembellik nedeniyle ikinci sınıftan üçüncü sınıfa geçemediği için okuldan atıldığını* ortaya koydu. Kavakçı, *ABD vatandaşı olup olmadığı* yolundaki soruları yanıtsız bırakıyor; kardeşi Ravza ise Merve'nin ABD yurttaşı olmadığını söylüyordu.[52]

"Ben mazlum halkın temsilcisiyim, başımı kesseler de başörtümü açmam" diye yiğitlenen Merve Kavakçı, şehit analarının da kendisi gibi **başörtülü** olduklarını örnekleyerek; 1960'lı yılların sonlarında ***Amerikan 6'ıncı Filo İslamcılarının taktıkları Türban*** ile kimi ***şehit analarının taktığı başörtü***yü bir tutmaya yelteniyordu. Hiç ülkemizi ABD'nin başını çektiği Batı yayılmacılığının maşası olan bölücülere karşı savunurken vurulup ölmüş askerlerimizin analarının taktığı **başörtüsü**yle, *1969 Kanlı Pazar Olayı'nda Amerikan 6'ıncı Filosunu savunmak için cihad çağrıları yapıp Türk gençlerini öldürmeye and içenlerin üniforması olan **Şule Baş Türban*** denk tutulabilir miydi? Evet, kimi şehit analarının **başörtüsü** takıyordu, ancak hiç biri Merve Kavakçı'nın başındaki **türban**ın öncüsü olan Şule Yüksel Şenler gibi Amerikan 6'ıncı Filo erleri İstanbul genelevlerine özgürce gidebilsinler diye Türk gençlerini kendi deyişleriyle *"gebertmeye"* and içen bir gazetenin yazarı olmadıkları gibi, hiç biri Merve Kavakçı gibi Amerika'ya bağlılık andları içerek Amerikan yurttaşı olmuş da değillerdi.

Siyasal İslamcı Türban Misyoneri Merve Kavakçı

Amerikan Vatandaşı ve Amerikan Vatanperveri

Şule Yüksel Şenler'in otuz yıl önce taktığı *6'ıncı Filo İslamcılığının bir üniforması* olan *Şule Baş Türban*'ı başına sararak Atatürk'ün kurduğu Meclis'e girip and içerek tüm Müslümanları *Türkiye'nin çıkarlarını koruyacağım* diye kandırmaya yeltenen Merve Kavakçı'nın, çok değil seçimlerden kırk gün önce Amerika'ya giderek: *Bundan böyle Türkiye'yle hiç bir uyrukluk bağım kalmamıştır; şu andan sonra Türkiye'ye değil yalnızca Amerika'ya bağlılık göstereceğim ve Türkiye'nin değil yalnızca Amerika'nın çıkarlarını koruyacağım, gerekirse Amerikan askeri olarak Amerika'nın saldırmamı istediği her yere saldıracak, Amerikanın öldürmemi istediği herkesi öldüreceğim* diye and içip Amerikan yurttaşı olduğu gerçeği, Türkiye'nin gündemine bomba gibi düştü.[53]

Marc Parris: "Merve'den izinsiz konuşamam!"

23 Ekim 1999 Milliyet

ABD Ankara Büyükelçisi Mark Parris, **Merve Kavakçı'nın**

Amerikan vatandaşı olduğunu belirtip hakkında izinsiz konuşamayacağını söyledi. "**Merve Kavakçı ABD vatandaşıdır. Kendi izni olmadan bu konuda konuşamam. Yorum yapmam**" demekle yetindi.

AMERİKAN VATANDAŞI

Kavakçı, ABD vatandaşı olduğu yönündeki iddiaları da yanlış buldu. Kardeşi Kavza Kavakçı ise "Bunlar spekülasyondur" diyerek bu iddiayı yalanladı. Ancak Kavakçı'nın, bu iddiaların basına yansıması üzerine kendisine konuyla ilgili sorular yöneltilen İP yetkililerine, Ürdün asıllı Amerikalı eski eşi nedeniyle kendisinin de ABD vatandaşı olduğunu itiraf ettiği ortaya çıktı. Kavakçı'nın bu eşinden olan iki kızının da yine kendisi gibi ABD vatandaşı oldukları bildirildi.

ÜNİVERSİTEDEN NİYE AYRILDI?

Kavakçı, TED Koleji'ni bitirdikten sonra kazandığı Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde okurken türbanı takılığı için baskıyla karşılaştığını, bir yıl okuduktan sonra tatil için anne ve babasının bulunduğu ABD'ye gittiğini, türban olayları nedeniyle Türkiye'ye dönmeyip, bu ülkede bilgisayar mühendisliği eğitimi gördüğünü açıkladı. Ancak okul kayıtları, Kavakçı'nın bu okulda 4 yıl eğitim gördüğünü, 4 yılda tembellik nedeniyle 2'nci sınıftan 3'üncü sınıfa geçemediği için, yasa gereği 6 yıllık okulu en çok 9 yılda bitirmeyeceğinin kesinleşmesi üzerine okuldan ayrıldığını ortaya koydu.

Evet, başında *Amerikan 6'ıncı Filo İslamcılığının üniforması olan Şule Baş Türban*'la dolaşan Merve Kavakçı, 18 Nisan 1999 seçimlerinden yaklaşık kırk gün önce 5 Mart 1999'da aşağıdaki andı içip Amerikalı olmuştu:

Merve Kavakçı'nın ABD'ye bağlılık andı

Burada, önünüzde, şimdiye kadar tabiyetinde bulunduğum **her türlü devlet tabiiyeti ve egemenliğini reddettiğime;** bundan böyle ABD Anayasası'nı ve yasalarını **iç ve dış bütün düşmanlara karşı** savunacağıma; **ABD'ye bağlılık ve sadakat göstereceğime;** kanunun gerektirdiği hallerde **ABD için silah taşıyacağıma;** kanunun gerektirdiği durumlarda

> **ABD ordusuna hizmet vereceğime;** kanunun gerektirdiği hallerde **sivil yönetim altında, ulusal önemi olan işlerde çalışacağıma** ve bu yükümlülüklere özgür bir şekilde, akıl sağlığım yerinde ve samimi olarak yemin ederim. **Tanrı yardımcım olsun.**[54]

Siyasal İslamcı'nın ikiyüzlülüğü

Merve Kavakçı, *"ben mazlum halkın temsilcisi olarak geldim Millet Meclisi'ne"* diyordu, ancak yaptığı ilk iş *"Amerikan vatandaşı değilim"* diyerek halka, tüm ulusa ve dünyaya yalan söylemek olmuştu. Oysa Kur'an'da yalana yer yoktu.

Bir Milletvekili'nin Amerikan vatandaşı olması Merve Kavakçı'nın bağlı bulunduğu siyasi partinin daha önce lanetlediği bir durumdu. Örneğin, 1993'te Tansu Çiller'in Amerikan vatandaşı olduğu söylendiğinde, Necmettin Erbakan Meclis'te şöyle veryansın ediyordu:

> Sayın Çiller, 23. 4. 1973'te Amerikan vatandaşı olmak için müracaat etmiş. Vatandaşlığa kabul tarihi -yapılan iddiayı söylüyorum- 1.7.1979. Bu kadar önemli bir itham, böyle bir cümleyle geçiştirilemez. Çünkü, **Amerikan vatandaşı olmak için, mutlaka Amerika'da yemin etmek lazım gelir.** Amerikan vatandaşı olmak için **yapılan yeminde ise Amerika'ya bağlılık şart** konulmuştur. Böyle **Amerika'ya bağlılık üzerine yemin eden insan, nasıl Türkiye'nin başbakanı olur?** Ne var, çifte vatandaşlıkta bir mahzur mu var? Tabii, **eğer Amerikan menfaatlerini koruyacağına bir insan yemin etmişse, elbette çok büyük mahzuru var. Bundan büyük mahzur mu olur?** (RP sıralarından 'bravo' sesleri alkışlar.) [55]

Erbakan'ın 1993'teki bu sözleri, Meclis'teki tüm Refah Partililer tarafından alkışlarla onaylanıyordu Gelgele-lim, aradan 6 yıl geçmiş, 1999'da bu kez kendi partilerinden milletvekili olan Merve Kavakçı'nın Amerika'ya bağlılık andı içerek Amerikan vatandaşı olduğu gerçeği ortaya çıkınca, Çiller'i Amerikan vatandaşı diye kınayan Siyasal İslamcıların tümü, Merve Kavakçı'yı savunmaya koyulmuştu. Demek ki, Siyasal İslamcı biri Amerikan vatandaşı olup Amerika'ya bağlılık andı içerse iyi, başkaları aynı şeyi yaparsa vatan haini oluyordu.

Amerikano-İslamcı bir Dallas dizisi

'Bol soruşturmalı' bir ailenin çocuğu

Macit Gürsöz İzmir

TBMM'nin 21. dönem çalışmalarının ilk gününde geçirdiği yol açan FP İstanbul Milletvekili Merve Kavakçı'nın annesi ve babasının da üniversitedeki görevlerinden 'soruşturmalı' olarak ayrıldıkları belirtildi.

Kavakçı'nın babası Yusuf Ziya Kavakçı'nın Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı'yken davetli olarak gittiği İran Devrimi'nin üçüncü yıldönümü törenlerinde Türkiye aleyhtarı konuşma yaptığı için hakkında MİT raporu hazırlandığı ve görevden alındığı bildirildi.

Kavakçı'nın annesi Gülseren Gülhan Kavakçı'nın ise Fen - Edebiyat Fakültesi Alman Dili ve Edebiyatı bölümünde okutmanlık yaparken, saçlarının türbanı kapatan türbana benzer "bone" taktığı ve bu yüzden soruşturma yürütüldüğü öğrenildi. Dönemin Rektörü Profesör Turgut Ertuğrul, Kavakçı'nın annesiyle ilgili şöyle dedi: "Üniversitedeki ilk başörtülü öğretim elemanıydı. Kendisine başörtünüzü açın ve dik görevi bırakın diye yazı yazdık, antipatiyle karşılayarak görevi bıraktı, evinin hanımı oldu. Kızı gibi direnmedi. Merve o sırada 12 - 13 yaşlarındaydı. Benim kızıma felsefe öğretirdi."

Halen ABD'de Dallas Merkez Camii ve Kuzey Teksas İslam Birliği Ruhani Liderliği ve İmamlığı yapan Yusuf Ziya Kavakçı'nın, 1982'de gittiği Tahran'daki törenlerde kapalı bir salon toplantısında Türkiye'nin laik ve demokratik rejimini eleştirerek, değiştirilmesi için çağrıda bulunduğu söylendi. Kavakçı, istifaya hazırlanırken, 'fakültede keyfi uygulamalar' yaptığı gerekçesiyle Rektörlük kararıyla görevden alındı.

Baba Kavakçı'nın bir çok soruşturma geçirdiğini belirten eski Rektör, "O zaman YÖK olmadığı için rektörlük kararıyla görevden alındı ve Libya'ya gitti. Bir daha da ondan haber alamadım" dedi.

Dedesi gazi

FP İstanbul Milletvekili Merve Kavakçı'nın dedesi İzmen Güngen'in Yüzbaşı rütbesiyle katıldığı Kurtuluş Savaşı'ndan gazi olduğu ve yaşamının son yıllarını memleketi Isparta'nın Uluborlu ilçesinde geçirdiği öğrenildi.

Şule Baş Türbanlı Merve Kavakçı'nın babası Yusuf Ziya Kavakçı, 1982'de Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı iken çağrılı olarak gittiği İran Devrimi'nin Üçüncü Yılı Törenleri'nde Türkiye'ye karaçalan bir konuşma yaptığı için MİT bildirimiyle görevden alınmış ve önce Libya'ya, oradan da Amerika'ya gidip *Dallas Merkez Camii ve Kuzey Teksas İslam Birliği'nin Ruhani Lideri ve İmamı* olmuş.[56] *Şule Baş Türbanlı* Merve Kavakçı da Amerika'da, babasının yanında, *Dallas*'ta yaşıyormuş.

Dallas'ta yaşadıklarına göre, gerek Merve Kavakçı gerekse babası, Amerika'nın *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin*

Başı olduğunu biliyor olmalıydılar. Çünkü, son dönem ABD Başkanlarından George Bush, 1992 yılında *Dallas*'ta, yani Merve Kavakçı'nın ve babasının yaşadığı yerde yaptığı bir konuşmada, ABD'yi *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin tek kalıtçısı ve önderi* olarak niteleyip şöyle diyordu:

> **Bush:**"Biz dini inançlara sahip bir partiyiz. Ülkemizi **Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin tek mirasçısı ve lideri** olarak ayakta tutmaya kararlıyız. Biz Allah'a inanıyoruz ve biz okullarda ibadetin geri getirilmesine önem veriyoruz." [57]

İşte *Dallas*'lı Merve Kavakçı, bir yandan Türkiye'de kadınların başına *Amerikan 6'ıncı Filo İslamcılığının simgesi* olan *Şule Baş Türban*'ı dolamak için savaş verirken, bir yandan da herkesçe ve bütün *Dallas*'lılarca *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin Başı* olarak bilinen Amerika'ya bağlılık andı içerek vatandaşlığına geçiyor ve içtiği andla, Dünya Yahudi-Hırstiyan Birliği'nin Başı Amerika'nın buyruğunda savaşlara bile katılacağına ilişkin *Tanrı'yı tanık göstererek* söz veriyordu.

Bush: Demokratlar'ın dinden haberi yok, biz Allah'a inanıyoruz

24 AĞU 92 DIŞ HABERLER SERVİSİ

ABD Başkanı George Bush,Demokrat parti adayı Clinton ile aralarındaki "kamuoyu farkı"nı yüzde 8-14 arasına indirdikten sonra seçim kampanyasında din faktörünü daha sık kullanmaya başladı ve böylece "Woody Allen rezaleti"adı ile gazete sütunlarını işgal eden ve bu sinema yıldızının ahlaksızca hayatını da gündeme getirerek Clinton'ı lurpalamaya başladı.

Başkan Bush önceki gece geç saatlerde Dallas'da seçmenlerine hitaben yaptığı konuşmada partisinin Amerikan ailesinin sağlam ahlak temellerinin daha da kuvvetlenmesine yol açacak bir siyasi kuruluş olduğunu tekrarladı.Büsh"Biz Demokratlardaki farklı olarak dini inançlara sahip bir partiyiz.Ülkemizi Yahudi-Hıristiyan birliğinin tek mirasçısı ve lideri olarak ayakta tutmaya kararlıyız.Biz Allah'a inanıyoruz.Biz okullarda ibadetin geri getirilmesine,kürtaja yasak konmasına önem veriyoruz."dedi.

Bütün bunlardan sonra "Demek İslam böyle bir dinmiş"

demeyin. Bütün bunların Kur'an buyruklarıyla, İslam kurallarıyla en küçük bir ilgisi dahi yoktur. Çünkü Kur'an'da, Maide Suresi'nin 51. ayetinde şu buyruk vardır:

> **"Ey Allah ile 'ant'laşanlar, Yahudileri ve Hıristiyanları "veli" edinmeyin. Onlar birbirlerinin "veli"sidirler. Sizlerden her kim onları "veli" edinirse o da onlardan olur."**

"Türkiye'nin Siyasal İntiharı: 'Yeni-Osmanlı' Tuzağı" adlı kitabımda, Siyasal-İslamcıların 1830'lardan bu yana bu ayetteki buyruğu nasıl çiğnediklerini sayısız örneklerle gösterdiğim için, burada yalnızca 1945'ten günümüze dek nasıl çiğnediklerini göstermekle yetiniyorum. Amerika kendisini Yahudi-Hıristiyan odağı olarak tanımladığına göre, bir Müslüman'ın Amerika'ya bağlılık andı içmesi, herşeyden önce bu Kur'an buyruğunu çiğnemesi demektir. Siyasal İslamcıların Amerika'ya bağlılık andı içmesini, hem kendi ülkelerine hem de İslam'a yapılmış bir saldırı olarak değerlendiriyorum.

Amerikan Malı "Ya sev ya terket!"

"Love it or leave it!"

Siyasal İslamcıların yurttaşlığına geçecek denli çok sevdikleri Amerika, onları Türkiye'de öfkeyle karşı çıktıkları pek çok şeyi benimsemek zorunda bırakacak bir ülke. Örneğin MHP'nin İslamcılarca "ırkçı" bulunan *"ya sev ya terket!"* sloganı, gerçekte MHP'nin malı olmayıp, patenti Amerika'nın olan Amerikan Malı bir slogan. Amerikalılar, üzerinde "ya sev ya terket!" yazılı bayraklarla donatmışlardır ülkelerini, "ya sev ya terket!" yazılı gömlekler giyerler.

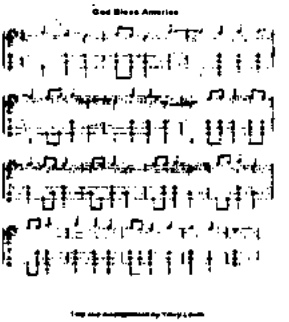

Amerikan Malı "Tanrı Türk'ü Korusun"

"God Bless America"

İslamcıların Türkiye'de "ırkçı" buldukları *"Tanrı Türk'ü Korusun"* sloganı da yine MHP'nin malı olmayıp, patenti Amerika'nın olan "God Bless America"nın Türk'e uyarlanmış biçimidir ve Amerikan Malı bir slogandır. Amerika "God Bless Amerika" (Tanrı Amerika'yı Korusun!) yazılı bayraklarla donatılmıştır ve neredeyse Amerikan milli marşı gibi ulusal törenlerde hep bir ağızdan söylenen bir marşın sözleridir.

Amerikan uyruğuna geçen Merve Kavakçı gibi Siyasal İslamcıları Amerika'da bekleyen bir başka olgu da Türkiye'de yıkmaya çalıştıkları Atatürkçü ulusçuluğu, orada Jaffersoncu ulusçuluk adı altında benimsemek zorunda kalacaklarıdır. Amerikan yurttaşı olmak üzere içtikleri ant, bunu zorunlu kılıyor çünkü.

Amerika'nın "melting pot"u;

"eritme kazanı"

Amerikan ulusalcılarına göre Amerika bir *"melting pot"* (eritme kazanı)'dır. Bu eritme kazanının içinde türlü soylardan ve ülkelerden gelen kişiler vardır ve bunlar Amerikan kazanında eriyip *Görkemli Amerika*'yı oluştururlar. Bu kurama göre, Amerikan yurttaşları Amerika'ya gelmeden önceki kökenlerine göre ayrıştırılamaz bir bütün içinde erimiş bulunuyorlardı. Bizdeki "mozaik" mi "ebru" mu tartışmalarını andırır biçimde, "mozaik" tanımına karşı çıkan Amerikan ulusalcıları, bizdeki "aşure kazanı"na benzeyen bir "eritme kazanı"nda kaynaşıp

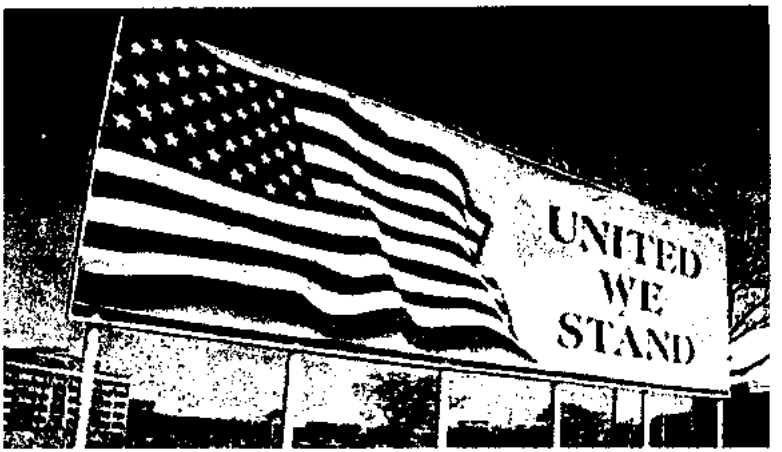
tek "ulus" oluşturduklarını savlıyorlardı. Üzerinde "yurttaşlık" yazılı bir kazana doldurulan insanları, üzerinde "eşit haklar" yazılı kepçesiyle karıştıran Amerikan bayrağından etek giymiş bir aşçı kadın ve Amerikan bayrağı üzerinde "United We Stand" (Birlik) yazılı bir pul: İşte Amerikan ulusunun simgeleri.

Başka ülkeleri etnik ve mezhepsel ögelerine ayırıp bölmeyi iş edinen Amerika, kendi ulusal birliğinin etnik ve mezhepsel ögelere ayrışarak dağılmasından öylesine kaygılı ve birliğini korumaya öylesine düşkündür ki, Amerika'da yer gök, dağ taş *"United We Stand"* (Birliğimiz sürüyor) yazılarıyla donatılmıştır; tıpkı bizim askeri birliklerimizde her yere *"Önce Vatan"* yazılı olduğu gibi...

Amerika'da üzerinde "United We Stand" yazılı bir sivil kamyonet ve yol kenarlarına dizilen "United We Stand" yazılı yaftalar.

Gelgelelim, göçler yoluyla Amerika'ya gelip Amerikan yurttaşı olanların, ulus potasında bir daha kökenlerine göre ayrıştırılamayacak denli kaynaştıkları kuramını yalanlayan olaylar yaşanıyordu. Amerika şu ya da bu ülkeye savaş açtığında, savaş açılan ülkeden gelip Amerikan yurttaşı olmuş olanlar sözde ayırdedilemeyecek denli erimiş bulundukları o kazandan her nasılsa kolayca seçilip ayrılabiliyor ve Amerikan devleti onları doğdukları ülkeye karşı ABD üniforması altında öz kardeşlerini öldürmek üzere savaş alanlarına sürebiliyordu. Örneğin 2. Dünya Savaşı yıllarında Japonya'ya savaş açan Amerika, Japonya'dan gelip Amerikan yurttaşı olanları bu kazanın içinden seçip çıkarmış, tümünün taşınır taşınmaz varlıklarına el koymuş, tümünü tutsak evlerinde toplamış ve içlerinden en genç olanlarını ön saflarda çarpışmak üzere eski ülkelerine karşı savaşa göndermiştir.[58] Eski ülkelerine karşı savaşmak istemeyenlerin sonu bellidir.

İslamcı Merve Kavakçı, Türkiye'de Milletvekili adayı olduktan bir süre sonra gidip işte böyle bir ülkenin; kendisini *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin Başı* olarak tanımlayan Amerika'nın yurttaşı olmuş... Bir yandan Amerika'yı *Büyük Şeytan* diye niteleyerek kendilerini Müslüman yığınlara Amerikan karşıtı imiş gibi gösteren İslamcıların, öte yandan kapalı kapılar

ardında Amerika'ya bağlılık andları verip gizlice Amerikan yurttaşı olmaları, Müslümanlığın hangi kuralıyla, Kur'an'ın hangi ayetiyle ya da doğruluğuna inandıkları hangi hadisle nasıl bağdaştırılabilir?

Merve Kavakçı'nın Amerika'ya bağlılık andı içmesini İslam'la bağdaştırma yükümlülüğü, doğası gereği en başta Mehmet Şevket Eygi'lere düşüyor. Çünkü hem bugün Merve Kavakçı'ların başına dolanarak Meclis'e sokulan *Şule Baş Türban*'ı otuz yıl önce yaygınlaştırmak için çırpınan, hem de Merve Kavakçı'lara otuz yıl öncesinden başlayarak *Amerika'ya bağlılık duygusu aşılayan* Mehmet Şevket Eygi gibi İslamcı yazarlardır.

Eygi'nin 1960'ların sonlarında Şule Yüksel'le birlikte başörtüsüne karşı yaygınlaştırmaya çalıştıkları türbanın biçimi ile (sağda) onlarca yıl sonra Türban Misyoneri Merve Kavakçı'nın başındaki türbanın biçimi aynı. (solda)

Eygi için İslamcıların Amerikan yurttaşlığına geçmesini dine uygun göstermek hiç de zor değildir. Çünkü o, 1969'da Araplar kendisine Müslümanların kutsal kenti Mekke'de yaşama olanağı vermişken bu olanağı tepip Arabistan'dan Almanya'ya gitmesini Kur'an'a uydurarak şöyle açıklıyordu:

Kur'an'ı Kerim'de bir Ayet-i Kerime'de Cenab-ı Hak ilk harfi

> **"A" ile başlayan büyük bir Hıristiyan devletin Müslüman olacağını** buyuruyor. Bu millet olsa olsa **asil, temiz**; biz **Müslümanlara ahlak ve karakteriyle en yakın** olan **Alman** milletidir.[59]

Anlaşılan, *"Asil Türk milleti"* denildiğinde *"asil"* sözüne büyük bir öfkeyle karşı çıkan Siyasal-İslamcılar, Almanlardan söz ederken onlara *"asil"* demekte hiç bir sakınca görmüyorlar.

Çıkardığı *Bugün* adlı gazetede Hitler'i dahi örnek bir Müslüman olarak gösteren yazılar basmaktan çekinmeyen Mehmet Şevket Eygi, -Kur'an'ı özgün Arapçasından pek çok kez okumuş olmama karşın- benim bir türlü göremediğim şu ayetin hangisi olduğunu Merve Kavakçı'ya bildirirse, Kavakçı'nın Amerika'ya bağlılık andı da o ayete göre savunulabilecektir. Öyle ya, Almanya'nın başında **"A"** olduğu gibi, Amerika'nın başında da **"A"** vardır. Üstelik Amerika'ya kısaca ABD diyoruz ve Kur'an'da *"abd"* sözcüğü *tapınmak, kulluk etmek* anlamına geliyor. Amerikancı Siyasal İslamcılar bunu bile Müslümanların ABD'ye "abd" (yani "kul") olmaları gerektiği yolunda bir Tanrı buyruğu olarak yorumlayabilirler.

Amerika'ya bağlılık andı içen Merve Kavakçı gibi Siyasal İslamcılar, eğer Kur'an'ı Eygi'nin yaptığı gibi kendi "heva"larına uydurmaktan çekiniyorlarsa, bu durumda Eygi'nin 1969'da yayımlanan şu yazısını yineleyerek, içtikleri Amerika'ya bağlılık andını İslam'la bağdaştırabilirler:

> **Kıblemize havlayan köpekler**
>
> Müslümanlara saldıran bir komünist it havlıyor: *"Müslümanlar 6. Filo'yu kıble ittihaz ederek namaz kıldılar!.. "Müslümanlar ABD emperyalizmine alet oluyorlar!.."* Bu Moskof itine "HOŞT!" demek lazım. (..) **Amerika Allah'a inanıyor. Dini var. Amerika'da İslamiyeti yayabilmek hürriyeti var. Amerika inançlarımıza hürmet ediyor. Amerika ehvendir** (zararsızdır), **ehaftır** (hafiftir). **Amerika ehli kitaptır.**[60]

Müslümanların Amerikan yurttaşlığına geçmesini kolaylaştıran bu gibi yargılar on yıllardır İslamcı yazarlarca beyinlere kazınmış; sonunda İslamcı Enver Ören'in oğlu Mücahid

Ören de Amerika'ya bağlılık andı içerek Amerikan yurttaşı olmuştur.[61]

İhlas Holding Yönetim Kurulu Başkanı Mücahid Ören elinde Amerikan bayrağıyla ABD'ye bağlılık ve sadakatle hizmet edeceğine yemin etti.

Amerika'ya bağlılık andı içerek Amerikan yurttaşı olan Siyasal-İslamcılar, bu yaptıklarını dine uygunmuş gibi göstermek istediklerinde, Eygi'nin otuz yıl önce kendisini Amerikan işbirlikçiliğiyle suçlayanlara verdiği yanıtı yinelemekten başka söylenecek söz bulamayacaklar: **"Çünkü Amerika dindardır; çünkü Amerika *Ehl-i Kitap*'tır; çünkü Amerika İslamiyet'in yayılmasına ses çıkartmaz; çünkü Amerika Müslümanlığa saygılıdır; çünkü Amerika *ehven*dir; çünkü Amerika *chaff*'tır."**

Siyasal İslam'ın Kıblesi Amerika

Gerçekten de, oğlu Amerikan yurttaşlığına geçen İslamcı Enver Ören'in gazetesi Türkiye, 1994'te Amerika'yı İslam'ın koruyucusu olarak gösteren şöyle yayınlar yapıyordu.

Amerika'da inanç hürriyetini böyle yaşıyorlar!

Amerikan Ordusundaki 29 Müslüman subay dini eğitim sertifikalarını törenle aldılar. Ve haklarında ne kovuşturma yapıldı, ne eleştiri.. Sadece üstlerince tebrik edildiler. Washington'daki diploma töreninde görüştüğümüz Müslüman subay ve askeri uzmanlar ilk vazifelerinin ordudaki diğer Müslüman askerlerin daha rahat ibadet edebilmelerine imkan sağlamak olduğunu söyledi.

Türkiye

26 EKİM 1996 ÇARŞAMBA

FİYATI 8000 TL

GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

DÜN

Demokratikleşme tartışılırken, bir örnek de ABD'den

İnanç hürriyetini böyle yaşıyorlar

Amerikan ordusundaki 29 müslüman subay dini eğitim sertifikalarını törenle aldılar. Ve haklarında ne kovuşturma yapıldı, ne eleştiri.. Sadece üstlerince tebrik edildiler

Daha rahat ibadet

■ Washington'daki diploma töreninde görüş uğumuz müslüman subay ve askeri uzmanlar ilk vazifelerinin, "Ordudaki diğer Müslüman askerlerin daha rahat ibadet edebilmelerine imkân sağlamak" olduğunu söyledi

Cuma namazları

■ Namaz kılmaları için birliklerinde özel yerler verilecek; rahatlıkla namaz kılabilmeleri için mesai saatlerinde gerekli düzenlemelere gidilecek. Cuma namazlarının topluca kılınabilmesi için gerekli kolaylıklar sağlanacak.

20 BİN MÜSLÜMAN ABD'Lİ ASKER

12. SAYFADA

Türban "No problem"

Başını inancına göre örten Amerikalı askeri uzman Sabirah Halilullah, arkadaşımız Mesut Hazar'a, komutanlarından hiçbir baskı görmediğini ve çok rahat çalıştığını söyledi. Hanım subay, halkın yüzde 68'i bizim başörtülü çalışmamızı destekliyor, diye konuştu. (..) Sistem, herkesin dini ihtiyacını karşılayabilmesine imkan veriyor. Hatta dindarlık teşvik ediliyor. [62]

Gazetede Amerikalı zenci kadın subay Sabirah Halilullah'ın üniformasının üstüne taktığı türbanla bir fotoğrafı da konulmuştu.

Amerikalı kadın subayın türbanı, tıpkı 1960'lı yıllarda Şule Yüksel Şenler'in Mehmet Şevket Eygi ile birlikte tüm Anadolu'ya yaymaya çalıştığı türban biçiminde bağlanmıştı. 1994'te yayımlanan bu gazete haberinden 5 yıl sonra Amerika'ya bağlılık andı içip Amerikan yurttaşı olarak Meclis'e gelen Merve Kavakçı da türbanını tıpkı bu Amerikalı kadın subay gibi bağlamıştı. Amerikan güdümlü Türk-İslam Sentezi'nin sözcüsü Türkiye gazetesinin, Türkiye'deki Müslümanlara Amerika'yı sevimli göstermek ve *"Amerikan ordusunda bile özgür bırakılan türban bir tek bizim ülkemizde yasak!"* dedirtmek amacıyla yayımladığı bu haber, iki yıl sonra Milliyet gazetesinin verdiği bir başka haberle gölgeleniyordu:

Amerikan ordusunda türban tartışması

WASHINGTON - AA

TÜRBAN tartışması ABD ordusuna sıçradı. Darlene Summers isimli Müslüman kadın asker, görev sırasında türban kullanmakta ısrar ettiği gerekçesiyle askeri mahkemeye verildi.

Georgia eyaletindeki Fort Stewart Üssü'nün Sözcüsü Binbaşı Susan Oliver, Summers'ın İslamiyet'in emirlerini yerine getirmek için kendilerinden bir dizi istekte bulunduğunu, bu isteklerinin bir çoğunu yerine getirdiklerini belirterek şöyle konuştu:

"Komutanları, cuma günü ve ramazan ayında isteklerine uydu, ama eğitim sırasında, türban, uzun kollu gömlek ve pantolon giyilemeyeceği kendisine bildirildi. Üsse gelen herkes, rütbeler ne kadar yüksek olursa olsun bu kurallara uymak zorunda. Konu, bir emir komuta meselesidir, dini inançla hiçbir ilgisi yoktur."

İsmini açıklamadığı diğer bir Müslüman askerin verilen emirlere uyduğunu belirten Oliver, davanın açıldığını, ancak Kara Kuvvetleri'nin konuyla ilgili bir karar vermeden önce bekleyeceğini de sözlerine ekledi.

Amerikan ordusunda türban tartışması

Türban tartışması Amerikan ordusuna sıçradı. **Darlene Summers** isimli Müslüman kadın asker, **görev sırasında türban kullanmakta ısrar** ettiği gerekçesiyle askeri mahkemeye verildi. Georgia eyaletindeki Fort Stewart Üssü'nün Sözcüsü Binbaşı **Susan Oliver**, Summers'ın İslamiyet emirlerini yerine getirmek için kendilerinden bir dizi istekte bulunduğunu, **eğitim sırasında türban, uzun kollu gömlek ve pantolon giyilemeyeceği kendisine bildirildiğini** açıkladı. **Konu bir emir komuta meselesidir, dini inançla bir ilgisi yoktur**, dedi.[63]

Amerika böyleydi işte. Bir yandan Türkiye'yi orta çağ karanlığına itmek için gerici Türk gazetelerine uydurma haberler yazdırarak Amerika'da kadın askerlerin türbanla görev yaptıkları balonunu uçurur, öte yandan türban taktı diye Amerikan ordusundaki bir kadın subayı mahkemeye verir. Amerika kendisi dışındaki tüm ülkeleri din sorunlarıyla bunaltmak üzere dindarları güdümüne alarak Amerikan çıkarları doğrultusunda eylemlere sürer.

Amerika'da Dine Baskıyı İzleme Bürosu

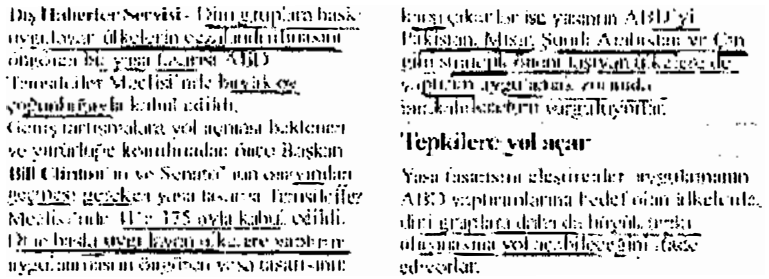
ve Amerikancı Türban Misyoneri Merve Kavakçı

ABD Temsilciler Meclisi 1998'de aldığı bir kararla, Amerika'nın din kartıyla oynamayı **yasallaştırdığını** duyuruyor-

du tüm dünyaya.

Dinsel hareketlere Washington'dan destek

16.05.98
Cumhuriyet

Dış Haberler Servisi - Dini gruplara baskı uygulayan ülkelerin cezalandırılmasını öngören bir yasa tasarısı ABD Temsilciler Meclisi'nde büyük çoğunlukla kabul edildi.

Gerginlik yaratmaya yol açmaması beklenen ve yürürlüğe konulmadan önce Başkan Bill Clinton'un ve Senato'nun onaylarını geçmesi gereken yasa tasarısı Temsilciler Meclisi'nde 41'e 375 oyla kabul edildi. Dine baskı uygulayan ülkelere yaptırım uygulanmasını öngören yasa tasarısı

karşı çıkanlar ise yasanın ABD'yi Pakistan, Mısır, Suudi Arabistan ve Çin gibi stratejik önem taşıyan ülkelere de yaptırım uygulamaya zorunda bırakacağını savunuyorlar.

Tepkilere yol açar

Yasa tasarısını geliştirenler uygulanmanın ABD yaptırımlarına hedef olan ülkelerde dini gruplara daha da büyük zorluk çıkarmasına yol açabileceğini ifade edeceklerdi.

Dini gruplara baskı uygulayan **ülkelerin cezalandırılmasını** öngören bir yasa tasarısı, ABD Temsilciler Meclisi'nde 41'e karşı 375 oyla kabul edildi. Dine baskı uygulayan **ülkelere yaptırım** uygulanmasını öngören yasa tasarısının yürürlüğe girmesi halinde Dışişleri Bakanlığı'na bağlı **"Dine Baskıyı İzleme Bürosu"** oluşturulacak. Yasayı ihlal eden ülkeler **ihracat kısıtlaması, vize yasağı, insani olmayan ABD yardımının kesilmesi gibi yaptırımlara** çarptırılabilecekler. Tasarıyı destekleyenler; **"ABD, bu yasa tasarısını kabul ederek dünyanın dört bir yanında insanların sırf dini inançları sebebiyle işkence görmesi, köleleştirilmesi ya da öldürülmesi karşısında artık sessiz kalmayacağını göstermiş olacak"** derken, karşı çıkanlar ise yasanın ABD'yi **Pakistan, Mısır, Suudi Arabistan** ve **Çin** gibi stratejik önem taşıyan ülkelere de yaptırım uygulamak zorunda bırakılabileceğini vurguluyorlar.[64]

Gazetelere *"Dine Baskıyı İzleme Bürosu"* olarak yansıyan bu kuruluşun Amerika'daki adı **The United States Commission on International Religious Freedom** idi. Amerikan Başkanı, bu kuruluşun toplantılarına doğrudan katılıyordu.

ABD Başkanı Bush, Uluslararası Dine Baskıyı İzleme Bürosu toplantısında

Örgütün ilk başkanı bir Yahudi Haham oldu: **Rabbi David Saperstein**.

Türkiye'de türban eylemlerinin kitleselleştirilmesi, Amerika'da "dinsel hareketlere destek yasası"nın çıkartılmasın-

dan yalnızca bir kaç ay sonraya denk geliyordu. Amerika'nın "dinsel hareketlere destek yasası" çıkartması ile Türkiye'de türban eylemcilerinin sokağa dökülmesi arasında bir bağlantı yok muydu? Eylemleri örgütleyenler, arkalarını Yahudi-Hıristiyan Birliğinin Başı Amerika'ya dayayarak kendi yönetimlerine kafa tutuyorlardı.

'Genç kızları kullanıyorlar'

İzmir'te izinsiz gösteri

Eylemci dekan görevden alındı

13.10.1998 Cumhuriyet

Siyasal İslamcı Fazilet Partisi'nden milletvekili seçilirken Amerikan vatandaşı olduğunu gizleyen ve TBMM'ye türbanlı olarak gelen Merve Kavakçı'nın Cumhurbaşkanı'na ve Ordu'ya meydan okuma gücünü nereden aldığı sanırım anlaşılmıştır.

Evvellallah Amerika!

Milletvekili seçilmeden önce Amerika'ya bağlılık andı içerek Amerikalı olan *"Türban Misyoneri"*, kimi yabancı kimi yerli pek çok İslamcı dergiye kapak oldu:

Amerikan CNN Televizyonu onu ana haber bülteninde canlı yayın konuğu olarak ağırladı.

İran'da çarşaflı kadınlar Merve Kavakçı'yı destekleyen yürüyüşler yaptılar:

Mısır'da yayımlanan Al-Ahram gazetesi, Mısırlı kadınları ayaklandırarak, Amerikan vatandaşı "Türban Misyoneri"ni alkışlayan yayınlar yaptı. (Aşağıda, solda)

"Sudan Öğrenci Birliği" tarafından Başkent Hartum'da billboardlara asılan afişlerde Merve Kavakçı'nın fotoğrafının yanına *'Örtünmek güzeldir'* yazılarak, (sağda), türban propagandası yapılıyordu. Yüzde 30'u Hıristiyan olan nüfusun, 1983'te ilan edilen şeriatı istememesi nedeniyle çatışmaların yaşandığı Sudan'da, Kavakçı bir türban sembolü olarak görülüyordu. (Hürriyet, 23.12.2004)

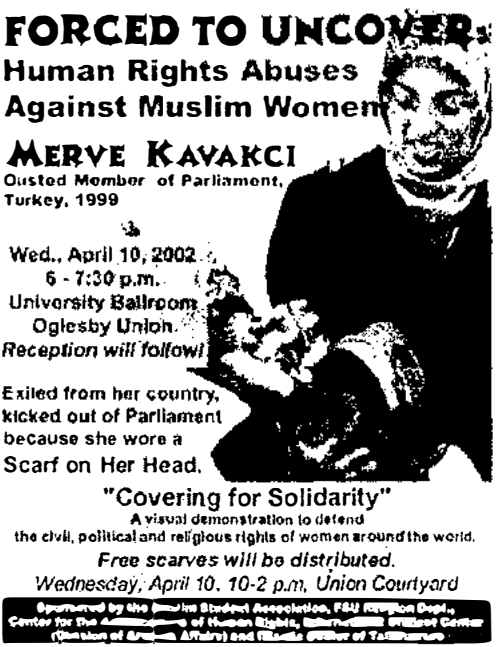
Batıda yapılan yayınların en ilginci, Atatürk ve Abdullah Öcalan ile birlikte "Türban Misyoneri" Merve Kavakçı'ya da yer veren CIA bağlantılı Carnegie Endowment'in yayımladığı *Foreign Policy* dergisinin kapağıydı.

"Türban Misyoneri", İslam ülkelerinde bir kaç küçük gösterinin ardından unutulmasına karşın, Time dergisi, Mona Lisa'ya türban giydiren kapağıyla "kimlik bunalımı"ndan söz ediyor; Amerika ve Avrupa türbanı her an gündemde tutuyordu.

Batı, özellikle de Amerika, Türk vatandaşlığı yerine Amerika'ya bağlılık andı içerek Amerikan yurttaşlığına geçmeyi yeğleyen "Türban Misyoneri"ni açık oturumlar, toplantılar ve konuşmalar düzenleyip "İnsan Hakları Kahramanı" diyerek yıldızlaştırıyordu:

Türbanlı İmam-Hatipliler Ermeni Ayininde

"Türban Misyoneri" Merve Kavakçı'nın Amerika'da Avrupa'da neredeyse bütün devletler tarafından el üstünde tutulduğu haberleri Türkiye'de yayılınca, Türkiye'deki kimi türbanlı İmam-Hatip Okulu öğrencileri de aynı ilgiyi görmek için Ermeni Ayini'ne götürülüyordu. Bu kızlarımız, inandıkları **Kur'an'a, İslam'a ve Peygambere düşman olan bu Hıristiyanların, kendileri türban takmadıkları halde, Müslümanların türban takması için neden bu denli çaba gösterdiklerini** hiç sormuyorlardı kendilerine.

Türbanlılar Ermeni ayininde

İstanbul'da yaşayan Ermeni asıllı Türk vatandaşları, Kayseri'deki tarihi Surp Krikor Lusavoriç Ermeni Kilisesi'nde ayin yaptı. Başpapaz Müran Ayvazyan, "Allah devletimize, milletimize zeval vermesin" dedi. Tarihi kilisede düzenlenen ayine aralarında türbanlı imam hatip öğrencilerinin de bulunduğu 75 kişi katıldı. *KAYSERİ AA*

1 Nisan 2000 Milliyet

"Türban Misyoneri"ne Hıristiyan Desteği

Amerikan Temsilciler Meclisi, Senatosu ve Başkanı'nın onayıyla yürürlüğe giren "Dinsel hareketlere destek yasası" uyarınca kurulan "Amerika Birleşik Devletleri Uluslararası Din Özgürlüğü Komisyonu" çeşitli etkinliklerde "Türkiye'de din ve inanç özgürlüğü bulunmadığının simgesi" olarak gösterdikleri Merve Kavakçı"nın yanındaydı.

Yukarıdaki fotoğrafta görüleceği üzere, Becket Fonu'nca örgütlenen "İnancın Bedeni" adlı serginin baş konuğu "Türban Misyoneri" Kavakçı, soldan sağa: **Vatikan BM Elçisi** Silvano Maria Tomasi, **Amerika BM Elçisi** Kevin Edward Moley, **ABD Dini Özgürlükler Komisyonu** temsilcisi Michael Cromartie, **Becket Fonu** temsilcisi Kristina Arriaga ve **Vatikan BM Elçisi Yardımcısı** Fortunaus Nwachwuku ile birlikteydi. 23 Mart 2005.

Becket Fonu, "Türban Misyoneri" Kavakçı'nın 2 Mayıs 1999'da Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde taktığı türbanı almış, cam korunaklar içerisinde sergilemişti.

Türban'a CIA Desteği

Merve Kavakçı'nın TBMM eyleminde taktığı türban, 23 Mart 2005 günü Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu Toplantısı çerçevesinde açılan sergide "Türkiye'de dine baskı uygulandığının simgesi olarak" sergileniyordu.

"Türban Misyoneri", "Türkiye'de dine baskı uygulandığının simgesi" Kavakçı, Nisan 2000'de Georgetown Üniversitesi'nde, *"Amerika- İslam Yeni Milenyum Konferansı"*nda Türkiye'de Siyasal İslamcıların destekçiliğini yapan eski CIA istasyon şefi Graham Fuller'le birlikte konuşmacıydı. Yukarıdaki fotoğrafta CIA şefi Graham Fuller (sağdan ikinci) Merve Kavakçı konuşurken büyük keyifle dinlerken görülüyor.

"Türban Misyoneri" Lordlar Kamarası'nda

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne karşı açtığı "Türban Savaşı"nda, bağlılık yemini ederek yurttaşı olduğu Amerikan devletinin istihbarat örgütlerince desteklenen Merve Kavakçı, İngilizlerce de korunuyor ve İngiltere'de Lordlar Kamarası'nda konuşturuluyordu.

Yukarıdaki fotoğrafta, ortada "Türban Misyoneri" Kavakçı, 2 Kasım 2000 günü, sağında Lord Eric Avebury, solunda Lord Nezir Ahmed olmak üzere, İngiliz Parlementosu Lordlar Kamarası'nda konuşma yaparken görülüyor.

1999'dan bu yana Birleşmiş Milletler'de, Amerikan Kongresi'nde ve daha pek çok kurumda konuşmalar yapan Kavakçı, Kasım 2003'te Dallas'ta ABD Başkanı Bill Clinton'un eşi Senatör Hillary Clinton ile birlikteydi.

Haziran 2003'te Boston'da Harvard üniversitesinde başında mezuniyet kepiyle verdiği poz oldukça ilginçti. Çünkü

mezuniyet kepini türbanının üzerine takmıştı Merve Kavakçı. İlginçlik, türbanın üzerine taktığı mezuniyet kepinin köken olarak "Kardinal şapkası"ndan devşirme olmasından kaynaklanıyordu. *Mortarboard* denilen dört köşeli mezuniyet başlığı *biretta* denilen Kardinal başlığından geliyordu. Roman Katolik Kilisesi'nin simgesiydi daha çok. Bu başlığın türban üzerine takılmasıyla oluşan görüntü ilginçti gerçekten.

Merve Kavakçı, Harvard. 2003

Powell ve Türban

Amerikan Dışişleri Bakanı Powell da "Türban Misyoneri" Merve Kavakçı'yla görüşen ve türbana destek verenler arasındaydı. Aşağıdaki fotoğrafta görüldüğü üzere, Powell ve Kavakçı Mart 2002'de Washington DC'de görüşmüşlerdi.

Mart 2002 - ABD Dışişleri Bakanı Powel - Merve Kavakçı görüşmesi. Washington DC

Ve "Kızıl Türban" Takan Erkek "Komünist"(!)

13 Temmuz 2004 günlü gazeteler İslamcı Abdurrahman Dilipak ile ortak bir kitap yazan Şanar Yurdatapan'ın, türbanla ilgili olarak yeniden biraraya geldiklerini duyuruyordu.

> *"Bir **şeriatçı** ve bir **komünist** bir araya geldiler"* denildiğini kaydeden Dilipak, "Biz ikimiz bir araya gelerek, üçüncü kişilerin hakkını savunuyoruz" diye konuştu.[65]

AKSAM 13 Temmuz 2004

ŞANAR YURDATAPAN'dan 'TÜRBAN ŞOV'

Şanar Yurdatapan

Sanatçı Şanar Yurdatapan, (üsste) askeri mahkemede yargılanan gazeteci-yazar Abdurrahman Dilipak'a türban takarak destek verdi. Dilipak, Cuma Dergisi'nde *'Paşalar laf dinlemezse'* başlıklı yazısı nedeniyle Hasdal Kışlası'ndaki 3'üncü Askeri Mahkeme'de yargılanmaya başlandı. **Duruşmaya başında türban olduğu halde girmek isteyen Yurdatapan**, kışla nizamiyesinden içeri alınmadı. Yurdatapan, **'kadınların, inançlarına ters hareket etmeye zorlanmasının, insan haklarına aykırı olması'** nedeniyle bu ilginç protestoyu gerçekleştirdiğini belirtti. Emre ENGİN / İSTANBUL

Yayımladıkları *"Kırmızı ile Yeşil"* adlı kitapta, kendisini şeriat simgesi "yeşil" diye adlandıran Abdurrahman Dilipak ile komünizmin simgesi "kırmızı" diye adlandıran Şanar Yurdatapan, Bülent Arınç'ın 1999'da **siyasal simge** olarak nitelediği türbanı **inanç simgesi** sayarak savunuyorlardı. Şanar Yurdatapan türbanın 1960'larda **Kanlı Pazar** günü yurtseverleri katletmeye kışkırtanlarca yaygınlaştırılmaya çalışılan bir simge olduğunu, onun 1960'larda **"Amerikan 6. Filo İslamcılarının bir simgesi"** olarak ortaya çıktığını unutmuştu anlaşılan. İyi ama Türkiye'nin başına türban geçirmeye çalışanların emperyalist ABD ve Avrupa ülkeleri olduğu gerçeği bugün de karşımızda durduğuna göre, bunlar da mı görülemiyordu?

Türbancı Powell'dan

Türkiye İslam Cumhuriyeti'ne

Powell-Kavakçı türban görüşmesinden bir yıl sonra Amerika Irak'a saldırmış, pek çok sivil Irak'lı Müslüman Amerikan bombaları altında can vermiş ve Powell, işgal ettikleri Irak'ta **"–tıpkı Türkiye gibi!!!- dinsel yasalarla yönetilen bir Irak İslam Cumhuriyeti kurmayı amaçladıklarını"** duyurmuştu.

Yahudi-Hıristiyan Birliğinin Başı Amerika

"İslam Şeriatçısı"(!)

Alman ZDF Televizyonu'na konuşan Powell, Irak'ın geleceğiyle ilgili röportajında "**Irak'ta bir İslam Cumhuriyeti** olacak.. Türkiye ve Pakistan'daki diğer İslam Cumhuriyetleri gibi. Ancak bu, anayasal çerçeve, **şeriat, Kuran hukuku çerçevesinde olacak**" dedi.[66]

Powell'ın bu demeci Türkiye'deki laik çevrelerde rahatsızlık yaratınca, Eric Edelman devreye girip "Hayır öyle demek istemedi," demişti. Gelgelelim, Powell'ın söyledikleri doğru çıktı ve Amerikan işgali ve güdümü altında hazırlanan Irak Anayasası, tam da Powell'ın dediği gibi dinsel yasalara uygunluk önkoşulu getiriyordu.

Amerika İşgal Ettiği Irak'ta ve Sudan'da Federal İslam Cumhuriyeti Kuruyor

Hüsnü Mahalli'nin **"Irak Anayasası örnek olur mu?"** başlıklı yazısı özetle şöyle:

1. maddede **Irak'ın federal bir cumhuriyet** olduğu söyleniyor. Bu **federal** yapı **bölgedeki tüm ülkeler için emsal yani örnek olabilecek**tir. Bölge ülkelerinde yaşayan Kürtler, Şiiler ya da diğer **etnik** ve **mezhepsel** gruplar **bu örneği göstererek benzer taleplerde bulunabilirler.**

2. madde'de **'Irak'taki Arap halkı, Arap ulusunun bir parçasıdır'** deniyor. Buna dayanarak Kürtler de kendilerini **Kürt ulusunun bir parçası** olarak tanımlayabilir ve bölgedeki diğer Kürtlerle birlikte yaşama isteğinde bulunabilirler. Kürtçe ve Arapçanın resmi dil olduğu söyleniyor. **Oysa Kürtler Irak nüfusunun %15'i** kadardır. Bu durum **Türkiye ve diğer ülkelerdeki Kürtler için emsal** oluşturabilir.

90. maddede **Yüksek Federal Mahkeme**'nin görevleri anlatılmaktadır. Türkiye'deki **Anayasa Mahkemesi**'nin görevlerini üstlenecek bu mahkemenin en ilginç görevi **tüm yasaların İslam'a aykırı olup olmadığına bakmak. Bundan böyle tüm yasalar İslam'a uygun olarak çıkarılacak.**

109. maddede merkezi hükümetin görevleri arasında **dış su kaynaklarının (Fırat ve Dicle) sağlanması ve bunun uluslararası hukuk ve uygulamalar çerçevesinde yapılmasından** söz ediliyor. 118. maddeye göre **merkezi hükümet ile federal eyalet arasında anlaşmazlıklarda hep federal eyaletin sözü geçer.** Aynı maddeye göre **federal eyaletler Irak'ın dışardaki elçilik ve konsolosluklarına kendi temsilcilerini atarlar.** Yani Kürdistan'ın Ankara'daki Irak Büyükelçiliği'nde resmi temsilcisi olacak. Yine aynı maddeye göre **her federal eyaletin kendi polisi, güvenlik güçleri (istihbarat dahil) ve jandarması olacak.**

ABD'nin baskısı ve onayı ile hazırlanan Irak Anayasası'nın bölge ülkeleri için bir emsal temsil edeceği kesindir. Amerikalılar Irak benzeri bir anayasayı Sudan'a da kabul ettirmişlerdi. Temmuz başında yapılan anlaşma gereği **Sudan federal bir devlet** oldu. Güneyde yaşayan ve 21 yıldır merkezi hükümete

karşı silahlı mücadele eden 4 milyon kadar Sudan'lı Hıristiyan, ABD ve Batı'nın desteğiyle 28 milyon Müslüman ile birlikte **federal bir cumhuriyet** kurdular. Yeni Sudan Anayasası, güneydeki Hıristiyan federal eyaletine inanılmaz haklar tanıyor, öyle ki, tıpkı Irak'taki Kürtler gibi, Sudan'daki **Hıristiyanlar 6 yıl sonra isterlerse Sudan'dan ayrılacaklar**.... Sonuç olarak Amerika tarafından dayatılan **Sudan ve Irak Anayasaları, bölge ülkeleri için orta ve uzun vadede çok önemli iki emsal teşkil edecektir.**

Amerika daha önce Sudan'da kurduğu Federal İşlam Devleti'ni şimdi işgal ettiği Irak'ta kuruyor. Bundan çıkartılacak sonuç nedir?

SONUÇ: Türkiye'de Federal İslam Devleti kurulmasına çalışan Siyasal İslamcılar, ***-Amerikan karşıtı bir söylem içerisinde olanları da dahil olmak üzere-***, su katılmamış Amerikan işbirlikçisidirler. Amerikan karşıtı söylem, onların Amerikan işbirlikçisi olduklarını gizlemek için kullandıkları bir örtüden başka bir şey değildir.

Amerika ulus-devlet ve laiklik istemiyor

Çok değil 1996'da Amerikan Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Nicholas Burns, yönetimde Refah Partisi varken şöyle dememiş miydi?:

> Türkiye'yle ilişkilerimizin devamı açısından laikliğin sürmesi gereken bir şey olduğunu daha önce söylediğimizi hiç sanmıyorum.[67]

Burns'un sözleri öylesine açık ki, yoruma gerek bırakmıyor.

Amerikan Devlet Adamı

Siyonist Yahudi Kissinger

Türkiye'de Tekke Açıyor

Amerika'lı Siyonist, Yahudi kökenli CIA kurmayı diplomat Henry Kissinger 12 Eylül Karşıdevrimi'nin yıl dönümünde, 1994 yılı 12 Eylül'ünde, Türkiye'ye gelmiş ve Özbekler Tekkesi'nin açılışını yapmıştı. Bir Siyonist musevi Amerikan devlet adamının, Atatürk'ün kapattığı tekkeleri açışını, Doğan

Hızlan şöyle yorumluyor:

Tarihle Barışmak

Doğan Hızlan, 13 Eylül 1994 / Hürriyet

Türkiye artık tarihiyle barışıyor, Osmanlı ile Türk Cumhuriyeti arasına kesmeler koyarak ikisini birbirinden koparmıyor. Geçmişten bugüne uzayan kültür çizgisinde, **tekkelerin kültürel rolünü** de öğretmek istiyor. Çünkü **tekkenin artık, sadece bir din kültürünün parçası olarak yorumlanamayacağını** biliyor...

Gülümsediğinizi görür gibiyim. Kissinger'in özgeçmişini bilenler onun Türkiye'de tekke açışının ne anlama geldiğini çok daha iyi kavrayacaklardır.

Henry Kissinger (solda) ve Kissinger'in Yargılanması adlı kitabın kapağı (Christopher Hitchens, Çeviren: Mehmet Harmancı, Everest y. 165 sayfa, Birinci basım: Ekim 2001)

ABD Başkanı Bill Clinton'un 1990'ların başında *"İslamların bir halifesi olsaydı da, ben de onu Beyaz Saray'da bir güzel ağırlayıp tüm Müslümanları kendi güdümüme alsaydım"* dediğini unutmuş olanlar varsa tekke açan, türban taktıran Amerika'nın Türkiye'yi işgal ettiği Sudan ve Irak gibi Federal İslam Devleti'ne dönüştürmek üzere Hilafeti geri getirmek için neler yaptığını *"Türkiye'nin Siyasi İntiharı: 'Yeni Osmanlı' Tuzağı"* adlı kitabımda ayrıntısıyla okuyabilir.

Başbakanlık' MGK Kararları Kıymetlendirme Müşaviri MGK'ya Hilafet Öneriyor

Bu arada, MGK'ya bile Türkiye'nin Hilafet'e geçmesini öneren raporların verildiğini öğreniyoruz. Fehmi Koru'nun yazısı özetle şöyle:

Türkiye'ye global rol: 'Hilâfet'

Fehmi Koru -8 Ocak 2004- Yeni Şafak

Türkiye'nin en tepe noktalarında ülkenin rejimini eğip bükmeyi teklif edebilen, hatta 'Hilâfet' kurumunun geri getirilmesini savunan kişiler var...

Bir belge sunuyorum; daha yakın tarihli ve gündeme getirdiği konunun uluslararası boyutları bakımından olağanüstü vahim bir belge bu. Üstelik, yazının müellifi yine Başbakanlık ile irtibatlı.

Elimdeki belgede "Türkiye'ye yeni rol" başlığı altında ülkemize biçilen üç farklı görevden biri, açıkça "İslâmcı" olarak belirtiliyor. Devlet mekanizması ile akademik çevrelere ve toplumun her kademesine sorumluluk olarak yüklenen 'yol haritası' ile, ülke sınırları dışında da görevler öngörüyor yazar. Bunlardan biri aynen şu: ***"Global İslâm'ın yönlendirilmesinde bir üst müessese kurulması."*** Analizi yayımlayan dergi, kurulması öngörülen bu 'üst kurum'un **"Halifelik gibi"** olduğunu özellikle kayda geçiriyor...

Başbakanlıkta görevli kişinin Türkiye'ye biçtiği global rolün ilk basamağı 'İslâm diplomasisi' olarak belirlenmiş. Şöyle deniliyor: "(Türkiye'nin) uygulayacağı model İslâm diplomasisi olarak tanımlanabilir. İslâm diplomasisi, bir yandan İslâm dininin birinci kaynaktan ve aracısız algılanmasını, yani Kur'andan doğrudan birey ilişkisinin yaratılmasını ve aracı kurumların negatif yönlendiriciliğinin azaltılmasını, dinin sosyal emirleri kapsamında siyasi konumlanmanın açık ve anlaşılır olmasını, dinî ihtiyaçların karşılanmasında ve **global İslâm'ın yönlendirilmesinde bir üst müessesenin kurulmasını hedefleyen geniş ve katılımcı bir stratejik adımdır.**"

Bir yerinde, **"Türkiye için gelecek, sınırlarının ötesindedir"** de diyen yazar, bu geleceği yakalamak için **Türkiye'ye 'İslâmcı' bir rol** biçiyor: *"Global istikrarın sağlanmasında İs-*

lâm temel anahtar olarak görülmektedir. Bilindiği üzere, global enerjinin ve stratejik hammadde kaynaklarının temin ve transferinde tanımlanan coğrafyanın üzerindeki en büyük inanç sistemi İslâm'dır. İslâm'ın kendisine ait bir jeopolitiği bulunmaktadır." Analizin bir başka yerinde de, neden **'global bir rol'** düşünüldüğünün ipucu var: "Ülkemizin paylaştırılabilir devlet kaynaklarının minimum seviyeye ulaşması nedeni ile gerçek kaynaklar olan dış olanakların artırılması hedefi..."

Bu analizi sayfalarına taşıyan dergi yazıyı okurlarına şu satırlarla sunuyor: ***"Özellikle İslâm boyutunda, İslâm'ın yönlendirilmesi için 'Halifelik' gibi bir üst kurum kavramına da gönderme yapan analizi okurlarımıza sunuyoruz."***

Resmen ve alenen **Türkiye'ye 'İslâmcı' bir rol öneren**, bu amaçla **'Halifelik' kurumunun yeniden düşünülmesini gündeme getiren** bu yazı, sadece bir yıl önce (Şubat 2003), haftalık Tempo dergisinde çıktı. Analizi kaleme alan kişi dergi tarafından şöyle takdim ediliyor: "Uzun yıllar kamu kurum ve kuruluşlarında taktik, güvenlik, stratejik güvenlik konularında çalışmalar yapmıştır. Siyasal İslâm, politik psikoloji, jeopolitik ve uluslararası güvenlik konularında yayımlanmış makale, kitap ve raporları bulunmaktadır. **Başbakanlık'ta MGK Kararları Kıymetlendirme Müşaviri** olarak hizmet vermiş olup halen Yüksek Strateji Merkezi'nde yönetici olarak ve milli güvenlik analisti olarak çalışmaktadır. Birçok kamu ve özel kuruluşa da gelecek dönem danışmanlığı yapmaktadır."

İşareti bu tanıtım cümlelerinde de var, ama analiz yazarı Dr. M. Faruk Demir'in görevi Başbakanlık'ta olsa bile **raporlarını** ya da yazdıklarını **MGKGS'ya sunduğu** da biliniyor. Yani, bu 'tehlikeli' görüşler çok daha önemli bir merkezle ilişkili.

Başbakanlık'ta **MGK Kararları Kıymetlendirme Müşaviri** olarak çalışan Dr. Demir çok daha öteye geçip **Türkiye'ye alenen 'İslâmcı' bir görev biçiyor** ve yazısını yayımlayan derginin **'Halifelik gibi'** diye açtığı **'global bir üst kurum'** oluşturulmasını öneriyor.

CHP lideri Deniz Baykal ve CHP Grup başkanvekili Ali Topuz'dan, MGK irtibatlı bu 'analiz' konusunda da görüş açıklamasını bekliyoruz...

Birileri MGK'ya Türkiye'nin Hilafete geçmesi gerektiği

yönünde raporlar sunarken, birileri de Müslümanları İsrail'li bir Mehdi'nin geleceğine inandırmaya çalışıyor.

Müslümanlar İsrail'li Mehdi'ye Hazırlanıyor!

"Haftalık" dergisinin Haziran 2005 tarihli 111. sayısında "Mehdi'nin Özellikleri" başlıklı **imzasız** bir yazı yayımlandı.

Bu yazının birkaç yerinde ısrarla Mehdi'nin "İsrailoğulları'ndan" olacağı söylenirken şöyle deniyordu:

> "Hazreti Mehdi'nin bedeni İsraili'dir. (...) Hazreti Mehdi Beni İsrail ricalindendir. (...) Dış görünüşü sanki İsrailoğullarından bir insana benzemektedir. (...) İsrailoğulları'ndan bir insan gibidir. (...) Adı: Ahmet, Memleketi: İsrailoğullarından..."

Mehdi, "kurtarıcı" anlamına geliyor. Bu dergi Müslümanlara "kurtarıcı"nın İsrail'den ve İsrailoğulları arasından çıkacağını, eşdeyişle çoğu Müslümanların yolunu gözledikleri Mehdi'nin İsrail'li bir Yahudi olacağını şırınga ediyordu, bir takım *"hadis"*ler aktararak.

MEHDİ TARTIŞMASI DEVAM EDİYOR. MEHDİ GELİRSE HEMEN TANIMAK İÇİN...

Mehdi'nin özellikleri

Kıyametten önce dünyaya gelip insanlığı düzelteceğine inanılan Mehdi hakkında geçtiğimiz hafta bu sayfalarda büyük bir tartışma başlamış; [illegible] Mehdi'nin gelip gelmeyeceği konusunda [illegible] Oysa Mehdi'nin kaşından

MEHDİ'NİN ADI

[illegible]

→ İŞTE O HADİS: [illegible]

→ İŞTE ● AYET: [illegible]

MEHDİ NERELİ?

[illegible]

→ [illegible]

[illegible]

MEHDİ'NİN YÜZÜ

[illegible]

→ [illegible]

→ [illegible]

MEHDİ'NİN SAÇI VE SAKALI SİYAH RENKTE

[illegible]

Müslümanlar üzerinde ne *iblisçe* oyunlar oynandığının yorumu okuyucuya bırakıyorum. Sonuç olarak, tüm dinler üzerinde pek çok oyunların oynandığı bir dünyada yaşıyoruz. Son olarak Amerikan Başkanı Bush da kendini peygamber ilan etti.

Bush yemin töreninde 'yıldızların ötesinden' talimat aldığını iddia etti

'İlahi' görev!

► Kasımda ikinci kez başkan seçilen George Bush, dün inşaatçıların taç giymelerine benzer bir törenle yemin ederek görevi başladı. Bush, konuşmasında 'dünyaya özgürlüğün armağanını göndermeye' kararlı olduğunu söyledi.

[illegible]

Hitler de tıpkı Bush gibi kendisinin Tanrı tarafından görevlendirildiğini söylüyordu... Bu oyunlar 1945'ten bu yana yoğunlaşarak artmakta ve son bulacağa da benzemiyor.

Eğer ülkemizin bu tür oyunlarla yok edilmesini istemiyorsak en azından yakın geçmişte olup bitenleri hiç unutmamalıyız. Eğer unutursak, gelecekte bugünden de kötü durumlara düşeceğimiz kesin. 1945'ten bugüne dek olup bitenler ülkemizi içinden çıkılması güç açmazlara sürüklemiş bulunuyor. Kitabın bundan sonraki bölümlerinde ayrıntılarıyla ele alacağımız süreç, 1945'te başlayıp bugüne dek süren Siyasal İslamcı politikadır. Amerika'nın 1945'ten sonra Sovyetler Birliği'ni çökertmek üzere uyguladığı İslamcı politikaya Sovyetler Birliği'nin çökmesiyle son vereceğini düşünenler yanıldı. Amerika Sovyetler Birliği'ni çökerttikten sonra İslamcılık politikasını daha güçlü bir biçimde sürdürüyor. Bu gidişle yeryüzündeki tüm Siyasal İslamcıların ortak uluslararası sloganı şu olacak: *"Yaşasın United States of Amerika!.."* Buna karşılık biz de şöyle haykıracağız: *"Kahrolsun United States of İblis!.."*

BİRİNCİ BÖLÜM

1984
RUSYA'DA GERİYE DÖNÜŞ VE TÜRKİYE'DE SİYASAL-İSLAMCILIĞIN YÜKSELİŞİ

Orwell'in "1984"ünden, Rusya'nın 1984'üne
Bir "geriye dönüş"ün öyküsü

George Orwell'in 1949'da yayımlanan *"1984"* adlı romanı, "big brother watching you" (Ağabey sizi gözetliyor.) tümcesiyle ünlüdür. Orwell, toplumda en küçük bir özgürlüğe dahi yer bırakmayan, her işin en ince ayrıntısına dek gözetim altında tutulacağı katıksız bir baskı düzeninin kurulacağını öngörüyordu bu romanında. Gerçekten de 1984, yeryüzünde uluslararası güçler dengesinin altüst olduğu, kişisoyunun yazgısını derinden etkileyen çok önemli bir yıl oldu.

1945'te Yalta Konferansı'nda[68] Sovyetler Birliği ile Amerika arasında bölüşülmüş olan iki kabadayılı düzen, yaklaşık

kırk yıl sonra, Sovyetler'in yenilmesiyle yıkıldı; böylece ABD, 1984'te yeryüzünün tek egemeni oldu.

İngiltere adına Churchil, Amerika adına Roosevelt ve Sovyetler Birliği adına Stalin, Yalta Konferansında

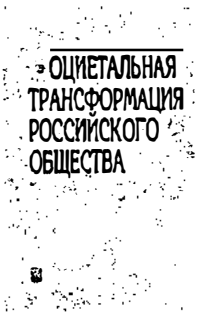
Uluslararası güçler dengesinde gerçekleşen bu köklü dönüşümün ilk belirtileri 1980'li yılların başlarında görülmüş, yeryüzünde ABD önderliğindeki bireyci sömürgen Batı yayılmacılığını dizginleyen en önemli güç olan Sovyetler Birliği'nin içten çürüdüğü, yığınların aç olduğu -ekmek kuyruğunda bekleyen Rusların görüntüleriyle birlikte- Batı basınında yer aldığı gibi, başta Hürriyet olmak üzere, 1980'lerin ilk yıllarında, Türk basınında da duyurulmuştu.[69] Tony Cliff'in 1948'de İngiltere'de yayımlanan *Rusya'da Devlet Kapitalizmi* adlı kitabından sonra, Sovyetler Birliği'ndeki düzenin ortaklaşa toplumcu sosyalist bir düzen değil, kamucu sömürgen "devlet kapitalizmi" olduğunu savunan Sovyet karşıtı solcular, SSCB'yi kötüleyen bu gibi yayınları kendi savlarının doğruluğuna kanıt olarak gördüler.[70] Sovyet yanlısı solcularsa, Sovyetler Birliği'nde ortaklaşa toplumcu düzenin kuruluşunun çoktan gerçekleşmiş olduğunu, bir ülkede ortaklaşa toplumcu düzen bir kez kurulduktan sonra bir daha o ülkede bireyci sömürgen kapitalist düzene geri dönüşün olanaksız olduğunu savlayıp, bu gibi kötüleyici yayınların Sovyetler Birliği'ni toplumların gözünden düşürmek için karşı devrimcilerce uydurulmuş yalanlar olduğunu söyleyerek,

Sovyet yandaşlığını inatla sürdürüyorlardı. Onlar, sosyalizmin bir kez kurulduğu bir ülkede kapitalizme geri dönüşün olanağı yoktur, diyedursunlar, SSCB Novosibirsk akademisi toplumbilim bölümü başkanı Tatyana Zaslavs-kaya, 1983 yılı Nisan ayında, Rusya'da ortaklaşa toplumcu gidişin bir çıkmaza saplandığını, bireyci sömürgen düzene dönülmezse ülkenin batmasının kaçınılmaz olduğunu savunan bilimsel bir çalışma yayımlamıştı.[71]

Tatyana Zaslavskaya

Zaslavskaya'nın bu çalışması, 3 ağustos 1983 günlü Washington Post gazetesinde yayımlanır yayımlanmaz Batılı gözlemcilerin ilgisini çekmiş: "Ne oluyor? Yoksa sosyalist Rusya kapitalizme mi dönüyor!?" sorusu, aydınlar arasında yoğun tartışmalara yol açmıştı.[72] Gerçekte Zaslavskaya'nın Rusya'da bireyci sömürgen düzene geri dönüşü savunan bu bilimsel çalışması, yönetimden bağımsız bir özgür araştırmanın ürünü olmayıp, Gorbaçov gibi yönetimde yuvalanmış bir takım karşı devrimcilerin Kızılordu'nun tepkisinden çekinerek açıkça dile getiremedikleri görüşleri içeriyordu.

Zaslavskaya'nın Sovyetler'in çöküşünü öngören kitabı

Zaslavskaya, 1979'dan sonra Gorbaçov'la çok sık görüşen bir araştırmacıydı.[73] Onun 1983'te ortalığı karıştıran bu çalışması da yine üst düzey yöneticilerden Gorbaçov'un yol göstericiliğiyle, onun yüreklendirmesiyle yayımlanmıştı. Gorbaçov, Zaslavskaya'nın bu çalışması yayımlandıktan bir ay sonra, Mayıs 1983'te görevle Kanada'ya gitmiş; bireyci düzene geri dönüşün, *perestroyka* ve *glastnost*'un gerçek kuramcısı olan SSCB Kanada Büyükelçisi Aleksandr Yakovlev'le Ottawa'da görüşmüş; burada ortaklaşa toplumcu sömürüsüz bir düzenin olanaksızlığı üzerinde görüş birliğine varan Yakovlev'le Gorbaçov, Rusya'da bireyci sömürgen düzenin geri getirilmesini amaçlayan bir çete kurmuşlardı.[74]

Sağ baştaki Yakovlev, Amerikan Büyükelçisiyle toplantıda

Gorbaçov, Ottawa'dan ayrılıp Rusya'ya döner dönmez SSCB'-nin üst düzey yöneticileri arasında kendileriyle görüş birliği içerisinde olanları birer birer Yakovlev'le birlikte kur-

dukları karşı devrim çetesine katmaya başladı. Yakovlev de 1983 sonunda Gorbaçov'un çabalarıyla Kanada'dan Rusya'ya dönmüş, Gorbaçov'un oluruyla Bilimler Akademisi IMEMO'nun yöneticiliğine atanmış; burada geriye dönüşün kuramını geliştirmeye koyulmuştu.[75] İleride Gorbaçov'un Dışişleri Bakanı olacak olan Eduard Şevardnadze, 1984'ün ilk aylarında *Gorbaçov-Yakovlev Çetesi*'ne nasıl katıldığını şöyle anlatıyordu:

Edvard Şevardnaze

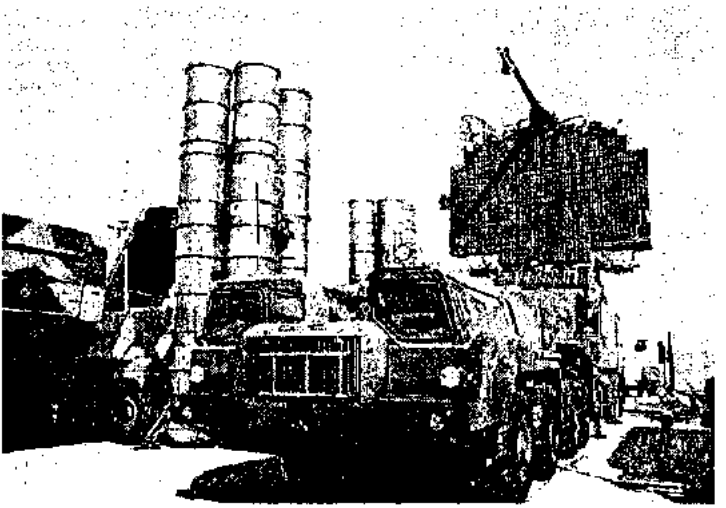
Her şey ama her şey çürüdü, kokuştu. Değiştirmek gerekiyor." **1984 yılının** o kış akşamında, Pitsuna Burnu'nda gezinirken böyle demiştim Gorbaçov'a...[76]

Yakovlev ve Gorbaçov'un Mayıs 1983'te kurdukları karşı devrim çetesine 1984'ün Ocak-Şubat aylarında katılan Şevardnadze, kurmakla, korumakla yükümlü oldukları ortaklaşa sömürüsüz toplumcu düzeni neden kendi elleriyle yıkmaya davrandıklarını da şöyle açıklıyordu:

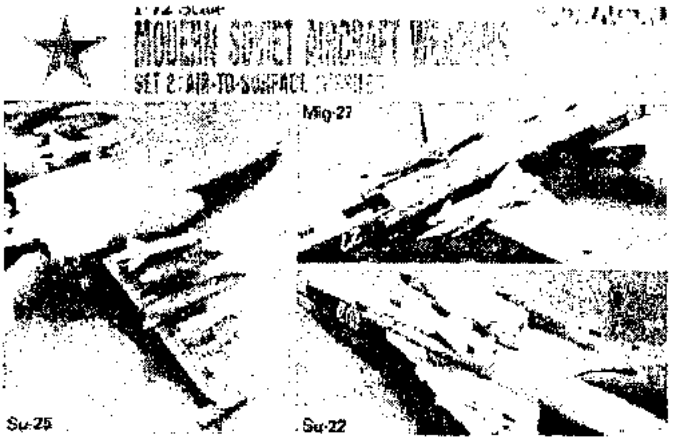
Çöküşün nedeni: Silahlanma yarışı...

Sadece Afganistan savaşı 60 milyar rubleye maloldu. Titizlikle yapılan değerlendirmelere göre, Çin'le yaşanan çatışma

sürecinin maliyeti de 200 milyar ruble: Bu ülkenin sınırları boyunca -7500 km.- yirmi otuz yıl süreyle dev boyutlu askeri altyapı oluşturduk.

Yıllardır Çekoslovakya, Macaristan ve Polonya'da bulunan birliklerimizin kaça mal olduğunu kim söyleyebilir? Ya da Amerikalıların 1969'da durdurduğu kimyasal silah üretiminin maliyetini? "Soğuk Savaş", mali ve siyasi açıdan bize nelere maloldu? Bazı değerlendirmelere göre, Batıyla olan ideolojik çatışmanın son yirmi yılı, askeri harcamaları 700 milyar rubleye çıkardı. (...)

Sovyetlerin geliştirdiği silahlar ekonomisinin çöküş nedeni sayıldı

Büyük bir heyecan ve ateşle ideolojinin putlarına tapınırken, **halkımızı, bütün ülkemizi yoksullaştırdık. Bir halkın yoksulluğu da kesinlikle güvenliğin garantisi olamaz.** Gerçekçi olmayan, doğası gereği çatışmaya dönük doktrinler ve sistemin dış politikaya ilişkin önemli kararlardaki etkinliği, bize çok ama çok pahalıya maloldu.[77] (...) Ülkedeki gerçek durumla ilgili ulaştığım bilgi sayesinde, hastalığın tek tek insanlarda değil sistemin kendisinde olduğunu kavradım. Ve eğer bazı insanlar bu sisteme karşı düşmanca bir tutum almışsa, bu da o sistemin insan kişiliğini hiçe saymasından kaynaklanıyordu. Çünkü totalitarizm koşulları altında insan haklarının ve özgürlüğün korunması, ülke kalkınmasının güvence altına alınması mümkün değildi.[78]

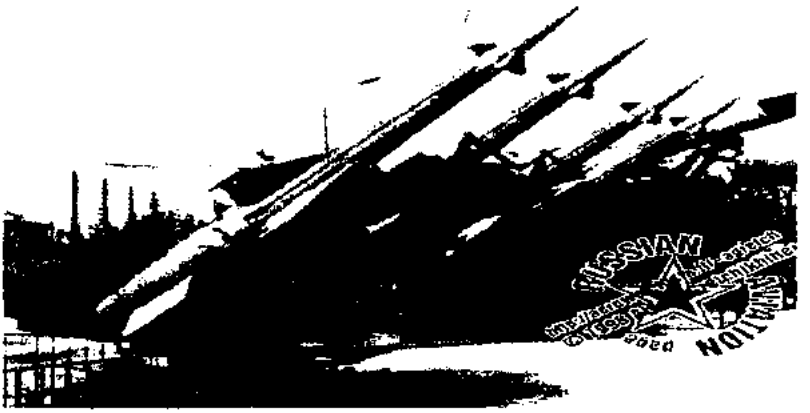
Sovyet Kızılordu'su bir geçit töreninde

Sovyetler Birliği'nde geriye dönüşün gerçek kuramcısı Aleksandr Yakovlev, Şevardnadze'den önce bu konuyu dile getirirken, kendi görüşünü şöyle açıklamıştı:

Çöküşün nedeni: Askeri Harcamalar

Sovyet dış siyasetinin en büyük hatası, **ABD'nin-kine öykünmesi ve askerileşmesidir.** O zaman dizginsiz bir silahlanma yarışı başladı. Bu bir zincir oluşturdu. Dişe diş. Giderek daha fazla silah üretir olduk. Ve ne yapmak için? Savaşta bile hepsine ihtiyacımız olacak mıydı? Amerikalıların ge-

risine düşmemek için nükleer kapasitemizi geliştirmeyi sürdürdük. ABD elektronik bir tank mı geliştirdi? Biz de hemen bir tane edinmeliydik. ABD toplarını elektronik araçlarla mı donatıyordu? Biz de aynısını yapmalıydık. Bu, ülkelere askeri-sanayi kompleksi tarafından dayatılan tamamen gereksiz bir yarış oldu!..[79]

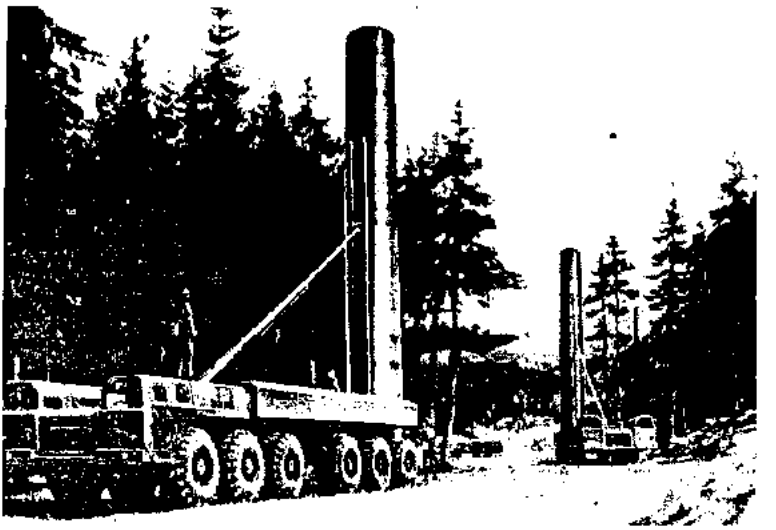
1983-1984'te, Rusya'da, Yakovlev, Gorbaçov, Şevardnadze, vb. gibi çok sayıda üst düzey yönetici, Marx'ın kurulması kaçınılmaz dediği ortaklaşa sömürüsüz toplumcu sosyalist düzeni gerçekleştirmenin olanaksız olduğunu kendi deneyimleriyle kavramış bulunuyorlardı. Böyle bir düzenin kurulabilmesi için öncelikle kişilere ürettikleri oranda tüketim olanağının sağlanması gerekiyordu. Gelgelelim ortaklaşa toplumcu düzeni kurmaya yeltenen ülke, bu düzenin kendi ülkelerine sıçramasından korkan bireyci sömürgen ülkelerce düşman olarak görülüyor; bu kuşatılmışlık ortamında kendini dış saldırganlardan koruyabilmek için toplumsal üretimin büyükçe bir bölümünü üstün nitelikte savaş araç gereçleriyle caydırıcı büyüklükte bir ordu beslemeye ayırmak zorunda kalıyordu.[80] Bu durumda, ürettiklerinin büyük bir bölümüne ordu beslemek üzere devletçe el konulan Sovyet yurttaşlarının eline, mutluluklarını sağlamaya yetecek bir gelir geçmiyor; böyle olunca da ortaklaşa toplumcu sömürüsüz düzen, kişilere bireyci sömürgen (kapitalist) düzenin verdiğinden daha üstün bir yaşam düzeyi sağlayamı-

yordu. Ortaklaşa toplumcu sömürüsüz düzen, ulaşılması gereken bir ülkü olarak güzeldi evet, ancak *-en azından düşmanlarla kuşatılmışlık ve ordu besleme giderlerinin aşırılığı yüzünden-* gerçekleşmesinin olanaksızlığı da açıktı. Oysa, Sovyet Devrimi'nin önder kuramcılarından Troçki, daha 1905'lerde ortaklaşa toplumcu devrimin tek ülkede başarıya ulaşamayacağı kuramını dizgeleştirmiş, *Sürekli Devrim* kavramıyla dile getirdiği bu kuram nedeniyle 1927'de alnına karşı devrimci damgası vurularak partiden atılıp ülkeden sürülmüş; 1940'ta sürgünde bulunduğu Brezilya'da Stalin'in bir görevlisince başına bir çekiç vurularak öldürülmüştü.[81]

Troçki (solda), ve öldürüldükten sonra (sağda)

Troçki'den yıllar sonra, başta Yakovlev ile Gorbaçov olmak üzere Sovyet yöneticilerin çoğu tek ülkede ortaklaşa toplumculuğun başarıya ulaşamayacağını kavramış, sonunda çoğu Troçki gibi düşünmeye başlamıştı. Gelgelelim 1980'li yıllara dek bunu yüksek sesle dile getirmekten korktukları gibi, kendi aralarında konuşmaktan bile çekiniyorlardı. 1979 yılında Sovyetler Birliği'nin Afganistan'a asker göndermesinin yol açtığı bütçe sıkıntıları, Sovyet yöneticileri düzenin açmazları üzerine bir kez daha düşünmeye; özlenen düzenin kurulmasının olanaksızlığını hiç değilse kapalı kapılar ardında kendi aralarında dile getirmeye itti.

Sovyet füze rampaları

Öyle ki, ABD'nin Pershing II ve Cruise füzelerini Avrupa topraklarına yerleştirip Sovyet topraklarına doğrultmasından sonra, buna karşı koyacak araç gerecin üretimi için bütçeden kaynak aktarımında güçlük çeken çoğu Sovyet yöneticileri, bu kuşatılmışlık ortamında, bu top tüfek yarışında, ortaklaşa toplumcu sömürüsüz düzenin gerçekleşmesinden umutlarını kesmişlerdi.[82]

Ortaklaşa toplumcu düzen, Platonik, ütopik; gerçekleşmesi olanaksız düşsel bir düzen miydi? Engels'in *Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni* adlı kitabıyla, Platon'un *Devlet* adlı kitabı karşılaştırmalı olarak irdelenirse, bu sorunun yanıtı evet olacaktır. Platon, düşlediği örnek devlet düzeninde en önemli görevi koruyuculara, eşdeyişle üst düzey devlet yöneticilerine vermiş; onlar için şöyle diyordu:

> Kanunların ve toplumun koruyucuları olanlar, koruyucu olmadan koruyucu geçinirlerse, devlet çöktü demektir. Bütün toplumun kaderi onların keyfine kalır.[83]

Kendisine *sosyalist* (ortaklaşa sömürüsüz toplumcu) diyen bir devletin üst düzey yöneticileri, böyle bir düzenin kurulmasının olanaksızlığına kendileri inanmışlarsa, yapacakları

tek iş kurup korumakla yükümlü oldukları o düzeni kendi elleriyle yıkmak olacaktı. 1984'de, Sovyetlerde, yönetim aygıtı toplumcu sömürüsüz düzenin gerçekleşmesinin olanaksız olduğunu kavramış yöneticilerin eline geçince, Platon'un öngörüsü gerçekleşti; düzen doğrudan doğruya onu korumakla yükümlü olanlarca yıkıldı.

Temmuz 1984: Rusya ABD'ye boyun eğiyor

9 Şubat 1984'te Başkan Yuri Andropov ölmüş, yerine Çernenko geçmişti. Çok yaşlı, yatalak durumda olan Çernenko, ölmesi durumunda başkanlığın Gorbaçov'a geçmesini sağlayacak bir takım düzenlemeler yaptı. Öyle ki, yeryüzü egemenliğinin tek başına ABD'nin eline geçmesiyle sonuçlanacak köklü dönüşümlerin başladığı 1984'te, Sovyetler Birliği'ni görünüşte Çernenko, gerçekteyse bir yıl önce Yakovlev'le birlikte geriye dönüşü amaçlayan bir çete kurmuş olan Gorbaçov yönetiyordu.

Gorbaçov

Gorbaçov, kendisi gibi geriye dönüş yanlılarını yönetimde önemli görevlere getirdikten sonra, ülkenin düzenini değiştirmek üzere atağa kalktı. 1984 yılında Avrupa gezisine çıkarak Komünist Partisi yöneticileriyle konuşmalar yapan Gorbaçov, bu görüşmelerde SSCB'nin o güne dek izlediği çizgiye ters görüşler savununca büyük tartışmalara neden olmuş; 1984 Temmuz ayında, Berlinguer'in gömü töreni için gittiği İtalya'da, ortaklaşa toplumcu düzeni kötüleyen konuşmasıyla dinleyenleri şaşırtan Gorbaçov, Rusya'yı bireyci düzene döndü-

receklerini bu konuşmasıyla uluslararası kamuoyuna duyurmuştu.[84]

Gorbaçov eşi Raisa ile İngiltere'de

Beş ay sonra eşi Raisa'yı da yanına alarak çağrılı olduğu İngiltere'ye giden Gorbaçov, İngiltere'de yaptığı konuşmada ortaklaşa toplumcu (sosyalist) üretimi bırakıp bireysel girişimci (kapitalist) üretime geçerek Rusya'nın kapılarını yabancı yatırımcılara ardına dek açacaklarını yineleyip, bu arada Afganistan'daki Sovyet birliklerini uygun koşullarla geri çekeceklerini de duyurunca, İngiltere Başbakanı Thatcher onu ayakta alkışlamış; bu köklü dönüşüme karşı Rusya'da bir direniş ya da ayaklanma olursa kendisini koruyacakları yönünde ona güvence vermişti.

Gorbaçov İngiltere Başbakanı Thatcher ile

Gorbaçov'un 1984 Avrupa gezisi, onun uluslararası düzeyde tanınmasına katkıda bulunmuş; Batılı devletler Rusya'nın ortaklaşa toplumcu düzeni bırakıp bireyci sömürgen (kapitalist) düzene dönüş yaptığını, başka bir deyişle Soğuk Savaş'ta yenilip beyaz bayrak çektiğini somut olarak görmüşlerdi.[85] 1984 Avrupa gezisinden sonra Gorbaçov, Batı basınında *New man in the Kremlin: Kremlin'de yeni adam,* olarak tanıtıldı, övüldü, kutlandı.[86] Bireyci sömürgen (kapitalist) düzene geri dönüş atılımlarını başlatmak üzere, Batı'dan güvence almış olarak ülkesine dönen Gorbaçov, Aralık 1984'te bu kez tüm Rusya'ya seslenerek, düzenin değişeceğini yüksek sesle kendi yurttaşlarına duyurdu.[87]

1917 Ekim Devrimi'nden sonra yeryüzünde ortaklaşa toplumcu düzenin ilk örneği, anayurdu olarak tanınan Rusya'da, bireyci sömürgen düzene geri dönüş işte böyle başlamış; yaklaşık 70 yıl boyunca izlenen Marxçı-Leninci yörünge terk edilerek, bireyci sömürgen düzene dönüş yoluna girilmişti. Böylece ABD, Sovyetler Birliği'ne karşı yürüttüğü "Soğuk Savaş"ı Temmuz 1984'te kazanmış, kırk yıl boyunca yeryüzünün her yerinde, attığı her adımda karşısına dikilen Rusya'ya sonunda boyun eğdirip, tüm yeryüzünün olduğu gibi Ortadoğu'nun da tek egemeni olmuştu.

Peki, ABD önderliğindeki Batı, Sovyetler Birliği'ni nasıl dize getirdi? Bu sorunun yanıtı çok açıktır. Geçmişte Batılı devletler çok uluslu Osmanlı İmparatorluğu'nu nasıl yıktılarsa öyle: *Dinsel gericiliği ve bölücülüğü dışarıdan besleyip kışkırtarak...*

Batı, Osmanlı'yı devirme çabasında kazandığı tüm beceriyi, deneyimleri Sovyetlere karşı kullanmış; Osmanlı'ya karşı başarılı olan tüm oyunlarını Sovyetler'e karşı da oynamış; Osmanlı'dan sonra Sovyetler'i de dize getirmişti.

ABD önderliğindeki bireyci sömürgen Batı yayılmacılığı, bir yandan *Kilise aracılığıyla* Sovyetlerdeki Ortodoks Hıristiyan gericileri azdırıp onları düzene başkaldırmaya iterken, öte yandan SSCB çatısı altında toplanan değişik ulusları ayrılık yönünde kışkırtıyordu. Bir yandan Rusya'da yaşayan Yahudilerin

Rusya'da edindikleri tüm varsıllıkları, altınları yanlarına alarak İsrail'e ya da Amerika'ya gitme istemlerini kışkırtan ABD, öte yandan Polonya'da koyu Katolik Lech Walesa önderliğindeki dinsel görünümlü ayrılıkçı eylemleri körüklüyor, Rusya'da yaşayan Müslüman Türkleri de ayrılıkçılığa özendiriyordu.

DAILY NEWS, MONDAY, DECEMBER 29, 1975

Wait Is Over for 100 Soviet Jews

By JOHN KELLY

One hundred Soviet Jewish refugees who were denied the rite of circumcision on the eight day of birth, but who underwent the ritual when they came to the United States as grownups were honored yesterday at the grand ballroom of the Brooklyn Jewish Center, 667 Eastern Parkway.

Circumcision as an infant is not painful but circumcision for teenagers and adults requires "personal courage, commitment and sacrifice," center officials said.

During the past three months, these Jews, who were born and raised in Russia, had the ritual performed at Brooklyn Jewish Hospital.

They Helped

The ritual was made possible through the aid of Friends of Refugees of Eastern Europe and was conducted by the Rev. Eliyahu Shain (Mohel) and supervised and aided by Dr. A. Pagovich.

The Soviet Jews were honored yesterday at a ceremony attended by hundreds of relatives and friends.

The 100 men accepted certificates acknowledging their "willingness to sacrifice for what they believed in."

Youths show certificates of circumcision after ceremonies at Brooklyn Jewish Center yesterday.

At the ceremonies, several teenagers and adults, speaking in Russian and English, described what this accomplishment meant to those who were circumcised.

29 Ekim 1975 günlü Daily News gazetesinde yayımlanan ve Sovyetler'in Yahudilere baskı yaptığını savunan bir haber.

1917 Ekim Devrimi'nden sonra, varlığıyla diğer uluslara bir seçenek sunup onları ortaklaşa toplumculuğa özendirerek Batı'nın uluslararası sömürüsünü kısıtlayıcı bir işlev gören Sovyetler Birliği'ni, dinsel gericilikle bölücülüğü 40 yıl boyunca dışarıdan kışkırtarak 1984'te yıkan ABD önderliğindeki Batı, Sovyetler'i alt ettiği 1984'ten sonra, bu kez yeryüzünde yabancı sömürüsünü dizginleyici ulusal bağımsızlık devriminin ilk başarılı örneğini vermiş olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni karşısına almış, Sovyetleri yıpratıp yıkmakta kullandığı tüm yön-

temleri, bu kez Türkiye üzerinde uygulamaya başlamış; Türkiye Cumhuriyeti devletini de tıpkı Sovyetler Birliği gibi dinsel gericilikle, İslamcılıkla, bölücülükle yıpratmaya çalışmaktadır.

Ağustos 1984

Türkiye'de İslamcılar ve Bölücüler Silaha Sarılıyor

Temmuz 1984'te Rusya ABD karşısında havlu attıktan çok değil bir ay sonra, Ağustos 1984'te, Türkiye'de ilk anda derinliğinin ayırdına varılamayan iki önemli olay gerçekleşti:

Birincisi; 1 Ağustos 1984'te, İslami Büyük Doğu Akıncıları Cephesi adıyla, Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkıp tüm Müslüman ülkeleri kapsayan dine dayalı bir devlet kurarak Osmanlı eyalet düzenini geri getirmeyi amaçlayan toplu tüfekli bir örgüt kuruldu.[88]

İBDA-C'nin örgütünün amblemi

Kısa adı İBDA-C olan bu tüfekli örgütün kurucuları 1984'ten önce de bu düşünceleri savunan kimselerdi kuşkusuz; ancak düşüncelerini gerçekleştirmek amacıyla Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı topa tüfeğe sarılmak için nedense **1 Ağustos 1984** gününü, demek ki ABD'nin Rusya'ya boyun eğdirip yeryüzüne tek başına egemen olduğu günleri beklemişlerdi.

Avrupa'da Almanya, İsviçre ve Hollanda gibi ülkelerde yuvaları bulunan İBDA-C örgütü, tüm Müslüman ülkeleri kapsayan dine dayalı Osmanlı örneği bir düzen kurmak uğruna savaşıma atılmakla birlikte, örgütlenmesinde *Tolehıldan* gibi Kürtçe ve *ultra force*[89] gibi Amerikanca-İngilizce sözlerden oluşan tüfekli birimler bulunuyordu ve ne ilginçtir ki, Amerikan kaynakları da o günden sonra tıpkı İBDA-C gibi *Yakın Doğu Federasyonu* adı altında Osmanlı'ya benzer dine dayalı bir *eyalet* düzenini yeniden kurulmasını ve Türkiye'nin bilimgüder yöne-

tim ilkesini (laikliği) bırakıp bu *federal* düzende dingüder İslamcı bir kimlikle yer almasını öğütlemeye başladılar.[90] Yine ne ilginçtir ki, Amerika'nın istediği *Yakın Doğu Federasyonu* ile tüfekli İslamcı örgüt İBDA-C'nin *Başyücelik Devleti* adını verdiği *İslami Büyük Doğu*, içerik olarak tıpatıp örtüşüyordu.

Az sonra belgelerini göstereceğimiz gibi, 1945'ten sonra ABD güdümünde SSCB'ye karşı kullanılmak üzere kurulup beslenen ve 1980'lere dek Türkiye'deki Sovyet yanlısı solculara bıçaklı sopalı saldırılar yapmakla yetinen Türkiye'deki aşırı dinci örgütlerin, bıçağı sopayı bırakıp topla tüfekle donanmaları, Sovyet birliklerinin Aralık 1979'da Afganistan'a girmesinden **sonra değil altı ay önce** ABD'nin Afganistan'daki Sovyetler Birliği yanlısı yönetime karşı savaşacak İslamcılara milyonlarca dolar vermesiyle başlamıştı.[91]

CIA'nın ve Siyonist Brzezinski'nin İslamcı Örgütlere Destek ifşaatları

1996'da yayımlanan anılarında resmi **CIA** yöneticisi **Robert Gates** Amerikan istihbaratının Afganistan'daki mücahid gerillalara yardımının Sovyetler'in Afganistan'ı işgalinden **sonra değil,** işgalden **tam altı ay önce** başladığını açıkladı.

CIA yöneticisi Robert Gates

Gates'den iki yıl sonra da, Başkan Carter'in Ulusal Güvenlik Danışmanı **Zbignew Brzezinski,** *Nouvel Observateur*'la yaptığı söyleşide bu açıklamaları doğrulayarak şunları söylüyordu:

"Tarihin resmen açıklanan biçimine göre, CIA, Afganistanlı mücahitlere yardıma 1980'de **Sovyetler Afganistan'ı işgal ettikten sonra** başlamıştır. Fakat gerçek tümden başkadır ve şimdiye dek gizli tutulmuştur. Şöyle ki: Başkan Carter'ın Afganistan'daki Sovyet yanlısı yönetimin düşürülmesi için imzaladığı **ilk gizli yardımın tarihi 3 Temmuz 1979**'dur. [Sovyetler Birliği orduları Afganistan'ı işgal etmeden **önce**.-eb] O gün, Başkan'a, **bu gizli yardımın Sovyetler'in Afganistan'ı işgal etmesine yol açacağı** biçimindeki düşüncemi bildirdiğim bir not da yazdım. Evet, [Sovyetler'i Afganistan'ı işgal etmeye yöneltecek -eb] gizli yardım, parlak bir düşünceydi. Böylece Rusları Afganistan batağına sürükleyecektik. *"Bundan pişmanlık duyuyor musunuz?"* diyorlar! Pişmanlık duymamı istiyorsunuz öyle mi?! Niçin pişmanlık duyayım?! Sovyet Kızılordusu Afganistan sınırını resmen geçtiği gün, Başkan Carter'a: *"Şimdi artık biz Sovyetler Birliği'ni kendi Vietnam'ında savaştırmak fırsatını elimize geçirdik!"* diye yazmıştım. Bana; *"Afganistanlı Mücahitlere verdiğimiz o silahlar ve o akıllarla, ileride Amerika'ya saldıracak bu İslamcı Köktencileri desteklemiş olmaktan dolayı şimdi pişmanlık duyuyor musunuz?"* diyorlar. Dünya tarihinde önemli olan nedir? Taliban mı, yoksa Sovyet imparatorluğunu çökertmek mi? Dolduruşa getirilmiş, kışkırtılmış bir kaç Müslüman mı, yoksa Soğuk Savaş'ın sona ermesi ve Orta Avrupa'nın özgürleştirilmesi mi?"

ABD Başkanı J. Carter (solda) kendisine Afganlı İslamcılara gizlice silah gönderme kararını verdiren Zbignew Brzezinski ile (ortada).

"Siyonist-Yahudi" Brzezinski ve CIA "İslamcı Mücahid"leri Silahlandırıyor

CIA'nın Afganistan'daki Sovyet yanlısı yönetimi devirmeye çalışan İslamcı Afganlıları gizlice silahlandırması, Brzezinski'nin öngördüğü gibi Sovyetleri Afganistan'ı işgale kışkırtmıştı. Brzezinski, bugün adını sıkça duyduğumuz Usame Bin Ladin'i tepeden tırnağa gelişmiş ağır silahlarla donatarak Afganistan yönetimine karşı ayaklanmaya kışkırtıyordu daha Sovyet orduları Afganistan'a girmemişken. Silahları doğrudan doğruya kendi elleriyle Usame Bin Ladin'e teslim edip kullanılmasını da göstermişti Brzezinski.

Carter'ın Ulusal Güvenlik danışmanı Siyonist Z. Brzezinski, Afganistan'da Usame Bin Ladin'e Amerikan silahlarını teslim ederken (üstte) ve kullanılmasını gösterirken (altta)

Zbignew Brezezinski Afganistan'da Usame Bin Ladin'e Amerikan silahlarını bizzat teslim ediyor.

Amerikan silahlarını Afganistan'daki İslamcıların başı Usame Bin Ladin'e götürüp ona bu silahların nasıl kullanılacağını da gösteren Brzezinski, ne denli 1979'da ABD Başkanı Carter'ın Ulusal Güvenlik danışmanı olarak biliniyor ise de, tersine Carter onun dediklerini uygulamak zorunda olan bir

kukladan başka bir şey değildi. Çünkü Carter yalnızca ABD'nin Başkanıydı, fakat Brzezinski ABD'yi de yöneten Gizli Dünya Devleti'nin en yüksek bürokratıydı. Dünyayı yöneten CFR, TLC ve Bilderberg gibi gizli örgütlerin kurucu yöneticisi olan Brzezinski'nin Amerika'dan kalkıp Afganistan dağlarında Usame Bin Ladin'in ayağına dek giderek onunla yüzyüze görüşmesi bile, dünya tarihi açısında başlı başına ilginç, araştırılması, irdelenmesi gereken bir olaydı.

Siyonist-Yahudi Zbignew Brzezinskl (solda) ve onun verdiği para ve silahlarla onun gösterdiği hedeflere saldıran İslamcı Usame Bin Ladin (sağda). Hangisi daha "insanlık dışı"?

Siyonist Dünya Devleti kuramcısı Brezinski, İslamcı Usame Bin Ladin'in adamlarını yalnızca silahlarla değil yiyecek, içecek ve giyeceklerle de donatmıştı.

Afganistanlı İslamcı Amerikan malı telsizi ve toplarıyla

Afganistan İslamcıları, Afgan hükümetini devirsinler diye Hıristiyanlar ve Siyonist Yahudiler tarafından en güçlü silahlarla ve telsizlerle donatıldıkları gibi, kendilerine uzun süre yetecek USA yani Amerika damgalı binlerce çuval yiyecek de depolamışlardı.

Amerika'dan gelen yiyecek çuvallarını taşıyan
Amerikan beslemesi Afganistanlı İslamcı

Siyasal İslamcıların Amerikan malı donatımlarla Afgan ordusundan daha güçlü bir konuma yükselmesi üzerine Afgan hükümeti Sovyetler'den yardım istemiş ve Sovyet Birlikleri Afganistan'ı bu çağırı üzerine işgal etmişti.

Afganistan'da Amerika tarafından silahlandırılan İslamcılar

Afganistan topraklarına giren Sovyet birliklerinden kaçıp önce Pakistan'a sığınan 4350 Afganistanlı İslamcı, 3-23 Ağustos 1982'de –ülkemiz 12 Eylül Generalleri tarafından yönetilirken- Türkiye'ye getirilip yerleştirilmiş;[92] sonra da ABD, Afganistan'a geri dönüp Sovyet ordusuna kurşun sıkacak olan bu "Mücahid"(!) İslamcılara 1984 yılı içinde, 85 milyon doları açık kaynaklardan, 250 milyon doları CIA'nın örtülü ödeneklerinden olmak üzere, toplam 335 milyon dolar vermişti.

İşte Türkiye'deki Siyasal İslamcıların taşı, sopayı, bıçağı bırakıp top tüfek kuşanarak yeşil urbalara bürünüp yeşil sancaklar açarak Afganistan'a koşmalarına neden olan en önemli olay, ABD'nin, Siyasal İslamcı örgütlere CIA aracılığıyla dağıttığı bu yemyeşil dolarlar olmuştu. Bir gazete Usame Bin Ladin'e katılan Türk İslamcılar konusunda şunları yazıyordu:

Osama'nın Türkleri

> Osama bin Laden'in 3 bin kişilik ordusu içinde Türklerin de bulunduğu ileri sürüldü. Osama bin Laden, Sovyetler'e karşı çarpışmak üzere gittiği Afganistan'da Mekteb-ül Talimat'ı kurarak dünyanın dört bir yanından savaşçı topladı. 1979 yılında Afganistan'a gittikten birkaç ay sonra aralarında Türklerin de bulunduğu binlerce savaşçıyı Afganistan'a çağırdı. Onlara silah verdi. Sovyet işgali çoktan bitmesine karşın Mısırlılar, Lübnanlılar ve Türklerden oluşan bu ordu halen dağılmış değil.

"Osama'nın Türkleri" gerçekte yanlış bir adlandırmaydı. Sanki Usame Bin Ladin kendi ayakları üzerinde varolmuş bağımsızmış gibi!... Usame Bin Ladin nasıl **"Siyonist Yahudi Amerikalı Brzezinski'nin beslemesi Usame"** ise, ona katılan İslamcı Türkler de **"Siyonist Yahudi Amerikalı Brzezinski'nin paralı askerleri İslamcı Türkler"** olarak adlandırılmalıydı.

Brzezinski, Afganistan'da yalnızca Usame Bin Ladin'e değil, Gülbiddin Hikmetyar'a da destek veriyordu. Hikmetyar o dönemde Türkiye'de İslamcılar tarafından tanınan bir direniş önderiydi. Devlet katında saygın bir yeri vardı. Refah Partililer de kendisine yakınlık göstermekteydi. 1980'lerin ortalarında Refah Partisi İstanbul İl Başkanı'yla çekilmiş fotoğrafları, Refah Partisi'nin Amerika'nın I. Körfez Savaşı'nda Irak'a saldırma-

sından önce Amerika ve Amerikancı İslamcılarla yakınlıklarını göstermesi bakımından önemliydi:

Hürriyet

12 Temmuz 2003

Tayyip Erdoğan ve Hikmetyar, 1980'lerin ortalarında

Başbakan Tayyip Erdoğan, Afgan lider Gulbettin Hikmetyar ile yan yana çekilmiş fotoğrafıyla ile ilgili olarak "Bir aile ortamında yapılmış olan bu resim, düşünün bir aile içinde çekilmiş bir resimdir" açıklaması yaptı. Erdoğan, **fotoğrafın çekildiği dönemde Hikmet-yar'ın, Afganistan'da ABD'nin de desteklediği bir ulusal kahraman olduğuna** dikkat çekti. Erdoğan şöyle konuştu: "Ben de o zaman bir siyasi partinin İstanbul il başkanıydım. Ve kaldı ki o zaman ülkemize gelen

Hikmetyar ülkemizin devlet katında da ilgi ve alaka gören insan durumundaydı."

Gerçekten de o dönemde ABD Başkanı Carter'ın danışmanı görünümünde dünya yönetiminin tepesinde olan Zbignew Brzezinski bile kalkıp Afgan dağlarında Usame Bin Ladin'in ayağına gitmiş, ona toplar, tüfekler verirken fotoğraflar çektirmiş ve bu doğal sayılmışsa, Brzezinski'nin Afganistan'daki ikinci büyük adamı Hikmetyar'la görüşüp konuşmanın, bir İslamcı için de, Amerikan yandaşı devlet adamları için de yadırganacak bir yanı olmamalıydı. Uzanlar bu fotoğrafı kendi gazetelerinde bir skandal olarak yayımlamışlardı, fakat bunda şaşılacak bir yön yoktu.

Afganlı İslamcılara dolar yağıyor

1980'lerde CIA, gizli uygulamalar için ayrılan bütçesinin %80'ini Afganistan'daki Sovyet birlikleriyle çarpışacak aşırı dinci İslamcılara dağıtmış; George Bush'un deyişiyle **"Yahudi-Hıristiyan Birliğinin Başı"** ABD'nin paralı askerleri olarak Türkiye'den Afganistan'a komünist avına koşan Siyasal İslamcılar[93], 1984'te, (SSCB Dışişleri Komisyonu Başkanı Gorbaçov'un Avrupa gezisi sırasında Sovyet birliklerini Afganistan'dan çekeceklerini açıklamasından sonra)[94] tüfeklerini bu kez Soğuk Savaş boyunca Amerika'nın tüm isteklerine evet demeyen Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne doğrultmuşlardı. Neden mi? *1960 Menderes Yalpası*[95], *1962 Küba Bunalımı*[96], *1964 Johnson Mektubu*[97], *1968 Haşhaş Ekimi Yasağı*[98] ve *1974 Kıbrıs Çıkartması*[99] gibi olaylarda kanıtlandığı üzere, kimi durumlarda Amerika'ya ters düşmeyi göze alabilen ve dahası *1980 öncesi Sovyetlerle ilişkisi Batıyı ürkütücü boyutlara varmış bulunan*[100] Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Sovyetler'den sonra düşürülmesi gereken en önemli direniş odağıydı çünkü.

1984 ve PKK

Ağustos 1984'de Türkiye'de gerçekleşen ikinci önemli olay; tüfekli İslamcı örgüt İBDA-C'nin kuruluşundan çok değil, on beş gün sonra, 15 ağustos 1984'te, bölücü örgüt PKK'nın

Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı ilk geniş çaplı bölücü kanlı eylemi, *Şemdinli-Eruh Baskını*'nı gerçekleştirmesi oldu.[101]

Genelkurmay açıklaması

«Teröristler iki jandarma karakolu ile bir subay gazinosuna saldırdı»

● 15 Ağustos gecesi meydana gelen olayla ilgili olarak Siirt ve Hakkari'ye takviye birlikleri gönderildi. Ayrılıkçı teröristlerin yakalanabilmesi için operasyonlar sürüyor

ANKARA, ANKA

SİLAHLI teröristlerin bir gün içinde iki ayrı jandarma karakolunu basarak çevreyi otomatik silahlarla taradıkları açıklandı.

Genelkurmay Başkanlığı'ndan konuya ilişkin olarak yapılan açıklama aynen şöyle:

"15 Ağustos 1984 gecesi, sol ayrılıkçı örgütlere mensup bir grup silahlı terörist Siirt ili Eruh İlçesi Jandarma Karakol binasına karşı bombalı ve silahlı saldırıda bulunmuş ve ilçe halkı üzerinde baskı ve sindirme eylemlerine başvurmuştur.

Sözkonusu saldırı sırasında meydana gelen müsademede bir jandarma eri şehit olmuş, 6 er ve 3 sivil yaralanmıştır.

Aynı gün akşamı Hakkari ili Şemdinli ilçesinde diğer bir ayrılıkçı terörist grup, jandarma subay açık hava gazinosunu, subay lojmanlarını ve İlçe Jandarma Karakolu'nu otomatik silahlarla taramışlar ve burada da bir subay, bir astsubay ve bir erimiz hafif şekilde yaralanmıştır.

Her iki olay üzerine derhal incelemeye başlanmış ve her iki bölgeye sevk edilen takviye birlikleri ile teröristlerin yakalanması için geniş bir operasyona başlanılmıştır."

Kuşkusuz PKK bu eylemden yıllar önce gerçekte *Türkiye'yi değil Türkiye'deki Sovyetçi solu ırk ayrımıyla bölmek* amacıyla kurulmuş ve tıpkı 1984 öncesinin ABD güdümündeki İslamcı örgütleri gibi Sovyetçi solculara karşı kullanılan, saldırılarının çoğunu *devlete değil Sovyetçi solculara* yönelten bir örgüttü. Ordu birliklerine, güvenlik güçlerine, öğretmenlere, yargıçlara kur-

şun sıkıp illeri, ilçeleri basmak gibi *doğrudan doğruya Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkmaya yönelik* eylemlere girişmek için, tıpkı İslamcı örgüt İBDA-C gibi, bölücü örgüt PKK da Ağustos 1984'ü, demek ki ABD'nin Rusya'ya boyun eğdirip yeryüzüne tek başına egemen olduğu günleri beklemişti.[102]

Ayrılıkçılar saldırdı: 1 şehit, 12 yaralı

● Genelkurmay Başkanlığı, 15 Ağustos'ta Siirt'in Eruh ilçesinde 2 jandarma karakolu ve Hakkari'nin Şemdinli ilçesinde bir subay gazinosuna saldıran teröristleri yakalama operasyonlarının sürdüğünü bildirdi

PKK'nın Sovyetçi sol görüntüsünün bir şaşırtmaca olduğu, onun gerçekte ABD önderliğindeki Batının çıkarları doğrultusunda çalışan ve Türkiye'deki Sovyetçi solun TİP'deki birliğini *Kürt solu / Türk solu* ayrımıyla bölüp güçsüzleştirmekle görevli bir örgüt olduğu; Batı ülkelerince kollanıp beslendiği, artık yadsınması olanaksız bir biçimde ortaya çıkmıştır. Bu nedenle, PKK'nın 15 Ağustos 1984'ten sonra *Sovyetçi solculara değil artık doğrudan doğruya Türkiye Cumhuriyeti devletine yönelen* bölücü saldırılarını; ABD önderliğindeki Batının Türkiye Cumhuriyeti devletine yönelttiği *dolaylı* yıkıcı saldırılar biçiminde değerlendirmek zorunludur.

ABD, 1984'te başdüşmanı Sovyetleri altettikten sonra, *Soğuk Savaş dönemi boyunca tüm buyruklarını yerine getirmeyen, özellikle 1960'tan sonra iplerini gevşetip bir ölçüde de olsa başına buyruk davranmaya başlayan Türkiye'yi*[103] karşısına almış, bu nedenle 1984'e dek Türkiye'de *devlete karşı değil Sovyetçi solculara*

karşı kullanılan Amerikancı İslamcılar ve bölücüler, 1984'ten sonra doğrudan doğruya Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı kullanılmıştır. Tüfekli ayaklanmayı savunan İslamcı örgüt İBDA-C, 1984'ten sonra artık Sovyetçileri solcuları değil devleti yıkmayı amaçladığını yayınlarında şöyle açıklamıştır:

> Bizim vazifemiz,.. **Türkiye Cumhuriyeti'ni yok etmektir.** Her ne surette olursa olsun **yok etmek** ve Sünni İslam devletini kurmaktır.[104]

Bu gibi açıklamaların yayımlandığı İBDA-C yanlısı *Taraf* dergisi, diğer İslamcı yayınlar gibi Amerikan uydusu Suudi'lerce kurulan Al-Baraka bankasınca verilen ilanlarla besleniyordu. Türkiye Cumhuriyeti'ni yok edeceğiz, bir Sünni İslam devleti kuracağız diyen ve Türkiye Cumhuriyeti devletini tıpkı bölücü PKK gibi *işgalci* olarak niteliyen[105] bu derginin yönetim yeri, İstanbul valiliğinin yüz metre ilerisindeydi ve yapının ön yüzünde valilik penceresinden bakanların hemen görebilecekleri büyüklükte dev boyutlu bir İBDA yaftası sallanıyordu.

Gericilerle bölücülerin işbirliği:

İBDA-C ve PKK

11 Haziran 1997 günü Genelkurmay Başkanlığı'nda bir aydınlatma toplantısı (brifing) gerçekleştirildi. Bu toplantıda yapılan açıklamaların bir bölümünde çoğu Siyasal-İslamcı örgütlerle bölücü örgüt PKK'nın uyum içinde çalıştıkları somut olaylarla örnekleniyordu. Bütünü elinizdeki kitabın ekler bölümünde yer alan bu Genelkurmay açıklamasında kimi Siyasal-İslamcı örgütlerle bölücüler arasındaki ilişkiler şöyle vurgulandı:

- İrticai kesim, bölücü terör örgütünün ısrarla dile getirdiği ateşkes, bölgesel özerklik, genel af, olağanüstü halin kaldırılması gibi hassas konuları kendi medya organlarında sık sık tartışmaya açmış, temsilcileri vasıtasıyla da bölücü terör örgütü ve sözde sürgündeki Kürt Parlamentosu üyeleri ile **doğrudan ilişkilere girmiş**lerdir.
- Bölücü terör örgütünün Türkiye'ye yönelik emellerini gerçekleştirmek için, kendilerine **en yakın müttefik olarak**

radikal İslamcı grupları gördüğü ve Kuzey Irak'taki kamplarda yapılan eğitimi, **cihat hazırlıkları** olarak lanse ettiği tespit edilmiştir.

- İrticai kesimin yükselişi karşısında bölücü terör örgütünün başı, MED-TV'de yaptığı açıklamada; **ülkemizde irticai faaliyetlerin artmasını, amaçlarının tahakkuku için uygun bir fırsat** olarak değerlendirmiş ve **bu kesimle ilişkilerin daha da geliştirilmesi** gerektiğini açıkça beyan etmiştir.
- Terör örgütünün başı bu beyanı yaparken, irticai görüşe sahip bazı siyasi parti yetkilileri de bölgede taban oluşturmak maksadıyla; PKK terör örgütünün güdümünde bulunan HADEP yetkilileri ile **yoğun temaslarda** bulunmuşlardır. Bu konu televizyonda yayımlanan bir açıkoturumda bizzat HADEP yöneticileri tarafından kamuoyuna duyurulmuştur.
- Bu siyasi partinin irtica yanlısı Diyarbakır İl Başkanı, **bölücü örgüt başının kendi partisinden aday olabileceğini** açıklıkla ifade etmiş ve bu görüş maalesef aynı partinin bazı parlamenterlerince de desteklenmiştir. Benzer olay, **1991 yerel seçimleri öncesinde de, HADEP'le işbirliği yapılmak suretiyle** sergilenmiştir.
- Örgüt (PKK) tarafından Lübnan'da gerçekleştirilen ikinci konferansta alınan kararlar çerçevesinde; **"İmamlar Birliği"** oluşturulmuş, her caminin "Propaganda ve İsyan Merkezi" haline getirilmesi kararlaştırılmıştır. Bu kararlar bazı **camilerde bölücü ve irtica yanlısı bazı imamlar** tarafından hayata geçirilmiştir.
- Terör örgütü, daha geniş kitlelere hitap edebilmek düşüncesi ile, bu kez **"Kürdistan İslam Hareketi"** adlı örgütü hayata geçirmiştir. 1993 yılı Temmuz ayında yapılan Kürdistan İslam Hareketi Kongresi'nde; diğer din ve gruplarla ilişkilerin geliştirilmesi, kadınların savaş içerisinde yer almaları, sözde Kürdistan'ın birleştirilmesi ve eski Kürt medrese ve külliyelerinin tekrar canlandırılması hususlarında bir dizi karar alınmıştır.
- Kuzey Irak'ta faaliyet gösteren **ve şeriat düzenini Türkiye'ye de ihraç etme gayreti içinde olan İran tarafından**

desteklenen İslami Hareket Partisi lideri Şeyh Osman, ülkemizde bilinen çevrelerden itibar görmüş ve hacca gönderilmiştir.

- Kuzey Irak'ta **irticai esaslara dayanan bir Kürt devleti kurmayı amaçlayan Şeyh Osman'ın**, Güneydoğu Anadolu bölgesinde de sempatizanları bulunmaktadır. Bu kişi vasıtasıyla bölgede İslami Hareket canlandırılmaya çalışılmaktadır.
- **Bölücü terör örgütünün yan kuruluşu olan Kürdistan İslam Hareketi'nin** hac organizasyonu yaparak hacca personel göndermesi, irticai kesimin sempatisini kazanmak için yapılan bir faaliyet olarak kıymetlendirilmiştir.
- **Avrupa'daki bölücü örgüt büroları ile Avrupa Milli Görüş Teşkilatı'nın, Türkiye Cumhuriyeti aleyhinde yapılan eylemleri birlikte organize ettikleri,** yurtiçinde de **Milli Gençlik Vakfı ile HADEP'in Cumhuriyet rejimine karşı ortak mücadele başlattıkları** hakkında önemli tespitler yapılmıştır.
- 26 Nisan 1997 günü bölücü terör örgütü PKK'nın Almanya'nın Düsseldorf kentinde, Ermeni örgütlerinin Bonn'da Türkiye Büyükelçiliği önünde yaptıkları gösterilerden üç gün sonra irticai unsurların Köln'de uydu vasıtasıyla yaptıkları rejim karşıtı propaganda yayınının aynı günlere gelmesi, **Batılı ülkelerde Türkiye'ye karşı Kürt kartından sonra Ermeni ve irtica kartlarının da aynı anda oynanmaya başlandığı** şüphesini beraberinde getirmiştir.
- Türkiye'de etkinliği gittikçe azalan **bölücü terör örgütünün yurtiçinde ve yurtdışında irticai unsurların gerisinde ve desteğinde yer almaya başladığı ve ittifak oluşturma çalışmaları** ile yeni bir çıkış yolu arama gayreti içinde olduğu bugün belirginlik kazanmaktadır.[106]

Genelkurmay'ın kamuoyuna açıkladığı ***irtica ve bölücülüğün eylem birliği*** yeni bir olgu değildi; Siyasal-İslamcılar ve bölücüler Osmanlı döneminde de Cumhuriyet döneminin ilk yıllarında da sürekli olarak birlik ve dayanışma içerisinde olmuşlardı. Peki, 1 Ağustos 1984'te Müslüman ülkeleri Türkiye önderliğinde bir araya toplayıp *dinci federal* bir düzen kurmak

amacıyla kanlı eylemi benimseyen İBDA-C örgütüyle, 15 Ağustos 1984'te Ortadoğu'da soy ayrımına dayalı bir *federasyon* kurmak amacıyla devlete yönelik kanlı baskın eylemlerine başlayan PKK adlı bölücü örgüt, birbirlerini nasıl değerlendiriyordu?

Ankara DGM Başsavcılığı'nın soruşturması, Ağustos 1984'te kurulan tüfekli Siyasal-İslamcı örgüt İBDA-C ile Ağustos 1984'te kanlı baskın eylemlerine başlayan PKK arasında bir yakınlık, bir amaç birliği bulunduğunu saptadı. Başsavcı Nuh Mete Yüksel, RP-MGV-İBDA/C-AMGT-PKK ilişkilerini irdelerken, bir takım eski RP yöneticilerince kayırılan, kollanan kanlı dingüder İBDA/C örgütünün, *tekotağlı* (üniter) *bilimgüder* (laik) cumhuriyet düzenini yıkmak için, kanlı *soygüder* bölücü örgüt PKK'yı kendisine yandaş olarak gördüğünü, yayınlarında PKK Başkanı Abdullah Öcalan'ı *terörist* olarak nitelendirmeyip *gerilla komutanı* diye övdüğünü ortaya çıkardı. Ankara DGM Başsavcılığı'nın saptadığına göre; 12 Eylül'den sonra MSP'nin yerini RP, Akıncılar örgütünün yerini İBDA/C, Milli Türk Talebe Birliği'nin yerini MGV almıştı.[107] Gerçekten de, Amerikan İslamcısı Necip Fazıl Kısakürek çizgisini izleyen kanlı ayaklanmacı Siyasal-İslamcı örgüt İBDA-C'nin yayınlarında, kanlı bölücü örgüt PKK'ya övgüler düzülüyor; PKK ile çatışmalarda Türk ordusunun askerleri ölmüşse bunu şenliklerle kutlayıp PKK üyeleri ölmüşse açık açık yas tutuyorlardı:

> İBDA-C'liler, Türkiye Cumhuriyeti için; **işgalci, dinsiz, parya devlet** nitelemelerinde bulunuyor, dergilerinde PKK ve DHKP-C için; aynı uğurda, aynı düşmana karşı savaştığımız gerilla kardeşlerimiz şeklinde hitap ediyorlardı. PKK'nın şehit ettiği her Türk askerinin, her Türk emniyet görevlisinin ardından sevinip bayram ettiklerini, baklava ziyafeti verdiklerini, dergilerinde açık açık sergiliyorlardı. Ölen her PKK'lı için yas tuttuklarını açıklarken, PKK'nın yaralılarına geçmiş olsun dileklerinde bulunmayı bir zevk, bir görev kabul ediyorlardı.[108]

Necip Fazılcı silahlı Siyasal-İslamcı örgüt İBDA-C'nin yayın organları, PKK'lılardan kendilerine gelen övgü dolu mek-

tupları da yayımlıyorlardı. Örneğin, PKK'lı Mehmet İstek'in İBDA-C'ye gönderdiği mektup şöyleydi:

> Değerli dostlar,
>
> Derginizin bir sayısı elime geçti, okudum ve çok beğendim. Özellikle İslam devriminin devrimci-radikal yanını,.. tutmanız,.. Kürt ve Kürdistan tanımlarını doğru ele almanız derginizi takdir etmeme neden oldu... Çalışmalarınızda başarılar diliyorum.[109]

15 Ağustos 1984'te devlete yönelik kanlı baskın eylemlerine başlayan bölücü PKK örgütü ile 1 Ağustos 1984'te devlete yönelik kanlı saldırılara başlayan Siyasal-İslamcı örgüt İBDA-C, Türk ordusunun Güneydoğu'da görev yapan birliklerine yaylım ateşi açmakta birbirleriyle yarışıyorlar ve İBDA-C yanlısı bir *Taraf* dergisi İBDA-C üyelerinin askeri birliklere yönelik saldırılarını, *yaşasın PKK tipi eylemlerimiz* diyerek büyük bir övünçle duyuruyordu.[110]

Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkmak amacıyla 1 Ağustos 1984'te kurulan silahlı Siyasal-İslamcı örgüt İBDA-C'yi savunan *Taraf* dergisi ile 15 Ağustos 1984'te Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkmaya yönelik baskın eylemlerine başlayan silahlı bölücü örgüt PKK'yı savunan *Özgür Ülke* dergisi, yayınlarında birbirlerinden övgüyle söz ediyorlardı. Bölücü PKK yanlısı *Özgür Ülke* dergisi, Siyasal-İslamcı İBDA-C ile düşün ve eylem birliği içerisinde olduklarını vurgulayarak şöyle diyordu:

> Said-i Nursi'nin Özgür Kürdistan rüyası İBDA-C'nin eliyle gerçekleşecektir. Said-i Kürdi (Kemalistlerin tabiriyle Said-i Nursi) Kürt ve İslam tarihinde yetişen dahi bir ulemadır.(...) Zindandan çıktıktan sonra Kürdistan'ın kurtuluşu için ilim, irfan, plan ve proje yolları arar.(...) Said-i Kürdi, kafasında *özgür Kürdistan* ve *Birleşik İslam Alemi* projesini tasarlarken: **"İslam aleminin kalbinde (Türkiye'de) müstakil (ayrı) bir Kürdistan'ın kurulması ile İslam Alemi o merkez etrafında dönerek bir araya gelecek ve Büyük Federatif İslam Devleti kurulacaktır"** demiştir. Evet, Said-i Kürdi'nin yaklaşık bir asır önce tasarladığı bu değerli plan ve hayati işler bugün gerçekleşiyor. Gerçekten Said-i Kürdi'nin hayali

ve gayesi olan İslam Alemi'nin kalbini teşkil eden, birleşik ve özgür bir Kürdistan'ın temeli atılmaya başlamıştır ve bu gayeye yönelik özgürlük mücadelesi başarıyla ilerliyor. Kürt halkı, samimiyetle bağlı olduğu Asr-ı Saadet anlayışıyla, devrimci ve zulme karşı direnişçi ruhu ile İslamiyetin hakiki mecrasına döndürülmüş bulunuyor. (...) Sanırız ki büyük Kürt alimi Said-i Kürdi'nin aziz ruhu, tüm Kürdistan şehitlerinin aziz ruhları gibi, durum karşısında mesrur ve memnun olmaktadır.[111]

PKK yanlısı *Özgür Ülke* dergisi, Said-i Nursi diye anılan bölücü İslamcı Said-i Kürdi'nin Türkiye'den kopartılmış ayrı bir Kürt-İslam devleti düşlediğini, İBDA-C örgütünün de işte bunu gerçekleştirmeye çalıştığını, dolayısıyla bölücü PKK'nın İslamcı İBDA-C ile aynı doğrultuda çalışmakta olduğunu duyurduktan sonra; İBDA-C yanlısı *Taraf* dergisi PKK yanlısı *Özgür Ülke*'nin bu yazısını olduğu gibi basıp onaylayarak, altına şu açıklamayı ekliyordu:

> Yiğit Kürt halkı **70 yıldır faaliyet gösteren Deccal Rejimi**'ne karşı varını yoğunu ortaya koyarak mücadele ediyor. Bu uğurda (İBDA-C'nin kuramcı önderi Salih Mirzabeyoğlu'nun dedesi) İzzet Beyleri, (İBDA-C'nin kuramcı önderi Salih Mirzabeyoğlu'nun büyük babası) Hacı Musaları, **Şeyh Saidleri, Seyyid Rızaları, Said-i Nursileri şehit** verdi. Ve bugün **Said-i Nursi'nin rüyası** (ayrı bir Kürt devleti ile Birleşik bir İslam Alemi) uğrunda şehitler vererek, kan **ve** can vererek yılmadan mücadele ediyor. **Birleşik İslam Devleti** için **Kürdistan'ı** kurmaya kararlı, inatçı, inançlı. Düğüm burada, yıllardır söylediğimizde: **Müslüman Kürt halkının mücadelesi, Anadolu Merkezli Bağımsız Birleşik İslam Devleti'nin yapı taşıdır.** Kumandan Mirzabeyoğlu dedi ki: **"Gayet açık olarak söylüyorum, bugün İBDA, Said-i Nursi hazretlerinin rüyasını gördüğü bir (ayrı Kürt devleti ile Birleşik İslam Devleti'ni) temsil planındadır ve bu mana da İBDA'nın kadrosudur."** Bu söz 1986'da söylenmiştir. Ve zaman döne döne bu sözün gerçekleşeceği iklimi bulmuştur. O halde, **İslam Devleti** için Müslüman Kürt halkına tam destek!...[112]

İkisi de Sovyetler Birliği'nin ABD'ye boyun eğdiği 1984'te Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkmak üzere kanlı eylemlere başlayan Siyasal-İslamcı İBDA-C ile bölücü örgüt PKK'nın nasıl bir düşün ve eylem birliği içerisinde olduğu, yayınlarıyla ortada bir gerçektir. Bunlara yine 1980'li yılların ilk yarısında kurulan Kürtçü-İslamcı Hizbullah örgütünü de katabiliriz. Bu örgütün ileride ikiye ayrılıp bir bölümünün PKK ile çatışmaya girecek olması, kuruluş çizgisinin ayrılıkçı-İslamcılık olduğu, gerçeğini değiştirmiyor çünkü. Bu PKK, İBDA-C, Hizbullah gibi örgütlerin aynı tarihte, 1984'te Türkiye Cumhuriyeti devletine savaş açmış olmaları, aynı güçlerden buyruk aldıklarını düşündürtmesi bakımından ilginçtir.

CIA'dan İslamcı Kürtçü Örgüt Siparişi

Uğur Mumcu'nun kardeşi Av. Ceyhan Mumcu, bir yazısında ayrılıkçılara İslamcı söylem kullanmalarını Amerika'nın, ünlü CIA görevlilerinden Paul Henze'in önerdiğini açıklayarak şöyle diyordu:

ABD'deki Atatürk Dostları ve Henze

Amerika'daki "Atatürk Dostları" bir panel düzenlemiş ve CIA'nın eski istasyon şeflerinden **Paul Henze**'yi de konuşmacı olarak çağırmış.

Uğur Mumcu'nun kardeşi, avukat **Ceyhan Mumcu**'ya da paneli düzenleyen "dostlar"a faks göndermek düşmüş:

"Bay Henze, ABD'de Rand Corporation adına yaptığı açıklamalarla Güneydoğu'da insanlık suçlusu terör örgütü PKK'ya yol gösterir tavsiyelerde bulunmuş, 'Marksist-Leninist motifler yerine İslamî motiflerle hareket etse daha iyi mobilize olur' demiştir.

Bir süre sonra PKK, Marksist-Leninist motiflerden vazgeçtiğini açıklamıştır.

Rand Corporation'un 'Komünist Yayılmacılığa Karşı Türkiye'de Ilımlı İslam'ın Yönlendirilmesi', 'Yeşil Kuşak' önerilerini içeren kitap, Türkiye'deki İslamcı yayın organları tarafından benimsenmiş ve bu kaçınılmaz hale getirilmiştir.

Batman'da oluşturulan Hizbullah örgütünün kolu İslami Hareket, **Muammer Aksoy, Bahriye Üçok, Çetin Emeç, Turan Dursun** cinayetlerini üstlenip, teslimiyete karşı çıktıkları için cezalandırdıklarını ilan etmiştir.

Bölücüler, şeriatçılar ve ülkücü çetelerin ülkemizdeki faaliyetlerinin tarihçesi araştırıldığında, Henze'nin desteklediği eylem ve sözleri ile karşılaşılmaktadır. Henze'yi toplantınızın ilginç geçeceğini umuyorum.

Cumhuriyet Gazetesi, 24 Kasım 1998

Bay Henze, ABD'de RAND Corporation adına yaptığı açıklamalarla Güneydoğu'da insanlık suçlusu terör örgütü PKK'ya yol gösterir tavsiyelerde bulunmuş, "Marksist-

Leninist motifler yerine İslami motiflerle hareket etse daha iyi mobilize olur," demiştir. Bir süre sonra PKK, Marksist-Leninist motiflerden vazgeçtiğini açıklamıştır.

Uğur Mumcu da 7 Şubat 1990 günlü yazısında bu konuyu Ufuk Güldemir'in haberine dayanarak ortaya koymuştu. Evet, Amerika'ydı İslamcı-Kürtçü bir hareket isteyen!

Necip Fazılcı İBDA-C örgütünün kuramcısı şair-romancı Salih Mirzabeyoğlu, yayımladığı kitaplarda kendi özgeçmişine ilişkin bilgiler verirken, Kürt kökeni üzerinde durarak şöyle diyordu:[113]

> Mutki Aşireti Reisi Hacı Musa Bey, onun oğlu İzzet Bey, onun oğlu Hacı Muammer Bey, onun oğlu Salih Mirzabeyoğlu...[114](...) Bizim aile, babaannem, babam ve halam, Muş'tan Konya'ya **mecburi iskanla sürgün** geliyorlar... Şanlı Hamidiye Paşası Hayderanlı aşiret reisi Kör Hüseyin Paşa'nın kızı ve namlı İzzet Bey'in hanımı Latife Hanım, yani babaannem, biri bir, diğeri üç yaşındaki iki çocuğu ve sürgüne yollanan diğer yakınları ile Konya'da...[115] (...) Aklımda hep amcamın oğlu Remzi Yalçın'ı Muş'tan çağırtıp görüşmek vardı.... İBDA hareketinin Şark cephesini tahkim etmek emeliyle...[116] (...) Kürtler, İBDA'ya beni ziyarete gelmişler...Onları benim odaya alıyorum... Bir tepsi içinde tulumba tatlısı var.[117] (...) Birşey yazarken, "Kürtler geliyor!" diyorlar... ellerinde bana sorulmak üzere hazırladıkları ilmi birkaç sualin bulunduğu kağıt... Mektupta benim için, "gelip başımıza bir Haydar olaydı!" deniyor... Yani **aşiretin başına geçmem** kastediliyor... Ben mahalli mühimliklere değil, misyonumun gerektirdiği şartlara göre yaşamak isterim!..[118] (...) Benim **"Mutki Aşireti"** ile ilgili, eline geçen kitaplardan dikkatimi çekecek olanları göndermesini istediğim Konya İBDA kitabevi sahibi,.. ricamı emir telakki ederek kitapları bana ulaştırıyor.[119] (...) Benden Devlet Başkanlığı bekleniyor gibi hissediyorum kendimi!..[120]

İslami Büyük Doğu adını verdikleri Müslüman ülkeleri kapsayan dine dayalı Osmanlı *eyalet* düzenini *Başyücelik Devleti* adı altında yeniden kurmayı amaçlayan İBDA-C'nin, Kürt kökenli olduğunu açıklayan kuramcısı şair-romancı Mirzabey-

oğlu, kimi yazılarında ABD ve Avrupa ülkelerine nasıl baktığını da şöyle sergiliyor:

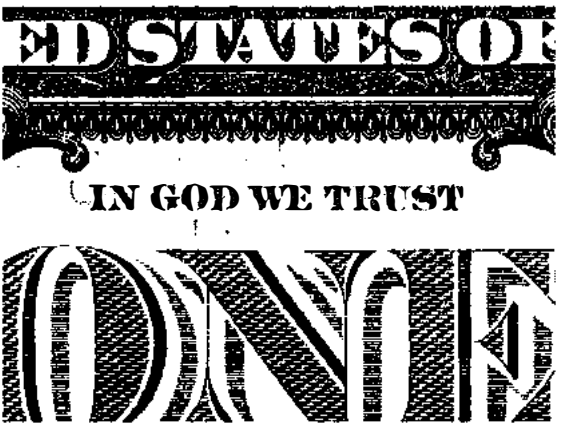
> Batılı ülkelerden birinde, kamyonuma sandık sandık erzak yüklüyor ve yurda doğru yola çıkıyorum...[121] (...) Amerikan mektebinde mesudum. Çocuklar arasında bir efe...[122]

Tüfekli dingüder İBDA-C'nin önderi şair-romancı Mirzabeyoğlu, yazılarında Necip Fazıl Kısakürek'in ardılı olduğunu vurguluyor. Gerek şiirleriyle, gerek romanlarıyla gerçekten de Necip Fazıl Kısakürek çizgisinde yapıtlar veren Mirzabeyoğlu'nun *İslami Büyük Doğu* düşüncesi, gerçekte tüm Siyasal-İslamcı örgütlerin ulaşmak istedikleri ortak bir erekti ve o, bu düşünceyi de *üstadım* dediği Necip Fazıl'dan aldığını söylüyordu. Gelgelelim Mirzabeyoğlu'nun *Başyücelik Devleti* [123] adlı kitabında Anayasa'sını açıkladığı *İslami Büyük Doğu*'nun da, 1945'ten günümüze Türkiye'de şu ya da bu ölçüde etkili olmuş Siyasal-İslamcı örgütlerin ortak ereği olan *Türkiye önderliğinde Dünya İslam Birliği* düşüncesinin de gerçek kuramcısı, Müslüman Necip Fazıl Kısakürek ya da bir başka yerli İslamcı değil, kendisini Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin önderi olarak tanımlayan Hıristiyan-Siyonist Amerikan Devleti'ydi.

İKİNCİ BÖLÜM

SOĞUK SAVAŞ DÖNEMİNDE TÜRKİYE'DE SİYASAL İSLAMCILIK VE ABD

Amerikan parası üzerinde yer alan **"In God We Trust"** (yaygın çevirisiyle: **Biz Tanrı'ya güveniyoruz**) sözcükleri, ABD Başkanlarından **Eisenhover** döneminde, **30 Temmuz 1956** günü, 84. Kongrece onaylanan P. L. 84-140 sayılı yasa ile Amerika Birleşik Devletleri'nin **ulusal sloganı** olarak belirlenmiş ve **ilk kez 1957 yılında kağıt para üzerinde kullanılmıştır.**[124]

ABD'nin din kartı: "In god we trust"

Amerikan parasının üzerinde *"in god we trust"*: biz Tanrı'ya inanırız, güveniriz, tümcesi yazılıdır. ABD'nin böyle bir tümceyi parasının üzerine yazmış olması, Amerikan toplumunun düşünsel biçimlenmesinde paranın ve dinin etkisini dışavurması bakımından anlamlı olduğu gibi, onun Soğuk Savaş yıllarında nasıl "dinlerarası diyalog"un, bütün dinlerin ve Siyasal-İslamcılığın başı olduğunu göstermesi bakımından da anlamlıdır. Kendi ülkesinde komünizmi önlemek için dindarlığa sarılan Amerika, hangi ülke dara düşüp ondan para isteye-

cek olsa, o ülkeye *"valla billa, biz de in god we trust"* dedirtmeksizin tek dolar dahi vermemektedir.

"Amerikan Yardımı"nda önkoşul: Din

Amerika'nın dış ilişkilerini din koşuluna bağlayan tutumunun ilk çarpıcı örneği 2. Dünya Savaşı sırasında Alman yayılmacılığına karşı Sovyet-Amerikan yakınlaşmasında görülmüştür. Hitler Almanyası, Avrupa'ya savaşla boyun eğdirip egemen olduktan sonra, ABD'nin de özendirmesiyle SSCB'ne saldırmıştır.

Hitler, SS subaylarıyla birlikte

ABD, iti ite kırdırıp üste çıkmak için yayılmacı bir güç olarak ortaya çıkan Hitler Almanyası ile güçlenmesinden kaygı duyduğu Sovyetler'i birbiriyle savaştırıp ikisini de çaptan düşürmeyi amaçlıyordu. Rotschild, J.P.Morgan vb. gibi Siyonist-Yahudi bankerler aracılığıyla parasal olarak desteklenen Hitler, sonunda Rusya'ya saldırmış ve Almanya'nın saldırısına uğrayan Sovyet Rusya, 1941 yılında Amerika'ya başvurarak yardım istemişti. ABD Başkanı Roosevelt, savaşın gidişine bakmış, Almanya'nın Rusya'yı ele geçirmek üzere olduğunu görmüş; Rusya'yı yutan bir Almanya'nın dizginlenmesi olanaksız bir dev olarak ayağa dikileceği ve Rusya'yı ele geçirdikten sonra Amerika'ya da saldıracağı belli olunca, Almanya'yı durdurması için SSCB'ne yardım etmek gereğini onaylamış; yardımın birin-

ci bölümünü verirken hiç bir koşul öne sürmeyen Amerika, yardımın ikinci bölümünü verirken tek koşula bağlamıştır: Din!..

Protestanlığın yaygın olduğu Amerika, Rusya'da 1917 Sosyalist Ekim Devrimi'nden sonra bastırılan Ortodoks Hıristiyanlığı yeniden diriltmedikçe Sovyetler'e yardım etmeyecekti. Komünizm, dinsizlikle, Tanrı tanımazlıkla özdeşti Amerika'nın gözünde; dindar olup Tanrı'ya inan bir toplum ise kesinlikle komünist olamazdı; Sovyet yönetimi Ortodoks Hıristiyanlığı ve tüm diğer mezhepleri özgür bırakırsa, Amerika kömünizmden de uzaklaşmış olacak ve böylece baş düşman saydığı "komünistlere yardım ediyor" durumuna düşmeyecekti.

Roosvelt, Sovyetler'e yardımın ikinci dilimini verirken Stalin'e: "Amerikan halkı Sovyetler Birliği'ni dinsiz, Tanrıtanımaz komünist bir devlet olarak tanıyor; bizim size verdiğimiz yardımın ilk dilimine Amerikan kamuoyu *dinsizlere, tanrıtanımaz komünistlere yardım etmemeliyiz* diyerek karşı çıktı; size yardım etmeyi sürdürebilmemiz için Amerikan kamuoyunu *Sovyetler Birliği dine dönüyor* diyerek inandırabilmemiz gerekiyor; eğer Sovyetler Birliği Amerikan yardımının sürmesini istiyorsa, dine karşı sert tutumunu yumuşatmalı, kapattığı Ortodoks Kilişesi'ni açmalı, Patriklik'i yeniden çalıştırmalı, Rusya'nın tüm duvarlarında yazılı bulunan "Din halkın afyondur" sözünü kaldırmalı ve bütün bunların Amerikan basını aracılığıyla Amerikan kamuoyuna duyurulması gerekiyor," demiştir.

Duvarlarına *"Din halkın afyondur"* sözünü yazan Stalin yönetimindeki Sovyetler Birliği, parasının üstüne bile *"Biz Tanrı'ya inanırız"* sözünü yazan Roosevelt yönetimindeki ABD'nin yardım için öne sürdüğü bu "dine dönüş" koşulunu evetlemek zorunda kalmış; Alman saldırısını savuşturabilmek için çok gereksindiği Amerikan yardımını alabilmek uğruna, kapatılmış bulunan Kilise'yi açıp kaldırılmış bulunan Patrikliği çalıştırmaya ve duvarlardaki "din halkın afyondur" yazılarını sildirmeye başlamış; ancak bu somut uygulamaları gördükten

ve basın-yayın aracılığıyla Amerikan kamuoyuna duyurduktan sonradır ki Amerika, Sovyetler Birliğine yardımı sürdürmüştür.

Amerikan Yardımı'nı Din koşuluna bağlamakla görevli Büyükelçi: Averill Harriman

Stalin'i Amerikan yardımı karşılığında Komünizm'den dine döndürme görevi, Roosevelt tarafından 1941'de Lord Baeverbrok ile Averill Harriman'a verilmişti. Harriman daha sonra 1943 yılında Rusya'ya Amerikan Büyükelçisi olarak atanacak ve Yalta görüşmelerinde hazır bulunacaktı.

Roosevelt'in Stalin'le ilişkilerini yürüten Büyükelçi Averill Harriman

Averill Harriman ve **Lord Beaverbrok**'un 26 Eylül 1941'den 1 Ekim 1941'e kadar, yardım münasebetiyle **Stalin'le** yaptıkları görüşme sırasında, Stalin, her türlü malzeme bakımından geniş ölçüde yardım edilmesi ricasında bulunuyordu. Harriman, görüşme sırasında Roosevelt tarafından not ettirilen bazı hususları Stalin'e bildirmişti. Bu arada **Amerikan basının Sovyet hükümetinin dine karşı takındığı tavra şiddetle hücum ettiği** haber verilmiş ve **Sovyet hükümeti dine karşı yürüttüğü politikayı yumuşatmadığı taktirde, Amerikan halkının hoşnutsuzluğunun yardım işinin devamına engel olacağı ihtar edilmişti**. Bunun üzerine Stalin, dinsizlik propagandası yapan Tanrısız **Bezbozhnik** adlı derginin yayınını hemen **durdurdu**. "Din bir millet için afyondur" cümlelerini memleketin her köşesine iri harflerle işlemiş bir hükümetin, birden bire yüz geri edip bu teklifi ka-

bul etmesi; Rusya'daki Hıristiyan Amerikalılar adına Başkan Roosevelt'i sevindirmişti. [125]

Dışişleri temsilcisi Edward Stettinius, Orgeneral L.S. Kuter, Amiral E. J. King, General George C. Marshall, Büyükelçi Averill Harriman, Amiral William Leahy ve ABD Başkanı Roosevelt, 4 Şubat 1945'te Yalta'da

Sovyetler'de yayımlanan ve Amerikan yardımı karşılığında kapatılan Tanrıtanımaz Bezbozhnik adlı derginin kapağı (solda) ve dergide yayımlanan din adamlarıyla alay eden karikatürlerden biri (sağda)

Moskova kapılarına dayanan Alman ordularını Amerikan yardımlarıyla püskürten Sovyetler, Almanları kovalıyoruz

diyerek Avrupa'nın yarısını ele geçirmiş; Almanya'nın devleşmesini önlemek için Sovyetler'e yardım eden Amerika, Avrupa'nın yarısını yutan Sovyetlerin devleşmesini önleyememiştir.

Savaşın belli bir anından sonra Almanya'ya karşı birlik olan Sovyetler Birliği ve Amerika, savaş biter bitmez, her biri dünyada kendi düzenini yerleştirmeye ve dünyanın tümüne tek başına egemen olmaya çalışan, birinin yayılması ötekinin gerilemesine, birinin yaşaması ötekinin ölmesine bağlı olan, çıkarları bu kertede taban tabana zıt iki dev güç olarak, karşı karşıya gelmişlerdir. 1945 yılında birbirine saldırmayı göze alamayacak denli güçleri birbirine denk olan bu iki dev arasında, dünya halklarını sıcak savaş dışı yollarla kendi güdümleri altına sokmaya dayalı, adına "Soğuk Savaş" denilen bir yıpratma savaşı başlamıştır.

Alman Ordularını kovalıyoruz diye bütün doğu Avrupa'yı ele geçiren Sovyet birlikleri Berlin'e dek girmiş, Orak-Çekiç'li kızıl bayrağını Berlin'in ortasına dikiyor.

Türkiye Sovyetler'e karşı ABD'den yardım istiyor

1945 yılında Sovyetler Birliği Türkiye'den üs ve toprak isteyince, tıpkı 1941'de Sovyetler Alman saldırısına karşı ABD'den yardım istediği gibi, Türkiye de, Sovyet yayılmasına karşı ABD'den yardım istemiştir. Amerika nasıl 1941'de kendi-

sinden yardım isteyen Sovyetler'e: *"Kapattığın kiliseleri açmazsan, patrikliği çalıştırmazsan, din afyondur sözünü ülke duvarlarından silmezsen, sana tek kuruş dahi vermem"* demiş ve ancak bu dinsel koşulları yerine getirdiğini somut olarak gördükten sonradır ki Sovyetler'e yardımı sürdürmüşse; tıpkı bunun gibi, kendisine yardım için başvuran İsmet İnönü yönetimindeki Türkiye'ye de: *"Komünizmin ve Sovyet yayılmasının en büyük düşmanı dindir. Atatürkçülüğü, ulusçuluğu, bilimgüder (laik) yönetim biçimini, devletçiliği bırakıp, dingüder bir yönetime dönüşmezseniz, size yardım edemeyiz"* demiştir.

Bir Amerikan dergisi, Türkiye'yi Rus baskısından kurtarmak için Amerika'nın yaptıklarını yukarıdaki çizimle gösteriyordu. Çizimden anlaşılacağı üzere, Amerika Türkiye'yi Rusya'ya üs vermek ve Rus yönetimi altına girmekten kurtarmış, fakat Türkiye'yi Amerikan üsleriyle doldurarak Amerikan yönetimi altına sokmuştu.

1945: "Yeniden-Panislamizm"in Kuramcısı ABD

"Sovyetler komünisttir, dinsizlikle yayılır; komünizmin topluma yayılmasını önleyecek biricik inanç dindir; yığınları dine yönelteceğiz ki komünist olmasınlar" diyen ABD, 1945'ten sonra Sovyet yayılmasından çekinen Batı Avrupa ülkelerine de Türkiye'ye de *"dininize sımsıkı sarılın"* buyruğunu vermiş; SSCB'nin komşusu

olan Türkiye'ye; *"Sizin SSCB topraklarında yaşayan milyonlarca soydaşınız ve dindaşınız var; bilim-güderliği (laikliği) bırakıp dingüderliğe sarılarak soy ve din kar-deşliğiyle onları kendi önderliğiniz altında toplayıp SSCB'ye karşı ayaklandırarak, ABD'nin koruması altında, tıpkı atalarımızın kurduğu Osmanlı İmparatorluğu gibi yeniden çok büyük bir devlet olabilirsiniz; Osmanlı İmparatorluğu'nun pırıltılı dönemini diriltebilirsiniz"* öğüdünü vermiştir.

Hıristiyan ABD'nin bilimgüder (laik) Türkiye'yi dingüderliğe kışkırtan ve tüm Müslüman ülkelerin başına geçmeye çağıran bu öğüdü, ilk kez Cemal Kutay'ın çıkardığı Millet dergisinin 31 Ocak 1946 günlü 1.sayısında bir CIA görevlisinin kaleminden şöyle duyurulmuştur:

Türkiye (SSCB'den) bir taarruza uğrarsa,
İslam alemi ne yapacaktır?!...

*(Bu yazının muharriri, **Türkiye'yi yakından bilen bir yabancıdır**. Tercümesini koyduğumuz yazıyı, **kendi memleketinin gazetelerinden birisi için** hazırlamıştır. Ortaya koyduğu **fikir ve tez tamamen kendisine ait** olarak, fakat zaman zaman ve **daha çok Türkiye dışında bahis mevzuu edilen bir meseleyi** açıklaması bakımından **enteresan** bularak sütunlarımıza alıyoruz.)*:

"Türkiye'yi ve dolayısıyla İslam alemini yakından alakalandıran son Rus istekleri dünyada muharrik ve müessir akisler husule getirmiştir. Çok zaman tekrarlanan "cihad" sözü acaba hakiki bir tehlikeyi ifade edecek mahiyette midir? (...) Rusya, İslamlığın dünya üzerinde ne kadar muazzam bir kuvvet ve kudret olduğunu ve onu dikkate almanın ne kadar mühim olduğunu takdir etmese gerekir. Müslümanların yalnız Türkiye ve İran'da bulunduklarını zannedenler, Hint Okyanusu'nda, Malezya denizlerinde ve Türkistan'dan Belçika Kongosu'na kadar, kısaca dünyanın her tarafında üç yüz milyon Müslüman her an dikkate hazır bulunduğunu bilmelidir. Kelime-i Şahadet'in duyulduğu Rus ve Çin Türkistanı, Hindistan, Efganistan, Bülucistan, İran, Arabistan, Suriye, Mısır, Yugoslavya, Arnavutluk ve hatırımıza gelmeyen başka birçok yerler vardır. Dünyanın her bucağına yayılmış olan böyle bir kuvvetin nelere kadir olabileceğini tahmin ve takdir etmek akıllıca bir hareket olur zannın-

dayız.(...) Din, İslam aleminde herşeye hakim ve herşeyin üstünde bir varlıktır. **İslam hayatının Türk davasına ne kadar bağlı olduğunu görmemek kabil değildir.** Dünyanın her tarafına yayılmış olan **İslam aleminin, inkılapçı ve modern İslamlığı temsil eden Türkiyesiz bir mana ifade edemeyeceği** açık bir hakikattir. Farzımahal olarak **İslam milletleri, vaktile İtalya ile Almanya'nın yaptıkları gibi bir birlik teşkil etmeğe muvaffak olsalar, bunun sebep ve amillerini Türkiye'den başka bir yerde aramamalıdır.** (...) Bekledikleri şey yalnız Türkiye'nin yardımıdır."[126]

[Derginin bu sayfasının tıpkı basımını *'Türkiye'nin Siyasi İntiharı: Yeni-Osmanlı Tuzağı"* adlı kitabımda verdiğim için buraya almadım.]

İşte, Türkiye'de 1923'ten 1945'e dek devletçe kovuşturulup göz açtırılmayan Siyasal İslamcılığın, 1945-1946 yıllarında birden bire devlet gözetiminde palazlanmaya baş-laması, CIA Ortadoğu uzmanlarının Türkiye'yi 1945-1946'da SSCB'ye karşı bir *Dünya İslam Birliği* kurmaya yönlendiren bu tasarımıyla bağlantılı, tümüyle ABD'den kaynaklanmış, tümüyle ABD'nce kışkırtılmış bir olaydır.

24.12.1945:

Papa, "Panislamist" ABD'yi kutsuyor

Papa XII Pius (solda) ve
ABD Başkanı Roosevelt'e yazdığı mektup (sağda)

Papa XII. Pius, 1945 yılı Noel konuşmasında, Müslümanları Türkiye önderliğinde Dünya İslam Birliği kurmaya kışkırtan ABD'yi Tanrı'nın yeryüzündeki tek işgüderi sayarak şöyle kutsuyordu:

> Amerikan milleti parlak hamleler yapmak için yaratılmıştır. Tanrı, mustarip insanlığın kaderini Amerikalılara emanet etmiştir.[127]

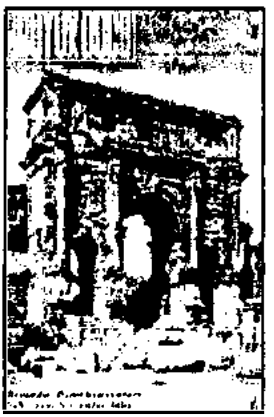
Papa XII. Pius, bu kutlama konuşmasını yaparken Amerikalıların **Türkiye önderliğinde bir Dünya İslam Birliği** kurmak istediğini biliyordu ve bu konuşmasıyla ABD'nin bu Panislamist çabalarını da *Hıristiyanlık adına* onaylamış oluyordu. Nasıl 1914'lerde Enver Paşa Hıristiyan Almanya'nın isteğiyle ve buyruğuyla "Cihad-ı Ekber" (En Büyük Din Savaşı) ilan edip Hıristiyan Almanya'nın güdümünde bir Dünya Türk-İslam Birliği kurmaya iteklendiyse, [ki bu konu tüm belgeleriyle *Türkiye'nin Siyasi İntiharı* adlı kitabımda işlendim] 1945'te bu kez de Hıristiyan ABD'nin buyruğuyla ve Hıristiyan Papa'nın onayıyla bir Dünya *İslam Birliği* kurmaya, bir kez daha Panislamizm yapmaya itekleniyordu.

Hıristiyan buyruğuyla İslam Birliği!..

Dinimi kayıran bari Müslüman olsa!..

1946: Necip Fazıl, Büyük Doğu,

Panislamizm ve ABD

Büyük Doğu dergisi ve Necip Fazıl Kısakürek

Türkiye'de 1945'den sonraki dinsel gericilik akımının tüm kollarının bir ölçüde kendisinden beslendiği Necip Fazıl Kısakürek, *Büyük Doğu* dergisini 17 Eylül 1943'te yayımlamaya başlamıştı.

Ancak bu dergi yayıma başladığı 1943'den 1946'ya dek Siyasal İslamcılık yapmayan, tersine Oktay Akbal, Suphi Nuri İleri, Hüseyin Cahit Yalçın gibi Siyasal İslamcılığa karşıt çok sayıda yazarı bir araya getiren bir düşün dergisiydi. Bir CIA Ortadoğu uzmanının Türkiye'yi Müslüman ülkelerin önderliğine çağıran yazısı 31 Ocak 1946 günlü Millet dergisinde yayımlanır yayımlanmaz, Necip Fazıl'ın *Büyük Doğu*'su da anında ABD'nin bu isteğini savunan dingüder bir dergi olup çıkmış; dinin siyasallaştırılmasına karşıt yazarları bir çırpıda dışlayarak, bilimgüderliği (laikliği) kötüleyen, Atatürk'ü ve Türk Çağdaşlaşma Devrimleri'ni karalayan, Türkiye'deki Müslümanları Hıristiyan-Siyonist ABD'nin buyruğuyla, Hıristiyan-Siyonist ABD'nin güdümünde, Katolik Papa'nın da onayladığı bir Dünya İslam Birliği kurmaya çağıran Panislamist Osmanlıcı İslamcı bir dergi olup çıkmıştır. İslamcı dergilere ilişkin incelemesinde, Hanefi Altaş bu durumu şöyle saptıyor:

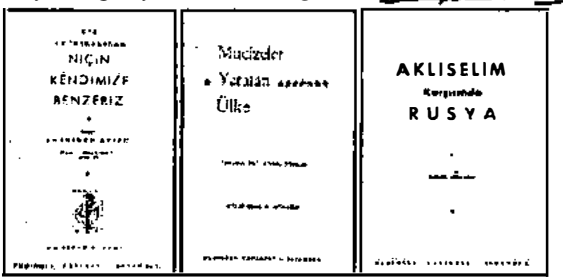
> 1943-1946 arasında (Necip Fazıl'ın çıkardığı-) "Büyük Doğu", sanat-kültür-edebiyat ağırlıklı bir dergi görüntüsündedir ve dönemin bir çok tanınmış yazarına yer vermiştir. Ancak **1946'dan başlayarak**, bu dergi bütünüyle Cumhuriyet ve Atatürk karşıtı bir çizgiyle ortaya çıkmaktadır. Bu sağ cepheleşmenin temelindeki dergilerde yer alan veya görüşleri savunulan kadro ve kişiler, günümüze kadar etkili olmuş kimselerdir. Necip Fazıl, bugün sağdaki bir çok ideolojik grup ve parti tarafından benimsenmektedir. Osman Yüksel Serdengeçti de böyledir.[128]

1945-1946'da, Türkiye Sovyetler'e karşı Amerika'nın yanında yer alınca, yalnızca dingüder Siyasal İslamcı dergilerin sayısında bir patlama, yayınlarında bir hırçınlık değil, biricik amaçları salt ABD'nin dingüder buyruklarını Türkiye'ye benimsetici kitaplar yayımlamak olan yayınevlerinin sayısında da bir patlama görülmüştür.

Masonik Lions Kulüp Kurucusu

Kur'an Çevirmeni Osman Nebioğlu ve Yayınları

Örneğin, *"Türkçe Kur'an'ı Kerim"* adıyla bir Kur'an meali (çevirisi) yapmış olan Osman Nebioğlu tarafından 1943 yılında kurulan *Nebioğlu Yayınevi*, 1947'de sanki Amerikan elçiliğinden yönetiliyormuş gibi, çoğu Amerikan devlet görevlilerince yazılan ve tüm ülkeleri Sovyetler'e karşı dine sarılmaya çağıran "Soğuk Savaş" kitapları yayımlamaya başlamış; ne ilginçtir ki, ABD yanlısı Sovyet karşıtı "Soğuk Savaş" kitaplarıyla ünlü bu Nebioğlu yayınevi, çok anlamlı bir biçimde, "Soğuk Savaş"ın Sovyetler'in yenilgisiyle sona erdiği 1984'te kapanmıştır.

Osman Nebioğlu tarafından 1947'de yayımlanan "Biz Amerikalılar niçin kendimize benzeriz", "Mucizeler yaratan ülke: Amerika" ve "Aklıselim = Amerika karşısında Rusya" adlı kitaplar.

Türkiye'de *Lions Kulüp* örgütlenmesini 1957'de ilk kez gerçekleştiren "Kur'an Çevirmeni" Osman Nebioğlu'-nun sahibi olduğu bu yayınevinin 1947'de Amerika'nın eski Moskova Büyükelçisi W.C. Bullitt'ten çevirdiği *Asıl Büyük Dünya* adlı kitapta yer alan önsözü şu biçimdedir:

> "Dünyamız bir istila, bir tahakküm arifesindedir. İkinci Dünya Savaşının başında Hitler diktatörlüğünün yöneldiği bu gaye savaş sonuna doğru efendi değiştirmiş; Sovyet Rusya'ya geçmiştir... **Stalin, Komünizm adına dünyayı fethetme sevdasındadır.** Demokrat dünya milletleri, Sovyet Rusya dost düşüncelerle yola gelmediği takdirde, onu **kuvvet kullanarak demokrasi kervanına sokacaktır.**"

Yayınevi bu önsözle ABD işbirlikçisi yayın çizgisini açıklamıştır.

Sovyetler'e karşı, parasının üzerine *In god we trust*: *Biz Tanrı'ya güveniriz*, yazacak denli dingüderliğe sarılan ABD, 1945'ten sonra gerek Doğu'da Müslümanlar arasında, gerek Batı'da Hıristiyanlar arasında, bilimgüderliğin (laikliğin) baş düşmanı; Panislamizm'in, dingüderliğin uluslararası körükleyicisi, kışkırtıcısı ve tüm Siyasal İslamcıların, papazların, imamların, şeyhlerin besleyicisi olmuştur. Türkiye'de 1945'e dek devletçe sindirilmiş durumda bulunan Siyasal İslamcılığın, Panislamizm'in baş azdırıcısı Amerika'dır. 1945'ten bugüne Türkiye'de Müslümanları bilimgüderliğe (laikliğe) karşı kışkırtan Siyasal İslamcıların tümü, güçlerini Amerika'dan almış, sırtlarını Amerika'ya dayamış; Türkiye Cumhuriyeti devleti içinde güçlü bir kanat oluşturan Amerikan işbirlikçilerince korunmuş, kollanmış ve yüreklendirilmişlerdir.

Hıristiyan-Siyonist Bir Panislamizm kuramcısı ABD Büyükelçisi Bullitt

1933-1936 yılları arasında Moskova'da görev yapan Amerikan Büyükelçisi William C. Bullitt'in, 1946'da yayımlanan ve tüm ülkeleri ABD önderliğinde SSCB'ye karşı dingüderliğe çağıran *Asıl Büyük Dünya* adlı kitabı, daha mürekkebi kurumadan Nebioğlu yayınevince Türkçe'ye çevirtilip basılmış, SSCB'ne karşı dine sarılmayı tek yol olarak gösteren ABD görüşü, bu kitapta yer alan şu gibi sözlerle Türkiye'de yayılmıştır [Okuyucu bu kitaba ve Bullitt'e ilişkin çok daha geniş bilgiyi *Türkiye'nin Siyasi İntiharı* adlı kitabımda bulabilir]:

> Manevi hayatımızı devlet adamlarından ziyade, büyük **din adamlarının kılavuzluğuna** borçluyuz... Düştüğümüz manevi buhrandan çıkmamız, **atom bombasının, dinin ve siyaset adamlarının omuz omuza çalışmalarıyla** mümkün olabilir... Stalin'i durdurmakla iş bitmez. **Tanrı'dan başka efendi tanımayan biz** Amerikalılar... Bu mücadelede **kullanılacak en meşru silah, manevi bir kuvvet olan dindir**... Musa, Buda, Konfiçyus, Muhammed, ayrı ayrı yollardan bizi ışığa çıkardılar... Düşmanımız Komünizm **Tanrı'yı inkar esası** üzerine kuruludur,. **Din, komünist diktatörlüğü yok edecek ilahi kudrete sahiptir...**[129]

Sovyetlere karşı geliştirilen bu siyasal dinci Amerikan politikası, 1945-1946'da Sovyet yayılmasından çekinerek Amerika'nın korumasına sığınan tüm Avrupa ülkelerine dayatıldığı gibi, SSCB'nin boğazlarda üs ve Ardahan'da toprak istemleri karşısında ABD'ye yanaşan Türkiye'ye de dayatılmıştır.[130] Öyle ki, Türkiye'de ilkokullara din dersleri konulmasını dahi Amerika istemiştir.

Amerika'nın Rusya'daki Büyükelçisi W. C. Bullitt, Moskova'da Ulusal Otel önünde arabasına biniyor. (1933) Rus meslekdaşlarıyla bir bahçe toplantısında (1934)- Başkan Roosevelt'le birlikte (altta).

1947:
Siyasal-İslamcılığın Başı ABD
İslamcı Kuşaklar Yetiştirmek İstiyor

1945'te Türkiye SSCB'ye karşı ABD'nin yanında yer alınca, Türkiye'nin eğitiminden üretimine dek her konu Amerika'nın istediği doğrultuda yönlendirilmeye başladı. ABD'nin Türkiye'ye dayattığı *1947 Thornburg Raporu*[131] ve *1949 Barker Raporu*[132], Türkiye Cumhuriyeti devletine nasıl bir eğitim ve üretim yolu izlemesi gerektiğini buyuruyordu ve Atatürk'ün kurduğu CHP, Atatürk'ün çizgisini tümüyle dinamitleyip yürürlükten kaldıran bu Amerikan buyruklarını uygulamaya koyuyordu.[133] Cemal Kutay, Ocak 1946'da devlet yardımı alarak yayımlamaya başladığı *Millet* dergisinin 2 Ocak 1947 günlü 48. sayısında, Amerika'nın Türkiye'ye dayattığı dinci eğitimi överek okuyucularına şöyle seslenmekteydi:

Açık Mektup
Bu Memleketin Bütün Ana-Babalarına İthaf!
Türk Gençliğinin Manevi İnşaası

Önümde **Amerikan** liselerinde daha dinamik ve pratik olmak iddiasıyla hazırlanmış ve büyük alakayı çekerek senatoda taraftar bulmuş bir **müfredat programı** var... Vicdan hürriyetine saygının ve insan haklarının vatanı olan Amerika'da, **ailelerle okul elele vererek** yeni yetişenin manevi cephesini inşa ediyorlar... Anneler, babalar!.. Vicdan hesaplaşması döneminiz gelmiştir. Yavrularınıza **ebedi ve tek Allah fikrini telkin** ediniz... Allahsız bir nesil yetiştirmeyiniz! **Gençliği Allahsız ve dinsiz yetişmekten kurtarmalıyız!..** - Kutay [134]

Cemal Kutay, Amerika'nın Soğuk Savaş çizgisi doğrultusunda yayımladığı bu açık mektubuyla, Atatürk döneminde gençliğin Allahsız, dinsiz yetiştirildiğini öne sürerek, Türkiye'de bundan böyle dingüder düşünceye donanmış kuşaklar yetiştirme işine başlanmasını savunuyor; ABD'de yapıldığı gibi Türkiye'de de ilkokullara din dersi konulması düşüncesini tartışmaya açıyordu.

Amerikancı İslamcılar
Atatürk Dönemini Din Düşmanı
Olarak Damgalıyor

1947'de Amerika Türkiye'ye egemen olarak girer girmez, tıpkı Cemal Kutay gibi, diğer İslamcılar da Atatürk dönemini *dinsizlikle, Tanrıtanımazlıkla, materyalistlikle,* dahası *komünistlikle* suçlayıp *halkın Müslümanlıktan kasten uzaklaştırıldığı bir dönem* olarak lanetleyen bir yayın bombardımanına başladı. Örneğin Sebilürreşad dergisi, Mayıs 1948'de yayımlanan 1. sayısında şöyle diyordu:

SEBILÜRREŞAD

SİYASİ, DİNİ, İLMİ
EDEBİ, AHLÂKİ
HAFTALIK MECMUA

İDAREHANE

Allahın İnayetile Şebillürreşad'a Başlıyoruz

Allah'ın İnayetiyle Sebilürreşad'a Başlıyoruz

Kapanalı tam 22 sene oldu. (1926-1948) **Dine karşı o günden (1926) başlayan baskı hareketi** zaman oldu ki en şiddetli dereceyi buldu... **Bütün din müesseselerinin kapılarına zincirler vuruldu. Bütün mekteplerden din dersleri kaldırıldı. Bütün halkevlerine din kitapları girmesi yasaklandı. Din kitaplarından ayetler kaldırıldı. Laiklik nikabına bürünerek komünizmin temellerini kurmaya kalkıştı...**

Şimdi (1948) artık korku, meskenet kalplerden silindi. Bu ölümden sonra diriliştir. **Milletin manevi varlığını hançerleyenler,** artık Sebilürreşad bir daha dirilemez demişlerdi. Fakat Allah'ın inayetiyle dirildi işte!..

Milletlerin hayatında böyle **dalalet, azgınlık, küfür ve ilhad azgınlığı devirleri** de olur. (1926-1948)

Artık (1948) korku yoktur. Bütün **maneviyat düşmanlarının taarruzları kırılmış, millet din hürriyetine, vicdan hürriyetine (1948'de) kavuşmuştur**. Elbette bu hürriyet nimetinden istifade edeceğiz. Kapılarına zincir vurulan din müesseselerimizi açacağız. Harıl harıl Kur'an okutacağız, hadis okutacağız, fıkıh okutacağız...

Uzun seneler (1926-1948 arası) **Allah'ın, Peygamber'in adı anılmayan mekteplere** Millet Meclisi'nin arzusu ve Hükümetin himmetiyle **din dersleri konacak, çocuklarımız dinini diyanetini öğrenecek.** (1926-1948 arası) **Müslüman çocuklarının kalplerinden sökülmek istenen iman ve fazilet tahkim olunacak.**

Sebilürreşad bugünlere kavuştuğundan dolayı Cenabı Hakka şükreder.

Sebilürreşad'ın 1926 – 1948 arası 22 yıllık dönemi **dine baskı, okullardan din derslerinin kaldırıldığı, komünizmin temellerinin atıldığı, manevi varlığın hançerlendiği, okullarında Allah'ın Peygamber'in adının anılmadığı, çocukların kalbinden imanın sökülmek istendiği bir dönem** olarak nitelemesi az sonra kanıtlarını göstereceğimiz gibi, yalandı, karaçalmaydı. Çünkü Atatürk 1928 yılında "Devletin dini, 'Dini İslam'dır" maddesini Anayasadan çıkartmış, fakat Müslüman çocuklarını dinsiz yapmış değildi.

Atatürk Döneminde İlkokullarda Din Dersleri

Atatürk döneminde ilkokullarda din dersleri vardı. Müslümanlara daha çocukluktan başlayarak gerekli din bilgileri veriliyordu. Osmanlı'dan kalma Din Dersi kitapları, Cumhuriyet döneminde gözden geçirilmiş, 1929'dan başlayarak yeniden yazılmıştı. Örneğin, İlkokullar'ın ve Köyokulları'nın 3. sınıfları için Abdülbaki Gölpınarlı'ya yazdırılan *"Cumhuriyet Çocuğunun Din Dersleri"* adlı ders kitabı, Atatürk döneminde, 1929 yılında, okutulmaya başlanmıştı.

MUALLİM ABDÜLBAKİ

T. C.
MAARİF V.
DÜRDANE
GUDÜLDÜGÜ
301

CÜMHURİYET ÇOCUĞUNUN

DİN DERSLERİ

SINIF: 3

[İlkmekteplerle Köymekteplerinin
üçüncü sınıflarına mahsus]

Maarif Vekâleti Talim ve Terbiye Dairesinin 88 numaralı kararile İlkmekteplere ve Köymekteplerine kabul edilmiştir.

Sahip ve Naşiri - Tefeyyüz kitapanesi

İSTANBUL

Şirketi Mürettibiye Matbaası

1930 - 1931

T. C.
[illegible]
[illegible]
KÜTÜPHANESİ
902

MUALLİM ABDÜLBAKİ

CUMHURİYET ÇOCUĞUNUN

DİN DERSLERİ

SINIF: 4

İlk mekteplerin dördüncü sınıflarına mahsus.

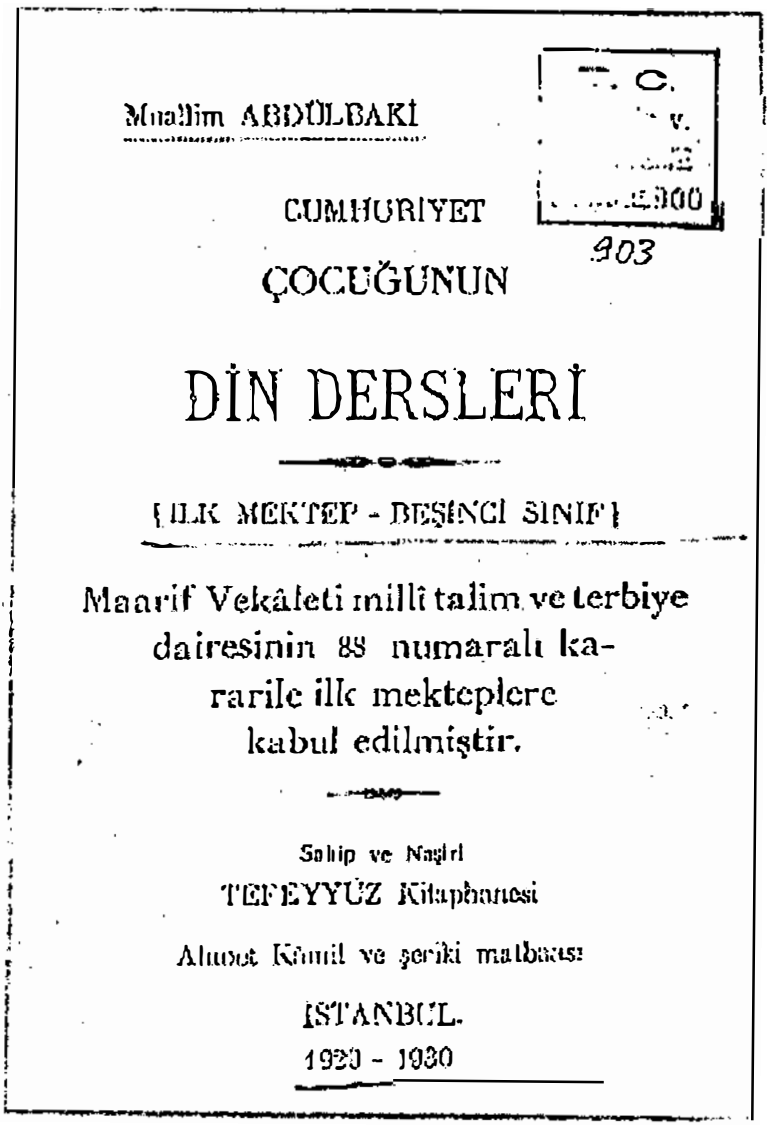
Maarif Vekâleti Talim ve Terbiye dairesinin 88 numaralı kararile bütün mekteplere kabul edilmiştir.

Sahip ve Naşiri—Tefeyyüz kitaphanesi

İSTANBUL

Ahmet Kâmil ve şeriki matbaası

1929

Muallim ABDÜLBAKİ

T. C.
V.
5900
903

CUMHURİYET
ÇOCUĞUNUN

DİN DERSLERİ

(İLK MEKTEP - BEŞİNCİ SINIF)

Maarif Vekâleti millî talim ve terbiye dairesinin 88 numaralı kararile ilk mekteplere kabul edilmiştir.

Sahip ve Naşiri
TEFEYYÜZ Kitaphanesi
Ahmet Kamil ve şeriki matbaası
İSTANBUL.
1929 - 1930

Atatürk'ün Dinbilgini Abdülbaki Gölpınarlı'ya yazdırtıp İlkokullarda ve Köyokullarında okutturduğu bu Din Dersi kitaplarında şunlar yazılıydı:

"Allah'a evlerimizde de ibadet edebiliriz. Fakat Allah, camideki ibadeti daha çok sever. Çünkü onun faydası daha

çoktur. Oradaki büyüklerden din işlerini öğreniriz. Birbirimizi tanırız, severiz. Birbirimizin halini anlarız. Birbirimize faydamız dokunur. Zaten Müslümanlık, ayrılık dini değil, topluluk dinidir."

"İMAN: Müslümanlık, Allah'a ve Müslümanlığı öğreten Peygamberimize inanmaktır. Allah'a ve Peygamber'e inanmaya 'iman' deriz. Allah, bu kainatı, bizi yaratan 'kudret sahibi'dir."

"Peygamberlerin sonu ve en büyüğü, insanlara İslam dinini öğreten, İslam imanını bildiren 'Hazreti Muhammet'dir. İşte bunlara inanan, iman eden kimse Müslümandır."

"Şu iki söz İslam imanını bildirir: "La ilahe illallah Muhammedün resulullah" Türkçesi, "Allah birdir, ondan başka Allah yoktur, Muhammed de Allah'ın Peygamberidir," demektir. İste bu sözlerin anlamına inanan kimse Müslümandır."

"Müslümanların kutsal kitabı 'Kur'an'ı Kerim'dir. Allah'ın emirleri bu kitapta yazılıdır. Biz Kur'an'ı Kerim'e çok hürmet ederiz." [135]

Atatürk döneminin dinsiz, Tanrıtanımaz, kafir, komünist olduğu savı, Siyasal İslamcıların Amerika'nın Türkiye'ye girdiği yıl başlattıkları ve kesintisiz biçimde günümüze dek sürdürdükleri yüz kızartıcı bir yalandı. Atatürk döneminde din özgür fakat Siyasal İslamcılık ve dinin siyasete alet edilmesi yasaktı. Türkiye Amerikan güdümüne girince, Siyasal İslamcılık ve dinin siyasete, ticarete alet edilmesi özgür bırakıldı.

"Çocuklara okullarda din dersi verilmiyordu, şimdi din dersleri koyacağız" diyenler yalan söylüyorlardı. Yapmak istedikleri Atatürk döneminde Abdülbaki Gölpınarlı'ya yazdırılarak okutulmakta olan Din Dersi kitaplarını ortadan kaldırıp, yerine Amerika'nın ve Amerikan işbirlikçisi Siyasal İslamcıların işine yarayacak biçimde yeniden yazdırılacak başka Din Dersi kitapları koymaktı.

Amerika Fransa'yı da Laiklikten uzaklaştırıyor

Amerika'nın Sovyetler'e düşman kuşaklar yetiştirmek amacıyla okullara –bu amaca uygun- din dersleri konulması isteği, yalnızca Türkiye'ye değil, Batı Avrupa ülkelerine de daya-

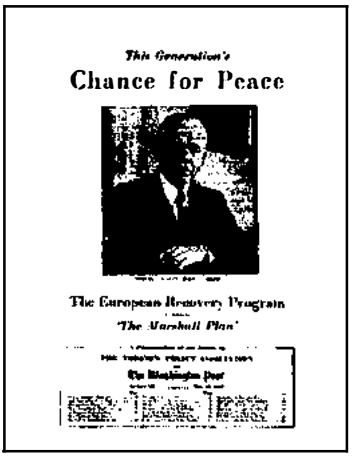
tılmıştı. Örneğin Fransa devleti, ABD'nin buyruğuyla okullara zorunlu din dersi koymaya kalkışınca Fransız milletvekilleri ikiye bölünmüş, din dersi konulsun diyen Amerikancı Fransız milletvekilleri ile din dersi konulmasına karşıyız diyen bilimgüder (laik) milletvekilleri arasında büyük tartışmalar patlak vermişti. Sebilürreşat dergisi olayı şöyle aktarıyordu:

SEBİLÜRRESAD

"Anadolu Ajansının Paris'ten bildirdiğine göre, **okullarda dini tedrisat yüzünden** Fransız kabinesinde ihtilaf çıkmıştır. Başbakanın desteklediği Halkçı Cumhuriyet Partisi bu meselenin bazı bölgelerde mahalli makamlarca halledilmesini istemiştir. Sosyalist Bakanlar da bu hususta mutabık olduklarını söylemişlerse de, bazıları **hükümet okullarında dini tedrisatın tamamen yasaklanmasını** talep etmişlerdir. Komünistler bu bakanları desteklemişlerdir." [136]

Fransa Meclisindeki tartışmalar ABD'nin istediği yönde sonuçlanmış ve Marshall Yardımı'yla koşut biçimde. Fransa'da ve diğer Batı Avrupa ülkelerinde okullara zorunlu din dersleri konulmuştu; çünkü ABD, *"toplumlarını **Sovyet düşmanlığı aşılayacak biçimde** dinselleştirmeyenlere ve **dinlerini Sovyet düş-***

manlığı biçiminde kullanmayanlara Marshall Yardımı yok," diyordu.

Marshall Yardımı'nın başladığına ilişkin Washington Post gazetesi eki.

Atatürk döneminde okutulan Din Dersi kitapları Amerikan egemenliği başlayınca kaldırılıyor Amerika'nın istediği biçimde Yeni Din Dersi kitapları yazılıyor

Türkiye'de Cemal Kutay, Eşref Edip gibi Amerikancı dingüder Siyasal İslamcılar, Avrupa'da okullara ABD'nin baskısıyla zorunlu din dersleri konulmasını alkışlıyor ve Türkiye'nin de tıpkı Fransa, İtalya, Almanya, İngiltere gibi, ABD'nin buyruğunu yerine getirerek ilkokullarda **"Sovyetlere düşmanlık aşılayan tümcelerle doldurulmuş din dersi"** kitapları okutulmasını istiyorlardı. Nasıl Stalin 1941'de Alman saldırısına karşı yardım alabilmek için, Amerika'nın "dine dönüş" koşulunu, kiliseyi açarak, patrikliği çalıştırarak, duvarlarından "din afyondur" sözünü silerek *-göstermelik de olsa-* yerine getirmiş ve Amerikan yardımını ancak böyle alabilmişse, İnönü yönetimindeki Türkiye de, aynen böyle, Amerikan yardımı alabilmek için Amerika'nın *"dininize sarılın ki komünist olmayasınız"* koşulunu yerine getirmiş olmak üzere, Şubat 1947'de okullarda din dersi okutulması, son sınıflara seçmeli din dersi konulması, İmam-

Hatip meslek okulları açılması ve Yüksek İlahiyat Fakültesi kurulması yönünde yasalar çıkartmış ve ancak Şubat 1947'de bu yasaları çıkartıp Amerika'nın "din" koşuluna uyduğunu somut olarak gösterdikten sonradır ki, hemen üç ay içinde, 22 Mayıs 1947'de, ABD Kongresi, Senatosu ve Temsilciler Meclisi, Türkiye'nin yardım başvurusunu onaylamıştır.

Amerikan yardımı Türkiye'yi ulusçu bilimgüder bir devlet olmaktan çıkartıp dingüder Panislamist bir devlete dönüştürme önkoşuluna bağlı olduğu için, 1948 yılında İsmet İnönü'nün Milli Eğitim Bakanı, ilkokullarda okutulmak üzere ***Müslüman Çocuğunun Kitabı*** adıyla bir ders kitabı yayımlayacak ve böylece Amerikan yardımlarının sürmesi sağlanacaktı[137]

İnönü'nün CHP'si, Atatürk'ün "Cumhuriyet Çocuğunun Din Dersi" kitaplarını kaldırıp yerine "Müslüman Çocuğunun Kitabı" adıyla yeni bir din dersi kitabı yazdırmıştı. Gelgelelim, bu kitap Atatürk döneminde okutulan Abdülbaki Gölpınarlı'nın yazdığı din dersi kitabının tersine, çocukları tarikatların ve hurafelerin tutsağına dönüştürücü nitelikte olduğu için şimşekleri üzerine çekti. Öyle ki, dönemin en katı İslamcı yayın organı olan Sebilürreşad bile CHP'nin yazdırdığı bu yeni din dersi kitabını tarikatçılıkla suçluyordu:

Müslüman Çocuğunun kitabı hakkında tenkitler

El-aceletü mineş şeytan: Devletin Din meselesinde acele müdahelesi - Eserin bir ucu tekkelere, öbur ucu modern maneviyata dayanıyor, Altı kaval, üstü şişane - Doğersiz, zokvsiz ve mistik manzumeler - Tarikatçilik, hurafeperestlik. Siyasi acelecilikle Bakanlığın bu eseri kendine mal etmesi yerinde değildir.

Yazanlar: Ya. Na. — Kâmil Nami

Sebilürreşad- Mayıs 1948- Sayı 1 – sf. 10

CHP'nin 1948'de Atatürk'ün yazdırdığı din dersi kitaplarını okullardan kaldırarak yerine koymaya çalıştığı *"Müslüman Çocuğunun Kitabı"*nda **tarikatçılık ve hurafecilik** egemendi, **akılcılık** yoktu. Çünkü Amerika dinsel aydınlanma istemiyor, tersine kendisine bağlı İslamcıların buyruklarına boyun eğerek Amerika'nın istediği her yere savaş için koşacak ve niçin gidiyorum diye sormayacak kuşaklar yetiştirilmesini istiyordu.

Partiler İslamcılıkta yarışıyor

Türkiye'nin dingüder bir Osmanlı devletinden ulusçu bir devlete dönüşmesinin belgesi olan Lozan Antlaşması'na karşı çıkmış ve onaylamamış olan Amerika, Sovyet yayılmasına karşı yardım isteyen Türkiye'yi Atatürk'ün ulusçu çizgisinden kopartmak için, yönetimi Atatürk'ün kurduğu CHP'den alıp, Osmanlı'ya dönüştürecek başka bir partiye vermek amacıyla çok partili düzene geçilmesini istiyordu. Demokrat Parti Türkiye'yi ABD'nin istediği gibi bir İslam Devleti'ne dönüştürmek üzere kurulmuştu. Ancak CHP, yönetimden düşmemek için *'ABD'nin din devleti isteğini biz yerine getirirsek Amerika Menderes'in Demokrat Partisine gerek duymaz, Amerika'nın her dediğini yaparsak yönetimde kalırız,'* düşüncesiyle davranıyordu. CHP'li Ankara Valisi Nevzat Tandoğan'ın yakalanan bir solcuya: *"Yahu size de ne oluyor? Bu memlekete komünizmi getirmek gerekiyorsa onu da biz getiririz"*[138] özdeyişine benzer bir yaklaşımla, CHP'nin 1948'deki Milli Eğitim Bakanı da: *"Bu memlekette Atatürkçü yönetim yıkılacak, Panislamist bir yönetim kurulacaksa, bu işi de başka partiye bırakmaz biz yaparız"* diyordu.

Kimse çıkıp; *"Biz 1923'ten 1945'e dek tam 22 yıl boyunca Sovyetlere karşı kendi düzenimizi ve toprağımızı kimseden yardım almaksızın tek başımıza, salt Atatürk'ün bilimgüder (laik) yönetim anlayışına dayanarak koruyabildik. Öyleyse niçin şimdi sanki Atatürkçü bilimgüderlik Türkiye'yi Sovyet yayılmasına karşı koymaya yetmiyormuş gibi Hıristiyan ABD'nin buyruğuyla Atatürkçülüğü bırakıp Panislamizm'e, Osmanlıcılığa yönelelim?"* diye sormuyordu. Kimse çıkıp; *"Din devleti kurmanın ülkeyi Sovyet yayılmacılığından*

koruyacak bir yanı yoktur; çünkü Sovyetler yayılmak için gerektiğinde Müslümanlığı da kullanmaktadır. Daha 1920'lerde topladıkları Doğu Halkları Kurultayı'nda Müslümanlığın sosyalizmle uyumluluğunu savunmuş ve Türkiye'yi o yıllarda kurdurdukları İslamcı-Sosyalist Yeşil Ordu[139] *ile ellerine geçirmeye çalışmışlardı. Sovyet yayılmasının ancak dinle önleneceğini söyleyen Amerikalılar, saçmalıyor,"* demiyordu. Kimse çıkıp; *"Amerika Sovyetlere düşman olduğu denli Atatürkçü ulusçuluğa da düşmandır. Bu düşmanlığı Lozan Antlaşmasını onaylamayarak göstermiştir. Amerika'nın bize Panislamizmi, Osmanlıcılığı öğütlemesi, gerçekte Sovyet yayılmasından korumak için değil, tersine bizi Atatürkçü bilimgüder ulusçuluktan uzaklaştırıp kendisine yem yapmak içindir"* demiyordu.

İnönü (ortada) milletvekilleri ve bürokratlarla birlikte

CHP, ABD'ye boyun eğmişti ve CHP'nin tek başına yönettiği bilimgüder (laik) Türkiye Cumhuriyeti devleti, bundan böyle Hıristiyan Amerika'nın buyruklarını uygulayarak dingüderliğe, İslamcılığa yönelecekti.

Türkiye'yi Amerikan uydusuna dönüştüren İnönü bir denetlemede

Orhan Veli: "Zavallı Halk Partisi"

1950'de Menderes'in Amerikancı Demokrat Partisi seçimi kazandı ve yönetimi CHP'den devraldı. Ancak, 1945-1950 arası uygulamalarıyla ortadadır ki, seçimleri CHP de kazanmış olsaydı, Türkiye'yi Amerikan isterleri doğrultusunda dincileştirmek yolunda Menderes'in DP'sinden geri kalmayacaktı. Çünkü Menderes'in DP'si kurulmadan önce İnönü'nün CHP'si çoktan Türkiye'yi bir Amerikan uydusuna dönüştürmüş bulunuyordu. Orhan Veli, 15 Nisan 1950 günlü *Yaprak* dergisinde olanları şöyle anlatıyordu:

Orhan Veli Kanık

> Seçimler bitti. Demokrat Parti, Halk Partisi'ni korkunç bir bozguna uğrattı. Oysa ki Halk Partisi, halkı kazanacağını umarak, fikirleriyle prensiplerinden son zamanlarda ne fedakarlıklar etmişti. Bütün yayınlarına göz yumulan din dergileri, okullara konan din dersleri, yeniden açılan İlahiyat Fakülteleri, imam-hatip kursları, türbeler, şahsi sermayeye sağlanan imtiyazlar, her türlü irticaa tanınan haklar... Hiçbiri, hiçbiri kâr etmedi. Zavallı Halk Partisi.[140]

1950 yılında, Türk okullarında, *Amerikan Ford Vakfı* yetkili ve uzmanlarınca oluşturulan bir eğitim dizgesi uygulamaya konularak, Türkiye'de Hıristiyan ABD'nin buyruğuyla, bilimgüder (laik) eğitim geriye itilip, dingüder İslamcı Osmanlıcı eğitim başlatıldı.[141] Türklere ulusçu eğitim yerine İslamcı eğitim verilmesini buyuran Hıristiyan Amerika, Türkiye'de din işlerini devlet işlerinden ayıran bilimgüder, laik bir yönetim bulunmasına da açıkça karşı çıkıyordu. ABD'ye göre Türkiye Cumhuriyeti, din-devlet ayırımını bir an önce bırakmalı, Müslüman bir din devletine dönüşerek, diğer Müslüman ülkelerin başına geçip, ABD'nin SSCB'ye karşı kullanacağı türden bir *Dünya İslam Birliği* kurmalıydı.

ABD, Hitler'in Panislamist Turancılığını devralıyor

1900'lerde Avrupa, sonu I. Dünya Savaşı'na varacak bir gerginlik içerisinde bocalarken, Osmanlı İmparatorluğu Avrupa devletlerinin bir yarı-sömürgesi durumundaydı.[142] 1800'lerde daha çok İngiltere ve Fransa'nın yağma alanı olan İmparatorluk, 1900'lerde ağırlıklı olarak Almanya'nın güdümüne girmişti. İngilizleri, Fransızları ve Rusları, Türklerin ve Müslümanların yaşadığı topraklardan kovup yalnızca kendi sömürüsü altına sokmak isteyen Almanya, bir süre önce Osmanlı aydınları arasında kendiliğinden tomurcuklanmış bulunan[143] Panislamist, Pantürkist, Turancı[144] eğilimleri körükleyerek; Osmanlı devletini Alman çıkarları doğrultusunda yayılmacılığa kışkırtıyordu:

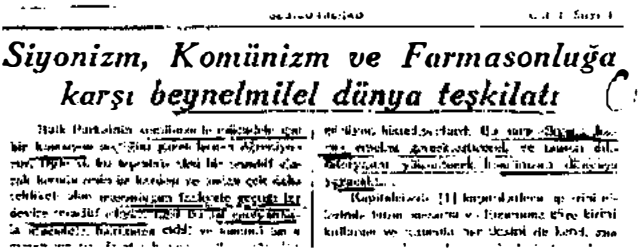
> On yüzyıldır iki ulusun (Almanların ve Türklerin) bir tek ortak düşmanı olmuştur: Slavlar (Ruslar) (...) İkisinin de kendisini Moskova imparatorluğunun tehdidinden koruması gere-

kir. Rus devi ayakta durduğu sürece Almancılık, ülkenin coğrafi konumu ve etnik ve coğrafi yapısı nedeniyle yalıtılma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Aynı şekilde Pantürkçü düşünceler de Moskova canavarı ezilene kadar geliştirilip gerçekleştirilemez, çünkü Türkçülük hareketinin geri almak istediği Sibirya, Kafkasya, Kırım, Afganistan vb. gibi bölgeler, dolaylı ya da dolaysız Rus yönetimi altındadır.[145]

Almanya, Müslümanları kendi yayılmacı-sömürgen (emperyalist) çıkarları doğrultusunda kullanmayı Kayzer Wilhelm'den bu yana deneyegelmişti. [Almanya'nın Panislamist politikalarını *"Türkiye'nin Siyasi İntiharı: Yeni-Osmanlı Tuzağı"* adlı kitabımda ayrıntılı biçimde işlediğim için burada yalnızca kısa bir özet aktarıp geçiyorum.]

Kayzer Wilhelm, Selahattin Eyyubi'nin türbesine gidip "Dünyanın tüm ezilen Müslüman halkları, Almanya'yı en yakın dostunuz sayın!" diye söylevler çekmiş, Anadolu'da; "Wilhelm Mekke'ye gidip gizlice hacı olmuş, Alman halkı toptan İslam'a dönmüş" biçiminde söylentiler yayılarak Müslümanlar arasında Alman yandaşlığının ilk tohumları atılmıştı.[146] Daha sonra Hıristiyan Almanya 1. Dünya Savaşı'nda Müslümanları kendi buyruğu altında savaştırabilmek için 10 Kasım 1914'te yapılan bir gizli anlaşma ile Osmanlı'ya 5 milyon altın vermiş ve Müslümanların Halifesi Osmanlı, Hıristiyan Almanya'dan aldığı bu 5 milyon altın karşılığında yeryüzündeki tüm Müslümanları Hıristiyan Almanya'nın komutası altında savaşa sürmek için "Cihad-ı Ekber" (Büyük Cihad: Büyük inanç savaşı) ilan etmişti.[147] Gelgelelim Almancı Enver Paşa'nın Orta Asya Türk illerini Rus egemenliğinden çıkarıp Osmanlı bayrağı altında birleştirerek Alman güdümüne sokma çabaları başarısızlığa uğramış ve Osmanlı İmparatorluğu Almanya ile birlikte 1. Dünya Savaşı'ndan yenik çıkmıştı.[148] Almanların Müslüman Türkleri İslam bayrağı altında birleştirip Ruslara saldırtarak yeryüzüne egemen olma düşleri 1. Dünya Savaşı'nda Enver Paşa bozgunuyla suya düşmüş, ancak bu tasarı 2. Dünya Savaşı öncesinde Rusya'ya saldırmayı kuran Hitler Önderliğindeki Nazi Partisi'nce yeniden diriltilmişti. Türkiye'yi kendi çıkarları

doğrultusunda savaşa sürmek isteyen Hitler Almanyası, *Hitler'in sünnetli bir Müslüman olduğu* söylentisini Türkiye'ye yaymış, Müslümanları Hitler'in güdümüne sokmaya çabalıyordu. Türkiye *Rus egemenliğinde yaşayan Müslüman Türkleri din ve soy birliği çevresinde kendi önderliği altında toplayarak* Almanların vereceği top, tüfek, uçak ve tanklarla Rusya'ya güneyden saldıracak olursa, Hitler Rusya'nın işini kolayca bitirecek ve *Urallar'dan Atlantik'e* dek geniş topraklar üzerinde Almanya'nın borusu ötecekti. Almanya'nın 1. Dünya Savaşı sırasında gerçekleştiremediği bu tasarıyı 2. Dünya Savaşı'na doğru bu kez Hitler uygulamak istiyordu. 1934 yılında Münih'te Hitler'in buyruğuyla bir Anti-Siyonistler ve Anti-Komünistler toplantısı düzenlenmiş, bu gizli toplantıya Türkiye'den Cevat Rıfat Atilhan çağrılmıştı. Atilhan, Nazilerin örgütlediği bu gizli toplantıya 1934'te nasıl katıldığını şöyle anlatıyor:

Siyonizm, Komünizm ve Farmasonluğa karşı beynelmilel dünya teşkilatı

1933 senesinde dünyanın her köşe bucağındaki temiz ve sağduyulu insanlar büyük bir harp felaketinin yaklaşmakta olduğunu ve bunun siyonizmle, komünizmin nihai hedeflerinin gerçekleşmesi beklenilen bir fırsat olduğunu görüyor, hissediyorlardı.(...) İşte dünya mütefekkirleri bu tehlikeleri yakından gördükleri içindir ki, uzun asırların lakaydi ve sükunetinden sonra, ilk defa 1934 senesi Mart ayının 4. gününe kadar devam etmek üzere **"Dünya Siyonist, Komünist ve Mason düşmanları"** bir kongre toplayarak,.. gereken teşebbüsleri yapmaya karar verdiler...

4 Mart 1934'te, Münih'te Königshof otelinin muhteşem salonlarında, Avrupa, Asya, Amerika ve hatta Afrika'dan gelmiş yirmi küsur milletin murahhaslarıyla yapılan bu büyük ve tarihi toplantıya, ittifakla **beni reis** seçmelerinin he-

yecan ve zevkini hala (Haziran 1948) muhafaza etmekteyim.[149]

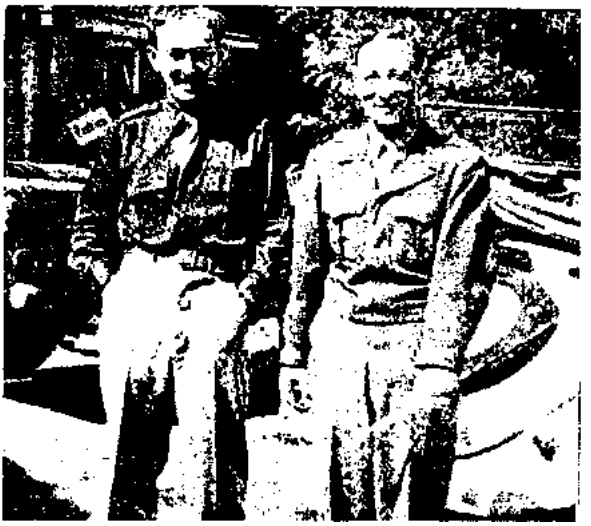
Orta Asya'da Sovyet yönetimi altında bulunan Müslüman Türkleri Türkiye önderliğinde birleştirip güneyden saldırtarak Rusya'yı yenmek ve sonunda Türkleri de Rusları da Alman Nazi İmparatorluğu'nun kölesine dönüştürmek düşüncesi, 1940'lı yıllarda Türkiye'deki Cevat Rifat Atilhan gibi Alman işbirlikçilerince Türkçü-İslamcı bir örtü altında savunuluyordu. Kudüs Müftüsü Hacı Emin El-Hüseyin'le kişisel arkadaşlık kurmuş olan Hitler, bu müftünün; *"Hitler'in doğum günü ile Hazreti Muhammed'in doğum günleri aynı güne tesadüf etmektedir. Hitler sünnetlidir, Müslümandır"* gibi sözlerini dünya Müslümanları arasında yayarak yandaş topluyordu.[150] *Almanya'nın güdümünde Türkiye önderliğinde bir Dünya İslam-Türk Birliği* örgütleyip Sovyetlere saldırtmak için çok çalışan Hitler, bunu gerçekleştiremeden, belki de gerçekleştiremediği için yenilmişti. ABD, başlangıçta Sovyetlere karşı uygun bulduğu bu Nazi güdümlü İslam Birliği tasarısına, Sovyetler yenilecek olursa Nazilerin ABD'nin karşısına Sovyetlerden çok daha büyük bir güç olarak dikileceği gerçeğini görür görmez karşı çıkmış, o andan sonra Nazilere karşı Sovyetlere yardım ederek Almanya'nın yenilmesi için çalışmış ve sonunda Almanya yenilmiş; gelgelelim bu kez de Sovyetler Avrupa'nın yarısını yutarak ABD'nin karşısına eskisinden daha güçlü bir dev olarak dikilince, Almanya'yı yenmek için Sovyetlerle birlikte çalışmış olan ABD, Almanya yenildikten bu kez kendisi Sovyetlere karşı Nazilerin Panislamist İslam kozunu benimseyip uygulamaya başlamıştır.

Nazi İşbirlikçileri ABD'nin buyruğuna giriyor

Nasıl 1945'e dek Nazi Almanyası *Türkiye önderliğinde bir Dünya Türk-İslam Birliği* örgütleyip Sovyetlere saldırtmaya çabalamışsa, 1945'ten sonra da bu kez Amerika tıpkı geçmişte Nazilerin yaptıkları gibi *ABD güdümünde Türkiye önderliğinde bir Dünya Türk-İslam Birliği* örgütleyip, tıpkı Nazilerin yapmayı

düşündükleri gibi bu birliği Sovyetlere saldırtmak için çabalamaya başlamıştır. 1945'ten önce Alman ajanı olarak Alman çıkarları doğrultusunda böyle bir birlik örgütlemek için çırpınmış olan Cevat Rifat Atilhan gibi Panislamist Siyasal İslamcılar da 1945'ten sonra çıkardıkları *Sebilürreşat* gibi dergilerle aynı Emperyalist güdümlü Türk-İslam Birliği'ni bu kez Amerika'nın buyruğuyla, Amerikan çıkarları doğrultusunda kurmak için, Adnan Menderes'in bu görevle donanmış Demokrat Partisi'ne yardım etmeye başlamışlardır.

Bu yalnızca Türkiye'de değil, tüm dünyada böyle oluyordu. 1938'de Amerika'ya göç etmiş olan Alman Yahudisi Henry Kissinger 1943'te Amerikan istihbarat subayı olarak Almanya'ya gönderilmiş ve NAZİ'lerle gizli görüşmeler yapmıştı. Almanya yenildikten sonra boşta kalan NAZİ ajanlarını CIA'ya bağlama çalışmalarında Siyonist Yahudi Ajan Kissinger'in önemli bir etkisi olmuştu.

Alman Yahudisi Henry Kissinger (solda) Amerika'da istihbarat ajanı olarak görev yaptığı ve ustam dediği Fritz Kraemer ile birlikte

SS'lerin CIA'ya geçişine ilişkin peç çok araştırma kitabı bulunmasına karşın, 2. Dünya Savaşı'ndan önce Alman ajanı olanların, Almanya savaşı yitirince Amerika'nın hizmetine gir-

dikleri çoktan giz olmaktan çıktı ve günlük gazetelerin eğlenti sayfalarında bile yer bulan yaygın bir bilgiye dönüştü.

CIA'ya giren Naziler hapisten kurtuldular

CIA belgeleri Nazi savaş suçlularının savaş sonrası Batı istihbarat örgütleri tarafından kapışıldığını da ortaya çıkardı. Belgelere göre, Amerikan yönetimi Nazilerin bilgi ve birikimlerini, Rusya'ya karşı kullanabileceğine karar verdi. Bu nedenle aralarında "Lyon Kasabı" olarak da bilinen Gestapo şefi Klaus Barbie, Güvenlik Polisi üyesi Emil Ausburg ve SS subayı Wilhelm Hoettl gibi ünlü savaş suçlularıyla pazarlığa girişti ve kendi adına çalışmaları karşılığında Savaş Suçları Mahkemesi'nde yargılanmamalarını ya da hafif cezalarla kurtulmalarını sağladı. Hatta daha sonra CIA başkanlığı'na yapan Allen Dulles bu amaçla defalarca İsviçre'ye giderek Nazilerle pazarlıklar yaptı. İngiliz, Fransız, Alman ve Sovyet istihbarat örgütleri de çok sayıda Nazi'yi benzer pazarlıklarla saflarına katıldı.

29 Nisan 2001-Sabah gazetesi

Savaştan üstün çıkan Amerika'nın altettiği Almanya'dan dünya devleti kurma stratejisini de devraldığı bir gerçektir. Dolayısıyla eski NAZİ ajanları Almanya için hangi hizmeti veriyor idilerse, aynen o hizmeti bu kez Amerika yararına vermeyi sürdürmüşlerdir. İşte geçmişte Müslümanları Hitler'in buyruğunda savaşa sürmek için çalışmış olan eski Nazi işbirlikçisi emekli yüzbaşı Cevat Rifat Atilhan da 1948 yılında yayımlanmaya başlanan Sebilürreşad adlı dergide *Amerikan güdümünde Türkiye önderliğinde Sovyetlere karşı bir Dünya Türk İslam Birliği örgütlenmesi* düşüncesini kamuoyuna benimsetmeye ve Menderes'in Demokrat Partisi'ne bu doğrultuda yandaşlar kazandırmaya çalışmıştır.

Türkiyede Farmasonlar:

Din düşmanı, Kızıl ve Sinsi Tehlike

Yazan: Cevat Rifat ATİLHAN

Cevat Rifat Atilhan'ın Sebilürreşad yazısı – Sayı:1

Menderes'in *Demokrat Partisi* seçimleri kazandıktan sonra eski Nazi işbirlikçisi Cevat Rifat Atilhan'ın çığırtkanlığını yaptığı *ezanı Türkçe'den Arapça'ya döndürme* işini hemen gerçekleştirmiş, ancak ABD'nin istediği *Türkiye önderliğinde Dünya İslam Birliği*'ni ABD'nin beklediği çabuklukta gerçekleştiremeyince, bu CIA tasarısını gerçekleştirmek üzere bu kez Cevat Rifat Atilhan 1951 yılında *İslam Demokrat Partisi* adıyla bir parti kurmuştur.[151]

1951: ABD güdümlü İslam Demokrat Partisi

Ahmet Emin Yalman, *Turkey In My Time* adlı kitabında yüzbaşılıktan emekli eski Nazi işbirlikçisi Atilhan'ın kurduğu Panislamist parti için şunları söylüyor:

> İslam Demokrat Partisi: Bu grup Kudüs Müftüsü Haj Amin el-Husseini ile yakın işbirliği yapan ve Nazi Ajanı olan Cevat Rifat Atilhan adında emekli bir yüzbaşı tarafından sevk ve idare edilmekteydi.[152]

Menderes'in Demokrat Partisi, ABD'nin buyurduğu doğrultuda Türkiye'yi adım adım bilimgüder (laik) ulusçu yönetimden kopartıp dingüder İslamcı bir devlete dönüştürmek için elinden geleni ardına koymuyordu. Ezanı Türkçe'den Arapça'ya döndürdükten sonra, ülkede yasaklanmış bulunan ta-

rikatları besleyip diriltmeye ve Atatürk ilkelerini karalamaya koyulan bu parti, Türkiye'yi din devletine dönüştürme işini ABD'nin beklediği çabuklukta gerçekleştirememişti. Eski Nazi yeni ABD ajanı emekli yüzbaşı Cevat Rifat Atilhan'ın kurduğu Amerikancı Panislamist Siyasal-İslamcı parti, Menderes'in *Demokrat Partisi*'nin adının başına bir *İslam* sözcüğü ekleyerek *İslam Demokrat Partisi* adıyla ortaya çıkmıştı. Amerika Menderes'e *din devletine dönüş* buyruğunu çabucak yerine getiremeyecek olursa, bu işi kurdurduğu yeni partiyi yönetime getirerek gerçekleştireceğini, eğer yönetimi bu partiye kaptırmak istemiyorsa Türkiye'yi din devletine dönüştürmek için elini çabuk tutması gerektiğini böylece göstermiş oldu. Menderes yönetimi, varlığı ve güçlenmesi Demokrat Parti'yi ABD açısından gereksiz kılacak olan İslam Demokrat Partisi'ni "bu memlekette gavur buyruğuyla Panislamizm yapmak gerekiyorsa onu da biz yaparız" diyerek kapattı ve bir daha ABD'nin gözünden düşmemek için Türkiye'yi ABD isterleri doğrultusunda din devletine dönüştürme çabalarını hızlandırdı.

1956:

ABD Dışişleri Bakanı Dulles din devleti istiyor

Avrupa'da savaş başladığı sırada (1938) *Kiliseler Federal Konseyi*'nde görevli olan John Foster Dulles, Kasım 1952'de ABD Başkanı Eisenhower'ın Dışişleri Bakanı olup Ocak 1953'te göreve başlayınca, SSCB'yi güneyden kuşatacak örgütler kurmak üzere, Ortadoğu ülkelerine bir inceleme gezisine çıkmış; SSCB'ye karşı oluşturulacak Panislamist cehpenin önderi olarak Türkiye'yi seçmişti. Yıllar sonra Brzezinski tarafından *"Yeşil kuşak"* adı altında yeniden ortaya atılacak olan J. F. Dulles'ın görüşü Menderes yönetimince benimsenince, 24 Şubat 1954'te Türkiye ile Irak, Dulles'ın çabalarıyla SSCB'ye karşı Bağdat Paktı'nı kurmuşlardı. ABD Dışişleri Bakanı J. F. Dulles, geçmişte *Kiliseler Konseyi'nde görev yapmış dini bütün bir Hıristiyan* olarak, SSCB'nin din ile durdurulacağını, din ile yıkılacağını savunuyordu. Müslümanlar Müslümanlığa sarılıp bir Dünya İslam

Birliği kurmalıydılar ki, dinsiz SSCB'ye karşı din bayrağı altında birleşebilsinler.

ABD Dışişleri Bakanı Dulles

Dulles'a göre Müslüman ülkeleri birleştirme işini yapabilecek tek devlet Türkiye'ydi. Gelgelelim Türkiye Atatürk'ün bilimgüder (laik) yönetim anlayışını bırakmaksızın Müslüman ülkeler arasında Hıristiyan ABD'nin istediği türden bir İslam Birliği örgütleyemezdi. ABD Dışişleri Bakanı Dulles'ın Türkiye'yi dingüderliğe itekleyen demeçleri, namazlarını Kabe'ye değil Beyaz Saray'a dönerek kılacak denli Amerika'ya tapan Siyasal İslamcı basında büyük tantanalarla aktarılıyordu. 1947'de yayımlanmaya başlayan Serdengeçti dergisi, Mart 1956'da yayımlanan 21. sayısında, "Yıllardan Sonra" başlığı altında, ABD Dışişleri Bakanı Dulles'ın Türkiye'yi bilimgüder laik yönetim ilkesini terkedip din devleti kurmaya çağıran şu demecini yayımlıyordu:

Amerika Hariciye Vekili F. Dulles'ın Beyanatı

> **"Din ve siyaset birbirinden ayrılmaz. Dünya meselelerini halletmek hususunda seçeceğimiz yol, dini görüştür.** Ümit ediyoruz ki Sovyet liderleri iş işten geçmeden Allah fikrine bağlılığın vatanperverliğin beşeri haysiyet ve vakarın daima kalplerde yaşayacağına inansınlar."[153]

ABD Dışişleri Bakanı Dulles'ın 1956'da verdiği *"din ve siyaset birbirinden ayrılmaz. Dünya işlerini çözümlemekte seçeceğimiz yol dini görüştür"* demeci, yönetime geleli altı yıl olmasına karşın ABD'nin istediği din devletine dönüşü daha gerçekleştirememiş olan Menderes'in Demokrat Partisi'ne bir uyarıydı. Amerika'nın Dışişleri Bakanı düzeyinde yaptığı bu uyarı Menderes yönetimince bir buyruk olarak algılanmış ve Menderes'in buyruğuyla partide *Anayasa'dan laik yönetim ilkesi atılarak yerine din devleti ilkesi konulması* için çalışmalar başlatılmıştı. Türkiye ABD'nin isteğiyle laik yönetimi bırakacak, ABD'nin isteğiyle din devletine dönüşecek, ABD'nin isteğiyle Dünya İslam Birliği kuracak ve ABD'nin isteğiyle başına geçeceği bu Dünya İslam Birliği'ni Sovyetleri yıkma yönünde çalıştıracaktı. İsmet Bozdağ olanları şöyle anlatır:

Adnan Menderes, Amerikan Time dergisi kapağında (1958)

İçlerinde Konya Milletvekili Fahri Ağaoğlu'nun da bulunduğu bir grup, Anayasa'nın (laik yönetim biçimini vurgulayan) 14'üncü maddesini değiştirerek, **devleti laiklik ilkesinin dışına çıkartmak** istiyorlardı. (...) 1957 Seçimleri sonrası Konya Milletvekili Fahri Ağaoğlu'nun yeni bir Anayasa taslağı hazırladığını ve bu taslakta (Laiklik maddesinin kaldırılarak, yerine) **"Türkiye Cumhuriyeti devletinin dini İslamdır"** maddesinin bulunduğunu işitmiştik. (...) Bağdat Paktı'nın bir toplantısı için (Menderes'le birlikte) Bağdat'a gitmiştik. Menderes:

-"... Biz buraya niye geldik?.. **Amerika'nın ve İngiltere'nin arkaladığı bir bölge yapısının müzakeresinde** bulunmaya.. **İslam zemini üzerinde bir anlaşma yapmak ve bütün Ortadoğu Müslümanlarını bir araya getirmek** niçin mümkün olmasın? **Türkiye buna öncülük** yapabilir mi? Konuyu Ankara'ya dönüşte yeniden ele alalım.. Hatırlat bana..."

(...) Menderes'in bu konuda Mazlum Kayalar'ı görevlendirdiğini öğrendim. (...) (Menderes şöyle demişti:)

- "Aynı dine bağlı, aynı kültürü paylaşan milletler ve ülkeler arasında niçin uzun ömürlü anlaşmalar yapamayalım?.. Sizden bu konu üzerinde çalışmanızı ve belki birkaç proje üretemenizi rica ederim. **Bu çalışmaların şimdilik gizli kalması gerektiğini** anlayacağınızdan eminim."[154]

27 Mayıs 1960:

Ordu, ABD güdümlü Siyasal-İslamcılığı bastırıyor

Görüldüğü üzere, ABD Dışişleri Dulles 1956'da Türkiye'ye "dinle siyaset birbirinden ayrılmaz, din yolunu izleyin" buyruğunu verince, Başbakan Menderes ve Demokrat Parti milletvekilleri kolları sıvayıp ABD'nin buyruğunu yerine getirmeye kalkışıyorlar. Ancak gizlice!.. Çünkü, Anayasa'dan laiklik ilkesini çıkartıp Türkiye'yi din devletine dönüşmeye kalktıkları an ülkede kan gövdeyi götürebilirdi. Nitekim ülkenin Amerikan buyruğuyla Panislamizm'e, Siyasal-İslamcılığa sürüklendiğini, Amerikan buyruklarıyla Atatürkçü ulusçu bilimgüder yönetim anlayışından uzaklaştırılıp adım adım Osmanlı gibi dingüder bir devlete dönüştürüldüğünü ve Menderes'in ordu-

ya, subaylara çengel atarak onları bu gerici gidişe karşı çıkamaz duruma getirmeye çalıştığını gören Türk Silahlı Kuvvetleri, 27 Mayıs 1960'da yönetime el koyarak, Türkiye'nin ABD buyruğuyla din devletine dönüştürülmesini önlemiş,Siyasal-İslamcılığı ve Panislamizm'i bir süre için sindirerek, ülkede Atatürk'ün ulusçu, usçu, bilimgüder yönetim anlayışını yeniden kurmuştur.

27 Mayıs 1960 günü subayları omuzlarında taşıyan siviller gösteri yapıyor

Buraya dek gösterdiğimiz belgelerle ortada bir gerçektir ki; ABD 1945'ten başlayarak Türkiye'yi din devletine dönüştürüp Müslüman ülkelerin başına geçirerek Sovyetlere saldırtmak tasarısını bir an dahi elinden bırakmamıştır. Türkiye'de 1945'ten sonraki Siyasal-İslamcılığın, Panislamizm'in babası, yol göstericisi, "üstadı" Amerika olduğu gibi, Türkiye'de 1945'ten sonra Atatürkçülüğün, laikliğin, bilimgüder, usçu, ulusçu yönetim biçiminin baş düşmanı da yine Hıristiyan Amerika olmuştur. Türkiye'yi din devletine dönüştürerek İslam ülkelerinin önderi yapmak düşüncesi *1945 ABD* damgalı bir düşüncedir ve o günden bu güne Türkiye'de bu düşünceyi güden herkes, bilerek ya da bilmeyerek Hıristiyan Amerika'nın işbirlikçisi durumuna düşmektedir.

Panislamizm'i körükleyen ABD

Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı

Türkiye'deki Siyasal-İslamcı, Panislamist örgütlerin, Müslümanları Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı ABD'nin kuklasına dönüştürdükleri, Müslümanları Hıristiyanların Yahudilerin buyruğuna koştukları gerçeği, kendisi de bir İslamcı olan Atasoy Müftüoğlu'nca şöyle doğrulanmıştır:

> Cumhuriyet sonrası İslamî akımları değerlendiren **Atasoy Müftüoğlu,** bir İslamcı olarak, bunların hepsinin **"Sağcı ve Amerikancı olması koşuluyla tüm iktidar sahipleriyle uzlaşabildiği"** saptamasını yapmıştır.
>
> Müftüoğlu; **"Türkiye'deki İslami eğilimler, Türkiye'nin içerisinde bulunduğu tüm paktları samimiyetle onaylayabilmişlerdir. Türkiye'deki gövdeleşmiş gelenekçi eğilimler (İslamcı akımlar-) solcu kafirlere karşı sağcı kafirlerin yanında yer almayı bir ibadet haline getirmişlerdir"** diyor.[155]

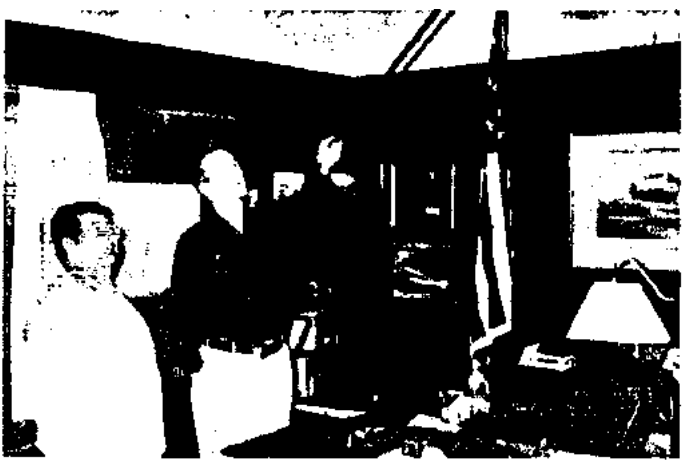
Gerçekten de Panislamist Siyasal-İslamcı örgütler, Müslümanları "solcu kafirler"e karşı "sağcı kafirler"in uşağı olarak kullanmışlardır ve yalnızca Cumhuriyetten sonra değil, Osmanlı döneminde de bu hep böyle olmuştur. Müslümanlığı çarpıtarak, Müslümanların din duygularıyla oynayarak, onları görünüşte Siyonizm'e, Yahudilere, Hıristiyanlara karşı savaşa çağıran Panislamist Siyasal-İslamcı örgütler, gerçekte karşıymış gibi göründükleri Yahudilerin ve Hıristiyanların maşasıdırlar. Panislamist Siyasal-İslamcılığın hilali kazınınca altından istavroz çıkmakta ve Yahudi yıldızı parlamaktadır. Türkiye'de 1945'ten sonraki Panislamist Siyasal-İslamcılığın yerli öncülerinden Necip Fazıl'ın *İslami Büyük Doğu*'sunun da, gerçek adı Said-i Kürdi olan Said-i Nursi'nin Nurculuğunun da, onun Fethullah Gülen, vb. gibi izdaşlarının da, Necmettin Erbakan'ın MNP-MSP-RP-FP çizgisinin de, Aydınlar Ocağı'nın savunduğu Türk-İslam Sentezi'nin de gerçek kuramcısı, yukarıda belgelerini sergilediğimiz üzere, Yahudi-Hıristiyan Birliğinin başı olan

ABD'dir. Kendilerini "Batı karşıtı Müslümanlar" diye gösterip, bilimgüder laikleri "Yahudilerin ve Hıristiyan Batı'nın uşakları" diye suçlayan Panislamist Siyasal-İslamcıların tümü, Ocak 1946'da Cemal Kutay'ın Millet dergisinde yayımlanan Hıristiyan-Siyonist ABD tasarısını uygulamayı iş edinmiş, Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nce maşa olarak kullanılmış kimselerdir. Çünkü Türkiye'yi bilimgüder (laik) yönetimden koparıp dingüder bir İslam Devleti olmaya ve Dünya İslam Birliği kurmaya kışkırtan ABD, kendisini *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin Başı* olarak tanımlamaktadır. Son dönem ABD Başkanlarından George Bush, 1992 yılında verdiği bir demeçte, ABD'yi *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin tek kalıtçısı ve önderi* olarak nitelerken şöyle diyordu:

George Bush: "Biz Allah'a İnanıyoruz"

ABD Başkanı George Bush: **"Biz dini inançlara sahip bir partiyiz. Ülkemizi Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin tek mirasçısı ve lideri olarak ayakta tutmaya kararlıyız. Biz Allah'a inanıyoruz ve biz okullarda ibadetin geri getirilmesine önem veriyoruz"** dedi.[156]

İşte Türkiye'de Panislamist Siyasal-İslamcılığı kışkırtan, körükleyen ABD budur: *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği*'nin başı!..

Turgut Özal, Yahudi Hıristiyan Birliği'nin başıyız diyen George Bush ile (Özal öldükten 5 yıl sonra 23 Şubat 1998 günlü Hürriyet'te yayımlanmıştır)

Türkiye'de 1945'ten bu yana Müslümanları örgütleyip yönetimi ele geçirerek bilimgüder (laik) düzeni yıkıp, yerine bir din devleti kurarak Dünya İslam Birliği oluşturmaya çalışan tüm İslamcılar, gerçekte Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı ABD'nin kendilerine verdiği buyrukları yerine getirmek için çabalamaktadırlar. Bu gerçek, çok acıdır; ancak ne yapalım ki gerçek budur.

Müslümanlığını bir gösteriş aracı olarak kullanan ve Türkiye'nin İslam ülkelerinin önderi olması gerektiğini savunan Nakşibendi çorbacısı Turgut Özal'ın, "Amerika, *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği*'nin sürdürücüsü ve önderidir" diyen ABD Başkanı George Bush ile nasıl canciğer kuzu sarması olduğu, nasıl ona kardeşim diye seslendiği anımsanırsa; Siyasal İslamcılarımızın 1945'ten günümüze *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği*'nin kuklası oldukları gerçeği, daha kolay kavranacaktır.

Necmettin Erbakan'ın 1960 sonlarında kurduğu Milli Nizam Partisi de ABD'nin Türkiye'den din devletine dönüş beklentisini yerine getirmeyi amaçlayan, Soğuk Savaş döneminin NATO istekleri doğrultusunda kurulmuş bir örgüttü. ABD güdümlü NATO'nun beslemesi olarak kurulan Panislamist Siyasal-İslamcı örgütlerin Kur'an-Hadis söylemlerine kanan Müslümanlar bu acı gerçeği bilmiyor olabilirler, ancak Panislamist Siyasal-İslamcı örgütlerin yöneticileri, kendi işverenlerinin Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı ABD olduğunu çok iyi bilmektedirler. Onların Siyonizm'e, Yahudiliğe, Hıristiyanlığa ve Batı'ya karşı savurdukları tüm ağız dolusu sövgüler, yalnızca kendilerinin Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin uşağı oldukları gerçeğini bilinçsiz Müslümanlardan gizleyebilmek için başvurdukları bir aldatmacadır. Şimdi bunun belgelerini görelim.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

27 Mayıs'tan 12 Mart'a ve 12 Eylül'e
ABD – AVRUPA - TÜRKİYE İLİŞKİLERİ
ASKERİ DARBELER VE SİYASAL İSLAM

ABD'nin 1945'lerde Sovyetler'e karşı bir bölgesel federasyon olarak örgütlemeye koyulduğu Avrupa ülkeleri, özellikle Fransa'da Charles de Gaulle'ün yönetimde bulunduğu 1958'den başlayarak, ABD'den olabildiğince bağımsız ve kimi durumlarda *ABD'ye karşıt* bir tutum takınmaya başlamışlardı.

1960'larda Amerika'ya ve NATO'ya karşı tutum takınan Fransız General Charles de Gaulle birlikleri denetlerken

1960-1970

Fransa ABD'yi Avrupa'dan kovmak istiyor

ABD, Batı Avrupa ülkelerini Sovyetlere karşı kendi önderliğinde ve *Atlantic Partnership*: *Atlantik Ortaklığı* adı altında örgütlemek istiyordu; Batı Avrupa ülkeleriyse *ABD'yi dışlayarak* Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı (OEEC) adı altında, birleşmekten yanaydılar. 1962 yılında Fransa, ABD'yi ve İngilte-

re'yi dışlayan, *Fransız-Alman dayanışmasıyla örgütlenecek bir Avrupa Birliği* kuramı geliştirmiş; Almanya Fransa'nın bu tasarısına önce evet dediyse de ABD'nin baskısı üzerine caymıştı. Bunun üzerine ABD'yle arası giderek açılan Fransa, ABD'ye inat SSCB ile ilişkiye geçmiş ve 1966'da NATO'nun askeri kanadından çekilmişti.

De Gaulle, ABD'yi dışlayan bir Avrupa İstiyor

23 Kasım 1959 günü Strasbourg'da yaptığı bir konuşmada De Gaulle: *"Evet, o Avrupa ki, Atlantik okyanusundan Urallara dek hep Avrupa'dır; dünyanın yazgısını belirleyecek olan da işte bu Avrupa'dır."* [Fransızca olarak: *Oui, c'est l'Europe, depuis l'Atlantique jusqu'à l'Oural, c'est tout l'Europe, qui décidera du destin du monde.*] demişti. Amerika'nın Avrupa tasarısına aykırı düşen bu sözler, Fransa'nın henüz zayıf olduğu 1959 koşullarında Amerika'yı pek kaygılandırmamıştı; De Gaulle'ün Rusya'yı da içine alan *Atlantik'ten Urallara Büyük Avrupa tasarısı*, ancak Fransa kendi atom bombasını yaptıktan sonra Amerika için sorun yaratacaktı.

Charles de Gaulle, Amerika'dan bağımsız bir Avrupa istiyor

De Gaulle, Avrupa için bir temel ikilem ortaya koyuyordu. Bu ikilem, oluşan birliğin ***Avrupalı Avrupa*** mı olacağı yoksa

> ***Atlantik Avrupası*** mı (ABD'nin yönettiği bir Avrupa mı) olacağıydı... O, **ABD ve Sovyetler arasında üçüncü bir güç** oluşturacak **Avrupalı bir Avrupa**'nın oluşmasını istiyordu. Avrupa'nın **ABD'den bağımsız bir çizgide yeni bir güç** haline getirilmesi siyasi düzeyde bir destek bulmasa da, bu ülkelerin kamuoyları için çekici, pırıltılı bir politika formülasyonuydu. Sömürgelerini kaybetmiş, dünya politikasında belirleyiciliği azalmış bu ulusların, törpülenmiş ulusal gururlarını yeniden canlandırabilecek bir yol öneriliyordu. **ABD'nin hegemonyası altındaki Avrupa'nın gerilemeye mahkum olacağı** söyleniyordu. **1966 sonrasında Avrupa'da bu yönde birçok kitap yayımlandı.**[157]

1960'lı yılların ortalarında Fransa'da patlak veren ABD-Avrupa çekişmesini ayrıntılı biçimde ele alıp irdeleyen en önemli kitaplardan biri, sonradan *Fransız Radikal Partisi*'nin Genel Sekreterliği'ne getirilecek olan Jean Jacques Servan - Schreiber'in birinci basımı 1967'de Fransa'da Fransızca olarak yayımlanan ve bir yılda salt Fransa'da 600.000 satan *Le Defi Americain* adlı kitabıydı. Bu kitap yayımlanır yayımlanmaz pek çok dillere çevrilmiş ve Türkçesi 1968'de *"Amerika Meydan Okuyor"* adıyla yayımlanmıştı.

Jean Jacques Servan – Schreiber (solda) ve 1967'de Fransa'da yayımlanan Le Defi Americain adlı kitabının 1968'de *"Amerika Meydan Okuyor"* adıyla yayımlanan Türkçe baskısının kapağı (sağda).

Yazar, Amerika'ya kafa tutan ve Avrupa Ekonomik Topluluğu'nu Fransa önderliğinde Amerika'dan kopartıp Sovyetler Birliği'ne yakınlaştırmaya çalışan De Gaulle'ün politikasına karşıydı ve bu kitabını De Gaulle'ün *Amerika'dan bağımsız Avrupa* tasarısının gerçekleşemeyeceğini göstermek üzere yazmıştı. Schreiber'in *"Avrupa Amerika'dan bağımsız yaşayamaz"* biçiminde özetlenebilecek *"Amerika Meydan Okuyor"* adlı bu kitabına, Alman Sosyalist düşünür Ernest Mandel Türkçe'ye *"Servant Schreiber'e Cevap: Avrupa Meydan Okuyor"* adıyla çevrilen kitabıyla yanıt verecekti. Almanca ilk basımları 1967-1968'de Frankfurt'ta *"Die EWG und die Konkurrenz Europa-Amerika"* adıyla yayımlanan bu kitabın Türkçe basımı, Tunç Tayanç çevirisiyle 1974'te yapılacaktı.

Ernest Mandel (solda) ve *"Servan Schreiber'e Cavap: Avrupa Meydan Okuyor"* adlı kitabının kapağı. (Bilgi Yayınevi. Temmuz 1974.)

Türkiye, Amerika'ya Karşı De Gaulle Politikası uyguluyor

Batı Avrupa'da De Gaulle ile ortaya çıkan bu Amerikan karşıtı esintiler, 1959'dan bu yana Türkiye Cumhuriyeti devletinde de görülmüş; Menderes 1959'da istediği parayı Amerika'dan alamayınca Sovyetler Birliği'yle anlaşmaya davranmış [Bu konuda daha geniş bilgi için *Türkiye'nin Siyasi İntiharı: Yeni Osmanlı Tuzağı* (otopsi yayınları 9. basım) adlı kitabıma bakınız] Amerika bu yüzden Menderes'i gözden çıkartmış; Menderes

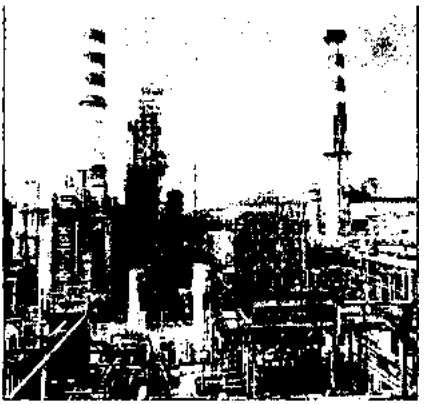
tıpkı De Gaulle gibi Sovyetler'e yöneldikten sonra devrilmiş ve asılmış; ardından *1962 Küba Bunalımı* ve *1964 Kıbrıs İnönü-Johnson Sürtüşmesi*'nin tetiklediği Amerika'ya karşı güvensizlik ortamında, Türkiye Cumhuriyeti Devleti de tıpkı Fransa gibi bir yandan ABD'ye karşı Sovyetlerle yakın ilişkiler kurmaya yönelirken, bir yandan da ABD'ye ve Sovyetlere karşı *üçüncü bir güç* olmaya doğru giden Avrupa Ekonomik Topluluğu'yla ilişkilerini geliştirmeye çalışıyordu. 1959'dan sonra Fransa'nın yaptıklarına benzer biçimde ABD'ye ters gelen, onu öfkelendiren pek çok işler yapmıştı Türkiye. Örneğin ağır sanayi kurulmasına karşı çıkan ve sanayi için kredi vermeyen ABD'yi kızdırmak pahasına Sovyetler'den borç alarak[158] İskenderun Demir-Çelik, Seydişehir Aluminyum, İzmir Rafinerisi gibi fabrikalar kurmuştu.[159] O yıllarda MİT'te görev yapan Prof. Mahir Kaynak, Türkiye'nin 1960-1980 arası Amerika'yı kızdıran girişimlerini şöyle anlatıyordu:

> Adalet Partisi'nin Batı'nın hoşuna gitmeyen yönleri vardı. Birincisi, Türk-Rus ilişkileri... Sovyetler Birliği, Türkiye'ye o dönemde 3 milyar 300 milyon dolar kredi verdi. İkincisi, Türkiye kendi topraklarında Sovyetlere karşı saldırı silahları bulunmasını istemiyordu... Üçüncüsü, Türkiye Sovyetlerin Ortadoğu'daki kıta nakillerine kolaylık gösteriyordu. Dördüncüsü, Türk ekonomisi ithal ikameciydi ve bağımsız hale geliyordu. İşte bütün bunlar 1980 olayını (Amerikancı 12 Eylül darbesini) tezgahladı. (...) 1977'lerde Türkiye Sovyetlerle bir anlaşma imzalamış, Savaşman, ekonomik kimi yeni ilişkileri içerdiği söylenen anlaşmanın metnini istemişti.[160]

Kendisi 1965'te Amerika'nın desteklediği bir aday olarak seçimi kazanıp hükümeti kuran; başlangıçta Amerika'nın olumladığı işler yapan ve bu yüzden adı "Morrison Süleyman"a çıkan Süleyman Demirel, sonradan nasıl olup da Amerika'yı kızdıracak biçimde Sovyetler'le ilişki kurduğunu şöyle anlatacaktı:

> Mevcut kalkınma planımızı 300-350 milyon dolarla finanse eden *Türkiye'ye Yardım Konsorsiyumu* ve diğer batılı kaynaklar Türkiye'nin bu (ağır sanayi) projeleriyle ilgilenmediklerini

bildirdiler. Bu tesisler için bir milyar dolar gerekliydi. ABD ve Batı (Avrupa ülkeleri) vermedi. Bunun üzerine bu projelerle ilgilenip ilgilenmediklerini Sovyetler'e sorduk (...) Sonunda **Sovyet kredisiyle bu projeleri icra ettik.**[161]

Sovyetler'den alınan parayla kurulan İzmir rafinerisi

Gerek Avrupa'nın gerekse Türkiye'nin kendisine eskisi denli bağlı olmadığını gören ABD, 60'lı yılların sonlarına doğru Avrupa'da ve Türkiye'de artık tavsamaya başlayan **Sovyet karşıtlığını yeniden bilemek** ve **söz dinletirliğini korumak** kaygısına düşmüştü.

Avrupa Ekonomik Topluluğu üyeliğine hazırlık döneminin başladığı 1 Aralık 1964'ten, Türkiye'nin geçiş döneminin başlatılması için 16 Mayıs 1967'de yaptığı başvuruya değin gelişmeler: (...) De Gaulle, ABD etkisinde bir Avrupa yerine, Urallar'a kadar uzanan bir Avrupa'yı savunmaya başlıyordu. (...) Bu dönem Türk dış politikası açısından çok hareketli yıllar olmuştur. Kamuoyu ve TBMM'nin, Küba Krizi sonrasında Türkiye'den çekilen ABD füzelerinin Türkiye'nin güvenlik sisteminde bir boşluk yaratıp yaratmayacağını tartıştığı bir ortamda Kıbrıs'ta yaşanan kanlı olaylar dış politika ile ilgili seçeneklerin yeniden tartışılmasına neden olmuştur. (...) Başbakan İnönü içte kamuoyunun baskısıyla jet uçaklarını Kıbrıs'a göndermiş ama etkili olamamıştı. Bütün bu olaylar zinciri içinde NATO ortaklarından özellikle İngiltere ve ABD'nin tutumları, kamuoyunda büyük tepkilere neden oldu. (...) Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahelesi, ABD başkanı Johnson'un İnönü'ye gönderdiği *Türkiye'nin müdahelesi halinde 6. Filonun bunu*

engelleyeceği ve Sovyetlerin saldırı halinde NATO'nun Türkiye'yi korumayacağını bildiren mektubuyla engelleniyordu.(...) Bu arayış çerçevesinde Türkiye, SSCB ve Üçüncü Dünya Ülkeleriyle ilişkilerini geliştirme çabasına girmiştir. (...) Türkiye'nin Kıbrıs olaylarında ABD ile ilişkilerinde karşılaştığı şok, *1964-1967 arasında Türkiye ile SSCB arasındaki ilişkilerin yakınlaşmasını* getirdi. 5 Ocak 1965'te SSCB Devlet Başkanı Podgorni başkanlığında bir parlamento heyetinin Türkiye'yi ziyareti, 17 Mayıs 1965'te SSCB Dışişleri Bakanı Gromiko'nun Türkiye'ye gelişi, bu konuda atılan önemli adımlar oldu. İnönü'nün ayrılmasından sonra başbakan olan Ürgüplü'nün 9 Ağustos'taki Moskova, 9 Aralık 1966 da Kosigin'in Ankara ziyaretleriyle bu ilişkiler gelişti. SSCB Kıbrıs için *federasyon* tezini kabul etti. İthal ikamesiyle sanayileşmek isteyen **Türkiye demir-çelik, alüminyum gibi ağır sanayi projelerine batıdan sağlayamadığı desteği SSCB'den sağladı.** (...) 3 Kasım 1965'te kurulan Demirel Hükümeti,. Avrupa Ekonomik Topluluğu'na tam üyelik için önceki hükümetlerden daha kararlı bir tutum sergilemiştir. Nitekim Demirel 16 Mayıs 1967'de Brüksel'de toplanan 5. Ortaklık Konseyi'ne katılarak Türkiye'nin anlaşmanın ikinci dönemine geçmek istediğini açıklamıştır." (Bkz: İlhan Tekeli-Selim İlkin,"Türkiye ve Avrupa Topluluğu", Ümit y. Ank. 1993, c II, sf. 12-15)

Siyasal İslamcı MNP'nin doğuşu

İşte Türkiye'de ordunun yönetime el koyduğu 27 Mayıs 1960'tan sonra sinmiş durumda bulunan Panislamist Siyasal İslamcılığın, sindiği köşeden başını çıkarıp havayı şöyle bir koklaması; Mehmet Şevket Eygi'nin *Yeni İstiklal, Bugün, Babıali'de Sabah* gibi günlük gazeteler çıkartarak **Amerika'ya yandaş, Sovyet Birliği'ne ve Avrupa Ekonomik Topluluğu'na karşı** bir İslamcı yayın bombardımanına başlaması; ardından Necmettin Erbakan'ın girişimiyle Panislamist Siyasal-İslamcı *Milli Nizam Partisi*'nin kurulması;

- Avrupa'nın Fransa önderliğinde ABD'ye ve Sovyetlere karşı **üçüncü bir güç** olmak üzere atağa kalktığı; Avrupa ile Amerika'nın arasının açılmaya başladığı,

- Batı Avrupa ülkelerinde ve Türkiye Cumhuriyeti devletinde ABD'nin yasaklarını dinlemeyerek Sovyetlerle alışverişe girme eğilimlerinin arttığı,
- ve Türkiye'nin bir yandan Sovyetler'e yaklaşırken bir yandan üçüncü bir güç olmaya çalışan Avrupa Birliği'ne girmeye davrandığı,

1960'lı yılların ikinci yarısında gerçekleşmiştir.

Türkiye'nin ABD'yle bağlarını gevşeterek Sovyetler'e ve Avrupa Ekonomik Topluluğu'na yaklaşma yolları araması, ABD'yi 1945'ten bu yana kendi güdümüne aldığı İslamcıları eskiden olduğu gibi **yalnızca Sovyetler Birliği'ne karşı değil, siyasallaşmaya yönelerek üçüncü bir güç olmaya davranan Avrupa Ekonomik Topluluğu'na karşı** kullanmaya yöneltmiş ve 27 Mayıs 1960'ta ordu tarafından sindirilmiş bulunan tüm Amerikancı İslamcılar, 16 Mayıs 1967'de Avrupa Ekonomik Topluluğu'yla ortaklığın ikinci aşamasına geçmek üzere başvuruda bulunan Türkiye'yi, ABD çıkarları doğrultusunda **hem Sovyetler Birliği'nden hem de Avrupa Ekonomik Topluluğu'ndan uzaklaştırmak üzere** çalışmaya başlamışlardır.

Amerikancı İslamcı Necip Fazıl Kısakürek ve diğer Amerikancı Nurcu, Nakşi, vb. gibi tarikat önderleri, ABD'nin istekleri doğrultusunda **Avrupa Topluluğu'na da en az Sovyetler ölçüsünde karşı** çıkmışlar ve bir çok toplantılar düzenleyerek Müslümanları -*ABD'nin o tarihte istediği gibi*- Avrupa Topluluğu'na karşı güdümlemeye koyulmuşlardır. [Türkiye'nin Avrupa Topluluğu'na üyeliğine ilişkin 1960'lı yılların sonlarında biçimlenen bu ABD politikası, 1990'lara doğru değişecek, ABD'nin politikası değişince ABD güdümlü Siyasal İslamcıların Avrupa politikası da ABD'yle yüzde yüz uyumlu biçimde değişecektir.] İşte adı Arapça'da *dinin yıldızı* anlamına gelen Necmettin Erbakan, Avrupa-ABD çelişkisinin ortaya çıktığı ve ABD'nin Türkiye'yi Avrupa Topluluğu'ndan uzak tutmaya yöneldiği 1968-1969 yıllarında yıldızlaşmış, Necip Fazıl gibi Amerikancı İslamcıların onayı ile ABD'nin İslamcılardan beklentile-

rini karşılamak üzere SSCB ve AET karşıtı bir çizgide *Milli Nizam Partisi*'ni örgütlemeye başlamıştır.

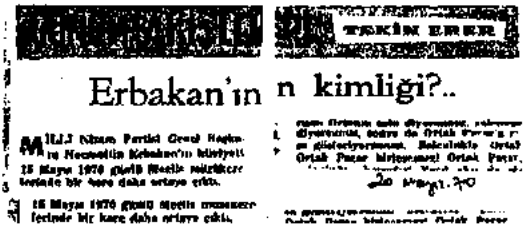

Necmeddin Erbakan

ABD'nin **o tarihlerdeki** isteği olan **SSCB ve AET karşıtlığını** Müslüman postuna bürünüp Tanrı'nın buyruğu olarak yutturan Necmettin Erbakan'ın *Milli Nizam Partisi*[162], *komünizme de siyonizme de karşıyız* diye ortaya çıkmış ve **Komünizm'in odağı** olarak Sovyetler'i, **Siyonizm'in odağı** olarak Avrupa Ekonomik Topluluğu'nu göstermiştir. Sovyetler'i *komünist* olarak damgalamak doğaldır, çünkü onlar kendilerini *komünist* olarak nitelendirmektedirler. Ancak Avrupa Topluluğu'na özellikle de 1969-1970'lerde *siyonist* demek gerçekten büyük bir oyundu. Çünkü 1967'de patlak veren Arap-İsrail Savaşı'nda, Avrupa ülkeleri İsrail'e karşıt Araplardan yana bir tutum takınmışlardı.

Erbakan'ın Avrupa Çelişkisi

MNP'yi kurmadan önce Erbakan 1967'de Odalar Birliği Sekreteri'ydi ve o yıl hazırlayıp bastırdığı raporda, Avrupa Ekonomik Topluluğu'nu överek, ateşli bir söylemle Türkiye'nin Avrupa Topluluğu'na girmesini savunuyordu. Erbakan'ın daha sonra Milli Nizam Partisi'ni kurar kurmaz Avrupa Ekonomik Topluluğu'na düşman kesilmesi, Adalet Partisi milletvekili Tekin Erer tarafından "döneklik"le damgalanarak eleştiri konusu edilecekti. 20 Mayıs 1970 günlü Son Havadis gazetesinde "Günün Akisleri" köşesinde *"Erbakan'ın Kimliği"* başlığıyla yayımlanan yazısında şöyle diyordu Tekin Erer:

TEKİN ERER

Erbakan'ın kimliği?..

Erbakan'ın Kimliği

Milli Nizam Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan'ın hüviyeti 15 Mayıs 1970 günlü Meclis müzakerelerinde bir kere daha ortaya çıktı. Bir insanın sahteciliği yalanlarının yüzüne vurulması bu kadar olurdu. (...) Milli Nizam Partisinin Genel Başkanı Erbakan, Türkiye'nin Ortak Pazar'a girmesine karşıydı!.. Türkiye ne pahasına olursa olsun Ortak Pazar'a girmemeliydi!.. Niçin mi? Çünkü Ortak Pazar'ı Katolik devletler kurmuştu. Müslüman bir milletin Katolikler'in kurduğu bir teşkilatta ne işi vardı? Şu cümleleri o gün (15 Mayıs 1970) Erbakan (Meclis'te) konuşurken kaydettim:*"Ortak Pazar Siyonistleri hakim kılmak için teşekkül etmiştir."* (...) *"Ortak Pazar'a sokulmakla Türkiye İsrail'i bir vilayet olarak hazırlanmaktadır."* (...) *"Roma Anlaşması, altı Katolik devletin kurduğu bir anlaşmadır."* (...) *"Ortak Pazar Konseyi 142 üyeliktir. Hıristiyanların içinde Müslümanların ne işi var."* (...) *"Biz ancak Doğu memleketleriyle, Müslüman ülkelerle Ortak Pazar kurabiliriz."* (...) *"Türkiye Müslüman bir millettir. Hıristiyanlarla ortaklık yapmaz."* (...) *"Ortak Pazar'ı isteyenler laikliği dinsizlik manasına anlayan kozmopolitlerdir."* (...) *"CHP'liler, sizlere sesleniyorum: Ortanın solu diyorsunuz, solcuyuz diyorsunuz, sonra da Ortak Pazar'a rıza gösteriyorsunuz. Solculukla Ortak Pazar birleşemez! Ortak Pazar solculuğa karşıdır! Nasıl olur da siz Ortak Pazar'ı desteklersiniz?"* (...) *"Rotary Kulüp malum.. Çağlayangil burada Ortak Pazar'a gireceğimizi söylüyor."* (...) *"Masonlar da Ortak Pazar'ı destekliyor."* (...)
Ne var ki, Adalet Partisi Zonguldak milletvekili Cahit Karakaya kürsüye çıkınca Erbakan'ın üç sene önce hiç de böyle düşünmediğini öğrendik. **1967 yılı Ocak ayında Ankara'da bir Ortak Pazar toplantısı yapılıyor.** (6-8 Ocak 1967, II. Karma Parlamento Komisyonu Toplantısı-eb) **Burada Erbakan Odalar Birliği Sekreteri olarak bir konuşma yapıyor ki, Çağlayangil'in Rotary'deki konuşması bunun yanında solda**

sıfır kalır. Odalar Birliği bu konuşmayı kitap halinde bastırmış. Cahit Karakaya, Erbakan'ın Ortak Pazar'ı metheden (öven) konuşmasını bu kitaptan cümle cümle okudu.. Bütün Meclis hayretler içinde kaldı. Demek ki, bugün (15 Mayıs 1970) Meclis'te konuşan Milli Nizam Partisi Başkanı Erbakan, 1967'deki Odalar Birliği Sekreteri Erbakan'ı suçluyor da bizim haberimiz yok!..

1967'de Milli Nizam Partisi kurulmadan önce Türkiye'yi *Ortak Pazar* denilen *Avrupa Ekonomik Topluluğu*'na sokmanın ateşli bir savunucusu olan Erbakan'ın, 1970'te Milli Nizam Partisi kurulduktan sonra Türkiye'nin Avrupa Ekonomik Topluluğu'na girmesine ateşli biçimde karşı çıkması[163], MNP'nin Amerika'nın 1969'da belirlediği yeni stratejiyi gerçekleştirmek üzere kurulduğunu gösteriyordu.

Erbakan, MNP Lideri olarak dua ediyor

"Konsantrik Dış Çizgiler" ve Milli Nizam Partisi

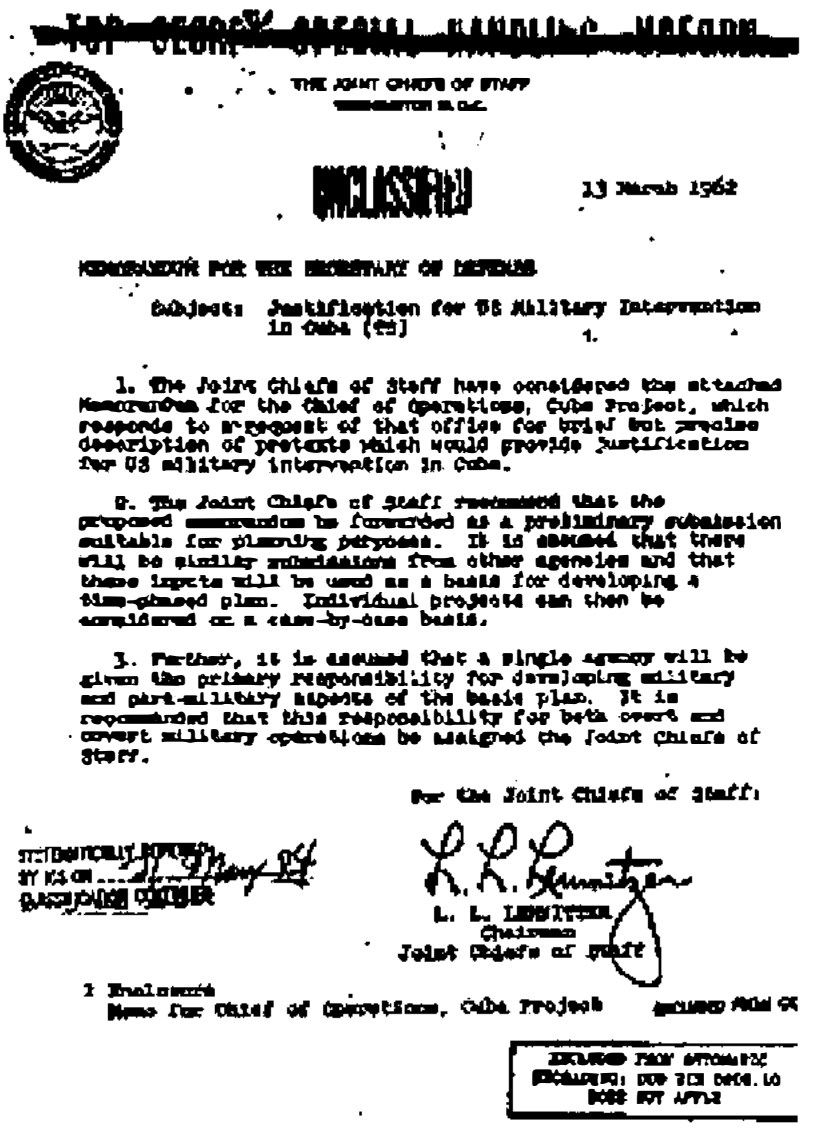
Erbakan'ın Milli Nizam Partisi'ni kurduğu 1970 yılında, Amerika, Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun Amerika'dan uzaklaşıp Sovyetlere yakınlaşan bir siyasi çizgiye yönelmesine karşı, ***"Konsantrik Dış Çizgiler İlkesi"*** adı verilen bir yeni ilke benimsemişti. Emekli Amiral Vedii Bilget, "Girdap" adıyla yayımlanan anılarında, 1960'lı yılların sonlarına doğru geliştirilen bu yeni Soğuk Savaş politikasını şöyle açıklıyordu:

> 1970, Amerika'ya yeni bakış açıları getiriyordu. General ve Amiraller, Matthew Ridgway, Andrew Jackson Goodpaster,

Maxwell Davenport Taylor, Lyman Luis Lemnitzer ve Elmo Russell Zumwalt, Ulusal Güvenlik Danışmanı Zbignew Brzezinski'nin istemiyle biraraya gelmişlerdi. (...) Zamanla *"Konsantrik Dış Çizgiler İlkesi"* adını alacak tasarının ilk adımları atılıyordu. Küresel *"Konsantrik Dış Çizgiler"*in bir ucu Kore'de bir ucu Türkiye'deydi. Güneydoğu Asya, Avrupa güvenliği ve Ortadoğu sorunları, bu çizgiler içinde birbiriyle ilişkilendiriliyordu. (...) Lemnitzer'e göre: ***"1967'den (Altı günlük Arap-İsrail Savaşı'ndan) sonra, Sovyetler'le Arap dünyası arasındaki yakınlaşmalar ve bölgede Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun da Amerika ile bir etkinlik çekişmesi içerisine girmesi, Ortadoğu'yu en önemli alan kılmaktadır. Bölge'de Konsantrik Dış Çizgi'yi koruyan Türkiye'de de Sovyetler'e karşı belli bir yumuşama gözlenmektedir. Kaldı ki, iki ülke arasında büyük çaplı ekonomik bağıtlar kurulmaktadır. Üstelik Türkiye Avrupa Ekonomik Topluluğu'na girme hazırlığındadır. Ankara Anlaşması uyarınca, geçiş dönemi protokolü imza aşamasındadır. Bu durum, Roma Andlaşması'nın olmazsa olmaz kuralı olan çoğulcu demokratik düzenin tüm hak ve özgürlükleriyle işlemesi anlamındadır. Oysa Türkiye toplum yapısı ve bir kaç yıldır süregelen sol eğilimlerin egemenleşmesi ortamında ve Ortadoğulu kimliği ile buna hazır değildir. Amerikan etkinlik alanından kayması güçlü olasılıktır. Hükümet (1965'te Başbakan Süleyman Demirel'in kurduğu Adalet Partisi Hükümeti-eb) bu gidişi durdurmakta her bakımdan yetersizdir."*** (Lemnitzer'in) Bu saptaması ışığında bölgede yeni bir strateji oluşturulmasına girişilecektir.[164]

General Lemnitzer, Amerika'ya göç etmiş bir Alman-Yahudi ailenin çocuğuydu; CFR diye bilinen Dış İlişkiler Konseyi (Council of Foreign Relations) üyesiydi; Gladio adıyla bilinen NATO Özel Kuvvetler örgütlenmesini gerçekleştirmişti; 1962'de Küba'yı işgale bahane sağlayabilmek üzere hazırladığı *Northwoods Planı*'yla, Kübalıları Amerika'ya saldırmış gibi gösterecek eylemler tasarlamıştı.[165] Kennedy bu planın uygulanmasına karşı çıkınca öldürülmüştü. Özetle Lemnitzer Amerikan Derin Devleti'nin komutanlarındandı. Türkiye'yi Avrupa'dan ve Sovyetler'den uzaklaştırma stratejisinin kuramcıları arasında bulunan NATO komutanı ve Özel Kuvvetler Gladio örgütleyi-

cisi Lemnitzer'in imzası, Küba'yı Amerika'ya saldırmış gibi göstererek işgal etmeye yönelik planın altında yer alıyordu:

THE JOINT CHIEFS OF STAFF

13 March 1962

MEMORANDUM FOR THE SECRETARY OF DEFENSE

Subject: Justification for US Military Intervention in Cuba (TS)

1. The Joint Chiefs of Staff have considered the attached Memorandum for the Chief of Operations, Cuba Project, which responds to a request of that office for brief but precise description of pretexts which would provide justification for US military intervention in Cuba.

2. The Joint Chiefs of Staff recommend that the proposed memorandum be forwarded as a preliminary submission suitable for planning purposes. It is assumed that there will be similar submissions from other agencies and that these inputs will be used as a basis for developing a time-phased plan. Individual projects can then be considered on a case-by-case basis.

3. Further, it is assumed that a single agency will be given the primary responsibility for developing military and para-military aspects of the basic plan. It is recommended that this responsibility for both overt and covert military operations be assigned the Joint Chiefs of Staff.

For the Joint Chiefs of Staff:

L. L. LEMNITZER
Chairman
Joint Chiefs of Staff

1 Enclosure
Memo for Chief of Operations, Cuba Project

"Çok Gizli" damgalı bu belge 18 Kasım 1997'de Kennedy suikastını araştırma kurulu [John F. Kennedy Assassination Records Review Board] tarafından gizliliği kaldırılarak kamuya açıklanmıştır.

APPENDIX TO ENCLOSURE A

DRAFT

UNCLASSIFIED

MEMORANDUM FOR CHIEF OF OPERATIONS, CUBA PROJECT

Subject: Justification for US Military Intervention in Cuba (TS)

1. Reference is made to memorandum from Chief of Operations, Cuba Project, for General Craig, subject: "Operation MONGOOSE", dated 5 March 1962, which requested brief but precise description of pretexts which the Joint Chiefs of Staff consider would provide justification for US military intervention in Cuba.

2. The projects listed in the enclosure hereto are forwarded as a preliminary submission suitable for planning purposes. It is assumed that there will be similar submissions from other agencies and that these inputs will be used as a basis for developing a time-phased plan. The individual projects can then be considered on a case-by-case basis.

3. This plan, incorporating projects selected from the attached suggestions, or from other sources, should be developed to focus all efforts on a specific ultimate objective which would provide adequate justification for US military intervention. Such a plan would enable a logical build-up of incidents to be combined with other seemingly unrelated events to camouflage the ultimate objective and create the necessary impression of Cuban rashness and irresponsibility on a large scale, directed at other countries as well as the United States. The plan would also properly integrate and time phase the courses of action to be pursued. The desired resultant from the execution of this plan would be to place the United States in the apparent position of suffering defensible grievances from a rash and irresponsible government of Cuba and to develop an international image of a Cuban threat to peace in the Western Hemisphere.

Amerikalı General Lyman Luis Lemnitzer

1963'te NATO Müttefik Kuvvetler Komutanı olan Yahudi kökenli Siyonist Amerikalı General Lyman Luis Lemnitzer, Temmuz 1969'da emekliye ayrılmadan önce, kendisi gibi Yahudi kökenli olan CFR Kurucusu Amerikan Ulusal Güvenlik Danışmanı Zbignew Brzezinski ile birlikte, hem Avrupa'yı ve Sovyetler Birliği'ni Ortadoğu'dan kovmak, hem de Türkiye'yi Avrupa'dan ve Sovyetler Birliği'nden koparmak amacıyla yeni bir Amerikan stratejisi oluşturuyordu. Vedii Bilget'in *Konsantrik Dış Çizgiler* olarak Türkçeleştirdiği bu yeni stratejinin özgün adı *"Concentric Circles"* ve düşün babası Zbignew Brzezinski'ydi. Tasarı, ilginçtir; tam da Türkiye'nin Avrupa Ortak Pazarı'na geçiş dönemi protokolü imzalanma aşamasında iken, 1969 yılı ortalarında biçimlenmişti.[166]

Amerika 1960'ların ikinci yarısında karşılaştığı yeni sorunları çözmek üzere geliştirmişti bu *"Konsantrik Dış Çizgiler"* kuramını. 1946'dan 1966'ya dek yürürlükte olan eski Soğuk Savaş kuramı, yalnızca Sovyetler Birliği'ne ve Komünizm'e kar-

şıydı. Oysa 1960'ların sonuna doğru durum değişmişti. Amerika'nın Sovyetler'e karşı birleştirmeye çalıştığı Avrupa, Amerika'ya bağımlı bir *federasyon* olacağına, Fransa tarafından Sovyetler'e yaklaştırılarak Amerika'ya karşıt bir *konfederasyon* olma yönünde ilerliyordu. Yeni durum yalnızca Sovyetler'i ve Komünizm'i düşman olarak gören yürürlükteki Soğuk Savaş yöntemleriyle çözümlenemezdi. Yeni duruma uygun yeni bir Soğuk Savaş yöntemi gerekliydi. *"Konsantrik Dış Çizgiler"* kuramı, bir yandan Sovyetler'i çökertme çalışmalarını sürdürürken, bir yandan da Amerika'dan uzaklaşarak Sovyetler'le birlikte *"Atlantik'ten Urallar'a Büyük Avrupa"* kurmaya yönelen kapitalist-emperyalist De Gaulle Fransa'sını dizginlemeyi amaçlıyordu. Bu bağlamda, yalnızca Fransa'nın değil, Fransa'nın politikalarını uygulayarak hem Sovyetler Birliği'yle hem de Avrupa Ekonomik Topluluğu'yla bağlantılar kurup tıpkı Fransa gibi Amerika'dan uzaklaşmakta olan Türkiye'nin de Sovyetler Birliği'nden ve Avrupa Ekonomik Topluluğu'ndan uzaklaştırılması gerekiyordu.

Türkiye, Avrupa Ekonomik Topluluğu'na üyelik için 31 Temmuz 1959'da Menderes döneminde başvurmuştu; bu tarihte Avrupa Ekonomik Topluluğu Amerikan güdümündeydi; sorun yoktu; öyle ki Avrupa Ekonomik Topluluğu, Türkiye'nin ortaklık başvurusunu Amerika'nın da onayını alarak kabul etmişti. İsmet İnönü 12 Eylül 1963'te Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Ankara Antlaşması'nı imzalarken yine sorun çıkmamıştı; çünkü o tarihte de Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Amerika arasında su yüzüne çıkmış bir uzlaşmazlık bulunmuyordu. Sorun Şubat 1966'da Fransa'nın NATO askeri kanadından ayrılması ve Haziran 1966'da De Gaulle'ün Sovyetler Birliği'ne gidip *"Atlantik'ten Urallar'a Büyük Avrupa"* sloganını yinelemesiyle patlak verdi. De Gaulle 30 Haziran 1966 günü Sovyet radyo ve televizyonunda yayımlanan veda konuşmasını: *"Çok yaşasın Sovyetler Birliği! Çok yaşasın Sovyet-Fransız dostluğu!"* tümceleriyle sonlandırmıştı.[167] Bunun üzerine Sovyetler Birliği, De

Gaulle'ün tam 8 metre uzunluğunda bir anıtını dikecekti Moskova'ya.

De Gaulle'ün Moskova'daki 8 metrelik anıtı

Amerikan şemsiyesi altına sığınan diğer ülkelerin de Fransa'nın açtığı yoldan giderek Sovyetler'le iyi ilişkiler kurmasını kendisi için bir felaket olarak gören Amerika, bu gidişi önlemek üzere *"Konsantrik Dış Çizgiler"* kuramını geliştirmiş; dünya ölçeğinde uygulanacak bu kuramın Türkiye'ye ilişkin bölümünde, Lemnitzer'in az önce aktardığımız sözlerinden anlaşılacağı üzere, Fransa'nın açtığı yoldan giderek Sovyetler'e yaklaşan Türkiye'nin Sovyetler'den uzaklaştırılması ve ortaklığa yöneldiği Avrupa Ekonomik Topluluğu'ndan kopartılması amaçlanıyordu. Brzezinski ve Lemnitzer gibi Hıristiyan-Siyonist-Yahudi CFR üyelerince alınan karar uyarınca, 1965'te Amerikan desteğiyle iktidara gelmesine karşın bir süre sonra Amerikan çizgisinden saparak Avrupa'yla ve Sovyetler'le iyi ilişkiler sürdürmesi önlenemeyen Adalet Partisi Hükümeti yıkılacak, Avrupa'ya ve Sovyetler'e düşmanlık politikası güden, Avrupa Ortak Pazarı yerine gözünü Ortadoğu'ya çevirip Ortadoğu'da İslam Ortak Pazarı ve İslam Birliği örgütleyecek bir başka hükümet kurulacaktı.

Avrupa'yı emperyalist olarak niteleyen bir parti vardı. 1961'de kurulan Türkiye İşçi Partisi... Odalar Birliği Sekreteri Erbakan 1967'de Avrupa'yı överek Türkiye'yi Avrupa Ortak Pazarı'na sokmaya çalışmaktayken, Türkiye İşçi Partisi 1967'de *"Avrupa Ekonomik Topluluğu'na Hayır!"* diyordu. Parti'nin öncülerinden Sadun Aren, 12 Ekim 1967'de Milliyet gazetesinde yayımlanan "İktisadi İlişkiler Değişmeli" başlıklı yazısında *Avrupa ile değil, Ortadoğu ülkeleriyle Ortak Pazar kurmayı* savunuyordu.[168] Türkiye İşçi Partisi 24-30 Aralık 1968'de *"Montaj Sanayi ve Ortak Pazar'a Hayır Haftası"* düzenlemiş, *"Onlar ortak biz Pazar! İşte size Ortak Pazar!"* sloganlarıyla çınlayan etkinliklerde, partinin hazırladığı şu bildiri dağıtılmıştı:

> Günümüzde soygun, kanun, nizam, anlaşma yoluyla yapılır. Avrupa devletleri (Fransa, Almanya, Belçika, İtalya, Lüksemburg ve Hollanda) kendi aralarında bir ortaklık, bir birlik kurmuşlar. Adına da "Avrupa Ekonomi Topluluğu" (Yani Ortak Pazar) demişler. Kısaca Avrupa devletleri kendi aralarında bir ortaklık kurmuşlar. Ve sonra başlamışlar mallarını pahalı pahalı satacakları pazarlar aramaya. Biz Ortak Pazar'a girersek ne olur, olsa olsa ortak devletlerin pazarı oluruz. Çünkü Ortak Pazar'a girince:
>
> 1-GÜMRÜK DUVARLARI KALKACAK: Gümrük duvarları kalkınca Avrupa sanayi ürünleri Türkiye'ye gümrüksüz girecek, o zaman bizim yerli sanayiimiz çökecek. Çünkü bizim yerli sanayimiz Avrupa sermayesi ile rekabet edemez, ezilir gider.
>
> 2-SERBEST SERMAYE DOLAŞIMI OLACAK: Yani Avrupalı patronlar daha rahat bir biçimde Türkiye'ye sermaye getirip götürecek yani Türkiye tam bir Pazar olacak. O zaman bizim yerli sermayemiz tamamen batacak.
>
> 3- TÜRK PARASI BAĞIMSIZLIĞINI YİTİRECEK: Çünkü batılı patronlar diledikleri zaman Türkiye'ye sermaye getirip Türk parasının değerini düşürecekler.
>
> 4- Ortak Pazar'a girerek ortakların pazarı olan TÜRKİYE EKONOMİK BAĞIMSIZLIĞINI TAMAMEN YİTİRECEKTİR. Önemli yatırımları, yabancılar planlayıp yapacaklar. Elbette ki kendi çıkarları için planlar yapıp uygulayacaklar.

Kısaca Ortak Pazar'a girmek, Türkiye'nin ekonomik bağımsızlığını tamamen yitirerek ortaklara pazar olması yani Türkiye'nin intihar etmesidir.[169]

Demek ki "solcu" Türkiye İşçi Partisi, iktidara gelecek olsa, Türkiye'nin Avrupa Ekonomik Topluluğu ile ilişkisini kesecek ve **Brzezinski ile Lemnitzer'in tasarladıkları yeni Amerikan stratejisine uygun biçimde, Türkiye'yi Ortadoğu'ya yönelteceklerdi.** Türkiye İşçi Partisi'nin dış politika çizgisi Amerika'nın işine gelebilirdi, ancak onun *sosyalist* ve *laik* niteliği Amerikan dış politikasına ters düşüyordu. Türkiye'yi 1946'da Soğuk Savaş'ın başlamasından bu yana ***dine dayalı** bölgesel federasyonlar kuramı* gereğince, *Ortadoğu **İslam** Federasyonu*'na yöneltiyordu Amerika... Türkiye'de Avrupa'yla ve Sovyetler'le işbirliğine karşı çıkacak bir parti isteyen Amerika, bu partinin TİP gibi *sosyalist* ve *laik* değil, tersine İslamcı ve dinodaklı olmasını yeğliyordu. İşte ABD'nin ve NATO'nun çizgisine upuygun bir *Siyasal İslamcı* parti, Ekim 1969 seçimlerine Konya'dan bağımsız aday olarak milletvekili seçilen Necmettin Erbakan tarafından kurulacak ve 1967'de -parti kurulmadan önce- Avrupa Ekonomik Topluluğu'na girmeyi savunan Erbakan, yıllardır solcu Türkiye İşçi Partisi tarafından en yüksek sesle dile getirilen Avrupa Ortak Pazarı'na karşıt görüşlerin tümünü, sözcüğü sözcüğüne kopyalayarak, 1970'te kuracağı Milli Nizam Partisi'nin programına yazacaktı.

Erbakan'ın İslamcı MNP'si

Anglo-Amerikan Hıristiyan-Siyonist Güdümlü

Hıristiyan-Siyonist Derin Dünya Devleti, Soğuk Savaş döneminde Müslümanları Sovyetlere karşı örgütleyip silahlandırarak *Cihad*'a sürmeyi iş edinmişti. Erbakan'ın partisi, Brzezinski, Lemnitzer, vb. gibi Hıristiyan Siyonist Yahudi CFR kuramcılarının 1968-1970 arası geliştirdikleri *"Konsantrik Dış Çizgi"* politikası doğrultusunda Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ve Müslümanları *Sovyetler Birliği'nden ve Avrupa Ekonomik Topluluğu'ndan uzaklaştırarak, Ortadoğu'da **Sovyetler Birliği'ne düşman bir İslam Birliği** kurmaya yönelik* çalışmalar yapacaktı.

1967'de Odalar Birliği Genel Sekreteri iken Avrupa Ekonomik Topluluğu'na katılmayı savunan Erbakan'ın, 1969-1970'te çark edip Avrupa Ekonomik Topluluğu'na karşı Ortadoğu İslam Birliği'ni savunan Milli Nizam Partisi'ni kurması; Amerika'nın *"Konsantrik Dış Çizgiler"* politikası gereği, Türkiye'yi Avrupa'dan ve Sovyetler'den uzaklaştırma kararıyla birlikte değerlendirilmesi gereken bir olguydu.

Belgeleri *"Türkiye'nin Siyasi İntiharı: Yeni Osmanlı Tuzağı"* adlı kitabımda (Otopsi yayınları, 9. basım, Ocak 2007) görüleceği üzere, Avrupa'da ***Hıristiyanlığa dayalı bir bölgesel federasyon***; Ortadoğu'da ***İslam'a dayalı bir bölgesel federasyon*** ve Uzak Doğu'da ***Konfiçyusçuluğa, Budizm'e dayalı bir bölgesel federasyon*** kurulması, 1946'da Hıristiyan-Siyonist Amerikalı diplomat William Bullitt tarafından ortaya konulmuş bir Soğuk Savaş politikasıydı. Amerika tarafından benimsenip 1946'dan sonra uygulamaya konulan bu Hıristiyan-Siyonist ***"dine dayalı bölgesel federasyonlar"*** **politikası**na göre, Avrupa nasıl *Avrupa Ortak Pazarı* ve *Avrupa Lirası* ile *Hıristiyanlığa dayalı bir bölgesel federasyon* kuracaksa, aynı biçimde Ortadoğu'da da *İslam Ortak Pazarı* ve *İslam Lirası* ile bir *Ortadoğu İslam Federasyonu* kurulmalıydı. Necmettin Erbakan'ın Milli Nizam Partisi, Hıristiyan-Siyonistlerin Sovyetler'e karşı *"dine dayalı bölgesel federasyonlar"* tasarısının Ortadoğu-İslam ayağını gerçekleştirmeyi görev edinmişti.

Türkiye'nin Ortadoğu'da Hıristiyan-Siyonistlerce dayatılan İslam Birliği'ni kurabilmesi için, herşeyden önce ülkenin *laik ulus devlet* niteliğini değiştirmek gerekiyordu. Bu nedenle Milli Nizam Partisi şu görüşleri savunuyordu:

> 163. madde kaldırılarak Müslümanlara mutlaka din hürriyeti (Türkiye Cumhuriyeti devletini din devletine dönüştürme özgürlüğü) verilmelidir. (...) Bütün Batılı ülkelerde din siyasete hakimdir. Hatta İsrail'de din devletin de üstündedir. Dinle devlet ayrı şeydir, birleşmez; boş laftır, uydurmadır. Gerçek değildir. Dinle devlet aynıdır. Beraber yürür. Ayrılmalarına imkan yoktur. Hilafetin gelmesinin bir çok büyük faydaları olabilir. Siyasi faydaları da...[170]

Erbakan'ın kurduğu Milli Nizam Partisi'nin çeşitli toplantılarında dile getirilen bu görüşler, 1945'ten bu yana Amerika'nın bir takım CIA görevlileri, W. C. Bullitt gibi diplomatları ve J. F. Dulles gibi Dışişleri Bakanları aracılığıyla Türkiye'ye dayattığı *Dünya İslam Birliği kurarak başına geçin* buyruğunun MNP'ce benimsendiğini gösteriyordu. Erbakan'ın ağzından çıkan bu sözler, o daha 19 yaşında iken Türkiye'ye gelip giden CIA şefleri tarafından çok sık yineleniyordu ve bu önerilerin patenti Erbakan'a değil, Hıristiyan-Siyonist Amerikalı Soğuk Savaş kurmaylarına aitti. Erbakan Hıristiyan-Siyonist Amerikalılar'ın 1945'ten başlayarak Türkiye'ye dayattıkları Pan-İslamizm'i papağan gibi yineliyordu yalnızca.

Yahudi Lobisi, Siyonizm ve Milli Nizam Partisi

Anti-Siyonist Söylem, Siyonist Eylem

Erbakan'ın *Milli Nizam Partisi*, Hıristiyan-Siyonist damgalı Amerikan ve NATO planlarına upuygun bir çizgi izlerken, seçimlerde başarı kazanabilmek ve hükümet olabilmek için oy toplayabilmek üzere dindar Müslümanların hoşuna gidecek söylemler üretiyor; *Anti-Siyonist* görünüyordu. Ancak bu yalnızca *görünüşte*, yalnızca *söylemde* kalan bir taktik çalışmaydı. Milli Nizam Partisi kurucularından Süleyman Arif Emre, *"Siyasette 35 Yıl"* adıyla yayımlanan anılarında, partinin *Anti-Siyonist* söyleminin, Anti-Siyonist eyleme dönüşmeyeceğine ilişkin, bugüne dek Erbakan tarafından yalanlanmamış ilginç bir görüşmeyi aktarırken, şöyle diyordu:

> Milli Nizam'ın büyük kongresinden **sonra** idi. Genel Başkan (Erbakan)'la görüşmek isteyen **Musa Saffet Bayramaşık** isminde (Kripto Yahudi) birisi **bana** geldi. **Kendisi Yahudi iken Müslüman olmuş**, mühim konularda söyleyecekleri varmış... Fazla ısrar edince görüştürmek zorunda kaldım. (Erbakan) Hoca, ben, bir de o var. Söze başladı:
>
> "-(Sn. Erbakan) Hoca, beni Amerika'dan **Washington'daki dünya Yahudi liderleri, vazifeli olarak** size gönderdi. Sizin partinizin gelişmesini dikkatle takip ediyorlar. (Hatta) **onlar, sizin partiniz gibi milletiyle bütünleşebilecek, güçlü bir siyasi iktidarın kurulmasını müspet karşılıyorlar.** Çünkü **böy-**

> **le olduğu takdirde, Türkiye tabiatıyla, Komünist Rus tehdidine karşı İsrail'i koruyan, bir Çin Seddi vazifesi yapmış** olacaktır. Ancak sizden önemli bir istekleri var. Siz her konferansınızda, dünya siyonizmine, masonluğa ve onların yan kuruluşları olan Lions ve Rotary kulüplerine çatıyorsunuz. Bundan son derece rahatsız oluyorlar. Ve bu aleyhteki kampanyadan vazgeçmenizi istiyorlar. Aksi halde partinizi kapatacaklar ve siyasi hayatınıza son vermek zorunda kalacaklar!" (Erbakan) Hoca cevap olarak:
>
> -Mademki bizim iktidar olmamız onların (Siyonistlerin) arzu ettiği bir şey, o halde *hissi* sebeplere kapılmayıp, **bizim (Anti-Siyonist) konuşmalarımızı müsamaha ile karşılamaları gerekir. Böyle bir şeye katlanmaları, sonunda elde edecekleri yararlar karşısında, önemsiz bir fedakârlık sayılır...**

Siyonistler, Milli Nizam Partisi'nin eyleminden, siyasi çizgisinden ve amaçlarından rahatsız olmadıklarını, tersine Milli Nizam Partisi'nin stratejisini İsrail'e ve Siyonizm'e yararlı bulduklarını, Erbakan'ın çalışmalarının İsrail'in ve Siyonizm'in işine geldiğini açıkça belirtmiş; *yalnızca* Erbakan'ın Anti-Siyonist *söyleminden* rahatsız olduklarını vurgulamışlardır. Buna karşılık Erbakan, *"Söylemimize bakmayın, eylemimize bakın; Siyonistler bizim Anti-Siyonist söylemimize katlanırlarsa, bizden pek çok yararlar sağlayacaklardır,"* diye özetlenebilecek bir yanıt vermiştir Yahudi Lobisi'nin temsilcisine. Erbakan'ın peşine takılan milyonlarca dindar Müslüman'ın Anti-Siyonist bir söylem kullanarak Siyonizm'e ve İsrail'e hizmet edilebileceğinden haberi yoktur.

Erbakan: "Yolumuz Suudilerin Yolu"

1969-1970'lerde MNP'liler şöyle sesleniyorlardı Müslüman kalabalıklara:

> Müslüman memleketler kendi aralarında bir Ortak Pazar yapmalıdır. MNP'nin yolu Suudi Arabistan yolu, Hicaz yoludur.[171]

Türkiye'de Panislamist Siyasal-İslamcılığın 1945'ten sonraki baş kışkırtıcısı olan ABD'nin istediği de -önceki bölümde belgelerini aktardığımız gibi- buydu. *Yolumuz Suudi Arabis-*

tan yoludur, diyen MNP'nin başı Erbakan, Suudi Arabistan'ın ABD'ye bağımlı bir yarı-sömürge olduğunu, *"Suudi Arabistan'ın yolundan gideceğiz,"* diyen bir Müslüman'ın bu yoldan gitmekle olsa olsa ABD'nin uydusu olacağını biliyordu. Bir MNP toplantısında şöyle diyordu Erbakan:

> Lozan Antlaşması, Müslümanlığın ortadan kaldırılması için bir oyundur.[172]

Erbakan, Lozan Antlaşması'nı Müslümanların gözünden düşürmek için bu antlaşmanın Müslümanlığa karşıt olduğu yalanını söylüyordu. Gerçekteyse Lozan Antlaşması'nın en inatçı düşmanı Amerika'ydı. Ne denli I. Dünya Savaşı'nda Osmanlı İmparatorluğu ile savaşa tutuşmadığı için Amerika'nın Lozan Antlaşması'na imza koyması zaten söz konusu değilse de, Lozan görüşmelerine gözlemci olarak katılan Amerikan temsilcileri, iki ülke arasında 1917 yılında kesilen ilişkileri yeniden kurmak amacıyla, 6 Ağustos 1923 günü, yine Lozan'da, Lozan Antlaşması'ndan ayrı bir Türk-Amerikan antlaşması imzalamışlar ve yeni Türkiye devletinin sınırlarını ve kapitülasyonların kaldırılmasını kabul etmişlerdi. Ancak Amerikan kongre ve senatosu, Lozan'da imzalanan bu ayrı antlaşmayı onaylamayı ***Türkiye'ye ve Lozan Antlaşması'na yüz kızartıcı ağır sövgüler yağdırarak*** reddetmişti.[173]

Erbakan'ın MNP'si Amerika'nın karşı olduğu her şeye karşıydı, ancak bunu *ABD öyle istediği için karşıyız* biçiminde değil, *Müslümanlık öyle gerektirdiği için karşıyız* biçiminde duyuruyordu. Erbakan'ın MNP'sinin Türkiye'nin Avrupa Ekonomik Topluluğu'yla ilişki kurmasına yönelik düşmanlığı da yine ABD'nin "Konsantrik Dış Çizgiler" politikasının bir gereğiydi, ancak o bunu da *Müslümanlığın gereği* olarak gösteriyordu:

> Ortak Pazar (Avrupa Ekonomik Topluluğu: AET) II. Dünya Harbi'nden sonra yıkılan **Avrupa'nın yeniden dünya hakimiyeti kurma projesi**dir.(...) Ortak Pazara girmek, **İslam aleminin başı olan Türkiye'**yi Hıristiyan pazarında eritmektir...[174]

1969'da İstanbul'a gelen Amerikan 6. Filosuna karşı gösteri yapan yurtseverlere saldırıp iki kişinin ölümüne ve yüzlerce kişinin yaralanmasına neden olan eli kanlı Amerikan İslamcıları da MNP çizgisinde buluşuyorlardı.

1969 seçimlerinden birinci parti olarak çıkan Adalet Partisi, Amerika'nın yeni stratejisine aykırı biçimde Avrupa ve Sovyetler'le iyi ilişkiler politikasını inatla sürdürünce bütçe oylamasında düşürülecek, hayır oyu veren Ferruh Bozbeyli önderliğinde 41 Milletvekili Demokratik Parti'yi oluşturacak; hükümeti kurma görevi yine Adalet Partisi'ne verildikten sonra, Amerikan stratejisi için Türkiye'de darbe ortamı oluşturmaktan başka yol kalmayacaktı.

12 Mart 1971 Askeri Müdahalesi ve Erbakan

12 Mart Muhtırası'yla Türkiye İşçi Partisi'ne olduğu gibi Milli Nizam Partisi'ne de kapatma davası açılacak; gelgelelim Türkiye İşçi Partililer hapishanelere doldurulurken, Milli Nizam Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan, elini kolunu sallaya sallaya İsviçre'ye gidecek ve dönüşünde şu açıklamayı yapacaktı:

> Ünlü bir üniversite kliniğinde ikibuçuk ay kadar tedavi gördük. Gayet iyi neticeler elde etti. İsviçre'deki tedaviler gayet faydalı gelmiş, kalb çarpıntıları, geceleri meydana gelen uykusuzluklar ve rahatsızlıklar dinmiştir. Bu gezinin hiçbir siyasi yönü yoktur.

Oysa İsviçre'de Caux'ta Evangelist Rahip Frank Buchman'ın "dinler arası diyalog" örgütlemesi yaptığı yaklaşık bin odalı dev bir şato vardı. Bu şatonun dinsel etkinliklerini *Türkiye'nin Siyasi İntiharı: Yeni Osmanlı Tuzağı* kitabımda (otopsi y. 9. basım Ocak 2007) geniş biçimde anlattım. Kimse Erbakan'a; *"İsviçre'de bulunduğunuz süre boyunca tedavi gördüm dediğiniz o üniversite kliniğinin adı nedir, adresi nedir?"* diye sormadığı gibi, *"İsviçre'de daha önce pek çok tarikat şeyhinin ağırlandığı, Arusi Tarikatı'nın şeyhi Ömer Fevzi Mardin'in çok iyi tanındığı Ahlaki Seferberlik (Moral Re-Armament) örgütü şatosuna gittiniz mi?"* sorusunu da yöneltmeyecekti.

Erbakan, 12 Mart Askerî yönetimi iş başındayken, elini kolunu sallaya sallaya İsviçre'ye gidecek, elini kolunu sallaya sallaya Türkiye'ye dönecek; Türkiye İşçi Partisi yöneticileri zindanlarda ezilirken o kent kent dolaşarak kitlelere söylevler çekecek; aralarında Aytunç Altındal'ın bulunduğu İsviçre Devlet Televizyonu ekibi, Erbakan'ın yurt gezisinde kalabalıklara yaptığı konuşmaları görüntüleyecekti.[175]

ABD-Avrupa-Rusya üçgeninde Türkiye
ve Amerikan Güdümlü Siyasal-İslamcılık

1970'li yıllarda Avrupa'da, *Sovyetler ve ABD'nin dışında üçüncü bir güç olmak düşüncesi* yayılmış, öyle ki, Amerikan yapımı sinema filmlerinin Avrupa Topluluğu ülkelerinde izlenmesine dahi karşı çıkılmaktaydı. Batı Avrupa ülkeleri, ABD'nin sömürü alanına giren pek çok ülkeye çengel atmışlardı. 1973 Arap-İsrail Savaşı'nda ABD'ye karşıt bir tutum takınarak Arapları destekleyen Avrupa Topluluğu, Sovyetlere karşı ABD'nin yanında olmakla birlikte, diğer konularda ABD ile çatışır durumdaydı. Öyle ki, ABD Dışişleri Bakanı Kissinger, 23 nisan 1974'te yaptığı bir basın toplantısında,

- Avrupa'nın ***saldırgan bir bağımsızlık*** edindiğini;
- 1945'ten sonra Sovyetlere karşı ABD'nin çabalarıyla kurulmuş, ABD'nin girişimleriyle örgütlenmiş ve varlığını ABD'ye borçlu olan Avrupa Topluluğu'nun, ***ABD'ye karşı düşmanca bir tutum*** izlemeye başladığını;
- AET'nin ABD ürünlerinin Avrupa'da satılmasını önlemek üzere korumacılık yaptığını söylemiş,
- ve Avrupa Topluluğu'nu uluslararası konularda **ABD'ye danışmadan tutum belirlemek** ve ***ABD'ye bir takım dayatmalarda bulunmak***la suçlamıştı.[176]

ABD, 1974'te *Avrupa Topluluğu*'na "Besle kargayı oysun gözünü!.." dercesine ateş püskürüyor; uydusu Türkiye'yi Avrupa Topluluğu'ndan da, Sovyetler Birliği'nden de olabildiğince uzak tutmaya çalışıyordu. Amerika'nın bu politikası Sovyetler Birliği yıkılana dek sürecek, ve 12 Eylül 1980 askeri darbesi,

tam da o yıllarda Amerika'nın istediği gibi, Türkiye'yi Avrupa Topluluğu'ndan ve Sovyetler'den uzaklaştırarak, Ortadoğu'ya, İslam Birliği'ne yaklaştıracaktı.

12 Eylül 1980:

ABD'nin "Yeşil Kuşak" Darbesi

ve Türkiye'de Siyasal-İslamcılığın yükselişi

Sovyetler Birliği'nin Aralık 1979'da Afganistan'a ordu birlikleri göndererek yönetimdeki yandaşlarını korumaya davranması, ABD ile SSCB arasındaki Soğuk Savaş'ı doruğa tırmandıran bir olaydı. İki dev güç, son kozlarını var güçleriyle oynarken Amerikan yandaşı Türkiye'de gerçekleşen 12 Eylül 1980 vurgunu, özünde, Türkiye Cumhuriyeti devletini Atatürkçü görünerek Atatürk çizgisinden koparıp, ABD Ortadoğu uzmanlarının 1945'lerde ortaya attığı *Türk-İslam Sentezi* çizgisine oturtmak amacıyla girişilmiş, ABD onaylı bir karşı devrim, bir Panislamist Siyasal-İslamcılık eylemiydi:

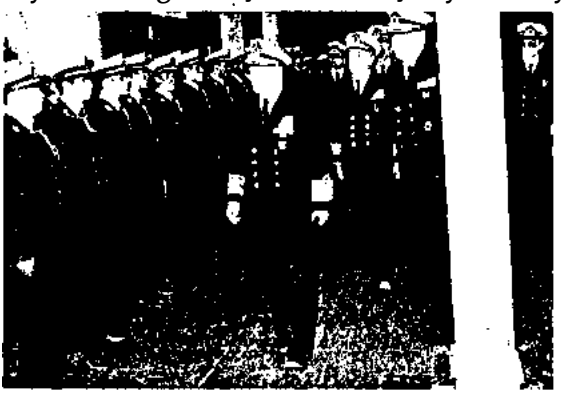

12 Eylül 1980-Hürriyet

ABD, İslam'ı Soğuk Savaş yıllarında kendi çıkarları için kullanmıştır. RAND firmasının askeri stratejistlerinden Albert Wohlstetter'ın oluşturduğu stratejiye göre Pakistan, Türkiye ile İslam kuşağının Körfez ve Çin'le bütünleşmesi sağlanmalıdır. Wohlstetter'a göre bir istikrarsızlık unsuru olan İslamiyet, Türkiye gibi müttefik ülkelerde kontrol altına alınmalı, düşman ülkelerde -Sovyetler Birliği gibi- teşvik edilmelidir.[177] RAND için hazırlanan doktrin, daha sonra ABD'nin resmi doktrini haline gelmiştir. ABD Başkanlarından Jimmy

Carter'ın ulusal güvenlik işleri danışmanı **Zbigniew Brezinski**: *"Müslümanlığın komünizme kalkan oluşturduğunu"* söylüyordu. Rusya'yı **Yeşil Kuşak**'la çevrelemek fikri de ABD kökenlidir. **Türkiye'nin 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra Çin, Pakistan, Kuveyt, Birleşik Arap Emirlikleri, Mısır, Tunus ve Suudi Arabistan'la ilişkilerin sıklaştırılması, bazı** nedenler yanında, bu çerçevede gündeme gelmiştir.[178]

Amaçlarından en önemlisi Türkiye Cumhuriyeti devletini Atatürk'ün bilimgüder (laik) çizgisinden ayırıp, Sovyetler'e karşı Amerika'nın dayattığı dingüder "Yeşil Kuşak" çizgisine oturtarak, Türkiye'de Sovyet yandaşlığının yayılmasını din yoluyla önlemek ve Sovyet yayılmasına karşı bir din kalkanı oluşturmak olan 12 Eylül yönetimi, ne denli bir yandan Erbakan'ın MSP'sini kapatıp yargılıyor ve Atatürkçülük söylevleri çekiyorsa da, öte yandan Erbakan'ın MNP'den bu yana savunduğu bir takım dinci atılımları gerçekleştirmeye çalışıyordu. Bir yandan Erbakan'ı *"Niçin İslam Ortak Pazarı istiyorsunuz, niçin okullarda zorunlu din dersi istiyorsunuz, niçin yasaların din kurallarına uydurulmasını istiyorsunuz; bütün bunlar 163. maddeye aykırıdır"* diye yargılayan 12 Eylül yönetimi, öte yandan kendi elleriyle okullara zorunlu din dersi koyuyor, Başbakan Bülent Ulusu'yu İslam Konferansı'na gönderiyor, orada Türkiye öncülüğünde bir İslam Ortak Pazarı kurulmasını savunuyor ve Türkiye'de yasaların şeriata uydurulacağına ilişkin bir anlaşmayı imzalıyordu.[179]

12 Eylül'ün Başbakanı Bülent Ulusu denetlemede

12 Eylül yönetimi MSP'yi kapatmış yöneticilerini yargılıyordu evet, gelgelelim MSP'lilerin yargılama günleri hep Cuma'ya denk getiriliyor ve MSP'liler Mamak'taki askeri birliğin camisinde topluca Cuma namazı kılabiliyorlardı. Mamak'taki tümen camisinin imamı, ülkeyi şeriat düzenine döndürmekle suçlanan MSP yöneticilerine şöyle vaaz veriyordu:

> Bir müminin birinci vazifesi, şeriat-ı garrayı Muhammediyye'yi ihya etmek, diriltmektir. Eğer o şeriat yürürlükten kaldırılmışsa, onu yürürlüğe koymak için cihad etmektir. Kur'an nizamını tekrar yürürlüğe koymak için fiilen mücedele etmek zorundayız. Bunu hapis ya da idam korkusuyla yapmaktan kaçanlar, Allah katında büyük cezaya çarptırılacaklardır.[180]

İşte 12 Eylül yönetimi bir yandan MSP'lileri *şeriatçı* diye yargılayan, öte yandan tümen camilerinde *şeriat* vaazları çektiren böyle bir yönetimdi. 12 Eylülcüler MSP'lilere şunu demek istiyorlardı: *"Yalnı size ne oluyor!? Bu memlekete gavur buyruğuyla şeriat getirmek gerekirse onu da biz yaparız!"*

Erbakan'ın Milli Selamet Partisi'nden Eski Devlet Bakanı Süleyman Arif Emre, "Siyasette 35 Yıl" adıyla yayımladığı anılarının 3. cildinde, partilerini kapatıp kendilerini yargılayan 12 Eylül yönetiminin, tümüyle partinin politikasını uygulamasına şaşarak şunları yazıyordu:

> (...) Mamak Mahkemeleri duruşmalarına apar topar götürüyorlardı. (...) Üstelik duruşmalarda sordukları şeyler de bari ciddi olsa. (...) İlkin Necmeddin (Erbakan) Bey'e sorgu safhasında "Niçin okullara konulan din derslerini mecburi hale getireceğiz dediniz? Bunlar 163. maddeye aykırıdır." Diye sorgu safhasında yüklenmişler. Ama ikinci ifade safhasına kadar Konsey (Kenan Evren Başkanlığında 12 Eylül Yönetimi) din derslerinin mecburi kılınacağı için Anayasa'ya madde konulacağını açıklamış ve de o zamanki (12 Eylül dönemi) Başbakan Bülend Ulusu, İslam Konferansı'nda Türkiye'yi temsilen "Biz İslam Ortak Pazarı istiyoruz," demiş. Tabii Erbakan arkadaşımız taşı gediğine koymuş. Savcılara; "Bak, bize isnad ettiğiniz gericilik fiillerini Sayın Evren ile Sayın Ulusu işlediler. Öyleyse ne duruyorsunuz? Onları da tutuklayarak bizim

yanımıza getirsenize..." Cevap vermişler: "Yoo, öyle şey olmaz, onların statüsü ayrı..." Bizler 12 Eylül hareketi olunca, gelen askeri yönetimin, bizim ilk defa yeni bir yörüngeye oturttuğumuz dış politikayı değiştireceğinden endişe ediyorduk. (...) Ama tam tersine, bizim bu konuda başlattığımız ve geliştirdiğimiz münasebetleri daha da geliştirmek için çaba sarfediyorlardı. (...) Askeri yönetim, bir taraftan bizleri bu işleri yaptık diye yargılatırken, diğer taraftan çizdiğimiz dış politika çerçevesi dışına çıkamamışlardı. Bizler onların cezaevinden çıkamazken onlar da bizim fikir çerçevemiz içerisinde hapis olup kalmışlardı. Sonradan Kenan Evren Paşa, İslam Ülkeleri İktisadi Teşkilatı (İSEDAK)'ın fahri başkanı olmayı kendisine şeref saymıştı. 12 Eylül yönetiminin bu durumu bizim aleyhimize açtırılan davanın kendilerine göre var olan fikri ve manevi temellerini yıkmış, dava tezatlar komedisi haline gelmişti.(...) Bize kadar gelen haberlere ve belgelere göre, Bülend Ulusu Başbakan olarak İslam Konferansı'na ülkemizi temsilen gittiği zaman, bütün İslam ülkelerinin aldığı bir karara katılarak. Bizim kanunlarımızın da Kur'an hükümlerine uygun hale getirilmesine dair bin anlaşmayı imzalamış. Bu belge hakkında bilgi ve vesika geçmişti elimize. Halbuki bizler böyle olmasını istediğimiz için yargılanıyorduk. Yani hem bizi Kur'an ahkamı istiyorsunuz diye tutuklattırıyorlardı, hem de aynı manaya gelen ve devleti ilzam eden bir anlaşma imzalıyorlardı. Tabii bu bir tezattı. Bizim savunmamızda bu durumdan yararlanmamız mümkündü. Fakat istişare sonunda lehimize netice verecek olsa dahi bu savunmayı mahkemede açıklamaya karar verdik. Çünki: Mevcut hükümetin ülke yararları için gizli veya aşikar böyle bir taahhütnameyi imzalamış olmasını, şahsi çıkarımıza alet etmeyi içimize sindiremedik. (...) Bizler içeride iken, 12 Eylül müdahelecilerinin, daha önceleri Meclis'e sunduğumuz ve fakat henüz kanun haline getirememiş olduğumuz 10'dan fazla teklifimizi, bazı eklemeler ve çıkarmalar yaparak kanunlaştırdıklarına şahit olduk. (...) Mahkemede ilk ifadelerimizi vermeye başladık. (...) Beyanlarımızda, Milli Görüş'ün unsurları olan 7 prensibin (12 Eylül döneminde) devlet politikası haline geldiğini (...) anlattık, açıkladık. (...) 12 Eylül hareketinden sonra suçlanan kapatılan siyasi partilerden sadece Milli Selamet Partisi ve onu

temsil eden kadrolar aklanarak, yüzü ak, alnı açık olarak çıkmışlardı. (...) Elbette ki bu parlak netice bizlere Allah'ın bir lütfu idi." (age- sf. 279'dan 327'ye)

Süleyman Arif Emre, Amerika'nın "Bizim Çocuklar" dediği 12 Eylül darbecilerinin, Siyasal İslamcı Milli Selamet Partisi çizgisinde uygulamalar yaptığını ballandıra ballandıra anlatırken, bu durumun gerçekte Milli Selamet Partisi'nin de tıpkı 12 Eylül Darbesi gibi *Amerikancı* nitelikte olduğuna ilişkin kesin kanıt oluşturduğunu, kendi partilerinin tıpkı 12 Eylül Darbecileri gibi *NATO İslamcılığı* yapmakta olduğunun bir göstergesi sayılacağını görmezden geliyor.

Sovyetler'e karşı Hıristiyan-Siyonist *Yeşil Kuşak* tasarımı gereğince Amerika'nın Türkiye'yi din devletine dönüştürmesi ve İslam ülkelerinin önderi yapması gerekiyordu ve Amerika 12 Eylül öncesi Milli Selamet Partisi'nden ne bekliyorsa, 12 Eylül yönetiminden de onu bekliyordu. Taha Parla, 12 Eylül'ü irdeleyen yazılarında, Amerika'nın Türkiye'den din devleti beklentisini şöyle değerlendirmektedir:

Laiklik ve Türk-İslam-Nato Sentezi

(...) Türkiye, 12 Eylül 1980'den sonra laiklik konusunda 1920'lerin gerisine düşmüştür. (...) (12 Eylül öncesinde-) MHP'nin devletçi dinciliğiyle MSP'nin daha köktenci dinciliği, seçmenden sırasıyla **yüzde 7** ve **yüzde 9**'dan fazla oy alamamıştır. Kısacası **1980'lere gelinirken din, sosyolojik bir olgu olarak ciddi bir yükseliş grafiği çizmekte değildi.** (...) Dinin siyasetteki yeri,.. bir toplumsal ahlak sistemi ve ideolojik manipulasyon aracı olarak büyütülmüş ve meşrulaştırılmıştır. .. Sonuçta her türden dinsel görüş ve grup, bu meşruiyet şemsiyesinin altında hareketlenme olanağı bulmuştur. .. **Bu plan Türkiye'ye de özgü değildir. Amerikan sosyal bilimlerinde üretilen "yeniden gelenekselleşme" tezleri, daha doğrusu "yeniden gelenekselleştirme" ideolojisi, ABD güdümündeki Batı emperyalizminin nüfuz bölgesindeki Üçüncü Dünya ülkelerinde yürütülen politikaların rehberi olmuştur. .. Din kutusunun içi Asya'da İslamiyet'le, Latin Amerika'da Hıristiyanlıkla doldurulmaktadır.** Bu bakımdan **"Türk-İslam Sentezi"**, .. So-

ğuk Savaş'ın örtük sürekliliği çerçevesinde Türkiye'deki demokratik ve sol gelişmeleri durdurmak üzere tasarlanmış bir **"Türk-İslam-NATO Sentezi"**dir. Buradaki din, **NATO'nun denetimindeki devletin denetimi altındaki din**dir... Devletçi-dinci kadrolar büyük sayılar halinde, **imam-hatipli polis şefleri, kaymakamlar, valiler** olarak, devlet yönetiminde Silahlı Kuvvetlere ortak olmaya hazırlanmaktadır...[181]

12 Eylül'den sonra kamu yaşamında birçok önemli değişiklik meydana geldi. Bunlardan biri de din-devlet ilişkisi konusunda 60 yıldır sürmekte olan bir kültür savaşının ve siyasi mücadelenin taraflarının ve bunların güç konumlarının değişmesidir. 1980-1986 yönetimleri klasik Kemalist laiklik ilkesini hiç değilse kısmen ve fiilen terketmişler; dini devletin gözetiminde tekrar kamu yaşamının, hatta siyasi yaşamın sınırları içine almışlardır. (...) 12 Eylül'den sonra meydana geldiğini düşündüğüm değişiklik, yönetimlerin ve bürokrasinin klasik Kemalist laik çizgiyi bırakarak, **Türk-İslam Sentezi** adı altında (vurgu Türk'te) oluşmaya başlayan dinci bir milliyetçiliğe (vurgu milliyetçilikte) razı gelişleridir. (...)**1980'lere kadar neredeyse bir "alt kültür" statüsünde kalan dinin, ortodoks devletçi türü, artık "resmi ideoloji" ... olmak yoluna girmiş bulunuyor.** (...) Devlet kontrolünde dinci milliyetçilik, 1980'ler Türkiyesi'-ne özgü birşey de değil.(...) (Soğuk Savaş boyunca, SSCB'ye karşı ABD yandaşı olan) **Üçüncü Dünya ülkelerinde "vesayetçi demokrasilerle modernleşme" tezleri ve politikalarının tutmadığı görülünce, geliştirilen "bürok-ratik otoriter yönetimlerle yeniden gelenekselleşme" tezleri ve politikalarıyla uyum, belki de irtibat içinde. İkinci sınıf Amerikan Akademisyenlerince "sosyal bilimsel" dayanak kazandırılan bu tezler, ABD'li ve yerli uygulamacılar tarafından yalnızca sola değil, genel olarak demokrasiye karşı kullanılan devlet politikalarına dönüştürülüyor.**[182]

12 Eylül yönetimi, Amerika'nın Türkiye'ye 1945'ten başlayarak; *"bilimgüderliği (laikliği) bırakın, dingüder İslamcı bir devlet olun, diğer Müslüman ülkelerin önderliğini yaparak Sovyetlere karşı bir Dünya İslam Birliği kurun, Sovyetler Birliği'ndeki Müslüman*

Türklere de el atın, onları Sovyet yönetiminden kurtarın, Osmanlı gibi yayılın..." gibi öğütlerini gerçekleştirmeyi ülkü edinen "Türk-İslam Sentezi"ni benimsemiş askeri bir yönetimdi. 1982 Anayasası bu Amerikancı-İslamcı akımın ürünüydü ve 12 Eylül'den sonra Türk-İslam Sentezi yandaşlarınca yayımlanan Türkiye gazetesi, ABD'nin Türkiye'den din devleti beklentisini kamuoyuna yayın yoluyla benimsetmeyi kendisine görev edinmişti:

> 12 Mayıs (1986) da 270 000 tirajla bir yayın hamlesi yaptığını ilan eden Türkiye gazetesinin başyazısı. Gazetenin 10 yayın prensibinden 6.cısı şöyle:
>
> **Lider ülke idealini benimsemek**: Türk devletleri tarihin hemen her devrinde bulunduğu bölgenin liderliğini yapmıştır. Osmanlı devletinin kuruluşu da, imparatorluk haline geçişi de, o günkü dünyanın mecbur kıldığı şartlardan doğmuştur. Bugün de devletimize yakışan lider olmaktır. Biz bugünden yarına varolan bir millet değil, **milletlerin peşinden gittiği liderlik tecrübesi olan dualı bir milletiz.**[183]

Sanki yerli bir düşünceymiş gibi sunulan bu görüşler, daha önce aktardığım ve *Türkiye'nin Siyasi İntiharı: Yeni Osmanlı Tuzağı* adlı kitabımda da (Otopsi Yayınları, 9. basım, 2006) sayısız belgeleriyle gözler önüne serdiğim gibi, 1. Dünya Savaşı'nda Almanların Enver Paşa aracılığıyla gerçekleştirmeye çalıştığı, daha sonra Hitler'ce gerçekleştirilmeye çalışılan, ABD ile Sovyetler arasında Soğuk Savaş patlak verince ABD tarafından benimsenen *Hıristiyan güdümlü Panislamizm*'den başka bir şey değildi ve bir CIA görevlisinin 31 Ocak 1946 günlü *Millet* dergisinde yayımlanan (önceki sayfalarda aktardığımız) görüşlerinin kırk yıl sonra yinelenmesinden oluşuyordu. ABD 1945'ten başlayarak Türkiye'yi din devletine dönüştürmek amacını hiç terketmemiş, 1947'de ABD'li diplomat William C. Bullitt, 1956'da ABD Dişişleri Bakanı J.F. Dulles aracılığıyla yinelemiş ve 1970'li yılların sonuna doğru Zbignew Brezinski, vb. gibi ABD'li danışmanlar aracılığıyla "Yeşil kuşak" adı altında tazelemişti. 1945 yılından bu yana Türkiye'nin Amerikan güdümünde Dünya İslam Birliği kurmak üzere kolları sıvamasına en çok dua edenler de ABD güdümlü Vatikan Papaları olmuştu. 12

Eylül yönetiminin *ABD damgalı, Vatikan onaylı Türk-İslam Sentezi*'ni benimsediği gerçeğini, bu akımın sözcüleri de doğruluyor ve Aydınlar Ocağı Başkanı, Nokta dergisinin 22 Şubat 1987 günlü sayısında şöyle diyordu:

> Evet, Türk-İslam Terkibi tezimizin **1980 sonrasında Devlet katında bir kabul ve itibar gördüğü** doğrudur. Çünkü bu aklın ve ilimin ortaya koyduğu bir vakıadır. Nitekim **Atatürk Yüksek Kurulu'nun Türk-İslam Sentezi'ni benimsemesi**, bizim için sevindirici olmuştur. Niye böyle oluyor? Sağa sola bakıyorlar, başka çıkış yolu bulamayınca bu fikre geliyorlar.[184]

Aydınlar Ocağı Başkanı, 25 Ocak 1986 günlü İkibine Doğru dergisine verdiği demeçte, 12 Eylül vurgunculanının Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı Amerika'nın 1945'te ortaya attığı Türk-İslam Sentezi kuramıyla bağlantısını bir kez daha doğruluyordu:

> Atatürk Yüksek Kurulu, 20 Haziran 1986 günü Cumhurbaşkanı Evren başkanlığında toplanarak, **Türk-İslam Sentezi'ni temel alan bir kültürün bütün millete kabul ettirilmesine yönelik bir raporu benimsemiştir.**[185]

12 Eylül yönetiminin, orduda çoğunlukta olan Atatürkçü subayları karşılarına almamak için bol bol Atatürkçü söylevler çekerek sinsice yürüttükleri ABD damgalı siyasal dinci "Türk-İslam Sentezi" ve "Yeşil Kuşak" uygulamaları, gerçek Atatürkçü subayların bir karşı darbesine yol açmamak için Anayasa'daki laiklik sözünün kaldırılmasına dek vardırılmamış, 1982 Anayasası'nda *laiklik* sözü içi boşaltılarak kullanılmıştı.

16 Haziran 1983:

12 Eylül yönetimi imam-vali, imam bürokrat istiyor

12 Eylül yönetimi, üçüncü yılında, Amerikancı Türk İslamcılığını, eşdeyişle "Türk-İslam Sentezi" çizgisini devlete egemen kılmak ve Türkiye'yi Amerika'nın istediği gibi ılımlı İslamcı bir yönetime oturtmak üzere, imam-hatip öğrencilerine kapalı bulanan Siyasal Bilimler gibi devlet yöneticisi yetiren e-

ğitim kurumlarının kapısını imamlara açacak düzenlemelere yöneldi.

12 Eylül dönemi Genelkurmay ATASE Başkanı Tümgeneral Boğuşlu, Belgelerle Türk Tarihi Dergisi'nin 1985 yılı ikinci yayın dönemi ilk sayısında yayımlanan *"Türkiye'de Laiklik ve İrtica Üzerine Psikolojik Harekat"* başlıklı yazısında şöyle diyordu:

> Kur'an'ı Kerim'i ezbere bilen hafızların yanında Türkler bu mukaddes kitabı 10-15 dakikada ve 3-5 sahifede özetleyebilecek derecede bilgi sahibi olmalıdır. **Din adamı tipinde değişikliğe gidilmeli, her türlü meslekten; hakimden, savcıdan, avukattan, lise öğretmeninden, doktordan, gemi kaptanından yeni bir din adamları yetiştirilmelidir. Bu arada sayıları son yıllarda artan İmam Hatip Okulları reorganize edilmeli, bu okullara endüstriel, ticari, turistik vs. hüviyetler de kazandırılmalıdır.**[186]

Uğur Mumcu'nun öldürülmeden iki gün önce 22 Ocak 1993'te yayımlanan yazısı, 12 Eylül yönetiminin gerçek yüzünü ortaya koyan bu uygulamaları gündeme getirmekteydi:

Uğur Mumcu

> "1973 yılında çıkarılan Milli Eğitim Temel Yasası'nın 31. maddesi, liseleri bitirenlerin ancak **yetiştirildikleri yönde** yüksek öğrenim yapacakları ilkesini getirmişti. Bu madde ne zaman değiştirildi biliyor musunuz? Atatürkçülük adına yasa düzeninin getirildiği 12 Eylül döneminde. Bu madde **16 Haziran 1983** günü değiştirilerek, maddedeki **yetiştirildikleri yönde** yüksek öğrenim yapma koşulu kaldırıldı. Cumhurbaşkanı **Kenan Evren ve Milli Güvenlik Konseyi**, sabah akşam "Atatürk, Atatürk" diye diye **Atatürk'ün Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nu rafa kaldırarak imam-hatiplere yüksek öğrenim kapılarını açtılar."**

1945'ten bu yana palazlandırılan Amerikancı Panislamist Siyasal-İslamcılığın, bir adım sonra yönetimi tümden ele geçirip, Atatürkçü bilimgüder laik görüntüyü de kaldırarak, ileride Türkiye'yi bütünüyle dingüder bir devlete dönüştürebilmesine olanak sağlamayı görev edinen 12 Eylül'cüler, Amerika'nın kendilerine yüklediği bu görevi yerine getirmek üzere, yönetimi bir yandan Kürt kanı taşıdığını söyleyerek bölücülere sevimli görünen, öte yandan namazlarını büyük gösterişlerle kılarak Panislamist Siyasal İslamcı kesimin beğenisini toplamaya çalışan, iki elini başının üzerinde birleştirerek *eğilimleri kişiliğimde birleştiriyorum* diyen Amerikancı İslamcı Turgut Özal'a bırakarak, kışlalarına çekildiler.

Özal, 12 Eylül yönetiminin Atatürkçü görünerek -*çünkü başka türlü görünemezlerdi*- açtıkları Siyasal İslamcılık kapısından geçip, onların bir karşı eyleme yol açmamak için kullandıkları Atatürkçü görünümü de atarak, Anayasa'dan Atatürkçülüğü çıkartıp ülkeyi ABD'nin istediği ılımlı İslamcı yönetime ve *Amerikan güdümlü Panislamizme* götürmekle görevliydi. Kendi anlatısına göre *"Nakşibendi tekkesinde çorba içerek büyümüş"* ve bu çizgide olanların yuvalandıkları Aydınlar Ocağı'ndan yetişmiş bir Türk-İslam Sentezi savunucusu olan Turgut Özal, Mart 1984 seçimlerinden güçlenerek çıkınca, onun iki eliyle simgeleyip başının üzerinde birleştirdiği *Amerikancı bölücülük* ve *Amerikancı İslamcılık,* basın-yayında en sık kullanılan sözcükler oldu.[187] 1984'ten sonra Türkiye'de bilimgüder (laik) yönetim biçimini karalayarak, ABD'nin istediği din-güder İslam devletini savunan gazete, dergi, kitap, radyo ve televizyon yayınlarının sayısında büyük bir patlama görüldü.[188] Biricik işleri din devletini savunan yayınlar basmak olan yüzlerce yayınevi kuruldu.[189] Din devleti ve Osmanlı özlemi aşılayan binlerce kitap basıldı; yığınların din duygularını sömürerek onları din devleti kurmaya özendiren binlerce gazete ve dergi yayın yaşamına girdi.[190] Sanki bir yerlerden komut almışlar gibi, 1984 yerel seçimlerinden sonra din devletini amaçlayan yüzlerce dernek ve örgüt kuruldu. Yalnızca yasal olarak kurulan din sömürücü parti de-

ğil, yasadışı silahlı İslamcı örgütler ve tarikatlar dahi birer radyo ve televizyon kanalı kurdular. Öyle ki, kimi sayısal saptamalara göre, 1999'a gelindiğinde Türkiye'de bilimgüder (laik) demokratik cumhuriyet düzenini kötüleyerek yığınlara din devleti özlemi aşılayan 5854 eğitim kurumu, 124 radyo, 41 televizyon, 5200 yerel gazete ve dergi, 4500 vakıf, 40 vali, 89 vali yardımcısı ve 300 kaymakam işbaşındaydı ve devlet yönetiminde görev alan atanmış kişilerin azımsanmayacak bir yüzdesi Amerikan güdümlü Panislamist Siyasal-İslamcı örgütlerin üyesiydi.

1984:
Soğuk Savaş biterken
Türkiye'de Siyasal İslamcılık ve bölücülük

1984 Ağustos'unda PKK Şemdinli-Eruh baskınını gerçekleştirdiğinde, ABD Savunma Bakanlığı bu bölgede 1975'te başlayan *"Kürt Ayaklanmasına Destek Programı"*nı yürütmekteydi.

İrangate Olayı'nın soruşturulması sırasında **General Secord,** Kongre Soruşturma Komisyonu'na verdiği yeminli ifadede (24.11.1985); ABD Savunma Bakanlığı'nın yürüttüğü **"Kürt Ayaklanmasına Destek Programı"**nda görev aldığını söyledi.[191]

1975'ten başlayarak ABD'nin Kürt Ayaklanmasına Destek" programını yürüten Albay Richaro Secord ve kitabı

"Albay Richard Secord, soruşturma komitesi önünde yaptığı konuşmada, kendisinin **Kürtlerle ilgili bazı gizli çalışmalar içinde bulunduğunu** belirtmişti. Bu, basında genelde İrangate olayında bir Kürt unsurunun bulunduğu şeklinde algılanmış-

tı. Halbuki **Secord'un o gün Kürtlerle ilgili söyledikleri 1975 yılındaki -16 milyon dolarlık- gizli yardımla ilgiliydi."**[192]

Sözü edilen Kürt Ayaklanması, Irak'ın petrolü millileştirmesinden sonra düşünülmüştü ve 1984 yılına dek ABD, Sovyet yandaşı bir çizgi izleyen Irak'ı "teröre arka çıkan ülkeler" arasında görüyordu. Irak'la resmi diplomatik ilişkisi kesikti. 1984 yılında Sovyetler kapitalizme dönüşü başlatıp egemenliği ABD'ye bırakır bırakmaz, ABD Ortadoğu'da Sovyetlerden boşalan yeri doldurmaya koyuldu ve Irak'ı çabucak terörü destekleyen ülkeler listesinden çıkartıp, 1980-1984 yılları arasında Irak'ta gayrı resmi olarak görev yapan Kürt uzmanı William L. Eagleton'u resmi diplomat olarak görevlendirdi. Tam da PKK'lıların Kuzey Irak'ta yuvalanmaya başladıkları 1980-1984 yılları arasında, gayrı-resmi görevli olarak Irak'ta bulunan ve bu süre içerisinde PKK'nın yuvalandığı Kuzey Irak'ta Kürtlerle ilişki kurup gizlice Türkiye'ye geçerek Güneydoğu'yu dolaşan Amerikalı Kürt uzmanı William L. Eagleton, bu çalışmalarından kuşkulananlara: "Kürt halı ve kilimleri hakkında bir kitap yazıyorum, Kürt dili üzerine bir inceleme hazırlıyorum" diyordu.

W.L.Eagleton'un 1988'de yayımlanan *"An Introduction to Kurdish Rugs and Other Weavings"* adlı kilim kitabı

Turan Yavuz, Eagleton konusunda bu bilgileri aktardıktan sonra şöyle diyor:

> Amerikalı yetkilinin (Eagleton) (1980-1984 yılları arasında Irak'taki) Kürt bölgelerinden Türkiye'ye (Güneydo-

ğu'ya) da gizlice geçtiği ve orada da temaslar yaptığı biliniyor. (...) **1984 yılında** Regan yönetimi, Irak ile diplomatik ilişkilerini yeniden canlandırmaya karar verdi. Washington, o güne kadar terörü destekleyen ülkeler sıralamasında bulunan Irak'ı bu listeden çıkardı ve diplomatik ilişkileri yeniden başlattı. **Aynı sırada** PKK terörü Irak'taki Barzani kamplarından Türkiye'ye yönelik kanlı kampanyasını başlatmıştı. (15 Ağustos 1984, Şemdinli-Eruh baskını-) (...) **Bu dönemde** Washington, (Kuzey Irak'ta ve Türkiye'nin Güneydoğusunda etkinlik gösteren) "Kürt kilimleri uzmanı" yetkilisini (Eagleton'u) Suriye'nin başkenti Şam'a büyükelçi olarak atıyor. **21 Eylül 1984** tarihinde yemin ederek göreve başlayan **Büyükelçi William Eagleton, Şam'da bu sefer PKK ile temaslarını geliştiriyor.**[193]

Düşünelim: 1984 yılında Sovyetler ABD'ye boyun eğip dünya egemenliği yarışından çekilmiş, Afganistan'daki birliklerini geri çekeceğini açıklamış, dolayısıyla Ortadoğu'dan ve Kürtlerden elini eteğini çekmişken; *Sovyetler'e yandaş* görünümlü, *Marxçı-Leninci yaftalı* bir örgüt çıkıyor (PKK) ve bölgede o gün için Sovyetlerin elini çektiği, yalnızca ABD'nin istemi olan Kürt ayaklanmasını gerçekleştirmek üzere, ayrılıkçı silahlı baskın eylemlerine başlıyor... Böyle bir örgütün Sovyet yandaşı sosyalist görünümünün yalnızca bir süs olduğu ve bu süsün o örgütün gerçek işverenlerini gizlemek için kullanıldığı çok açıktır. Tıpkı, Panislamist Siyasal-İslamcı örgütlerin de Yahudi-Hıristiyan Batı'nın tetikçileri oldukları gerçeğini gizlemek üzere Müslümanlığı kullandıkları gibi... PKK'nın önderi yakalanmış

ve Sovyetçi görünümün bir süs olduğu, bölücülerin gerçekte Sovyetlerin değil Batının maşası oldukları gerçeği yadsınamaz kanıtlarıyla ortaya gözler önüne serilmiştir.[194] Öyleyse şimdi şu soruyu sormak gerekiyor: Niçin dost görünen Batı, PKK gibi yıkıcı ve bölücü bir örgütü ağır silahlarla, toplarla, Stinger füzeleriyle donatıp Türkiye'nin üzerine saldırtmıştır? PKK'yı besleyip silahlandırarak üzerimize saldırtan Batılı ülkelerdir, bu kesin; peki Panislamist Siyasal-İslamcı örgütleri hangi güçler beslemekte, hangi güçler Türkiye'yi ortaçağ karanlığına sürükleyecek Siyasal İslamcıları ülkenin yönetimine getirmeye çalışmaktadır? Bu sorunun yanıtı da açıktır: Yine ABD, yine Batı...

Bölücü PKK

ve Amerikan İslamcısı Necip Fazıl

Abdullah Öcalan MTTB, Komünizmle Mücadele Derneği gibi Siyasal İslamcı Örgütlerle bağlantılı bir Necip Fazıl hayranıydı. Bu gerçek, dindarlığın bölücülüğe engel, birleştirici bir öge olduğu savını çürütüyor.

Birinci bölümde gösterdiğimiz gibi, silahlı bölücü örgüt PKK ve silahlı Panislamist Siyasal-İslamcı örgüt İBDA-C'nin, on beş gün arayla aynı günlerde, Ağustos 1984'te silaha sarılmış olmaktan başka, ilginç bir ortak yönleri daha vardır: İkisinin de

kurucularının Amerikan İslamcısı Necip Fazıl Kısakürek'in izdaşları arasından çıkmış olması.

PKK'nın başı Abdullah Öcalan, bunu kendi ağzıyla şöyle anlatmıştır:

> Necip Fazıl Kısakürek'in konferanslarına gittim. Komünizmle Mücadele Derneği'nin düzenlediği Refik Korkut'un konferanslarına gittim. [195]

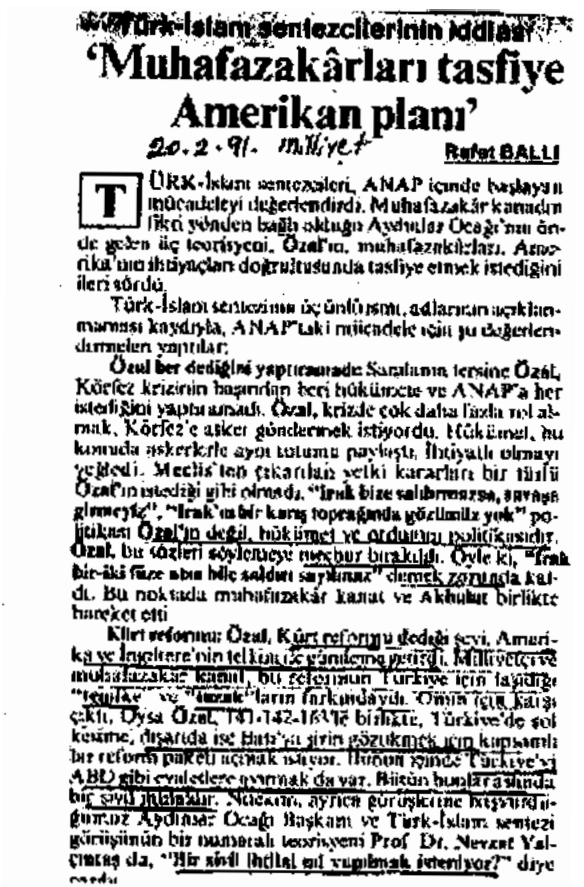
Bölücü örgüt başı Öcalan'ın izdaşı olduğu Necip Fazıl Kısakürek ve Komünizmle Mücadele Dernekleri, Türkiye'de Amerikancı İslamcılar yetiştirmekle ünlüdür. Uğur Mumcu'nun saptadığı üzere, Öcalan, Ankara Tapu Kadastro Lisesi'ni 1968-1969 ders yılında iyi dereceyle bitirerek 30 Temmuz günü diplomasını almıştı; lisedeki öğrencilik yıllarında Maltepe camiinde namazlara gider, anti-komünist yazarların konferanslarına katılırdı ve milliyetçi-muhafazakar bir öğrenciydi.[196] Başka bir deyişle bölücü örgüt PKK'nın başı Öcalan, tıpkı Panislamist Siyasal-İslamcı İBDA-C'nin başı Salih Mirzabeyoğlu gibi, bir Necip Fazılcı, bir Türk-İslam Sentezcisi, bir Amerikancı İslamcıydı. Öcalan, PKK'yı kurmadan çok değil altı ay önce, Ömerli Köyü, cilt 29, sayfa 37'de yer alan aile kayıtlarına göre 24 Mayıs 1978'de Kesire Öcalan'la *imam nikahıyla* evlenmişti.[197] *İmam nikahı*'yla evlendikten 6 ay sonra da -Kasım 1978'de- PKK'yı kurdu. Başlangıçta din karşıtı bir görünüm sergilemediği için, Güneydoğu'daki kimi *imamlar* bile PKK'ya katıldılar.[198]

PKK örgütünün kendi kendisini Sovyetçi Marksist-Leninist olarak nitelendirmesi, onun ABD'nin başını çektiği Batı yayılmacılığının işbirlikçisi olduğu gerçeğini gizlemek için kullandığı bir örtüden başka bir nen değildi. PKK Sovyetçi solcu görünmesine karşın, yaptığı ilk iş Türkiye'de solun içten bölünmesi olmuştur. TİP çatısı altında birleşmiş bulunan sol, ilk kez Kürtlerin ayrı devlet kurması konusu ortaya atılarak bölünmüş; sol birlik "Türk solu" / "Kürt solu" diye ikiye ayrılmış ve PKK, Kürt kökenli solcuları sol birlikten ayırıp ayrı örgütlenmeye yönelterek o yıllarda Türkiye'de TİP'de birleşmiş bulunan Sovyetçi solu, soya dayalı ayrıma uğratıp güçsüzleştiren

bir işlev görmüştür. PKK'nın bu "hizmet"i, onun yandaş göründüğü SSCB'ye değil, tersine yalnızca ABD'nin başını çektiği Batı yayılmacılığının işine yaramıştır. "Sovyetçi sol" maskeli PKK'nın daha kuruluşunda ABD önderliğindeki Batı'nın "hizmet"çisi olduğu apaçıktır.[199]

Bu örgütün Ağustos 1984'te gerçekleştirdiği Şemdinli-Eruh baskınında, Amerikancı İslamcı Nakşi Başbakan Turgut Özal'ın takındığı umursamaz ve kayırıcı tutum, bir yanıyla **Amerika'nın bu örgüte kayırıcı yaklaşımının bir yansımasıdır.**[200] PKK bu eylemi gerçekleştirdiğinde Turgut Özal Başbakandı ve Marmaris'te tatil yapmaktaydı. Onun umursamaz tutumu eleştiri konusu edilince; *"Baldırı çıplak eşkiya için devletin seferber olduğu izlenimini yaratmak istemediğini"* söylemiştir. Amerikancı İslamcı Nakşi Turgut Özal, gerek Başbakanlığı döneminde, gerekse Cumhurbaşkanlığı yıllarında, hem Siyasal-İslamcıların hem etnik bölücülerin isteklerini doğru bulduğu yönünde demeçler vermekten çekinmemiştir. Bir Amerikancı olarak onun Panislamist Siyasal-İslamcılığı ve bölücülüğü okşayan bu demeçlerine ABD'nin de arka çıktığını, onayladığını, olumladığını biliyoruz. 1991 yılında Özal'ın bu tutumunu kendi yandaşları dahi şöyle değerlendirmekteydi:

> Türk-İslam Sentezi'nin üç ünlü ismi, adlarının açıklanmaması koşuluyla ANAP'taki mücadele için şu değerlendirmeleri yaptılar: "Özal, ***Kürt Reformu*** dediği şeyi **Amerika ve İngiltere'nin telkini ile** gündeme getirdi... Özal 141-142-163'le birlikte, Türkiye'de sol kesime, dışarıda ise Batı'ya şirin gözükmek için kapsamlı bir reform paketi açmak istiyor. Bunun içinde **Türkiye'yi ABD gibi eyaletlere ayırmak** da var. Bütün bunlar aslında bir **sivil ihtilaldir**... ABD, Sovyetler'in güneye sarkmasını önlemek için **Pakistan-Afganistan-İran ve Türkiye hattında kendisine yakın bir Yeşil Kuşak** oluşturmak istiyordu. Ancak **Sovyetler'de çözülme başlayınca, ABD'nin Yeşil Kuşak'a ihtiyacı kalmadı... ABD ve İngiltere'nin Ortadoğu'da yeni bir düzen kurmak için ilk girişimleri yaptıkları bu dönemde** Türkiye'nin istikrarını bozacak adımlar ülkemizin yararına değildir.[201]

Türk-İslam sentezcilerinin iddiası

'Muhafazakârları tasfiye Amerikan planı'

20.2.91. Milliyet

Rafet BALLI

TÜRK-İslam sentezcileri, ANAP içinde başlayan mücadeleyi değerlendirdi. Muhafazakâr kanadın fikri yönden bağlı olduğu Aydınlar Ocağı'nın önde gelen üç teoriyeni, Özal'ın, muhafazakârları, Amerika'nın ihtiyaçları doğrultusunda tasfiye etmek istediğini ileri sürdü.

Türk-İslam sentezinin üç ünlü ismi, adlarının açıklanması kaydıyla, ANAP'taki mücadele için şu değerlendirmeleri yaptılar:

Özal her dediğini yaptırmasında: Sanalının tersine Özal, Körfez krizinin başından beri hükümette ve ANAP'a her istediğini yaptırmadı. Özal, krizde çok daha fazla rol almak, Körfez'e asker göndermek istiyordu. Hükümet, bu konuda askerlerle aynı tutumu paylaştı. İhtiyatlı olmayı geçirdi. Meclis'ten çıkarılan yetki kararları bir türlü Özal'ın istediği gibi olmadı. "Irak bize saldırmazsa, savaşa girmeyiz", "Irak'ın bir karış toprağında gözümüz yok" politikası Özal'ın değil, hükümet ve ordunun politikasıydı. Özal, bu sözleri söylemeye mecbur bırakıldı. Öyle ki, "Irak bir-iki füze atsa bile saldırı saymamız" demek zorunda kaldı. Bu noktada muhafazakâr kanat ve Akkuluç birlikte hareket etti.

Kürt reformu: Özal, Kürt reformu dediği şeyi, Amerika ve İngiltere'nin telkinleriyle gündeme getirdi. Milliyetçi ve muhafazakâr kanat, bu reformun Türkiye için faydalı "temalar" ve "tuzak"ların farkındaydı. Onun için kaygı çekti. Oysa Özal, TAL-142-163'le birlikte, Türkiye'de sol kesime, dışarıda ise Batı'ya yönelik bir kapsamlı bir reform paketi açmak istiyor. Bunun içinde Türkiye'yi ABD gibi eyaletlere ayırmak da var. Bütün bunlar arasında bir sıvıl ihtilal var. Nitekim, aynı görüşlerine inandığımız Aydınlar Ocağı Başkanı ve Türk-İslam sentezi görüşünün bir numaralı teoriyeni Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş da, "Bir sivil ihtilal mi yapılmak isteniyor?" diye sordu.

Siyasal İslamcıların akıl hocaları Hıristiyan-Siyonist

Bütün bu bilgiler gösteriyor ki: Bölücü PKK ve Panislamist Siyasal-İslamcı İBDA-C'nin ya da Hizbullah örgütünün 1984'ten sonra kan dökerek gerçekleştirmek istedikleri *eyalet düzenini*, Erbakan'ın MNP-MSP-RP-FP çizgisiyle DEP ve HADEP gibi partiler *oy yoluyla*, Turgut Özal ise *Amerika ve İngiltere'nin telkiniyle* ve bir *sivil ihtilal yoluyla* gerçekleştirmeye çalışmaktaydı. Ve hepsinin de akıl hocaları hep aynıydı: **W. Bullitt, H. Kissinger, Z. Brzezinski, S. Huntington, P. Henze, G. Fuller,** vs. yani Hıristiyan-Siyonist *"Tek Dünya Devleti"*nin beyin takımı.

Siyasal İslamcılık:
Bir tür etnik ve dinsel bölücülük

Harp Akademileri Komutanlığı yapmış emekli Orgeneral Kemal Yavuz, PKK'nın başı Abdullah Öcalan'ın ABD'nin katkılarıyla ele geçirilmesinden sonra şöyle demiştir:

E. Org. Kemal Yavuz

> Apo kartı, **ABD'nin senelerce kullandığı** ve işe yaramaz hale gelince terkettiği bir karttır. Bunun nedeni de en büyük askerin bizim asker olmasıdır. (...) **ABD, kendine bağımlı Kürt devleti oluşumundan vazgeçmeyecektir.** Ancak Türkiye buna izin vermeyecektir.[202]

Evet, bölücü PKK'nın başı A. Öcalan, Amerikancı İslamcı Necip Fazıl Kısakürek'in izdaşlığından, Amerikancı bölücülüğe geçip, Sovyetçi Sosyalist bir görünüm altında ABD önderliğindeki bireyci sömürgen Batı yayılmacılığına "hizmet" vermiş; yakalandıktan sonra ilk sözü şu olmuştur:

> **Kur'an hakkı için**, benim anam da Türk'tür; bana bir görev verilirse ben Türkiye'ye çok hizmet edecağım.[203]

Bölücü Öcalan, sözlerine **"Kur'an hakkı için"** diye başlıyor; tıpkı Siyasal-İslamcılar gibi... Tutuklu bulunduğu İmralı'da kardeşleriyle yaptığı görüşmede, köyünde kendisi için **cami gibi bir yer** yapılmasını istiyor; tıpkı Siyasal İslamcı örgüt önderleri gibi...

Apo, köyüne cami gibi ev istedi

> Bölücübaşı Abdullah Öcalan ile tutuklu bulunduğu İmralı Adasında görüşen Fatma Öcalan, Apo'nun köyünde cami şeklinde ev yapılmasını istediğini söyledi... Özgür Politika

Gazetesi'nin haberine göre, Öcalan: "Köyüme cami şeklinde bana ev yapın. Misafirlerim sürekli gelsinler, orada otursunlar" dedi. [204]

Apo köyüne cami gibi ev istedi

BÖLÜCÜBAŞI Abdullah Öcalan ile tutuklu bulunduğu İmralı Adası'nda görüşen Fatma Öcalan, kardeşinin sağlık durumunun iyi olmadığını öne sürdü. Fatma Öcalan, Apo'nun, köyünde cami şeklinde ev yapılmasını istediğini söyledi.

Özgür Politika Gazetesi'nin haberine göre, Fatma Öcalan, kardeşi ile yaptığı görüşmeden sonra yaptığı açıklamada, Abdullah Öcalan'ın zayıfladığını öne sürerek, şöyle konuştu:

"Durumu pek iyi değildi. Görüşme sırasında yanında 3 kişi vardı. Biri arkasında, diğerleri önünde duruyordu. Konuşmayı da telefonla yaptık. Zaten yarım saat görüştük. Abdullah, görüşme esnasında bana köyümü ve akrabalarımı sordu. Amcalarının, dayılarının, köydeki yaşlıların görüşmeye gelmesini istedi. 'Köyünde cami şeklinde, okul şeklinde iyice ev yapın, misafirlerim sürekli gelsinler, orada otursunlar'

Köyünde kendisi için **tekke gibi bir cami** yapılmasını isteyen toplu-tüfekli kanlı bölücü örgüt PKK'nın kurucusu Öcalan, **Necip Fazıl Kısakürek çizgisinden yetişmiş** olduğu gibi, kimi üyeleri PKK ile içli dışlı olan DEP'in kapatılmasından sonra kurulan **HADEP'in yöneticilerinden Hatip Dicle de kendisinin gençliğinde bir İslamcı olduğunu** açıklamıştır. Gerek soygüder ayrılıkçı örgütlerin çoğu yöneticileri, gerek İBDA-C ve Hizbullah benzeri tüfekli Siyasal İslamcı örgütlerin çoğu önderleri, gerekse MNP-MSP-RP-FP gibi oy yolunu deneyen dingüder örgütlerin simge kişisi Erbakan ve diğerleri, hep So-

ğuk Savaş döneminin Amerikan İslamcısı Necip Fazıl Kısakürek gibilerin izdaşlarındandır.[205]

Siyasal İslamcılık:
Hıristiyan-Siyonist Küreselciliğin Maşası

Siyasal-İslamcılığın da etnik bölücülüğün de Türkiye'de kurmayı amaçladıkları düzen, ABD önderliğindeki Batı yayılmacılığının özellikle SSCB'yi alt ettikleri 1984'ten sonra yeryüzüne vermek istedikleri çeki-düzenle ve Amerikancı Turgut Özal'ın o yıllarda dile getirdiği *emperyal vizyon*'la tıpatıp örtüşmektedir. 1984'te Başbakan olan Amerikancı Turgut Özal'ın, Siyasal-İslamcılıkla da etnik bölücülükle de ülküdaş olduğunu gösterir pek çok sözünden biri şöyledir:

> Biz imparatorluk bakiyesiyiz. Osmanlı çok iyi iş yapmış. Açık söyleyeyim. **Türkiye Cumhuriyeti'nden iyi iş yapmış.** Bu insanları bir arada tutmuş. Osmanlı bu işi nasıl yapmış. Muhakkak incelememiz lazım.[206]

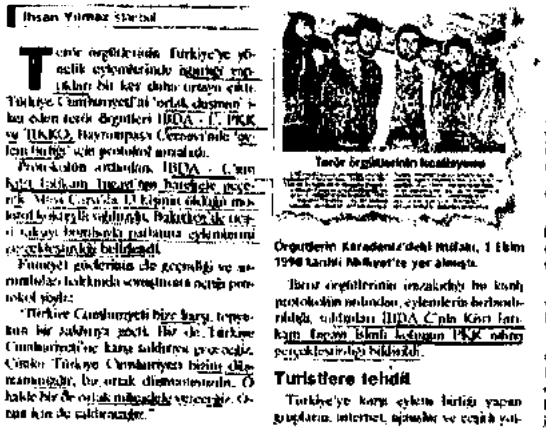
Siyasal İslamcı Stratejiler
Hıristiyan-Siyonist Patentli

Amerikancı Turgut Özal'ın dingüder Osmanlı eyalet yönetimini kutsayan ve dolayısıyla Siyasal-İslamcıları ve etnik bölücüleri mutlu eden bu gibi sözleri, gerçekte Amerika'nın 1945'ten bu yana Türkiye'ye dayattığı ve bir türlü tümüyle yerine getirilemeyen istekleri dile getirmektedir. Bu istekler 1984'ten sonra Graham Fuller, Paul Henze, Samuel Huntington, Heilburnn ve Lind gibi CIA kurmaylarınca yüksek sesle yinelenmeye başlamış ve bölgede Amerika'nın buyruğunda Osmanlı İmparatorluğu'na benzer bir yönetimin kurulmasının Amerikan çıkarlarına uygun olduğu pek çok kez vurgulanmıştır. Özal da ete kemiğe bürünmüş bir *Voice of America* (Amerika'nın Sesi radyosu) ve ete kemiğe bürünmüş bir *Radio Liberty* (Amerika'nın Sovyetleri yıkmakta kullandığı bozguncu radyo kanalı) olduğu için, kendisine ısmarlanan ve Türkiye Cumhuriyeti'nin de tıpkı Osmanlı ve Sovyetler gibi dağılmasıyla sonuçlanması kaçınılmaz olan bu *İslamcı Amerikan Osmanlıcılığını* savunuyordu.[207]

1984'te silahlı eylemi benimseyen İBDA-C ve Hizbullah gibi örgütlerin cihad yoluyla *İslami Büyük Doğu*, vb. gibi adlar altında gerçekleştirmek istedikleri *Osmanlı Eyalet Düzeni*; Batı emperyalizminin başını çeken Amerika'nın verdiği adla *Yakındoğu Federasyonu*'ndan başka bir şey değildi ve bu Amerikan Patentli düzen bölücü örgüt PKK'nın da evet diyeceği bir düzendi. Amerika, Siyasal İslamcıları da bölücüleri de sonu Türkiye Cumhuriyeti devletinin dağılmasına varacak bir ülküyle donatmıştı. [Yakındoğu Federasyonu adı verilen ABD projesinin ayrıntıları için "Türkiye'nin Siyasi İntiharı: Yeni-Osmanlı Tuzağı" adlı kitabıma bakınız] Sonunda gazetelere yansıdı ki, Amerikancı İslamcı Necip Fazıl'ın öğrencilerince kurulan İBDA-C, Hizbullah vb. gibi silahlı İslamcı örgütlerle Necip Fazıl'ın diğer bir öğrencisince kurulan silahlı bölücü örgüt PKK, Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkmak üzere eylem birliği yapıyorlar:

> Terör örgütlerinin Türkiye'ye yönelik eylemlerinde işbirliği yaptıkları bir kez daha ortaya çıktı. Türkiye Cumhuriyeti'nin "ortak düşman" ilan eden terör örgütleri, İBDA-C, PKK ve TİKKO, Bayrampaşa Cezaevi'nde eylem birliği için protokol imzaladı. Emniyet güçlerinin ele geçirdiği ve sorumluları hakkında soruşturma açtığı protokol şöyle: "Türkiye Cumhuriyeti bize karşı topyekün bir saldırıya geçti. Biz de Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı saldırıya geçeceğiz. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti bizim düşmanımızdır, bu ortak düşmanımızdır. O halde, biz de ortak mücadele vereceğiz. Onun için de saldıracağız." Terör örgütlerinin imzaladığı bu kanlı protokolün ardından, eylemlerin hızlandırıldığı, saldırıları **İBDA-C'nin Kürt İntikam Tugayı isimli kolunun PKK adına** gerçekleştirdiği bildirildi. (...) İnternet haber gruplarına 3 Şubat 1999'da bırakılan bir mesajda ise **İBDA-C ve PKK'nın paralel bir zamanlamayla eyleme geçecekleri,** ayrıca İBDA-C ve DHKP-C'nin de ortak eylem protokolü imzalayacakları duyurulmuştu.[208]

Kanlı terör protokolü

Terör örgütlerinin kuruluşunda

Örgütlerin Karadeniz'deki mitingi, 1 Ekim 1998 tarihli Hürriyet'te yer almıştı.

İhsan Yılmaz İstanbul

Terör örgütlerinin Türkiye'ye yönelik eylemlerinde işbirliği protokolü bir kez daha ortaya çıktı. Türkiye Cumhuriyeti'ni 'ortak düşman' kabul eden terör örgütleri İBDA - C, PKK ve İBKO, Bayrampaşa Cezaevi'nde yapılan görüşmeler sonucunda bir protokol imzaladı.

Protokolün ardından İBDA - C'nin kurucu lideri Salih Mirzabeyoğlu'nun Mavi Cuma'da İ. Ergenekon'daki mahkemedeki savunmasında, bakanlıkça tespit edilmiş bulunan eylemlerini gerçekleştirdiğini belirtmesi dikkat çekti.

Emniyet yetkilileri de geçmişteki ve son olaylar hakkında araştırmalara dayalı protokol şöyle:

"Türkiye Cumhuriyeti bize karşı topyekün bir saldırıya geçti. Biz de Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı saldırıya geçeceğiz. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti bizim düşmanımızdır, biz ortak düşmanlarımızla. Ö halde biz de ortak mücadele yapacağız. Onun için biz de saldıracağız."

Turistlere tehdit

Türkiye'ye karşı eylem birliği yapan gruplarla, internet, ajanslar ve resmî yollarla Avrupa ülkelerinin başkentlerine mesaj gönderecek. Türk turizmini bitirmeye çalışılacak.

Terörist gruplarla Avrupa ülkelerine "Barış temsilciliğiyle gelmeyin, biz öldürürüz. Başka hangi kimlikle gelseniz gelin. Ama turist olarak geldiğiniz zaman Türkiye'ye ölmüş dönmeyeceksiniz. Biz de hiçbir ölçü tanımıyoruz" mesajları gönderdiği de belirtildi.

Çankırı örneği

Çankırı'da dost ateşiyle öldüğü, Vali Ayhan Çevik'in de ağır yaralandığı olayda da, terör örgütlerinin birbirlerine destek verdiği ortaya çıkmıştı.

Bakırköy Adliyesi'nden, İnsan'la verdiği ilk röportajda PKK ve İBK-KO'nun işbirliği yaptığını anlatmıştı.

İstanbul haber gruplarına 3 Şubat'ta bırakılan bir mektupla ise, İBDA - C ve PKK'nın ortak bir zamanlamayla eylem gerçekleştireceğini öğrenen İBDA - C ve DHKP nin de ortak eylem gerçekleştirmeye karar verdikleri duyurulmuştu.

Hizbullah'ta PKK mühürlü notlar

> Emniyet **PKK'yla ortak eylem hazırlığında olduğu saptanan yasadışı Hizbullah** örgütünün "İlimciler" kanadına büyük darbe indirdi. **Doğu ve Güneydoğu'da şeriat esaslarına dayalı bir Kürt Devleti kurmayı hedefleyen** örgütün ilkokullarda bile faaliyette bulunduğu ortaya çıkarıldı.(...) Hizbullah örgütüne ait bir evde yapılan aramalarda, PKK'nın sözde siyasi kanadı **ERNK'ya ait mühürlü notlar** bulundu.[209]

Siyasal İslamcı – Etnik Bölücü işbirliği yalnızca silahlı örgütlerle sınırlı değildi. Kapatılan Panislamist Siyasal-İslamcı Refah Partisi de etnik ayırımcıları kendi çatısı altında toplama uğraşındaydı.

Soğuk Savaş Biterken
Refah Partisi etnik ayırımcılığa göz kırpıyor

Soğuk Savaş'ın sonuna doğru İslamcılar "federasyoncu" kesildiler. Federasyonculuğu Hıristiyan Siyonistlerin emri olarak değil de Allah'ın emri diye yutturabilmek için bin dereden su getiren kuramcılar türedi. Refah Partili Abdurrahman Dilipak, 1980'lerin ortalarında bir *"İnanç Federasyonu"* kuramı attı ortaya.

Buna göre, tek-odaklı cumhuriyet **gayrı-müslimlerle ortak cihad edilerek** yıkılacak ve Türkiye "emirlik"lere ayrılarak yönetilecekti. Şöyle diyordu Dilipak:

> **"Farklı inanç sahipleri kendi inançlarına göre (kendileri tarafından) yönetilecek**, ve her topluluk öteki topluluklarla arasında toplumsal sözleşmeler akdedecektir... Bu **"İnanç Toplumu"**nda **bir tek emir (kral) da yoktur. Her bölgede kendi içinde bir dizi yönetim (emirlik, krallık) oluşturulabilir** ve bu emirlikler (krallıklar) arasında da ayrı sözleşmeler imzalanabilir." (Savaş, Barış, İktidar -sf. 95-96) **Cumhurî** olmaktan çok **Cemahirî** bir karakter taşır." (age-sf. 30) Herkes **kendi hukukunda özgür** olacaktır. (Hürriyet Gazetesi, 02. 02. 1992)- **Müslümanlar ile Gayri Müslimler, müstekbirlere ve zalimlere karşı ortak eylemler, hata (ortak) cihad fonu** (savaş bütçesi) **oluşturabilirler."** ("Vahdet"-agb-sf. 84)

Abdurrahman Dilipak

Siyasal İslamcıların
Gayrı-Müslimlerle ortak cihad fonu

Yani, İslamcılar Hıristiyanlardan ve Yahudilerden para alacaklar, bunun adına "ortak cihad fonu" denilecek ve bu paralar Türkiye Cumhuriyeti'nin tek-odaklı yapısını parçalayıp yerine çok-odaklı (federal) bir yapı kurmakta harcanacaktı.

Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı Hıristiyan Yahudi İslamcı ittifakı kurulacaktı başka bir deyişle.. Bu konuyu *"Türkiye'nin Siyasi İntiharı: Yeni-Osmanlı Tuzağı"* adlı kitabımda ayrıntılı olarak işlediğim için burada değinip geçiyorum.

Tayyip Erdoğan 1990'da hazırlattığı

Kürt Sorunu Raporunu Anımsıyor mu?

BİA Haber Merkezi - 10/08/2005 Tolga KORKUT

BİA İstanbul - Başbakan Erdoğan'ın **90'lı yılların başında** Refah Partisi İstanbul İl Başkanı'yken hazırlattığı **Kürt sorunu raporu**nun yazarı **Mehmet Metiner** bianet'e *"Sayın Erdoğan raporu beğenmişti. Bence başbakan olduktan sonra da bu çizgide"* dedi.

1990: Tayyip Erdoğan peşmerge kampında

6 Şubat 1991 günlü Milli Gazete'de Recep Tayyip Erdoğan'la yapılmış bir söyleşi yayımlanıyordu. Bu söyleşide Erdoğan Refah Partisi'nin görüşlerini aktarırken şöyle diyordu:

> Biz **Kürt, Laz, Çerkez herkes kendi diliyle konuşmalı, yazmalı** diyoruz. Bu insanlara hayır sen o dili kullanmayacaksın diye bir şey söylemiyoruz. .. DYP **Kürtçe eğitim hakkı** vereceklerini iddia ediyor. Bu konuda da DYP bizimle aşık atamaz. Biz bir defa insanların inanç ve düşüncelerini kendi dilleriyle ifade edebilmelerinden yanayız. Biz şu prensipler içinde yaşamak istiyoruz diyen insanlara o prensipler içinde yaşama hakkı veririz. **Biz onlarla bir akitleşme yapacağız zaten.** Bundan bir yıl önce (1990'da) Diyarbakır'da bir miting yapmıştık, ondan sonra da **peşmerge kamplarını ziyaret ettik.** Kimsenin gidemediği o dönemde biz Elhamdülillah **bütün Merkez Karar Yürütme Kurulu olarak orada (peşmerge kamplarında) toplantı yaptık üstelik...**

anı R. Tayyip Erdoğan:

ındayız

y l önce biz bu konuları yine konuşuyorduk — Ama fazla ses çıkmadığı için duyulmuyordu.

Konu gündeme gelip, muhalefet partilerinin fikirlerini öğrenmek ihtiyaç hasıl olunca bu konulardaki düşünceler de ortaya çıkıyor. Yoksa biz Kürt, Laz, Çerkez herkes kendi diliyle rahatça konuşmalı, yazmalı, diyoruz. Ama Türkiye'de bir dil yeknesaklığı düşünülüyorsa, bu eğitim politika-

rağmen benimsemiştir Doğu halkı bizi. Çünkü onun gibi düşünüyor, onun gibi yaşıyor da ondan. Refah Partisi'nin 1974-75-76 yıllarında iktidara ortak olduğu dönemlerde Doğu ve Güneydoğu halkına ne derece ehemmiyet verdiğini oradaki yatırımlar ortaya koymaktadır. Güneydoğu ve Doğu'da bugüne kadar hükümetler, Refah Partisi'nin o iki buçuk yıllık icraatı içerisinde getirdiği yatırımı hiçbirisi getirmemiştir. O halk biliyor ki, bize insanca yaşama imkanını Refah Partisi hazırlar, burayı ancak onlar imar eder. Bizim terkedilmişliğimize son verecek olan Refah Partisi'dir. Doğu halkı bu düşüncededir ve oradaki fabrikalar bunun kanıtıdır. Bundan bir yıl önce Diyarbakır'da bir miting yapmıştık, ondan sonra da Peşmerge kamplarını ziyaret ettik. Kimsenin gidemediği o dönemde biz elhamdülillah partinin bütün Merkez Karar Yürütme Kurulu olarak orada toplantı yaptık üstelik. Biz o halkla içiçeyiz çünkü.

dan yanayız. Bu insanlara, hayır sen o dili kullanmayacaksın diye birşey söylemiyoruz. Herkes kendi dilini rahatlıkla kullanabilir.

— DYP daha da ileri giderek, bu serbestinin sadece konuşma ile sınırlı bırakılmamasını, iktidara geldiklerinde Kürtçe eğitim hakkı vereceklerini iddia ediyor. Sizin sınırlarınız nereye kadar serbestlik getiriyor?

— Bu konuda da DYP bizimle aşık atamaz. Biz bir defa insanların inanç ve düşüncelerini kendi dilleriyle ifade edebilmelerinden yanayız. Biz şu prensipler içinde yaşamak istiyoruz diyen insanlara o prensipler içinde yaşama hakkı veririz. Biz onlarla bir akitleşme yapacağız zaten.

— Anca Refah Partisi'nin bundan önce böyle bir serbestiden sözettiğini duymadık. Bahsettiğiniz görüşleri dile getirememe nedeni mevcut yasaklayıcı kanunlar mıydı, yoksa diğer partilerin gerisinden mi takip ediyorsunuz gündemi?

— Gündemde olmayan bir şeyi gündeme getirmenin manası yok. Ama Türkiye'de yirmi

ıda bile birçok topl

Refah Partisi'nin *Merkez Karar Yürütme Organı Toplantısı* peşmerge kamplarında yapıldıktan sonra 1991 yılında Güneydoğu'da Refah Partisi'ne akın başlamıştı.

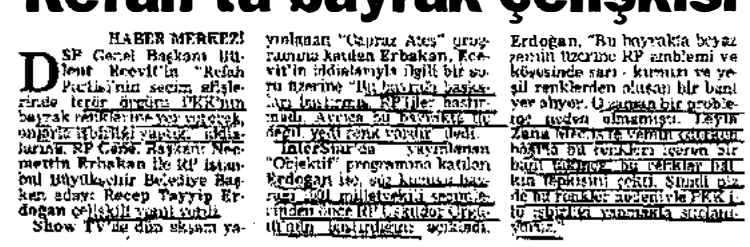

Refah'a akın var!

DSP'den Van Belediye Meclisi Üyesi Nurettin Yeşilbaş, partisinden istifa ederek, Refah saflarına katıldı

Milli Gazete - 28 Haziran 1991

Atatürk döneminin Ankara Valisi Nevzat Tandoğan'ın solcularla görüşerek: "Bu memlekete komünizm getirilmesi gerekirse onu da biz yaparız, size ne oluyor?" dediği gibi, Refah Partisi de peşmerge kamplarına gidip, parti toplantılarını orada yaparak; "Bu memleket eyaletlere ayrılacaksa onu da biz yaparız," demekle kalmıyor, 1991 seçimlerinde Refah Partisi Üsküdar örgütü, PKK'nın bayrak rengi diye benimsediği renkleri seçim afişlerinde RP amblemiyle birlikte kullanıyor ve Recep Tayyip Erdoğan bir açıklama yaparak bunun PKK ile işbirliği anlamına gelmediğini söylüyordu:

Refah'ta bayrak çelişkisi

1 Şubat 1994 Milliyet

İş bununla da bitmiyor, Parti başkanı Erbakan, 1993 yılında Kürtçe yayın yapan Televizyon kuracakları sözünü veriyordu.

İlk adım Kürtçe TV

Nacar: Apo ile yine görüşürüm

5 Ağustos 1996-Hürriyet

Daha sonra da Refah Partisi 23 Nisan 1996 günlü Yeni Yüzyıl gazetesinde **"Eyalet Düzeni"** istediğini açıklayacaktı:

RP'nin kurduğu Terör Komisyonu'nun raporu hazır

RP eyalet sistemi istedi

Raporun ana başlıkları

RP Kürt sorununun çözümü için BASK modelinin de uygun bir çözüm olusturduğunu dikkat çekti. Raporda, özerk bir bölgenin sadece Güneydoğu'ye yanlı kalmasının sakıncalı olduğu vurgulandı.

Sedat Bozkurt

Ankara - RP terör ve Kürt sorununun çözümünden sorumlu olduğu geçtiğimiz 21 milletvekilinden oluşan RP'nin Terör Komisyonu, içinde, "Türkiye eyalet sistemine gitmelidir, valiler, belediye başkanları seçilmelidir, her bölgenin ayrı bir bütçesi olmalıdır" gibi önerilerin bulunduğu bir rapor hazırlıyor.

Can Kumar tarafından hazırlanan raporun bir bölümünde Kürt sorununa ilişkin temel değerlendirmeler yapılırken "doğuda kesiksiz azınlıkları oluşturan Kürtler, "ümmeti" vurgusuyla, "Türkiye Kürtleri ile gönül yakınlığı PKK'ya meydan boş bırakmıştır" deniliyor.

TC başarısız

Türkiye Cumhuriyeti'nden kısa yazılı bir biçimde söz edilen Raporun yarım kalmasında şöyle denildi:

"TC kentlerde Dev-Sol'a karşı başarılı olmakla birlikte, kendi gerilla eyleminden PKK'ya karşı başarılı olamamaktadır. Kamuoyundan saklanan bir takım bilgiler olduğu muhakkaktır. Ancak, güneş balçıkla sıvanamaz, bütün sıvalar olumsuzluğa doğru gelişmektedir. TC gerilla savaşının se yöre halkının gerilla'ya verdiği desteğe karşı başarılı olamamaktadır, toplumun doğal değerlerini bozarak, rakip unsurları basburak) PKK sorununu istemeyerek de olsa TC yaratmıştır."

Yorumu önceliğinin ulusal kimliklerinin tanınması olduğunun kaydedildiği raporda, PKK'nın yok edilebilmesi durumunda bile sorunun bitmeyeceğini, zira bu PKK'yı var eden etmenlerin varlığını sürdürdüğü şeklinde dikkat çekildi.

Bölgedeki terör sorununa çözümünü ancak belge halkının özerkliğinin sağlanmasından geçtiğini belirten raporda, "TC bugün Kürt toplumunu tanımamakta, reddetmekte, bu toplumun haklarını tanımamaya ve dile getirme ve çalışan tüm unsurları

PKK'lıların iadesi

Kürt Parlamentosu

Eyalet Düzeni istedikten üç ay sonra da Refah Partili milletvekilleri **"Kuzey Irak'ta Kürt Devleti istiyoruz,** diye açıklama yaptılar.

YENİYÜZYIL

'Kuzey Irak'ta Kürt devleti istiyoruz'

Bir grup RP'li Kürt milletvekili Çekiç Güç'e destek nedenini açıkladı

RP'li Haşim Haşimi "Kuzey Irak'ta kurulacak Kürt devleti Türkiye'de bütünlüğü, barışı sağlayacak ve güvenliğin teminatı olacaktır" dedi

Çekiç Güç kalmalıdır

RP yönetiminin korkusu

10-15 milletvekili toplanıyor

Çözüm, K. Irak'ta Kürt devleti

PORTRE HAŞİM HAŞİMİ

Barış için didindi

RP'deki Kürt milletvekilleri

Bir grup RP'li Kürt Milletvekili,

Çekiç Güç'e destek nedenini açıkladı:

"KUZEY IRAK'TA KÜRT DEVLETİ İSTİYORUZ"

RP'li Haşim Haşimi; "**Kuzey Irak'ta kurulacak Kürt devleti,** Türkiye'de bütünlüğü, barışı sağlayacak ve güvenliğin teminatı olacaktır... **10-15 Doğu ve Güneydoğulu RP millet-**

vekili olarak 10-15 günde bir toplanıyoruz." dedi. **Kuzey Irak'ta bir Kürt Devleti'nin kurulmasının kaçınılmaz olduğunu söyleyen bu RP'li milletvekillerine göre, Çekiç Güç bu devletin alt yapısını hazırlıyor.** Haşimi'nin şu sözleri son derece anlamlı: **RP'nin büyümesinde Kürtlerin çok büyük payı var. Dolayısıyla beklentileri var. Hakları var..**[210]

Siyasal-İslamcı yuvası olan Refah Partisi'nin aynı zamanda bir etnik ayırımcılık yuvası olduğu ve bölgede Amerika önderliğindeki Batı yayılmacılığının ittire kaktıra zorla gerçekleştirmek istediği Kürt Devleti'ni kurmak için çalıştığı ortadaydı. Amerika, bölgede bir Kürt devletinin alt yapısını oluşturmak için çalışan Çekiç Güç'ün görev süresinin uzatılmasını sağladığı için Refah Partisi'ne teşekkür ediyordu:

Washington'dan Hoca'ya teşekkür

Yasemin ÇONGAR
WASHINGTON

ABD yönetimi, Çekiç Güç'ün görev süresinin uzatılması konusunda Erbakan hükümetine teşekkür ederken, Refahyol ile işbirliğini "Türkiye'de laikliğin gözden çıkarılması" olarak nitelendiren Amerikalı gözlemcilere sert tepki gösterdi.

Dışişleri Sözcüsü Nicholas Burns, Çekiç Güç konusunda alınan kararı "Türkiye, Türk - Amerikan ilişkileri ve Erbakan hükümeti açısından büyük bir zafer" olarak nitelendirdiği açıklamasında, RP'nin laikliği konusuna da değinmekte gerek görmedi.

Sözcü, "Siz, RP'nin laiklik söylemlerini, hem uygulamalarının yakından izleneceğini söylemiştiniz. Şu anda kalan RP hükümetinin, ABD'yle ittifak ilişkisine aykırı bir şey işaret ediyor mu?" şeklindeki sorumuza, bu konuda hem sözler, hem eylemler açısından en büyük sınavın Çekiç Güç kararında verildiğini ve RP'nin bu konuda çok iyi işbirliği yaptığını belirterek yanıtladı. Burns, "Türk hükümeti, şu anda Türk parlamentosunda Çekiç

Dışişleri Sözcüsü Burns, Çekiç Güç kararını "zafer" diye nitelendirirken, RP'ye övgüler yağdırması dikkatleri çekti

Washington'dan Hoca'ya Teşekkür

ABD yönetimi Çekiç Güç'ün görev süresinin uzatılması konusunda Erbakan Hükümeti'ne teşekkür etti... RP'nin bu konuda (Kürt devletinin alt yapısını oluşturan Çekiç Güç'ün bölgede kalmasını sağlayarak) Amerika ile çok iyi işbirliği yaptığını belirten **Nicholas Burns**, RP'nin hem **söyleminden** hem **eylemlerinden** memnun olduklarını ifade etti. Türkiye'yle ilişkilerimizin devamı açısından **laikliğin sürmesi gereken bir şey olduğunu daha önce söylediğimizi hiç sanmıyorum**, dedi.[211]

Amerika bölgede Kürt devleti kurulması için yardımlarını esirgemeyen RP'ye teşekkür ettiği gibi, aynı doğrultuda çalışan İBDA-C ve Hizbullah, vb. gibi silahlı Siyasal-İslamcı örgütlere de teşekkür borçluydu. Hepsi Amerika'nın başını çektiği Batı yayılmacılığının isterleri doğrultusunda tıkır tıkır işlemekte; Amerika'nın gösterdiği ülküleri Müslümanlara Tanrı'nın buyruğu imiş gibi yutturmaktaydılar.

Biz biliyoruz ki, Siyasal-İşlamcılık ve etnik bölücülük, Osmanlı döneminde bile dayanışma içerisindeydi. 31 Mart (13 Nisan 1908) gerici ayaklanmasında da Siyasal-İslamcılık ile etnik bölücülük iç içe, el ele olmuş, eylem birliği yapmıştır.

Cumhuriyet döneminde, gerek Siyasal-İslamcı örgütler gerekse etnik bölücü örgütler tek konuda uzlaşıyor: ABD'nin başını çektiği Batı yayılmacılığının *tek-odaklı* (üniter) Türkiye Cumhuriyeti devletine dayattığı *çok-odaklı* (federal) yönetim biçimini ya *din-odaklı* (Siyasal-İslamcılıkla) ya *soy-odaklı* (etnik bölücülükle) ya da ikisini birlikte kullanarak gerçekleştirmek... Türkiye Cumhuriyeti'nin *tek-odaklı* (üniter) *bilimgüder* (laik) yapısı, Siyasal-İslamcılığın da etnik bölücülüğün de ortak düşmanı. Çünkü onlar kardeş. Onlar tek yumurta ikizleri.

Siyasal İslamcılık ve etnik bölücülük: Batı'nın yıpratıcı kozları

Alman Ortadoğu uzmanı Kurt Ziemke, 1930'da yayımlanan *Die Neue Turkei* adlı kitabında, şöyle diyordu:

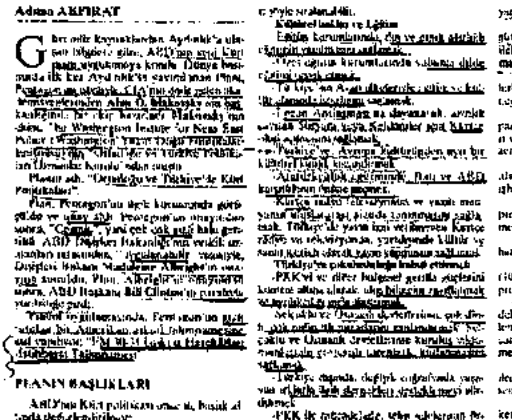
İngilizler Musul'da hedeflerine ulaşmak için bir yandan Türkiye'deki ayrılıkçı hareketlere destek verirken, diğer yandan da Kemalist akımın yayılmasını engelleyecek önlemlere başvurmuşlardır...Yapılması gereken, Kemalist Cumhuriyet'in hem **din düşmanı**, hem de **Kürt düşmanı** olduğu temasını gündeme getirip işlemektir. [212]

Kültürel haklardan başlayıp federasyona uzanan ABD'nin yeni Kürt planı

Kürt milliyetçiliği ve Şeriatçı hareket birleştirilecek

Planın can alıcı noktası şöyle: Şeriatçı muhalefet ile Kürt muhalefetini birleştirdikten sonra, merkezi otoriteye karşı, rejim ve sistemi değiştirmeye yönelik parlamento ve hükümet güçlerini oluşturmak. Üniter yapıyı ortadan kaldırarak Kürt federasyonunu kurmak.

Adnan AKFIRAT

17 Ocak 1999 Aydınlık, Adnan Akfırat

Refah Partisi'nin kapatılmasından sonra kurulan Fazilet Partisi de etnik ayırımcılık konusunda aynı çizgiyi sürdürüyordu:

Fazilet 'Kürt kimliği tanınsın' diyor

2 Mart 1999 Milliyet

Aynı çizgiyi 2003'ten bu yana AKP sürdürmektedir.

Tayyip Erdoğan: "Kürt Sorunu, benim sorunum"

Ankara'da aydınlarla görüşmesinde ilk kez **"Kürt Sorunu"** diyen Başbakan Erdoğan dün de Diyarbakır'da eleştirileri yanıtladı: **"Kürt Sorunu"** bu milletin bir parçasının değil, hepsinin sorunu olarak öncelikle benim sorunumdur," dedi. (Hürriyet – 5 Ekim 1995)

Dünden bugüne şöyle bir baktığımızda, Siyasal İslamcı çizgiyle etnik ayırımcı çizginin hep dayanışma içerisinde olageldiğini görüyoruz.

Türkiye'de Cumhuriyet yönetiminin "din düşmanı" olduğuna inanan Siyasal-İslamcılar ile "Kürt düşmanı" olduğuna inanan etnik bölücüler, kuşkusuz Cumhuriyetin kurulmasından bu yana hep vardı. Türkiye Cumhuriyeti devletinin kuruluş belgesi niteliğindeki Lozan Antlaşması'nı onaylamayan ABD ile bu antlaşmayı istemeye istemeye onaylayan Avrupa devletleri, içte var bulunan bu iki düşmanlığı, Siyasal-İslamcılığı ve etnik bölücülüğü, dışarıdan kışkırtarak, körükleyerek, bağımsızlığını pekiştirmeye çabalayan Türkiye Cumhuriyeti devletini içten yıpratmaya çalışıyorlardı. Batı'nın 1923'ten 1945'e dek Türkiye Cumhuriyeti devletini içten yıkmaya yönelik bu çabaları, SSCB'nin ABD'ye karşıt bir dev güç olarak ortaya çıktığı 1945'lerden sonra yön değiştirmiş; 1945'ten sonra Avrupa'nın yarısını yutan SSCB gibi büyük bir düşmanla karşı karşıya kalan ABD önderliğindeki Batı, SSCB'yi yıkana dek Türkiye'ye beslediği düşmanlığı içinde saklamış ve dost görü-

nerek SSCB'ye karşı kullanmayı yeğlemişlerdir. Bu doğrultuda, 1945'ten başlayarak, Siyasal-İslamcılık ile etnik bölücülüğü Türkiye Cumhuriyeti devletinin üzerine saldırtmak yerine, en yetkin örneği 16 Şubat 1969 günlü *Kanlı Pazar* olayında görüldüğü üzere, Türkiye'deki Sovyet yandaşlarının üzerine saldırtmışlardır. Öyle ki, bu durum SSCB'nin Batı'ya boyun eğdiği 1984'e dek 40 yıl böyle sürmüştür. 1984'te, ABD Sovyetlere boyun eğdirdikten sonra, artık Türkiye Cumhuriyeti devletini SSCB'ye karşı kullanmak diye bir sorunu kalmayan Batı, Türkiye'de 1945'ten sonra Sovyetçi solculara karşı besleyip kullandığı Panislamist Siyasal-İslamcıları ve etnik bölücüleri, Sovyetleri dize getirdiği 1984'ten başlayarak, bu kez doğrudan doğruya Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı eylemlere sokmaya başlamıştır.

Harp Akademileri Komutanlığı yapmış emekli Orgeneral Kemal Yavuz'un; "Apo kartı, ABD'nin senelerce kullandığı ve işe yaramaz hale gelince terkettiği bir karttır. (...) ABD, kendine bağımlı Kürt devleti oluşumundan vazgeçmeyecektir. Ancak Türkiye buna izin vermeyecektir." sözleri bu bakımdan önemlidir.[213]

1984'te Gorbaçov'un İngiltere parlamentosunda Thatcher tarafından ayakta alkışlanan konuşmasından sonra Sovyetler Birliği'nin dünya egemenlik yarışından çekildiğini gören ABD önderliğindeki Batı, Türkiye'yi o andan başlayarak çıkarlarına ters düşen ülkeler arasında görmeye başlamış, 40 yıl boyunca Sovyetler Birliği'ni yıkmak için kullandığı tüm oyunları, bu kez karşısına aldığı Türkiye üzerinde oynamaya başlamıştır. ABD ve Batı'nın 1984'ten sonra Türkiye'yi tıpkı Sovyetler Birliği gibi yıkılması gereken bir devlet olarak gördüğü, ABD yandaşı Başbakanlardan Tansu Çiller'in ünlü 5 Nisan düzenlemelerini yaptıktan sonra: **"Yeryüzündeki en son sosyalist devleti (Türkiye Cumhuriyeti devletini) de yıktık!"** biçimindeki demecine yansımıştır.[214]

ABD yandaşı Tansu Çiller'in Türkiye Cumhuriyeti devletini *Sovyetler Birliği yıkıldıktan sonra yeryüzünde kalmış en son*

sosyalist devlet olarak görüp, kendi devletini yıkmakla övünmesi, Sovyetler'e boyun eğdirdiği 1984'ten sonra Batı'nın Türkiye'ye tıpkı SSCB gibi yıkılması gereken bir devlet olarak bakmaya başladığını ele veren bir olaydır.

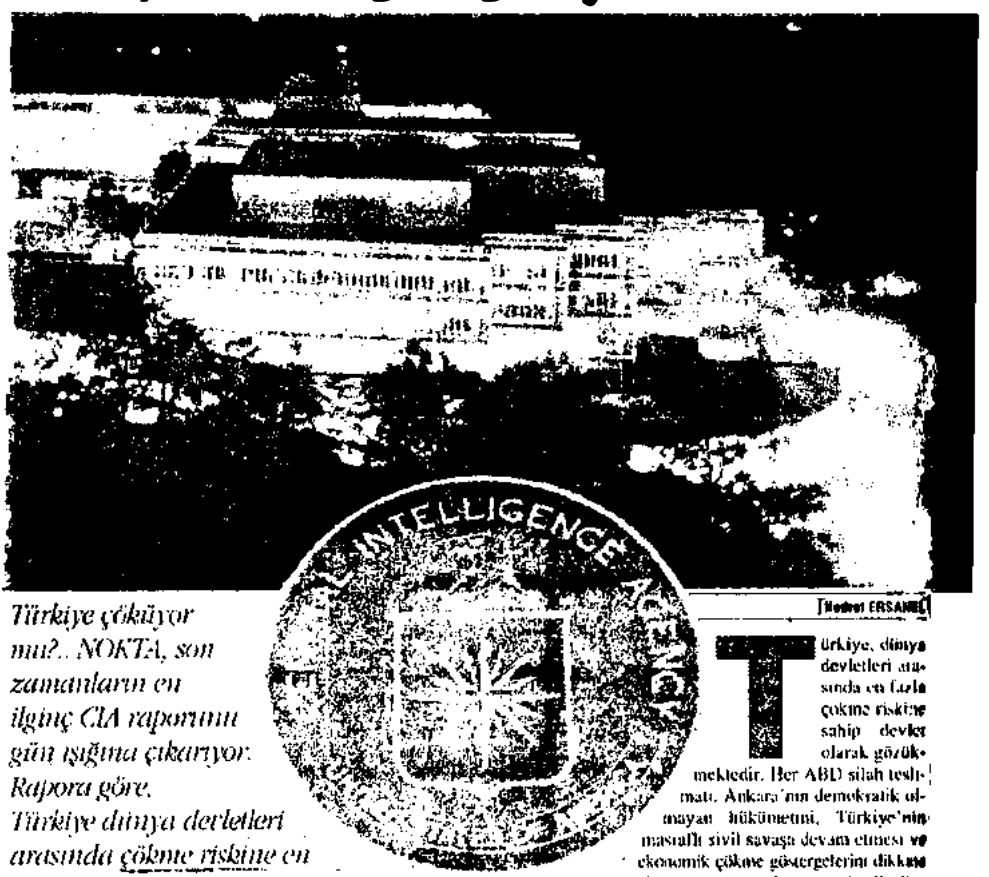
Türkiye'de devleti *silahlı* eylemle yıkmayı amaçlayan ilk *silahlı Siyasal-İslamcı* örgütün Ağustos 1984'te kurulması ve devlete karşı ilk *silahlı* bölücü baskın eyleminin de yine Ağustos 1984'te gerçekleşmesi, İBDA-C ve Hizbullah gibi kanlı Siyasal-İslamcı örgütlerin aynı zamanda etnik-ayrılıkçılığa yönelmeleri, bu bağlamda anlamlıdır.

40 yıl süren "Soğuk Savaş"ta Sovyetleri Panislamist Siyasal-İslamcılığı ve etnik bölücülüğü kışkırtarak deviren ABD önderliğindeki Batı, Türkiye'yi de yine aynı silahları kullanarak, Siyasal İslamcılık ve etnik bölücülükle yıpratmaktadır.

Siyasal İslamcıların etnik ayırımcılığa yönelişinde en önemli dış etken, kuşkusuz Amerikan güdümüdür. Siyasal İslamcıların etnik konuda benimsedikleri tutumun Amerika'nın istekleriyle nasıl birebir çakışıyor olduğu basına yansıyan CIA raporlarının incelenmesiyle apaçık görülücektir. Böyle bir rapor 10-16 Mart 1996'da Nokta dergisinde yayımlanmıştı. Siyasal İslamcıların etnik konuda ve diğer konularda Amerika'nın isterlerine aykırı bir tek tutumlarının bile bulunmadığını bu raporu irdeleyince görüyoruz. Türkiye'nin tek-odaklı devletini yıkıp çok-odaklı federasyona geçmesini öneren CIA Raporuyla ilgili haberi, tarihsel önemi nedeniyle bütünüyle aktarıyorum:

RAPORDA EN RİSKLİ ÜLKE İLAN EDİLİYORUZ

CIA, Türkiye'yi çökertti!

Türkiye çöküyor mu?.. NOKTA, son zamanların en ilginç CIA raporunu gün ışığına çıkarıyor. Rapora göre, Türkiye dünya devletleri arasında çökme riskine en fazla sahip ülke. Raporu deşifre eden World Policy Institute, Türkiye'yi yerden yere vuruyor ve şu ana kadar gizli tutulmuş birçok konuyu gün ışığına çıkarıyor. Rapor, bir enstitünün çalışması ile gündeme geliyor ve eklenen bölümlerle birlikte CIA raporu şeklini alıyor.

Hadiye ERSANEL

Türkiye, dünya devletleri arasında en fazla çökme riskine sahip devlet olarak gözükmektedir. Her ABD silah teslimatı, Ankara'nın demokratik olmayan hükümetini, Türkiye'nin masraflı sivil savaşa devam etmesi ve ekonomik çöküş göstergelerini dikkate almamasının mesajını vermektedir. Bunun yerine, yönetim zoraki olarak bu saldırılara karşı çıkmalı ve gelecekteki askeri yardımın, insan haklarındaki gelişmeye bağlı olmasını vurgulamalıdır...

Jennifer Washburn, Şubat ayının 23'ünde Journal of Commerce için kaleme aldığı Don't Sell Weapons To Turkey (Türkiye'ye silah satmayın) başlıklı

yazısı ile bugüne kadar hiç açıklanmamış ve özenle saklanmış bir CIA raporunu açık edeceğini bilse, hatta CIA'nın kulaklarını şiddetle çekeceğini kestirebilseydi, belki de "haddini hiç aşmayacaktı". Ama öyle olmadı.

UN PLAZA 777... Bayan Washburn, sıradan bir araştırmacı olarak tanımıyor. Ancak bağlı bulunduğu kurumlar pek öyle değil... New School for Social Research Of New York'un, ya da günümüzdeki ismiyle, New School'un akademisyeni. Elbette bu kadar değil, bünyesinde barındırdığı kuruluşlar, okulun kişiliğini ve çalışanlarını ilginç kılıyor.

Şüphesiz en önemlisi World Policy Institute... Kuruluşu 1948 yılında gerçekleşmiş. Direkt olarak hamisi, New York Sosyal Araştırmalar Okulu'na bağlı. Misyonu şu çerçeveyle çizilmiş; Dünyada gerçekleşen siyasi gelişmelerin yeniden yorumlanması, ABD, dünya ekonomisi ve güvenliği. Bu konulara ilişkin olumlu fikirlerin geliştirilmesi ve ortaya çıkarılması. Bunları yaparken tüm dünya ülkelerinin ilgi ve çıkarlarını gözetiyor. Analizlerini de, yayın yoluyla yayıyor. Her ne kadar el altındaki, ya da kendi yayınlarında rastlamak çok mümkün değilse de, analizleri zaman zaman kamuoyuna yansıyor. Yöneticisi Richard Caplan. Kısaca WPI, son yılların popüler "kılıfıyla" bir Think Tank (Bizim dilimizdeki yaklaşık karşılığı: bilgi ve düşünce üretim merkezi.)

Ancak, okulun tek Think Tank'ı bu değil. 1983 yılında kurulan Dünya Düzeni Enstitüsü, 1973'te kurulan Uluslararası Düzen Enstitüsü, 1954 doğumlu Uluslararası Yönetim Enstitüsü ve en eskilerden 44 yaşındaki Dünya Yönetim Eğitimi Enstitüsü, okulun neredeyse periyodik aralarla kurduğu Think Tank'lar. Doğal olarak akla ilk gelen, aslında hiç de popüler olmayan bu okulun, ciddi kaynak gerektiren bu kuruluşları nasıl yıllarca hayatta tuttuğu ve finanse ettiği.

Okula bağlı bu kuruluşlar ve yine hepsi WPI'ın çalışanlarının neredeyse tamamı zamanında iyi çalışmalar gerçekleştirmiş emekli diplomatlardan oluşuyor. Bir o kadar da akademisyenden. Konu tüm örgütlenme, uluslararası

Türkiye ABD yardımlarıyla F-16 uçağını üretmeye başladı.

çapta gerçekleştirilmiş. Zaten WPI'un adresi bile bu "puzzle"ı tamamlıyor. United Nations Plaza, 777.

Enstitü'nün çalışmaları çoğu zaman, referans olarak kabul görüyor. Ya ilgili kuruluşların, ya da Amerikan istihbarat örgütlerinin, CIA'ye ve Pentagon'a bağlı Askeri Haberalma'ya zemin sağlıyor, ya da zaman zaman çalışmalarını beraber yürütüyor. Kısaca WPI, Amerika'da olduğu kadar dünyada da bilinen ve ne dediği dinlenen bir kurum. Buradaki tek, ilginç durum, örgütün zamanında Marksist görüşleri savunması. Ama zamanla çok şey değişiyor tabi.

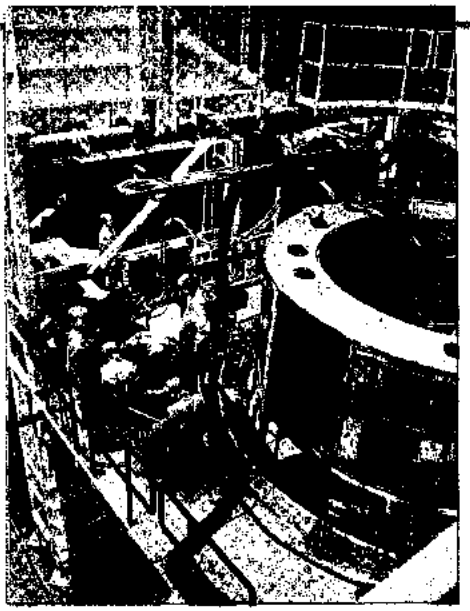
Bitiş... Think Tank araştırmacıları her zaman uyguladıkları formülü hayata geçirdiler. Yayınlayacakları çalışmalar için bir başvuru kaynağı olarak değerlendirdikleri, ya da alenen kendilerine verilen CIA raporunu kendi çalışmaları sonucu ortaya çıkardıkları analizlerle harman ederek yayınladılar. Ancak, bugüne kadar pek yapmadıkları birşeyi de yaparak. 23 Şubat 1996 tarihli çalışmanın içinde aktardıkları gördüşlere referans olarak, CIA'nın raporunu gösterdiler. Üstelik raporun ismini bile vererek.

CIA'in devasa figürlü antetinin hemen altında, kaba harflerle raporun ismi okunuyor: "State Failure Task Force Yani, kaba bir çeviri ile "Devlet Çö Görev Gücü". Oluşturulması için, e zaman sarfedildiği açık. Ancak "Ç damgasıyla onayı 1995 yılında olmu

Elbette, devasa raporun tam Türkiye'ye ayrılmış değil. Gelişmiş ti'li ülkelerin terminolojisiyle, kal "daha gelişmemiş" denilemediğine "gelişmekte olan" ülkeler statüsüne ren akla gelebilecek ülkelerle ilgili a lizler ve perspektifler "bi tamam" r run içeriğini oluşturuyor. Ama Tü ye'nin yeri "bir başka" tutulmuş.

Üç temel bölümde, Türkiye'nin zisyonu incelenmiş. En sonunda da, üç veriden hareketle genele ulaşılmış Türkiye'nin şu anki konumu tanım miş. Türkiye'nin ekonomik, siyasi ve keri konjonktürü rapor kaleme alını göz önünde tutulanlar. Ancak daha bu gin olarak gözüken siyasi durum üze de daha az durulurken, askeri ve eko mik yapılanmayla, bunların arasın ilişkilerin, Türkiye'yi nasıl zor durum ra soktuğu üzerinde özellikle durulm

-> "Türkiye şu anki durumuyla, Mc ka'nın özellikle dış borçları ve bunl geri ödenmesiyle ilgili olarak düştüğü kıntılı günlere benzemektedir. Mek ka'nın aynı dönemi, iktisadi bir çök noktalandığı ve ardından neredeyse anlamıyla, ülkası sürüklendiği hatırla dığında, Türkiye'nin altında, şu anki

ABD'nin yaptığı yardımların tamamı Loockheed'e mi?

ısi pozisyonundan kaynaklan-
ıayan iktisadi durumu, kısa bir
ire içinde Meksika'nın yaşa-
ığı ekonomik sonuca ulaşacak
örünmektedir. Özellikle ülke-
e, son zamanlarda yaşanan si-
ısi çalkalanmaların, mesleki
ıruluşların gerçekleştirdiği çı-
şların temelinde, "yeni yeni
ışgösterecek iktisadi krizin
ırsayımlardan öteye geçtiği-
n ikazlarıdır".

Yukarıdaki bu paragraf, Türkiye açısından en anlamlı ve r o kadar vahim sayılabilecek imleyle bağlanıyor. "Bu çerçeveden bakıldığında Türkiye, inya devletleri arasında en zla çökme riskine sahip ülke arak gözükmektedir."

WPI'ın çalışmasında, silahnmanın üzerinde de du ulur ancak, çok daha dikkatli imleler kurulmuş ve özellikle ı konu üzerinde gerçekleşe-

k ticari aksiyonlar hakkında yorumla-

girişilmemiş. "Türkiye bir NATO üttefiki ve Amerika Birleşik Devletle-'nin sıcak dostluk duyduğu ülkelerden ri olarak, geniş çaplı askeri modernizasyon yapılanmasının anlamlı bir ölümünü de, bu çe çeve içinde gerçekştirmektedir. ABD eliyle gerçekleştirin askeri yardımların büyük çoğunluğun, uzun vadeli kredili anlaşmalardan kaynaklandığı düşünülürse de ve ABD'nin bu anlaşmalara en azından kısa ve orta vadede herhangi bir rezervi beklenmiyorsa da, Türkiye'nin ekonomik performansını zaman zaman sıkıntıya sokmaktadır. Aynı zemin, zaman zaman Türkiye'nin uluslararası insan hakları platformuna çıkmasını da sağlamaktadır. Özellikle NATO ve ABD çerçevesinde satın alınan ve hali hazırda Silahlı Kuvvetler'de bulunan silahların, Türkiye'nin güneydoğusunda amaçları dışında kullanıldığı iddiaları yoğunlaşıyorsa da, somut deliller taşımamaktadır. Bu iddiaların değerlendirilmesi üzerinde daha hassas durulması ayrıca gerekmektedir. Ancak, uzun vadeli silah satışlarının bu gözlükle değerlendirilmesi, objektif değerlendirmelerden uzak gözükmektedir.

İşte bu değerlendirmeler, konu üzerinde çalışan Uluslararası İlişkiler uzmanlarının da dikkatini çekiyordu... WPI'ın araştırmasında, özellikle üzerinde durulan nokta da buydu. ABD yönetimi, her ne kadar Türkiye ile askeri ticari anlaşmaların şu anki konumunu benimsemeye devam ediyorsa da, özellikle iş insan hakları konusuna gelip dayanınca, daha temkinli adımlar atmayı hesaplıyordu. WPI'ın bu konudaki değerlendirmesi ise, CIA'in diplomatik olan analizinden daha keskin bir üslup taşıyordu.

Analize göre, Türkiye'ye bu çerçevede silah satışı hemen durdurulmalıydı. Her ne kadar yapılan çalışmanın temeli CIA raporuna dayanıyorsa da, WPI insan hakları konusunda çok daha duyarlıydı. Bunun için de, ağzına geleni söylüyordu. Öyle ki WPI'ın çalışması, Türkiye'yi tam anlamıyla yerin dibine sokuyordu. "Türkiye'nin insan hakları konusundaki kötü kayıtları, tehlikeli ekonomik ve siyasi konumu gözönüne alındığında, Clinton yönetiminin, silah satışının denetimi, politikaları üzerinde önemli tartışmalara yol açacağa benziyor. Yakın yıllarda, ABD Türkiye'nin silah ihracatının yüzde 35'ini ve dış askeri yardımının yüzde 90'ını sağladı. 1980'den beri, Türk Silahlı Kuvvetleri, Amerikalı vergi mükelleflerinin 6.6 milyarını almıştır. ABD Dışişleri Bakanlığı'nın, savaşta ağır insan hakları ihlallerinde, Amerikan silahlarının kullanıldığına dair insan hakları savunucusu grupların raporlarına rağmen, Clinton yönetimi, silah satışları ile insan hakları arasındaki bağlantıyı kurmayı red ediyor."

Bu yorum sert gözükse de, CIA'nin diplomatik tarzda söyledikleriyle örtüşüyor. WPI devam ediyor... "Dışişleri Bakanlığı'nın raporu ortaya çıktıktan sonra, General John Shalikashvili, kongre-

"Raporun Çekiç Güç'ün tartışıldığı bir dönemde ortaya çıkması ilginç"

Bilkent Üniversitesi ve Siyasal Bilgiler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler öğretim üyesi Prof. Hasan Köni Nokta'nın sorularını yanıtladı:

Nokta: Raporu nasıl yorumluyorsunuz ?

Köni: Batı'nın niyetini yansıtan ve Türkiye hakkındaki gerçek düşünce ve eğilimlerini gösteriyor. Ancak, bilerek ya da bilmeyerek, ciddi yanlışlar da içeriyor. İddiaları 1994 konjonktürü için daha doğru gözüküyor. Rusya'da Komünizm'in geri gelmesi, dış politikada eski gücüne kavuşmaya çalışacağı konusundaki bilgiler, AB ve Rusya arasındaki NATO'nun genişlemesi ile ilgili çekişmeler, yine ABD'nin Türkiye'yi İran ve Irak üzerinden denetleme isteği, Suriye'nin İsrail'le yakınlaşarak Orta-Doğu bazında önemli bir rol üstlenmeyi arzulaması, ABD'nin dış alana yeniden önem vermek istemesi, Türkiye'nin durumunun düzelmesine yol açmıştır. Yeni hükümet oluşumu da bu gelişmeyi destekleyecektir.

Nokta: Bu rapor hiç de eski değil. Zamanlaması açısından ne demek mümkün?

Köni: Çekiç Güç tartışmalarının hararetleneceği bir döneme giriyoruz. Çekiç Güç'ün akıbetinin nasıl olacağı yanıtlanacak kısa bir zaman dilimi içinde. Açıkca söyleyebilirim ki, bu Çekiç Güç öncesi Türkiye'yi sıkıştırma manevrasıdır. ABD ve İsrail Ortadoğu'da sağlam basmak istiyor. Zaten metinden de anladığım kadarıyla, çalışma kuruma bağlı bir alt grubun analizini yansıtmakta.

den, insan hakları kayıtlarına dayanarak askeri yardımı kesmemelerini istedi. Bu tavsiyeyi tutan kongre, 1996 yılında F-16 savaş uçaklarının bitirilmesi için Türkiye'ye 320 milyon dolarlık Amerikan kredisini ödemeyi kabul etti. İç savaş, aynı zamanda Türkiye'nin ekonomisi üzerinde de eritici bir rol oynuyor. Türkiye'nin ekonomisi gittikçe genliyor ve siyasal liderler hükümeti kuramıyor. Birçok ekonomist, Türkiye'nin borç buhranını Meksika'nın çöküşten evvelki durumuna benzetiyor".

İşte CIA'in yorumunun açık formatı. Ancak bu tümcelerdeki ayrıntılar, okuyucularda esirgeniyor. Meksika örneği ve iç savaş giderinin yarattığı yıkım CIA raporuna dayanıyorsa da, 320 milyon Dolarlık kredi konusunda WPI, hiç de gerçekçi davranmıyordu. Bu paranın neredeyse bir tek doları dahi Türkiye'nin cebine girecek değildi. Tamamına yakını, Türkiye'ye bu silahları sağlayacak ABD firmalarına gidiyordu. Özellikle de, Loockheed'e. CIA bu durumu (Türkiye ile askeri ticaret anlaşmalarının daha devam etmesinde bir sakınca görmüyoruz) şeklinde formüle ederken, WPI tamamına sadık kaldığı raporun aksine görmezden geliyordu.

WPI, CIA tandanslı analizinde teknik bazda silah satışları değerlendirmelerine giriyor, Türkiye'deki insan hakları ihlallerinin durdurulmasını da, bu satışların durdurulmasına bağlıyor. Dahası, açık açık da söylüyor. Çözüm, her zaman dile getirilen siyasi çözümdü. Ancak CIA raporunda, Türkiye verileceği belirtilen 120 adet taktik füze sistemiyle ilgili olarak aktardıkları raporun, Türkiye'ye yönelik ciddi yorumlarının bir başka noktasına dikkat çekiyordu.

Adı geçen sistemler ABD'nin kullandığı karadan karaya vuruş gücüne sahip en modern sistemlerdi ve Kardak krizinin ardından Türkiye'nin bunları alacağı, anlaşmasında son aşamaya varıldığı türünden gazete haberlerinin çıktığı silahlardı. Ancak rapor, bu sistemlerin Türkiye'ye verildiğini iddia ediyordu. Sonrasında, bu sistemlerin akıbetine ilişkin herhangi bir bilgi kamuoyuna yansımamıştı. İşin doğrusu, bu silahların satışı Türkiye'de yapılan genel seçimlerden iki hafta önce gerçekleşmişti ve açıkcası Başbakan Tansu Çiller'in sallanan koltuğuna, ABD desteğini endekslemeye zamanlanmış gibiydi.

Federal çözüm... Hem CIA raporunda, hem de WPI'ın analizinde ilgi çekici noktalardan biri, ancak dikkatli gözler tarafından farkedilebiliyor. Türkiye'nin güneydoğusunda yaşanan sıkıntının çözümü için önerilen solüsyonlardan biri olan federal yapılanma, CIA raporunda ve WPI analizinde aynen şu cümleyle ifade ediliyor; "Türkiye'nin Güneydoğu'daki sıkıntılarının çözümü için gereken, Amerika'nın da istediği gibi federal çözümdür". XXX

"Amerika'nın da istediği gibi"... Bugüne kadar bir çok araştırmaya ve tartışmaya konu olan, ABD'nin bölgede aslında ne istediği sorusu böylece-ikili sifahi görüşmelerin dışında-ilk defa neredeyse resmileşmiş oluyor.

CIA raporunun sonuç bölümü, benzerlerinin aksine öneriler içermiyor. "Ülkenin ekonomik göstergeleri kısa dönemli bir iktisadi çözümü getirmeyecektir. Dış borç açığının krize dönüşmemesinin nedenlerinden en önemlisi, ülkenin halen özellikle Avrupa'nın güçlü ülkelerinden ve ABD'den gördüğü yardımlardır. Ancak Türkiye, özellikle hazır para ihtiyacı duymaktadır. Artık tıkanma noktasına gelmeye başlayan iç borç bilançosu, dış ekonomik göstergeleri zorlayan ödemeler sistemi ve yatırım araçlarının sürekli atıl bir gelir sağlaması, Türkiye'nin görülebilen yakın gelecekte ciddi sıkışmalar yaşayacağını göstermektedir".

CIA Başkanı John Deutch

Türkiye'nin özellikle 1994 yılına ait ekonomik göstergeleri baz alınarak hazırlanan sonuç bölümü, Türkiye'nin geleceğini pek parlak görmüyor ve "tükdir"i raporun kurum içinde gideceği bir üst kuruma bırakıyor. Türkiye Masası da, kendisine gerekli bölümü alarak ve gerekenleri ekleyerek "Beyaz Saray"a gönderiyor. ■

CIA raporunun son bölümünde Türkiye için açık açık etnik federasyon istenmekte. Peki, öyleyse soralım şimdi: Siyasal İslamcıların vargüçleriyle savundukları "eyalet düzeni" Allah'ın emri miymiş, CIA'nın emri mi?

Müslümanlar Allah'ın gösterdiği kıbleye, İşbirlikçi Siyasal İslamcılarsa Hıristiyan Siyonist Washington'a "İblisin Kıblesi"ne dönerler yüzlerini. Müslümanlar Kur'an'daki buyruklara, Siyasal İslamcılarsa Hıristiyan-Siyonistlerin CIA buyruklarına uyarlar. İşte Müslüman ile Siyasal İslamcı'nın en önemli ayırdedici özelliği budur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KÜRESELCİ FAŞİST "YENİ DÜNYA DÜZENİ "NDE ABD-AVRUPA BİRLİĞİ İLİŞKİLERİ VE TÜRKİYE'DE SİYASAL İSLAMCILIK

1985: Ortak Pazar'dan Avrupa Birliği'ne Avrupa Devleti doğuyor

Sovyetler 1984'te Batı'ya boyun eğerek egemenlik yarışından çekildikten sonra, Avrupa Topluluğu 1985'te tek devlet olmak yönünde bir karar almış ve Şubat 1986'da üye ülkeler arasında *Tek Avrupa Yasası* imzalanmıştı. Bu yasaya göre **üye ülkeler arasındaki sınırlar kalkacak** ve **tek bayraklı bir tek devlet: *Avrupa Devleti*** kurulacaktı. 1984'te SSCB'yi deviren ABD'nin karşısına, temelini 1945'te kendi elleriyle attığı bir dev dikiliyordu: *Avrupa Birliği.*

Avrupa Birliği'ni oluşturan ulusların **din ve soy birliğine dayalı türdeşliğini bozmak** ve onu **kendi içinde din ve soy bakımından çelişkili bir yapıya büründürerek etkisizleştirmek** isteyen Amerika, bağımsızlaşmasına, yayılmasına ve güçlenmesine karşı olduğu Avrupa Birliği'nin tek devlet olup ayağa dikilmesini önleyemediğini anlayınca, onlara **Türkiye'yi de aranıza alın demeye başlayacaktı.** Türkiye'yi ABD'nin stratejik işbirlikçisi (uydusu) olmaya sürüklemekle görevli Turgut **Özal, 1987 yılında ABD'nin buyruğuyla** Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne alınması için başvuruda bulundu.[215] Bir türlü din devletine dönüşüp ABD'nin istediği Dünya İslam Birliği'ni gerçekleştiremeyen Türkiye, hem Amerika'nın stratejik işbirlikçisi (uydusu), eşdeyişle ABD'nin tüm buyruklarını tartışmaksızın uygulayan bir ülke olacak, hem de ABD'den bağımsız bir kimlikle ortaya çıkan Avrupa Birliği'nde *alınan kararları veto etme yetkesi bulunan* bir üye olacak; böylece ABD, Avrupa Birliği i-

çinde kendi çıkarlarını kollayan İngiltere'nin yanı sıra Türkiye gibi ikinci bir truva atı daha sokarak birliği içinden denetleyecekti. ABD'den bağımsız karar almayı ilke edinen Avrupa Birliği, İngiltere'yi dışlamakta başarılı olamadıysa da, ABD'nin stratejik işbirlikçisi Turgut Özal'ın bu başvurusunu geri çevirecek bir çok gerekçe bulabiliyordu.

1989

Avrupa-Rusya yakınlaşması

Rusya'dan Avrupa'ya ortak savunma önerisi

Balkanlar sular altında kaldı

Karadağ, Sırbistan ve Bosna-Hersek'te şiddetli yağışlar nedeni yol açtı. Karanlığa bürünen başkentler felaketle ilgili, endişelerini kaybetmiş gösteriyor. Karadağ'da tar çok kötü sular altında kaldığına yöneliyor. Karadağ'ın eski başkenti Cetinye ile ikinci büyüklükteki kentlerden biri, Podgorica, AFP)

▶ Stratejik Füze Güçleri Komutanı General Vladimir Yakovlev, Moskova'nın Avrupa'yla birlikte ortak füze kalkanı oluşturmasının iyi bir çözüm olacağını söyledi.

Dış Haberler Servisi - Rusya, Avrupa ile ortak füze savunma sistemi kurmaya hazır olduğunu bildirdi. Rusya Stratejik Füze Güçleri Komutanı General Vladimir Yakovlev, yaptığı açıklamada, Avrupa ile Rusya'nın ortak füze savunma sistemi kurmasının "teknik olarak mümkün" olduğunu belirtti.

General Yakovlev, Rusya'nın füze savunma sistemi kurmak ve bu sistemi test etmek gücüne olduğunu söyledi ve "Bunu ancak Avrupalı partnerlerimizle gerçekleştirmeye başlayabiliriz" dedi.

Yakovlev, söz konusu füze sistemine hangi ülkelerin katılacağı ve hangi ülkelere karşı oluşturulacağına karar verilmesi gerektiğini bildirdi. Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin birkaç ay önce yaptığı açıklamada, ABD'nin tartışmalı nükleer füze kalkanı projesine alternatif olarak Rusya, Avrupa ve ABD'nin ortaklaşa bir füze savunma sistemi kurulmasını önermişti.

Bu arada Rusya Dışişleri Bakanı İgor Ivanov, Batı'daki ziyaretinde yaptığı açıklamada, yeni ABD bütçesiyle, ABD'nin füze savunma sistemi projesi kapsamında "ciddi değişiklikler" yapacaklarını belirtti.

Ivanov, "Yeni Amerikan yönetimiyle, 1972'de imzalanan Anti Balistik Füzeler (ABM) anlaşmasının da içinde bulunduğu silahsızlanmayla ilgili tüm sorunları kapsayan ciddi bir diyalog gerçekleştireceğiz" dedi. ABD Başkanı Bill Clinton, füze savunma sistemini askıya almıştı. Dışişleri Bakanlığı görevine getirilen Colin Powell ise bu projenin rafında kurumuştu. ABD, 1972'de imzalanan Anti Balistik Füzeler (ABM) anlaşmasında değişiklik yaparak füze savunma sistemini kurmak istiyor.

Rusya ise ABM'de değişiklik yapılmasına karşı olduğunu ve bunun silahlanma yarışını yeniden başlatacağını düşünüyor.

1989'da Avrupa Konseyi'nde konuşan Gorbaçov, *Urallardan Atlas Okyanusu'na dek bütün ülkeleri birbirine bağlayacak bir "Ortak Avrupa Evi" oluşturulması* yolunda çağırıda bulundu. Avrupa Birliği'nin Urallar'dan Atlas Okyanusu'na dek yayılması düşüncesi Gorbaçov'un buluşu değildi. 2. Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru toplanan *Müttefik Ülkeler Eğitim Bakanları Konferansı*'nda Kitap Komitesi'nin Tarih Komisyonu ***The European İnheritance: Avrupa Mirası*** adıyla bir kitap oluşturmuş, kitabın *Önsöz* ve *Sonsöz* bölümlerinde Sir Ernest Baker, *Güneyli Avrupa Anlayışı* ile Batı'dan Doğu'ya uzanan *Kuzeyli Avrupa Anlayışı* arasında bir ayrım yapmış ve ***İrlanda'nın Batı kıyısından (Atlas Okyanusu'ndan) Urallara dek uzanan bir Avrupa*** tasarımından sözetmişti.[216] Gorbaçov'un 1989'da Avrupa Konseyi'ne önerdiği şey, Sir Ernest Baker'in 1954 yılında ortaya attığı ve daha sonra De Gaulle'nin 1959'dan başlayarak

ABD etkisinden kurtulmak üzere geliştirdiği[217] *Urallar'dan Atlas Okyanusu'na uzanan Avrupa* tasarımıydı.

1989: ABD, Avrupa-Rusya yakınlaşmasına karşı

KÜBA'DAN SONRA İRAN VE LİBYA DA TOPUN AĞZINDA

İkinci ABD-AB çatışması kapıda

26.7.96 Cum

Dış Haberler Servisi - ABD Başkanı Bill Clinton, İran ve Libya'da petrol ve doğalgaz sektörlerinde yatırımı yapan yabancı firmaları cezalandırıcı yeni bir yaptırıma imza atmak üzere. Küba'da yatırım yapan firmaları yaptırım öngören Helms-Burton yasasından sonra ABD'nin hedefe diğer "düşman ülke" yönelik olan bu yeni tasarısıyla Avrupa'yı ikinci kez ayağa kaldırdı.

Geçen hafta senato tarafından yeniden ele alınarak Libya'ya karşı koşulları ağırlaştıran yasa tasarısının ABD Temsilciler Meclisi'nde tam uyumla onaylandı. Yasanın başkan Clinton tarafından imzalanması halinde ABD terörü destek verdikleri gerekçesiyle "düşman" ilan ettiği İran ve Libya'da doğalgaz ve petrol sektörlerinde 40 milyon dolarını üzerinde yatırım yapan yabancı firmalara cezai yaptırım uygulayacak.

İthalat-ihracat yasağı

ABD'nin "D'Amato" yasası adını [illegible] Senatosu'nda görev yapan [illegible] firmaların ithalat - ihracat yasağı ABD'nin [illegible] yatırımlarının, ithalat-ihracatı kısıtlı olmasını ve Amerikan hükümetinin [illegible] yasağı gibi yaptırımlar uygulanmasını öngörüyor. Uzmanlar, diğer bazı ABD liderleri gibi dış politikayı seçim malzemesi yapan başkan Clinton'un seçim öncesinde yasa tasarısını veto etmiyecek olduğunun pek bulunmadığını

▶ Küba'da iş yapacak firmaları zora sokan Helms-Burton yasası nedeniyle ABD'yi misillemeyle tehdit eden Avrupa Birliği, İran ve Libya'ya da arka çıkıyor.

▶ Avrupa Komisyonu'ndan yapılan açıklamada, son Küba karşıtı yasa ile ilgili ABD'ye misillemeye yapma kararının diğer ABD yasaları karşısında da geçerli olacağı bildirildi.

kaydedecekler.
Avrupa Birliği
Washington'da bu yeni
kararı üzerine [illegible]
başkentlerine [illegible]

Avrupa Komisyonu'ndan yapılan açıklamada, son Küba karşıtı yasa ile ilgili ABD'ye misillemeye yapma kararının diğer ABD yasaları karşısında da geçerli olacağı bildirildi. AB Enerji Komisyonu Başkanı Christos Papoutsis de söz konusu yasanın petrol piyasalarını da tehdit ettiğini açıkladı. İran ve Libya'nın dünya petrol piyasasının yüzde 10'unu kontrolü altında tuttuğunu söyleyen Papoutsis, yasanın uygulanmasıyla petrol fiyatlarındaki dengenin de bozulacağını belirtti.

Geçen hafta yasalaşan ancak veto şiire ile durdurulan Helms-Burton tasarısı kadar ağır cezai yaptırımlar içermese de D'Amato tasarısının da birçok Avrupa ülkesini konu etkileyeceği dem vuruluyor. Tasarıya en karşı çıkan Avrupa ülkesi ise petrol ithalatının önemli bir kısmını Libya'dan sağlayan İtalya oldu.

İran-AB fiörtü

Bu arada ABD'yi bu ambargo kararında yalnız bırakmak istemeyen İran ise Fransa ve Almanya ile flört etmeye başladı. Son birkaç aydır Avrupa'nın Ortadoğu üzerindeki etkinliğini artırmayı uğraşı veren İran bölgede şimdiye kadar en etkin yabancı ülke olan ABD'yi devre dışı bırakmak istiyor.

İran'ın Ortadoğu'da Fransız ve Alman ürünün artması isteği üzerine Dışişleri Bakanı Ali Ekber Velayeti tarafından yürütülen Paris gezisi ve Almanya'nın arabuluculuğunda görüşülen İran destekli Lübnan'daki Hizbullah gerillaları ile İsrail arasındaki tutuklu değişimi konusu sonuçsuz değişmiş Velayeti, ABD'yi yanlış politika yapmakla suçlayarak Avrupa'nın aldığı tutumu vurguladı

Türk basınında pek yer almayan ABD-AB çatışmasına ilişkin gözümüze çarpan az sayıda haberden biri- (27.6.1996 Cumhuriyet)

Gorbaçov 1989'da Doğu Avrupa ülkeleriyle Rusya'daki Türk ülkelerini kapsayan ve tüm eski SSCB topraklarını içeren

bir Avrupa tasarısına katılacaklarını açıklayınca, Avrupa Topluluğu ile Rusya arasında bu doğrultuda görünüşte ekonomik özde *siyasal nitelikli* bir antlaşma imzalanmış ve ***Kale Avrupası Modeli***'nden söz edilmeye başlanmıştı. Avrupa'da olup bitenler ve Avrupa-Rusya yakınlaşması ABD'de büyük kaygılara yol açtı. ABD ve Japonya, Avrupa pazarlarının kendilerine kapanmasından korkuyorlardı. Nitekim, Avrupa Topluluğu, 1988'de sığır üretimde hormon kullanılmasını yasaklayan ve böylece *ABD'den yapılan dışalımı engelleyen* bir karar almış; ABD de buna karşılık olarak 1 Ocak 1989'da yürürlüğe koymak üzere bir takım *misilleme kararları* almıştı.[218]

Özal'ın 1987'de Avrupa Birliği'ne üyelik başvurusu yapmasından çok değil 2 yıl sonra 1989'a gelindiğinde, Berlin Duvarı'nın yıkılması ve Doğu Almanya ile Batı Almanya'nın birleşmesi sonucu, dünya güçler dengesinde de değişiklikler başgöstermiş, Avrupa Birliği ile ABD arasındaki ilişkiler bir çatışma ortamına sıçramıştı.

1989'da Avrupa'daki Sovyet uydusu düzenler çöküp bu ülkeler kapitalist yola yönelince, bu ülkelerle de bir leşecek bir Avrupa'nın eski Sovyetler Birliği'nin yerini alabilecek yeni bir dev güç olarak ABD'nin karşısına dikilmesi olasılığı, ABD'yi Soğuk Savaş yılları boyunca Sovyetlere karşı kullandığı tüm yıpratma taktiklerini 1989'dan sonra Avrupa Birliği'ne karşı kullanmaya yöneltmişti. 1989'da Avrupa Birliği'yle ilişkileri oldukça gerginleşen ve bu birliğin gücünü kırmak üzere önlemler almayı düşünen ABD:

- 1945'ten bu yana gerçekleştirmeye çalıştığı ***Sovyetlere karşı*** *Türkiye önderliğinde Dünya İslam Birliği* kuramında 1960'ların sonunda bir değişiklik yaparak, Erbakan'ın MNP'si aracılığıyla etkili kılmaya çalıştığı ***Sovyetlere ve Avrupa Birliği'ne karşı*** *Türkiye önderliğinde Dünya İslam Birliği* örgütlemeye yönelmiş;

- Bu parti 12 Mart 1971'de kapatılınca Başkanı Erbakan *-nasıl olabiliyorsa(!?)-* tutuklanmaksızın elini kolunu sallayarak İsviçre'ye gitmiş;
- Sonra General Muhsin Batur, Erbakan'ı İsviçre'den getirerek kapatılan partisini yeniden ve bu kez MSP adıyla kurmasını sağlamış ve Erbakan'ın MSP'si 12 Eylül 1980'e dek bu Amerikancı çizgide çalışmış;
- 12 Eylül yönetimi Erbakan'ın MSP'sini kapatıp Amerika'nın bu partiden beklediği ***Sovyetlere ve Avrupa Birliği'ne karşı*** *Amerikan güdümünde İslam Birliği* buyruğunu bu kez devlet eliyle kendileri gerçekleştirmeye çalışmış;
- Daha sonra Amerikancı İslam Birliği düşünü gerçekleştirme görevi 1983'te Turgut Özal'ın üzerinde kalmış;

Ancak Amerika'nın istediği *Türkiye önderliğinde Avrupa'ya ve Sovyetlere karşı İslam Birliği* düşü bir türlü gerçekleştirilememişti.

1990

ABD, Türkiye'nin AB'a girmesini istemiyor mu?

Tansu Çiller, ABD'nin Türkiye'den 1990'ların başındaki beklentilerini şöyle açıklıyordu:

Biz müdahale etmeseydik, Türkiye'nin Gümrük Birliği'ne girmesi diye bir olay yoktu. Amerika Rusya ile anlaşmış ve arka bahçesi olarak Türki devletleri Rusya'ya bırakmıştı. Türkiye'ye de Ortadoğu'da askeri bir rol biçmişti. Amerika bu rol çerçevesinde Türkiye'nin Avrupa'ya girmesini istemiyordu. İşte şahsi ilişkilerimizle bunu değiştirdik.

Tansu Çiller, Başbakan

Tansu Çiller: **Amerika,.. Türkiye'ye Ortadoğu'da askeri bir rol biçmişti. Amerika, bu rol çerçevesinde Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesini istemiyordu. İşte şahsi ilişkilerimizle bunu değiştirdik.** [219]

Evet, son yıllarda arada bir Avrupa Birliği'ne sert çıkıp *Türkiye'yi de aranıza alın* diye bağıran ABD, geçmişte Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesini uzun bir dönem boyunca istememişti ve Türkiye'ye Ortadoğu'da askeri bir rol biçmişti, bu doğru; ama ABD'nin Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne sokup sokmaması, hiç de Çiller'in dediği gibi, Türkiye'den bir takım siyasetçilerin Amerika'ya dayatmada bulunmasıyla biçimlenmiş değildi. ABD'nin ne zamana kadar hangi nedenle Türkiye'nin Avrupa'ya yaklaşmasına karşı ve ne zaman hangi nedenle Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesine yandaş olduğunu dünyadaki güçler dengesi ve Zbignew Brzezinski'nin "Büyük Satranç Tahtası"ndaki hamleler belirlemiştir.

ABD'nin 1945-1967 arası **yalnızca *Rusya'ya, komünistlere karşı,*** 1967'ten sonra ise ***hem Avrupa'ya hem de Rusya'ya karşı*** gerçekleştirmeye çalıştığı *Türkiye'nin başını çekeceği Dünya İslam Birliği* kuramı, Avrupa-Rusya ilişkileri **1989'da** *Urallar'dan Atlas Okyanusu'na dek uzanan bir Ortak Avrupa Evi* tasarımına yönelince, yeniden ivedilik kazanmıştı.

ABD'nin güdümünde Türkiye'nin başını çekeceği İslam Birliği **iki yönlü** görev yapacak,

- Bir yandan eski Sovyetler Birliği'nde komünistler bir biçimde yeniden yönetime gelecek olurlarsa onlara karşı kullanılacak,
- Öte yandan ABD'nin çıkarlarına aykırı biçimde güçlenen Avrupa Birliği'nin, Müslü-manların ve Türklerin yaşadığı topraklardan beslenmesini önlemek üzere kullanılacaktı.

ABD, 1989'da, kendisinden bağımsız bir çizgi izleyerek üçüncü bir güç olmak isteyen Avrupa Birliği'nin özellikle de petrol bulunan ülkelere el atmasını önlemek için çırpınıyordu. Örneğin, Suudi Arabistan kralı Faysal, 1973 Arap-İsrail Sava-

şı'nda İsrail'i kollayan Amerika'dan soğuyup, bu savaşta İsrail'e karşı Araplara yandaş bir çizgi izleyen Fransa'ya yaklaştığında, öldürülmüştü.[220]

25 Mart 1975'te öldürülen
Suudi Kral Faysal

ABD güdümünde Türkiye önderliğinde bir Dünya İslam Birliği kurulacak olursa, Amerika Ortadoğu'daki Müslüman ülkelerle Asya'daki Müslüman Türk Cumhuriyetlerinin tüm yeraltı ve yerüstü varsıllıklarını kendi avucunun içinde tutabilecek; öyle ki Avrupa Birliği ve Rusya bu yörelerde Amerikan çıkarlarına aykırı bir biçimde özgürce at oynatamaz olacaktı. Bunu sağlamanın biricik yolu Türkiye'nin ivedilikle bir din devletine dönüşüp Ortadoğu ve Asya'daki Müslüman ülkelerin başına geçerek, ABD güdümünde bir İslam Birliği kurmasıydı. ABD'nin 1945'ten bu yana *Sovyetler'e karşı* geliştirdiği ve DP aracılığıyla gerçekleştirmeye çalıştığı bu düş, 27 Mayıs 1960 darbesinden sonra uygulama alanından çekilmiş; 1960'lı yılların sonlarında Sovyet karşıtlığına Avrupa karşıtlığı da eklenerek bu kez MNP aracılığıyla gerçekleştirilmeye çalışılmış; *1974 Kıbrıs Çıkartması* yüzünden patlak veren *Türk-ABD Zıtlaşması* ortamında hepten uygulana-maz olmuş; 12 Eylül 1980'de "Yeşil Kuşak" adıyla darbeciler eliyle uygulama alanına konulmuş; 1984'te Sovyetler beyaz bayrak çekince ikircikli bir durum ortaya çıkmış; ancak 1989'larda Avrupa-Rusya ile yakınlaşıp *Urallardan Atlantiğe yayılmak isteyen Avrupa Birliği* tasarımı ortaya atılınca, *Türkiye önderliğinde ABD güdümünde İslam Birliği* tasarısı yeniden el üstünde tutulur olmuştu.

ABD güdümlü Panislamizm

Graham Fuller, Samuel Huntington, Paul Henze, Morton Abramowitz, vb. gibi CIA uzmanları bu amaçla Türkiye'ye doluşup doğrudan Türk basınına demeçler vererek *Türkiye'nin bir an önce ulusçu bilimgüder Atatürkçü çizgiyi tümüyle terk edip dingüder İslamcı bir yönetime geçerek İslam ülkelerinin başına geçmesini* öğütlüyor; Amerikan arpalıklarından beslenen çok sayıda köşeyazarı ve televizyon yayıncısı (ABD'nin kendilerine taktığı adla: *Kamu Diplomatları*) da ABD çıkarları doğrultusunda İslamcılarla ağız birliği ederek, Türkiye'yi bilimgüder (laik) yönetimden uzaklaştırmak için laikliğe veryansın ediyorlardı. Dağılacak SSCB'den ayrılacak Türk kökenli Müslüman toplumlar, yeraltı ve yerüstü varsıllıkları bakımından göz kamaştırıcı kaynakların bulunduğu geniş topraklar üzerinde yaşıyorlardı. 1989'da, yakın gelecekte Sovyet güdümünden çıkacakları anlaşılan Rusya'daki Müslüman-Türk toplumları, *Urallar'dan Atlantik'e Büyük Avrupa* tasarımında Rusya'yla anlaşacak bir Avrupa Birliği'nin güdümüne değil, ABD'nin güdümüne girmeliydiler ve bu yönde en küçük bir gecikme Avrupa Birliği'nin ve Rusya'nın işine yarayacağından, ABD'nin yitirilecek tek anı dahi yoktu. Doğu Avrupa'daki eski Sovyet uyduları Gorbaçov'un 1989'da Avrupa Birliği'ne sunduğu "Ortak Avrupa Evi" tasarısı uyarınca nasıl Avrupa Birliği'nin güdümüne gireceklerse, Asya'daki Sovyet uydusu Müslüman Türkler de Sovyetler dağılınca Türkiye aracılığıyla Amerika'nın sömürü alanına girmeliydiler. Gelgelelim, Türkiye'yi bilimgüder (laik) çizgiden tümüyle kopartıp bütünüyle dingüder İslamcı bir devlete dönüştürmedikçe ne Ortadoğu'daki Arap-İslam ülkelerinin ne de Asya'daki Türk-İslam ülkelerinin başına geçirmek olanaklıydı.[221] Türkiye'nin, Atatürkçü-usçu-ulusçu-bilimgüder bir devlet kimliğini elinden bırakmaksızın da dağılan Sovyetlerden ayrılan Türk toplumlarına yol göstericilik yapması olanaklıydı; ancak bu seçenek ABD'nin işine gelmeyen bir durumdu; çünkü bilimgüder (laik), usçu, ulusçu, ulusal bağımsızlıkçı Atatürkçü çizgi, uluslararası sömürüye karşıt bir öz taşıdığından, ulusla-

rarası sömürücülüğün başını çeken ABD, Rusya'dan ayrılacak Türklerin bu çizgide birleşmesine de, diğer İslam ülkelerinin bu çizgiyi benimsemesine de kökten karşıydı ve bu yüzden, Türkiye'yi de ulusal bağımsızlıkçı yönü olmayan dingüder bir çizgiye çekip, tüm Müslümanları ve Türkleri kendi sömürü çıkarları doğrultusunda gütmek istiyordu.

Suudi Arabistan'daki Amerikan şirketi ARAMCO, 1989 yılı sonunda ABD'nin buyruğuyla Rusya'daki Türk toplumlarını Arap yazısını benimsemeye ve dinsel devletler kurmaya yönlendiren çalışmalar başlatmış, en büyük yatırımcısı bir Yahudi ailesi olan bu Amerikan-Arap şirketi yayınlarında Rusya'daki Türkleri "Türk" olarak değil *"homo İslamicus"* olarak adlandırmayı uygun bulmuştu.[222]

Komünizm'e karşı olduğu gibi ulusçuluğu da kendi sömürüsüne engel olarak gören Amerika, Ortadoğu'daki ve yeryüzündeki tüm Müslümanları din birliği çatısı altında örgütleyip gütmekten başka bir şey düşünmüyordu. Nasıl geçmişte Soğuk Savaş yılları boyunca Sovyetlere karşı din birliği çizgisini izlediyse, **1989'da** Rusya'nın önerisiyle *Urallardan Atlantiğe dek yayılmaya* yeltenen Avrupa Birliği'ne karşı da yine Dünya İslam Birliği çizgisini izleyecekti:

Siz *Urallardan Atlatiğe Ortak Avrupa Evi* kuracaksınız öyle mi? Ben *Adriyatik'ten Çin Denizi'ne dek bir Türk-İslam Birliği* örgütleyeyim de görün!..

İşte ABD'nin Avrupa Birliği-Rusya yakınlaşmasından doğan *Urallardan Atlantiğe Ortak Avrupa Evi* tasarımına karşı oynayacağı koz buydu. Bu doğrultuda Türkiye'de bilim-güder ulusçu (laik) yönetimi koruyan ve din devleti kurulmasına yönelik eylemleri önleyen yasalar bir an önce kaldırılmalı, bunun için de kamuoyunu laikliği korumak doğrultusunda uyarabilecek ve böylelikle ABD tasarısının gerçekleşmesini geciktirebilecek tüm ağızlar kapanmalı, korkutulmalı, susturulmalıydı. Bölgede görev yapmış eski CIA yöneticileri işte böyle bir ortamda Türkiye'ye üşüşüp Türk basınına demeçler vererek;

- Türkiye'nin bir an önce Atatürkçülükten tümüyle uzaklaşıp bir din devletine dönmesi gerektiğini,
- Atatürk'ün Türkiye'yi yayılmacılıktan alıkoyan *yurtta sulh cihanda sulh* ilkesinin bir an önce bırakılması gerektiğini,
- Türkiye'nin laik yönetimi bırakıp bir din devletine dönüşerek Müslüman ülkelerin başına geçip onları kendi önderliği altında birleştirmesi gerektiğini, vs. duyurmaya başladılar.

1987'de ABD'nin isteğiyle Avrupa Birliği'ne üyelik başvurusu yapan Amerika'nın stratejik işbirlikçisi Turgut Özal, 1989 yılında değişen dünya dengeleri Amerika'nın Türkiye'ye biçtiği rolleri de değiştirdiğinden, Türk Ceza Yasası'nın din devleti kurmaya yönelik eylemleri önleyen 163. maddesini kaldırmak üzere partisini eyleme geçiriyordu.

Bir yandan Avrupa Birliği'ne başvurup öte yandan Türkiye'yi din devletine dönüştürecek adımlar atmak, Sakallı Celal'in deyişiyle: ***"Doğu'ya giden bir geminin güvertesinde, Batı'ya doğru koşmak"*** biçiminde tanımlanabilirdi ancak.

Ha, bir de *"Amerika Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üye olmasını destekliyor"* yargısını bir kez daha gözden geçirmeyi gerektiren bir durum var. Önce şu haberi okuyalım:

Bush: Avrupa Birliği'ni 3'e Böldüm!

26 Şubat 2003 Milliyet

ABD Başkanı Bush'la Devlet Bakanı Ali Babacan ve Dışişleri Bakanı Yaşar Yakış'ın Irak operasyonuna ilişkin yaptığı ve Türkiye'ye rencide eden ifadelerin yer aldığı görüşmelerde yaşanan diyaloglara ilişkin haberlerin hükümetçe yalanlanmaması dikkat çekti. Bush'un, Yakış ve Babacan'ı kabulünde dile getirdiği ileri sürülen **"Beyler, ABD topraklarında yapacağınız bir şey yok. Meclisinizden bu tezkereyi çıkartın"** sözlerine hükümet sessiz kaldı. Cumhuriyet gazetesinin dün manşetten verdiği habere göre, Bush, Babacan ve Yakış'a ABD'nin istediği desteği alamaması halinde Türkiye'nin Kuzey Irak'ta devre dışı kalacağını söyledi. Bush'un diğer ifade-

leri şöyle: *"Türkiye'nin kaygılarını anlıyoruz ve bunu dikkate alıyoruz. Türkiye'den destek göremezsek Kuzey Irak'taki gruplarla hareket ederiz. Birlikte hareket etmezsek IMF, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü size sırtını döner. Bu aşamadan sonra bize gelmenizin bir yararı olmaz. Ermeni karar tasarılarının ABD eyaletlerindeki yerini biliyorsunuz. Bunlardan biri Temsilciler Meclisi'ne gelebilir. Hiçbir müttefik beni sizin kadar uğraştırmadı.* **Avrupa Birliği'ni 3'e böldüm! 21. yüzyılda Birleşmiş Milletler Örgütü gerekli mi, değil mi, ona bakıyorum.** Arkadaşlarımız araştırıyor."

Amerika'nın Avrupa Birliği politikasının onu **bölmek, dağıtmak, etkisizleştirmek, evcilleştirmek** olduğu, doğrudan Amerikan Başkanı'nın bu sözleriyle apaçık ortaya çıkıyor. Amerika bir yandan Türkiye'yi Hilafet'e, İslam devletine sürüklerken, bir yandan da Avrupa Birliği'ne "Türkiye'yi alın!" diye baskı yapıyorsa, bunun tek amacı vardır: ABD'nin denetiminden kurtulma eğilimi beliren Avrupa Birliği'ni, içine sokacağı Türkiye ile zayıflatmak.

Zbignew Brzezinski, *"Büyük Satranç Tahtası"* kitabında şöyle der:

> İngilizler daha büyük bir Avrupa'yı tercih ettiklerini açıkladılar; çünkü **genişlemeyi Avrupa Birliği'nin zayıflaması için bir araç** olarak görüyorlardı.[223]

Avrupa Birliği'nin Amerika'ya göbekten bağlı bir Türkiye'yi de içine alarak genişlemesi, Avrupa Birliği'nin içinde Amerika'ya göbekten bağlı ve karar alınırken oy'unu Amerika'nın isteği doğrultuda kullanacak olan Türkiye, vb. gibi ülkelerin bulunması, Avrupa Birliği'nin Amerika'dan bağımsız karar almasını önleyecek ve bu durum da birliğin zayıflamasına yol açacaktı.

Öyleyse bir öngörüde bulabiliriz: Türkiye Amerikan güdümünden çıkmadıkça Avrupa Birliği'ne üye olamaz. Türkiye Amerikan güdümünden çıkmaksızın Avrupa Birliği'ne üye olursa, Avrupa Birliği'nin kendisi Amerika'nın uydusu olmuş demektir.

Avrupa Birliği ülkelerinin Amerika'ya göbekten bağlı Türkiye'nin üyeliğine karşıt tutumları, gerçekte Avrupa'daki Amerikan karşıtlığının bir yansımasıdır.

Siyasal İslamcıların 1995'e dek Avrupa Birliği'ne karşı, 1995'ten sonra ise Avrupa Birliği'ne girmekten yana bir çizgi izlemeleri, bütünüyle uydusu oldukları Amerika'nın Avrupa Birliği politikalarındaki değişimlere bağlı, Amerika'nın güdümünde olmalarından kaynaklanan değişimlerdir.[224]

BEŞİNCİ BÖLÜM

1989-1995
TEK KUTUPLU DÜNYADA ABD GÜDÜMLÜ SİYASAL İSLAM HİLAFETÇİ DARBE PEŞİNDE

Eski Sovyetler Birliği'nin dağılmaya başladığı 1989'dan sonra, Türkiye'deki Amerikancı çevreler, Türkiye'nin *Avrupa Topluluğu'na girme amacını terk ederek, İslam dünyasıyla bütünleşmesi gerektiğini* haykırmaya başladılar. Amerikan damgalı "Türk-İslam Sentezi"nin savunucularından Aydınlar Ocağı Başkanı Prof. Nevzat Yalçıntaş şöyle diyordu:

> Artık **Avrupa Topluluğu kapılarında dolaşmayı bırakmak** lazım. Ancak **başında ve içinde** bulunduğumuz **İslam ülkeleri çerçevesinde bazı bütünleşme modellerine** bakmalıyız. Bu **bütünleşme İslam ülkeleriyle** olmalıdır. Türkiye'nin kendisinin de kurucusu olduğu İslam Konferansı içinde, İktisadi ve Ticari İşbirliği Komitesi (İSEDAK) çerçevesinde ekonomik işbirliğini ileri noktalara (siyasi işbirliği noktasına-) götürmek imkanı vardır.[225]

Çatırdayan Sovyetler Birliği'nde ayrı devletler biçiminde ortaya çıkacak Azerbaycan, Kazakistan, Özbekistan gibi Türk kökenli toplumların, Avrupa'ya yaklaşan Gorbaçov'un Urallardan Atlas Okyanusu'na Ortak Avrupa Evi önerisiyle Rusya ile birlikte davranarak Avrupa'ya yönelmesinden kaygı duyan ABD, Türk kökenli devletlerin bilimgüder (laik) ulusçu bir Türkiye önderliğinde ulusçu çizgide bir Dünya Türk Birliği oluşturmasına da karşıydı. ABD, Türkiye'yi ulusçu bilimgüder çizgiden koparıp dinci bir çizgiye oturtarak, Rusya'dan ayrılacak yeni Türk devletlerini de dinci çizgiye çekip tümünü Müslüman Arap ülkelerinin de yer alacağı bir İslam Birliği içinde örgütleyip Avrupa'dan ve Rusya'dan koparak yalnız ve yal-

nız kendi güdümüne sokmak istiyordu. Amerikan damgalı Türk-İslam Sentezi savunucuları, ABD'nin bu buyruklarını yerine getirmek için çalışıyordu. İleride 35 emekli subayla birlikte törenle Refah Partisine girecek olan emekli General Sami Karamısır şöyle diyordu:

> Dünyadaki **güç odakları bir Türk Bloku'nun ortaya çıkmasına izin vermez.** Bu nedenle Türk-İslam Sentezi üzerinde durmak lazım. **İran-Afganistan-Pakistan Bloku'na yönelmek** lazım.[226]

Amerikan damgalı Türk-İslam Sentezi'nin ünlü savunucularından Şaban Karataş da bu düşüncedeydi. Ancak Karataş, Amerikan güdümünde Avrupa ve Rusya'ya karşı kurulacak İslam Birliği'nde Türkiye'nin önder olmasını dahi gerekli bulmuyor, açık açık *Türk Birliği'ne hayır, İslam Birliği'ne evet* diye haykırırken, Türkiye'yi Arabistan'ın buyruğuna sokmaktan da çekinmiyordu. Karataş'ın Türk-İslam Sentezi adıyla savunduğu düşüngünün Türklükle en küçük bir ilgisi bulunmadığını ele veren demeci şöyleydi:

> Suudi Arabistan Rusya'daki Türklere yardım ediyorsa, varsın etsin. Bu bizi memnun eder. **Dünyaya İslamın hakim olması gibi bir dava** varsa ve Suudi Arabistan da oradaki petrolden kazandığı paralarla bunu gözüne kestirebiliyorsa, iyi bir şey. **Hıristiyan dünyasında Papalığın üstlendiği birleştiricilik görevini, İslam dünyasında Suudi Arabistan yapıyor.** Türklerin **bu önderlik (Suudi önderliği-) altında İslam dünyasıyla bütünleşmesinde** yadırganacak bir şey yok. **Türk birliğine hayır, İslam birliğine evet!..**[227]

1989'un son aylarında yayılmaya başlayan bu görüşlerin hiç biri bağımsızca üretilmiş özgür düşünceler değildi. Sovyetler'in dağılma sürecine girmesiyle yeniden biçimlenmeye başlayan dünyada, Türkiye'nin Avrupa Topluluğu'ndan uzaklaşmasını ve İslam ülkeleriyle birlik olmasını **o tarihte** kendi çıkarlarına uygun bulan Amerika, bunu Türkiye'deki yerli sözcüleri aracılığıyla sanki Türkiye'nin çıkarına uygunmuş gibi yayıyordu.

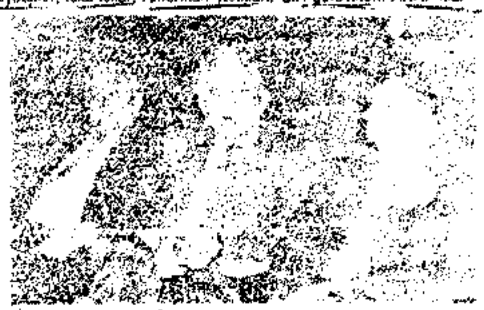
İkibin'e Doğru dergisinin 13 Ocak 1991 günlü sayısında yayımlanan **K. Deniz Öğüt**'ün **"Dış Türklere Suudi Çengeli"** başlıklı çalışması, o günlerde neler olup bittiğini anlamak için çok değerli bir kaynak durumundadır bugün. Bu çalışmayı, o günlerin havasını yeniden solumak için tıpkı basım olarak aktarıyorum:

TÜRK DEVLETİ RAHATSIZ

Dış Türkler'e Suudi çengeli

Cidde Radyosu Türkistan için milli marş yayınladı: Rehberiniz Kuran. Sovyetler'e yollanan 1 milyon Kuran... Suudi kontrolündeki medreseler, müftülükler. Çin Türkistanı da ilgi alanları... Tavsiye: Size Arap alfabesi ve Vahhabilik lazım... Türkistanlı hacıların masrafı karşılanıyor... Ceplerine de 1000'er Riyal harçlık. Azeriler: "Laiklikten memnunuz. Din yönetiminin nereye götürdüğü ortada"... Türk devleti Suudi faaliyetlerinden rahatsız. Hedef Türkiye liderliğinde birlik. Devletin ideoloji merkezleri: "Laik milliyetçilikle gidelim"... Türk-İslam sentezi çöküyor mu?.. Dış Türklerle ilgili çevreler: Laik milliyetçiler, İslamcılar, Amerikan yanlıları, CIA görevlileri, ANAP'lılar

Suudi Arabistan, Türkistan halkları için "milli marş" yarattı. "Türkistan Milli Marşı" Cidde Radyosu'nun [illegible] ... Medine de [illegible] ... Suudi Cidde Radyosu'nun Türkistan [illegible] "Türkistan halkına İslami bakışaçısı [illegible]" [illegible]

RUZİ NAZAR (solda) ve ÖZBEK YAZAR CEMAL KEMAL. Türkistan Kongresini izlerlerken. Nazar'ın CIA için çalıştığı biliniyor. Kemal, "Turan gerçekleşsin diye ilan edelim. Niye önceden gürültü edelim?" diyor.

RABITA

Türkiye'den bakıldığında "dış Türkler" kavramı içinde değerlendirilen Sovyet Türkleri'ne Suudi devletinin [illegible] dikkat çekici boyutlarda. Kısaca Rabıta adıyla bilinen ve bir Suudi kuruluşu olarak dünya di[illegible] çevresinde faaliyet gösteren Rabıtat-ül Alem Al-İslami (Dünya İslam Birliği Teşkilatı) ile Suudi Arabistan devle[illegible]

NİHAT ÇETİNKAYA *(Azerbaycan Türkleri Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı)*

"Azerbaycan Türk kültürünü bizden daha iyi temsil eder"

Anadolu Türklüğü Türk kültürünü tam olarak ifade etmekten uzaktır. Çünkü Türk kültürünün merkezi Orta Asya'dır ve coğrafi olarak merkezden uzaklaştıkça kültürden de uzaklaşılmış ve başka kültürlerle karışma, kültürel olarak genişleme yaşanmıştır.

Dolayısıyla, Azerbaycan kadim kültürle bugünkü Anadolu Türklüğü kültürü arasında coğrafi ve kültürel olarak kavşaktır.

Türk kültürünün mitolojik unsurları da, gerek Anadolu ve gerekse Orta Asya'daki [illegible] Azerbaycan'ca muhafaza edilmektedir. Azerbaycan dil olarak da hem Orta Asya ile hem Türk ve [illegible] [illegible] Ana Türkiye ile Orta Asya anlaşamaz.

Biz kültürümüzden uzaklaşmışız. Azerbaycan da ise hem modern hayatta hem de geleneksel hayatta kültürün muhafaza edildiğini görüyoruz. Oradan gelen ses bizim dikkatimizi çekiyor.

- *İslam birliği gerçekleşemez mi? Bütün Müslümanlar birleşse?*

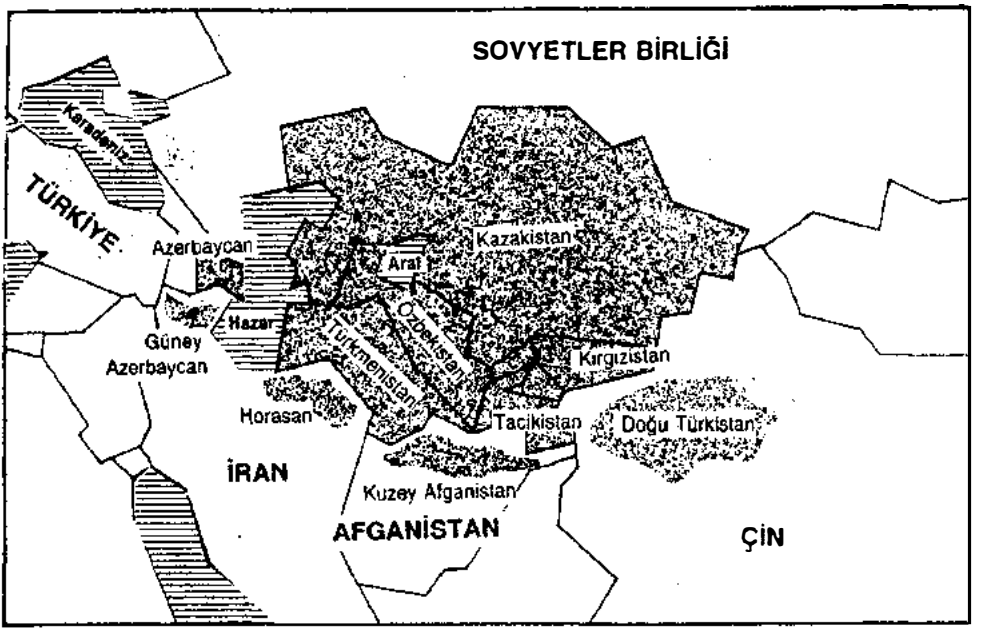
- Çağımız devletleri millet devletleridir, milletlerin organizasyonudur. Biz laik devlet anlayışını benimsemiş insanlarız. Din devletini benimsemiş insanlar değiliz. Biz Müslümanız. Buna bağlıyız. Bu bizim inanç sistemimizdir.

Ancak, günümüzde İslam'ı önderlerin halkın kendilerini manevi isteklerden güldüğü kanaatinde değilim.

Osmanlı İmparatorluğu Türkler'in kurduğu bir devlettir. Osmanlı devrine kadar da bir İslam devletidir. Bundan sonra, Osmanlı tebaası prensibiyle hareket edilmeye başlanmıştır. Osmanlı padişahlarının halife olması da İslam'ı ön plana çıkardı, ama sonunda Osmanlı'dan bize kalan Anadolu'dur.

TC tarihte ilk defa Türk adı[illegible] da yaparak kurulduğu için Türklüğe mensubiyet şuuru taşımayan bazı şahıs ve merkezler TC devletine ve onun tarih[illegible]

22 • İKİBİN'E DOĞRU • 13 OCAK 1991

DIŞ TÜRKLER HARİTASI Başbakanlık Müsteşarı'nın hesaplamasına göre 6 milyon kilometrekare alan ve 60 milyonluk bir nüfus Türkiye'nin ilgi alanında. Bir başka ifadeyle stratejik madenleri de kapsayan hamm'adde cenneti, verimli bir tarım denizi, geniş bir pazar. Evdeki hesap böyle.

tinin kendisi bu çalışmaları yürütüyor. Geçtiğimiz yılın ortalarına doğru Suudi Kralı Fahd Bin Abdülaziz, Sovyetler Birliği'nde yaşayan Müslümanlar'a 1 milyon adet Kuran gönderdi.

Sovyetler'de şu ana kadar 400 bin Müslüman din adamı yetiştirdiği söylenen Mir Arab Medresesi'nin de Suudi kontrolünde olduğu biliniyor. Kral Fahd tarafından gönderilen Kuranlarla birlikte, bu medresenin önümüzdeki yıllarda "daha büyük hizmetler yapması" bekleniyor.

Öte yandan dünya basınında yer alan haberlerden öğrenildiğine göre Sovyetler Birliği'ndeki bazı müftülükler Arap ülkelerindeki uluslararası İslâm kuruluşlarına bağlanmış bulunuyor.

felsefesine muhalif olarak yerlerini aldılar. Bunlar solda marksist akımlar sağda da İslam'i akımlardır.

- Amerika'nın Türk dünyası siyaseti nedir?

- Asya ve Ortadoğu Türkleri süper güçler tarafından kullanılmaya çalışıldı. Egemen güçler tarafından çizilmiş istikrarsız bir sınırlar coğrafyası var. Bugün de Rusya, Amerika ve diğer bazı devletler hakimiyetlerini devam ettirmek istiyorlar. Bu devletler kendilerine rakip olabilecek siyasi oluşumların endişesiyle şimdiden gerekli operasyonu yapmaktadırlar. Bu operasyonda en büyük yeri de Türk toplulukları almaktadır.

Türkler kendi devletlerini kurarlarsa süper güçler dünya hakimiyetlerini eskisi gibi tesis edemeyeceklerdir. Kendilerine yeni bir rakip doğması ihtimali ortaya çıkabilecektir.

- Suudi Arabistan nasıl bir politika izliyor?

- Ben Türkler üzerine oynanan oyunları yalnız ABD'ye bağlamıyorum. Arap milliyetçiliğinin de hesabı olabilir. Türklük'ten endişe duyanlar Arap kanalıyla giriyorlar.

- Suudiler tarafından yollanan toniarca Kuran, Rabıta'nın çalışmaları...

- Maalesef bunlar var. Bu Türk hareketinin boğulması niyetidir.

ARAMCO VE ARAP ALFABESİ

Şeriat cephesi Sovyet Türkleri'ne ilişkin olarak da dünya çapında propaganda yürütüyor. Örneğin bir Suudi Arabistan-Amerikan petrol şirketi olan ARAMCO tarafından yayımlanan *Aramco World* (Aramco Dünyası) dergisinin Ocak-Şubat 1990 sayısı "SSCB'deki Müslümanlar" başlığı ile özel sayı olarak hazırlandı. Dergideki yazılarda, Sovyetler Birliği'nde Türkler'in yaşadığı cumhuriyetlerdeki sosyal hareketlerin dini temele dayalı olduğu tezi işleniyor. Dergide Özbek kadınlarının İslama aykırı olduğu için doğum kontrolüne karşı çıktıkları iddia ediliyor, medeni nikâha karşı dini nikâh savunuluyor, medrese eğitiminin gerekliliği üzerinde duruluyor. Stratejinin önemli bir noktası olarak Türkler'in İslam dünyası ile birleşebilmeleri bakımından bu bölgelerde Arap alfabesi kullanımına geçilmesi savunuluyor. ARAMCO yayın organında Sovyetler Birliği'nde yaşayan Türkleri tanımlamak için "homo islamicus" (islami insan) kavramı kullanılıyor.

Suudi Arabistan'ın, kendi resmi mezhebi olan Vahhabiliği Sovyetler'-

de yaygınlaştırmaya çalıştığı, bu iş için de Özbekistan'ı merkez seçtiği biliniyor.

Sovyet Türkleri'ni İslam birliğine çekmek amacıyla Suudilerin merkez seçtikleri Özbekistan'da "Uluslararası İslam Konferansı" düzenlendiğini 25 Eylül 1990 tarihli *Milli Gazete*'den, Sovyet Müslümanları İslami Partisi'nin "bütün İslam ülkelerinin desteğini sağlama niyeti"ni de 8 Ağustos 1990 tarihli *Türkiye* gazetesinden öğreniyoruz.

"AZERBAYCAN'DA İSLAMİ AKIM YOK"

2000'e Doğru İslam'ın Sovyet Türkler'i arasındaki etkisi hakkında Azerbaycan Türkleri Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Nihat Çetinkaya'nın görüşlerini aldı. Çetinkaya, Azerbaycan'da islami bir akım olmadığını, 70 yıldır dinsizlik eğitimi yapılan bir ülkede bunu normal karşılamak gerektiğini belirtiyor. Çetinkaya "biz müslümanız, bu bizim inanç sistemimiz" dedikten sonra ekliyor; "ama çağımızın devletleri millet devletleridir. Biz din devletini değil laik devlet anlayışını benimsemiş insanlarız. Ümmetçi cereyanlar Türk içtimai yapısından kaynaklanmıyor. Bunlar Türk'ün tarihini bin yılla sınırlıyorlar. İslami hareketlerin 'milli değil dini birlikte buluşalım' tezlerinde Türk hakimiyetine ve TC devletine reaksiyon vardır."

Nihat Çetinkaya, Suudi Arabistan'ın Azerbaycan ve öbür Sovyet cumhuriyetlerindeki çalışmalarını Türk hareketinin boğulması niyeti olarak değerlendiriyor. Ne var ki, İslamcıların bir başarı şansı olmadığını da belirtiyor. Çetinkaya, Kuzey Azerbaycan'da (Sovyet Azerbaycanı) Şah zamanında da dini bir hayat yaşandığını, şimdi de İslam devleti egemenliği bulunduğunu anımsatarak şunları söylüyor: "İslam devletinin verdiği belli; Kuzey her bakımdan daha ileri bir seviyededir. Gözü olan görür. Demek ki, dini çözüm toplum gelişmesinde olumlu rol oynamıyor."

Azerbaycan Halk Cephesi liderlerinden Nimet Penahov'da *2000'e Doğru*'yu ziyareti sırasında din faktörünün Sovyet Azerbaycanı'nda etkisi olamayacağını söylemişti. Penahov'a göre, "İslam Fars sevenizmi, Humeyni'nin elindeki bayrak"tı. Nimet Penahov Sovyet Türkleri'ne islami çengel atmaya çalışan ikinci gücü de belirlemiş oluyordu: İran.

İran İslam Cumhuriyeti'nin Sovyet Azerbaycanı'ni İslam yoluyla etkisi altına alma çabasının, bu ülke bakımından hayati önemde olduğu görülüyor. Nimet Penahov şöyle söylüyor: "Sovyetler Azerbaycan'sız yapabilir. Ama Kuzey Azerbaycan'ın özgür olması İran'ın malını demek. Azerbaycan özgür olursa İran kuzeyini tutamaz."

DOĞU TÜRKİSTAN VE İSLAM

Suudi Arabistan'ın, Çin Halk Cumhuriyeti'nde yaşayan Türklerle de ilgilendiği biliniyor. 1990 yılında Suudiler, Doğu Türkistan olarak da adlandırılan bu bölgeden 1500 kişiyi hacca davet ettiler. Bu kişilerin masrafları Kral Fahd tarafından karşılandı. Medine Emiri de bu hacılara birer mayal cep harçlığı verdi.

Çeşitli yorumcular, Çin Turkistan'ında ya da Doğu Türkistan olarak adlandırılan bölgede, Suudi Arabistan tarafından ajite edilen dini etkinin Sovyet Türk Cumhuriyetleri'ne oranla daha yoğun olduğunda birleşiyorlar. Doğu Türkistan'da son olarak Türk asıllı milliyetler, latin alfabesinin bir türünü kullanmaktan vazgeçerek, değişik Arap alfabesi kullanmaya başladılar. Çin devleti tarafından resmileştirilen bu uygulama, Suudi Arabistan'ın başarı hanesine yazılıyor.

EMEKLİ GENERAL MEHMET BEKİN

(Doğu Türkistan Vakfı Başkanı)

"Suudi elbette yardım edecek"

- Bize Vakfınızı tanıtır mısınız?

- 1978'de vakıf oluşturuldu. İsa Yusuf Alptekin kurucu başkandır. Başkan yardımcımız Sultan Mahmut Türkiye'ye 1982'de geldi. Genel sekreterimiz ise Prof. Mehmet Saray'dır. İstanbul Üniversitesi'nde çalışır.

Doğu Türkistan'ın Sesi isimli bir dergi çıkarıyoruz. Dergimiz Türkçe, İngilizce ve Arapça çıkıyor. Amblemimiz iki[illegible] çekebilir. Açıklayayım. 12 Kasım 1933'te Kaşgar'da kurulan Doğu Türkistan İslam Cumhuriyeti'nin amblemidir.

Vakıf Doğu Türkistan'dan gelen hacılarla ve öğrencilerle ilgileniyor. Dergimizin Suudi Arabistan'da yaşayan okurları ve yazarları var. Bize Suudi Arabistan'dan yazan profesörler var. Suudi Arabistan'da yaşayan çeşitli zenginlerin Müslüman Türkler'in davasına büyük katkıları oldu. Biz Doğu Türkistan Vakfı'yız ama bütün Türk dünyası ile ilgileniyoruz.

- Doğu Türkistan için hedefiniz nedir?

- Doğu Türkistan'da yaklaşık 20 milyon Uygur yaşıyor, bu sayı Türk nüfusunun yaklaşık yüzde 90'ı ediyor. Bunun dışında Kazak, Kırgız, Özbek halkları yaşar Doğu Türkistan'da. Doğu Türkistan coğrafi olarak bir taraftan Çin, diğer taraftan Rusya tarafından sıkıştırılmış bir adadır. Çin bize özerkliğimizi versin, ismimize Doğu Türkistan desin. Şimdi Çinliler Sinçan diyorlar bu bölgeye. Bu isim 1884'te koyuldu. İşgal edilmiş toprak anlamına geliyor. Biz bu ismi kabul etmiyoruz. Ruslar da, biliyorsunuz, Türkistan ismini kaldırdılar Özbekistan, Tacikistan, Türkmenistan gibi isimler koydular.

- İslam aleminin Doğu Türkistan'a ilgisi nasıl?

- Çok müspet şeyler var. Bunları bir arada tutan şey din. Din gücü. Türküm diyemiyor ama Müslümanım diyor. Mesele Pakistan'da da bir millet yok; Pakistan'ı din birleştirmiş. Doğu Türkistan'ın durumu buna benziyor. Bizimkiler İslam dünyasına bağlanıyor "bizi kurtarın" diye.

Çin'de Çin ırkına mensup Müslümanlar var. Pakistan da bunlarla ilgilenmeye başladı. Arabistan'da da Türkistanlılar çok olduğu için, bunlara da "bize yardım edin" deniyor. Bunun üzerine İslam dünyası, başta Suudi Arabistan olmak üzere Doğu Türkistan ile ilgilenmeye başladılar. Kitaplar, camilerin tamir vb. işleri için para gönderiyor. Suudiler'in ve Pakistan'ın yardımları çoktur. Suudi Arabistan en zengin İslam ülkesidir; yardım etmesi lazım tabii.

- Doğu Türkistan'a ilişkin Batı'nın ve ABD'nin tutumu nedir?

- Voice of America (Amerika'nın Sesi) radyosu ve Münih'ten yayın yapan Amerikan radyosu Radio Liberty Türkistan dili ve kültürü hakkında yayınlar yapıyorlar.

- İslam'cı fanatiklerin gücü ve konumu nedir?

- 1933'te İslam Cumhuriyeti kurarken etraflarında hep İslam ülkeleri gördüler ve bu yüzden o yola gittiler. Dini faktör Türklüğü yaşatmak için çok büyük önem taşımıştır. Fanatizm yok. Bazı gruplar var tabii. Bunların bazıları biraz etkili de oluyorlar ama esas olarak yok.

Dış Türkler Türkiye için büyük bir potansiyel. "Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur" sözü doğru. Yakın gelecekte güzel gelişmeler olacak.

170 milyon esir Türk var. Allaha şükür bir TC var, bağımsız olan. Dış Türkler Türkiye'nin başını ağrıtmadan, kendi milli varlıklarını koruyup devletler oluşturmalıdırlar

DOĞU TÜRKİSTAN VAKFI BAŞKANI MEHMET BEKİN (solda) ve RADİO LIBERTY'DEN TİMUR KOCAOĞLU. Kocaoğlu: "Radio Liberty ABD kongresi tarafından finanse ediliyor. Sovyet Müslümanları'na Suudiler 1 milyon Kuran yolladı. Pakistan da dini yayın yoluyor. Dinden korkmamak lazım. Sonunda halk karar verir.

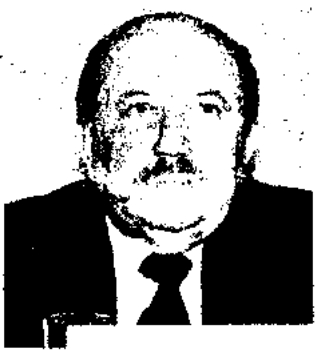

AHAT ANDİCAN (solda) ve AYDIN YALÇIN. Prof. Yalçın'ın işlevi bitti mi? Andican ABD'nin artık Sovyetler'le bir problemi olmadığı görüşünde.

14-16 Nisan 1989'da Amerika'da Harward Üniversitesi'nde düzenlenen "Çin'deki İslam Mirası" konulu uluslararası sempozyumda da Arap alfabesinden övgüyle söz edildi. Sempozyumda İslam'ın Doğu Türkistan'da birleştirici bir rol oynadığı tezi işlendi. Sunulan tebliğlerdeki bir imza ilginçti: Suudi Arabistan Azınlık Müslümanlar Enstitüsü dergisi başyazarı. Türkiye devleti kendi hesapları açısından Dış Türkler bakanlığı kurma planı yaparken, Suudi devleti aynı hedef kitle için enstitü kurmakta gecikmemişti. Başyazar Seyyid Zeynel Abidin'in bildirisinin başlığı da stratejilerinin özet bir ifadesiydi: "Çin Müslümanları ve Ümmeti İslâm".

Doğu Türkistan'ın Sesi dergisinde, bir bakıyorsunuz, İslamcı yönelime cephane olmak üzere Mehmet Emin Buğra gibi yazarların "Türkistan Abbasiler'in ilk dönemlerinden itibaren İslamın en ileri uzuvlarından biri haline gelmiştir" yollu tarih tezleri yayımlanıyor. Bir başka sayıda, merkezi Almanya'da bulunan Türkistan Araştırmaları Vakfı Başkanı Baymirza Hayit "yükselmekte bulunan Müslümanlık ruhunu hesaba alarak Türkistan'da İslamı hümaye etmek için bütün İslam memleketleri ile işbirliği teşkil etmek zarurdir" diyor.

Gündümüze yönelik bir propaganda olarak ise, İslamcı yazar Mehmet Emin Hazret şunları söylüyor: "Doğu

SAMİ KARAMISIR. Emekli general Faisal Vakfı'nın bir toplantısında. Karamısır "İslam birliği" diyor.

Türkistan'ın bütün toprağında yakın yıllara kadar bir tane bile dini okul yoktu. Fakat Dünya İslam Teşkilatı 'Rabıta'ul-Alem-i İslam'ın bol miktarda para yardımı ve yaptırım gücüyle 1987 yılında Ürümçi'de bir İslam Enstitüsü kuruldu. Hazret, "müslüman kardeşlerine" daha çok yardıma muhtaç oldukları mesajını da ver yor.

Rabıta örgütü ise Doğu Türkistan'a olan ilgisini, uygulanan doğum kontrol önlemlerini eleştirmek için Çin Komünist Partisi'ne "muhtıra yollamaya" kadar vardırmış bulunuyor. Bu muhtıra teklifi halen Türkiye'de yaşayan, Doğu Türkistanlılar'ın "karizmatik lideri" İsa Yusuf Alptekin tarafından "Ekim 1987 tarihinde Mekke-i Mükerreme'de toplanan Dünya İslam Birliği yıllık toplantısında" verilmiş. Doğu Türkistan Vakfı'nın Fahri Başkanı Alptekin aynı zamanda Dünya İslam Birliği'nin kurucu meclis üyesi.

TC'NİN BEKLENTİSİ

"3 kıtayı titreten, atlarını Tuna'da sulayan, Otlukbeli'nde, Mohaç'ta, Kosova'da ve Viyana önlerinde Türklüğün gür sesini haykıran bir neslin çocuklarıyız." Devlet Bakanı Ercüment Konukman, 21 Kasım 1990 günü Genç İşadamları Derneği tarafından Sheraton Oteli'nde düzenlenen "Türkiye ve Dış Türkler" konulu panelde konuşmasına bu sözlerle başlıyordu. Konukman, devamlı önümüzdeki on yıllarda çok sayıda ay-yıldızlı bayrağa sahip Türk devleti olacağını söyledi. Bakan'ın açıkladığına göre Türk hükümeti Dış Türkler'e karşı eskiden olduğu gibi ilgisiz değildi ve "21. asra girerken Türklük dünyası için geniş bir ufuk açılmaya" başlamıştı.

Sheraton toplantısı, dış Türkler hakkında çeşitli dernekler ve vakıflar tarafından düzenlenen toplantıların ne ilkiydi ne de sonuncusu. Bu toplantının önemi, giderek netleşen "Türkçü" ve "İslamcı" saflaşmada devlet çizgisini vermesindeydi. Toplantı "dış Türklere Suudi çengeli"ne karşı uyanıklığı artırma forumu idi bir bakıma.

DEVLET TOPLANTISI

Suudi Arabistan İslam mızrağıyla Dış Türkler seferine çıkarken, Türkçü bakış devleti yanına almış durumda. Sheraton toplantısı işte bu gelişmenin deklarasyonu idi bir açıdan da. Panel her ne kadar GİAD tarafından düzenlenmiş ise de, dernek başkanı

PROF.DR. MEHMET SARAY *(İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Öğretim Üyesi)*

"ABD artık Türk tehlikesinden bahsediyor"

Biz dış Türkler'e laik bir düşünceyle din bilgisi ulaştırmadık. Böyle olunca İranlılar, Suudiler ve İsmaililer (yani Ağa Han grubu) değişik kanallardan buraya girmiş durumdalar. Kendi düzenlerini empoze etmek için muazzam bir kampanya yürütüyorlar. Ve korkarım, bir dereceye kadar özellikle Orta Asya da başarılı olmuş durumdalar.

Halbuki bizim bu kadar yakın olduğumuz insanlara kültür hizmeti götürmemiz gerekir. Bunun için de tanalizmden uzak, gerçek, laik bir düşünceyle İslam'ı oralara anlatmalıyız.

Şayet biz bunu yapamazsak korkarım İran ve Suudi rejimlerine benzer bir düşünce tarzı, bu kardeşlerimizi nüfuzları altına alacaktır ki bu da bizleri, laik TC'yi rahatsız edecektir.

Rabıta ile Suudi devletini ayırmak lazım. Bakın Bulgaristan'daki Türklerle kimse ilgilenmezken Rabıta Genel Sekreteri'nin ne kadar olumlu çabaları olmuştu. Hükümet de adımlar atıyor. Kültür Bakanı'yla görüştüm. O da aynı fikirde. Dışişleri'nin de aynı fikirde olduğunu sanıyorum.

Sovyetler de Müslümanlar'a laiklik çerçevesinde dini bilgi verilmesini istiyor. Sovyet yetkilileriyle görüştüm. bunu ifade ediyorlar.

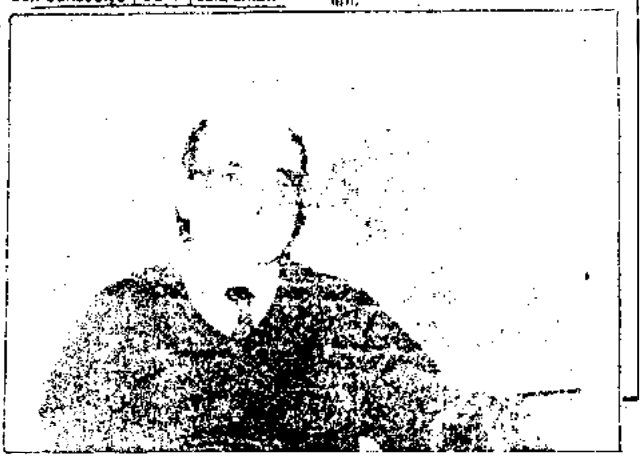
Amerika geçmişte Bue olmayan milliyetlere büyük alaka gösterdi. Bunu Ruslar'ın başına dert açmak için yaptı. Korkarım bu faaliyetten de en çok bizim Türk kardeşlerimiz nasiplerini aldılar. Hür Avrupa Radyosu'nun yayınları, çalışmaları bu kapsam içinde değerlendirilebilir.

ABD Yeşil Kuşak projesinden vazgeçti. Artık Türk tehlikesinden bahsediyor Amerikalılar. ABD'nin Sovyet planı yüzde 80 gerçekleşmiştir. Moskova da artık bu çengelden kolay kolay kurtulamaz. ABD şu ana kadar Türkleri kışkırtmak için çalışmıştı ama artık İslam tehlikesinden ve Türk tehlikesinden bahsediyor; bu ikiyüzlülüktür.

Moskova'yla bizim iyi ilişkilerimiz var. Moskova bizim oralardaki Türklerle ilgilenmemiz için cevaz veriyor. Bu bizim şansımız. Kardeşlerimize, Moskova'yla kavga etmeden ulaşmanın yolu açıldı.

Fanatizme düşmemek lazım. Herkese saldırmamak, velvele yapmamak gerekir. Sovyetler Birliği de bir devlettir, içişlerine daha fazla müdahale eder bir görünüm vermemek lazımdır.

Çok güzel gelişmeler oluyor. Daha da olacak. Çok önemli şeyler bekliyorum. Yeter ki velvele etmeden, gürültü etmeden, olgun biçimde çalışalım.

Jefi Kamhi'nin sunuş konuşmasında "yardımlarından dolayı" teşekkür ettiği "Uluslararası İlişkiler Ajansı" (INAF)'nın, başta yöneticisi Cem Başar olmak üzere, düzenlemenin bütün yükünü çektiği biliniyordu. INAF, gayriresmi de olsa devlete bilgi taşıyan, devlet politikasının entelektüel hazırlıklarının yapıldığı merkezlerden.

GİAD panelinde Sovyetler Birliği'nde yaşayan Türkler'e ilişkin İslamcı politikalarla bütün köprüler atıldı. Jefi Kamhi konuşmasında isim vermeden de olsa Suudi Arabistan faaliyetleriyle ilgili olarak şunları söylüyordu: "Rusya'daki Türk kökenli güçlü kazanmak, kendi taraflarına çekip kullanmak için sahneye çıkan başkaları da var. Türkiye'nin bu konuda ciddi, azimli ve kararlı bir Dış Türkler politikası izlemesi gerektiği inancındayım. Aksi halde Türk kökenli bu insanlar Türklükten koparılıp kapkaranlık bir dünyaya sürüklenecekler." Aynı toplantıda konuşan Prof. Dr. Nadir Devlet de, dünyadaki Türk faktörüne yabancılar el atmadan Türkiye'nin konuya sahiplenmesinin menfaat icabı olduğunu belirtti.

"İSLAM LİDER OLMAMIZI ENGELLER"

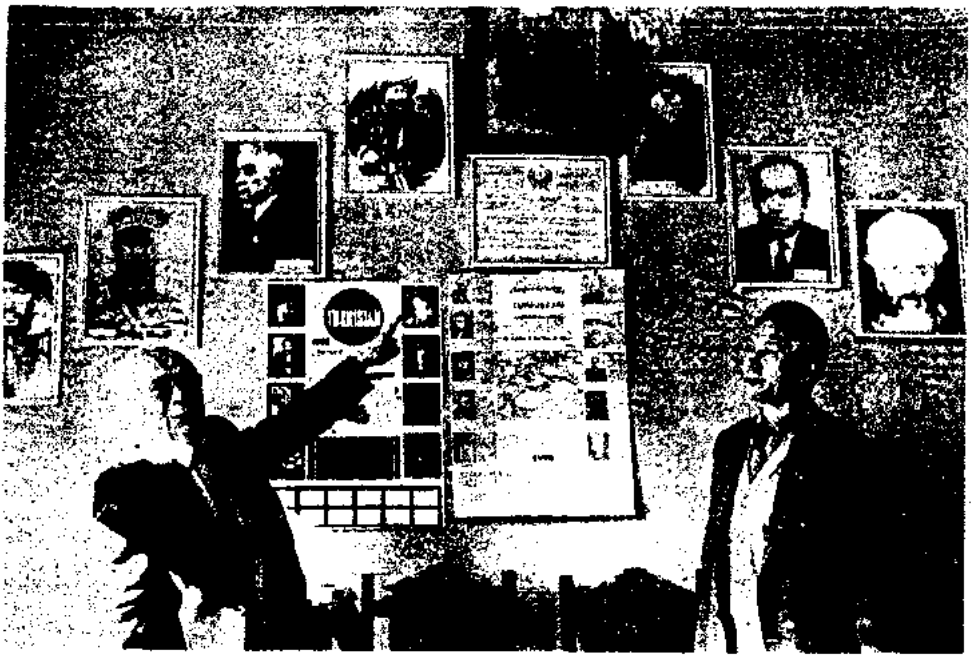
Panelin konuşmacılarından gazeteci-yazar Doç. Çetin Yetkin ise tebliğine koyduğu adla adeta genel eğilimi özetliyordu: "SSCB'deki Türkler'in bağımsızlık savaşımına İslamcı yaklaşımın eleştirisi", Yetkin, SSCB'deki Türk cumhuriyetlerinde gözlenen hareketliliğin bazı çevrelerde "İslami uyanış" olarak değerlendirilmesi ve gelecekte de olayları bu bakışla yönlendirme özlemi olduğunu örneklerle belirtirken şu saptamayı yapıyordu: "Dış Türkler konusuna dinci yaklaşım, yalnız SSCB'deki Türkler'in davasını baltalamakla kalmaz, ama aynı zamanda: 1-Laik ve milliyetçi TC ile bu Türkler'in bağlarını da koparır, 2-Laik ve milliyetçi TC'nin bu Türkler için lider olmasını engeller."

ECEVİT SERT TUTUM ALIYOR

Suudi Arabistan'ın dış Türkler faaliyetlerine karşı oluşan cephede DSP Genel Başkanı Bülent Ecevit de yer alıyor. Ecevit *Tempo* dergisine verdiği demeçte; çözülme sürecine giren Sovyetler Birliği'ndeki gelişmelerin Türkiye açısından olumlu ve yapıcı bir biçimde değerlendirilebilmesinin temel koşulu olarak, Türkiye'nin demokrasiyi, laikliği özümsemesi ve başarılı biçimde uygulamasını gösteriyor. 12 Eylül'den beri laikliğin ciddi biçimde yıprandığını söyleyen Ecevit, bu durumu dış Türklerle bağ kurmada bir zaaf olarak saptıyor.

İSLAMIN FELAKET KORKUSU

Bülent Ecevit, "Dış Türkler Bakanlığı" kurulması fikrini yakın zamanlarda ilk telaffuz edenlerden biriydi. Bu düşünce iktidar çevrelerinde de revaçta. Devlet Bakanı Ercü-

MEHMET BEKİN (solda) ve SULTAN MAHMUT. Doğu Türkistan Vakfı Başkanı ile yardımcısı. Hedef Türk birliği!

ment Konukınan GİAD panelinde bir kez daha açıkladı: "Hükümet bir bakanını bir Dış Türk er Dairesi kurmakla görevlendirmişti. Bu daire ilerde belki bir Dış Türkler Bakanlığı halini alabilir." İster istemez dış Türkler'e şeriat çengeline karşı bir mevziye girecek olan bu bakanlığın kurulması fikrine İslamcılardan tepki geldi. 27 Temmuz 1990 tarihli *Zaman* gazetesinde Yavuz Bülent Bakiler, bir Dış Türkler Bakanlığı kurulması fikrini "şimdilik mahzurlu bulduğunu" yazdı. Projenin gerçekleşmesi halinde Dış Türkler Bakanı'nın ilk demecinde "öyle gemsiz, eyersiz, yularsız atlara binerek 'ya Allah! Bismillah! Allahu ekber' naraları atarak palaları, kazmaları, kürekleri kavrayarak Dış Türkler'i kurtarmaya gitmek yok" diyeceğini belirtti. *Zaman* yazarı, faşistdinci ETKO örgütü militanlarının hâlâ cezaevinde olduğunu söyledikten sonra asıl kaygısını da açıklamış: "Türkiye'de fikri zeminmüsait değildir. Böyle bir bakanlık, yarın binlerce münevverimizin felaketi olabilir. Dikkatli olmalıyız."

TÜRKİYE İRAN'LA RAKİP

Bu noktada, Sovyetler'den bağımsızlaşmış bir Azerbaycan ile sıkı ilişkiler geliştirmek isteyen Türkiye devletinin İran ile çatışmaya gireceği tahlili yapılıyor. 9 Eylül Üniversitesi öğretim üyelerinden Yavuz Akpınar da "Sovyet Azerbaycan'ı hakkında düşünürken, İran'da kalan Güney Azerbaycan gerçeğini de gözden kaçırmamak gerekir. Yakın gelecekte İran'daki Türkl r'in durumunun ön plana geçeceğini düşünüyorum" diyor.

Türk birliği ve İslam birliği politikaları rekabet halinde.İstanbul'da yayımlanan *Azerbaycan Türkleri* dergisinin Temmuz 1990 tarihli sayısında yer alan Prof. Abdulhaluk Çay'ın bir makalesi, bu iki politikanın çatışmasını özetliyor. Prof Çay yüzyıl başında Azerbaycan'da kurulan siyasi partileri ele alırken bir bakıma günümüze ilişkin siyaset saptamasında bulunuyor: "Dini çevrelerin siyasi teşekkülü ise İttihad-ı İslam Fırkası olup, parti tamamen Şii dinadamlarının kontrolündeydi. Parti, İran dini hayatı ve kültürüyle olan eski bağları dolayısıyla 'Türk birliği'ne karşı çıkmakta idi. Bu bakımdan muhalefetleri Azerbaycan için yıkıcı olmuştur."

ERBAKAN'DAN MÜTEVAZI KATKI

3 Ekim 1990 tarihli *Türkiye* gazetesinde Nazır Özsöz, "İslam liderini arıyor" başlıklı bir makale yazdı. Makalede uluslararası bir şeriat örgütü olan İslama Çağrı Cemiyeti'nin 20. kuruluş yılı dolayısıyla Trablusgarp'ta düzenlenen genel kurul izlenimleri aktarılıyor. Burada bir konuşma yapan Refah Partisi lideri Necmettin Erbakan da dünyanın çeşitli bölgelerine yayılmış Türkler'e İslam dünyasının daha çok ilgi göstermesi gerektiğini belirtiyor. Erbak. n İslam devletlerine şöyle bir çağrıda bulunuyor: "Türkler hep serhat boylarında küfre karşı İslam'ı ve müslümanları korumak için mücadele etmiş ve savaşmışlardır. Bugün Azerbaycan, Özbekistan, Tacikistan, Türkistan, Bulgaristan, Yugoslavya, Yunanistan ve diğer din kardeşleri rahat etsin diye göze almışlardır." Lübnan Müftüsü de konuşmasında Erbakan için "İşte nur yüzlü bir lider" dedikten sonra, Arap aleminin Erbakan'a Müslümanlar'ın birleşmesi için yaptığı çalışmalara daha çok destek vermesi gerektiğini söylemiş. Erbakan Hoca'nın İslam bayrağı altında Türk-Arap birliği projesinde tuzunun bulunmasını istediği anlaşılıyor.

AYDINLAR OCAĞI'NDA AZERBAYCAN ÇATLAĞI

Dış Türkler'e yönelik politikaların ayrışması Türk-İslamı sentezcilerinin merkezi örgütlerinden olan Aydınlar Ocağı içinde çatlaklara yol açtı. Aydınlar Ocağı tarafından düzenlenen ve

JEFİ KAMHİ, ERCÜMENT KONUKMAN, AGAH OKTAY GÜNER (soldan sağa). Genç İşadamları Derneği'nin "Dış Türkler" panali öncesi.

daha sonra broşür halinde de yayımlanan "Avrupa Topluluğu'nun Cevabı ve Yeni Tercihler" başlıklı açıkotu'nda, Aydınlar Ocağı Başkanı Prof. Nevzat Yalçıntaş, "Artık AT kapılarında dolaşmayı bırakmak lazım" diyordu. Yalçıntaş'a göre "ancak başında ve içinde bulunduğumuz İslam ülkeleri çerçevesinde bazı bütünleşme modellerine" bakmalıydık. Bu bütünleşme de İslam ülkeleriyle olmalıydı. Yalçıntaş şunları söylüyordu: "Türkiye'nin, kendisinin de kurucusu olduğu İslam Konferansı içinde kurulup, başında bulunduğu İktisadi ve Ticari İşbirliği Komitesi (İSEDAK) çerçevesinde ekonomik işbirliğini ileri noktalara götürmek imkanı vardır. Daha tesirli ve iktisadi bütünleşmeye götürecek bir alternatif ise Türkiye-İran-Pakistan arasında birliğin gerçekleşmesidir." Aydınlar Ocağı Başkanı'na göre " böyle bir imkan bize kuzeyde Sovyetler Birliği ile müşterek uzun hudutlar sağlayacaktır. Böyle müşterek hudutlar, halkı Türk asıllı cumhuriyetlere moral destek sağlanması, kültürel-sosyal ve iktisadi tüş-

kilerin daha kolay geliştirilmesine yol açacaktır."

Türk 2000 Vakfı tarafından 26 Şubat-4 Mart 1990 tarihleri arasında düzenlenen "Yeni bir dünya doğarken Türklüğün geleceği" adlı kurultayda da emekli general Sami Karamısır, dünyadaki güç odaklarının bir Türk blokunun ortaya çıkmasına izin vermeyeceğini söylemişti. İslamcı kesimden olan Karamısır'a göre ıslahat hareketleri türü Batı taklitçiliğiyle bir yere varılamazdı. Emekli general "Bu nedenle" diyordu, "Türk-İslam sentezi üzerinde durmak lazım. İran-Afganistan-Pakistan blokuna yönelmek lazım".

Sami Karamısır'a tepki Aydın Yalçın'dan geldi. Aydın Yalçın, Karamısır'ın fikirlerinin "son derece kötümser, hayali ve gerçeklerden uzak bir ütopya" olduğunu yazıyordu. Aydın Yalçın'a göre,emekli General Karamısır " dünya olaylarını yakından takip edemeyen, Batı'yı anlamayan, orada ne olup bittiğini izlemeyen aşırı sağ ve koyu muhafazakar kesitler arasında yaygın olan bir görüşü yansıtması açısından, ilgiyle izlenmesi gereken bazı hayal ve safsatalara tercüman" olmuştu.

Türk Ocakları Vakfı'nın kurucu üyesi, Aydınlar Ocağı üyesi ve Türk-İslam sentezi düşüncesi savunucularından Prof. Dr. Şaban Karataş ise, dış Türkler'e Suudi ilgisinden mem-

DR. ERTAN YÜLEK *(Başbakanlık Müşaviri)*

"Ekonomik Orta Asya Cumhuriyetleri Birliği"

Ben Türkistan'la yeni ilgileniyor değilim. Ziyaeddin Babakurban'la 1960'larda başlayan Türkistan aşkımız devam ediyor. Ama o zamanlar hissiydik; şimdi akılla, mantıkla hareket ediyoruz.

"Semerkant dünyanın parlaklık merkezi, Buhara İslam dininin kuvvet merkezi" denmiştir. 1970'te Özbekistan'a gittiğimde halkı biraz miskin, uyuşuk buldum. Bunlar mı Timur'un ahvadı, dedim. 1986'da gittiğimde halkı biraz daha canlı, biraz daha muhakeme yapar gördüm. Timur'un ahvadına biraz benziyorlar dedim. Bu sene gittiğimde ise "Bunlar tam Timur'un ahvadıdır ve istikballeri de Timur kadar parlak olacaktır" dedim.

Türk coğrafyalarının nüfuslarını ve yüzölçümlerini vereceğim: Özbekistan (Taşkent, 19.5 milyon), Kazakistan (Alma Ata, 16.5 milyon), Türkmenistan (Aşkabat 3.5 milyon), Kırgızistan (Firuze, 4 milyon), Tacikistan (Düşenbe, 5 milyon). Bunlar Batı Türkistan'ı oluştururlar. Şimali Afganistan, Horasan da buranın bir parçasıdır. Doğu Türkistan'da takriben 10 milyon kişi yaşıyor. Dolayısıyla Rusya'da 4 milyon kilometrekare üzerinde yaşayan 50 milyon kişi ve Çin'de 2 milyon kilometrekare üzerinde yaşayan 10 milyon kişi var. Bunların toplamı 6 milyon kilometrekare ve 60 milyon kişi eder.

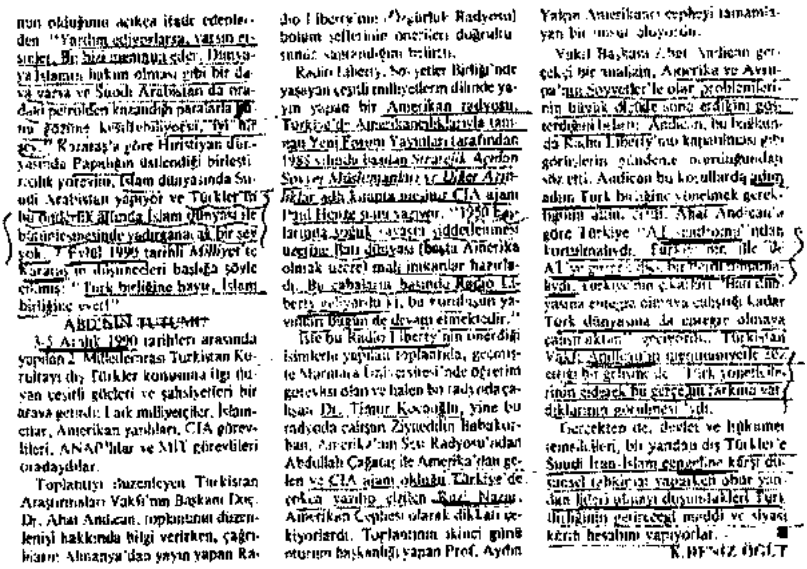
Sovyetler Birliği'nde Türkler'in yaşadığı bölgeler muazzam yeraltı ve yerüstü zenginliklerine sahiptir. Kendi ihtiyaçlarından çok daha fazla tarım ürünü yetiştirir. Dünyanın ikinci büyük altın üretimi bu bölgede gerçekleştirilir. Uranyum,kömür, doğal gaz, petrol, diğer kıymetli madenler çıkar.

1950'lerde, bugünkü AT'ın yerinde sadece bir kömür birliği vardı. Basitten başlamışlar. Biz de ekonomik birliği tesis ederek bu işi akıllıca yapabiliriz.

Ekonomik olarak bir Orta Asya Cumhuriyetler Birliği kurulabilir. Bu birliğin beş üyesi zaten belli. Çin ve Uyguristan bir atlama yeri olacaktır. Rusya'yı da bu birliğin dışına atmamak lazım. Geçmişte ne yapmışsa yapmış ama, hissi olmamak lazım. Orta Asya birliği şu ülkelerden oluşabilir: Çin, Rusya, Hindistan ile birlikte Türkistan.

Rusya'yı besleyecek bir ambar lazım; bu Türkistan'dır. Rusya pazar olarak da işe yarar. Rusya'yı bir kenara atmamak; birliğin kuzey parçası olarak düşünmek lazımdır.

nun olduğunu açıkça ifade edenlerden "Yardım edeceklerse, yapsın gitsinler. Bu bize mecburiyet değil. Dünyaya İslamın hüküm olması gibi bir dava varsa ve Suudi Arabistan da oradaki petrolden kazandığı paralarla bu davaya katkıda bulunabiliyorsa, "iyi hareket" Konuş'a göre Hıristiyan dünyasında Papalığın üstlendiği birleştirici görevin, İslam dünyasında Suudi Arabistan yürütüyor ve Türkler bu birlikteliğin dışında İslam dünyası ile bütünleşmesinde yadırganacak bir şey yok." Ertuğ 1990 tarihli Aydınlık'ta Kuran'ın düşündükleri başlığı şöyle çıkmış: "Türk birliğine hayır, İslam birliğine evet!"

ABD'DEN TOPLANTI

5 Aralık 1990 tarihleri arasında yapılan 2. Milletlerarası Türkistan Kurultayı'na dış Türkler konumuna ilgi duyan çeşitli gözleri ve şahsiyetleri bir araya getirdi: Turk milliyetçiler, İslamcılar, Amerikan yanlıları, CIA görevlileri, ANAP'lılar ve MİT görevlileri oradaydılar.

Toplantıyı düzenleyen Türkistan Araştırmaları Vakfı'nın Başkanı Doç. Dr. Ahat Andican, toplantının düzenlenişi hakkında bilgi verirken, çağrılıların Almanya'dan yayın yapan Radyo Liberty'nin Değerlendirme Radyosu bölüm şefleriyle önerileri doğrultusunda saptandığını belirtti.

Radio Liberty, Sovyetler Birliği'nde yaşayan çeşitli milliyetlerin dilinde yayın yapan bir Amerikan radyosu. Türkiye'de Amerikancılıkla tanınan Yeni Forum Yayınları tarafından 1985 yılında basılan *Stratejik Açıdan Sovyet Müslümanları ve Diğer Azınlıklar* adlı kitapta meşhur CIA ajanı Paul Henze şunu yazıyor: "1980 başlarında yoğun devşirme yöntemi uygulanmıştı. Batı dünyası (başta Amerika olmak üzere) mali imkanlar hazırladı. Bu çabalarına destek Radyo Liberty verdiyse de, bu yardımın yavaşladığını da devam etmektedir."

İşte bu Radio Liberty'nin önerdiği isimlerle yapılan toplantıda, geçmişte Marmara Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olan ve halen bu radyoda çalışan Dr. Timur Kocaoğlu, yine bu radyoda çalışan Ziyaeddin Habakurban, Amerika'nın Sesi Radyosu'ndan Abdullah Çağatay ile Amerika'dan gelen ve CIA ajanı olduğu Türkiye'de çokça yazılıp çizilen Raşit Nazar, Amerikan Cephesi olarak dikkati çekiyorlardı. Toplantının ikinci günü oturum başkanlığı yapan Prof. Aydın Yalçın Amerikancı cephesi tamamlayan bir misal oluyordu.

Vakıf Başkanı Ahat Andican gerçekçi bir analizin, Amerika ve Avrupa'nın Sovyetler'le olan problemlerinin büyük ölçüde sona erdiğini görebildiklerini, Andican bu bakımdan Radio Liberty'nin kapatılması gibi görüşlerin gündeme getirilmesinde yadırgadığını söyledi. Andican bu konularda adım adım Turk birliğine yönelmek gerektiğini anlattı. Ertuğ, Ahat Andican'a göre Türkiye "AT syndrome"dan kurtulmalıydı. Fakat o, AT ile ilgili bir gelişmeden bahsetmedi. Türkistan'ın Türkiye için çekiciliğinden bahsedilirken, yüzyıla yakındır Türkistan'a ulaşmış olmaya çalışmaktan yorulmuş Türkistan Vakfı Başkanı'nın anlayışıyla zıt bir görüşün de Türk yönetiminin sözcüsü bu görüşün farkında olduklarını gösterdi.

Gerçekten de, devlet ve hükümet temsilcileri, bir yandan dış Türkler'e Suudi İran-İslam çeşnisine karşı dünyasal tekliler yaratırken öbür yandan İslâmi ulusu düşündükleri Türk birliğinin gerçekçi meydi ve siyasi kerih hesabını yapıyorlar. ■

K. DEMİRÖZ ÖGÜT

ABD, Laikliğe ve Atatürkçülüğe karşı Nurculuktan ve Nakşibendilikten yana

1989'dan sonra CIA eski Türkiye İstasyon Şefi Paul Henze gibi ABD görevlileri, Amerikan çıkarlarının Atatürkçülükle ve laiklikle bağdaşmadığını, Nakşibendilikle ve Nurculukla bağdaştığını açıklayınca, Türkiye'deki Amerikan işbirlikçileri arasında Nakşibendilik ve Nurculuk yayılmaya başladı. Haluk Geray'ın değerli araştırmasında konuyu ana çizgileriyle kavratıcı önemli saptamalar vardı:

> ABD'nin, Sovyetler'in dağılmasından sonra oluşturduğu senaryolarda, Rusya ve **bağımsızlıklarını kazanan yeni cumhuriyetlerde İslamın kullanılması** da bulunmaktadır. **Paul Henze**, Türkiye ile ilgili yazdığı raporda şöyle demektedir:
>
> "Eski Sovyetler'de püriten **Vahabi** doktrinler, kirlenmeye ve materyalizme karşı panzehir olarak yaygınlaştı. Bunların **Soğuk Savaş sonrasındaki** demokratik düzenlerde nasıl bir tavır alacakları henüz belli değil. (...) Said-i Nursi'nin öğrencileri olan **Nurcular**, bilim, modern bilgi ve ciddi modern eğitimin, geleneksel olarak İslam'da bulunduğunu savunuyorlar. Türk aydınlarının **Nakşibendiler** konusundaki kay-

gıları yapaydır. **Türkiye'nin doğusunda ve kasabalarında yaygın olan Nakşibendiler, eski Sovyetler'de ve İslam dünyasında oldukça güçlüdürler.** Gerici değillerdir. **Nakşibendiler, eski Sovyetler'deki bağımsız Türki cumhuriyetlerde ortaya çıkan girişimci sınıflar için doğal bir bağlantı noktası işlevini görmektedirler."**

Görüldüğü gibi güçlü.bir Rusya ABD'nin işine gelmezken, **Nakşibendi tarikatının piyasa ekonomisinin işleyişinde üstlenebileceği roller ABD'nin işine gelmekte**dir. (...) Rusya ve yeni cumhuriyetlere ilişkin kurulan senaryolarda, dinin bir yer aldığı belli. Bu değişim, Türkiye'nin yıllarca baktığı Batı'dan farklı bir dünyaya da yüzünü dönmesi olarak ortaya çıkıyor. Henze, Türkiye'nin Batı'yı veya Doğu'yu seçmek gibi bir ikilem içinde olmadığına inanmaktadır:

"Avrupa'nın Türkiye'yi bütünün bir parçası olarak görmesi ve **Türkiye'nin Ortadoğu ve Orta Asya'daki ilişkilerini maksimize etmesi kendi çıkarınadır. Bu, ABD'nin de çıkarınadır**... Türkiye dünyayı etkileyebilir, sadece kendi mahallesini değil, daha uzak bölgeleri de etkileyebilir."

Bu sözlerle Henze'nin Atatürkçülük ve din konusundaki saptamalarının arka planını, **Türkiye'nin Ortadoğu, Orta Asya ve yakın çevresindeki ülkeler üzerinde etkili olmasının** oluşturduğu anlaşılmaktadır. **Yüzünü Doğu'ya da dönmüş bir Türkiye'nin, Avrupa ve ABD'nin çıkarına olduğu** da belirtilmektedir. Henze'nin görüşleriyle, Özal ve onu izleyen siyasi hareketlerin, **"aktif dış politika"** olarak özetlenen yaklaşımı arasındaki paralelliğe dikkat çekilmelidir. **Bunun gerçekleşmesi için de laiklikten ödünler verilmesinin savunulduğu** satır aralarından anlaşılmaktadır.[228]

1945'ten bu yana Türkiye'yi din devletine dönüştürmek için çabalayan ABD, 1989'da Türkiye'nin İslam Birliği'ne yönelmesini bir kez daha kendi çıkarları için uygun buluyordu. Gelgelelim İslam ülkeleri Türkiye'yi ulusçu-bilimgüder (laik) bir devlet olarak gördükleri sürece onu aralarında görmek istemeyecekleri gibi, başlarında görmek de istemezlerdi. Türkiye'nin İslam Birliği'nin *içinde* ya da *başında* olabilmesi, öncelikle bilimgüder ulusçuluğu bırakıp dingüder bir İslam devletine

dönüşmesiyle olanaklıydı. Öyleyse yapılması gereken, Türkiye'yi laiklikten kopartıp bir an önce din devletine dönüştürmekti.

1990: Ulusalcı aydınlar öldürülüyor

Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı Amerika'nın Avrupa-Rusya yakınlaşmasından doğan *Urallardan Atlantiğe Ortak Avrupa Evi* tasarımını engellemek üzere, kendi güdümünde ve ***Rusya'daki Türk kökenli toplumları da içerecek bir Dünya İslam Birliği*** oluşturmak için bir kez daha atağa kalktığı 1989'da, Amerika'nın stratejik işbirlikçisi Nakşibendi çorbacısı Turgut Özal, Amerikan isterleri doğrultusunda Türk Ceza Yasası'nın Türkiye'de din devleti kurulmasını suç sayan 163. maddesini kaldırmaya davrandı. Ancak kimi aydınlar toplanan *Demokrasi Kurultayı*'nda 163. maddenin kaldırılmasına karşı sert bir tavır geliştirdiler.[229] Bu kurultayda 163. maddenin kaldırılmasına en çok karşı çıkan Muammer Aksoy, ardından Sadun Aren ve Aziz Nesin olmuştu.

Muammer aksoy (sağda) "Atatürk ve Tam Bağımsızlık" adlı kitabı (solda)

163. maddenin kaldırılmasına karşı sesini en çok yükseltmiş olan Prof. Muammer Aksoy, 31 Ocak 1990 günü öldürüldü ve bu eylemi, adı daha önce hiç duyulmamış İslamcı yaftalı bir örgüt üstlendi. Ardından 7 Mart 1990'da Çetin Emeç, 4 Eylül 1990'da Turan Dursun ve 4 Ekim 1990'da Bahriye Üçok öldürüldüler.

Çetin Emeç (solda) Turan Dursun (ortada) Bahriye Üçok (sağda)

1990 yılında Avrupa Top-luluğu ve Rusya'ya karşı Türkiye Cumhuriyeti'nin bir din devletine dönüştürülerek İslam Birliği'ne sokulması çabalarının içyüzünü açığa vurabilecek tüm bilinçli aydınlara gözdağı verilmiş oldu böylece.[230] Amerikancı Siyasal İslamcılar, bu öldürme eylemlerini *"laikler laikleri öldürüp suçu İslamcılara atmak istiyor"* diye yorumladılar. Örneğin Amerikancı Nurcu Fethullah Gülen çizgisinde yayın yapan Zaman gazetesinde Taha Kıvanç takma adıyla köşeyazıları yayımlayan Amerikan İslamcısı Fehmi Koru, şöyle diyordu:

ZAMAN 3

KULİS

TAHA KIVANÇ

Kabak tadı verdiler...

Herkesle anayasa değişiyor diye bir sevinç var, bense hayatımın en büyük tedirginliğini yaşıyorum... "Tamam, anlaştılar" haberi ara sıra da olsa geldiğinde, bir çok kişi, "Aman ne iyi!" deyip alkışlıyor,

Türkiye'de ne zaman (laik) sisteme yönelik bir değişiklik çabası içine girilirse, beni çok rahatsız eden gelişmeler görülür... Ya önemli biri öldürülür, ya bir kitle olayı olur, ya da sistemin dengeleri altüst hale gelir... Son birkaç yıl içinde meydana gelen **siyasi cinayet damgası vurulmuş ne kadar olay varsa, hemen hepsi Türk Ceza Kanunu'nun 163.**

maddesinin kaldırılması, başörtü yasağına son verilmesi gibi çalışmalar sırasında işlendi.

Prof. Muammer Aksoy, 1990 Ocak ayında, Ankara'da evine girerken öldürüldü; **o gün** Meclis, başörtüsü zulmüne son verecek yasa metnini geçirmeye hazırlanıyordu.

Doç. Bahriye Üçok'un elinde patlayan bomba, (başörtüsü konusunda-) ilk girişimi akamete (kesintiye) uğramış olan Meclis'in ikinci hazırlığının tam ortasına düştü.

Meclis'in "Üniversitelerde kılık kıyafet (=çarşaf, türban, sakal, tespih, takke, potur, sarık-) serbesttir" diyeceği zaman veya (din devleti kurulması çabalarını suç sayan) 163. maddeyi kaldıracağı sırada siyasi cinayet işlenmesi çok manidar (anlamlı) gelmiştir bana... Katil (veya katiller) sanki gazete okuyarak hareket ediyorlar... Meclis (laik düzeni yıkıp din devletine geçiş yönünde-) köklü değişiklik yapacak konuları (Türkiye'yi din devletine götürecek konuları-) görüşmeye başlıyor... Bazı (laik-) gazeteler, onların bazı (laik-) yazarları, (sonu din devletine varacak-) değişiklik taleplerine şiddetle karşı çıkıyorlar... Tam bu sırada, karşı çıkanların (laiklerin) seslerini daha fazla duyuracak bir ortamı doğuran (karşı çıkan laiklerden en gür seslisini öldüren-) bir siyasi cinayet işleniyor... Başörtüsü konusu Meclise geldiğinde de böyle oldu, 163. maddenin kaldırılacağı söylentisi çıktığında da... 163 sonunda ancak bir oldu-bittiyle kaldırılabildi; Turgut Özal sessizce Meclis'e getirip bir gecede kaldırdı 163. maddeyi..[231]

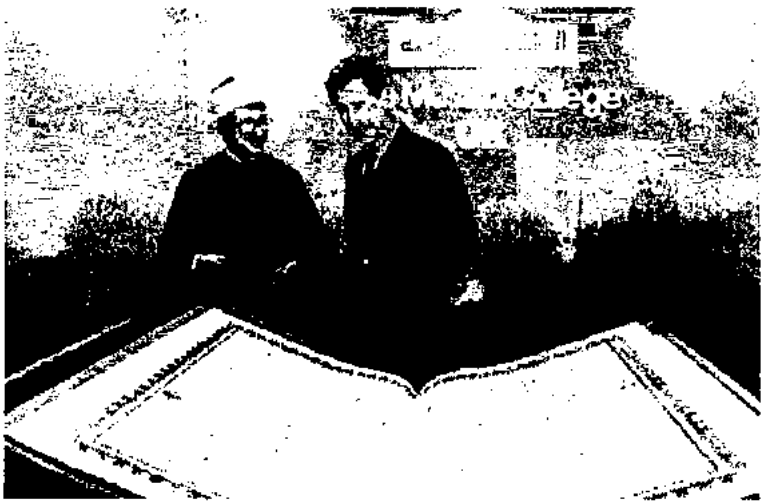
Fehmi Koru, laik aydınların öldürülmesini, laiklerin seslerini daha çok çıkartarak din devletine karşı bir tepki oluşturmak isteyen laiklerin işi olarak gösteredursun, daha sonra bu öldürmelerden çoğunun eylemcileri yakalanmış ve bunların dış güçlerle bağlantılı İslamcı örgütlere üye oldukları açığa çıkmıştı.[232] Öldürenler, Türkiye'yi din devletine dönüştürmek isteyenlerdi ve amaçları laik yönetimin savunucularını susturmak, sindirmek ve Türkiye'yi din devletine dönüştürecek yasa değişikliklerini hiç bir toplumsal direnişle karşılaşmaksızın kolayca gerçekleştirebilmekti. Laiklik yandaşı ünlü aydınlar ölümle susturulduktan ve böylece diğerleri de sindirildikten sonra, alanı

boş bulan Amerikancı İslamcılar Avrupa Topluluğu'na veryansın edip *Türkiye'nin önderliğinde bir Dünya İslam Birliği, İslam Ortak Pazarı, İslam NATO'su, İslam Birleşmiş Milletleri, vs.* kurulmasını savundular *Allah'ın emri* diye.. Oysa, kendisini Başkan George Bush'un ağzından *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin kalıtçısı ve önderi* olarak tanımlayan ABD'nin 1945'ten bu yana gerçekleştirmek için çırpındığı, dönem dönem kesintiye uğrayıp tavsayan, soğudukça ısıtılıp ısıtılıp önümüze konulan bir tasarının yinelenmesinden başka bir şey değildi bütün bunlar. ABD, kendi güdümü altında Türkiye önderliğinde bir İslam Birliği'ni 1945'ten 1984'e dek *Sovyetlere karşı* gerekli görmüş, 1989'dan sonra ise *Avrupa Topluluğu ve Rusya'ya karşı* gerekli görüyordu, hepsi bu...

Avrupa Topluluğu'nun Almanya, Fransa gibi güçlü ülkeleri, ABD'nin kendilerine karşı el attığı *İslam Birliği* kozunu onun elinden alıp ona karşı kullanmakta yeteneksiz değillerdi. Gerek İngiltere gerek Almanya gerekse Fransa, ABD'den çok daha önce Müslümanları kullanmak konusunda uluslararası deneyim kazanmış ülkelerdi. Müslümanları kendi çıkarları doğrultusunda örgütleyip kendi askerleri olarak savaşlara göndermek konusunda uzman olan İngiltere, Avrupa Topluluğu içerisinde Amerika'nın Truva atı olarak yer alıyordu ve İslamcılığı ABD'nin çıkarlarına aykırı biçimde kullanması söz konusu değildi. Prens Charles arada bir Londra'daki Muhammed Park camisine gidip başında namaz takkesiyle dolaşıyor ve fotoğraflar çektirip Müslüman olduğu yolunda yayınlar yaptırıyordu.[233] Mısır'a giden Prens Charles orada müftülerle görüşüyor ve plaketler alıyordu.[234]

Nakşi Şeyhi Nazım Kıbrısi: "Prens Charles İslam dinini seçmiş bir mümindir, sünnet olmuştur, tarikatımıza bağlıdır, dinimizi seçmesinden sonra Hüseyin Charles adını almıştır. Kraliyet ailesindeki tüm erkekler Müslümandır ve sünnetlidir. Zaten İngiliz Kraliyet ailesi, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in (s.a.v) 40. göbekten torunlarıdır" diye demeçler

yayımlıyor ve daha sonra İngiliz İstihbaratı bu yayınları Güney Asya ve Batı Afrika'daki Müslümanlar arasında dağıtıyordu.[235]

Prens Charles, Kur'an'ı incelerken çektirdiği fotoğrafları İslam dünyasına dağıtarak Müslüman olduğu kanısını uyandırıyor.

İngiltere'nin Prens Charles'ı gelecekte İslamların Halifesi ilan etmeye hazırlandığı bilinen bir konuydu. Ancak İngiltere'nin elindeki İslam kozu ABD'ye karşı değil, ABD'nin güdümündeydi. Oysa Almanya ve Fransa, İslam kozunu ABD'nin elinden alıp ABD'ye karşı kullanabilecek ülkelerdi. 1973 Arap-İsrail Savaşı sırasında Araplardan yana tavır alarak Müslümanların beğenisini kazanan Almanya, Fransa gibi kimi Avrupa Topluluğu ülkeleri, kendi topraklarında çok sayıda Müslüman göçmeni barındırmakta ve siyasal İslamcı örgütleri kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak üzere beslemekteydiler. Tıpkı, 1965'lerde Sovyetler Birliği İslam kozunu ABD'nin elinden almak için bir *İslam Sosyalizmi* kuramı geliştirerek kendisine bağlı İslamcılar yaratmaya kalktığı ve bunda gerçekten başarılı olduğu gibi, Avrupa Topluluğu da İslam kartını ABD'nin elinden alıp kendileri oynamak üzere bir *Euro-İslam*[236] kuramı ortaya atıp, eğer bir İslam Birliği kurulacaksa bu ABD'nin değil Avrupa Topluluğu'nun güdümünde olmalıdır, biçiminde düşündüler[237]

ve Soğuk Savaş yıllarında Sovyetlere karşı ABD'yle birlikte NATO güdümünde Avrupa topraklarında besledikleri aşırı dinci örgütleri[238] "Euro-İslam Sentezi" doğrultusunda korumaya, beslemeye, yönlendirmeye koyuldular.

İstanbul'a gelen Daniel Cohn - Bendit'den İslamcılara demokrasi dersi

Avrupalı bir İslama ihtiyacımız var

Sezer, Allah ve demokrasi

'Y

Elini çabuk tutmazsa İslam kozunu Avrupa'ya kaptırabileceği kaygısına kapılan ABD, Türkiye'yi bir an önce laiklikten tümüyle koparıp İslamcı bir devlete dönüştürerek kendi güdümünde bir İslam Birliği kurma çabasına hız verdi. Zülfü Livaneli, Amerika'nın Türkiye'yi din devletine dönüştürüp Avrupa'ya karşı kullanmak üzere atağa kalktığı ve buna karşı sesini yükselten aydınların öldürüldüğü 1990 yılında, 4 Şubat günlü köşeyazısında şöyle diyordu:

Zülfü Livaneli

Bugünlerde haberleri izlemeye yetişemiyoruz. Bizi birinci dereceden ilgilendiren iç ve dış gelişmeler birbiri ardınca patlıyor ve daha bir olayın yorumunu yapamadan kendimi-

zi yeni bir oluşumun içinde buluyoruz. ... Hep birlikte, **bir yere doğru sürükleniyoruz.** Böyle günlerde **sürüklenme** duygusu iyice artıyor içimizde. Birileri bize birşeyler yapıyor. Bizi bilmediğimiz bir yöne doğru sürüklüyorlar. ... Türkiye'de **İslamcı mücadele** yükseliyor... Avrupa Topluluğu bize "umut yok" diyor... İmam hatipli öğrencilerin sayısı liselilere denkleniyor: 340 bin... Türkiye'de silah almak serbest bırakılıyor... Atatürkçü bilim adamı Muammer Aksoy kurşunlanıyor.. Delors, **"Avrupa topluluğu bir Hıristiyan Örgütüdür"** diyor... **Türkiye'deki iç dinamikler laik yaşamı tehdit eden bir oluşumu ortaya çıkarırken, dış dinamikler Türkçülük konusunu gündeme getiriyor. "Bize dünyada yeni bir kader çiziliyor" diye kaygılar duyuyoruz. ... Türkiye'yi galiba Ortadoğu'ya gönderiyorlar..** Yüzyıllardır süren kültürel ikilemimiz böyle mi noktalanacak? **Dünyanın yeniden biçimlenmesinde** bize bu rol mü verildi acaba? Bütün bu olup bitenler böyle **bir global planın parçaları** mı? .. Bize bir şeyler yapıyorlar. Kim, neden, nasıl... bilemiyoruz. İşin kötüsü, bizi yönetenler de bilemiyor.[239]

1989'dan sonra *birileri,* yani ABD; Türkiye'yi ivedilikle *bir yerlere,* yani din devletine dönüştürüp İslam ülkelerinin başına geçirmeye çalışıyordu; bu yüzden laikliği savunacak en yetkin ağızlar kurşunlanarak kapatılıyor ve böylece diğerlerine *susun yoksa sizi de öldürürüz* denmiş oluyordu ve bizi yönetenler Türkiye'nin kimlerce nereye sürüklendiğini çok çok iyi biliyorlardı.

Org. Necip Torumtay

Örneğin 1990 yılı sonunda, Genelkurmay Başkanı Necip Torumtay, Türkiye'nin ABD güdümünde Atatürkçü laik çizgiden kopartılarak dingüder Osmanlı İmparatorluğu'na dönüştürülmeye çalışıldığını ve bu uğurda komşu ülkelerin topraklarını ele geçirmeye kışkırtıldığını görüyor ve bu nedenle görevinden istifa ederek ayrılıyordu.[240]

Avrupa Topluluğu da "Biz bir Hıristiyan örgütüyüz, siz ise Müslümansınız" diyerek dışladığı Türkiye'nin, ABD güdümünde bir İslam devletine dönüştürülerek kendilerine karşıt bir İslam Birliği oluşturmakta kullanılacağını çok iyi bilmekteydi. 1992 yılı Ağustos ayında Danimarka'da Aalborg Üniversitesi'nde yapılan uluslararası bir toplantıda, Prof. Johan Galtung, bu gerçeğin altını çizerek şöyle diyordu:

> İleride İslam ülkelerinin başına geçmeyi planlayan Türkiye, Avrupa Topluluğu'na hem ticari hem de askeri bir rakip olacaktır.[241]

Johan Galtung

Türkiye, ABD güdümünde İslam ülkelerinin başına geçmek ve Avrupa Topluluğu'nun karşısına dikilmek üzere Atatürk'ün ulusçu bilimgüder çizgisinden uzaklaştırılarak adım adım din devletine dönüştürülüyordu. Amerika'nın strate-

jik işbirlikçisi Turgut Özal, Türk ordusu Atatürk'ün ulusçu laik çizgisinden kopartılıp din devleti öğretisini benimsemedikçe Türkiye'yi *ipleri ABD'nin elinde olacak yeni bir Osmanlı İmparatorluğu*'na dönüştürmenin olanaksızlığını *Torumtay Olayı*'nda görmüş ve imam hatip öğrenimi görenlerin Harp Okullarına alınmasını sağlamak için kolları sıvamıştı.

1993: İmamlar orduda subay olacak

Amerika'nın stratejik işbirlikçisi Nakşibendi çorbacısı Turgut Özal'ın Cumhurbaşkanlığı altında, TBMM Milli Eğitim Komisyonu, Ocak 1993'te imam okulunu bitirenlerin Harp Okullarına girmelerine engel olan yasayı değiştirdi. Uğur Mumcu, 22 Ocak 1993 günü Cumhuriyet'te çıkan "İmam-Subay" başlıklı köşeyazısında buna sert bir karşılık verdi ve *bu yazısından iki gün sonra* arabasına konulan bir C-4 patlayıcısıyla parçalanarak susturuldu.

Ancak Uğur Mumcu'nun bu yazısından sonra olay artık kamuoyuna yansımış olduğu için, TBMM Milli Eğitim Komisyonu imamları subay yapacak bu kararını geri aldı.[242] Amerika'nın Türkiye'yi İslam Birliği'nin başında Avrupa ve Rusya'ya karşı kullanma tutkusu gecikme kaldırmaz bir ivedilik taşıyordu; ancak, Uğur Mumcu'nun bir köşeyazısıyla imamları subay yapma oyununun suya düşebildiğini gören ABD, Türkiye'nin Uganda olmadığını, Türkiye'de etkin bir kamuoyu bulunduğunu ve bu kamuoyunun usuna yatmayan dönüşümleri yukarıdan verilecek buyruklarla gerçekleştirmenin kolay olmadığını bir kez daha anlamıştı.

Uğur Mumcu – Unutulmaz!

Demek ki kamuoyunu ABD tasarısına çekebilmek için daha güçlü yayınlar yapılmalıydı. Amerikan yandaşı Nurculardan Fethullah Gülen adlı kişiyi kamuoyunun gözünde Atatürk denli yücelten *Küçük Dünyam* adlı yaşam öyküsü Milliyet gazetesince basılıp yayıldı ve Uğur Mumcu'nun öldürülmesinden yaklaşık 20 gün sonra, 13 Şubat 1993'te, yine Milliyet gazetesinde bu kez ABD'nin İslam Birliği tasarısını kamuya benimsetmeye yönelik bir yazı dizisi yayımlanmaya başladı.

İSLAM VE AVRUPA KÜLTÜRÜ

İngiltere, hilafeti Londra'ya götürmek istiyordu

Aytunç Altındal, yedi gün süren *İslam ve Avrupa Kültürü* başlıklı bu yazı dizisinde, o gün için Avrupa topraklarında 13 milyon Müslümanın yaşadığını, Müslümanlığın kendisine gerçek bir rakip olacağını bilen Avrupa'nın, başta Türkiye'deki İslamiyet ve laiklik olmak üzere tüm Avrupa'daki İslamiyeti *denetim altında tutmakta* olduğunu belirterek, şöyle diyordu:

> Oxford Analitica'nın 1990'da yayımladığı kişiye özel bir rapora göre: (...) Müslümanlar,.. kendilerine lider bir ülke bulabilirlerse, **geleceğin dünya ve Avrupa siyasetinde önemli görevler oynamaya** hazırdırlar... Bizim de konuşmacı olarak hazır bulunduğumuz uluslararası bir toplantıda, Aalburg Üniversitesi'nde yapılan açılış konuşmasında Prof. Johan Galtung, **ileride İslam ülkelerinin başına geçmeyi planlayan Türkiye'nin, Avrupa Topluluğu'nun hem askeri hem de ticari rakibi olacağını** vurgulamıştı. (1992-Danimarka-Ağustos) (...) Umarız (bütün bunlar) **Türkiye'yi büyük Devlet yapmak isteyenlere bir uyarı** olur, atıp tutmakla, vatan-millet-Sakarya nutukları savurmakla büyük devlet olunmaz!..[243]

Aytunç Altındal'ın 1993'te dile getirdiği; *Türkiye Müslüman ülkelerin başına geçerse askeri ve ticari olarak Avrupa'nın rakibi olacaktır* savı, bir CIA uzmanının 1946'da Cemal Kutay'ın dergisinde yayımlanan şu saptamalarıyla ilginç bir benzerlik gösteriyordu:

> **İslam hayatının Türk davasına ne kadar bağlı olduğunu görmemek kabil değildir.** Dünyanın her tarafına yayılmış olan **İslam aleminin, inkılapçı ve modern İslamlığı temsil eden Türkiyesiz bir mana ifade edemeyeceği** açık bir hakikattir. Farzımahal olarak **İslam milletleri, vaktile İtalya ile Almanya'nın yaptıkları gibi bir birlik teşkil etmeğe muvaffak olsalar, bunun sebep ve amillerini Türkiye'den başka bir yerde aramamalıdır.** (...) Bekledikleri şey yalnız Türkiye'nin yardımıdır.[244]

1945'te CIA uzmanları *Türkiye Müslüman ülkelerin başına geçsin Sovyetlerin karşısına dikilsin* diyorlardı; 1989'-dan sonraysa *Türkiye Müslüman ülkelerin başına geçsin Avrupa'nın ve Rusya'nın karşısına dikilsin* demeye başladılar. Çünkü Amerika 1945'te İs-

lam ülkelerini Türkiye'nin önderliğinde birleştirip *Sovyetlerin karşısına* dikmek istiyordu; 1989'dan sonraysa İslam ülkelerini Türkiye'nin önderliğinde birleştirip bu kez Rusya'yla yakınlaşan *Avrupa Topluluğu'nun karşısına* dikmek istedi. Özcesi, Amerika kime karşı olursa, Türkiye İslam ülkelerinin başına geçip onun karşısına dikilmeliydi. Sıvas'ta 37 aydının Panislamist Siyasal-İslamcı saldırganlar eliyle diri diri yakıldıkları ve ortalıkta darbe söylentilerinin dolaştığı 1993 yılında, Günaydın gazetesi el değiştirmiş ve Yeni Günaydın adı altında, ABD'nin Türkiye'yi din devleti olmaya sürükleyip İslam kartıyla oynamasını sanki Türkiye'nin yararınaymış gibi gösteren yayınlara başlamıştı. Aytunç Altındal bu gazetede yayımlanan köşe yazılarında, daha önce Fuller vb. gibi sayısız CIA uzmanı Brzezinski, Huntington, Abromowitz gibi çok sayıda Siyonist kuramcının ağzından duyduğumuz şeyi, yani "ABD'nin Türkiye'yi Ortadoğu'da başoyuncu olarak görevlendirdiğini" iyi bir şey olarak duyuruyordu:

> (*"Fuck the Jews. Üç milyon Yahudi için 800 milyon Müslüman'ı kaybediyoruz"* diyen ABD Dışbakanı) Baker'ın ünlü **Müslümanlar'a açılma siyaseti** belki Bush-Baker yönetimine bir seçim kaybettirdi ama **ABD dış politikasına damgasını vuran yeni bir perspektif** kazandırdı... **Clinton yönetimi, Bush döneminden devraldığı bakış açısıyla,.. İslam alemi içinde Türkiye'ye yeni bir rol vermeye hazırlanıyor.** Türkiye, ABD'nin geleneksel iki müttefiği Mısır ile İsrail'in üstüne çıkarak **öncelikli müttefik** statüsüne doğru gidiyor.[245]

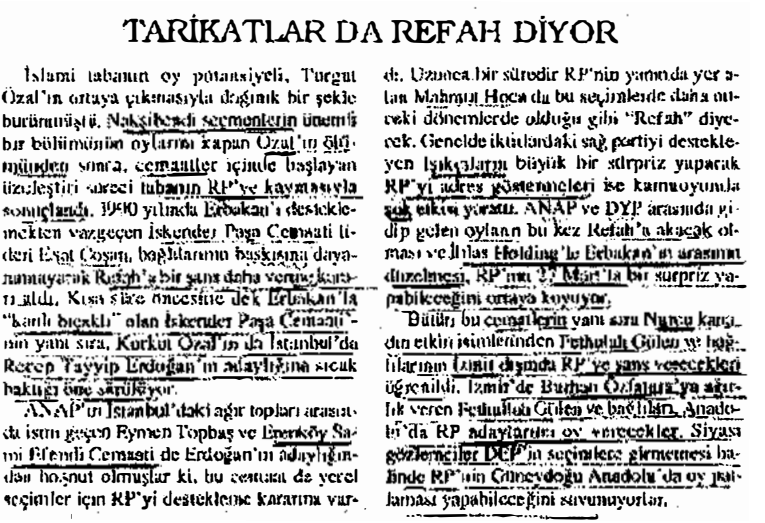
Rusya ile yakınlaşan Avrupa Topluluğu'na karşı Türkiye önderliğinde İslam Birliği kartını oynayan ABD'nin, Avrupa Topluluğu'na üyelik başvurusu geri çevrilen Türkiye'yi başoyuncu olarak görmesi, Refah Partisi'nin değerini *-özellikle de Amerika'nın stratejik işbirlikçisi Turgut Özal'ın Nisan 1993'te ölümünden sonra-* ABD'nin gözünde bir kat daha artıran bir durumdu. 1993'te Avrupa'ya karşı ABD'nin Türk-İslam kartını savunmak üzere yayına başlayan Yeni Günaydın gazetesi,

ABD'nin istediği gibi *Avrupa karşıtı bir İslamcı söylem* kullanan Refah Partisi'ni övücü yayınlar yapmaktan geri kalmıyordu.

Kasım 1993:

Körfez Savaşı'nda soğuyan RP-ABD ilişkileri yeniden ısınıyor

Ne denli Türkiye 1945'ten sonra Amerikanın buyruklarını Tanrı buyruğu gibi belleyen Panislamist Siyasal-İslamcı örgütlerle kaynıyorsa da, bunların tümü parti biçiminde örgütlenmemişti. Örneğin, Fethullah Gülen izdaşları yasal bir parti olarak örgütlenmiş olmadıkları için bunların seçimler yoluyla ülkenin yönetimine gelmeleri olanaksızdı. Ülkede seçim yoluyla yönetime gelebilecek ve Türkiye'yi tıpkı ABD'nin istediği gibi laiklikten koparıp din devletine dönüştürerek İslam Birliği kurmaya yöneltebilecek tek yasal örgüt tüm Amerikancı tarikatların oy verme dönemlerinde buluştukları yer olan Refah Partisi'ydi.

TARİKATLAR DA REFAH DİYOR

İslami tabanın oy potansiyeli, Turgut Özal'ın ortaya çıkmasıyla değişik bir şekle bürünmüştü. Nakşibendi seçmenlerin önemli bir bölümünün oylarını kapan Özal'ın ölümünden sonra, cemaatler içinde başlayan tüzdeştirme süreci tabanın RP'ye kaymasıyla sonuçlandı. 1980 yılında Erbakan'a desteklemekten vazgeçen İskender Paşa Cemaati lideri Esat Coşan, bağlılarının başkasına dayanamayacak Refah'a bir şans daha vermelerini istedi. Kısa süre öncesine dek Erbakan'la "kanlı bıçaklı" olan İskender Paşa Cemaati'nin yanı sıra, Korkut Özal'ın da İstanbul'da Recep Tayyip Erdoğan'ın adaylığına sıcak baktığı öne sürülüyor.

ANAP'ın İstanbul'daki ağır topları arasında ismi geçen Eyüpten Topbaş ve Beyköy Sami Efendi Cemaati de Erdoğan'ın adaylığından hoşnut olmuşlar ki, bu cemaat da yerel seçimler için RP'yi desteklemek kararına varmış. Üzülmeden bir süredir RP'nin yanında yer alan Mahmut Hoca da bu seçimlerde daha önceki dönemlerde olduğu gibi "Refah" diyecek. Genelde ikincilerdeki sağ partiyi destekleyen Işıkçılarsa büyük bir sürpriz yaparak RP'yi adres gösterenleri ise kamuoyunda çok etkin yoktu. ANAP ve DYP arasında yıldıp gelen oyların bu kez Refah'a akacak olması ve İhlas Holding'le Erbakan'ın arasının düzelmesi, RP'nin 27 Mart'ta bir sürpriz yapabileceğini ortaya koyuyor.

Bütün bu cemaatlerin yanı sıra Nurcu kargıdan etkin isimlerinden Fethullah Gülen ve bağlılarının izinli dışında RP'ye yana vereceklerini öğrenildi. İzmir'de Burhan Özfatura'ya ağırlık veren Fethullah Gülen ve bağlıları, Anadolu'da RP adaylarının oy vereceklerini, Siyasi gözlemciler DEP'in seçimlere girmemesi bahsinde RP'nin Güneydoğu Anadolu'da oy patlaması yapabileceğini savunuyorlar.

13 Şubat 1994 – Nokta Dergisi

Refah Partili Ahmet Akgül de tarikatlar konusunda şöyle diyordu:

> Nurculuğun, Süleymancılığın, Nakşiliğin, Kadiriliğin, Hanefiliğin, Şafiiliğin bulunması İslam için bölücülük değildir... Bunların her biri değişik sahalarda değişik boşlukları dolduran, hizmet veren, hizmet eden teşkilatlardır... Nakşibendi olan Süleymancı olamaz. Nurcu olan Kadiri olamaz. Ama **Nakşibendi olan Refah Partili olur. Nurcu olan Refah Partili olur. Süleymancı olan Refah Partili olur. Diğer bütün tarikatçılar Refah Partili olur** ve olmak zorundadır.[246]

Türkiye'nin bir an önce Avrupa-Rusya karşıtı ABD yandaşı dinci bir yönetime kavuşabilmesi, Avrupa karşıtı söylem kullanan ve parti biçiminde örgütlenmemiş bulunan tüm tarikatların seçimlerde oy verdikleri Refah Partisi'nin çok sağlam biçimde ABD güdümüne girerek ülkenin yönetimini eline geçirmesiyle gerçekleşebilirdi. Bu yolda ilk adım olarak Amerikan devletinin koruması altında Amerikan çıkarları doğrultusunda çalışmalar yapan ve bu nedenle *Almanya tarafından yasaklanmış* bulunan *Amerikan Scientology Tarikatı* ile Refah Partisi'nin Almanya'daki uzantısı *Milli Görüş Teşkilatı* arasında 1993-1994 yıllarında ilişkiler kurulmuş ve basına yansıyan haberlere göre gelişen ilişkiler sonunda bir de ortaklık anlaşması imzalanmıştı.

Bu ilişkinin uydurma olduğu söylendi uzun süre. Ancak Aytunç Altındal, Mayıs 2005'te Kadir Çelik'in Star Tv'de sunduğu Objektif programında, bu tarikatın yurtdışı bürosuna 1990'ların ortalarında Necmeddin Erbakan'la birlikte gittiklerini, Erbakan'ın Amerikan Devleti'nce resmen sahip çıkılan Hıristiyan-Siyonist Scientoloji tarikatının mekanında namaz bile kıldığını açıkladı ve Altındal'ın açıklamaları Erbakan tarafından yalanlanmadı.

Hıristiyan tarikat-Milli Görüş ortaklığı

● Tom Cruise'dan Dustin Hoffman'a, Larry King'den Chick Corea'ya birçok ünlü müridi bulunan Hıristiyan tarikatı Scientology ile RP'nin Almanya'daki uzantısı Milli Görüş'ün, BAVG adlı gizli bir ortak yatırım şirketi kurdukları ortaya çıktı.

Tom Cruise tarikat müridi.

● Başbakan Kohl'ün yasağına rağmen Almanya'da faaliyetini sürdüren Scientology, 1993'te irtibata geçtiği Milli Görüş'le yatırımlara girişti. Ancak yatırım fiyaskosunun ardından MGT'nin Sekreteri Mehmet Erbakan tarikattan uzaklaştı. ● 4'te

Scientology ile RP'nin Almanya'daki uzantısı Milli Görüş'ün, BAVG adlı bir ortak yatırım şirketi kurdukları ortaya çıktı. Başbakan Kohl'un yasağına rağmen Almanya'da faaliyetini sürdüren **Scientology, 1993'te irtibata geçtiği Milli Görüş'le ortak yatırımlara girişti.** Der Spiegel dergisi, konuyla ilgili haberinde **tarikat üyelerinin MGT üyelerine eğitim verdiklerini** yazdı. Dergiye göre, **Scientology yöneticilerinden Rosy Mundl, 1993'te Milli Görüş'le irtibata geçerek Müslümanlar ve Scientology tarikatı üyelerinin, tepki gördükleri Almanya'ya karşı ortak mücadele etmesini istedi ve 1994'te Joint-Venture ortaklık anlaşması** yapıldı... Alman hükümeti, Almanya'da 30 000 müridi bulunan *Church of Scientology* tarikatına karşı dava açmış bulunuyor. Tarikatın Amerikalı ünlü müridleri gazetelere tam sayfa ilan vererek Başbakan Helmut Kohl'u kınamışlar ve tarikat üyelerine uy-

gulanan baskıyı Nazilerin Yahudi soykırımına benzetmişlerdi. bir çok ünlünün imza koyduğu ilanlar Amerikan yönetiminin de görüşünü temsil ediyordu. **ABD yönetimi Bonn'u sertçe eleştirmişti.** [247]

Ünlü müritler

Hıristiyan tarikat Milli Görüş ortaklığı.

2 Kasım 1997 Hürriyet

Necmeddin Erbakan ve Avrupa Milli Görüş Teşkilatı'nın 1993'ten başlayarak ilişkiye girdikleri Scientology tarikatı, Berlin Duvarı yıkılıp Doğu ve Batı Almanya birleştikten sonra adım adım Amerika'dan bağımsızlaşmaya, dahası ona ters düşmeye başlayan Almanya'nın başına sardırılmıştı Amerika tarafından. Almanya bu tarikatın pek çok kirli iş yanısıra ajanlık yaptığını da savlıyor ve yasaklıyordu. Refah Partisi'nin ve Almanya'daki uzantılarının Alman Devleti'nin ateş püskürdüğü bu Amerikan tarikatıyla ilişkiye girmesi, Refah Partisi'nin Alman Devleti ile çatışmayı göze alacak denli Amerika'ya bağlandığının da bir göstergesiydi kuşkusuz. Böylece Refah Partisi, stratejik işbirlikçisi Turgut Özal'ın Nisan 1993'te ölümünden sonra, onun politikalarını kaldığı yerden sürdürebilecek bir örgüt olup çıkıyordu Amerika için...

Refah Partisi'nin Amerika'yla ilişkilerinde gerçekleşen ikinci önemli olay, Amerikancı olarak bilinen 10'u istihbaratçı 35 emekli subayın, 27 Mart 1994 yerel seçimlerine üç ay kala, Kasım 1993'te *topluca ve törenle* Refah Partisine girmesiydi.[248] Refah Partisi, Amerika'nın "yeşik kuşak" kuramının savunucuları olan bu emekli subayları topluca ve törenle üye ettikten sonra, onları Ankara il yönetim kurulu üyeliği, Başkanlık divanı üyeliği, Eğitim Kurulu Başkanlığı, Ege Bölgesi Sorumluluğu, vb. gibi, parti yönetim basamaklarında önemli konumlara yerleştirerek, Amerika ile işbirliğini perçinliyordu.[249] 1993 yılının son aylarında ABD, Refah Partisi'ni bir yandan emekli Amerikancı subaylarla içinden güderek iktidara hazırlarken, öte yandan o anda Türkiye'yi yönetmekte olan atanmış ve seçilmişler eliyle, Türkiye'yi gelecekte İslam Birliği'nin önderi yapabilmek için gerekli yasal değişiklikleri gerçekleştirmeye çalışıyordu.

Siyasal İslamcı Refah Partisi'nde

Amerikan karşıtı söylem

ve Amerikan yanlısı eylem

Amerika, Refah Partisi'nin yüzde 7'lerde dolaşan oylarını 1990-1991 I. Körfez Savaşı sırasında geliştirdiği Amerikan

karşıtı *söylem* ile artırdığının ayırdındaydı. İşte bu dönemde *"söyleminize bakmayız, eyleminize bakarız; söyleminiz Amerikan karşıtı olabilir, oy toplayıp iktidara gelmeniz için gerekliyse buna ses çıkartmayız, ama iktidara gelince eyleminiz Amerikan karşıtı olmasın, bizim için önemli olan budur"* diyor du Washington. Bu *söylem* ve *eylem* çelişkisinin Amerika tarafından **öngörüldüğü** ve **hoşgörüldüğü** gerçeği Nicholas Burns'ün yıllar sonra Çekiç Güç'ün süresinin uzatan Refah Partisi'ni ve Erbakan'ı övücü açıklamasına yansıyacaktı.

> **Nicholas Burns**, RP'nin hem **söyle**minden hem **eylem**lerinden memnun olduklarını ifade etti..[250]

[Refah Partisi'nin Çekiç Güç konusunda ikiyüzlü tutumuna ilişkin Mustafa Taşar tarafından yayımlanan belgeler ([251]) no'lu sonnottadır.]

Siyasal İslamcı Refah Partisi'nde

İsrail karşıtı söylem

ve İsrail yanlısı eylem

Siyasal İslamcı Refah Partisi'nin Amerika konusundaki ikiyüzlü tutumu, aynen İsrail ve Siyonizm konusunda da geçerliydi. Muhalefette iken İsrail'e ve Siyonizm'e karşı söylemlerle oy toplayan İslamcı Refah Partisi, iktidara gelince İsrail yanlısı kararlara imza atıyor ve bu durumu yandaşlarına, "böyle yapmazsak bizi iktidardan indirirler, iktidarda kalmak için böyle yapmak zorundayız" diye açıklıyordu. [Bu ikiyüzlü tutumun Mustafa Taşar tarafından kitaplaştırılan belgeleri epey uzun olduğu için bunları ([252]) no'lu sonnotta aktarıyorum.]

Kasım 1993:

I. Din Şurası Hilafete giden yolu açıyor

1 Kasım 1993'te Amerikan yurttaşı olduğu, Amerika'ya bağlılık andı içtiği söylenen Tansu Çiller'in Başbakanlığı döneminde toplanan Din Şurası, beş gün içinde Türkiye'yi ABD'nin istediği Hilafet yönetimine götürecek nitelikle kararlarla sonuçlandı. Yeni Günaydın gazetesinde Aytunç Altındal, bu kararları alkışlarla kutlayarak şöyle duyuruyordu:

> Sonda söyleyeceğimi başta söylemekte yarar görüyorum: **"I. Din Şurası, Türkiye'nin önderliğinde ve Cumhuriyet esasları çerçevesinde İslam alemi için hilafete giden yolu açacaktır."** (...)**I. Din Şurası, İslam aleminde Hilafet'e giden ana caddenin taşlarını döşemektedir.**[253]

I. Din Şurası, Türkiye'yi ABD'nin istediği gibi bir hilafet yönetimine götürecek taşları döşerken, Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş de bunu bir kutlamayla olumluyordu:

> Genelkurmay Başkanlığı I. Din Şurası'nı kutlayarak, Diyanet İşleri Başkanlığı'nı bu girişiminden ötürü kutladı.[254]

Yeni Günaydın gazetesi, Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne karşı Amerika güdümünde bir Türk-İslam Birliği kurmaya yöneltmek için elinden geleni yapıyor ve bu gazetenin basında adı **"Genelkurmay'ın gayrı-resmi sözcüsü"** olarak anılan köşeyazarı Aytunç Altındal, Nisan 1994'te Türkiye Cumhuriyeti devletinin bir an önce laikliği terk edip Hilafet yönetimine geçmesi için çağrılar yayımlıyordu:

> **Acilen Hilafet Müessesesi kurmak** gereklidir. Türkiye bu konuda öncülük etmelidir!..[255]

Amerikancılar ve Refahçılar elbirliğiyle "Çabuk ol, sallanma!" diyorlardı Türkiye'ye; "çabuk laikliği terket, Halifeliği dirilt, Müslüman ülkelerin başı ol ve Avrupa Birliği'nin karşısına Amerikan uşağı olarak dikil!.." Bu çabalar basında şöyle yankılanıyordu:

> Türkiye'de **acilen Hilafet Yönetimi'nin egemen olmasını** savunan Aytunç Altındal, **Türkiye'nin bütün İslam Ülkeleri için "Hilafet Yönetiminin egemen olduğu bir merkez" haline getirilmesi** gerektiğini dile getirdi.[256]

Evet, "acilen" diyorlardı. Demek ki, **bir aceleleri var**dı. Sonu Hilafet'e varacak türden kararlar alan Din Şurası'nı kutlayan Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresi dolmak üzereydi. Bu işin bir an önce bitirilmesi gerekiyordu. Çünkü ABD Başkanı Clinton da İslam dünyasında Halifeliğin bir an önce kurulması gerektiğini buyuruyordu.

ABD İslam'da Hilafetin
yeniden kurulmasını istiyor

Amerikan yönetimi Refah Partisi'nin **yerel** seçimlerden güçlü çıktığı ve kamuoyu yoklamalarına göre 1994'te, **genel** seçimlerden de güçlü çıkacağı ortadayken ardarda demeçler vererek İslam'ın yeryüzündeki koruyucusu ABD imiş gibi bir görüntü oluşturmaya çabalıyordu.

ABD İslamla barışıyor

Amerikan yönetimi, meşru yollarla iktidara gelecek, ülkenin yasalarına uygun hareket edecek ve hoşgörü radikal İslami gruplara ilişkisi kesinlikle olmayan İslami partilerle normal politik, diplomatik ilişki kurma kararı aldı. Cezayir'de İslami yönetimin zayıflediğini belirleyen Beyaz Saray, bu ülkedeki ve bölgedeki gelişmelere hazırlıksız yakalanmamak için bu politika değişikliğini yaptı.

21 Mayıs 1994 – Hürriyet.

I. Körfez Savaşı'nda Irak'a saldırıp sivil Müslümanları da öldürmüş olmasından kaynaklanan gönül kırıklığını hızla onarmaya çalışıyordu Clinton ve *"seçimler yoluyla yönetime gelen İslamcı partilerle normal ilişkiler kuracaklarını"* ilan ederek yaklaşan milletvekili seçimleri konusunda Refah Partisi'ne güvence veriyordu böylece.

Endonezya'da bir camiye gittikten sonra İslam'da Hilafet düzeninin yeniden kurulmasını savunarak şöyle diyordu Clinton:

> Batı dünyası ile İslam arasında bir barış ve diyalog kurulmasına engel olan şey bir kanal eksikliğidir. **İslam dünyasının bir başı (Halifesi) yok.** Hıristiyanlığın Papalık gibi bir kuruluşu var. İslam dünyasının bu eksikliği, aklına esen her teşkilatın kendini İslam dininin temsilcisi, lideri olarak ortaya atmasına yol açıyor. **İslam dininin gerçek bir lideri (Halifesi) olsa, onu Beyaz saraya çağırır diyalog başlatırdık.**[257]

Clinton, Türkiye'ye Halife arıyor!

"İslam dünyasının bir başı (Halifesi) yok. Hristiyanlığın Papalık gibi bir kuruluşu var. İslam dininin gerçek bir lideri (Halifesi) olsa, onu Beyaz Saray'a çağırır diyalog başlatırdık."

İşte bir takım yazarların Türkiye'de bir an önce Hilafetin kurulması gerektiği yolundaki yazılarının kökeni, ABD'nin bu isteğine dayanıyordu. Türkiye **bir an önce, acilen, çabucak** Hilafete geçsin, diyorlardı. Çünkü böyle buyurmuştu bir önceki Başkan George Bush'un deyimiyle *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin kalıtçısı ve önderi olan* ABD'nin Bush'tan sonraki Başkanı Bill Clinton...

1994:

Kissinger Türkiye'de tekke açıyor

Amerikancı Siyasal-İslam orduya çengel atıyor

1994'te Amerikancı Yeni Günaydın gazetesinin basında "Genelkurmay'ın gayrı-resmi sözcüsü" olarak ünlenen Hilafetçi yazarı Aytunç Altındal: *Yaklaşık 60 yıldır laiklikle yatıp laiklikle kalkıyoruz. Ama hiç düşündük mü eloğlu (Avrupa ülkeleri-) laik mi değil mi?"* derken,[258] Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş de o günlerde tıpkı Aytunç Altındal gibi konuşarak: *Bizden laik olmamızı isteyen Batılılar önce kendileri laik olsunlar,* biçiminde "laik olmayabileceğimizi" anıştıran demeçler veriyordu.[259] Besbelli ki **Avrupa'ya karşı** bir çıkıştı bu, çünkü o günlerde ABD'nin Türkiye'den laik olmasını istediği filan yoktu; tersine ABD, Graham Fuller, Paul Henze, vb. gibi eski CIA görevlileri aracılığıyla Türkiye'nin laiklikten ayrılıp İslam Ülkelerinin başına geçmesini öğütlüyor ve ABD Başkanı Clinton bile İslam'da Halifeliğin kurulmasını isteyen demeçler veriyordu. İşte bugünlerde ABD eski Dışbakanlarından Henry Kissinger Türkiye'ye gelip Özbekler Tekkesi'nin açılışını yapmış ve 27 Mart 1994 yerel seçimlerinden kazançlı çıkan Siyasal-İslamcı yuvası Refah Partisi'nin ilk işi de Başkanları Necmettin Erbakan'ı Amerika'ya

gönderip yönetimleri süresince ABD çıkarlarına dokunmayacakları konusunda güvence vermek olmuştu.[260] İşte bu nedenle ABD Başkanı Clinton İslam'ı öven demeçler vermeyi sürdürüyor ve Amerikancı basın "ABD İslamla barışıyor" gibi başlıklar atıyordu.[261]

Batı'nın Türkiye'de dinci bir yönetim istemeyeceğini düşünenler, bu dayanaksız önyargılarını sarsan gelişmeler karşısında şaşkın durumdaydılar. Nur Batur, bir köşe yazısında durumu şöyle irdeliyordu:

Refah iktidarı Batı'yı sevindirir mi?

23.3.1994 milliyet 21

İRAN'da İslam devrimi yaşandığı günden beri Batılı siyasilerin ve gazetecilerin aradığı cümle tek bir soru yazdır:

"Acaba İran'dan esinlenerek İslami rejimlerden Türkiye'yi de etkisi altına alır mı? Türkiye'de bir İslam devrimi olur mu?

Uzun yıllar Ankara'dan Batılı başkentlere giden raporlarda Türkiye'deki İslami hareketin oy potansiyelinin yüzde onun üzerine çıkmasının pek olası görülmediği, bu nedenle İran Devrimi'nin Türkiye'de yaşanması ihtimalinin zayıf olduğu görüşü işlendi. Ama bugün raporlarda kaygıyla yer alınıyor ve değişik senaryolar da işleniyor.

KORKULU RÜYA REFAH

Gerçekten bugün Türkiye'de farklı bir tablo yaşanıyor. Yerel seçimler öncesinde yapılan anketlerde Refah, Türkiye genelinde ikinci parti konumunda gösteriyor. Hele İstanbul'da Refah'lı Tayyip Erdoğan'ın belediye başkanlığına koşması, Türkiye'de 13 yıldır İslami hareketin nereden nereye geldiğini görmek bakımından son derece düşündürücüdür.

Refah'ın tek başına iktidara yürümesi kuşkusuz bir çok kişinin kabusu diyen hale geliyor.

Refah parlamentoda çoğunluğu elde edemese, ilçe veya eyalet mi? Türk kadını Atatürk Devrimleriyle elde ettiği haklardan bir anda İslam hareketiyle kaybedebilir mi? Ve en önemlisi Anayasa'yı değiştirip şeriat düzenine geçirir mi? Kısacası, Türkiye İran olabilir mi? Cezayir gibi bir çıkmaza sürüklenebilir mi?

Kuşkusuz, çağdaş Türkiye'yi savunanların en büyük korkusu, İslam hareketinin sandıktan çıkıp iktidara gelmesi ve daha sonra demokrasiyi ortadan kaldırmasıdır. Bu kaygıyı bazı Batılı diplomatlar da paylaşıyor.

BATI NASIL BAKIYOR?

Son bir ayda, Ankara'daki bütün yabancı büyükelçiler Refah olayını yakından izliyorlar ve Refah'ın iktidara gelmesi ihtimalini araştırıyorlar. Diplomatik camiada ciddi bir kaygı yaşandığından söz edilebilir. Ama, özünde İslam fundamentalizmin dışa bağlantılarının, özellikle de Suudi Arabistan'ın Türkiye'nin geleceğine müdahale etmesinden endişe duyulduğu anlaşılıyor.

Bugün Türkiye'de benzer bir durumla karşılaşıldığında Almanya, Türkiye'deki laik düzenin korunmasından yana olacak tavır alan Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ve Necmettin Erbakan ve Necdet Menzir Refah'ın iktidara gelmesine karşı çıkan Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in yanında mı yer alacak? Yoksa Refah'ın iktidara gelmesini engelleyecek bir darbeye mi destek verecek? Bu soruların yanıtı kolay değil.

Refah Partisi yöneticilerinin bir kısmı Almanya'da Türk işçileri ve Almanya'yı yakından tanıyan kişiler olduğu düşünülürse Refah'ın Türkiye'yi yönetmesi durumunda Almanya'nın Türkiye'ye bakışının nasıl olacağı konusunda da bir fikir edinmek mümkün.

Peki Almanya bu konuda ne düşünüyor? Almanya'da Refah'ın iktidara gelmesi durumunda Türkiye'ye yönelik bir yaptırım için çağrılar var mı? Hükümet duyumlarını veriyor.

BATI HAZIRSIZ OLUR MU?

Son günlerde, Ankara'da birçok büyükelçinin katılımıyla esas yoğunlaşan bir toplantıda şu soru tartışıldı:

"Eğer Türkiye'de Refah Partisi iktidara gelirse, Batı bundan rahatsız olur mu? Böylelikle gelişme gerçekten Avrupa ve Amerika'nın menfaatlerine büyük zarar verir mi?"

Bu soruya, sınırlı bir çevrede sözü edilen bir büyükelçinin yanıtı, yeni ve son derece ilginç bir senaryoyu gündeme getiriyor:

"1970'ler ya da 80'lerdeki gibi Avrupa'nın Sovyet tehdidine karşısında Türkiye'ye ihtiyacı olmadığı anlaşılır. Şimdi Avrupa ve Türkiye stratejik ortaklığı yürür. Türkiye Avrupa Birliği'ni kaybetmeyi göze alıyor.

Türkiye'de İslami hareketin iktidara gelişi, Avrupa Birliği ve Türkiye'ye kapılarını kapatma sonucunu verir. Avrupa'ya yaslanan Suudi Arabistan gibi bir ülkeyle bile müttefik olduğunu ortaya koyacak."

Bu üçüncü senaryo düşünmeye değer. Değil mi?

DİPLOMASİ KORİDORU

NUR BATUR

Son günlerde Ankara'da birçok büyükelçinin tartıştığı esas soru şu: **Eğer Türkiye'de RP iktidara gelirse, Batı bundan rahatsız olur mu?** Böyle bir gelişme gerçekten **AB ve ABD'nin menfaatlerine büyük zarar verir mi?..** Bu soruya ismi bizde saklı olan bir büyükelçinin yanıtı, yeni ve son derece enteresan bir senaryoyu gündeme getiriyor: 1970'ler ya da 1980'lerdeki gibi **Avrupa'nın Sovyet tehdidi karşısında Türkiye'ye ihtiyacı olmadığı** ortadadır. Şimdi **Avrupa bir Türkiye tehdidi ile karşı karşıyadır.** Türkiye Avrupa Birliği'nin kapılarını zorluyor. **Türkiye'de İslami hareketin iktidara gelişi, Avrupa Birliği'ne Türkiye'ye kapılarını kapatma şansı verir.** Amerika'ya gelince, **Suudi Arabistan gibi bir ülkeyle bile müttefik** olduğunu unutmamak gerekir... Bu ilginç senaryo düşünmeye değer değil mi?..[262]

Doğrusu Türkiye'nin dingüder bir devlete dönüşmesi kimi açılardan Amerika'nın, kimi açılardan da Avrupa'nın işine geliyordu ve Necmettin Erbakan'ın Refah Partisi, işte böyle ortamda Batılıların gözbebeği olup çıkmıştı.

Emperyalistler arası çatışmalarda Siyasal İslam kartı

ABD'nin tüm ülkelerdeki İslamcıları kendi güdümüne alıp kendi çıkarları doğrultusunda kullanma çabası hiç bir sınır tanımıyordu. Örneğin Afganistan'da kadınları kara çarşaflarla eve kapatan, kadınların iş yaşamına atılmasını yasaklayan *Taleban* yönetimini ilk tanıyan ABD olduğu gibi, 1990'ların başında Cezayir'de laikleri dinsiz diye satırlarla doğramakta olan *İslami Selamet Cephesi*'nin yükselişe geçmesi de ABD'nin bunlarla ilişki kurmasından sonra başlıyordu. ABD, Fransa'nın sömürü alanında yer alan Cezayir'i kendi sömürü alanına sokmak için Fransa karşıtı İslamcıları destekliyordu. Afrika'da, *özellikle de Fransa'nın etkin olduğu ülkelerde* Fransız güdümüne karşı çıkan İslamcı örgütlerin tümü ABD'yi yanlarında buluyorlardı. ABD, Müslümanların çoğunlukta olduğu ülkelerde Avrupa Topluluğu ülkelerinin etkisini kırmak, buraları Avrupa'nın etki alanından çıkarıp kendi sömürü alanına katmak için İslamcıları kullanıyordu. Türkiye'de de durum böyleydi. Afganistan'da

Taliban'ı, Cezayir'de İslami Selamet Cephesi'ni, Suudi Arabistan gibi monarşiyle yönetilen din devletlerini yoldaş edinmekten utanmayan ABD'nin Türkiye'de Refah Partisi'ni dışlaması için hiçbir neden yok, tersine Refah Partisi'yle işbirliği yapması için pek çok neden vardı. Ancak, bilimgüder (laik) yönetim biçiminin koruyucusu olan Türk Silahlı Kuvvetleri'nin dev adımlarla yönetime tırmanan dingüder Siyasal-İslamcı yuvası Refah Partisi'ne karşı darbe yapma olasılığı, Siyasal İslamcıları ve onların ABD'li koruyucularını düşündürüyor, orduyla bu Siyasal İslamcı yuvasını uzlaştırmanın ve bu uzlaşmayı topluma sevimli göstermenin yolları aranıyordu. En usa uygun uzlaştırma, Kasım 1993'te içine 35 tane Amerikancı emekli subayın sokulduğu bu Siyasal-İslamcı partinin Türk kamuoyuna *Atatürkçü* olarak gösterilmesi ve böylece bir Soğuk Savaş artığı, bir Amerikan maşası olan bu partinin Atatürkçü ordunun kanatları altına sokulmasıydı. Türkiye'yi ılımlı İslamcı bir yönetim biçimine geçmeye zorlayan ABD'yi çok mutlu edecek olan bu "hayırlı"(!) görevi de 1993'te bu amaçla yayına başlayan Yeni Günaydın gazetesi ve bu gazetenin Hilafeti savunan köşeyazarı Aytunç Altındal üstlendi.

Aytunç Altındal, Refah Partisi, Atatürk ve Ordu

Altındal'ın Siyasal-İslamcı Refah Partisi'ni Türk Silahlı Kuvvetleri'nin en beğendiği parti olarak gösterdiği yazıları, Mayıs 1994'te Aktüel dergisine konu oldu. Altındal, bu dergide yayımlanan söyleşisinde şöyle diyordu:

> Mustafa Kemal'de sembolleşen idealleri, bugün Refah savunuyor. Genelkurmay da bunun farkında.. Erbakan'ın bir sözü var: Atatürk yaşasaydı Refahçı olurdu, diye. Bugün Kuva-yı Milliye ruhunu sürdürmeyi göze alan kim var? Refah. Misak-ı Milli ülküsünü kim sürdürüyor? Refah. Kuva-yı Milliye ruhunu ve Mustafa Kemal'de sembolleşen idealleri bugün Türkiye'de Refah savunuyor. E, Genelkurmay da bunun farkında olmayacak adamlardan oluşmuyor! (...) Bundan sonraki darbe hayırlı (Refahçı) olur!..[263]

"ASKERLERE YAKIN" OLARAK BİLİNEN YAZAR AYTUNÇ ALTINDAL, "RP, MUSTAFA KEMALCİ" DİYOR

Erdunun Refah Enerjisi yok!"

- *RP size neyi hatırlatıyor?*

ALTINDAL- Müslüman kesimde 60'lardan sonra başlayan partikçilik hareketi, tamamen Batı modernite uygun bir politikaya Partinin içinde bulunduğu sekun seleniz parlamenterizm, anayasa, eşitlik yasaları ve yürütmeliklerle tamamen Batı'dan yönetilmektedir. RP'nin ideal bir sistemde parti olması, onun meşruiyet sistemine entegre olması, dünyevi bir hizmet olduğunu, dünyevi mücadele içinde olduğunu göstermiyor. Zaten partinin yönetim kademesine bakın, çoğu dinsel eğitim almamıştır. Çoğu mühendis, gittiniz Amerika'ya, hak okulda muhendislik ilmini vermiş...

- *"Dünyevi" ifadesi ne?*

ALTINDAL- "Dünyevi"yi, sekülar kelimesinin Türkçesi olarak kullanıyorum. Yani bazılarının yanlış olarak çok sık kullandığı "laik" yerine.

- *Ancak toplumda, RP'nin sistemin içinde barıştırıcı entegre olmuş "sakin" siyaset, sistem dışında kutup sistem değişmesine kadar böyle davranacağı endişesi var...*

ALTINDAL- Bir kere şeriat deyince bir şey yok. Diyelim ki İran, İngiltere'de petrol anlaşması yapacak, petrolünü satacak. Şeriatla uyuşan bir petrol anlaşmasını nasıl oluşturacaksınız? Faiz olmayacak, tamam. Düşünün, kazıklanırsınız! Siz, "Biz, faiz almıyoruz" dersiniz, adam "Anlamış güzel" diyecek. Demek ki, geniş çaplı bir ekonomi yapamayacaksın. Sonra, şeriata göre toprak Allah'ın. Peki Türkiye'de özel mülkiyete ve rahatça alım satımı o şahıslara bırakıp Allah'a vermek mümkün mü? Değil... Bankacılık yapacaksın Bankacılık faiz üzerine kurulu. Bankacılık yapmayacağım diyemezsin. Devletten kredi alacaksın, kredi vereceksin, ahbap ve hısımlarının alacak... Bunların hepsi kaynaşıp olaylar, bir anlamda Türk Yahudi Konseptlerini örnekleyen Allah'ın yoluna bakıp gelmeyecektir.

Yani, Refah iktidarı zaten ve hiç ne bir şey yapamayacak bizimi sandınız mı?

ALTINDAL- Fairi kalbimizde, zaten onu değiştirmek zor yaşadığımız bir. Tabanda ya aslı olsun, yoksa diye bilmem laz tıydı. Ha da yüzde 15'in üzerine çıkan bir şey. Yüzde 15'in kalan kısmı sayısal. Öyle bir iktidar ki, yüzde 15'le iktidar, bir yanda yüzde 85 iktidara karşı...

- *RP radikal değişiklikler yapamayacak, diyorsunuz. Ama Erbakan "Adil düzen" demeyecek, farklı kelimelerle "diyor. Yani bunlar vaadlerle seçmenini mi kandırıyor?*

ALTINDAL- Adil düzen aslında şöyle yürütülür: Masadan ödünü koparmadan ayrılırsınız. Üstüne bir bavul sarıp sarmalarsınız. Batının üstüne adil düzeni kurarsınız. Bu kurumlar bir düzen için belki olumlu şeyler verir, ama sizin bilgi olmaz. Ayrıca mevcut sistemi yıpratmamız mümkün değil. Diyelim, RP devlet içinde yer alabildiği ölçüde, her ya da otantik bağlantılı her kanalda Devlet ele geçirmiyorsa sadece yönetmektir. Bir-iki tane gözlemevi, gün Arap kökü ekonomik yapmak

- *Böyle olan ülkeler de bulunuyor mu?*

ALTINDAL- Bilmem ülke [illegible]

- *O zaman başka nasıl yeni ne sağlıyorlar?*

ALTINDAL- Fairi şöyle söyleyeyim, derken nasıl söyleyeyim, sanayileşmeden bahsetmeyeceğiz, söyleyeceğiz. diyorlar. Adil düzen ise politikanın bu içinde "Nasıl değiştirmeyeceğiz değil, hiçbir şey yapmayacağız yazılmış bir cümle bulamadım.

Fakat MHP eski lideri Alpaslan Kaşmak, Genelkurmay'ın Refah'la ilgili bakışı ordunun zemindeki tek bakışı olduğunu söylüyor. Siz ne düşünüyorsunuz?

ALTINDAL- Erbakan'ın bir sözü var, "Ayarlık yapmayın. Rafiziyi ehlileştiriyoruz" diyor. Bugün Kaşgalı Mahmut rafiziyi ehlileştirmeye çalışıyor. Atatürk Ermeni? Refah, Milli Görüş sadece bir kısmını kısa vadelerde? Refah, MHP'nin sandığından? Hayır. Uzağına kadar değişme ihtimali dâhilinde. Diyorlar. Diyorlar ki Milli Görüş tabanı ve Müslüman kesim de destekli-

Amerikancı İslamcıların 1994 Oyunu:

Atatürk yaşasaymış Erbakancı olurmuş!

O günden sonra İşbirlikçi Siyasal İslamcı Erbakan'ı bilim-güder aydınlanma önderi Atatürk'e benzetip onun ülkedeki biricik Atatürkçü olduğu savunan pek çok yayın yapıldı. Erbakan da ABD'nin verdiği; *"Atatürkçü imiş gibi görününüz, ken-*

dinizi topluma böyle tanıtınız, yoksa ordunun yönetim katmanlarındaki önemli kimseler bizim isteğimizle sizin yanınızda yer alacak olsalar bile, bunu ordunun alt katmanlarına benimsetemeyeceklerinden, onlar dahi bir darbeyle devrilirler; Atatürkçü görününüz ki orduyu yanınıza alabilesiniz; orduyu Atatürkçü görünerek yanınıza alırsanız, 1945'ten bu yana Türkiye'ye verdiğimiz Dünya İslam Birliği'ni kurup başına geçin, buyruğunu yerine getirmeniz çok daha kolay ve çabuk olur" öğüdünü tutarak, bol bol *"Refah Partisi Atatürkçüdür"* diye söylevler çekmeye başlamıştı. Atatürkçülüğün, ulusçuluğun, bilimgüderliğin düşmanı Refah Partisi'ni ABD'nin buyrukları doğrultusunda Atatürkçü imiş gibi gösterme görevini üstlenenlerden Aytunç Altındal, Haziran 1994'te bu partinin konuğu olarak Belçika'da bir törene katılıyor ve oradakilere topluca Refah yemini ettiriyordu:

> Refah Partisi'nin Avrupa örgütü konumundaki Milli Görüş Teşkilatları'nın 10. kuruluş yıldönümü ve şenlikleri, Belçika'nın Antwerp kentindeki 30 bin kişilik spor salonunda coşkulu bir biçimde kutlandı. (...) Erbakan ile birlikte Belçika'ya gelen Şevket Kazan ve diğer yöneticiler, tek tek son model lüks Mercedeslere alınarak konvoy halinde Antwerp'e getirildiler. (...) Eski solcu, gazeteci ve yazar Aytunç Altındal'ın salonu dolduran 30 bin kişiye Refah Yemini ettirmesi ve oylarını Refah'a verecekleri yolunda defalarca söz alması, ilginç karşılandı.[264]

CEM SEY
METİN DALMAN

ANTWERP - RP'nin Avrupa örgütü konumundaki Milli Görüş Teşkilatları'nın (MGT) 10. Kuruluş Yıldönümü ve Şenlikleri, Belçika'nın Antwerp kentindeki 30 bin kişilik spor salonunda coşkulu bir biçimde kutlandı. Genel kurulda, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı **Recep Tayyip Erdoğan**'ın, Erbakan'dan sonra ilk kez **"mücahit"** sıfa-

Eski solcu, gazeteci ve yazar **Aytunç Altındal**'ın salonu dolduran 30 bin kişiye Refah yemini ettirmesi ve oylarını RP'ye verecekleri yolunda defalarca söz alması ilginç karşılandı.

Seçim yapılmayan ve hukuksal bir genel kuruldan daha çok RP şenliklerine dönüşen bu dev toplantı sonrasında Osman Yumakoğlu, Şeylülislam **Ali Yüksel** ve yardımcısı **Hasan Özdoğan**'dan oluşan yönetim değişmedi.

Cumhuriyet Gazetesi 12 Haziran 1994

Nokta Dergisi, 13 Şubat 1994

Refah Partisi'ni kamuoyuna Atatürkçü olarak gösteren bir başka yazar da Ruşen Çakır oldu.

22 DİZİ

İSLAMCILAR VE ATATÜRK

2

Ruşen ÇAKIR yazdı

İktidara yaklaşma duygusu içindeki RP'nin, genel imaj değişimi stratejisi içinde Atatürk konusuna özel önem verdiği kesin. Refahçılar, Atatürk'ün temel ilkelerinden olan "tam bağımsızlık ve kamaklarla ulusal kalkınma" ilkelerini savunuyorlar...

Atatürk yaşasaydı Refahçı olur muydu?

Kasım 1994'te Milliyet gazetesinde yayımlanan *"İslamcılar ve Atatürk"* başlıklı yazı dizisinde Ruşen Çakır, *"Atatürk yaşasaydı Refahçı olur muydu?"* sorusunu ortaya atarak bunu şöyle yanıtlıyordu:

Erbakan: "Atatürk yaşasaydı mutlaka Refahçı olurdu" diyor. İktidara yaklaşma duygusu içindeki RP'nin genel imaj değişikliği içinde Atatürk konusuna özel önem verdiği kesin. Refahçılar, Atatürk'ün temel ilkelerinden olan "tam bağımsızlık ve öz kaynaklarla ulusal kalkınma ilkelerini" savunuyorlar.[265]

Aytunç Altındal'ın Mayıs 1994'te Aktüel dergisinde söylediklerini, Ruşen Çakır 29 Kasım 1994'te –yani Altındal'dan 6 ay sonra- bu kez Milliyet'te sözcüğü sözcüğüne yinelerken, gerçekte Atatürk ilkelerine düşman olan Refah Partisi'ni kamuoyuna en Atatürkçü parti olarak sunma çabasına, bir başka köşe yazarı, Fatih Çekirge de *"Ya Refah'ın Güneydoğu'su ya da Güneydoğu'nun Refah'ı"* başlıklı bir köşe yazısıyla katılıyordu:

Ya Refah'ın Güneydoğu'su ya da Güneydoğu'nun refahı

Diyarbakır, Batman, Siirt, Hakkari, Mardin meydanlarında biraz dolaşırsın, gerçek anlaşılıyor.

Bu gerçek İstanbul ve Ankara'dakine uymuyor.

Dahası "**Kürt kimliği**" denilen o "**talep**"in, adında İstanbul ve Ankara'daki "**entellektüeller**" tarafından hamlanmış "**bol buzlu**" bir "**demokrasi kokteyli**" olduğu ortaya çıkıyor.

Nitekim, Mardin Meydanı'nda, Kürt kimliğini sorduğum Ali'nin "**Kimliği boş gardaşım, biz iş istiyoruz**" cevabı, siyasi tahlillerin üzerindeki sahte demokrasi yaklaşımını değiştirmesini sağlıyor.

Yani, Tanzimat'tan beyanen "**Batılılaştırın**" diyenyle halkın çok uzağındaki, "**demokratik hak**" diyip, memleketine hizmet verdiğine inanan, "**Yönetici-Aydın**" zihniyetinin Güneydoğu'daki son şeklini ortaya koyuyor.

Nasıl mı?

FATİH ÇEKİRGE

MUSTAFA KEMAL SÖYLEMİ

Ve şöyle bir manzarayla görüşüyoruz: o "**Batı kurtuluş kafalarıyla**", Güneydoğu'ya "**bol buzlu kadehlerinden**" demokrasi içirmeye çalışan "**Tek Parti aydınları**", Refah Partisi'ne yenik düşmüşler.

Siirt'te, Hakkari'de, Diyarbakır'da camilerde, köylerde, okullarda Refah Partililer çalışmaktadır.

Ve şöyle demektedirler:

"**Türk'ü Kürt'ü yok, hepimiz Müslümanız...**"

Dahası:

"**Bu anlaşma Irak'a mı kondu yoksa bize mi?. Bakın ABD istedi diye, hem Irakı Müslüman kardeşlerimiz hem de siz aç bıraktınız...**"

İşte bu sözler, Kurtuluş Savaşı sırasında **Mustafa Kemal**'in Anadolu'da kullandığı "**Bağımsızlıkçı**" üsluptur.

Kurtuluş Savaşı'nın ünlü **Cemal Hora**'sının cumhuriyetle vardığı "**bağımsızlıkçı**" vasıflarda.

Evet, Refah Partisi, Güneydoğu'da bir Mustafa Kemal söylemi tutturmuştur.

Bu nedenle Türkiye şimdi şu soruyla karşı karşıya kalmıştır:

Ya Refah'ın Güneydoğu'su, ya da Güneydoğu'nun Refah'ı.

Seçin bakalım...

Tek parti aydınları Refah Partisine yenik düşmüşlerdir. Siirt'te, Hakkari'de, Diyarbakır'da camilerde, köylerde, okullarda Refah Partililer çalışmaktadır. Ve şöyle demektedirler: *"Türk'ü Kürt'ü yok hepimiz Müslümanız"* İşte bu sözler, Kurtuluş Savaşı sırasında Mustafa Kemal'in Anadolu'da kullandığı bağımsızlıkçı üsluptur. Evet, Refah Partisi, Güneydoğu'da bir **Mustafa Kemal söylemi** tutturmuştur. Bu nedenle Türkiye şimdi şu soruyla karşı karşıya kalmıştır: *Ya Rafah'ın Güneydoğu'su, ya da Güneydoğu'nun Refah'ı...* Seçin bakalım...

Oysa, kitabımızın 3. bölümünde kanıtlarıyla sergilediğimiz gibi, Refah Partisi Güneydoğu'da ayrılıkçılığa mavi boncuklar dağıta dağıta oy topluyordu ve Atatürk'ün tek-hukukçu, tek-odaklı (üniter) devlet anlayışına taban tabana ters *çok-hukukçu* eşdeyişle *federasyoncu* bir çizgisi vardı. Güneydoğu'da PKK'nın ve HADEP'in yıllardır yürüttüğü çalışmalar sonucu *"ayrılırsak kalkınırız"* düşüncesine kapılan halk, **kendilerine *"çok-hukukluluk"* üzerinden *"ayrı yönetim"* vaad ettiği için**dir ki Refah Partisi'ne oy veriyordu. Refah Partisi'nin Güneydoğu'da **birleştirici Atatürkçü bir söylem** tutturduğu savı ise koca bir yalandı.

Doğan Güreş, Genelkurmay Başkanı

Genelkurmay, Refah Partisi'ni Destekliyor

Refah Partisi'ni Atatürkçü olarak ilan eden yazarların kimilerinin kamuoyuna ***"Genelkurmay'a yakın"*** kimilerinin de ***"MİT'e yakın"*** olarak sunulması ilginçti ve **"Ordu seçimlerde Refah Partisi'ni destekliyor"** haberleriyle birlikte düşünüldüğünde, olay oldukça **"derin"** bir boyut kazanıyordu.

> "Doğu Perinçek, (Orgeneral Doğan Güreş'in başkanı olduğu) Genelkurmay'ın (27 Mart 1994 yerel seçimlerinde) Güneydoğu'da RP'ye oy verilmesini istediğini öne sürüyor (30-31 Mart 1994) ve şöye diyor: **Genelkurmay, 27 Mart seçimlerinde, özellikle Güneydoğu'da PKK'ya karşı Refah Partisini destekledi."**[266]

Türkiye'yi ılımlı (= ABD karşıtı olmayan, Amerikancı nitelikte) İslamcı bir yönetime sürükleyen Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı ABD, Özal'ın Nisan 1993'te ölümünden sonra bu iş için elinde kalan tek koz olan Refah Partisi'ni *Atatürkçü imiş gibi göstererek,* Türk Silahlı Kuvvetleri'nin alt basamaklarına böyle benimseterek güvence altına almak ve 1945'ten bu yana kurduğu *Türkiye önderliğinde Dünya İslam Birliği* düşünü, Refah Partisi aracılığıyla –asker engelini bu şırıngalarla aşmış olarak- gerçekleştirebilmek için, tüm kozlarını 1994'te var gücüyle oynadı. Erbakan, Amerika'da "Partimiz Batı için iyi bir ortak olacaktır" diye demeçler veriyordu.

Erbakan'ın ABD makyajı

RP lideri Washington'da, partisinin Batı için "İyi bir ortak" olacağını söyledi

Turan YAVUZ ● Türk Ordusu Hezbollah'tan yana ● Müslüman Hristiyan anlayışı çakışmaz ● İsrail'e yönelik faaliyetler sürdüğü sürece İmmamoğlu ● Refah

Doğan Güreş'in emekli olmasından hemen sonra gittiği Amerika'dan Türkiye'ye şu haberi gönderdi Erbakan:

Ordu Refah'tan yana

Refah Partisi Genel Başkanı Prof. Dr. Necmettin **Erbakan, partisinin iktidara gelmesi durumunda Türkiye'de bir daha askeri darbe olmayacağını** söyledi... Erbakan, **Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Refah'tan yana olduğunu** belirtti. **Ordu Refah Partisi'ni istiyor,** dedi. Refah iktidara geldiğinde Batı, Türkiye'de sağlam bir partner, bir ortak bulacaktır. **Balkanlar ve Ortadoğu'da güçlü bir Türkiye,** bu bölgede barışın bekçisi olacaktır. **İsrail'de meydana gelen bombalı saldırıyı şiddetle kınıyoruz,** dedi.[267]

Erbakan: 'Ordu Refah'tan yana'

Turan YAVUZ - WASHINGTON

Clinton yönetiminde yakın takibe alınan ilkini sarasında Erbakan Batı'ya, "İkna olduk ortak, barışı bekçisi ve borçlarını ödeyen bir Türkiye bulacaklardır" mesajını verdi

21.10.1994 Milliyet

Bir süredir Amerikancı yayınlarda *Atatürkçü, Kuva-yı Milliyeci, Misak-ı Millici* olarak tanıtılan ve 35 Amerikancı emekli subayın törenle üye olduğu Refah Partisi'nin başkanı Erbakan, Başkan Clinton'ın ağzından İslam'da Halifeliğin kurulmasını öneren Amerika'ya gidip, oradan Türkiye'ye: *"Ordu bizden yana, ordu Refah Partisi'ni istiyor, biz yönetime gelirsek bir daha Türkiye'de darbe olmayacaktır"* diye sesleniyordu. Bu, *Refah Partisi yönetime gelmezse Türkiye'de darbe olacaktır,* demekti. Erbakan'ın bu açıklamasından sonra, Refah Partili Belediye Başkanlarından Atatürk'e yönelik saldırılarıyla ünlü Şevki Yılmaz da ordunun kendilerinden yana olduğunu ağzından tükürükler saçarak yüksek sesle haykırıyordu:

Rize Belediye Başkanı RP'li Şevki Yılmaz: **"Ordunun kuvvet merkezinin olduğu yerde RP var... Kara, Hava ve Deniz Kuvvetleri RP'nin emin ellerinde.** RP'de ordu-millet kaynaştı.[268]

Şevki Yılmaz'ın sözleri apaçıktı: *"Ordunun kuvvet merkezinin olduğu yer"* diyordu Yılmaz; bu yerin doğru adı *"Genelkurmay Başkanlığı"*ydı. Burada *"RP var"* diyordu Şevki Yılmaz; bu *"Genelkurmay Refah Partisi'ni tutuyor,"* demekti. Yılmaz bununla yetinmiyor, tek tek adlarını sayıp *"Kara Kuvvetleri, Hava Kuvvetleri, Deniz Kuvvetleri Refah Partisi'nin emin ellerinde"* diye-

rek –Jandarma'yı atlıyor- bü kuvvet komutanlıklarını da ellerine geçirdiklerini kamuoyuna duyuruyordu.

Siyasal İslamcılar yalnızca İslam'ı değil

Ordu'yu da siyasetlerine alet etmeye çalışıyor

Bugüne dek Türkiye'de hiçbir parti yöneticisi, ordunun, Genelkurmay'ın, Kuvvet Komutanlarının kendi partisini tuttuklarına ilişkin böylesi kesin açıklamalarda bulunabilmiş değildi. Basına böylesi demeçler verecek olanlar, orduyu kızdırmaktan ve söz konusu generallerin bir karşı açıklamayla kendilerini yalanlamalarından çekinirlerdi. Öyle ya? Siz kalkıp basında *"Ordu benim partimi tutuyor, Genelkurmay Başkanlığı benim partimi tutuyor, Genelkurmay'daki Deniz Kuvvetleri Komutanı, Hava Kuvvetleri Komutanı, Kara Kuvvetleri Komutanı benim partimi tutuyorlar"* diye demeçler yayımlatırsanız; bu kişiler de kalkıp, *"Bunlar yalandır, bizim hiç bir partiyi tuttuğumuz yoktur"* derlerse, en azından kamuoyunda yalancı durumuna düşer, oy yitirirdiniz. Ancak Siyasal-İslamcı Erbakan ve kurmayları, ABD Başkanı Bill Clinton'ın Hilafetin kurulmasını istediği ve ABD güdümünde İslam Birliği örgütlenmesini savunduğu bir ortamda, Türkiye'de Hilafeti ve İslam Birliği'ni savunan Refah Partisi'nin yönetime gelmesini ordunun engellemeyeceğini, tersine isteyeceğini düşünüyorlardı.

Refah Partisi'nin Umudu:

Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş

Refah partisi üst düzey yöneticileri seçmenlerine şöyle sesleniyordu:

> Ordu Refah Partisini bekliyor. (Genelkurmay Başkanı) **Doğan Güreş Paşa'nın umudu Refah Partisi...**[269]

Bunu tersinden de okumak olanaklıydı: *"Refah Partisi orduyu bekliyor, Refah Partisi'nin umudu Doğan Güreş Paşa,"* denilecek olsa belki daha doğru olur ve üstelik sonuç da değişmezdi. Çünkü her iki durumda bu gibi demeçlerle kamuoyunun beynine ***Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş ile Refah Partisi arasında bir uyum olduğu*** yargısı şırınga ediliyordu.

Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in bu demeçleri yalanlayıcı bir açıklamasını göremiyorduk gazetelerde.

Melih Aşık'ın Cem Karaca'nın askeri darbeleri iğneleyen ünlü şarkısı "Rep rep"e yazdığı yeni sözler, hem Refah Partisi'nin ABD'ce desteklendiğini, hem Genelkurmay'ca desteklendiğini ve hem de Refahçılar'ın bilimgüder (laik) Türkiye Cumhuriyetine karşı Hıristiyanlarla işbirliği içerisinde olduklarını saptaması bakımından ilginçti.

Melih Aşık

Rep rep

İstanbul'da RP öne geçti

Rep rep

İmam-hatiplerde okuyan öğrenci sayısı, teknik lise kolej ve Anadolu liselerini geçti

Rep rep

Anayasa mahkemesinin bütçesini indiren hükümet, Diyanet bütçesini 8 trilyona çıkardı

Rep rep

Su sesi, ezan sesi, Tansu hanımın sesi

Rep rep

Suudi Arabistan RP'ye 5 bin kişilik hac kotası tanıdı

Rep rep

Suudiler ABD'nin izni ve desteği olmadan kılını oynatmaz

Rep rep

RP'yi demek ki Amerika da destekliyor

Rep rep

Alamanya zaten yıllardır RP'nin yan kuruluşlarına kucak açıyor

Rep rep

Laik Cumhuriyet'e karşı Hıristiyan-Şeriatçı dayanışması mı kuruldu?

Rep rep

Allah sonumuzu hayretsin

Rep rep

Rap diye rap rap

zap diye zap zap

rep rep[270]

Gerçekten de kendisini Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin Başı olarak tanımlayan ABD'nin kanatları altında, Amerikan güdümünde gelişen Siyasal-İslamcılık, Ağustos 1994'te ordunun komuta kademelerinde olağan görev devir teslimi gerçekleşene dek, Türkiye'yi *bir an önce* din devletine döndürmek ve Hilafet düzenine geçirmek için "Rep rep"çilik de içinde olmak üzere *her yolu* deniyor, her kapıyı çalıyordu.

Doğan Güreş'in görev süresi

bir yıl daha uzatılmak isteniyor

Refah Partisi'nin bu denli umut bağladığı Genelkurmay Başkanı'nın görev süresi 27 Aralık 1995'te yapılacak milletvekili genel seçimlerinden yaklaşık bir buçuk yıl önce 30 Ağustos 1994'te doluyordu. RP'nin umudu Doğan Güreş'in süresi 1 yıl daha uzatılarak 30 Ağustos 1995'e dek Genelkurmay Başkanlığı'nda kalması sağlansa dahi, milletvekili seçimleri 1995'te ve yine o emekliye ayrıldıktan sonra yapılacaktı. Refah Partisi milletvekili seçimlerinin ille de Doğan Güreş'in Genelkurmay Başkanı olduğu dönemde yapılması için yırtınıyor, bu nedenle Necmeddin Erbakan; Doğan Güreş'in görev süresinin 1 yıl daha uzatılması için çalışmalar yapıldığı Mart-Nisan 1994'te, süre uzatımı sağlanacağına çok inanmış olarak, milletvekili seçimleri tarihinin öne alınıp Aralık 1995 yerine Ekim 1994'te yapılması

için çırpınıyordu. Tam da Doğan Güreş'in görev süresinin 1 yıl uzatılması girişimlerinin sürdürüldüğü günlerde, 13 Nisan 1994 günü yaptığı "Kanlı mı, tatlı mı?" konuşmasında bunu şöyle dile getirmişti:

13 Nisan 1994, Erbakan:

"Sert mi yumuşak mı, tatlı mı kanlı mı?"

24 Aralık 1995'te yapılacakletvekili genel seçiminden bir buçuk yıl önce, 13 Nisan 1994 günü, RP Meclis Grup Toplantısı'nda Necmeddin Erbakan RP'li Milletvekillerine şöyle sesleniyordu:

> 27 Mart (1994 Yerel Seçimlerinin) sonucundan sonra, Adil Düzen'e (Refah Partisi yönetime) geçene kadar Türkiye'de huzur ve istikrar olmaz. Halk buna karar verdi. RP iktidara gelecek. **Geçiş dönemi sert mi olacak yumuşak mı, tatlı mı olacak kanlı mı?..** Türkiye'nin **şu anda** (yani Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresi dolmak üzereyken-) bir şeye karar vermesi lazım: Geçiş dönemi **yumuşak mı** (oyla mı) **olacak sert** mi (darbeyle mi) olacak; **tatlı mı** (top-

lumun direnişiyle karşılaşmadan mı) olacak, **kanlı mı** (toplumun direnişini kanla bastırarak mı) olacak? 60 milyon **buna** karar verecek.[271]

Erbakan'a göre, milletvekili genel seçimleri Doğan Güreş'in o günlerde 1 yıl daha uzatılmasına çalışılan "uzatmalı" görev süresi içinde, -yani Genelkurmay Başkanlığı koltuğunda kendilerine yandaş saydıkları Doğan Güreş otururken- yapılacak olur ise, Refah Partisi kansız, tatlı, yumuşak yoldan yönetime gelmiş olacaktı. Bu olmazsa, -yani milletvekili genel seçimleri doğal süresinde Aralık 1995'te yapılacak olur ise- kendilerine yandaş saydıkları Doğan Güreş görev süresi 1 yıl uzatılsa bile o tarihte yine emekli olmuş olacağı için, Refah Partisi'nin Genelkurmay Başkanlığı koltuğunda Doğan Güreş'in bulunmadığı bir dönemde seçimleri kazanıp yönetime gelmesi -yeni Genelkurmay Başkanı'nın karşı çıkacağı varsayımıyla- **kanlı** olacaktı. Başka bir deyişle, Refah Partisi için Doğan Güreş dönemi "tatlı"ydı, Doğan Güreş'ten sonraki dönemde iktidara gelmeleri halinde, yeni Genelkurmay Başkanı darbe yaparak bunu önleyeceği ve kendileri de bir darbe durumunda silaha sarılıp orduyla savaşacakları için, Doğan Güreş'ten sonrası **"kanlı"** olacaktı. Öyleyse, eller çabuk tutulmalı, ne yapılacaksa yandaşları saydıkları Doğan Güreş Genelkurmay Başkanlığı'ndan ayrılmadan önce yapılmalıydı.

Erbakan'ın bu kanlı sözlerinden bir ay sonra, Erbakancı yazar Aytunç Altındal, kendisinin "Genelkurmay'ın yakını" olarak tanıtıldığı söyleşisinde "bu defaki darbe hayırlı olur!" diyerek, Erbakan'ın ağzından çıkan "kanlı" seçeneği kamuoyuna *"Refah Partisi'ne arka çıkacak hayırlı bir askeri darbe"* olarak sunmuştu; tam da Doğan Güreş'in Genelkurmay Başkanlığı süresinin uzatılması için büyük çabalar gösterildiği günlere denk getirerek!

1994: Refah'ın "Tatlı Darbe" düşleri

Gelgelelim Refah Partisi Başkanı Necmeddin Erbakan'ın *"tatlı"* dediği seçenek, *-yani Doğan Güreş'in görev süresi 1 yıl uzatılıp genel seçimlerin bir yıl öne alınmasıyla milletvekili seçimlerinin*

Ekim 1994'te Doğan Güreş "uzatmalı" Genelkurmay Başkanı iken yapılması- yürürlükteki yasalara aykırıydı. Erbakan'ın "tatlı" dediği bu seçenek, ancak kendilerine yandaş saydıkları Doğan Güreş'in bir darbe yapıp yönetime el koymasıyla gerçekleşebilirdi. Erbakan'ın demeçlerinden anlaşıldığı üzere; görev süresi 30 Ağustos 1994'te dolan Doğan Güreş ancak süresi dolmadan önce - tıpkı 12 Eylül 1980'de Kenan Evren'in yaptığı gibi - bir darbe yapıp, Genelkurmay Başkanlığı'ndan Cumhurbaşkanlığı'na sıçrar ve yine tıpkı Kenan Evren döneminde Turgut Özal Başbakan olduğu gibi Doğan Güreş döneminde Erbakan Başbakanlık koltuğuna oturacak olur ise, bu darbe, Refah Partisi için çok "tatlı", Refahçı, Erbakancı Aytunç Altındal'ın deyimiyle "hayırlı" olacaktı.

Hayırlı Darbeler

yazar da Aytunç Altındal. Askerlere yakınlığıyla tanınan, "Memleket elden gidiyorsa, ordu kumda oynamaz. Üstelik bu defaki darbe hayırlı olur" diyen Altındal, bir yandan da

Aktüel Dergisi, Mayıs 1994

Doğan Güreş döneminde **Genelkurmay'a yakın** denilen **Refahçı, Erbakancı, Siyasal İslamcı yazar Aytunç Altındal** *"Atatürk Nutuk'u kitleleri uyutmak amacıyla yazmıştır,"* biçiminde demeçler veriyordu.

ALTINDAL- Faizi kaldıracağız, derken ribayı kaldıracağız, sanayiyi çökerten faizi rasyonalize edeceğiz, diyorlar. Adil düzen ise politikanın bir icabıdır. Nutuk dediğimiz eser de, hipnotize etmek amacıyla yazılmış bir olay değil midir?

Aktüel Dergisi, Mayıs 1994

"ASKERLERE YAKIN" OLARAK BİLİNEN YAZAR AYTUNÇ ALTINDAL, "RP, MUSTAFA KEMALCİ" DİYOR

"Ordunun Refah alerjisi yok!"

Aktüel Dergisi, Mayıs 1994

Refahçı, Erbakancı Aytunç Altındal'ın Mayıs 1994'te *"Refah Partisi Atatürkçü'dür, Genelkurmay da (Doğan Güreş) bunu biliyor, **bu defaki darbe hayırlı olur,"*** biçiminde demeçler verdiği ortam, Erbakan'ın *"tatlı mı, kanlı mı?"* konuşmasını yaptığı ve umudunu ancak bir darbeyle gerçekleşebilecek olan Doğan Güreş'in süresinin uzatılmasına bağladığı böyle bir ortamdı.

Siyasal İslamcı, Refahçı, Erbakancı Aytunç Altındal'ın *"Genelkurmay'a yakın yazar"* olarak tanıtılmasına Doğan Güreş'in başında bulunduğu Genelkurmay'dan herhangi bir yalanlama gelmediği gibi, Altındal'ın *"bu defaki darbe hayırlı olur"* sözleri de -doğrudan Genelkurmay'ı ve Doğan Güreş'i ilgilendirmesine karşın- bunu yalanlayan bir açıklama görememiştik basında.

Oysa, tam da bu günlerde Cumhurbaşkanı Demirel, Doğan Güreş'in görev süresini uzatmak için bir "cunta" oluşturduğunu söylüyor ve bu "cunta"la savaşıyordu Çankaya'da.

"Sessiz Darbe"

1994'ün ilk aylarında kapalı kapılar ardında yaşanan ve benim ilk kez 1999'da birinci basımı yayımlanan *"United States of İrtica"* kitabımda sözettiğim -ki *İblisin Kıblesi* o kitabın genişletilmiş biçimi olarak elinizde- bu "cunta" olayı, Cüneyt Arcayürek'in **"Sessiz Darbe"** adlı kitabında tüm perde arkasıyla ortaya çıkacaktı.

Zirvedeki kudret savaşı

Cüneyt Arcayürek'in ***'Sessiz Darbe'*** kitabında, ***Süleyman Demirel***'in, ***Özer Çiller*** ile ortak hareket eden ***Genelkurmay Başkanı Güreş***'i ***'Cunta başı'*** diye nitelediği belirtildi

Doğan Güreş'e tarihi tepki

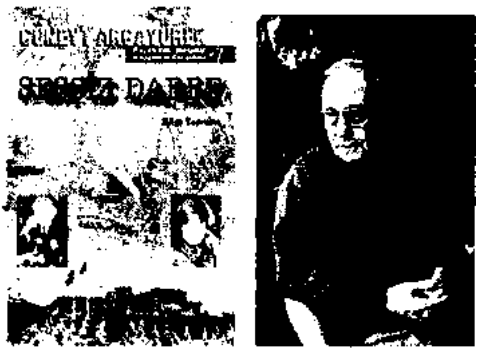
Cumhuriyet gazetesi, 18 Aralık 2001

Erbakan'ın ve Siyasal İslamcıların umudu

Doğan Güreş ve "Cunta"

Refah Partisi tarafından umut bağlanan Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş, daha önce 1993'te bir kez uzatılmış olan görev süresinin 1994'te bir kez daha 1 yıllığına uzatılması için

Çiller ile birlikte davranıyordu Cüneyt Arcayürek'in yazdığına göre. Arcayürek'in birinci basımı 21 Ekim 2001'de yayımlanan *"Sessiz Darbe"* kitabında yazdıklarına, Doğan Güreş'ten herhangi bir yalanlama gelmedi ve dava açılmadı. Kitapta Cumhurbaşkanı Demirel'in Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'i **"Cunta Başı"** olarak niteleyen sözleri yer alıyor. Kitapta yazılanlara Demirel'den de bir yalanlama gelmedi ve dava açılmadı. Bu kitapta Güreş'in Görev süresinin uzatılmasına Refah Partisi'nin karşı çıkmadığı da vurgulanıyor. Süre uzatımının bu kitapta değinilmeyen bir yönünü aktarmak istiyorum burada.

Sayıları giderek azalan ve nesli tükenen namuslu kalemlerimizden **Cüneyt Arcayürek** (sağda) ve "cunta" olayının perda arkasını tüm ayrıntılarıyla yazdığı **"Sessiz Darbe"** adlı kitabı. (Bilgi yayınları)

Tansu Çiller Başbakan'dı. Genelkurmay Başkanı'nın görev süresinin 1 yıl daha uzatılması için en çok didinen oydu. Gelgelelim Doğan Güreş'in herşeyden önce yaş sınırından emekli olması gerekiyordu. Yüksek Askeri Şura, yasalara göre Doğan Güreş'i yaş sınırından emekli etmek zorundaydı. Yaş sınırından emekliliği önleyecek hiç bir yasa yoktu.. Öyleyse herşeyden önce Yüksek Askeri Şura'ya gitmemeliydi bu iş. Yasaya göre terfi, tayin, süre uzatma işlerini yürüten **Yüksek Askeri Şura,** Başkent'te **yalnız barış zamanında görev yapmak üzere** kurulmuştu.[272] Yüksek Askeri Şura'nın devreden çıktığı tek durum savaş haliydi. Savaş halinde **Şura'nın tüm yetkileri** yasa uyarınca **tek başına Genelkurmay Başkanı'na geçiyordu.**[273] Öyleyse Doğan Güreş'in görevde kalabilmesi ancak savaş

hali ilanı ile gerçekleşebilirdi. Savaş hali ilan etme yetkisiyse - Anayasa'nın 92 maddesi uyarınca- Millet Meclisi'ndeydi.[274] Yalnız savaş hali ilan edebilmek için salt çoğunluğun yani milletvekillerinin sayısının yarıdan bir fazlasının evet demesi yetmiyordu, yasa uyarınca milletvekillerinin üçte ikisinin evet demesi gerekiyordu. Meclis'te DYP'nin 178, ANAP'ın 115, SHP'nin 88, RP'nin 62, DSP'nin 7 milletvekili vardı. Ülkeyi DYP-SHP koalisyon hükümeti yönetiyordu. Hükümetin iki partisinin milletvekillerinin toplam sayısı 266'yı buluyor, buna Doğan Güreş'in görevde kalmasını isteyen Refah Partisi'nin oyları eklendiğinde sayı 328'e ulaşıyor ve böylece savaş hali için gerekli 300 evet oyundan daha fazlası sağlanmış oluyordu. Daha üç yıl önce, 1991'de Turgut Özal meclisteki milletvekili çoğunluğuna dayanarak savaş hali ilan yetkisini bir oylamayla Meclis'ten Hükümet'e devrettirebilmiş, kimse de gık diyememişti. Bunun anısı tazeydi, belleklerdeydi. Demek ki, Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresini 1 yıl daha uzatıp yaş sınırından emekli olmasını önleyecek bir yol vardı: Savaş hali ilanı! Evet ama durup dururken de savaş hali ilan edilemezdi. Bir olay olmalıydı ki savaş hali ilanı sözkonusu olabilsin.

İşte tam bu noktada, Refah Partisi'ni Atatürkçü ilan edip Genelkurmay'ın Refah Partisi'ni desteklediğini duyuran yayınlar yapmakta olan Yeni Günaydın gazetesi, 10 Mayıs 1994 günlü sayısında –ki bugünlerde Doğan Güreş'in görev süresi uzatılmaya çalışılıyordu- baş sayfadan bir kaç ay sonra Türk-Yunan Savaşı çıkacağını duyuruyordu:

GÜNAYDIN

Demirel-Çiller hâlâ küs...

Yunan'ın savaş çılgınlığı

Yunanistan'ın Birleşmiş Milletler'e bildirdiği, karasularını 12 mile çıkarma kararını 16 Kasım'da uygulaması halinde Türkiye bunu "savaş ilânı" sayacak..!

Bosna'da Ortodoks Hristiyan ittifakı

Haberin yazarı, Genelkurmay'ı Refah Partisi'ne *yakın* göstererek *"bu defaki darbe hayırlı olur"* diyen Aytunç Altındal'dı.

Dün ve Yarın

Aytunç ALTINDAL

Türk-Yunan Savaşı: 16 Kasım 1994

YAZIMIN başlığında yer alan tarih felaket tellallığı olsun diye yazılmadı. En az 18 aydır konuşulan, tartışılan bir tarihtir. Bu yazının konusu da niçin bu tarihin seçildiğidir.

Sonuç: Yunanistan 16 Kasım 1994'de karasularını 6 milden 12 mile çıkartacağını ilan edecek. Aynı şekilde FIR hattında da bu hakları geçerli oluyor. Türkiye ise Yunanistan'ın 9. kez denediği bu yayılmacılığa artık dur demenin zamanının geldiği inancında. Yunanistan 16 Kasım'da bu 12 mil açıklamasını yaparsa Türkiye bunu savaş sebebi olarak değerlendirecek. TSK'den çok üst düzey bir yetkili bu konuda Türkiye'nin "Gereğini" anlamanın inine olacağını söylüyor. TSK içinde bu konuda tam bir görüş birliği var. Yalnız Türkiye bu kez tek başına değil. Tam bu ülkeye Türk tezi anlatılmış durumda. Bu ülkelerin arasında Türk tezini hakli bulan devletler arasında Çin Halk Cumhuriyeti ve İsrail de vardır.

Yunanistan'ın Türkiye aleyhine 9. kez gerilimler istemesi bu kez Yunanistan'a çok pahalıya mal olacak gibi görünüyor. Yunanistan "İrredentizm"de ısrar ederse, NATO müttefiği bir kenara konularak, Türkiye'nin nefes borusunun kesilmesi müzakere önlenecektir.

Altındal, Doğan Güreş'in ve Refah Partisi'nin savunuculuğunu üstlenen ve bir takım emekli istihbaratçıların denetiminde çıkartılan *Yeni Günaydın* gazetesinde 10 Mayıs 1994 günü yayımlanan bu köşe yazısını "Türk Silahlı Kuvvetleri'nden çok üst düzey bir yetkili"nin kendisine söylediklerine dayanarak **"Türk-Yunan Savaşı: 16 Kasım 1994"** başlığıyla yayımlamıştı. Buna göre *"çok üst düzeydeki"* bu komutan –her kimse?- *"16 Kasım 1994'te Yunanistan karasularını 12 mile çıkartacağını bildirdi, böyle bir şey yaptığı an savaşacağız, hadi sen şimdi bunu yaz, duyur"* demiş... İyi güzel ama, 16 Kasım'dan tam 7 ay önce, 10 Mayıs 1994'te bir gazetenin baş sayfasına en iri harflerle *"Yunanistan'la savaşacağız"* diye başlık atıp, *"Savaş 16 Kasım 1994'te başlayacak"* diye tarih vermenin kime ne yararı olacaktı? Ağustos 1994'te Genelkurmay Başkanı ve Kuvvet Komutanları emekliye ayrılıp yerlerine yeri komutanlar geleceğine göre ve savaş da --eğer çıkacaksa!- bu görev değişiminden üç ay sonra olacağına göre, Ağustos'ta emekli olacak bir komutanın daha Mayıs ayında Altındal'la konuşup Kasım'da savaş çıkacak başlıkları attırmasının anlam ve önemi neydi?

Bütün bunlar, Refah Partisi'nin ve Çiller'in umudu olan Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresinin 1 yıl daha uzatılabilmesine hiç bir yasanın hiç bir biçimde olanak tanı-

madığı ve görev süresi uzatımının **ya darbeyle ya da savaş hali ilanıyla** sağlanabileceği bir ortamda yaşanıyordu.

Peki niçin Çiller ve Erbakan, Doğan Güreş'in görev süresini ikinci kez uzatmak isteyecek denli çok istemişlerdi? Onda bulup da ondan sonra gelecek komutanlarda bulamayacaklarını düşündükleri özelliği neydi bu komutanın?

Erbakan'ın Doğan Güreş'te ne bulmuş olabileceğini onun kimi açıklamalarından çıkarsayabiliriz:

Doğan Güreş
Türkiye gazetesini, TGRT'yi
ve İhlas Holding'i övüyor

Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş, emekli olduktan sonra ilk görüşmesini ABD güdümlü Türk-İslam Sentezi çizgisinde yayın yapan Amerikancı İslamcı Türkiye gazetesiyle yapmıştı. Bu gazetenin yazarı Selahattin Önkibar, emekliye ayrılan Genelkurmay Başkanı'yla görüşmesini şöyle aktarıyordu:

> Önceki gün büroda çalışırken telefonum çaldı. Arayan Genelkurmay eski Başkanı Doğan Güreş Paşa'ydı:
>
> -"TGRT'deki Alternatif Programınızı izledim. Çok güzel bir konu seçmişsiniz, fevkalade faydalı bir programdı. Tebrik ederim. Program boyunca notlar bile aldım."
>
> Araya girdim: "Paşam hem o notlarınızı kamuoyuna aktarmak, hem de günün aktüalitesini sormak için sizi rahatsız edebilir miyim?"
>
> Güreş: "Görüşme talebinde bulunan 21 gazeteci var ama sen gel."
>
> Telefonu kapadıktan sonra teybimizi alıp Paşa'nın kaldığı mütevazi lojmana gidiyoruz. Ve iki saati aşan uzun bir sohbet.(...)
>
> -"Paşam, son olarak aldığınız maaşla bu pahalılıkta geçinebiliyor musunuz?"
>
> -"(Gülerek) Bir şey söylersem ayıp olur."
>
> Sohbetimiz özetle bu şekilde nihayetleniyor. Doğan Paşa bizi uğurlarken kulağımıza eğilip şunları söylüyor:

-"TGRT ve Türkiye Gazetesi'nin devletten ve milletten yana yayınlarını takdirle izliyorum. Sayın Enver Ören'i ve çalışanlarını kutluyorum. Enver Bey hem binlerce insana iş ve aş sağlıyor hem de devletine ve milletine omuz veriyor. Enver Ören gibilerin sayısı çoğalmalıdır." [275]

Bu söyleşiden anlaşılacağı üzere, Türkiye'yi İslamcı yönetime geçirmeye çalışan ABD'nin, Siyasal-İslamcı Refah Partisi ile Türk Silahlı Kuvvetleri'ni uzlaştırmaya çalıştığı günlerde, Genelkurmay Başkanlığı koltuğunda oturan Doğan Güreş, 1994 yılında Refah Partisi'nin Atatürkçü olduğu yolunda çığlıklar atan Amerikancı-İslamcı Türkiye gazetesinin ve TGRT televizyonunun yayınlarını izlemekte ve alkışlamaktaymış.

"Genelkurmay'ın gayrı-resmi sözcüsü" olarak ünlenen Hilafetçi yazar Aytunç Altındal'ın: *"Genelkurmay, Refah'ın Atatürkçü olduğunun farkındadır, bundan sonra bir darbe olursa, hayırlı olur!"* dediği günlerde, görev süresi uzatılmak istenen Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş, Amerikancı-İslamcı Türkiye gazetesinin bu yöndeki yayınlarını okuyor, bu gazetenin TGRT televizyonunda bu gibi yayınları izliyor ve alkışlıyormuş..

Öyleyse Refah Partililerin ve Erbakan'ın "Ordu Refah Partisi'nden yana", "Genelkurmay'da RP var", "Kuvvet Komutanları da RP'yi tutuyor," gibi yaygaraları dayanaksız değildir. Umut bağlamış olmaları boşuna değildir.

Ağustos 1995'te emekliye ayrılan Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in *"devletten milletten yana yayın yapıyor"* dediği Türkiye gazetesi ve TGRT televizyonu, 1997'de İsmail Hakkı Karadayı'nın Genelkurmay başkanlığı döneminde kışlalarda okunup izlenmesi sakıncalı bulunan "zararlı yayın" kuruluşları arasında anılmıştır. Doğan Güreş'in alkışladığı Enver Ören'in İhlas Holding'i de 1997'de İsmail Hakkı Karadayı'nın Genelkurmay Başkanlığı döneminde, alış veriş edilmesi sakıncalı bulunan "zararlı etkinlikleri destekleyen sermaye grupları" arasında yer almıştı:

Genelkurmay Başkanlığı

İrticai faaliyetleri destekleyen sermaye gruplarına ilişkin iç yazışma metni

Türkiye Cumhuriyeti'nin Anayasa'yla belirlenen devlet düzenini, laik ve demokratik değerlerini hedef alan **irticai faaliyetler, bazı maksatlı çevreler tarafından finanse edilmektedir.**

En fazla birlik ve beraberliğe ihtiyaç duyduğumuz bugünlerde, Türk ulusunu "inananlar ve inanmayanlar" gibi suni kamplara ayırmak ve ülkeyi ortaçağ karanlığına sürüklemenin mazur görülecek bir yanı bulunmamaktadır.

Demokrasiye gönülden bağlı Türk halkı ve diğer anayasal kurumlar gibi Türkiye Cumhuriveti'nin güvencesi olan TSK, **rejim karşıtı yuvalara finansal destek sağlayan ticari kuruluşlara** karşı, kendi bünyesinde demokratik karşı tedbirler almayı kararlaştırmıştır.

Bu meyanda;

- **İhlas Holding**
- Yimpaş
- Asya Holding ve yan kuruluşları
- Kombassan Holding ve yan kuruluşları
- Ülker ve mamülleri
- Bel-Çar'lar (Özellikle Bel-Çar'a giden personel ikaz edilecek ve Bel-Çar'dan alışveriş yapılmayacaktır.)
- Bazı gazetelerin (**Türkiye,** Zaman, Vakit, Akit ve benzerleri) kampanyalarına katılınmayacak, mamülleri alınmayacak **ve bu gazeteler okunmayacaktır.**
- **MÜSİAD'a bağlı her türlü kuruluş ve pazarlama kurumları**
- Al-Baraka, Faysal Finans ve Türk - Arap Bankası gibi bankalarla ilişki ve iletişim sağlanmayacak, her türlü mali konuda ilişkiye aracı olarak kullanılmayacaktır. **Bu kuruluşlar silahlı kuvvetlerin ihalelerine alınmayacaktır.** Özellikle Kombassan **ve** MÜSİAD'a

bağlı kuruluşlar savunma sanayi ihalelerine sokulmayacaktır.[276]

ABD'nin Türkiye'yi Refah Partisi aracılığıyla 1945'ten bu yana istediği ılımlı İslamcı yönetime geçirmek üzere olduğu 1994 yılında Genelkurmay Başkanlığı koltuğunda oturmakta olan ve görev süresi uzatılmak istenen Refah Partisi'nin umudumuz dediği Doğan Güreş'in *milletten devletten yana yayın yapıyor* diye övdüğü Türkiye gazetesi ve TGRT, o günlerde yayınlanan *İz Bırakanlar* dizisivle Vahdettin'i ulusal kahraman. Atatürk'ü ise "asi" ve suçlu olarak göstermekteydi.[277]

Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'ten
Etnik ayırımcı İslamcı Abdülmelik Fırat'a teselli:
"Benim annem de Çeçen'di"

Doğan Güreş, yalnızca Atatürk ve laiklik karşıtı yayınlar yapan bu kuruluşları ve onların sermayesini övmekle kalmıyor, Atatürk'e suikast düzenleyenlerin onurlandırılmasını isteyen RP Milletvekili Hasan Mezarcı'nın meclise verdiği dilekçede imzası bulunan Abdülmelik Fırat'ı da "teselli" ediyordu. 26 Şubat 1994 günlü Cumhuriyet'te Mustafa Balbay bunu bir yazısında şöyle aktarıyordu:

RP Milletvekili Hasan Mezarcı'nın Atatürk'e suikast düzenleyenler hakkında Meclis araştırması istemesi ve suçsuz olanların itibarının iade edilmesine ilişkin önergesine imza atanlar arasında bir DYP'li vardı. Erzurum Milletvekili Abdülmelik Fırat.

... Fırat, geçen hafta Genelkurmay Başkanı Orgeneral Doğan Güreş'le bir buçuk saat başbaşa görüşmüş. Görüşmeden bana aktardığı diyaloğun bir bölümü şöyle:

Fırat: "Paşam, Türkiye artık tarihiyle barışsın."

Güreş: "Evet çağ değişiyor, **bazı değişikliklerin zamanı.**"

Fırat:: "Anadolu'da insanlar bin yıldır iç içe yaşıyor. Türk, Kürt, Ermeni, Arap, Rum, bu yüzyılın başında Anadolu'da iç içeydi."

Güreş: "**Benim annem de Çeçen'di.**"

Fırat: "Ailem yıllarca zulüm gördü, üç kez sürüldü. Tüm mallarına el konuldu. Ama ben artık barış istiyorum."

Güreş: "Bunca yaşadıklarınızdan sonra **böyle hümanist düşündüğünüz için** sizi kutluyorum." [278]

Doğan Güreş'in görev süresini ikinci kez 1 yıl daha uzatmak için çırpınan Başbakan Tansu Çiller, 29 Nisan 1994 günü Necmettin Cevheri ile yaptığı ve basına yansıyan telefon konuşmasında bunun nedenini şöyle açıklıyordu:

"Ben biraz daha farklı bir **'demokratikleşme paketi'** üzerinde de anlaştım. Sayın Dğan Güreş'le... Bu, bizim için çok olumlu olacak."[279]

Güreş Paşa...

DYP Kilis Milletvekili, Genelkurmay eski Başkanı Doğan Güreş'in sözleri "uyarı"dan da öte "tehdit" niteliğinde:

"Ben milli mutabakat hükümeti istiyorum, dörtlü... Refah da gelir mi? Gelirse buyursun, beni ilgilendirmez... Genel başkanlar bir müddet durur... Bir tane hizip başı olmayan, parti-

17 Haziran 1996- Milliyet

Fikret Bila, 17 Haziran 1996 günü Milliyet'te yayımlanan yazısında Doğan Güreş'in şu sözlerini aktarıyor:

"Seçime gidelim denilir. Nasıl gidelim. **Sayım yapalım, hatta nüfus sayımının içine "ana dilin nedir?" sorusunu da koyalım.**"

Doğan Güreş'le Tansu Çiller'in üzerinde anlaştıkları "demokratikleşme paketi" Çiller'in Doğru Yol Partisi'nden Mil-

letvekili olan Abdülmelik Fırat'ı da "teselli" edecek özellikler taşıyordu belki de...

Dönemin Başbakanı Tansu Çiller ve
dönemin Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş

Şimdi şu olgular üzerinde bir kez daha düşünelim:

- 1989'da Avrupa-Rusya yakınlaşmasıyla gündeme gelen *Urallardan Atlas Okyanusu'na Ortak Avrupa Evi* tasarımına karşı olan ABD, Rusya'daki Müslüman Türklerle Ortadoğu'daki Müslüman ülkeleri kendi denetimine almak üzere bir İslam Birliği'nde toplama çabasına hız vermiş kendi güdümünde bir İslam Hilafeti kurulmasını isterken,
- Türkiye'de ABD'nin isterleri doğrultusunda Hilafete geçilmesi yönünde girişimler başlatılmış,
- ceza yasasının din devleti kurulmasını önleyici 163. maddesi kaldırılmış,
- Din Şurası'nda Hilafete geçişe kapı açan kararlar alınmış;
- Refah Partisi'nin yıldızı, hem ABD'nin stratejik işbirlikçisi Turgut Özal'ın ölümünden sonra ABD'ye yeni bir stratejik işbirlikçi gerektiği, hem RP'nin savunduğu görüşler ABD'nin isterleriyle bağdaştığı, hem de RP'nin yönetime gel-

mesi Türkiye'yi birlik dışında tutmak isteyen Avrupa ülkelerine dışlama bahanesi vereceği için parlamış[280];

- Ve Turgut Özal'ın ölümünden sonra ABD Türkiye'yi ,kendi çıkarları doğrultusunda Panislyamizm'e sürüklemek üzere Refah Partisi'ni orduyla ,uzlaştırarak yönetime getirmeyi uygun bulmuştur.
- Ekim 1994'te Amerika'ya giden Refah Partisi Başkanı Erbakan, orada *"Ordu Refah Partisi'nden yana, ordu Refah Partisi'nin yönetime gelmesini istiyor, Refah yönetime gelirse darbe olmaz"* biçiminde demeçler verirken;
- Bu partinin Rize belediye Başkanı Şevki Yılmaz da Aralık 1994'te *"Ordunun kuvvet merkezinin olduğu yerde (Genelkurmay'da) RP var, Kuvvet Komutanları da RP'yi tutuyor"* diye demeçler vermiş;
- Basında *"Genelkurmay'ın gayrı-resmi sözcüsü"* olarak tanıtılan Aytunç Altındal 1994 yılında ABD Başkanı Clinton'ın istediği doğrultuda Türkiye'nin çarçabuk Hilafete geçmesini savunan yazılar yayımlayarak, ordunun RP'yi Atatürkçü olarak gördüğünü, bir darbe olursa bunun Refah çizgisinde (Panislamist, Hilafetçi) bir darbe olacağını belirtmiştir.

Bütün bunlar olurken Genelkurmay Başkanlığı koltuğunda -*emekli olduktan sonraki ilk işi ABD'nin Panislamist, Hilafetçi istemleri doğrultusunda yayınlar yapan Türkiye gazetesini ve TGRT televizyonunu övmek olan*- Doğan Güreş bulunuyordu ve Amerikancı Tansu Çiller, Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresini uzatmak istiyordu.

1945'ten başlayarak ABD'nin kışkırtmasıyla tırmanan Panislamist Hilafetçi Siyasal-İslamcılığın "tatlı mı kanlı mı"!

çığlıklarıyla Türkiye'yi 1994 yılında nasıl bir karanlık uçurumun eşiğine getirdiğini düşünmek dahi tüyler ürperticidir. Hilafetçi *Din Şurası*'nı toplayan Amerikan yanlısı Başbakan Tansu Çiller, Hilafetçi *Din Şurası*'nı kutlayan ve *"Bizden laik olmamızı isteyen Batılılar önce kendileri laik olsunlar"* biçiminde sözler eden Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresini uzatmak için elinden gelen herşeyi yaptı; Ancak Doğan Güreş'in görev süresi uzatılamadı. Uzatılsaydı neler olacağını ve Türkiye'nin 1994'te 12 Eylül'den daha karanlık bir batağa yuvarlanmaktan nasıl kıl payı kurtulabildiğini uzun uzun düşünmek gerekir.

1995 Seçimlerine beş kala

Şevki Yılmaz: "Ya oyla ya kanla!"

Erbakan'ın Doğan Güreş'in Genelkurmay Başkanlığı döneminde *kanlı mı yoksa tatlı mı, sert mi yoksa yumuşak mı* biçimindeki söylemi tümüyle Amerikan özentisiydi ve Amerika'nın dünya politikasını belirleyen güç odağı CFR üyesi Paul Warburg'un Amerikan senatörleri önünde yaptığı konuşmanın yinelenmesi biçimindeydi.

Warburg, dünyadaki tüm ülke yönetimlerinin Amerikan güdümü altına alınması ve ABD'nin tek buyurgan olacağı bir dünya yönetimi kurulması amacını açıklarken şöyle konuşuyordu:

Paul Warburg - CFR

Hoş olsun ya da olmasın (ABD'nin tek buyurgan olacağı) bir dünya hükümetine sahip olacağız. Tek sorun, bunun **fetih (kanlı askeri müdaheleler) yoluyla mı, yoksa mutabakat (uzlaşma) yoluyla mı** kurulacağını bilmek.[281]

Amerika'nın yeryüzünde tek başına egemenlik kurma araçlarından biri de Türkiye önderliğinde ABD güdümünde bir İslam Birliği örgütlenmesiydi. Amerikan uşağı Suudi Arabistan Kralı da Amerika'nın bastırmasıyla Amerikan güdümlü İslam Birliği'nin Türkiye önderliğinde kurulmasını olumlamış, Kazablanka'daki İslam Konferansı Teşkilatı doruğunda şöyle demişti:

> Yüzyıllardır Osmanlı İmparatorluğu'nda kardeşçe yaşadık. Türkler kutsal topraklarımızı korudular. İslam alemini korudular. Şimdi biz İslam alemi, Türkiye'yi aynı konumda görüyoruz. Türklerden bunu bekliyoruz.[282]

Amerika'nın yeryüzünde tek egemen olmasının *kanlı mı yoksa tatlı mı* olacağının CFR üyelerince belirlenmeye çalışıldığı 1994'te, bu ABD tasarısının İslam ayağında, Türkiye önderliğinde kurulacak bir İslam Birliği'nin ön koşulu olan din devletinin Türkiye'de oy yoluyla olmazsa sert ve kanlı bir askeri darbeyle gerçekleştirilmesi de tartışılıyordu. İşte Erbakan'ın din devletine geçişin kanlı mı tatlı mı olacağına yönelik söylemi, ABD'deki kanlı mı tatlı mı tartışmasının RP'ye yansımasından başka bir şey değildi.

Umut bağladıkları Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş Ağustos 1994'te emekli olmasına karşın, Refah Partisi "Ordu bizi destekliyor" demeyi keşmemişti. Amerika Türkiye'nin Avrupa'dan uzaklaşıp İslam Birliği'nin başına geçmesini ve bunun için Türkiye'nin din devletine dönüşmesini isterken, RP Rize Milletveki adayı ve eski Belediye Başkanı Şevki Yılmaz da, Milletvekili seçimlerine bir hafta kala, Amerikan güç odağı CFR'nin ağzıyla konuşan Erbakan'a öykünerek, şöyle gürlüyordu:

Şevki Yılmaz'dan sert tehdit

Ateşli bir şeriat yanlısı

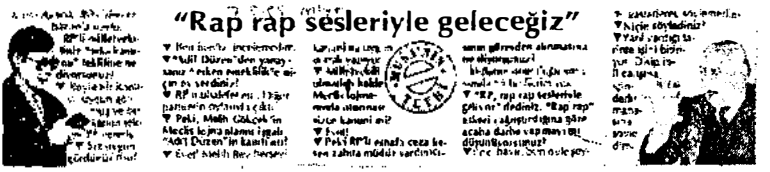
16 Aralık 1995 Milliyet

İçyüzünü bildiği halde Avrupa Birliği'ne girenlerin imanlarını tazelemesi gerekiyor. **Ya oyla ya kanla** bu işi mutlaka düzelteceğiz...[283]

Türkiye'nin Avrupa Birliği'nden uzak durup Ortadoğu ve Ortaasya'ya yönelmesi 1990'ların ilk yarısında gerçekte Amerika'nın buyruğuyken, **-Amerika bu politikasını daha sonra değiştirdi-** Amerika ile stratejik işbirliğine giren Refah Partisi, bunu Müslümanlara Tanrı'nın buyruğu imiş gibi yutturuyor ve yönetimi oy yoluyla olmazsa kanlı bir biçimde ele geçireceklerini açık açık söylüyorlardı.

Erbakan: Rap rap sesleriyle geliyoruz

Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş döneminde Amerika'yı ve orduyu kendi arkalarında bilen Refah Partisi yöneticileri 1994-1995 arası Refahçı darbe düşüyle yatıyor, Refahçı darbe düşüyle kalkıyorlardı. Erbakan, basına verdiği demeçlerde açık açık "Rap rap sesleriyle geleceğiz" demekten çekinmiyor, bunun üzerine Musa Ağacık ile Erbakan arasında şöyle bir konuşma geçiyordu:

"Rap rap sesleriyle geleceğiz"

-Rap Rap sesleriyle geleceğiz dediniz, **Rap rap askeri çağrıştırdığına göre acaba darbe yapmayı mı düşünüyorsunuz?**

-Yok hayır, ben öyle şeyler kastederek söylemedim.[284]

Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş Ağustos 1994'te emekli olduktan ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin komuta kademelerinde olağan görev devir teslimi gerçekleştikten sonra, Refah Partisi'nin Ordu'nun kendilerini desteklediğine ilişkin demeçlerinde küçük de olsa bir vurgu değişikliği görülüyordu. Doğan Güreş döneminde olası bir darbenin kendi yararlarına olacağını düşünebiliyor olsalar da, Doğan Güreş'ten sonra bir

darbe olursa kendilerine bir yarar getirmeyeceğini biliyor olmalıydılar.

1995: Türk ordusu İslamcı darbeye izin vermez.[285]

Gelgelelim, 1994 yılı boyunca Refah Partisi yanlısı "İslamcı bir darbe" yapılacağı söylentileri sağır sultanın bile duyacağı düzeyde çoğalmış ve bu beklenti Doğan Güreş'in emekli olmasından sonra bile sürüyor olduğu için, eski CIA görevlisi Graham Fuller Türk basınına şöyle bir açıklama yapıyordu:

'Türk ordusu İslamcı darbeye izin vermez'

Eski CIA görevlisi, siyasetbilimci Graham Fuller, "Müslümanlar da demokrasi istiyor. Analitler burada. Konuyu İslam ve demokrasi diye değil, Müslümanlar ve demokrasi diye ele aldığınızda, uyumun mümkün olacağını görüyorsunuz" diyor

ÇALIŞMALARINI ABD'deki RAND Corporation'da sürdüren eski bilim adamı, siyasetbilimci Graham Fuller'la söyleşimizin Suudi Arabistan, İran, İslamcı akımlar ve Refah Partisi konularını kapsayan üçüncü bölümü şöyle:

● Körfez ülkelerinden yeni dönmüşsünüz. Amerikan dolarının dışında yeni bir para sistemi değer kaybı nedeniyle petrol gelirleri zarara düşen Körfez ülkeleri Irak'a uygulanan yaptırımların kalkmasına hazırlıklı mı?

FULLER: Evimize sonunda Irak'a uygulanan yaptırımların kalkacağını ve bu ülkenin petrol sektörüne yeniden başlamasıyla, fiyatların daha da düşmesinden en büyük endişeyi duyanlar, Çünkü o zaman, şimdi zorunlu kaynak yaratmak için petrol satmaya mecbur olan ülkelerin, ihtiyaçları ve sorumlulukları olmadığı gibi, daha ucuz petrol satabilecekleri görülecek. Bir de Türkiye'de ortaya çıkacak, bazı ülkeler de bu sayede Türkiye'nin ile kurmaları için, Türkiye'yi bu ülkeler ve Avrupa Birliği yıllarını 3 - 4 yıl yavaşlatacağı yönünde. Ve da [illegible] bu ve yapılacaklarla ilgilenmeyecek. Daha çok dertlerle kendi ülkeleriyle. Ama bu da bir [illegible] yaşanacak.

ÖZEL

18 Nisan 1995 Milliyet

Eski CIA görevlisi Graham Fuller'in, "İslamcı, Refahçı bir askeri darbe"nin Doğan Güreş'in eğilimleriyle bağdaştırılarak en çok konuşulduğu 1994 yılında "Ordu İslamcı bir darbeye izin vermez" diye bir açıklama yapmayıp; Doğan Güreş emekliye ayrıldıktan, Refah Partisi seçimleri büyük bir oy patlamasıyla kazandıktan sonra *"ordu İslamcı darbeye izin vermez"* biçiminde demeçler vermesi oldukça ilginçti. Çünkü 1995'te Refah Partisi'nin seçim başarısından sonra en çok konuşulan "İslamcı darbe" değil, tersine "Refah Partisi'ne karşı Atatürkçü bir darbe" idi. Türkiye'de İslamcılara karşı bir darbeden sözedildiği dönemde, İslamcı bir darbenin olmayacağını söylemek, gerçekten ilginç bir durumdu ve ileride Fuller'in Türkiye'deki karıştı-

rıcı çabaları, İsmail Hakkı Karadayı'nın Genelkurmay Başkanlığı döneminde yakın izlemeye alınacaktı:

Askerin Fuller rahatsızlığı

Eski CIA şefinin dinci gericiler ve

PKK çevresiyle ilişkisi incelemeye alındı

İstihbarat birimleri, Türkiye'nin Atatürk'ün ortaya koyduğu düşünce ve uygulamaları terk etmesi gerektiği, laik demokratik yapı yerine şeriata dayalı bir yapılanmanın yararlı olacağı yönünde kamuoyu oluşturmaya çalışan Eski **CIA Ortadoğu ve Türkiye Masası Şefi Graham Fuller'in** faaliyetlerini incelemeye aldı. (...) Fuller'in bazı belediye başkanlıklarınca il ve ilçelere davet edilmesi istihbarat birimleri tarafından dikkatle izleniyor. İstihbarat birimleri, **Fuller'in 1989 yılından itibaren Türkiye aleyhindeki etkinliklerinin** bilindiğine, ancak son dönemlerde bunu artırdığına dikkat çekerek, Türkiye'nin Sovyetler Birliği'nin yıkılışından sonra jeopolitik ve jeostratejik yönden önemini yitireceğini bekleyenlerin yanılgıya düştüğüne, Yeni Dünya Düzeni'nde Türkiye'nin daha da artan bir öneme sahip olması nedeniyle istikrarsızlığa sürüklenmesi için her türlü faaliyetle karşılaşabileceğine işaret edildi.[286]

ABD'nin Eski CIA Ortadoğu ve Türkiye Masası Şefi olan Graham Fuller'in *1989'dan itibaren Türkiye karşıtı etkinlikler içine girdiği* saptanmış. ABD'nin 1989'dan başlayarak Türkiye üzerinde ne gibi oyunlar oynadığını yukarıda gösterdik. Amerika'nın Yeni Dünya Düzeni'nde Türkiye'yi kendi güdümünde çalışacak bir Dünya İslam Birliği'nin içine sokup başına geçirme tasarısı, Turgut Özal'ın ölümünden sonra Refah Partisi-Amerika ilişkilerinin Anayasasını oluşturmuş ve Refah Partisi'nin 1973'te %11.8, 1977'de %8.6, 1987'de %7.2 olan oy oranı, 1989'da %9.8'e, 1991'de %11.9'a, 1994'de %19.1'e ve 1995'te %21.3'e yükselmiştir.[287] Bu yükselişte, Refah'ın Türkiye'den *din devleti ve din birliği* isteyen Amerika'nın Panislamist buyruklarını Özal öldükten sonra yerine getirebilecek tek parti olmasının etkisi belirleyicidir.

1989-1995: Siyasal-İslamcılık ve Polis

Dinsel gericiliğin Amerikan güdümünde adım adım doruğa tırmandığı ve ABD'nin isterleri doğrultusunda Türkiye'nin din devletine dönüştürülerek Hilafeti kurmaya yönlendirildiği 1989-1995 arasında, Türkiye'de günlük gazetelerde laikliğe karşıtı düşünceler yayan kimi Prof.'lar, Polis Akademilerinde ders veriyor; Polis Akademisi öğretmeni Prof. Dr. Aydın Taneri laikliğe veryansın eden köşeyazıları yayımlayarak şöyle diyordu:

> Birkaç yıl önce, bir sabah, her zaman ders verdiğim Polis Akademisi'ne derse gidiyordum. Anıtkabir'in yanında çoluk-çocuk toplanmış köpek katl-i âmını seyrediyorlardı. Fenalaştım, çömeldim. İyiliksever bir zat, beni arabasına aldı, akademiye getirdi. Çok sevdiğim komiser öğrencilerim kalp krizi geçirdiğimi zannettiler, ambulans çağırmak istediler.(...) Vahşetin sebebi, katl-i âm emrini verenlerin manevi bakımlardan techiz edilmemelerinden ileri geliyor. **Din nedir? İman nedir?** Milliyet... İnsanlık... Merhamet nedir? Bilmiyorlar... [288]

AYDINLIKTA

Prof. Dr. Aydın Taneri

"Laiklik" lafı kaldırılmalıdır

Bizim kanaatimize göre, Anayasa'daki laiklik deyimi devletimizin de milletimizin de başına bela olmuştur. Dış mihrakî körüklemelerle de bugün Türkiye'de "ben laikim, sen değilsin" tartışmaları var... Halk ikiye ayrılmıştır. Bu bakımdan laiklik lafını reddediyoruz. Ve konum metinlerinden çıkarılmasını istiyoruz.

19 Ekim 1994, Türkiye gazetesi

"Laiklik" lafı kaldırılmalıdır.

(...) Bu sütunlarda laiklik üzerinde çok durduk ve dedik ki: Bu kavram Fransa'dan ithal edilen bir kavramdır. (...) Bildiğimiz kadarıyle laiklik sadece Fransız anayasasında ve onlardan takliden bizde bulunmaktadır. Yani bizim yaptığımız taklitçiliktir.(...) Bizim kanaatimize göre Anayasa'daki laiklik deyimi devletimizin de milletimizin de başına bela ol-

muştur. (...) "Laiklik lafı kaldırılmalıdır" tezimin ne kadar isabetli olduğu Mahçupyan'dan da anlaşılıyor... [289]

(...) 1937'den beri Atatürk'ten fazla Atatürkçülerin propaganda ettikleri **laiklikten bu milletin çok çektiğini** vurgulamalıyız... [290]

Laiklik siyahı geri tepiyor!

Laiklik, Latince asıllı Fransızca bir kelime olup "din dışı" demektir.(...) Kaldı ki "din" ile "devlet" zıt değildir. (...) ABD'de 4 yıl önce Başkan Bush Kongreyi (senato ve temsilciler meclisini) imama dua ettirerek açtırdı. Başkan ve memurlar göreve başlarken İncil'e el basıp yemin ederler. İşte devlet hayatında din unsuru! En büyük askeri okul olan West Point'in diploma töreninde papaz dua eder.(...) Gelin şimdi bunları bizim laiklere anlatın. (...) Bizdeki laik geçinenler yürekli olarak "ben İslam ve din düşmanıyım" dememekte, Atatürkçülük kalkanı arkasında beyhude bir mücadele havası estirmektedirler. (...) **Din ve devlet birbirlerine muhtaç kavramlardır. Zira muhteşem devlet ahlak ve fazilet üzerine kuruludur. Bunu da dinî kaideler sağlar...**[291]

Polis Akademisi öğretmenlerinden Prof. Aydın Taneri, "Bizden laik olmamızı isteyen Batılılar önce kendileri laik olsunlar" biçiminde konuşan Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in emekli olduktan sonra övdüğü dinsel renkli Türkiye gazetesinde yayımlanan bu gibi köşe yazılarında, özetle:

1. Laikliğin Fransa'dan taklit olarak alındığını,

2. Türk milletinin laiklikten çok çektiğini,

3. Laiklik lafının Anayasa'dan çıkartılması gerektiğini,

4. Laiklerin "İslam ve din düşmanı" olduklarını,

5. Devlet Başkanlarının Meclisi imamlara dua ettirerek açtırması gerektiğini,

6. Askeri okul öğrencilerinin diploma törenlerinde de imamların dua etmeleri gerektiğini,

7. Din ve Devlet'in birbirine muhtaç olduklarını,

8. Devlet'in ancak dinî kaidelerin sağlayabileceği ahlak ve fazilet üzerine kurulması halinde muhteşem olacağını öğretmekteydi.

Kitap Gazetesi'nin Ekim 1994 sayısında bu laiklik karşıtı köşeyazılarından alıntılar verdiğimizde, Prof. Aydın Taneri'nin yanıtı şöyle olmuştu:

> Bir dergide şahsımıza hücum edildi. Bu konuda (laiklik konusunda-) yazdığımız yazılardan alıntılar yapılarak bir takım yakıştırmalar yapıldı. Şahsımıza hücum eden yazar, fikirlerimizin tamamını almak yerine cümlelerden kesintiler yaparak hükme varmaktadır. Bu yazar şayet bilimsel bir inceleme peşindeyse, fikirlerimizin tamamından alıntılar yaparak madde madde cevaplandırması icap eder.[292]

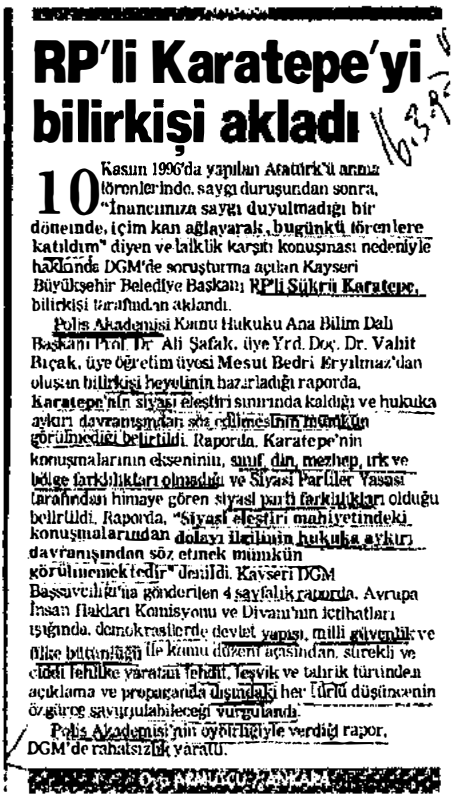
Yazılarından alıntılar verilmesini "şahsımıza hücum edildi" diyerek bir suçmuş gibi duyuran Polis Akademisi öğretmenlerinden Prof. Dr. Aydın Taneri'nin köşe yazılarında yaydığı görüşlerin laiklik karşıtı nitelik taşıdığı apaçıktır.

İşte laik Demokratik Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin laik Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı laik Polis Akademisi'nde okuyan çoğu komiserlerimiz, 12 Eylül'den sonra, okullarından bu gibi laiklik karşıtı görüşlerle donatılmış olarak çıkıp görevlerine başlamışlar ve görev yerlerine gittiklerinde laiklik karşıtı görüşler yayan ve basında resmi kurumlara parasız dağıtıldığı yolunda haberler yayımlanan Türkiye gazetesi gibi gazeteleri her sabah masalarının üstünde bulmuşlardır. Bunun sonucunda polisimiz laiklik karşıtları ve laiklik yandaşları arasında patlak veren kimi toplumsal çatışmalarda ve olay değerlendirmelerinde, Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican'ın önsözüyle yayımlanan *21.Yüzyılda Polis* kitabında da saptandığı üzere, çoğu kez yansız bir tutum sergileyemez olmuştur.[293] Dahası İçişleri Bakanlığı denetmenleri (müfettişleri) yaptıkları denetimlerde kimi polislerin doğrudan Şiyasal-İslamcı etkinliklerde bulunduğunu saptamıştır.[294] Polis eğitiminde görev yapanların kimilerinin laiklik karşıtı olduğuna ilişkin bir örneği Şükrü Karatepe Olayı'nda görüyoruz. Refah Partili Kayseri Belediye Başkanı Şükrü

Karatepe, 10 Kasım 1996 günü Atatürk'ü anma töreninde yaptığı konuşmada şöyle diyordu:

> Müslümanlar! İnananlar! Bu rejime karşı hırsınızı, kininizi, nefretinizi içinizden eksik etmeyin! (...) Laik değilim! Tek başıma da kalsam bu zulüm rejimi değişmeli diyeceğim. Müslümanlar, hırsınızı, kininizi, nefretinizi içinizden eksik etmeyin, Bu bizim boynumuzun borcudur. TC dikta cumhuriyetidir.[295]

RP'li Kayseri Belediye Başkanı Şükrü Karatepe, bu konuşmasından dolayı DGM'de yargılanırken, Polis Akademisi öğretmenlerinden oluşan bir bilirkişi takımı Karatepe'nin toplumda laikliğe karşı kin, hırs ve nefret aşılayan bu sözlerini hukuka uygun bulan bir rapor vererek, onu aklamıştır:

RP'li Karatepe'yi bilirkişi akladı

10 Kasım 1996'da yapılan Atatürk'ü anma törenlerinde, saygı duruşundan sonra, "İnancımıza saygı duyulmadığı bir dönemde, içim kan ağlayarak, bugünkü törenlere katıldım" diyen ve laiklik karşıtı konuşması nedeniyle hakkında DGM'de soruşturma açılan Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı RP'li Şükrü Karatepe, bilirkişi tarafından aklandı.

Polis Akademisi Kamu Hukuku Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Ali Şafak, üye Yrd. Doç. Dr. Vahit Bıçak, üye öğretim üyesi Mesut Bedri Eryılmaz'dan oluşan bilirkişi heyetinin hazırladığı raporda, Karatepe'nin siyasi eleştiri sınırında kaldığı ve hukuka aykırı davranışından söz edilemesinin mümkün görülmediği belirtildi. Raporda, Karatepe'nin konuşmalarının ekseninin, sınıf, din, mezhep, ırk ve bölge farklılıkları olmadığı ve Siyasi Partiler Yasası tarafından himaye gören siyasi parti farklılıkları olduğu belirtildi. Raporda, "Siyasi eleştiri mahiyetindeki konuşmalarından dolayı ilgilinin hukuka aykırı davranışından söz etmek mümkün görülmemektedir" denildi. Kayseri DGM Başsavcılığı'na gönderilen 4 sayfalık raporda, Avrupa İnsan Hakları Komisyonu ve Divanı'nın içtihatları ışığında, demokrasilerde devlet yapısı, milli güvenlik ve ülke bütünlüğü ile kamu düzeni açısından, sürekli ve ciddi tehlike yaratan tehdit, teşvik ve tahrik türünden açıklama ve propaganda dışındaki her türlü düşüncenin özgürce savunulabileceği vurgulandı.

Polis Akademisi'nin oybirliğiyle verdiği rapor, DGM'de rahatsızlık yarattı.

RP'li Karatepe'yi Polis Akademili bilirkişi akladı.

Polis Akademisi Kamu Hukuku Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Ali Şafak, üye Yrd.Doç. Dr. Vahit Bıçak, üye öğretim üyesi Mesut Bedri Eryılmaz'dan oluşan bilirkişi heyetinin hazırladığı raporda, Karatepe'nin siyasi eleştiri sınırında kaldığı ve hukuka aykırı davranışından söz edilmesinin mümkün görülmediği belirtildi.(...) Polis Akademisi'nin oybirliğiyle verdiği rapor DGMde rahatsızlık yarattı.[296]

Şimdi; bir ülke düşünün ki, askeri okullarında laiklik yanlısı bilimgüder bir eğitim verilirken, polis okullarında laiklik karşıtı dingüder öğretmenler eğitim veriyor! Ordusu bilimgüder laik; polisi dingüder, laikliğe karşıt bir ülke olabilir mi? Ya da soruyu şöyle soralım: Bir ülkenin ordusu laik fakat polisi laikliğe karşıt ve din devleti özlemcilerine yandaş bir tutum izlerse, o ülkenin dirliği ne olur, düzeni ne olur, güvenliği ne olur?[297]

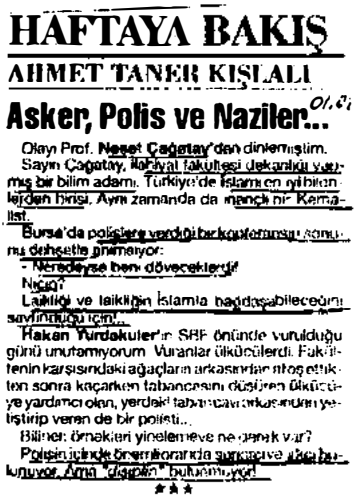
1990'lı yılların sonlarında, gazetelerde, polis örgütünün uçaksavar, tanksavar gibi ancak bir düzenli orduya karşı kullanılabilecek türden ağır silahlarla donandığını; polis istihbaratının Türk Silahlı Kuvvetleri'nin gizli nitelikteki telefon görüşmelerini dinlediğini; askeri istihbarat örgütüne polis ajanlarının sızdırıldığını (Kadir Sarmusak Olayı)[298] ve bunun ardından da polis örgütünün, tanksavar ve uçaksavar gibi silahları Türk Silahlı Kuvvetleri'ne vermemek için direndiğini okuduk.

Tarikatlarla arası iyi olan ve basında *takunyalı* diye nitelenen bir İçişleri Bakanı da 1989 yılında: *"Korkmayın, artık ordu darbe yapamaz; şu sayıda asker varsa, bunun karşısına şu sayıda polis dikilir,"* demişti.

Bunlar Kurtuluş Savaşı yıllarında Çerkes Ethem'in kendi komutasındaki *İslamcı Yeşil Ordu*'yu TBMM'nin Atatürk komutasındaki düzenli ordusunun buyruğuna vermemek için nasıl direndiğini anımsatan durumlardı.[299]

Polis örgütü, ABD damgalı Türk-İslam Sentezi doğrultusunda çalışan kimi seçilmiş ve atanmışların çabalarıyla, Amerika'nın 1989'dan sonra ivedilikle gerçekleştirmek istediği *Tür-*

kiye'de din devleti ve Amerikan güdümünde İslam Birliği tasarısı doğrultusunda güdümleniyor ve bu ABD tasarısına karşı çıkma olasılığı bulunan orduya dahi baş kaldıracak bir eğilime sürükleniyordu. Ahmet Taner Kışlalı da bir köşe yazısında güvenlik güçlerinin içinde bulunduğu durumu şöyle irdeliyordu:

HAFTAYA BAKIŞ

AHMET TANER KIŞLALI

Asker, Polis ve Naziler...

Olayı Prof. Neşet Çağatay'dan dinlemiştim. Sayın Çağatay, ilahiyat fakültesi dekanlığı yapmış bir bilim adamı. Türkiye'de İslamı en iyi bilenlerden birisi. Aynı zamanda da inançlı bir Kemalist.

Bursa'da polislere verdiği bir konferansın sonunu dehşetle anımsıyor:

- Neredeyse beni döveceklerdi!

Niçin?

Laikliği ve laikliğin İslamla bağdaşabileceğini savunduğu için!..

Hakan Yurdakuler'in SBF önünde vurulduğu günü unutamıyorum. Vuranlar ülkücülerdi. Fakültenin karşısındaki ağaçların arkasından ateş ettikten sonra kaçarken tabancasını düşüren ülkücüye yardımcı olan, yerdeki tabancayı arkasından yetiştirip veren de bir polisti...

Bilinen örnekleri yinelemeye ne gerek var?

Polisin içinde önemli oranda şeriatçı ve ırkçı bulunuyor. Ama disiplin bulunmuyor!

***

Asker, Polis ve Naziler

Olayı Prof. Neşet Çağatay'dan dinlemiştim. Sayın Çağatay, ilahiyat fakültesi dekanlığı yapmış bir bilim adamı. Türkiye'de islamı en iyi bilenlerden birisi. Aynı zamanda inançlı bir Kemalist. Bursa'da polislere verdiği bir konferansın sonunu dehşetle anımsıyor: Neredeyse beni döveceklerdi! Niçin? Laikliği ve laikliğin islamla bağdaşabileceğini savunduğu için! (...) Polisin içinde önemli oranda şeriatçı ve ırkçı bulunuyor. Ama disiplin bulunmuyor! (...) Polisin görevi Cumhuriyet yasalarını korumak. Ama polisin içinde o yasalara inanmayanlar var. Hatta o yasalara karşı olanlar var. (...) Polis; kamu görevlisine, işçiye, hatta bağrı yanık analara karşı hoşgörüsüz olabiliyor. Ama yeşil bayrak açmış şeriatçıya karşı hoşgörülü. Polis cumhuriyete karşı olanlara hoşgörülü. Ama cumhuriyeti savunan basına karşı acımasız. Elbette ki polisin tümü böyle değil. Ama içlerinde önemli bir kesimi böyle.(...) "Askerden farklı polis" anlayışı, bir anlamda DP geleneğinde vardı. MC'ler yozlaşmayı hızlandır-

dı. Şimdi RP'de olan -imam-hatip kökenli- bir ANAP'lı İçişleri Bakanı zamanında ise bozulma doruğa ulaştı. O dönemin ürünü olan kaymakamlara bakın. Acaba kaçı kadın eli sıkıyor? (...) Asker... Polis... Eğitim... Asker ile polis arasındaki en büyük fark, eğitim ve ondan daha önemlisi disiplin farkıdır. Ama disiplin de eğitimin ürünüdür. Asker disiplinlidir ve içinde cumhuriyet ilkelerine karşı olanlara yer yoktur. Polis disiplinsizdir ve içinde cumhuriyete karşı ögeler taşır.[300]

Ahmet Taner Kışlalı'yı, bu yazısı yayımlandıktan iki yıl sonra 22 Ekim 1999'da, tıpkı Uğur Mumcu gibi, bombalı bir suikastte yitirdik.

Cumhuriyet

Eski Kültür Bakanı, öğretim üyesi ve gazetemiz yazarı Prof. *Ahmet Taner Kışlalı*'ya bombalı suikast

Hedef Cumhuriyet

Ecevit: Saldırı rejime

'Akan laik cumhuriyetin kanı'

Kışlalı'nın parmak bastığı gerçekler, Humeyni Devrimi sırasında İran'da güvenlik güçlerinin bir kesiminin diğer kesimine karşı nasıl silah kullandığını, İran'da sokak aralarında askerlerle polislerin birbirlerini nasıl yaylım ateşine tuttuğunu ve nasıl oluk gibi kanlar aktığını anımsatması bakımından ürpertici durumlardır[301]

Yeryüzüne egemen olma ve egemenliğini sürdürme çabasındaki ABD'nin Türkiye'yi 1945'ten bu yana din devletine

dönüştürmeye çalışması, bu uğurda her yolu denemesi, tüm kişi ve kurumları bu doğrultuda güdümlemesi, Türkiye'yi işte böyle karanlık bir uçurumun eşiğine getirmişti.

'Laik savcılar tasfiye edildi'

23.2.99

ANKARA - ANKA

YARGITAY Cumhuriyet Başsavcısı Vural Savaş'ın "Siyasetçiler, yargıya PKK'dan daha fazla zarar veriyor" sözlerine, yargıdan destek geldi. Adalet Bakanlığı eski Müsteşarı, Yargıtay 8. Ceza Dairesi üyesi Yusuf Kenan Doğan, Adalet Bakanlığı'nın düzenlediği seminerde hazırlanan Laiklik Bildirisi'ne imza atan 80'e yakın başsavcıdan, bugün yaklaşık 10'unun görevde kaldığını, geriyalnın emekli olduğunu ya da tasfiye edildiğini bildirdi.

Doğan, 1996'dan bugüne kadar laik ve demokrat çağdaş düşünceye sahip cumhuriyet başsavcıları, adalet komisyonu başkanları ve önemli görevlerde bulunan yargıçların sistemli biçimde pasifize edildiğini belirterek, "Son üç senede varan çok ciddi biçimde, bilerek ve isteyerek erozyona uğratılmıştır" diye konuştu.

Genelkurmay Başkanlığı'nca verilen "İrtica Brifingi"ne katılma "engel olmak için" Ankara'daki yargıç ve savcılara yazı yazan kamu görevlilerinin, Adalet Bakanlığı'nda "en üst düzeyde göreve getirildiğini" kaydeden Doğan, "Bu ülkesini ve yargı üzerinde oynanan oyunlara son verinek yerine seyirci kalmak ya da yargıyı bu gidişatın doğurduğu olumsuzluklar nedeniyle örselemek, adil bir davranış sayılmaz" dedi.

23 Şubat 1999 Milliyet

Sonuç olarak

1989'da eski Sovyetler'in dağılmaya başlamasından sonra, Amerika'nın isterleri uyarınca inatla *din devletine dönüştürülmek ve İslam Birliği'ne sokulmak* istenen Türkiye'de, toplumun tüm kesimleri ve güvenlik görevlileri şu ya da bu oranda Atatürk ilkelerinden kopuşa sürüklenmiş, Siyasal İslamcılar ABD arkalarında olduğu sürece hiç bir gücün kendilerine engel olamayacağını düşünerek ve 1993-1995 arası Genelkurmay'ı da kendi yanlarında bilerek; *oyla olmazsa askeri darbeyle yönetimi elimize geçiririz, bizim için her iki yol da açıktır,* düşüncesiyle coşmuş, büyük bir özgüvenle yönetim basamaklarına tırmanmışlardır. Türkiye'yi ABD'nin buyruğuyla Ortadoğu'nun Orta Çağ karanlığına sürükleyen bu çılgın gidiş, Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresi uzatılmayarak emekli olduğu ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin komuta kademelerinde olağan görev devir tesliminin gerçekleştiği 1994 yılı sonuna dek sürmüştür.

ALTINCI BÖLÜM

1995-1997
"28 ŞUBAT"IN OLUŞUM SÜRECİNDE SİYASAL İSLAMCILIK, ETNİK BÖLÜCÜLÜK ve "YENİ ULUSAL SAVUNMA ÇİZGİSİ"

1995 MİT İrtica raporu

Genelkurmay Başkanı Org. Doğan Güreş'in görev süresi uzatılmayıp 1995'te ordunun komuta kademeleri olağan devir teslim yoluyla değiştikten sonra da Refah Partisi kurmayları *"Ordu Refah Partisi'nden yana!"* demeyi sürdürürken yeni Genelkurmay Başkanı Org. İsmail Hakkı Karadayı, ordunun bilimgüder ulusçu çizgiyi korumakla yükümlü olduğunu üstüne basa basa vurgulamaktaydı. 1995'te Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş emekliye ayrıldıktan sonra MİT'in Cumhurbaşkanı'na sunduğu rapor, Siyasal İslamcılığın 1990-1995 arası ne denli ürkütücü boyutlara tırmandığını sergiliyor ve bütünü elinizdeki kitabın belgeler bölümünde bulunan bu raporda, şöyle deniliyordu:

> Sayın Cumhurbaşkanım,
>
> (...) Daha önce tekke, zaviye ve pansiyonlarda, kapalı bir sistem içinde eğitim ve propaganda yapan İslamcı unsurlar, artık **sokağa dökülmüşler, özellikle son 5 yıl içinde (1990-1995)**, siyasi, sosyal ve dini olaylara duyarlı bir şekilde geniş kapsamlı organize eylemler gerçekleştirmeye yönelmişlerdir.

Bir cephesi Laik Cumhuriyet'e ve Atatürk'e karşıtlık olan İslamcı (irticai) faaliyetlerin tehdidi **son dönemde** boyutlanmıştır.(...)

Halihazırda **modern ve yaygın teşkilat yapıları ile faaliyet gösteren, eğitim ve taban genişletme çalışmalarında çağdaş yöntem ve araçları, zaman zaman devletten daha ileri ölçülerde kullanan İslamcı unsurlar** amaçlarına ulaşmada belirli mesafeler katetmişler ve karakter değiştirmişlerdir. Nitekim İslamcı kitle içinde, **alışılmış, mistik, mütedeyyin insan tipinin dışında, teknolojik yeniliklere açık, kariyer sahibi kişiler mevcut olup, yönetime geldikleri zaman uygulanacak ekonomik ve siyasi bir model de hazırlanmıştır.**

Diğer taraftan, taban genişletmeye dayalı uzun vadeli geleneksel stratejiler dışında İslamcı çevrelerde, **silahlı mücadeleye dayalı devrim fikrinin gündeme getirilmesi ve evrensel boyutta Panislamizm çalışmaları,** anılan unsurlardaki değişikliklerdir.

(...)İslam ülkeleri ile ilişkiler bazında, **Kuveyt ve BAE (Birleşik Arap Emirlikleri)** de önem arzetmektedir. Her iki ülke ile de ilişkiler **Müslüman Kardeşler örgütü mensupları aracılığıyla** yürütülmektedir.

Bunların dışında, daha önce de belirtildiği gibi, **İslam ülke ve grupları nezdinde, "İslam Birleşmiş Milletleri, İslam Ekonomik Topluluğu, İslam Savunma Teşkilatı" kurulması gibi enternasyonel faaliyetlerin, Milli Görüş'ün Panislamist hedefleri doğrultusunda yürütüldüğü,** (...) gözlenmektedir.[302]

1995 yılında Cumhurbaşkanına sunulan ve 1990-1995 arasını konu alan bu MİT Raporunun tek eksiği şuydu: Siyasal İslamcıların uğruna savaşım verdikleri ve yönetimi ellerine geçirdiklerinde uygulamayı öngördükleri tüm düşünceler, onların beynine gökten zembille inmemiş, 1945'ten bu yana ABD tarafından sokulmuştu. Gerek *Panislamizm*, gerek *Hilafet*, gerek *İslam Birliği*, gerek *İslam NATO*'su, gerek *İslam Ortak Pazarı*, gerek *İslam Birleşmiş Milletleri*,.. bunların hepsi de ABD'nin 1945'ten bu yana Sovyetler'e karşı gerçekleştirmeye çalıştığı 1989'dan sonra ise Avrupa-Rusya yakınlaşmasından doğan *Urallardan*

Atlantiğe Ortak Avrupa Evi tasarımını baltalamak amacıyla kendi güdümünde oluşturmayı amaçladığı şeylerdi. Türkiye'de 1990-1995 arası gemi azıya alan Siyasal-İslamcılığın gerçek beyni Turgut Özal'lar, Erbakanlar, Fethullah Gülenler, vs. değil, tüm Panislamist Siyasal-İslamcıların iplerini elinde tutan Hıristiyan-Siyonist ABD'ydi. Siyasal-İslamcılık, ardında ABD olduğu için azmış, şımarmış, özellikle 1993'ten sonra ABD destekli bir Refahçı darbeden bile söz edilir olmuştu. CIA ile yaptıkları görüşmelerde, eğer yönetime gelecek olurlarsa Amerikan çıkarlarına aykırı davranmayacaklarına ilişkin güvenceler veriyorlardı. Örneğin CIA Başkanı John Deutch, genel seçimlerden dört ay önce, 12 Ağustos 1995 günlü Hürriyet'te yayımlanan habere göre, RP'li Abdullah Gül'le konuşup bu yönde güvence almıştı.

CIA Başkanı'nın RP randevusu

KISA bir süre önce Ankara'yı ziyaret eden CIA Başkanı John Deutch'un, RP lideri Erbakan ile görüşmek için randevu istediği ortaya çıktı. Erbakan'ın dış seyahat hariç bu görüşmeye partisinin dış ilişkilerden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Kayseri Milletvekili Abdullah Gül'ü gönderdiği saptandı. Erbakan'ın Türkiye'ye gelmesinden kısa bir süre önce gerçekleştiği ABD ziyaretinde [illegible] için olan Gül, CIA Başkanı Deutch ile görüşmesinin hemen ardından ABD'ye gitti. Gül'ün, halen ABD'de olduğu ve önümüzdeki günlerde Ankara'da olacağı bildirildi. Deutch'un, Gül ile yaptığı görüşmede, RP'nin, başta Güneydoğu olmak üzere Türkiye'nin sorunlarına ilişkin görüş ve çözüm önerileri konusunda ayrıntılı bilgi aldığı öğrenildi.

Deutch'un Gül'e, özellikle, partisinin iktidara gelmesi halinde ABD ve Batı ülkeleriyle ilişkilerde uygulayacağı stratejiye ilişkin sorular yönelttiği de kaydedildi. Gül'ün de, bu konuda Deutch'a, Türk-ABD ve Türk-Avrupa ilişkilerinde [illegible] çizgisinden hiçbir çok ciddi değişiklik olmayacağı yönünde güvence vererek, partisinin de bu konuda iyi ilişkiler zemin konusunda iyi niyetli bir yaklaşım içinde olduğu mesajını verdiği öğrenildi.

RP'nin, ABD, İngiltere ve Almanya başta olmak üzere Batılı ülkelerin Ankara'daki Büyükelçileri ile ilişkilerini de Gül sağlıyor.

■ Turan YILMAZ / ANKARA

12 Ağustos 1995 Hürriyet

Kendi kendisini Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin kalıtçısı ve önderi olarak tanımlayan, Hıristiyan-Siyonist bir peçeye bürünen Amerika ile İslamcı Refah Partisi'nin işbirliği, Amerika'nın buyurduğu, İslamcıların uyguladığı bir işbirliğiydi. Basın bu işbirliğini şöyle yansıtıyordu:

ABD'nin Refah'a bakışı (3)

22.7.1996 Milliyet

ABD'den Hoca'ya paket desteği

Batı Kulübü'ndeki Erbakan

PART - TIME PARTNER

GRAHAM E. FULLER TÜM İSLAMCILARIN SİSTEME EKLEMLENMESİNDEN YANA:

'Yüz çiçek açsın yüz fikir yarışsın'

UZUN yıllar görev yaptığı CIA adına Türkiye'de de faaliyet yürüten Graham E. Fuller bizde ABD'nin "ılımlı İslam" politikasının teorisyeni olarak görülüyor. CIA'de Ulusal İstihbarat Konseyi Başkan Yardımcılığına kadar yükselikten sonra 7 yıl önce ABD'deki en büyük "think tank" olarak görülen Rand Cooperation'da çalışmaya başlayan Fuller'la yaptığımız görüşmenin önemli bölümlerini sunuyoruz:

● **Siz Türkiye'de bazı kesimler tarafından hiç sevilmiyorsunuz. Sizi 'Türkiye'nin düşmanı olarak görmelerin anyası büyü fuzu. Ne diyorsunuz?**

Fuller: İnanın bana, beni Türkiye'nin düşmanı olarak görmelerinden çok üzülüyorum, çünkü ben kendimi Türkiye'nin çok sağlam bir dostu olarak görüyorum. Benden dostlar açık konuşmalı. Belki benim gibi düşünmeyenler olabilir, ama benim Türkiye'ci zayıflatmak istediğimi söylediklerinde çok kızıyorum. Ben, Kürt sorunu veya İslami kaynaklar üzerine görüş belirtirken Türkiye'nin daha güçlü ve birlik ve beraberlik içinde olmasına çalışıyorum. Bazı durumlarda yanlış politikaların Türkiye'yi zayıflattığı görüşünü ifade ediyorum.

● **Sizi sevmeyenler CIA geçmişinize dikkat çekiyorlar.**

Fuller: Benim CIA geçmişimin insanların bazılarını rahatsız ettiğini biliyorum. CIA deneyimim bana, politikalara değil gerçeklere bakarak değerlendirme yapmayı öğretti. Biz CIA'de, hükümetlere duymak istedikleri değil, duymaları gerekenleri söylerdik. Aynı şey Türkiye için de geçerli. Türkiye'nin dostları, size duymak istedikleri değil, duymanız gerekenleri söylemek zorunda.

● **ABD'nin İslami hareketlere bakışının ana hatları neler?**

Fuller: Radikal İslam konusunda İ[illegible] kiye'de İslamcıların iktidara geleceğini söylediğinizde çok alınıyorlar. Cezayir için de aynı şey geçerli. FIS'in iktidara gelmesi durumunda demokrasiye son verilmesi, sonuçlar çıkarsa bile, artık gerçekçi politikacılar iç savaşın bundan daha kötü sonuçlarına yol açtığını görürler.

"Türkiye'de de başarılı bir siyasi partinin, saf bazıları görüşlerini beğenmiyor diye sistem dışına atılması Türk demokrasisi için çok ama çok sakıncalı olabilir.

Şimdi ülkeyi ele geçirmeye çalışan partinin iktidara gelmesini kesinlikle arzu etmiyorum. Bence yapılması gereken, tüm İslam ülkelerinde çok ağırlıklı bir siyasi güç olan İslami hareketleri ağır ağır, onları normalleştirerek, toplumsal yönelik potansiyel tehditlerini yumuşatarak sisteme eklemlemektir. Onları dışlamak çok tehlikeli olur. Sistem dışındayken çok daha tehlikelidirler.

"Bence yapılması gereken, tüm İslam ülkelerinde çok ağırlıklı bir siyasi güç olan İslami hareketleri ağır ağır, onları normalleştirerek, topluma yönelik potansiyel tehditlerini yumuşatarak sisteme eklemlemektir."

Bu tezleri ilk dile getirdiğimde tehlikeli ve çılgınca fikirler olarak görüldü; bunlar gibi düşünenler küçük bir azınlıktı. Cezayir'de yaşananlardan sonra durum biraz değişti. Bununla birlikte, İslamcılara düşmanca stratejilerin ne kadar yanlış olduğu ortaya çıktı. Nereden bir iç savaş yaşanıyor ve FIS içindeki ılımlılar radikalleşiyor. Radikaller bir ivme kazanıyor. Şimdi insanlar, biz ılımlılarımızı da politik İslam'ın İslam dünyasında belli bir rolü olduğunu görmeye'ar. Türkiye ve diğer ülkeler söz konusu olduğunda bizim sorunumuz politik İslam'la sosyal bir ilişki kurmaya ki sağlıklı ilişkilerin tehditlerini sınırlayabilelim.

İnsanlar İslami hareketler arasındaki farklılıkları, ezikmeleri nadense görmüyor. Ben diyorum ki binlerce

27 Şubat 1995- Milliyet

Ağustos 1994'te Genelkurmay'daki görev devir tesliminden sonra dahi Refahçılar, ABD arkalarında olduğu sürece

Genelkurmay'ın da kendi arkalarında olacağına güvenerek, belki de Amerika'nın kendilerine verdiği güvenceye dayanarak, *"Ordu bizim arkamızda"* diye bağırmayı sürdürüyorlardı.

'RP iktidarına ordu sevinir'

1995 genel seçimlerinden 10 gün önce:

Erbakan: RP iktidarına ordu sevinir

Adana'da Milliyet yazarlarıyla yaptığı kahvaltıda seçim sonrası hedeflerini açıklayan Refah Partisi lideri şöyle dedi:

(...) Cumhuriyeti biz kurduk, biz yücelteceğiz. İstiklal Savaşı'nı Sütçü İmam, Rıdvan Hoca başlatmıştır. RP, İstiklal Savaşı'nda ortaya çıkan cevherin kendisidir. Cumhuriyeti yönetecek olan da bizleriz. (...) MGK Milli Görüşle (= Refah Partisi'nin görüşüyle) çalışacak. (...) **RP'nin iktidara gelmesinden Silahlı Kuvvetler rahatsız olmaz, tam tersine, RP iktidarına en fazla ordu sevinecek.** [303]

Gelgelelim ABD güdümlü Siyasal-İslamcı odak Refah Partisi'nin Başkanı Erbakan, bu sözlerinden çok değil iki ay sonra 15 Şubat 1996 günü, Org. İsmail Hakkı Karadayı komutasındaki Genelkurmay'ın Atatürk'ün bilimgüder ulusçu çizgisinden ayrılmayacağını görüp ilk şokunu geçirdi.

Şubat 1996:
Ordu Amerikancı Siyasal İslamcılığa karşı tavır alıyor

Jandarma Genel Komutanlığı, 15 Şubat 1996'da yayımladığı *"Kışlalarda İbadet Genelgesi"* ile Siyasal-İslamcılığın orduyu ele geçirme çabalarına karşı önlemler alıyordu:

Jandarma Genel Komutanlığı

Kışlalarda İbadet Genelgesi

15 Şubat 1996

HRK: 2052-10-96 / EĞT. Ş. (204) GİZLİ

- Mescitlere rütbeli personel ile sivil memur ve işçiler giremeyecek, bunlar dinimizin hoşgörüsüne sığınarak **ibadetlerini evlerinde ve sivil kıyafetli olmak kaydıyla herkese açık camilerde** yapacaklar.
- Kışla içinde ve dışarıda yapılacak **ibadetlerde mesai saatlerine uygunluk esas** alınacak.
- Kışla mescitlerinden ve camilerinde ezan okunmayacak, bunun için askeri maksatla verilmiş ses yayın cihazları kullanılmayacak, **ezan dışarıdaki camilerden dinlenecek** veya saate göre ibadete başlanacak.
- Cami ve mescitlerde sadece Diyanet İşleri Başkanlığı'nca yayınlanmış Kur'an ve dergiler bulundurulacak. **Herhangi bir din grubu veya tarikatlara ait yayınlar, halı ve seccade hediyeler kabul edilmeyecek.**
- Mescit ve camilerde bulunan ve Diyanet İşleri Başkanlığı'na mensup imamların resmi kıyafeti olan cübbe ve sarıklar kullanılmayacak. Silahlı Kuvvetler Kıyafet Kararnamesi'nde belirtilen haki renkli imam latası ve sarık seferde görevlendirilecek rütbeli din görevlilerine mahsus olduğu gözönüne alınarak, imamlık görevi yapan kişiler normal er kıyafeti ile bu görevi yürütecekler.
- Cami ve mescitlerde duvarlarda manası bilinmeyen eski Türkçe yazılar kaldırılacak. Rahle, tespih, takke gibi TSK Kıyafet Kararnamesi'ne uygun olmayan malzeme kullanılmayacak.[304]

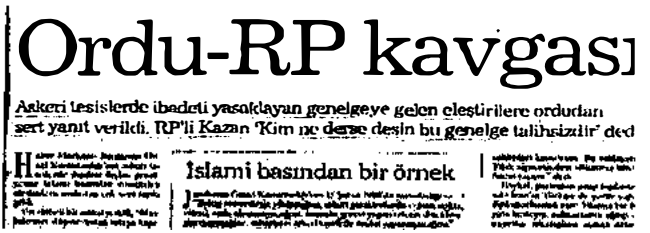
Jandarma Genel Komutanı
Orgeneral Teoman Koman

1993'ten sonra ordunun Refahçı bir darbe yapıp kendilerini yönetime getireceğini savunan Siyasal İslamcılar, bu genelge basında yayımlandıktan sonra, 1995'teki komuta değişikliğiyle güvendikleri dağlara karlar yağdığını görüp çok öfkelendiler. Gelgelelim Erbakan, *biz Amerikayla işbirliği yapıyoruz, ordu da Amerika'nın dostudur, öyleyse ordu bizden yanadır* biçimindeki saplantısından bir türlü kurtulamıyor, bu genelge basına yansıdıktan sonra dahi orduyu Refah Partili olarak gösteren demeçler vermekten geri kalmıyordu:

Erbakan: Ordu Refah'ı istiyor

> RP lideri Necmettin Erbakan, dün yaptığı açıklamalarda, **Rantiyecilerin** RP'nin yakın zamanda iktidar olacağını anladıkları için **orduyu kendilerine alet ettiklerini** öne sürerek şöyle dedi: Milletimiz RP'yi en büyük parti yaptıysa, "Ben Refah'ı istiyorum" diyorsa, kimsenin şüphesi olmasın ki, ordumuz da aynı düşüncededir. **Ordu da Refah'ı istiyordur. Ama görevi icabı bunu açıkça ilan edemez, konuşamaz.** (...) Ordumuzu din düşmanlığının aleti yapmak istiyorlar. Hayır. Hiçbir şeyi başaramadığınız gibi, bunu da başaramayacaksınız. Çünkü bu ordu bizim ordumuzdur...[305]

Oysa Jandarma Genel Komutanlığı'nın genelgesi o denli açıktı ki, ortada böyle bir belge varken Erbakan'ın: *Ordu Refah partilidir ancak görevi gereği bunu açık açık duyuramıyor* biçimindeki bu çirkin demeci bile, Doğan Güreş'in Genelkurmay Başkanlığı döneminde *"Ordu bizden yana, Genelkurmay'da Refah Partisi var, Kuvvet Komutanları Refah Partili, Rap rap sesleriyle geliyoruz"* diye çığlıklar atan Refah Partilileri, Org. İsmail Hakka Karadayı başkanlığındaki Genelkurmay'ı dinsizlikle, kafirlikle suçlayan demeçler yağdırmaktan alıkoyamadı.

Ordu-RP kavgası

Askeri tesislerde ibadeti yasaklayan genelgeye gelen eleştirilere orduları sert yanıt verildi. RP'li Kazan 'Kim ne derse desin bu genelge talihsizdir' dedi

İslami basından bir örnek

Ordu-RP kavgası

Askeri tesislerde ibadeti yasaklayan genelgeye gelen sert eleştirilere **ordudan sert yanıt** verildi. Üst rütbeli bir askeri yetkili: **"Maskelerinin düşmesinden telaşa kapılan şeriat özlemcilerininin, sahte dindarların ve çağdışı kalmış gerici takımının Türk Silahlı Kuvvetlerini cephe alarak onu yıpratmaya çalıştıklarını"** söyledi.[306]

Genelkurmay'ın Silahlı Kuvvetlere yönelik "din düşmanlığı" suçlaması üzerine verdiği **muhtıra niteliğindeki sert yanıt**, RP'yi karıştırdı.[307]

Genel Başkan Erbakan, parti yöneticilerine **askerlerle ilgili konularda konuşma yasağı** getirdi.[308]

1993-1995 arası Genelkurmay'la balayı yaşadığı görüntüsünü veren ve oy yoluyla olmazsa darbe yoluyla yönetime geleceğini açık açık söyleyen Refah Partisi, 1995'teki komuta değişiminden sonra orduyu yanlarında ya da arkalarında değil karşılarında görünce bu kez orduya saldırmaya başlamış, partiye üye olan Amerikan güdümlü "yeşil kuşak"çı emekli subaylar aracılığıyla ordu üzerine kuşku serpici demeçler vermeye başlamıştı:

RP'nin generali: Ordu için şaibe var

Kamuoyunda "Refah'ın Generali" diye tanınan emekli Tuğgeneral **Hasan Sağlam**, ordu konusunda **bir takım şaibelerin olduğunu** belirtti ve bunların ortadan kaldırılması lazım, dedi. Sağlam, **"Ordunun Refah'ı istemediği"** iddiaları için, **"Böyle bir şeyin olmasını doğru bulmuyorum. Varsa eğer böyle bir şeyin olduğuna inanmak istemiyorum. Ortada bir takım şaibeler var. Artık tek partili Türkiye'de değiliz. Onun için herkes kendi hududuna çekilmelidir"** diye konuştu. Kamuoyunda **Refah'ın Generali** olarak tanı-

nan Sağlam, Türk Silahlı Kuvvetleri'nde son olarak eski Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in Milli Güvenlik Konseyi Başkanlığı döneminde görev almıştı. Sağlam, o tarihte MGK Genel Sekreteri olan Haydar Saltık'ın yardımcılığı görevinde bulunmuş ve 1981'de de emekli olmuştu. **Sağlam, 1991 seçimlerinde RP'nin Balıkesir'den milletvekili adayı** olmuş ancak seçilememişti. Bu arada, RP Genel Başkanı Necmettin Erbakan, partisinden milletvekili adayı olan Sağlam'dan **Kur'an kursu açmasını** istedi. Erbakan, Türkiye yazarlar Birliği'nin Genel kurulu'nda dün karşılaştığı **İlim Yayma Cemiyeti Başkanı Sağlam'a**: Kız çocukları için de Kur'an Kursu açılması fevkalade önemli bir hizmettir, dedi.[309]

RP'nin generali: Ordu için şaibe var

KAMUOYUNDA "Refah'ın Generali" diye tanınan emekli Tümgeneral **Hasan Sağlam**, ordu kamuoyunda bir takım şaibelerin olduğunu belirtti ve "bunların ortadan kaldırılması lazım" dedi. Sağlam, "Ordunun RP'yi istemediği" iddiaları için, "Böyle bir şeyin olmasını doğru bulmuyorum. Varsa eğer böyle bir şeyin olduğuna inanmak istemiyorum" diye konuştu. Bu iddialar

Refahçılar Doğan Güreş'in Genelkurmay başkanlığı döneminde *"Rap rap sesleriyle geliyoruz"* derken, Doğan Güreş emekli olduktan sonra *"Ordu için şaibe var"* demeye başlamışlardı. Çünkü 1995'te komutanların değiştiği Genelkurmay, Türk

Silahlı Kuvvetleri'nin Atatürkçü bilimgüder (laik) düzenin bekçisi olduğunu açıkça vurguluyordu.

Temmuz 1996:

ABD Erbakan'ı iktidara getiriyor

1995 seçimlerinden sonra kurulan ANAYOL hükümeti yıkılınca, Temmuz 1996'da Erbakan'ın Başbakanlığı altında Refahyol hükümeti kurulmuş ve bu olay dış basında şöyle yankılanmıştı:

Fransız istihbaratına yakınlığıyla tanınan Suudi destekli El Vatan El Arabi dergisinin iddiası

Erbakan'ı iktidara ABD getirdi

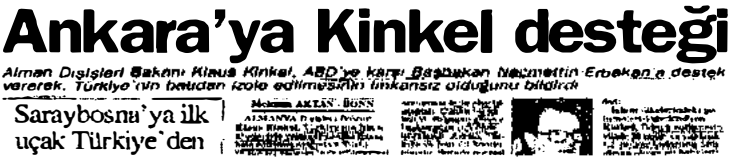
Fransız İstihbaratına yakınlığıyla tanınan El Vatan El Arabi dergisinin iddiası: "Erbakan'ı İktidara ABD Getirdi"

Suudi Arabistan'ın desteğiyle **Fransa**'da yayımlanan haftalık *El Vatan El Arabi* dergisi **"Erbakancılık Humey-niciliğe karşı"** başlıklı haberinde; "Erbakan, radikal İslama karşı ılımlı bir şeriatçı cephe kurarak bölge çapında **yeni bir İslamcılık akımı** yaratıyor. Bu amaçla **ABD ile anlaşarak** bölgede stratejik oynuyor. **Amerikan politikaları çerçevesinde** İran, Sudan ve Suriye ile karşı karşıya gelebilir." yorumu yapıldı. **Fransız resmi ve istihbarat kaynaklarına** yakınlıklarıyla bilinen **Lübnan**'lı gazetecilerin çıkardığı *El Vatan El Arabi*, **12 Temmuz 1996** tarihli nüshasının kapağında kullandığı Erbakan'ın fotoğrafıyla birlikte **"Türkiye-ABD anlaşmasının gizli yanı: Amerikan onayıyla Halife Erbakan"** spotuna yer verdi. **Fransız istihbarat raporlarında** 29 Mayıs 1996 tarihinde düzenlenen Fetih Şöleni'nin, ABD-Refah işbirliği için dönüm noktası olduğu belirtildi. Özellik-

le ABD ile Batılı ülke istihbarat örgütlerinin yoğun katılımı ve ilgisine mazhar olan Fetih Şöleni'nde Erbakan **bölge çapında İslamcı bir lider** olarak ön plana çıktı. Bu proje kapsamında **İslam Ortak Pazarı, İslam NATO'su ve İslam Dinarı** da bulunmaktadır. İstihbarat raporlarında RP'nin sadece **Osmanlı Halifeliği**'ni değil, bölge çapında yeni bir **köktendinci enternasyonalini** kurmayı amaçladığı sıkça konuşuluyor... **Amerikan patentli bu proje,** İslamcılara karşı İslamcıların kullanılması demektir... Kimi çevrelere göre ordu, Refah efsanesi bitsin diye Erbakan'ın iktidara gelişine göz yumdu. Oysa bu doğru değildir. Uyanık, zeki ve pragmatik **Erbakan, öncelikle ABD ile anlaştı. Amerikan stratejisi çerçevesinde hareket edeceğine dair teminatlar verdi. Bu yüzden Amerika'nın onayıyla halife oluverdi...** RP lideri, ABD Dışişleri Bakanı Ortadoğu işlerinden sorumlu yardımcısı Peter Tarnoff'la görüşmesinde, **PKK lideri Abdullah Öcalan'ın Şam'dan çıkarılması için Suriye'ye baskı yapmasını** istedi. Suriye ile PKK meselesi çözülmediği takdirde, **Erbakan'ın Suriyeli Müslüman Kardeşler örgütünü bu ülkeye karşı kullanacağı** sanılıyor. Keza Erbakanlı Türkiye, İran ile de Azerbaycan ve Orta Asya'da kapışabilir."[310]

CIA'nın tüm kirli çamaşırlarını ortaya çıkarmakla ünlenen Fransız İstihbarat Örgütü, Amerikan-Refah işbirliğinin çerçevesini böyle çiziyordu. Amerika, 1945'ten sonra Sovyetler'e karşı örgütlemeye çalıştığı Türkiye önderliğinde İslam Birliği, İslam NATO'su, İslam Birleşmiş Milletleri, İslam Ortak Pazarı, İslam Dinarı ve Halifelik gibi kurumları, Avrupa-Rusya yakınlaşmasından doğan Urallardan Atlas Okyanusuna Ortak Avrupa Evi çabalarını baltalamak üzere, 1989'dan 1993'e dek stratejik işbirlikçisi Turgut Özal eliyle, onun ölümünden sonra da Refah Partisi eliyle gerçekleştirmeye çalışıyordu. Türkiye'nin Amerika'nın istediği gibi bir din devletine dönüşmesi, Türkiye'yi içine almak istemeyen Avrupa Birliği'ne bir dışlama gerekçesi yaratacağı için Avrupa Birliği'nin de işine geliyordu. Gelgelelim Avrupa Birliği, din devletine dönüşecek bir Türkiye'nin Amerika'nın güdümünde değil kendi güdümünde olma-

sını istiyordu. Refah Partisi'ni ABD'nin güdümünden çıkarıp kendi güdümlerine sokmak isteyen Avrupa ülkeleri, Erbakan Başbakan olunca onu kendi yanlarına çekmek için çaba göstermeye başladılar:

Ankara'ya Kinkel desteği

Alman Dışişleri Bakanı Klaus Kinkel, ABD'ye karşı Başbakan Necmettin Erbakan'a destek vererek, Türkiye'nin batıdan izole edilmesinin imkansız olduğunu bildirdi

Saraybosna'ya ilk uçak Türkiye'den

Ankara'ya Kinkel Desteği

Alman Dışişleri Bakanı Klaus Kinkel, **ABD'ye karşı Başbakan Necmettin Erbakan'a destek** vererek, Türkiye'nin **Batı'dan (Avrupa'dan) izole edilmesinin imkansız** olduğunu bildirdi. Almanya Dışişleri Bakanı Klaus Kinkel, **Türkiye'nin İslam ülkeleriyle yakınlaşmasına müdahele edilemeyeceğini ve Türkiye'nin bu nedenle izole edilmemesi gerektiğini** bildirdi. Haftalık "Bild" gazetesinin sorularını yanıtlayan **ve Türkiye'nin İslam ülkeleriyle yeni temaslarını değerlendiren** Kinkel, ABD'nin İran ve Libya'yla ticaret yapanlara yönelik yasaklarının kabul edilebilir olmadığını kaydetti. Bu yüzden yakın müttefik **ABD ile Almanya arasında bir "ticaret savaşı"** çıkması için bir neden olmadığını belirten Kinkel, Türkiye'yle ilgili olarak şu görüşleri bildirdi: "Başbakan Erbakan'ın İran ziyaretinde imzalanan doğal gaz anlaşması fazla abartılmamalı. Çünkü bu uzlaşma, Erbakan göreve başlamadan çok önce imzalandı. Ayrıca, Türkiye ve İran iki komşu ülkedir. Burada normal diplomatik ilişkiler söz konusudur ve buna bizim müdahele etmemiz söz konusu olamaz."

Klaus Kinkel, **Türkiye'nin Avrupa'ya ait olduğunu göstermek için, Avrupalıların herşeyi yapması gerektiğini** bildirdi ve "Türkiye, bizimle çok iyi dost bir ülkedir. **Demir Perde'nin yıkılmasından sonra, Avrupa ile İslam Alemi ve Asya ülkeleri arasında önemli bir köprüdür. Türkiye izole edilemez"** dedi.

İslam ülkelerindeki gelişmeleri değerlendiren Kin-kel, dünya nüfusunun yüzde 23'ünün ve yaklaşık 1.2 milyarının Müslüman olduğunu hatırlattı. İslam alemiyle dünyanın ge-

ri kalan ülkeleri arasında bir uçurum meydana gelmesi ya da bir kültür savaşı olmasını önlemek gerektiğine dikkat çeken Kinkel, "İslam'ı iyi anlamak gerekir. Hatta Almanya'daki okullarda Müslümanlık üzerine ders verilmesinden yanayım.(...)" şeklinde konuştu.[311]

Almanya Dışişleri Bakanı Klaus Kinkel, "Türkiye, Demir Perde'nin (1989'da) yıkılmasından sonra, *Avrupa ile İslam Alemi ve Asya ülkeleri arasında önemli bir köprü*dür" diyordu. Amerika ise: "Türkiye, Demir perde'nin (1989'da) yıkılmasından sonra, *Amerika ile İslam Alemi ve Asya ülkeleri arasında önemli bir köprü*dür" görüşündeydi. Sovyetler Birliği'nin dağılmaya başladığı 1989'dan başlayarak, Avrupa Birliği ülkeleri: Türkiye Ortadoğu ve Asya'daki İslam ve Türk ülkelerinin başına geçsin ve tüm Müslüman Arap ve Türk ülkelerini Avrupa'nın sömürü alanına soksun, biçiminde düşünürken; Amerika da: Türkiye Ortadoğu'daki ve Asya'daki İslam ve Türk ülkelerinin başına geçsin ve tüm Müslüman Arap ve Türk ülkelerini Amerika'nın sömürü alanında tutsun, biçiminde düşünüyordu. Almanya Başbakanı Kohl'un Refah Partisi Başkanı Erbakan'a yaklaşımı bu çizginin bir ürünüydü:

Kohl'dan Erbakan'a: 'Size güveniyorum'

Almanya Başbakanı Helmut Kohl, dün meslektaşı Necmettin Erbakan'a bir başarı mesajı gönderdi. "Ben Türkiye'nin NATO ve Avrupa Birliği'nin güvenilir bir üyesi olarak kalması için kararlılıkla gerekli gayreti göstereceğinizden eminim" diyen Kohl, mesajında **Erbakan'ın Almanya'da yüksek öğrenim yaptığı dönemdeki deneyimlerine** de değindi. Kohl, şöyle devam etti: "Her iki ülke halkları arasındaki geleneksel ve dostane ilişkiler açısından sizin kariyerinizin dikkati çeken bir özelliği bulunmaktadır. Bu nedenle **Türk-Alman ilişkilerinin daha da geliştirilmesi, sizin şahsen önem vereceğiniz bir konu** olacaktır."[312]

Kohl, *"şahsen"* sözcüğüyle Erbakan'a Leopard tanklarıyla ilgili bir buluşu nedeniyle Almanya'nın kendisine sürekli ödemekte olduğu söylenen patent ücretlerini anımsatıyor olmalıydı...

Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac da Erbakan'ın Başbakanlığını kutlayarak, Türkiye'yi Avrupa Birliği yörüngesinden ayırmayı düşünmediği sürece Erbakan'ı destekleyeceklerini açıklamıştı.[313]

1989'dan sonra Sovyetler Birliği'nin çöküşü ve tek kutuplu dünyada değişen dengeler ortamında Türkiye'nin din devletine dönüşüp Müslüman Türk ve Arap ülkelerinin başına geçmesi konusunda hem Avrupa Birliği ülkeleri hem de Amerika görüş birliği içerisindeydi. Avrupa Birliği, Türkiye önderliğinde kurulacağı varsayılan İslam Birliği'ni ***Amerika'ya karşı Avrupa çıkarları doğrultusunda*** kullanmayı düşünürken; Amerika ise oluşturmaya çalıştığı bu birliği ***kendi çıkarları doğrultusunda Avrupa ve Rusya'ya karşı*** kullanmayı amaçlıyordu. Amerika Avrupa Birliği ülkelerinden daha atik davranmış, önce stratejik işbirlikçisi Turgut Özal eliyle, onun 1993'teki ölümünden sonra da yeniden sıkı işbirliği kurduğu Refah Partisi eliyle, Avrupa ve Rusya'ya karşı Amerikan güdümünde bir İslam Birliği oluşturmak yolunda oldukça ilerlemişti. Refah Partisi, Kuzey Irak'ta bir Kürt devleti oluşturmaya çalıştığı açığa çıktığı için bölgeden gitmesi savunulan Çekiç Güç'ün görev süresini uzatarak, Amerika ile stratejik işbirliğine girdiğini gizlenemez bir biçimde açığa vurmuştu. Amerika, Refah Partisi yönetiminden çok mutluydu. Öyle ki dönemin ABD Dışişleri sözcüsü Nicholas Burns, Çekiç Güç'ün görev süresinin uzatılması yönünde çalıştığı için Refah Partisine teşekkür ediyor ve Türkiye ile ilişkilerinin sürmesi için laikliğin bir önkoşul olmadığını söyleyerek, Refah Partisi yönetimi altında Türkiye'nin bir din devletine dönüştürülmesine, ABD yönetimi olarak karşı çıkmayacaklarını gösteriyordu:

Bay patavatsız

Ankara'nın ABD Dışişleri Sözcüsü Nicholas Burns'le başı dertte. Bir süre önce, **"ABD-Türkiye ilişkilerinin devamı için laiklik şart değil"** sözleriyle ortalığı karıştıran Burns, şimdi de **"Çekiç Güç'ün uzatılması Erbakan'ın zaferi"** diyerek olay yarattı.[314]

Nicnolas Burns (solda) Araplarla iyi ilişkiler içerisinde

1996'nın son aylarında Refah Partisi, ABD'yi arkasında buldukça iyice şımarıyor, düzenlediği çeşitli gösteriler, özel geceler ve toplantılarda toplumu Atatürkçü bilimgüder (laik) ulusçuluktan soğutucu çalışmalarını artırıyordu. RP'li Sincan Belediyesi'nin gerçekleştirdiği Kudüs Gecesi'ne İran Başkonsolosu da çığırılı olarak katılıyor ve o gecede yer gök şeriat devleti çığlıklarıyla inliyordu.

Ocak 1997: Sincan'dan tanklar geçiyor

Refah'ın bu olaylı Kudüs Gecesi'nden sonra İran Başkonsolosu ülkesine sepetleniyor ve ordu birlikleri Sincan caddelerinde tanklarıyla boy gösteriyordu. Refah-Ordu uzlaşmazlığı bu boyutlara tırmanmasına karşın Erbakan durumu *yapay gündem yaratılıyor* diye geçiştirmeye çalışıyor: "Biraz sonra Genelkurmay Başkanı'mız (Karadayı) gelecek, onunla kucaklaşacağız. Böylece bir atom bombası patlatacağız" şeklinde konuşuyordu. Yasa gereği olağan görüşmeler için Başbakanlığa gelen Genelkurmay Başkanı'nı Başbakanlığın merdivenlerinde karşılayan Erbakan, Orgeneral Karadayı'yı sarılıp öpemiyor ve atom bombası elinde patlıyordu.[315] ABD'yi arkasına alan Refah Partisi'nin ülkeyi çılgınca din devletine ve Panislamizme sürük-

lemesi karşısında ordu giderek sertleşiyor, yerel birliklerdeki komutanlar dahi bu çılgın gidişe karşı basına sert demeçler vermeye başlıyordu. Refah Partisi'nin orduyla girdiği tartışma ABD'de kaygıyla izleniyor ve ABD yetkilileri bu çekişmede Refah Partisi'nin yönetimde kalması için ellerinden geleni yaparak, orduyu Refah Partisi'ni güç kullanarak yönetimden uzaklaştırmaması için uyarıyordu. 28 Şubat kararlarından 16 gün sonra ABD'de yayımlanan *The Washington Post* gazetesi, Sincan olaylarıyla tırmanan Ordu-RP gerilimini şöyle yorumluyordu:

The Washington Post:

Türkiye'de gerginlik

Türkiye'deki gerginlik genellikle laiklerle İslamcılar arasındaki çekişme olarak yorumlanıyor. Ama böyle bir yorum Türkiye'deki çalkantıları açıklamak için yetersiz kalır. Türkiye'nin asıl sorunu şudur: Oyların yalnızca yüzde 20'sine sahip olan Refah Partisi, Türk halkının çoğunun istemediği bir İslamlaştırma programı uygulamaya çalışmaktadır. **Laik siyasi partiler kendi ufak çıkar hesaplarının ulusal çıkarın önüne koyduklarından, İslamcıların karşısına çıkma görevi ordunun üzerine yüklendi.** Ocak ayında Sincan Belediye Başkanı kışkırtıcı bir *"Kudüs Gecesi"* düzenleyince, 1960'tan beri üç kez müdahelede bulunan Türk Silahlı Kuvvetleri, tankları Sincan'dan geçirdi. Böylece Refah'a daha ileri gidemeyeceği bildirilmiş oldu. Daha sonra askerlerin ağırlıklı olduğu Milli Güvenlik Kurulu, hükümete laikliğin korunması için bir program verdi. Dram henüz bitmiş değil. Ancak şurası kesin: **Yeni bir darbe Türkiye'nin sorunlarını çözemez. Laikliği koruma gerekçesiyle yapılacak böyle bir darbe halkta destek bulabilir, ama müdahele antidemokratik olur.** Çözüm orduya daha fazla yetki vermekle değil politikacıların daha iyi çalışmalarını istemekte yatıyor. Ama Türkiye'nin sorunları sadece yeteneksiz politikacılar değil. Türkiye'nin dostlarının da çok önemli rolleri var. **Türkiye Avrupa Birliği'ne kabul edilmelidir. Ülke ancak bu şekilde Avrupa'ya bağlanır ve istikrara kavuşabilir. Avrupa, Türkiye'ye, İslam haklarına saygı duyan bir İslam ülkesinin de birliğe katılabileceğini göstermelidir.**[316]

Uysal İslamcıları korumak isteyen Amerika
Atatürkçü darbeleri önleyebilmek için
Türkiye'yi Avrupa Birliği kapısına bağlıyor

Amerika, Türkiye'yi *tek devlet oluşturup Rusya ile yakınlaşarak karşısına dikilmesinden korktuğu Avrupa Birliği'ne karşı* kullanmak için her yolu deniyor ve Avrupa'ya, her ikisi de ABD'nin işine yarayacak iki seçenek sınarak şöyle sesleniyordu:

1- Ey Avrupalılar! Türkiye'yi Avrupa Birliği'nin dışında tutarsanız ben onu İslam Birliği'nin başına geçirir ve sizin sömürü alanlarınızı kısıtlamakta kullanırım.

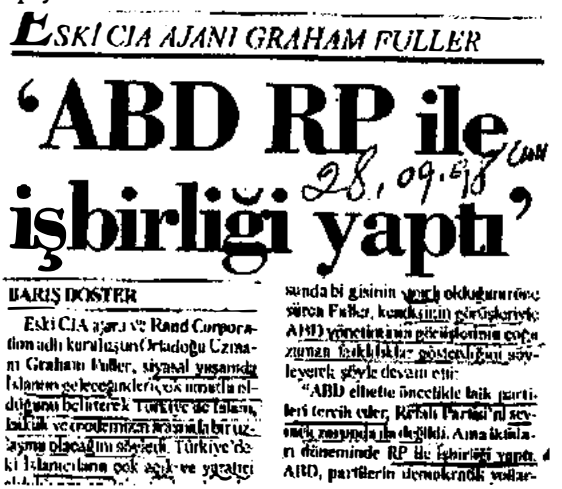
2- Böyle olmasını istemiyorsanız, Türkiye'yi de kendi içinize alırsınız ki, bu durumda da özlediğiniz *ırk ve din birliğine dayalı tek devlet* tasarımınız suya düşmüş olur ve ben sizi Bosna ve Kosova Sorunu'nda olduğu gibi bağrınıza İslam-Türk tohumları ekerek içinizdeki ırk ve din ayrılıklarını istediğim an kaşıyıp bölebilecek konumda olurum ve bu yolla sizi kendi güdümümde tutarım.

Kırk katır mı, kırk satır mı? Seçin bakalım...

Bir özdeyiş vardır: Tüm yollar Roma'ya çıkar... ABD, Türkiye'de Panislamist Siyasal-İslamcılığı besleyerek, tek devlet olmaya çalışan Avrupa'nın karşısına tüm yolların Washington'a çıkacağı iki seçenek koyuyordu.

Türkiye'de "Kudüs Gecesi" düzenleyerek İslam'a yararlı olduklarını sananların çoğu, gerçekte ABD'nin Avrupa'ya, Rusya'ya ve Çin'e karşı kullandığı bir koz durumunda bulunduklarını büyük bir olasılıkla bilmiyorlardı. ABD'nin laik bir Türkiye'ye değil, *Avrupa Birliği'nin karşısına dikilecek, Balkanlardaki Müslümanları Avrupa Birliği'nin denetiminden çıkartacak, Rusya'yı içten karıştırıp güneye sarkmasını engelleyecek, Çin'i Doğu Türkistan kışkırtıcılığıyla bölecek bir Yeni-Osmanlı İmparatorluğu*'na gereksinimi vardı. Washington, Türkiye ve Avrupa'yı karşısına almış, tavşana kaç tazıya tut diyordu. 60 yıldır Amerikan gü-

dümlü eğitimle beyni Osmanlıcı İslamcı düşüncelerle yıkanan toplum, edilginleşmiş bulunduğu için, bu gidişe dur diyebilecek biricik güç Türk Ordusuydu ve ABD, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir darbeyle yönetime el koyarak, Türkiye'nin ABD güdümünde Osmanlılaştırılmasının *27 Mayıs 1960'ta olduğu gibi* bir kez daha önüne geçmesini istemiyor; ordu laikliği korumak üzere darbe yapacak olursa, buna karşı çıkacağını *The Washington Post* aracılığıyla duyuruyordu. Türkiye'de Refah Partisi'ni yönetime getiren ABD, bu yönetimin sürmesi için elinden geleni yapıyordu:

ESKİ CIA AJANI GRAHAM FULLER

'ABD RP ile işbirliği yaptı'

BARIŞ DOSTER

Eski CIA ajanı ve Rand Corporation adlı kuruluşun Ortadoğu Uzmanı Graham Fuller, siyasal yaşamda İslamın geleceğini çok umutla ... düğünü belirterek Türkiye ile Batılı ... ilişkiler ve ... bir uzlaşma olacağını söyledi. Türkiye'deki İslamcılara çok açık ve yaratıcı ... sında bi gisinin ... olduğunu ... süren Fuller, kendisinin görüşleriyle ABD yönetiminin görüşlerinin çoğu zaman farklılıklar gösterdiğini söyleyerek şöyle devam etti:

"ABD elitte öncelikle laik partileri tercih eder, Refah Partisi'ni seviyor, sempatiyle değildi. Ama iktidarı döneminde RP ile işbirliği yaptı. ABD, partilerin demokratik yollar-

28.9.1998 Cumhuriyet

Eski CIA Ajanı Graham Fuller

"ABD, RP ile işbirliği yaptı"

ABD,.. iktidarı döneminde **RP ile işbirliği** yaptı. **Türkiye'de bazıları RP'yi iktidardan uzaklaştırmayı düşünürken ABD buna açıkça karşı çıkmıştı.**[317]

Görüldüğü üzere ABD, yönetime getirdiği Refah Partisi'ni yönetimde tutmaya çalışıyordu; çünkü stratejik işbirlikçisi Turgut Özal'ın öldüğü Nisan 1993'ten başlayarak, onun yedeği olan bölücü İslamcı Refah Partisi'ni devreye sokmuş; Özal'ın ölümünden doğan Osmanlıcı-İslamcı işbirlikçi boşluğunu Soğuk Savaş beslemesi Refah Partisi ile kapatmıştı. Refah Partisi,

Amerikan isterlerini Türk kamuoyuna Tanrı'nın buyruğu imiş gibi benimsetmeyi iş edinmiş, Amerikan karşıtlığı yalnızca görünüşte olan, *İslam Birliği, Hilafet, İslam Ortak Pazarı, İslam Ortak Parası, İslam NATO'su, İslam Birleşmiş Milletleri* gibi bütün ülkeleri Soğuk Savaş döneminde CIA kurmaylarınca üretilmiş bir partiydi. Dönemin ABD Dışişleri sözcüsü Nicholas Burns'ün Amerika-Refah işbirliğinin Türkiye'deki laikliği yıpratacağı yönündeki eleştirilere: *ABD hiç bir dönemde Türkiye ile ilişkilerinin laikliğin sürmesine bağlı olduğu yolunda tek söz söylememiştir,* biçimindeki yanıtı, ABD'nin Türkiye'deki Panislamist Siyasal-İslamcılığın başı olduğunu ortaya koyan çok sayıda göstergeden yalnızca biri olmuştur.

ABD, 50 yılı aşkın bir süredir Türkiye'yi tıpkı Suudi Arabistan gibi kendi güdümünde olacak bir *Federal İslam Cumhuriyeti*'ne döndürmek için her yolu denemiş, her kapıyı çalmış, çok uğraşmıştır. Türkiye'de laiklik ve ulusçuluk karşıtı dinci ve bölücü örgütler, arkalarında her dönemde ABD önderliğindeki Batı yayılmacılığının açık ya da örtülü desteğini bulmuşlardır. Bunun burada verdiklerim dışında diğer kanıtlarını, belgelerini *"Türkiye'nin Siyasi İntiharı: Yeni-Osmanlı Tuzağı"* adlı kitabımda verdiğim için burada yinelemiyorum.

28 Şubat 1997:

MGK kararları ve Yeni Ulusal Savunma Çizgisi

The Washington Post'un 16 Mart 1997 günlü yazısında da belirtildiği gibi, 28 Şubat 1997'den önce, ortada Türkiye'nin büyük bir ivmeyle aşırı dinci yönetime kaymasını durdurabilecek, bu gidişi önleyebilecek ya da tersine çevirebilecek güçte *sivil bir oluşum* görülmüyor, Amerikan güdümlü Panislamist Siyasal-İslamcılığa karşı caydırıcı nitelikte bir toplumsal direniş gerçekleşemiyordu. Sonunda, Milli Güvenlik Kurulu'nun 28 Şubat 1997 günlü toplantısında, Siyasal-İslamcılığı etnik bölücülükle birlikte başdüşman olarak gören subay üyeler, ülkenin ulusal savunma anlayışında değişiklik yaratan bu saptamayı tüm kurul üyelerine benimsetmeyi başardılar ve MGK'dan şöyle bir açıklama yapıldı:

28 Şubat 1997

Milli Güvenlik Kurulu Açıklaması[318]

1- Milli Güvenlik Kurulu, **28 Şubat 1997** günü, Cumhurbaşkanı başkanlığında Başbakan, Genelkurmay Başkanı, Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı, Milli Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı, Kuvvet Komutanları, Jandarma Genel Komutanı ve Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri'nin iştirakleri ile Çankaya Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nde aylık olağan toplantışını yapmıştır.

2- Kurul'un bu toplantısında bölücü terörle mücadelede şimdiye kadar alınan tedbirler ve elde edilen sonuçların genel bir değerlendirmesi yapılmış, bu mücadelenin devletimizin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne gönülden inanmış, bu inancı sonsuza dek sürdürmeye azimli halkımızın, basınımızın, devletin bütün kurum ve kuruluşları ve milli iradenin sembolü olan yüce parlamentonun destekleriyle çok olumlu bir noktaya ulaştığı müşahede edilmiştir.

Elde edilen sonuçların bundan sonra halkımızın huzur ve güvenliğine ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal yaşamına olumlu olarak yansıması için bu konuda alınacak tedbirlerin bir plan dahilinde süratle yürürlüğe konulması gerektiği hususunda görüş birliğine varılmıştır.

Alınacak bu tedbirlerin güvenlik içinde gerçekleştirilebilmesi bakımından halen 9 ilde devam etmekte olan Olağanüstü Hal uygulamasının 30 Mart 1997 tarihinden itibaren 4 ay daha uzatılması uygun bulunmuş ve bu görüşün Bakanlar Kurulu'na bildirilmesine karar verilmiştir.

3- Toplantıda Kıbrıs sorunu ve Yunanistan'la ilişkilerle ilgili durum değerlendirmesi yapılmış, bu konuda Türkiye'nin ve KKTC'nin hak ve menfaatlerini korumayı amaçlayan siyasi ekonomik ve askeri tedbirler uygun bulunarak Bakanlar Kurulu'na bildirilmesine karar verilmiştir.

4- Toplantıda bilhassa Anayasa ve Atatürk milliyetçiliğine bağlı demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti olarak belirlenen **Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne karşı çağdışı bir kisve altında zemin oluşturmaya yönelik rejim aleyhtarı faaliyetler** de gözden geçirilmiş:

- Türkiye Cumhuriyeti'nin varlığını, Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda, çağdaş medeniyet yolunda, demokratik sistem içerisinde ilerlemesini teminat altına alan **Anayasa ve Cumhuriyet yasalarının uygulanmasından asla taviz verilmemesi** gerektiği,
- Anayasa'nın tanımladığı Cumhuriyetin Demokratik, Laik ve Sosyal hukuk devleti ilkelerinin sağlıklı bir şekilde düzenlenmesine imkan sağlayacak güvenlik, huzur ve toplumsal barışın önem ve öncelik taşıdığı,
- Cumhuriyet ve rejim aleyhtarı yıkıcı ve bölücü grupların **laik ve anti-laik ayırımı ile demokratik ve sosyal hukuk devletini güçsüzleştirmeye** yeltendikleri,
- Türkiye'de **laikliğin sadece rejimin değil, aynı zamanda demokrasinin ve toplum huzurunun da teminatı ve bir yaşam tarzı** olduğu,
- Devletin yapısal özünü oluşturan sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleri anlayışından vazgeçilemeyeceği, yasalarla belirlenmiş kuralların göz ardı edilerek **yapılan çağdışı uygulamaların** da hukukun üstünlüğü ilkesiyle bağdaşmayacağı,
- Türkiye'nin **1997 yılı içinde, AB'ne tam üye olacak ülkeler listesine girmeyi öncelikli bir hedef olarak sürdürdüğü böyle bir dönemde** resmi ve sivil kurum ve kuruluşların bu sürece katkıda bulunmasının gerekli olduğu, bu sebeple; **demokrasimiz hakkında kuşkulara yol açacak, Türkiye'nin yurtdışındaki imajını ve itibarını zedeleyecek her türlü spekülasyona son vermek gerektiği,** Türkiye Cumhuriyeti'nin laik demokratik, insan haklarına saygılı, sosyal bir hukuk devleti olduğu yönündeki temel ilkelerinin Anayasa'mızın ve Devletimizin teminatı altında olduğu, **rejimin; kendisine ve geleceğine yönelik tartışmaların, içinde bulunduğumuz ortamda Türkiye'ye yarardan çok zarar** verdiği,

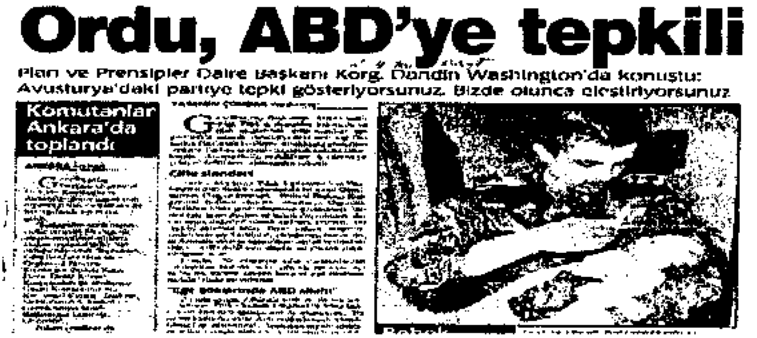
- Açıklanan bu esaslar aksine davranışların, toplumumuzda huzur ve güveni bozarak yeni gerginliklere ve yaptırımlara neden olacağı değerlendirilmiş; bu konuda alınacak ve alınması gereken tedbirler uygun bulunarak bu tedbirlerin Bakanlar Kurulu'na bildirilmesine karar verilmiştir.

Milli Güvenlik Kurulu'nun bu açıklamasında, Siyasal-İslamcılığa karşı önlemlerin niçin 1997'de ivdelik kazandığı konusu şöyle belirtiliyordu: *"Türkiye'nin **1997 yılı içinde, Avrupa Birliği'ne tam üye olacak ülkeler listesine girmeyi öncelikli bir hedef olarak sürdürdüğü böyle bir dönemde**... demokrasimiz hakkında kuşkulara yol açacak, Türkiye'nin yurtdışındaki imajını ve itibarını zedeleyecek her türlü spekülasyona son vermek gerektiği..."*

Bu şu anlama geliyordu:

Türkiye'nin Amerika'nın buyruğuyla bilimgüder, ulusçu, laik yönetimi terk edip, Amerika'nın "ılımlı İslam" adıyla dayattığı gerici dingüder bir devlete dönüşerek, Müslüman ülkelerin başına geçip Balkanlar, Ortadoğu ve Asya'da at koşturan Amerikan güdümlü bir Osmanlıcığa yönelmesini istemiyoruz.

Bu açıklama 1989'dan bu yana eylemlerini yoğunlaştırarak Türkiye'yi *Avrupa Birliği'ne karşı Osmanlılaştırmaya* çalışan Amerikancı İslamcılarda bir soğuk duş etkisi yarattı. 28 Şubat 1997 kararlarıyla Türkiye, sonu tıpkı Osmanlı gibi parçalanmaya varacak, yok olana dek her an savaş içinde olacağı, her yıl onbinlerce gencini yabancı topraklarda yitireceği bir tuzaktan kurtarmış, Amerika'nın kendisine giydirmek istediği bu kara gömleği yırtıp atmıştı.

Ordu, ABD'ye tepkili
Plan ve Prensipler Daire Başkanı Korg. Durdin Washington'da konuştu: Avusturya'daki partiye tepki gösteriyorsunuz. Bizde olunca direniyorsunuz
Konutanlar Ankara'da toplandı

1 Nisan 2000 Milliyet

..28 Şubat kararları açıklandığında RP'nin dış ilişkilerinden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı ve Devlet Bakanı Abdullah Gül, Amerika'daydı. Amerikan yönetimi, Türkiye'de Refah Partisi'ni yönetimden indirecek bir darbeyi desteklemeyeceklerini açıkça duyururunca, Abdullah Gül de coşmuş ve *"Bu ülkede seçimle gelmiş bir hükümet vardır. Ve siyasi kararları biz veririz!"* diye gürlemişti.[319] CIA Başkanlarıyla yüz yüze görüşmeler yapan Abdullah Gül, Türkiye'ye dönünce Milli Güvenlik Kurulu'nun şu kararlarıyla burun buruna geldi:

28 Şubat 1997 MGK Kararları

1. Anayasa'mızda Cumhuriyet'in temel nitelikleri arasında yer alan ve yine Anayasa'nın 4. maddesi ile teminat altına alınan **laiklik ilkesi büyük bir titizlik ve hassasiyetle korunmalı,** bunun korunması için mevcut yasalar hiçbir ayrım gözetmeksizin uygulanmalı, mevcut yasalar uygulamada yetersiz görülüyorsa düzenlemeler yapılmalıdır.

2. **Tarikatlarla bağlantılı** özel yurt, vakıf ve okullar, devletin yetkili organlarınca denetim altına alınarak **Tevhid-i Tedrisat Kanunu** gereği Milli Eğitim Bakanlığı'na devri sağlanmalıdır.

3. **Genç nesillerin körpe dimağlarının** öncelikle Cumhuriyet, Atatürk, vatan ve millet sevgisi, Türk milletini çağdaş uygarlık düzeyine çıkarma ülkü ve amacı doğrultusunda bilinçlendirilmesi ve çeşitli mihrakların etkisinden korunması:

a) **8 yıllık kesintisiz eğitim,** tüm yurtta uygulamaya konulmalı;

b) Temel eğitimi almış çocukların, ailelerin isteğine bağlı olarak, devam edebileceği **Kur'an kurslarının Milli Eğitim Bakanlığı sorumluluğu ve kontrolünde faaliyet göstermeleri** için gerekli idari ve yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

4. **Cumhuriyet rejimine ve Atatürk ilke ve inkılaplarına sadık,** aydın din adamları yetiştirmekle yükümlü milli eğitim kuruluşlarımız, **Tevhid-i Tedrisat Kanunu**'nun özüne uygun ihtiyaç düzeyinde tutulmalıdır.

5. Yurdun çeşitli yerlerinde yapılan **dini tesisler** belli çevrelere mesaj vermek amacıyla gündemde tutularak siyasi istismar konusu yapılmamalı, bu tesislere ihtiyaç varsa, bunlar Diyanet İşleri Başkanlığı'nca incelenerek mahalli yönetimler ve ilgili makamlar arasında koordine edilerek gerçekleştirilmelidir.

6. **Mevcudiyetleri 677 sayılı yasa ile men edilmiş tarikatların ve bu kanunda belirtilen tüm unsurların faaliyetlerine son verilmeli,** toplumun demokratik, siyasi ve sosyal hukuk düzeninin zedelenmesi önlenmelidir.

7. **İrticai faaliyetleri nedeniyle Yüksek Askeri Şura kararları ile Türk Silahlı Kuvvetleri'nden (TSK) ilişkileri kesilen personel konusu istismar edilerek TSK'yı dine karşıymış gibi göstermeye çalışan bazı medya gruplarının silahlı kuvvetler ve mensupları aleyhindeki yayınları kontrol altına alınmalıdır.**

8. **İrticai faaliyetleri,** disiplinsizlikleri veya yasadışı örgütlerle irtibatları nedeniyle TSK'dan ilişkileri kesilen personelin diğer kamu kurum ve kuruluşlarında istihdamı ile teşvik unsuruna imkan verilmemelidir.

9. **TSK'ya aşırı dinci kesimden sızmaları önlemek** için mevcut mevzuat çerçevesinde alınan tedbirler; diğer kamu kurum ve kuruluşların, özellikle üniversite ve diğer eğitim kurumları ile bürokrasinin her kademesinde ve yargı kuruluşlarında da uygulanmalıdır.

10. Ülkemizi **çağdışı bir rejimden ve din istismarının sebep olabileceği muhtemel çatışmalardan korumak** için **İran İslam Cumhuriyeti**'nin ülkemizdeki rejim aleyhtarı faaliyet, tutum ve davranışlarına mani olunmalı, bu maksatla **İran'a karşı** komşuluk münasebetlerimizi ve ekonomik ilişkileri-

mizi bozmayacak, fakat yıkıcı ve zararlı faaliyetlerini önleyecek bir tedbirler paketi hazırlanmalı ve yürürlüğe konmalıdır.

11. **Aşırı dinci kesimin Türkiye'de mezhep ayrılıklarını körüklemek suretiyle toplumda kutuplaşmalara neden olacak ve dolayısıyla milletimizin düşmanca kamplara ayrılmasına yol açacak çok tehlikeli faaliyetler, yasal ve idari yollarla mutlaka önlenmelidir.**

12. TC Anayasası, Siyasi Partiler Yasası, Türk Ceza Yasası ve bilhassa Belediyeler Yasası'na aykırı olarak sergilenen olayların sorumluları hakkında gerekli yasal ve idari işlemler kısa zamanda sonuçlandırılmalı ve bu tür olayların tekrarlanmaması için her kademede kesin önlemler alınmalıdır.

13. Kıyafetle ilgili kanuna aykırı olarak ortaya çıkan ve **Türkiye'yi çağdışı bir görünüme yöneltecek** uygulamalara mani olunmalı, bu konudaki kanun ve Anayasa Mahkemesi kararları taviz verilmeden öncelikle ve özellikle kamu kurum ve kuruluşlarında titizlikle uygulanmalıdır.

14. Çeşitli nedenlerle verilen, kısa ve uzun namlulu silahlara ait ruhsat işlemleri polis ve jandarma bölgeleri esas alınarak yeniden düzenlenmeli, bu konuda kısıtlamalar getirilmeli, özellikle pompalı tüfeklere olan talep dikkatle değerlendirilmelidir.

15. **Kurban derilerinin**, mali kaynak sağlamayı amaçlayan ve denetimden uzak **rejim aleyhtarı örgüt ve kuruluşlar** tarafından toplanmasına mani olunmalı, kanunla verilmiş yetki dışında kurban derisi toplattırılmamalıdır.

16. Özel üniforma giydirilmiş korumalar ve buna neden olan sorumlular hakkında yasal işlemler ivedilikle sonuçlandırılmalı ve bu tür yasadışı uygulamaların ulaşabileceği vahim boyutlar dikkate alınarak yasa ile öngörülmemiş bütün özel korumalar kaldırılmalıdır.

17. **Ülke sorunlarının çözümünü "Millet kavramı yerine ümmet kavramı" bazında ele alarak sonuçlandırmayı amaçlayan ve bölücü terör örgütüne de aynı bazda yaklaşarak onları cesaretlendiren girişimler** yasal ve idari yollardan önlenmelidir.

18. **Büyük kurtarıcı Atatürk'e karşı yapılan saygısızlıklar** ve Atatürk aleyhine işlenen suçlar hakkındaki 5816 sayılı kanunun istismar edilmesine fırsat verilmemelidir.

MGK'nın Siyasal-İslamcılığa karşı bu kararı, Türkiye'yi Amerikan güdümünde adım adım din devletine dönüştürmeyi amaçlayan Siyasal-İslamcı Refah Partisi ve tarikatlarda büyük bir korku; toplumun ilerici, bilimgüder, çağcıl düşünceli aydın kesimlerinde ise büyük bir sevinç dalgası yaratmıştır.

Amerikan güdümlü Siyasal-İslamcı Refah Partisi ve onunla işbirliği yapan kesimler; Genelkurmay'a bir takım Alevi subayların yuvalanmış bulunduğu ve 28 Şubat kararlarının Türkiye'de tıpkı Suriye gibi bir düzen kurmak isteyen bu Alevi subayların başının altından çıktığı söylentisini yayarak, ordunun içine mezhep ayrımcılığının tohumlarını atmaktan çekinmeyecek ölçüde çamurlaşmışlardır.

28 Şubat kararlarında Siyasal İslamcılık ve İran

28 Şubat kararlarında Türkiye'de ***Siyasal-İslamcılığı İran'ın kışkırttığı*** saptaması bulunmakta; İran'dan başka ülkelerin adı anılmamaktadır. Kuşkusuz İran, ülkemizdeki Siyasal-İslamcılığı dışarıdan beslemiş; dahası Türkiye'deki bir takım öldürme olayları İran bağlantılı İslamcı örgütlerce gerçekleştirilmiştir. Ancak şunu unutmamalıyız ki **Türkiye'de Panislamist Siyasal-İslamcılık İran'da Humeyni Devrimi yapılmadan çok önce örgütlenmeye başlamış ve buraya dek belgeleriyle ortaya koyduğumuz üzere, başta ABD önderliğindeki Batı'lı devletlerce beslenmiş, korunmuş ve kullanılmıştır.** Türkiye'de kovuşturmaya uğrayan çoğu Siyasal-İslamcının *İran'a ya da Suudi Arabistan'a değil Batı ülkelerine* kaçıp, eylemlerini Batı ülkelerinde çok daha özgürce yürüttükleri de belgeli, kanıtlı bir gerçektir.

Şah'ın son Genelkurmay Başkanı Abbas Karabagi ve Humeyni Devrimi'nde ABD'nin etkisi

İran'da gerçekleşen Humeyni Devrimi dahi, ABD önderliğindeki Batı'nın *yeşil ışığıyla* gerçekleşmiş bir olaydır. Bu

gerçeği, Şah'ın son Genelkurmay Başkanı Abbas Karabagi'nin anılarında tüm çıplaklığıyla görüyoruz

> Carter'ın ABD Cumhurbaşkanlığına seçilmesi (20 Ocak 1977), Demokratların yönetime gelmesi ve "insan hakları politikası"nın Amerika'nın uluslararası siyasetinin esası olarak ilan edilmesiyle birlikte, Şah ve Emir Abbas Hüveyda hükümetinin izlediği politikada değişiklikler ortaya çıktı. (...) Pehlevi Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı Şerif İmami beni bürosunun kapısında karşıladı ve dedi ki: "Paşam, Şah'ın buyruğuyla İçişleri Bakanı olarak atandınız. .. Meşhed için bir vali bulun; bir emekli komutan; sakallı (dinci) olursa daha iyi olur. (...) Şah dedi ki:

-"Diğer komutanlara söyledik, size de söylüyoruz... Ülkenin istikrarlı bir şekilde Veliahta devredilebilmesi için bazı girişimlerde bulunmak gerekmekte ve sizin de işin içinde olmanız icap etmektedir. Şimdiye kadar durum ülkenin bu şekilde (monarşiyle) idare edilmesini gerektiriyordu; böyle oldu.. Fakat dünyanın değişmesiyle birlikte (=ABD'de Carter'ın Başkan olması ve "insan hakları politikası"nı uygulamaya koymasıyla birlikte) ülke yönetiminin zamana ve dünyanın kaydettiği ilerlemeye ayak uydurması icap etmek-

tedir. (= ABD, İran'da Şahlığı ayakta tuttuğu için eleştirilere uğramakta, bu eleştirilerden kurtulmak için yıpranan Şah'ı değiştirip yerine Şah'ın oğlunu getirerek onun başkanlığında İran'ın yönetimi biçimini mutlakiyetten meşrutiyete dönüştürmek istemekte) dir. Ülkenin yönetim şeklinin değişmesi ve halkın aşamalı bir şekilde devlet işlerine daha çok müdahele etmeye alışması gerekmektedir. Yönetim Veliaht'a (Şah'ın oğluna) devredildiğinde, onun bizim gibi siyasi problemlerle karşılaşmaması için halka özgürlük vermeyi kararlaştırdık.

Ülkede görmekte olduğunuz (kimi illere halkın hoşuna gidecek dinci-sakallı valiler atamak gibi) değişikliklerin (Carter'ın isteğiyle) bizim buyruğumuzla gerçekleştiğini ve (Carter'ın isteğiyle) bizim bu değişikliği gerekli gördüğümüzü bilmenizi isteriz. Saray Bakanı ve Genelkurmay Başkanı'na bu durumu komutanlara anlatmalarını emredebiliriz. Fakat siz şimdiden bu kararımızı yardımcılarınıza ve Jandarma teşkilatının ileri gelenlerine bildiriniz."

Şah'ın bu buyruklarından sonra, radyo ve televizyonlarda yayımlanan ağır tenkitler, gazetelerde yayımlanan tedirgin edici makaleler ve değişik gruplar tarafından gerçekleştirilen kundaklama, bombalama ve benzeri terör eylemleri, (Şah'ın ipleri gevşeteceğiz buyruğu nedeniyle) yetkilileri gerektiği kadar rahatsız etmiyordu.[320]

Şah (solda) Brzezinski (sağda) Carter (Brzezinski'nin yanında) İran'da yaptıkları toplantıda Şah'ı Siyasal İslamcılara demokratik haklar vermeye ikna ettiler

Şah'ın son Genelkurmay Başkanı Abbas Karabagi'-nin anıları, İran'da sonu Humeyni Devrimi'ne varacak olan değişimlerin "insan hakları" gerekçesiyle "ılımlı İslamcı" bir yönetime geçilmesini buyuran ABD tarafından güdümlendiğini or-

taya koymaktadır. Tıpkı Türkiye'ye de "insan hakları" gerekçesiyle "ılımlı İslamcı" yönetime geçilmesini buyurdukları gibi... İran'da Şah'lığın yıkılması ve Humeyni Devrimi, ABD'nin Carter döneminde Rusya'yı güneyden "ılımlı İslamcı" yönetimlerle kuşatmayı amaçlayan *Yeşil Kuşak* kuramının bir meyvesidir. Humeyni, sürgündeki son dönemini Fransa'da geçirmiş ve İran'daki Siyasal-İslamcı ayaklanmaları Fransa'dan yönetmiştir. Humey-ni'yle birlikte Fransa'da sürgünde yaşayan Ayetullah Ruhani, devrim öncesinde *Paris Match* dergisinde yayımlanan bir söyleşisinde, Humeyni'nin Amerika'ya yaklaşımını şöyle açıklamıştı:

> İran'da ordu, 40 bin Amerikalı danışmanın elinde. **Amerika devrime yeşil ışık yaktığında, ki ben bu ışığın yandığına inanıyorum,** ordu şimdiye kadar yaptıklarının hiçbirini yapamayacaktır... Moskova bizi etkileyemez. Üstelik Müslümanlar komünizme (Sovyetler Birliği'ne) karşı tek bir yürek olacaklardır. Hiç bir zaman dinsizlerle (Sov-yetler Birliği'yle) işbirliğine yanaşmayacaklardır. Eğer bir komünist benim elimi sıkacak olursa ve eğer eli nemliyse Kur'an'ın emirlerine uyarak bir dinsizin elini sıktığım için elimi üç kez yıkarım.[321]

Brezinski'nin "Yeşik Kuşak" kuramı uyarınca 1978-1979'larda bölgede SSCB'yi güneyden kuşatacak dingüder İslam yönetimleri oluşturma çabasında olan ABD, Pakistan'ı Ziya ül-hak'la, Türkiye'yi Kenan Evren'le, İran'ı Humeyni'yle dincileştirmiştir. Humeyni Devrimi sırasında ABD açısından önemli olan İran'ı Şah'ın ya da Humeyni'nin yönetmesi değil, "Yeşil Kuşak" kuramı uyarınca İran'ın dincilerce yönetilmesi ve bu dincilerin Sovyetlere karşıt bir tutum içerisinde olmasıydı. Humeynici mollalar Şah'ı devirmek için Amerika'dan yeşil ışık bekliyor, 1979'da bu ışığın yandığına inanıyor ve ABD'nin güvenini sağlayacak sözler ederek Sovyetleri dinsiz diye damgalayıp, yönetimi ellerine geçirdiklerinde, ABD'nin istediği doğrultuda Sovyetler'e düşman bir çizgi uygulayacaklarını duyuruyordu. ABD, Sovyetler'e kökten karşıt olan Humeyni'ye sıcak

bakıyor ve İran'daki subayları Humeyni yandaşlığına yönlendiriyordu:

> Amerika'da İran konusunda tanınmış otoritelerden siyasi bilimler profesörü James Bill, Newsweek dergisine verdiği demeçte Humeyni'nin dengeli ve dürüst bir kişiliğe sahip bulunduğunu söylemiş. Texsas Üniversitesi profesörü, Humeyni'nin fanatik bir dinci olmadığını beyan etmiş ve devam etmiş: "Bana göre **ABD, Humeyni ile yakın işbirliğine girmeli** ve Ulusal Cephe ile dini elemanların katılacağı bir koalisyon hükümetinin kurulmasına katkıda bulunmalı. Ayrıca **ABD, İran'daki ilerici ve liberal subayların Humeyni'yi desteklemeleri için gerekli çabayı harcamalı**"[322]

Humeyni, İran'da devrimi başardıktan sonra ilk iş olarak SSCB yanlısı komünist TUDEH partisini yasadışı sayarak yöneticilerini öldürtmüş ve böylece İran'ın tıpkı ABD'nin istediği gibi ***Sovyetlere karşı*** olduğunu göstermiştir. ABD de İran-Irak savaşında Humeyni'ye gizlice silah satarak (İrangate Olayı) el altından Humeyni'ye yardım etmiştir. 1994 yılında İran Cumhurbaşkanı Haşimi Rafsancani, ABD-İran ilişkilerini şöyle tanımlıyordu:

Rafsancani: 'İslamı uygulayamadık'

DIŞ HABERLER SERVİSİ

İRAN Cumhurbaşkanı **Haşimi Rafsancani**, "İran'ın İslam ve şeriat düzenini tam olarak uygulamaya koyamadığını" itiraf etti. **Rafsancani**, dinin düzenlediği İslam toplumunda konuyla ilgili bir soruyu cevaplarken şunları söyledi: "İlkelerimizin tam olarak uygulanmasının uzun zaman alacağına inanıyoruz. İslam tüm alt kanallarıyla uygulandığında sorunlar çözülür. Örneğin, İslam ahlakına tam uygun davranılırsa polis adaleti sağlanır. Öte yandan, evlilik dışı çocuklar, tek annelik gibi İslam toplumlarında görülen problemler İslam'da yok. İslam tek yanlı değerlendirilmemelidir."

AA'nın haberine göre, **Rafsancani**, devrim ihracıyla ilgili, ülkesinin bir örnek olarak başka ülkelerdeki İslamcı hareketleri etkilediğini, ancak "devrim ihracı gibi bir politikasının olmadığını" iddia etti. Ülkesinin hiçbir zaman ABD ile ticari ilişkiler dışında temasa girmeyi düşünmediğini söyleyen **Rafsancani**, "Örneğin askeri donanımımızın önemli bir bölümü hala ABD menşeli. Sivil sanayide de ABD teknolojisi kullanıyoruz. Ticari ilişkiler kesilerek bunların çöpe atılmasını" dedi.

Ülkem hiçbir zaman ABD ile ticari ilişkileri kesmeyi düşünmedi. Örneğin **askeri donanımımızın önemli bir bölümü hala ABD malı.** Sivil sanayide de **ABD teknolojisi** kullanıyoruz. ABD ile ticari ilişkileri keserek bunları çöpe mi atalım?..[323]

Haşimi Rafsancani

1995 yılında ise İran Dışişleri Bakanı Ali Ekber Velayeti İtalyan Panaroma dergisine demeç vererek Batıyla ilişkilerin kendileri için çok önemli olduğunu vurguluyordu:

İran, Batı dünyasıyla yeniden dirsek temasına geçti. İran Dışişleri bakanı Ali Ekber Velayeti, İtalya'da yayımlanan Panaroma dergisine verdiği demeçte, Batı'yla yakın ilişkiler kurmak istediğini bildirirken,.. **ülkesinin Batı teknolojisi ve bilgisine ihtiyacı olduğunu, bunun İran'ın gelişmesi açısından büyük önem taşıdığını** kaydetti. [324]

Ali Ekber Velayeti

Burada durup şunu soralım:

İran Türkiye'nin bilimgüder (laik) yönetimden ayrılıp bir din devletine dönüşmesini istiyor olsa bile, ABD sanki bundan başka bir şey mi istiyor?

İran'da halk ellerinde Merve Kavakçı'nın türbanlı fotoğrafıyla yürüyüşler yapıp Türkiye'yi suçluyor da, Amerika ne yapıyor? Amerika da Merve Kavakçı'nın koruyuculuğunu yapmakta değil midir?

İran, Türkiye'ye İslam Devrimi ihraç etmeye çalışmakla suçlandı hep. İyi güzel ama Amerika 60 yıldır Türkiye'yi İslam Devleti'ne dönüştürmeye çalışmıyor mu?

Amerika yeryüzünde dinle oynayan en büyük güçtür.

Suudi Amerika da

Türkiye'deki Siyasal-İslamcılığı

ve etnik bölücülüğü kışkırtıyor

Amerika'nın kuklası durumunda bulunan Suudi Arabistan'da yönetime yakınlığıyla bilinen El-Riyad gazetesi, 22.4.1996 günlü sayısında, Türkiye'ye karşı Siyasal-İslamcılık ve etnik bölücülük kartlarını oynayacaklarını vurgulayarak, şöyle diyordu:

> Türkiye'ye karşı ister Kürtlerle iç savaşa benzer durum, ister içindeki İslami güçlerin harekete geçirilmesi olsun, ortaya sürülecek kart çoktur. [325]

Bu sözler, Türkiye'nin İsrail ile yakınlaştığı günlerde söylenmiştir.

Görüleceği üzere, bırakalım Batılı emperyalist devletleri, kendileri ABD'nin yarı-sömürgesi durumunda bulunan ve kralları ABD kuklası olan Suudiler dahi şu ya da bu nedenle gerek duydukları an, Türkiye'ye karşı Siyasal-İslamcılık ve etnik bölücülük kartlarını oynamaktan söz etmektedir. İran da geçmişte Türkiye'ye karşı Siyasal-İslam'ı ve etnik bölücülüğü koz olarak kullanmaktaydı. İçimizdeki Siyasal-İslamcılığın ve etnik bölücülüğün kimi Doğu'da kimi Batı'da pek çok devletçe dışa-

rıdan kışkırtıldığı çok açıktır ve hangi devletlerce, hangi dönemlerde, niçin ve ne biçimde beslendikleri başlı başına araştırma konusu olarak önümüzde durmaktadır.

Milli Güvenlik Kurulu'nun 28 Şubat 1997 günlü kararlarında Türkiye'de Siyasal İslamcılığı kışkırtan yabancı ülke olarak **yalnızca İran'ın adının anılması,** başka ülkelerin bu konudaki etkinliklerinin Kurul üyelerince bilinmiyor olduğunu göstermez. O günün koşullarında yalnızca İran'ın adının anılmasını uygun bulunmuş oldukları anlaşılmaktadır. Genelkurmay Başkanlığı, Siyasal İslamcılığın en ince ayrıntısına varıncaya dek tüm oluşum ve gelişimini gözler önüne seren çok ayrıntılı çalışmalar yapmıştır. Bu çalışmalar kitabımızın ekler bölümünde yer alıyor.

Sonuç Olarak

Panislamist Siyasal-İslamcılık, ABD'nin başını çektiği sömürgen Batı yayılmacılığının etnik bölücülükle birlikte Türkiye Cumhuriyeti devletini ulusçu bilimgüder (laik) çizgiden uzaklaştırıp daha kolay sömürebilmek amacıyla kullandığı bir silahtır. Batılı yayılmacı sömürgen (emperyalist) devletler, kendi sömürülerini kısıtlayan ulusçu bilimgüder (laik) yönetimleri dine yönlendirerek bilimden uzaklaştırıp geri bıraktırmak ve böylelikle onları sonsuza dek kendi ürettikleri bilimsel bilgilere ve teknolojiye bağımlı kılmak istemektedirler. Uluslararası dev güçler, yeryüzündeki üstün konumlarını sürdürebilmek için, sömürü alanlarındaki ülkeleri en azından kendilerinden bir basamak aşağıda tutmak zorundadırlar ve onları bilimsel geriliğe itmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. *Bugün yeryüzünde din kurallarına göre yönetilen hiç bir ülke yoktur ki bilimde ileri gidebilmiş olsun.* Bu gerçeği en iyi kendi üstünlüklerini devleti dinden ayırmakla sağlamış olan uluslararası dev güçler bilmektedir. Türkiye'nin 1923'te dingüder yönetim biçimini terk ederek bilimgüder (laik) ulusçu bir yönetim biçimine geçmesi, uluslararası dev güçlerin sömürüsünü kısıtlayıcı bir durum yarattığı için onları kaygılandırmıştır. Türkiye'yi bilimden uzaklaştırıp yeniden dingüder bir ülkeye dönüştürmedikçe ilerlemesine ve

bağımsızlaşmasına engel olamayacaklarını bilen Batılı sömürgenler, Türkiye'deki gerici güçleri dışarıdan besleyerek yönetime getirmeyi kendi sömürü çıkarlarının gereği saymışlar ve her dönemde Siyasal İslamcılarla işbirliği yapmışlardır. Türkiye Cumhuriyeti devleti, 1945'e dek Siyasal-İslamcılık ve etnik bölücükle savaşımda ödünsüz davranmış, 1945'te, 2. Dünya Savaşı'nın bitimiyle ortaya çıkan yeni güçler dengesinde ya savaştan çok güçlü çıkan ve yayılmacı bir çizgi izleyen Sovyetler Birliği'nin uydusu olmak ya da Amerika'nın güdümüne girmek gibi bir ikilemle karşı karşıya kalmıştır. Sovyetlerin toprak ve üs istemlerine direnebilmek amacıyla Amerika'yla işbirliğini yeğleyen Türkiye Cumhuriyeti devleti, o gün bugündür Amerikan güdümlü Siyasal-İslamcılığın pençesinde kıvranmaktadır. Amerika Sovyetler Birliği gibi ortaklaşa toplumcu (sosyalist) düzenleri de, Türkiye Cumhuriyeti gibi ulusçu bilimgüder düzenleri de, kendi sömürü ağını daraltan, sömürüsünü kısıtlayan düzenler oldukları için yıkmaya ve yerlerine sömürü ağını daraltmayan, sömürüsünü kısıtlamayan düzenler kurulmasına çalışmıştır. 1945'te Sovyet yayılmasına karşı kendi güdümüne aldığı Türkiye'yi ilk günden başlayarak ulusçu çizgiden koparıp dinci bir yönetime sürüklemesi, Türkiye ulusçu çizgide kaldığı sürece onu dilediği ölçüde sömüremeyeceği içindir; yoksa Sovyet yayılmasını durdurabilmek için değil. Soğuk Savaş bittikten sonra ABD, Türkiye'yi dinci yönetime sürükleme çabalarını bırakmış değildir ve bırakmayacaktır. 1989'un son aylarında eski Sovyetler Birliği'nin dağılmaya başlamasıyla 1990'ın ilk aylarında uluslararası çıkar çatışmalarının birden alevlenmesi, İslam'ı kendi yayılmacı amaçları doğrultusunda bir araç olarak kullanmak isteyen ABD'nin, Türkiye'yi bir din devletine dönüştürerek ipleri kendi elinde olacak bir Dünya İslam Birliği örgütleme çabalarına ivedilik kazandırmış; Türkiye'de Siyasal-İslamcılık 1989'un son aylarından başlayarak ABD isterleri doğrultusunda ve ABD'nin kışkırtmasıyla gemi azıya almıştır. 1990-1995 arası Türkiye'yi kendi güdümünde yayılmacı bir din devletine dönüştürmek için *her yolu* evet *her yolu* var gücüyle deneyen ABD, her istediğini yerine getiren *stratejik* işbirlikçisi

Turgut Özal'ın Nisan 1993'te ölmesinden sonra, bütün umutlarını bu kez Refah Partisi'ne bağlamış; gel-gelelim 1995 yılında Türk Silahlı Kuvvetleri'nin komuta kademelerinde olağan devir teslim sonucu gerçekleşen görev değişiminden sonra, ABD'nin Türkiye'yi *RP çizgisinde bir askeri yönetimle çabucak din devletine dönüştürme* çabaları suya düşmüş; o andan sonra tüm olanaklarını Refah Partisi'nin oy yoluyla yönetime gelmesi için kullanan ABD, işbirliği yaptığı Refah Partisi oy yoluyla yönetime geldikten sonra, Türkiye'yi hızla 1945'ten bu yana oturtmaya çalıştığı Panislamist yörüngeye sürüklemiş; ancak burnuna dayanan 28 Şubat 1997 MGK kararlarıyla -tıpkı geçmişte 27 Mayıs 1960'ta olduğu gibi- bir kez daha Atatürkçülük engeline toslamıştır. Türkiye'nin ABD güdümünde 1990'dan başlayarak hızla din devletine, Hilafet düzenine ve Panislamizme sürüklendiği 1995'te Türk Silahlı Kuvvetleri'nde gerçekleşen olağan komuta değişikliği, en önemli meyvesini MGK'nın Türkiye'yi yuvarlandığı Siyasal-İslam uçurumundan kurtaran 28 Şubat 1997 kararlarıyla vermiştir. 1990-1995 döneminde Türkiye'nin ABD güdümünde nasıl bir Siyasal-İslamcılık çıkmazına girmekte olduğu hangi ölçüde kavranabilirse, 28 Şubat 1997 kararlarının anlamı, önemi ve değeri de işte o ölçüde anlaşılabilecektir.Ülkemizde, özellikle 12 Eylül'den sonra çığ gibi büyüyen ve devlet içinde devlet durumuna gelen dinsel gericiliğe karşı, seçilmiş ya da atanmış kamu görevlilerinin 28 Şubat 1997'ye dek üzerlerine düşen önleme görevlerini yerine getirdikleri söylenemeyeceği gibi; çoğu aydınımızın bu akıma karşı ellerinden geleni yaptıklarını söyleyebilmemiz de çok güçtür. Aydınlarımızın bir kesimi, Özerk Sanat Konseyi Girişim Kurulu, Sivil Toplum Kuruluşları Birliği Girişim Kurulu, Atatürkçü Düşünce Dernekleri, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği, vb. gibi örgütlenmelere giderek, gemi azıya alan gericiliğe karşı, uygar, düzeyli, örgütlü bir tepki geliştirmiş, toplumsal uyarı görevini yerine getirmektedir.[326] Ancak kimi aydınlarımız gözlerinin önünde tabana yayılarak devleti ele geçirecek denli güçlenen gerici akım karşısında: "Nasıl olsa ordu Atatürkçüdür, Atatürk ilkelerinin bekçisidir, gericilik çok güçlenecek olursa Atatürkçü

ordu kılıcını kınından sıyırır ve kışlasından çıkıp bunları güç kullanarak bastırır!" biçiminde düşünmüştür. Kendilerini solcu, sosyalist, ilerici ya da devrimci olarak tanımlayan aydınlarımızın bir bölümüyse: "Biz bugünkü devlet düzenini beğenmiyoruz, bunu yıkıp daha ileri bir toplumsal düzen kurmak istiyoruz. Öyleyse bugünkü düzeni yıkmaya çalışan tüm kesimlerle birlik olup önce el birliğiyle bu düzeni yıkmalıyız. Eh, aşırı dinciler de bu düzeni yıkmaya çalıştıklarına göre, şimdilik onlarla da işbirliği yapmalıyız. Biz ancak bu düzeni aşırı dincilerle elele verip yıktıktan sonradır ki, onlarla eylem birliğini bozar ve gericilerle ancak bugünkü devleti yıktıktan sonra savaşmaya başlarız" biçiminde düşünerek, din ağalarıyla işbirliğine girmiştir. 1935-1943 yılları arasında Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi'nde genel sekreterlik görevini yürüten Georgi Dimitrov'un "düşmanımın düşmanı benim dostumdur" biçminde özetlenebilecek ünlü Faşizme Karşı Birleşik Cephe kuramını örnek alan bu solcu aydınlarımız, geçmişte İran'da Şah'ı devirmek üzere gerici Humeyni ile işbirliği yapan İran Komünist Partisi TUDEH'in yolundan yürümektedir. Şah'ı el ele verip birlikte devirdikten sonra TUDEH'çi komünistlerin gerici Humeyniciler tarafından nasıl yenilip kıyıma uğratıldığını gözardı eden bu kesim, İran'daki komünist + gerici işbirliğinin bir benzerini Türkiye'de gerçekleştirmiş ve din ağalarıyla birlik olmuş durumdadır. Kendilerini solcu, ilerici olarak tanıtan aydınlarımızın gericilerle işbirliğini yadsıyan bir kesimiyse, gerici dalgaya karşı savaşımda, Marksist ilkelere kökten aykırı, anarşist bir tutum izleyerek, dinsel gericiliğin ancak Tanrı"ya, dine ve peygambere öfkeli aşağılamalar yağdırmakla alt edilebileceğini düşünmüş ve böyle davranmışlardır. Siyasal-İslamcılıkla savaşımda doğru yöntem konusu, Genelkurmay Başkanlığı emriyle dönemin Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral Çevik Bir tarafından saptanan *Batı Harekat Konsepti*'nde ele alınmış ve laik aydınlarımızın, laik basın-yayınımızın Siyasal-İslamcılığa karşı yanlış tutumlarına ilişkin şu saptamalar yapılmıştır:

Fikir ve düşünce yapısı olarak gericiliğe şiddetle karşı olan ancak **ilmi yetersizlik** ve **yol yöntem bilmeme** nedenleriyle tepkisini gösteremeyen veya **yanlış yöntemlerle** hareket ederek **fayda sağlamak yerine irticanın daha fazla değer kazanmasına sebep olan kişi, kurum ve kuruluş temsilcileri ile basın ve yayın mensupları aydınlatılmalı** ve yönlendirilmelidir.(...) Gericiliğe karşı **din aleyhtarı propagandalar yapmak, duygusal ve aşırı sert tepkiler vermek ve şov yapmakla bir yere varılamayacağı** kesin olarak bilinmeli, bu yanlış metodların **gericileri kahramanlaştırmaktan ve sanki İslamiyetin temsilcisi onlarmış havasına sokmaktan** başka işe yaramayacağı, tüm Atatürkçü kesime, özellikle Türk Silahlı Kuvvetleri personeline çok iyi anlatılmalıdır.(...) Basın ve yayın organları ile laik Türkiye Cumhuriyeti'nin yetiştirdiği mümtaz bilim ve din adamlarının yönlendirilmeleri ve yüreklendirilmeleri halinde mücadeleye çok büyük fayda sağlayacakları ve **irticacıları kendi silahlarıyla vuracakları** değerlendirilmektedir. (...) Ülkenin sürüklendiği karanlığı gören **laik kesim, Türk Silahlı Kuvvetlerinin varlığından ve bir gün mutlaka bu gidişata dur diyeceğinden emin olmanın rahatlığı ve uyuşukluğu** içindedirler. (...) **irtica ile mücadeleyi Türk Silahlı Kuvvetlerine ihale eden** bu laik kesime de toplumsal görevlerini yerine getirmeleri ve **Türk Silahlı Kuvvetlerini siyasi polemiklerin içine çekmenin sakıncaları** hatırlatılmalıdır.(...) **Türk aydınının halktan kopukluğuna karşılık dinî elitinin halka yakınlığı da İslami Hareketin güç kazanmasında önemli bir etkendir.** (...) Bu konuda basiretli davranması gereken bir diğer kurum ise **medya**dır. (...) **İslami hareketin oyun alanı içinde** sürdürülen ve hukuk devletinde yaşanıldığını neredeyse unutturacak boyuta gelen fikir tartışmalarında, Türk halkı çoğu halde tarikatçılarla şeriatçıların görüşleri arasında bir tercih yapmaya itilmektedir. **Laikliği savunan aydınların İslamiyet konusundaki bilgisizlikleri** ise hemen **her programda irticacıların tartışmadan zaferle ayrılmalarına** yol açmaktadır.[327]

Genelkurmay'ın *Batı Harekat Konsepti*'nde yer alan bu saptamalar ve aydınlarımıza yönelik uyarılar gerçekten çok önemlidir. "İrticayla mücadeleyi Türk Silahlı Kuvvetlere ihale

eden bir takım laik aydınlar" gerçekten de vardır. Dahası bunların bir bölümü orduyu Siyasal-İslamcılığa karşı darbe yapmaya kışkırtıcı ve bu amaçla yobazları ayaklandırmaya yönelik bir takım eylemlere bile kalkışmışlardır. Siyasal-İslamcılığı etnik bölücülükle birlikte başdüşman olarak görmek, onunla savaşımı kazanmak için kuşkusuz yeterli değildir. MGK'nın 28 Şubat 1997 kararları, Siyasal-İslamcılıkla savaşımda ileriye doğru atılmış çok önemli bir adım olmakla birlikte, aradan iki yılı aşkın bir süre geçmesine karşın Siyasal-İslamcılık, etnik bölücülükle birlikte ülkenin önemli bir sorunu olma özelliğini korumaktadır. 1945'ten bu yana 54 yıldır ABD önderliğindeki Batılı ülkelerce semirtilen bir akımın önünü almak kuşkusuz kolay olmayacaktır. Siyasal-İslamcılığın kökenlerine, oluşum koşullarına inilmeksizin ve *dış bağlantıları çok iyi saptanmaksızın* onu anlamanın da önlemenin de olanağı yoktur. Bugün, çeşitli düşünsel eğilimlere, çeşitli düşün-gülere, ideolojilere bağlanmış olan aydınlarımızın her bir kesimi, Siyasal-İslamcılığın karşısında kendi düşünsel çizgisine uygun bir davranış sergilediği kanısındadır. Gelgelelim, görülen o ki, bugüne dek verilen karşılıklar Siyasal-İslamcılığın yayılmasını, güçlenmesini durdurabilmiş, geriletebilmiş ve onu etkisizleştirebilmiş olmak şöyle dursun, tersine her geçen gün Siyasal-İslamcılık biraz daha yayılmakta, biraz daha güçlenmekte, biraz daha palazlanmakta ve devleti tümüyle ele geçirme yolunda var gücüyle çalışmaktadır. Demek ki, Siyasal-İslamcılığa karşı takınılan tutumlarda bir takım yanlışlıklar yapılmaktadır. İşte elinizdeki çalışma, bu saptamadan yola çıkarak Siyasal-İslamcılığı yeni baştan ve daha doğru bir biçimde çözümleyebilmek ve böylelikle ona karşı daha doğru bir savaşım çizgisi belirleyebilmek gereksiniminden doğmuştur.

Bir insanın Tanrı'ya inanması, inancının gereği olarak Tanrı'ya saygı duruşunda bulunması (namaz), yılın belli günlerinde oruç tutması, gelirinden belli bir bölümünü yoksullara ve düşkünlere vermesi (fitre, zekat), üstesinden gelemediği güçlüklerle karşılaştığında Tanrı'dan yardım dilemesi (dua), başka-

larının sevişme güdülerini kışkırtmamak amacıyla etinin çekici bölümlerini örtmesi (bir siyasi gösteri aracına dönüştürülen *Şule Baş Türban* ya da Kur'an'ın kötücül biçimde yorumlanmasıyla aşırıya vardırılmış *tesettür* değil, cinsel isteği kışkırtıcı yerlerin örtülmesi), yalan söylemekten, çalmaktan, yaralamaktan, öldürmekten, yalancı tanıklıktan, eşini aldatmaktan, bile bile kötülük etmekten Tanrı yargısını düşünerek çekinmesi, öldükten sonra diriltileceğine ve yeryüzünde yaptıklarından dolayı Tanrı katında sorumlu olacağına, yargılanacağına inanarak yaşaması "irtica" mıdır?.. Kuşkusuz irtica, dinsel gericilik, din ağalığı, din sömürgenliği, Siyasal-İslamcılık deyimleriyle kınadıklarımız bunlar değildir. Bunları bireyin inançsal erdem alanı olarak dokunulmaz görmek gerekir. Öyle ki, inanç ve tapım özgürlüğü yeryüzünün tüm bilimgüder (laik) yasalarında bireyin dokunulmaz yetkeleri arasında sayılmıştır.

Siyasal-İslamcılık ya da İrtica; bir toplumun içinde bulunduğu uygarlık düzeyini, toplumsal örgütlenme düzeyini ve yönetim biçimini, dinsel bir takım gerekçeler öne sürerek daha geri bir aşamaya döndürmeye yönelik düşünce ve eylemlere verdiğimiz bir addır.

Türkiye'de Siyasal-İslamcılığın başta ABD olmak üzere yayılmacı sömürgen Batılı ülkelerce beslendiği, korunduğu, kışkırtıldığı açıktır. Siyasal-İslamcılıkla savaş, emperyalizmle savaştır ve böyle olduğu içindir ki emperyalistlerle savaşımda uygulanacak tüm yöntemler, Siyasal-İslamcılıkla savaşım için de geçerlidir. Emperyalistler arası çelişkileri derinleştirip bunlardan yararlanmayı bilmeksizin Siyasal-İslamcılıkla savaşımda başarı kazanmanın olanağı yoktur. Kimi yazarlar, ABD ile Avrupa emperyalistleri arasında hiç bir çelişki yokmuş gibi yorumlar yapmaktadırlar. Örneğin Şükrü Elekdağ, şöyle demektedir:

Dünyaya bakış

ŞÜKRÜ ELEKDAĞ

Pax Americana

Moskova'da yayımlanan Kommersant gazetesi, NATO'nun Washington zirvesinde onaylanan yeni stratejisinin, "tüm dünyayı ABD'nin askeri müdahale ve nüfuz alanı haline getirdiğini" ve "NATO'ya BM Güvenlik Konseyi'nin onayını almadan askeri harekat yetkisini verdiğini"

Pax Amerikana

Moskova'da yayımlanan Kommersant gazetesi, NATO'nun Washington zirvesinde onaylanan yeni stratejisinin "tüm dünyayı ABD'in askeri müdahele ve nüfuz alanı haline getirdiğini" ve "NATO'ya BM Güvenlik Konseyi'nin onayını almadan askeri harekat yetkisini verdiğini" belirttikten sonra bir "tevekkül" havası içinde **Alman Dışişleri Bakanı Fischer**'in şu sözlerini kaydediyor (27.04.1999):

"Amerika, etrafında büyüklü küçüklü bir çok uydu devletin değişik yörüngelerde döndüğü bir güneşe benziyor."

(...) Zirvenin en çarpıcı yönü, Berlin duvarının yıkılmasından bu yana, dünya stratajik dengelerinin uğradığı depremsel değişimi ortaya koymasıydı. Nitekim zirveye 19 NATO ülkesi temsilcileriyle birlikte, NATO'nun kendileriyle siyasi ve güvenlik işbirliği düzenlemeleri yapmış olduğu, Avrupa'dan Çin sınırına kadar uzanan muazzam coğrafyada yerleşik eski Varşova Paktı üyeleri ile SSCB'den kopan yeni bağımsız devletleri de kapsayan 23 "Avrupa-Atlantik Ortaklık Konseyi" (AAOK) üyesinin devlet başkanları da katıldı.

Bu fevkalade etkileyici tablo, geleceğin **"Amerika-Avrasya güvenlik mimarisi"**nin hayata geçirilmesinin hayalden ibaret olmadığını yansıtıyordu.

> (...) NATO'nun (yeni) harekat alanları, strateji belgesinde **"Avrupa-Atlantik bölgeleri"** olarak gösteriliyor. (...) Bu **muğlak** durum, **Fransa ile Almanya**'nın, askeri harekatın BM Güvenlik Konseyi kontrolü altında yürütülmesi görüşünü savunmalarına yol açmış, buna karşın ABD de ittifakı BM ipoteği altına koymak istememişti. **Sonuçta ABD'nin isteği oldu.** (...) 21. Asıra damgasını vuracak olgu nedir?" derseniz, şu anda herşey, bunun **"Pax Amerikana"** olacağına işaret ediyor...[328]

Gerçekten de ABD, Sovyetler'in dağılmasıyla birlikte tüm ülkeleri kendi çıkarları doğrultusunda güdümleyen ve hepsine sözünü geçiren biricik güç olarak ortaya çıkmış görünmektedir. Özellikle ABD ve Avrupa Birliği ülkeleri arasında sanki hiç bir konuda hiç bir görüş ayrılığı yokmuş ve bunlar ABD'nin komutasında tek bir amaca doğru birlikte yürürlermiş gibi bir izlenim vardır. Ancak bu yanıltıcı bir izlenimdir. Evet Ortadoğu'da bir Kürt devletini kurulmasını ve Türkiye'nin bölünmesini hem ABD, hem de Avrupa Birliği ülkeleri istemektedir, ABD ve onun işbirlikçisi İngiltere bu uğurda çalıştığı gibi, Almanya ve Fransa da bu doğrultuda çalışmaktadır. Ancak kurulması için çalıştıkları Kürt devletini ABD kendi çıkarları doğrultusunda kendi sömürü alanına sokmak isterken, Almanya ve Fransa gibi AB ülkeleri ise kendi çıkarlarına uygun biçimde ABD'nin sömürü alanından çıkarıp kendi sömürü alanlarına sokmak çabasındadır. Kurulacak bir Kürt devletini ABD Avrupa'ya kaptırmak istemeyeceği gibi Avrupa da ABD'ye kaptırmak istememekte ve bu noktada çatışmaktadırlar. Yine bunun gibi, Türkiye'nin din devletine dönüşüp İslam Birliği'ne yönelmesini hem ABD, hem AB istemektedir. Gelgelelim din devletine dönmüş ve İslam Birliği'nin önderi olmuş bir Türkiye'yi ABD kendi çıkarları doğrultusunda AB ve Rusya'ya karşı, AB ise kendi çıkarları doğrultusunda ABD'ye karşı kullanmayı düşlemekte ve işte bu noktada çatışmaktadırlar. Kuzunun yenilmesi konusunda tüm Kurtlar görüş birliği içerisindedirler; ancak her bir Kurt onu tek başına kendisi yemek isteyince kuzuyu bırakıp birbirlerini yemeye koyulacaklardır. Kurt-kuzu

diyalektiğini çok iyi kavramış bulunan Atatürk'ün Kurtuluş Savaşı'nda emperyalistler arası çelişkilerden nasıl ustaca yararlandığına çok iyi bakılmalı, Siyasal-İslamcılıkla ve etnik bölücülükle başa çıkabilmek için Kurtuluş Savaşımız'dan dersler çıkartılmalıdır.

YEDİNCİ BÖLÜM

AYDIN SORUMLULUĞU ve DİN ÜZERİNE

[Bu makale, tarafımdan 1990 yılında yazılmış ve bu kitaba alınırken güncellenmiştir- C.Ö.]

"Engels, parti programına dine savaş açmak anlamında açık bir tanrıtanımazlık bildirisi konmasına karşı çıktı; Blanquii'ci Communardların dine karşı gürültülü savaş açmalarını bir aptallık örneği saydı ve böyle bir savaşın dine ilgiyi canlandırmak için en iyi yol olduğunu; dine savaş açmanın anarşist bir tutum olduğunu söyledi. Dine karşı savaş açmak, der Engels, Bismârk'ı aratmamak, yani Bismark'ın rahiplere karşı savaş deliliğini yinelemektir. "Kahrolsun din, yaşasın tanrıtanımazlık," diyenlere, Marks: "bu doğru değil, bu sığ bir görüş" der... Dinsel önyargılarla savaşırken son derece dikkatli olmalıyız; kinileri dinsel duyguları inciterek bu savaşımda çok zarara yol açıyorlar. Savaşımı aşırı sertleştirmekle yalnızca halkın öfkesini uyandırabiliriz; böyle savaşım yöntemleri, halkın mezheplere bölünmesinin sürmesine vesile olur... İnananların dinsel duygularını incitmekten kaçınmaya dikkat etmek gerekir; çünkü bu yalnızca dinsel bağnazlığın artmasına yarar..."

V. İ. LENİN

Yukarıda sözlerinden alıntılar aktardığımız Lenin, bir tanrıtanımazdı kuşkusuz. Gelgelelim o bile dine karşı gürültülü bir savaş açarak halkın dinsel duygularını incitici bir tutuma girmenin, toplumda dinsel bağnazlığı artıracağı kanısındaydı. Gericilikle, yobazlıkla, bağnazlıkla savaş, öyle üç beş aydının bir kaç kitap bir kaç köşeyazısı yayımlamasıyla kazanılıverecek türden kısa süreli küçük bir savaş olmadığı gibi, kuru gürültülerle, gösterilerle, sloganlarla, yürüyüşlerle kazanılabilecek bir savaş da değildir.

Çünkü halkın gerici önyargıları binlerce yıldır beyinlere kazınan hurafelerle oluşmuştur; bunların bilimle, düşünle kısa sürede giderilmesi olanaklı değildir. Türkiye'de gericilikle, tutuculukla, yobazlıkla, bağnazlıkla savaş, en az bir yüz yıl süre-

cek uzun soluklu bir aydınlanma devrimi olarak kavranmalı ve Avrupa'nın aydınlanma deneyiminden dersler alınarak yürütülmelidir. Avrupa'nın geçmişinde, Marks ve Engels'e gelinceye dek, batılı aydınlar, "altyapısal, geçimsel sorunların çözülmesiyle; üstyapısal, inançsal sorunların da kendiliğinden çözülüvereceği" yanılgısına saplanmamış; kendi toplumlarının gündelik yaşamlarını biçimlendiren dinsel kökenli inançlara ve bu inançlara kaynaklık eden kutsal yazılara ilgisiz kalmamış, sırtını dönmemiş; yığınların dinsel inançlarının aydın olmayanlarca karartılmasına göz yummamıştır. Avrupa'da, Marks ve Engels'e gelinceye dek, gerek düşünürlerin düşünsel yapıtları ve kurdukları düşünsel dizgeler, gerekse verdikleri sanatsal yapıtlar, hep Tanrı konusuna odaklanmıştır.

Batının söz konusu ettiğimiz yüzlerce yıllık uzun geçmişinde, dinselliği ve Tanrı'yı konu edinmeyen batılı aydın ya da sanatçı hemen hemen yok gibidir. Nietzsche ve çağdaşlarının -ki Marks ve Engels de onun çağdaşıydılar- "Tanrı öldü!" yanılsamasına saplanmasından önceki yüzyıllarda, hemen hemen bütün batılı aydınların Tanrı ve din üstüne düşünmeleri ve bu konuda ürettikleri aydınlık düşünceleri toplumla paylaşmaları sonucu, yığınların inançsal biçimlenmesi, doğru usyürütme becerisinden yoksun çıkarcı, saptırıcı, karanlık kimselerin yetkesine terkedilmemiştir.

Tanrı ve din konularının, Avrupa'nın en saygın ve yetkin aydınlarınca, en üst düzeyde ele alınıp işlenmesi yoluyla, batıda yığınlar dinağalarının karanlık yolundan çıkıp, inançsal konularda kendi aydınlarının bilimsel din yorumları doğrultusunda yürüyebilme olanağı bulmuş; süreç içerisinde, batıdaki koyu dinsel bağnazlık, yerini bilimsel aydınlanmaya bırakabilmiştir. Batının şimdisi, batının geçmişinin bir ürünüdür. Bizim şimdimiz de, bizim geçmişimizin bir ürünüdür. Bizim toplumumuzun kültürel geçmişinde, aydınların çoğu, yığınların gündelik yaşamını, düşünce yapısını biçimlendirmede en çok etkisi olan dinsel kökenli inançlar ve bu inançlara kaynak gösterilen Kur'an üzerinde düşünmek, düşünce üretmek ve hurafe-

lere inandırılmış bulunan yığınlara Kur'an'ı gerçek niteliğiyle aktarmak sanki kendi sorumluluk alanlarına girmezmiş gibi davranmış ve böylece bilisiz yığınların Tanrı ve din konusunda bilgilendirilmesi işini, dinağalarına, çıkarcı dinsaptırıcılara, doğru usyürütme, doğru düşünme yetkinliğinden uzak, aydınolmayan karanlık kimselerin eline terketmiştir. Aydınlarımızın büyük bir çoğunluğu "bu konulara girmek istememiş" lerdir.

İmamlar, kadılar, şeyhülislamlar, müftüler, vb. gibi din görevlilerinin din konulu yapıtları ve bu kişiler içerisinden aydın olanların çıkıp çıkmadığı, bu yazının konusu değildir. Din, bunların geçim aracıdır; bunlar işleri gereği, geçim araçları din olduğu için, ister istemez Tanrı ve din konusunda ürünler vermişlerdir. Bunların içerisinde -sayıları çok az da olsa- dine bilimsel bir bakışla eğilip toplumu karanlık gerici din yorumlarına karşı uyaranlar çıkmıştır.

Bu yazıda sözü edilen, kendileri papaz, haham, vb. gibi birer din görevlisi olmamalarına karşın, yığınların dinsel inançları üzerinde papazlardan, hahamlardan daha çok etkili olmuş olan batılı aydınların, sanatçıların, düşünürlerin din alanında neler yaptıkları; ve buna karşılık, bizim aydın, sanatçı ve düşünürlerimizin din konusunda neler yaptığıdır. Bizim aydınlarımızın ezici çoğunluğu, batılı aydınların tersine, Tanrı ve din konusunda önce kendileri aydınlanıp sonra bilisiz yığınları aydınlatmak yerine, bizim yığınlarımızın yaşamını biçimlendirmeye aday dahi olamayacak olan sözgelimi bir Charles Baudelaire'in dizeleri üzerinde kılı kırk yaran yorumlara girişmiş ve Baudelaire'in anlam ve önemini kavrama yetisinden yoksun saydığı bilisiz yığınlara onun önemini bir türlü kavratamama sancıyla kıvranarak; "Ah, siz Baudelaire'i bir de Fransızca'sından okuyabilseydiniz, o zaman benim Baudelaire'e neden taptığımı anlayabilirdiniz!" diye yakınmış; gelgelelim -nedense!?- bu türden aydınlarımız, içinde yaşamakta oldukları kendi toplumlarının yaşama biçimini belirlediği savlanan Kur'an'ı Arapça aslından okuyup incelemek gibi bir çabaya gerek duymadığı gibi, çevirilerinden okuyup irdelemeye dahi ge-

rek duymamış ve bilisiz yığınları Kur'an'ı yanlış anlamaktan ve hurafelerden korumak gibi bir kaygı taşımamışlardır.

Çoğu Türk aydını, yüzyıllar süren geçmişte olduğu gibi bugün de, bilisiz yığınların dinsel, inançsal saplantı ve yanılgılarını kendi ilgi alanından dışlamak biçimindeki geleneksel kemikleşmiş çizgisini sürdürmektedir. Bu da onun bir takım gülünç durumlara düşmesine yol açmaktadır. Şöyle ki: Bilindiği gibi, Umberto Eco, bizim Tanrı ve din konusuna eğilmeyi "küçültücü" bulup kendine yakıştıramayan yerli aydınımızın tapıncağı olmuş bir batılı aydındır.

Gelgelelim, bizim "din-dışlayıcı" yerli aydınımızın taptığı bu batılı aydın, hiç bir yapıtında Tanrı ve din konusunu dışlamaz; tersine, Umberto Eco, bütün yapıtlarında Tanrı ve din konusunu derinlemesine işlemektedir.

Umberto Eco, Hıristiyanlığın önemli adlarından Aquino'lu Thomas üzerine bir irdeleme yazmış, batıdaki laik sanat kültür dergileri; "Bu bir din yazısıdır, biz bunu basarsak, bizim laik niteliğimiz bozulur, götürün siz bu yazınızı dinci bir yayına bastırın" diyerek geri çevirmemişlerdir. Oysa Umberto Eco, Türk olsaydı, Türkiye'de yaşıyor olsaydı, yazısı da söz gelimi Gazali üzerine olsaydı, Türkiye'de bu yazısını bastıracak "laik" dergi bulamazdı!.. Ülkemizin çoğu "laik" aydını, Umberto Eco'nun Hristiyan papaz Thomas üzerine yazdıklarını Türkçe'ye çevirip Türkiye'deki "laik" sanat kültür dergilerinde kolayca yayımlayabilmekte; gelgelelim bu gibi Hıristiyanlığa ilişkin dinsel konulu yazıları pekala çevirip yayımlayan pek çok "laik" dergimiz, herhangi bir yerli yazarımızın konusu bizim kendi toplumumuzun dinsel inançlarının yanlış biçimlendirilmesi ve yanlış yönlendirilmesi olan yazısını basmaya o denli istekli davranmamakta; böyle yazılara burun bükmekte, İslam dinini konu alan bu tür yazıları basacak olursa kendi "laik yayın" kimliğine toz kondurmuş olacağı sabuklamasıyla irkilmektedir. Sanki Tarkovski'nin Ortodoks Hıristiyan İncil'inin "Tanrı"sı iyi de, Kur'an'ın "Tanrı"sı kötü imiş gibi!!!

Bizim laik aydınımızın ve laik yayınlarımızın çoğu, batılı laik aydınların ve batılı laik yayınların yaptığının tersini yaparak batılı gibi davrandığını sanma yanılgısı içerisindedir. Aydınlarımızın ezici çoğunluğu, öncelikle kendi toplumunun sorunsallarına odaklanarak, bu sorunsalları "doğru düşünmenin evrensel ilkeleri"yle çözümleyen düşünceler üreteceğine, şu ya da bu batılı aydının her yazdığını irdelemeksizin onaylayan okuyucuları ve okutucuları olmuş; sevdikleri, değerli buldukları ve tapındıkları şu yada bu batılı aydına ülkemizden yandaşlar kazandırmaya çabalayan bir "fan kulüp" yöneticisi gibi davranmıştır. Oysa, dünyanın neresinde olursa olsun, tüm aydınların baş görevi, öncelikle içinde yaşadıkları kendi toplumlarının sorunlarını dert edinmek, kendi yığınlarına beyinlerini bir delici matkap gibi kullanmayı, sorunların derinine inmeyi, doğru düşünmeyi öğretmek; tutarlı us yürütmeyi bir düşünsel erdem ve en üstün değer yargısı olarak toplumuna benimseten ürünler vermektir. Aydın olmak demek, içinde yaşadığı toplum için kaygı duyan, geçimsel olsun, inançsal olsun tanık olduğu bütün sorunları umursayan, önemseyen ve yaşamın her alanında sorunlara çözümler üreten kişi olmak demektir. Dünyanın bütün ülkelerinde "bu anlamda batılı" olan aydınlar vardır. Bunlar Çin'de Ukrayna'da, Avustralya'da vs. doğmuş, değişik ırklardan gelmiş olabilirler, ancak önce insandırlar ve öncelikle kendi içinde yaşadıkları toplumu, giderek tüm kişisoyunu aydınlatmak ve yanılgılardan kurtarmak sorumluluğunu derinlerinde duyanlardır. Böylesi bir sorumluluğu duyabilmenin olmazsa olmaz ön koşuluysa, başta kendisi aydınlanmış olmaktır. Öyleyse, yaşadığı topraklar üzerindeki çoğu bilisiz yığınların günlük yaşamını biçimlendiren inançlara ve bu inançların kökeni olarak gösterilen Kitap'a eğilip, onu yazıldığı dilden öğrenmeye ya da çevirisinden irdelemeye boş veren; buna karşılık bizim toplumumuza bu aşamada öğretecek her hangi bir şeyi bulunmayan -örneğin Baudelaire vb. gibi- yabancı ozanları Fransızca'sından okumakla böbürlenen birine, bırakalım doğuluyu batılıyı, "aydın" diyebilir miyiz? Aydın kişi, içinde yaşadığı toplumun bilisiz yığınlarının "inanıyoruz ve buyruk-

larına göre yaşıyoruz," dediği bir Kutsal Kitap konusunda, nasıl olur da kendi toplumundan daha bilgisiz olabilir?.. Soru: Ne yani, şimdi aydınlar işleri güçlerini bırakıp yığınlara imamlık mı edecekler? Yanıt: Voltaire, Rousseau, Kant ya da Hegel, haham mıydılar, papaz mıydılar? Yığınların hurafelerle, boşinanlarla karartılmış; iyicil olmaktan çıkartılmış; sevgi değil ürkü saçan; barışçıl değil acımasız; kıyıcı, kandökücü çarpık inançlarını, Kutsal Kitapların özünde zaten var olan kimi uygar değerleri öne çıkararak eleştirip, böylece yığınları kargaların kılavuzluğundan kurtarmak için, ille de din adamı mı olmak gerekiyor?.. Batının kültürel geçmişinde, aydınlar, Tanrı ve din üzerine yapıtlar vererek, halkı bu konularda aydınlatma görevini papazlara dahi bırakmamış; pek çok dinsel, inançsal sorunsalda, kendi papazlarını dahi aydınlatmış; dinağalarının yığınlara aşıladığı dinsel kandökücülüğe ve dinsel karanlığa karşı, kutsal kitapların özünde zaten var olan evrensel barış, evrensel sevgi ve kardeşlik özlemini, dinsel söylemin içinden vurgulayarak sürekli diri tutmuş ve çıkarları bilisiz yığınlara bu uygar ve iyicil değerleri unutturmayı gerektiren din sömürgenleriyle, düşünsel araçlar kullanarak savaşmışlardır.

Batının kültürel geçmişinde aydınlar böyle bir görev üstlenmemiş olsalardı, batının bugünkü durumu ne olurdu? Ya da bizim toplumumuzda, geçmişte Voltaire'in, Rousseau'nun, Spinoza'nın, Kant'ın, Hegel'in işlevlerini üstlenen aydınlar yaşamış olsalardı, bizim toplumumuzun bugünü acaba yine böyle mi olurdu?.. Rousseau'ya "Emile"i, Spinoza'ya "Etika"yı, Kant'a "Basit Aklın Sınırları İçerisinde Din"i, Hegel'e "Tinin Görüngübilimi"ni yazdıran sorunsallar, bizim toplumumuzun geçmişinde hiç yaşanmamış mıdır?.. Yaşanmışsa -ki yaşanmıştır, yaşanıyor- demek oluyor ki, bizim toplumumuzun geçmişinde, bizim Rousseau'muzu, bizim Spinoza'mızı, bizim Kant'ımızı ve bizim Hegel'imizi ortaya çıkaracak sorunsallar vardı, ancak aydınlarımız -o sırada 'daha önemli'(?) işler ardında seğirttikleıinden!!!- bu sorunsallara eğilemediler... Bir bahçevanın niteliği, yetiştirdiği çiçeklerden bellidir; bir ülkenin

aydınlarının niteliği de, kendi toplumunun durumundan bellidir. Bugün toplumumuzun inanç tarlalarında güller değil, dikenler bitiyorsa; barış, kardeşlik ve sevgi çiçekleri soluyor, savaş dikenleri çoğalıyorsa; iyicilliğin yerini katılık, kötülük, kıyıcılık alıyorsa; bahçevanlarımız, aydınlarımız gerçekten sorumludurlar. Batıda bahçevanlar, yani aydınlar, yüzyıllar boyunca toplumlarının inanç tarlalarında gördükleri yabanotlarını ayıklamış, o tarlalarda filizlenen güzel çiçekleriyse sulayıp korumuşlardır. Beethoven'ın 9. Senfoni'sinin, sözleri Schiller'in dizelerinden oluşan "Lied an die Freue", "Neşeye övgü" bölümünde, koro; Tanrı'nın izniyle, elçilerin yardımıyla, insanlığın iyiye, doğruya, güzele, gerçeğe ulaşacağını haykırır: Kardeş olun ey insanlar, bunu ister Tanrımız Bu dünyada her şey geçer, yalnız dost sana kalır İnsanlığa, doğruluğa göğsünü aç, korkma sen Özgür doğar insanoğlu, özgür yaşam hakkıdır. Tanrıtanımaz Lenin, bir 9. Senfoni dinletisinden sonra "İrtica hortladı!" gibi bir duyguya kapılmamış; tersine, "insanlığın geleceğine duyduğu umudun pekiştiğini" söylemiştir eşi Kurpskaya'ya... Oysa, aynı tanrıtanımaz Lenin, bir süre önce "Tanrı fikrinin hiç bir türüne olumlu bakmadığını" söylüyordu... Hegel'i hiç okumaksızın kötüleyip durmuş olan Lenin , Hegel'i okuduktan sonra: "Biz Hegel diyalektiğinin maddeci dostlarıyız!" demiştir. Gelgelelim "Tanrı fikri", bilindiği üzere, Hegel diyalektiğinin tam da göbeğinde bulunur. Carl Orff'un bizim aydınlarımız arasında pek sevilen, pek tutulan Carmina Burana'sının ana konusu da Tanrı'dır, dindir. Gelgelelim bizim tanrıtanımaz aydınlarımızın büyük bir çoğunluğu, Carmina Burana'yı kendilerinden geçerek dinlerken "İrtica hortladı!" gibi bir duyguya kapılmazlar; çünkü sözlerini (güftesini) anlamadan dinlemektedirler. Oysa batılı laik aydın, onu, sözlerini de anlayarak dinliyor ve salt içinde din ve Tanrı kavramları geçiyor diye bu yapıtı karalayıp yadsımıyor.

Yine çoğu tanrıtanımaz aydınımızın bir kaç yıldır filmlerini büyük bir beğeniyle izlediği, gişeler önünde uzun kuyruklar oluşturduğu yapıtların yaratıcısı Andrey Tarkovski de

dini bütün bir Hıristiyandır. Tarkovski, gerek yapıtlarıyla, gerek yazılarıyla, 'Hıristiyan varoluşçuluk'u savunmuş, Tanrı ve din konulu ürünler vermiştir. Batılı toplumları dinsel bağnazlık karanlığından kurtararak dinsel aydınlanmaya ve toplumsal ilerlemeye yönelten, işte sözünü ettiğimiz bu türden, Tanrı'ya düşünsel düzlemde aydınca inanan, fakat beyinleri iğdiş eden dinsel uydurmalara, hurafelere inanmayan; bilisiz yığınların Tanrı inancıyla değil onların beynini iğdiş eden hurafelerle savaşan batılı aydın ve sanatçıların, yüzyıllar boyu dinsel söylem içinden vurguladıkları evrensel barış, evrensel sevgi ve evrensel kardeşlik inancı olmuştur. Batılı aydınlar, böyle davranmakla kendi toplumlarını Tanrı ve din konusunda kargaların kılavuzluğuna terketmemiş; onu Tanrı ve din konusunda eğitmiş, bilgilendirmiş, aydınlatmış; toplumun inanç alanını yaban otlarından ayıklayarak, din duygularının çıkar çevrelerince sömürülmesinden korumuştur. Aynı emeği, bizim toplumumuzun aydınları, bizim bilisiz yığınlarımıza vermemiştir. Batılı aydın yüzyıllardır ektiklerini biçiyor; peki bizim aydınımız yığınların inanç alanlarına bugüne dek ne ekmiştir ki, ne biçsin!?.. Demek ki "irtica hortladı!" demek yerine, "Aydınımız, geçmişte aydınlatmadığı bir karanlık tarafından kuşatıldı!" dersek, daha doğru olur. Kur'an'da: "suçları kendilerini kuşatanlar!" anlamında bir tümce vardır ki bu, durumumuza upuygundur. Batıda bilisiz yığınların inanç dünyası, Rousseau'lar, Voltaire'ler, Kant'lar, Hegel'ler, Kierkegaard'lar, Beethoven'lar, Goethe'ler, Schiller'ler tarafından oya gibi dokunur, damıtılır, arıtılır ve toplumun inanç bahçesi yabanotlarından ayıklanıp karanlıktan kurtulurken; bizim toplumumuzda, bizim toplumumuzun inanç alanı, büyük çoğunluğu tutarlı düşünceler üretme yetisinden yoksun, doğru düşünmenin evrensel ilkelerinden bilgisiz, aydın olmak bir yana, kendisi aydınlatılmayı gereksinen; okuma, anlama ve usyürütme özürlüsü bir takım kişiler tarafından oluşturulmuştur ve aydınımızın ezici çoğunluğu bu ürkünç oluşuma seyirci kalmıştır. Saman alevi gibi parlayıp geçen bir takım cılız aydınlanmalar dışında, bizim toplumumuzun inanç alanı, batıda olduğu gibi bir aydınlar ilgisi ve denetimi orta-

mında, sağlıklı olarak gelişmemiş; yığınla-rın din duyguları, aydın olmayan ellerde, Kur'an'a dahi yabancı inançlarla, bilinçlere kandökücülük aşılanarak biçimlendirilmiştir. Evet: "İrtica hortladı!".. Ve şimdi (1990), bir takım aydınlarımız, panikle kaleme sarılıp "Asıl Kur'an yakıldı!" diye haykırınca, "irtica"yı yeniden gömütüne göndereceğini sanıyor. "İslam Arap dinidir, Kur'an yalnızca Araplara seslenir, bu nedenle Türkler isteseler bile Müslüman olamazlar!" deyince, Türklerin Müslümanlıktan topluca istifa edeceklerini sanıyor. Kimi yazarlarımızsa "Musa da, İsa da, Muhammed de birer çılgın, birer deliydiler. Çok tanrıcılık Tek Tanrıcılıktan ilericidir, Yaşasın Anadolu Tanrıçası Kübele!" vb. gibi yazılar yazarak irticayı mahvettiklerini sanmakta ve "laikliği" kendilerince böyle kurtarmaktadır!.. Evet: "İrtica hortladı!".. Ve şimdi (1990) basımızda bir telaş!.. Laikliği kurtarmak için mezhep ayrılıklarını vurgulamak ve mezhep birleşmelerini önlemek gerek!.. Öyleyse kapak yapalım: Aleviler Sünnilerden iyidir! Yaşasın Aleviler, kahrolsun sünniler! Kapaklar ça-ça-çarpıcı, dosyalar şaşırtıcı, söylentiler a-acaib!.. "Laik" basın yayınımız laikliği şimdi (1990) böyle koruyor... Evet: "İrtica hortladı!".. Peki ama ne diyor bu hortlak?: "Biz, 'tam laiklik'ten yanayız, laiklik tam uygulansın!" diyor. Dinağaları sanki ağız birliği etmişlercesine, "Laiklik tam uygulansın!" diyorlar. 'Garip ama gerçek', 'mizah değil aynıyle vaki'... Demek ki, bugün (1990), dinsel alanda genel görüntümüz şöyledir: Bir yanda 'Laiklik elden gidiyor!" diye kaleme sarılıp, din konusunda çam üstüne çam deviren bir kaç 'aydınlanma kahramanı'; bir yanda, laikliği kurtarmak için mezhep ayrılıklarını kaşıyan, mezheplerden kimilerini tu kaka edip, kimi mezhepleri ve toplulukları, sözgelimi kimileri Aleviliği kimileri Fethullah Gülen'ciliği "ilerici" diye ululayan "laik" basın yayın; beri yanda *'Biz tam laiklikten yanayız, laiklik tam uygulansın!'* diyen bir "irtica"!.. Zaten şarkısı bile var: "Bir başkadır benim memleketim." Sağı başka, solu başka, irticası başka, aydını başka, halkı başka, altyapısı kaval, üstyapısı Şişhane bir ülkenin irticası 'tam laik'(!) olmaz da ne olur? Peki, kimi dinağalarının "laiklik tam uygulansın" istemi nereden geliyor? Laiklik tam

uygulanınca ne olacak ki, bunlar laikliğin *tam* uygulanmasından yanalar?.. "Tam Laik"lik diyen dinağalarının istemi özcesi şu: Devlet hiç bir biçimde din alanında olup bitenlerle ilgilenmeyecek, din saptırıcılarına, dinağalarına, din sömürücülerine yönelik ne örgütsel ne düşünsel bir denetleme olmayacak; bunlar, din adına yığınları diledikleri gibi çekip çevirmekte sınırsızca özgür olacaklar; toplumu Tanrı ve din konusunda neye inandırmak isterlerse ona inandıracaklar; bilisiz yığınlara Tanrı ve din konusunda öğrettiklerinin Kitap'a uygun olup olmadığı dahi soru konusu edilemeyecek; istedikleri 'tam laiklik' ile her türlü denetim ve eleştiriden kurtulmuş olacakları için, topluma din adına, Tanrı adına, Kitap adına neler bellettikleri bilinemeyecek, eleştirilemeyecek; kimse kendilerine karışamayacak; çünkü onlar 'tam laiklik' dedikleri düzende işte bunları sağlamayı düşlemektedirler. Dikkat ediniz. Bunlar 'tam laiklik'i aydınlardan değil, devletten istiyorlar; çünkü ülkemizde aydınların pek çoğu onlara, tam da onların istedikleri gibi, hep 'tam laik'(!) davranagelmiştir. Çoğu Türk aydını bugüne dek Türk din saptırıcılarına o denli 'tam laik' davranmıştır ki, bilisiz yığınlara din adına kimlerin neler bellettiği, belletilenlerin doğru olup olmadığı, zaten umurunda olmamıştır. Bu nedenle 'tam laiklik' isteyen dinağaları, böylesi dinle ilgilenmeyi dışlayan, küçümseyen aydınlarımıza "minnet" borçludur. Bu din saptırıcıları, din ağaları, din sömürücüleri, dine karşı, Tanrı inancına karşı tutarsız savlarla saldırıp öfkeler savuran tanrıtanımaz aydınlarımızın bir bölümüne de "minnet" borçludur. Çünkü, yığınların Tanrı'ya inanmasını dahi suç sayan bu gibi saldırılar da en az 'tam laiklik'(!) denli dinağalarına yaramaktadır.

Din saptırıcılarının, din sömürücülerinin, din ağalarının işine gelmeyen tek şey, yığınlara din diye, Tanrı diye bellettiklerinin gerçekten Kitap'a uygun olup olmadığının eleştirel düşünürler, aydınlar tarafından irdelenmesi; toplumun dinsel inançlarının kendileri tarafından değil aydınlarca ekilmesi; Tanrı ve din konusunda, yığınların aydınlanmış aydınlarca aydınlatılmasıdır. Ülkemizde 'laiklik tam uygulansın' diyen

dinağaları, din derebeyleri, bununla ne demek istediklerini açıklarken, bir yandan 'devlet bizi denetleyemesin'; öte yandan, bizim toplumumuzda Voltaire, Rousseau, Kant, Hegel gibi aydınlar çıkıp da yığınların din kültürünü oluşturma, toplumun inanç dünyasını biçimlendirme işini bizim tekelimizden almaya kalkışamasın, demektedirler. Sözgelimi, Kitap'ı kendilerinden daha doğru bilen "laik" düşünceli aydınlar çıkıp da, kendilerinin Kitap'a dahi aykırı bir takım karanlık inançlar yaydıklarını ve yığınları din konusunda yanılttıklarını topluma göstermesin, istiyorlar. Aydınlarımız, inanç alanında 'İçkin Eleştiri' (İmmanent Critique) yöntemini uygulayacak olurlarsa, "fareli köyün kavalcıları" gibi etkileyici ezgilerle yığınları kendi ardlarına takıp ulusu ve ülkeyi karanlığa sürükleyen dinağalarının, "inanıyoruz" dedikleri Kitab'a başta kendilerinin uymadıkları ortaya çıkacak ve bu din sömürgenlerinin bilinçsiz yığınların gözündeki saygınlıkları yıkılacaktır. Batıda aydınların inanç alanında uyguladıkları eleştirel yöntem budur; öyle ki batıda dinsel aydınlanma inanç alanına içkin eleştiriyle yaklaşan aydınların bir başarısı olmuştur. İnsanımıza, din adına, Tanrı adına; "Eğer Tanrı'ya inandığını kanıtlamak istiyorsa, karısını ta-rikat şeyhine peşkeş çekmesi gerektiğini" ya da "Tanrı'ya inandığını kanıtlamak için öz çocuğunu Tanrı'ya kurban olarak adayıp boğazlaması gerektiğini" belleten dinsaptırıcılar dahi çıkmıştır. Bu tür tüyler ürpertici olaylar basına yansıyınca, bir takım aydınlarımız *"Gördünüz mü, işte Kur'an Müslümanlara bunları yaptırtan, kendi karısını başkalarına peşkeş çekmeyi buyuran, kendi yavrusunu bıçakla doğramasını öğütleyen bir kitaptır. Kur'an'ın Tanrı'sı kendisine inananlara neler yaptırıyor görün! Kahrolsun Kur'an! Kahrolsun Kur'an'ın Tanrı'sı! Kahrolsun Müslümanlık!"* diye avaz avaz yayınlar yaptılar. Oysa Kur'an'da böyle buyruklar yoktur ve böylesi "ateşli tanrıtanımaz" aydınlarımızın bu tür yayınlarının ülkemizde tırmanan "irtica"yı geriletici en küçük bir etkisi dahi görülmemiştir; tersine, dinağaları Kur'an'a yönelik bu gibi yayınların yalan olduğunu belgelerle kanıtlayarak bunları Kur'an'a çamur atmakla suçlandırmış ve böylelikle daha çok sayıda Müslümanı kendi etekleri altında

toplamayı başarmışlardır. Bir ilimizde bir şeyh bir müridine çocuğunu kendi elleriyle boğazlatabiliyorsa, bir başka ilimizde bir başka şeyh müridini Tanrı adıyla kandırarak karısını peşkeş çektirebiliyorsa, yığınların bilisizlik düzeyinden kimlerin nasıl yararlanabildiklerini çok iyi düşünmek ve yobazlıkla savaşımda yapılacak en küçük yanlışın yobazların işine yarayacağını çok çok iyi bilmek ve ona göre davranmak gerekmez mi? Kitap'a aykırı pek çok inancın, çıkarcı din ağalarınca bilisiz yığınların beynine kazındığı uzun yıllar geçmişse; yığınların inanç alanı aydınlarca işlenmeyip bu alan aydınlar-ca aydın olmayan çıkarcı din sömürgenlerinin işlemeşine terk edilmişse, sonuç zaten ne olabilir?.. Kendilerini 'aydınlanma kahramanı' diye ünlendiren birileri, yığınların Tanrı inancına öfkeyle saldırır ve onların inandıkları Tanrı'ya sövgüler, aşağılamalar yağdırırlarsa, sonuç zaten ne olabilir?.. Aydınlarımızın ezici çoğunluğu toplumun inanç tarlalarına kimlerin neler ektiğine yüz yıllardır boş vermişlerse, sonuç zaten ne olabilir?.. Geçmişimizde olduğu gibi bugün de 'irticaya prim vermemek' gerekçesi ardına sığınarak, toplumumuzun dinsel inançlarını aydınlık ve bilimsel düşünceyle yoğurma görevin-den kaçanlar, yarın belki de iş işten geçtikten ve ülkemizde dinağalığı düzeni kurulduktan sonra, din ve Tanrı konusuna ister istemez gireceklerdir; "lakin vakit geçmiş olacak"!... İnsanlarımız, batılı aydın Umberto Eco'nun, papaz Aquinolu Thomas için ne düşündüğünü bilsin elbette; ancak insanlarımız bundan çok, kendi aydınlarımızın - özellikle de tıpkı Rousseau, Spinoza, Kant ve Hegel gibi, tıpkı Beethoven, Goethe ve Tarkovski gibi, Tanrı'ya düşünsel düzlemde, bir felsefi varlık kategorisi olarak aydınca inanan, fakat hurafelere karşı olan bizim aydınlarımızın Tanrı ve din üstüne iyicil, usa dayanan, öze yönelik, kan dökücülükten ve kıyıcılıktan uzaklaştırıcı, doğru düşünmeye yönlendirici, aydınlatıcı düşüncelerine gereksinimi var; Tanrı inancına ve dine karşı cepheden ve üstelik yanlış bilgilere dayalı, sonunda kendilerini yalancı durumuna düşürerek gericileri güçlendirecek türden kışkırtıcı saldırılara değil...

Belge / 1

MİT
İRTİCA RAPORU
1995

Türkiye'deki anti-laik eylem ve Atatürk aleyhtarı faaliyetler

Sayın Cumhurbaşkanım,

Ülkemizde özellikle 1990 yılından itibaren ivme kazanan, anti-laik ve Atatürk aleyhtarı yoğun bir faaliyet gözlenmektedir. Nitekim, yansıda örnekleri gödülen sayısız temalarla ve çeşitli platformlarda bu iki unsura yapılan saldırılar, son dönemde sıklaşmış ve yaygınlaşmıştır.

Anılan unsurlarca, öteden beri, mevcut rejimimiz ve laik sistem dinsizlikle özdeşleştirilmekte, Atatürk de bu sistemin teorisyeni konumunda hedef alınarak çeşitli eylemler gerçekleştirilmektedir.

Daha geniş bir yaklaşımda ise, İslami bir yaşam tarzı ile ilgili istekler gündeme getirilmekte, türban, cami tatili ve okullara mescit talebi gibi konular sıklıkla istismar edilerek kitleler ajite edilmeye çalışılmaktadır.

Bu çerçevede gerçekleştirilen tüm eylem ve çatışmalar, medyada geniş bir şekilde işlenmekte ve kamuoyunda doğan tepkiler ile kamplaşma temayülü yaşatılmaktadır. Kısır bir döngü i-

çinde, bu kamplaşmaların da, karşılıklı olarak eylemleri artırdığını söylemek mümkündür. Zira Atatürk rozetlerine karşı, Osmanlı amblemleri taşımakta; Anıtkabir ziyaretleri ve Atatürk'ü anma törenlerine alternatif, İstanbul'un Fethi kutlamaları, Osmanlı Padişahları'nı sahiplenme gibi uygulamalar ile resmi bayram ve yılbaşı protesto gösterileri süreklilik arzetmektedir.

Bahse konu olaylar sembolik mahiyette olup, özünde mevcut rejimimizi tartışma platformuna çekmeye matuf, yıpratıcı ve yıkıcı tutumlardır.

Bu anlamda olay daha geniş kapsamlı olup, Türkiye'nin şeriat düzenine göre yönetilmesini isteyen kadroların yönetimi ele geçirme gayretleridir. Bu nedenle konunun salt laiklik ve Atatürk aleyhtarlığı yerine İslamcı (irticai) faaliyetler olarak ele alınmasında yarar görülmektedir.

1. Anti-laik eylem ve Atatürk aleyhtarı faaliyetlerdeki artış ve İslamcı faaliyetlerin tırmanması:

1.1 Laiklik ve Atatürk aleyhtarı faaliyetler, büst kırma, bayrak yakma, slogan atma gibi sınırlı spesifik gösterilerin yanı sıra, büyük ölçüde fikirsel düzeyde gelişmektedir. Bu itibarla sayısal verilerden hareketle, yıldan yıla bir tırmanma oranı vermek mümkün değildir. Ancak, bugün gelinen noktada, bu kabil faaliyetlerin, açıkça, yaygın biçimde, cesurca yapılması ve hitap edilen kitle potansiyeli açısından önem arzetmektedir.

1.2 Atatürk inkılapları nedeniyle geleneksel, İslamcı tavrın, Atatürk'e karşı olması tabii bir olgudur.

Ancak söz konusu tavrın, belirgin hale gelmesi, çokpartili dönemde, Türkiye'nin siyasi ve sosyal sorunları paralelinde, demokratik rekabet ortamında İslamcı unsurların bir etkinlik aracı olarak görülmesi nedeniyledir. Bu meyanda vakıf, dernek, kurs, pansiyon, okul gibi legal oluşumlarla taraftar kitlenin artırılması fırsatını yakalayan anılan unsurların geliştiği söylenebilir. (EK-1)

İslamcı unsurların giderek hissedilir bir güç kazanması mensuplarını cesaretlendirmiş, aşama aşama mevcut rejime karşı gerçek tavırlarını münferit eylemlerle ortaya koyabilecek bir psikolojik ortam meydana getirmiştir.

İslamcı faaliyetlerin reaksiyoner bir tavır olarak ortaya çıkmasında, konunun inanç boyutu bağlamında toplum için hassasiyetini bilen, yıkıcı bölücü odakların kışkırtıcı yaklaşımlarının da rolü önemlidir. **Nitekim "Şeytan Ayetleri" adlı eserin tüm İslam dünyasında yarattığı tepki bilinmesine rağmen, ülkemizde de kamuoyunun gündemine getirilmesi, ayrıca benzer şekilde Sıvas olaylarına sebep olan yaklaşımlarla mütedeyyin kitle ile yönetimi karşı karşıya getirerek, devlet otoritesinin zaafa uğratılması gibi örnekler** çoğaltılabilir.

Bu tür ajitasyonların özellikle **medyada sansasyonel amaçlarla Hz. Muhammed'in aile yaşantısına kadar uzanarak devam etmesi, mütedeyyin kitlenin, İslamcı şiddet eylemlerine en azından pasif bir onay vermesine** neden olmuştur. Konunun İslamcı propaganda teması olarak kullanılması ise, Laik / İslamcı kutuplaşmalarına zemin hazırlamıştır.

Diğer taraftan, yurtiçinde Kürt sorununa İslami esaslarla çözüm arama gayretleri, dışta ise Bosna, Azerbaycan ve Irak'ta cereyan eden olayları Müslümanlara zulüm olarak değerlendirerek, Batı toplumuna karşı oluşan tepkiler, İslamcı faaliyetleri tırmandıran etkenlerdir.

Ana hatları ile sıralanan bu hususlar nedeniyle, daha önce tekke, zaviye ve pansiyonlarda, kapalı bir sistem içinde eğitim ve propaganda yapan İslamcı unsurlar, artık sokağa dökülmüşler, özellikle son 5 yıl içinde, siyasi, sosyal ve dini olaylara duyarlı bir şekilde geniş kapsamlı organize eylemler gerçekleştirmeye yönelmişlerdir. (EK-2)

Ayrıca anılan unsurların aktivitelerinde nitelik ve nicelik açısından bir değişim söz konusu olup, zaman zaman "kıyam" (başkaldırı) denemeleri yaptıkları da izlenmektedir. Nisan 1994 ayında Gorazde Katliamı'nı kınamak üzere büyük şehirlerimizde özellikle Ankara'da İslamcı unsurlarca yapılan gösterilerdeki tavır bunun tipik örneğidir.

Diğer taraftan, önemli bir kısmı, Hizbullah - PKK çatışmaları nedeniyle gerçekleşmekle birlikte, **1994 yılında meydana gelen toplam 419 İslamcı eylem içindeki, 269 silahlı çatışma ve çoğun-**

luğu büyük şehirlerimizde gerçekleşen 58 bombalama rakamı da dikkat çeker boyuttadır.

Bu veriler, İslamcı unsurların çeşitli alanlarda geniş kapsamlı ve yaygın bir etkinlik gayreti içinde olduğunu göstermekte olup, laiklik ve Atatürk aleyhtarı faaliyetler bunların sadece bir bölümünü oluşturmaktadır.

2. Laik Cumhuriyet ve Atatürk ilkelerine karşı tutumun iç güvenliğimize yönelik tehdidi:

Bir cephesi Laik Cumhuriyet'e ve Atatürk'e karşıtlık olan İslamcı (irticai) faaliyetlerin tehdidi son dönemde boyutlanmıştır. Bu tehdidin belirtileri ise, genel anlamda şunlardır.

Halihazırda **modern ve yaygın teşkilat yapıları ile faaliyet gösteren, eğitim ve taban genişletme çalışmalarında çağdaş yöntem ve araçları, zaman zaman devletten daha ileri ölçülerde kullanan İslamcı unsurlar** amaçlarına ulaşmada belirli mesafeler katetmişler ve karakter değiştirmişlerdir. Nitekim İslamcı kitle içinde, **alışılmış, mistik, mütedeyyin insan tipinin dışında, teknolojik yeniliklere açık, kariyer sahibi kişiler mevcut olup, yönetime geldikleri zaman uygulanacak ekonomik ve siyasi bir model de hazırlanmıştır.**

Diğer taraftan, taban genişletmeye dayalı uzun vadeli geleneksel stratejiler dışında İslamcı çevrelerde, silahlı mücadeleye dayalı devrim fikrinin gündeme getirilmesi ve evrensel boyutta Panislamizm çalışmaları, anılan unsurlardaki değişikliklerdir.

Bu bağlamda, İslamcı faaliyetlerin halihazırda ulaştığı güç, çeşitli alanlarda sağladığı etkinliğe göre şöyledir:

2.1 Tüm İslamcı unsurlar yurt genelinde dernek, vakıf, sendika, okul, gençlik ve kadın kolları, şirket gibi modern bir örgütlenmeye sahiptir. Örneğin, 74 ilimizde anılan unsurların bu tür kuruluşları mevcuttur.

2.2 Gençlik kesiminin yanı sıra, sendikalaşma ve meslek örgütlenmeleri de hızlanmıştır. (EK-3)

2.3 İslamcı kesim, yoğun bir eğitim ve propaganda çalışması içindedir. Son derece pahalı bir faaliyet olmasına rağmen, yayın piyasasında dini içerikli kitap gazete ve dergilerin sayısı her

geçen gün artmaktadır. (EK-4) Ayrıca, radikal grupların aktivitesine paralel olarak, cihad çağırısı yapan, abone usulü dağıtıma tabi, militan düzeydeki dergilerin çokluğu da dikkati çekmektedir.

Eğitim ve propaganda konusunda çağdaş araç ve yöntemleri etkin bir şekilde kullanan anılan unsurların, videolu propagandayı köylere kadar indirdikleri çok sayıda özel radyo ve TV istasyonu kurdukları bilinmektedir. (EK-5)

2.4 İslam'a hizmet anlayışı çerçevesinde planlı bir şekilde fitre, zekat ve kurban derileri toplayarak büyük gelirler elde eden anılan unsurlar, büyük bir finans potansiyeline ulaşmışlardır. Yandaş işadamlarından önemli meblağlarda bağış toplanmakta, özellikle tarikat gruplarının gerçekleştirilecek projeler karşılığında, liderin talimatı şeklinde işadamlarına belli miktarlarda ödeme yükümlülüğü getirdiği bilinmektedir. Örneğin, Nisan 1994 ayında Samanyolu TV'nin 46 milyar TL.'lık borcunun kapatılması için liderin, taraftarlarına şahıs başına 10'ar gram altın vermeleri talimatını verdiği, kısa sürede toplanan altınlarla borcun kapatıldığı duyumu alınmıştır.

2.5 Yönetimde söz sahibi olmaya matuf, kamu kurum ve kuruluşlarındaki kadrolaşma son zamanda hızlanmıştır. İş temini ve meslek sahibi olma yönünde, imtihan komisyonlarına nüfuz, toplu tavassut yöntemlerinin kullanılmasının yanı sıra, kamu yönetimi için özel olarak adam yetiştirme gibi uygulamalar gündeme gelmiş ılup, güvenlik güçleri ve öğretmen kesiminin ele geçirilmesi öncelikli hedeflerdendir.

Aldıkları eğitim ölçüsünde, konuya yatkınlıkları nedeniyle İHL'ler, kadrolaşma yönünde İslamcı unsurların en önemli vasatı durumundadır. Nitekim, İslamcı faaliyetlerin yaygınlaştırılması için bu öğrencilerden istifade yönünde İslamcı unsurların arayış içinde olduğu intikal eden bilgilerdendir.

2.6 Ayrıca İslami bir yaşam tarzı benimseme, çağdaş olmayan bir kılık-kıyafet anlayışı etrafında birleşme ve özel İslami yerleşim birimleri oluşturma gibi radikal uygulamalarla da karşılaşılmaktadır.

2.7 İslamcı unsurlar ülke tabanında sayısal olarak bir oy potansiyeline sahip olduklarının bilinci içinde, bu güçlerini politik

hayatta etkili bir biçimde kullanma arayışına yönelmişler ve oy potansiyellerini pazarlık unsuru olarak kullanma temayülü içinde, cesaretlenmişlerdir.

2.8 Yurtdışında uzantı tarzında örgütlenmeler gerçekleştirilmiş, bazı İslam ülkeleri ile kurulan sıkı bağlarla dış destek sağlanmıştır. Ortamın müsaitliği ölçüsünde Avrupa ülkelerinde, yurtiçindekinden daha kapsamlı organize yapılar oluşturmuşlardır. (EK-6)

2.9 İslamcı odaklar her türlü fırsatta kitlesel eylemler yapabileceklerini kanıtlamışlar, silahlı eyleme yönelik bir tavır içinde tehlike sinyalleri vermeye başlamışlardır.

Bu meyanda, İslamcı unsurların, sürekli ve etkin faaliyetlerle tehditlerinin boyutlandığı açıkça görülmektedir. Daha açık bir ifade ile Türkiye'de İslamcılığın Kürtçülük konusundaki gelişmelere paralel olarak, önemli bir sorun olabilecek her türlü özelliği taşıdığını söylemek mümkündür. Ancak, halihazırda İslamcı kesimde farklı stratejiler nedeniyle gruplaşmalar mevcut olup, bu bölünmüşlük ülkemizdeki toplam İslamcı potansiyelin bir araya gelmesini engelleyen ve tehdidi bir ölçüde erteleyen bir durumdur. Bu nedenle farklı grupların kısaca incelenmesinde yarar görülmektedir.

İslamcı gruplar

İslamcı unsurlar, nihai amaçları şeriat devleti kurulması olmasına rağmen, siyasi ve ekonomik menfaatleri ile stratejilerindeki farklılık nedeniyle,

- Milli Görüşçü kesim,
- Radikal İslamcılar,
- Tarikatlar,

olmak üzere 3 kesim altında gruplanmışlardır. (EK-7)

Bu gruplardan Milli görüşçü Unsurlar, sürekli sağlam bir dış destek ile daha ziyade legal ve siyasi platformlarda etkinlik göstermekte, iyi kamufle edilen illegal faaliyet ve dış bağlantılarını tespit etmede kamuoyuna yansıyan bazı örneklerine rağmen güçlüklerle karşılaşılmaktadır. Halihazırda parlamentoda temsil ve yerel yönetimlerde ağırlık kazanan grubun bu yolla ve sürekli ola-

rak güncel gelişmeleri İslami açıdan gündeme getirme ve propaganda avantajı sağlaması önemli bir gelişmedir.

Ayrıca siyasi organizasyon, gençlik örgütlenmesi, meslek teşekkülleri, şirketler ve AMGT gibi güçlü bir dış organizasyon ile anılan unsur, yapılanmasını tamamlamış durumdadır. Kitleselleştiği ölçüde, İslamcı kesim dışında da itibar görebilmek amacıyla, hareketini bir ideoloji şeklinde takdime yönelen anılan grubun, son dönemde toplumun diğer kesimlerini de saflarına katma imkanları araması dikkati çekmektedir.

İran Devrimi'ni örnek alarak benzer bir strateji ile Türkiye'de şeriat devleti kurmak isteyen Radikal İslamcı Grupların faaliyetleri son yıllarda İslamcı çevre içinde ön plana çıkmış durumdadır. Halihazırda çok parçalı dağınık bir yapı içinde 30 kadar grup etrafında toplanan anılan unsurlar Kürtçülük konusu başta olmak üzere, Türkiye'nin ve dünyanın gündemindeki sosyal ve siyasal içerikli her türlü olaya militanca T.C. aleyhtarlığı bazında yaklaşmaktadırlar.

Propagandaların, "ırk ve mezhep farklılığı gözetmeden İslami mücadelede ortak savaş verilmesi gerektiği" fikrini işleyen ve yayınlarında silahlı mücadele metodları öğreten anılan unsurlar İslami konularda düzenlenen korsan gösteri, protesto, miting, yürüyüş gibi geniş katılımlı etkinlikleri organize etmektedirler. Demokratik yöntemlerle şeriata ulaşmada sürenin uzunluğu, Radikal islamcılara pirim sağlamakta ve demokratik yollarla sürdürülen islamcı faaliyetlerdeki başarısızlıkların radikalizme temayülü artırma ihtimali, önemli bir husus olarak değerlendirilmektedir.

Tarikatlar ise, tasavvufi yapılanmalarını koruyarak, kamu kurum ve kuruluşlarında ve Türk siyasi hayatında etkin olma faaliyetlerini sürdürmektedir. Bu grupların yasal çerçeve içinde köklü bir dini eğitim vermek suretiyle faaliyet yürütmeleri, taban genişletme açısından avantajlarını oluşturmaktadır. Oluşturulan kitlenin büyüklüğü ve kitlenin evrensel boyutta İslami birlik ve dayanışma yönündeki gayretleri gelecek için endişe verici bir gelişme seyri göstermektedir. Bunun yanısıra, **verilen dini eğitimin ağırlığı nedeniyle grubun karşı propagandalara duyarsız, bilinçli**

mutlak bağımlı bir özellik taşıması tehditlerini artırıcı bir nitelik taşımaktadır.

3. İslami faaliyetlerin yurtdışı uzantıları:

3.1 İslamcı grupların hemen hemen tümü, yuriçindeki faaliyetlerine paralel bir şekilde, Avrupa genelinde son derece organize bir teşkilatlanmaya sahip olup, dış organizasyonların, yurtiçinde iltisaklı oldukları gruplara maddi destek sağlama ve propaganda faaliyetleri ön planda gelmektedir.

Bu organizasyonların en önemlileri Milli Görüş paralelindeki "Avrupa Milli Görüş Teşkilatı" (AMGT), Radikal İslamcı çizgideki "Anadolu Federe İslam Devleti" (AFİD) ve Süleymancılar'ın uzantısı durumundaki "İslam Kültür Merkezleri Birliği" (İKMB)'dir.

Yurtiçinde en geniş kitleye sahip tarikat olan F.Gülen grubu Nurcular ise, yurtdışında uzantı oluşturma yerine, her ülkenin özelliğine uygun cemaat tarzındaki çalışmalarla faaliyet yürütmektedir. Örneğin; ABD'de Altın Nesil Grubu, Türk Cumhuriyetlerinde ticari şirket ve eğitim kurumları sayılabilir. Anılan grubun, Avrupa, ABD, Kuzey Afrika, Ortaasya ve Uzakdoğu ülkeleri olmak üzere çok yönlü ve geniş dış açılımı dikkati çekmektedir. (EK-8)

3.1.1 Avrupa Milli Görüş Teşkilatı (AMGT)

24 000 resmi kayıtlı üye, 300 000 civarındaki kitle potansiyeli, Avrupa genelinde 32 bölge başkanlığı 480 cami derneği, 310 cami imamı, 674 gençlik teşkilatı, 15 civarında şirket ile en yaygın ve etkili organizasyon durumundadır. (EK-9)

Yıllık resmi bütçesi 10 000 000 DM. civarında olan anılan kuruluşun, illegal yollardan temin edilen gelirlerinin çok yüksek meblağlarda olduğu tahmin edilmekte olup, 27 Mart (1994) yerel seçimleri öncesinde yurt içinde Refah Partisi7ne yaklaşık 400 000 000 000 TL. (15 000 000 DM) destek sağladığı yönünde bilgier alınmıştır. Ayrıca seçim dönemleri ağırlıklı olmak üzere propagandist, araç, gereç ve malzeme yönünden anılan kuruluşun yurtiçinde desteği büyük ölçüdedir.

AMGT'nin ayrıca Milli Görüş'ün İslam Birliği oluşturma yönündeki faaliyetler ile İslam ülke ve örgütleri ile temaslarına a-

racılık ettiği ve Avrupa'da İslamı temsil yetkisi kazanma çalışmaları yaptığı da bilinmektedir.

3.1.2. Anadolu Federe İslam Devleti (AFİD)

Daha önce AMGT bünyesinde faaliyet gösterirken, İran devriminin etkisi ile gruptan kopan C. Kaplan'ın kurduğu AFİD ise, 5000 kişilik bir potansiyele sahiptir. (EK-10)

AFİD'in Avrupa genelinde 8'i Almanya'da olmak üzere 27 bölge başkanlığı, 3 vakfı, 73 cami derneği, "Kar Bir" isimli bir şirketi bulunmaktadır. Son dönemde zararlı faaliyetleri nedeniyle, lideri için Almanya'dan sınır dışı kararı alınan anılan örgütün faaliyetleri zayıflama sürecine girmiştir. Ancak, hizip faaliyetleri ve yeni bir lider arayışları çerçevesinde mevcut potansiyel her an aktivite kazanabilecek durumdadır.

3.1.3. İslam Kültür Merkezleri Birliği (İKMB)

İslam Kültür Merkezleri Birliği ise, büyük çoğunluğu Almanya'da olmak üzere yansıda görülen ülkelerde toplam 26 adet şube ve bunlara bağlı 300 adet dernek çerçevesinde faaliyet yürütmektedir. (EK-11)

4. İslamcı faaliyetleri açık veya örtülü olarak destekleyen ülkeler, legal ve illegal kuruluşlar:

Türk İslamcı grupları, ilk planda maddi, manevi destek sağlamak, ikinci olarak da İslam ülkeleri ile çeşitli alanlarda bütünleşme paralelinde, İslam ülke ve kuruluşlarıyla ilişki kurmuşlardır. İslamcı grupların işbirliği yaptığı önemli ülkeler:

- **Suudi Arabistan,**
- **Libya,**
- **Körfez Emirlikleri ve**
- **İran'dır.** (EK-12)

Kuruluşlar ise, S. Arabistan ve Libya tarafından oluşturulanlar ağırlıklı olmak üzere,

- **Rabıta,**
- **İslama Çağırı Cemiyeti,**
- **Türk-Libya dostluk kardeşlik dernekleri,**
- **Kuveyt dünya İslam vakfı,**

- **İslami finans kuruluşları,**
- **Müslüman Kardeşler Teşkilatı,**
- **Cezayir İslami Selamet Cephesi,**
- **İran Devrimi İhraç Organizasyonları,**
- **Hizb-i İslami ve**
- **Bosna Merhamet Organizasyonu**'dur.

Bunların dışında Avrupa ülkelerinde yaşayan Müslüman şahıslar, Türk islamcılar ve Müslümanlığı kabul eden Avrupalılarca kurulmuş dernek ve organizasyonlarda, Türk islamcı gruplarının ilişkileri mevcuttur. Örneğin;

- **Almanya'daki İslam Konseyi,**
- **İslam Arşivi,**
- **Müslüman İşçiler Sosyal Birliği,**
- **İngiltere'deki İslami Konsey,**
- **Fransa'daki Müslüman Öğrenciler Derneği,**

bunlar arasında sayılabilir.

Batılı veya Ortadoğulu ülkelerce oluşturulan İslami kuruluşlar, çeşitli ülkelerdeki İslamcı gruplara örtülü destek sağlama ve uluslararası İslamcı bir platform oluşturma açısından önemli bir konumdadır.

Bu kuruluş ve ülkeler ile en köklü ve ileri düzeyde ilişki kuran Türk islamcı grusu Milli Görüşçülerdir. Bu grubun ilişkileri daha ziyade finans temini ve uluslararası etkinlik sağlama düzeyinde büyük önemi haizdir. Milli Görüşçü kesimin lider ve üst düzey yöneticilerinin bu amaçla sık sık anılan ülkeyi ziyaret ettikleri bilinmektedir.

Milli Görüşçü unsurların, özellikle S. Arabistan ve Libya ile ilişkileri önemli bir boyuttadır. S. Arabistan ile öğrenci teatisi, hac organizasyonundan, Müslüman topluluklar ile İşbirliği çalışmaları ve Rabıta çerçevesinde maddi güç temininden evrensel propaganda faaliyetlerine kadar çok geniş bir alanda işbirliği mevcuttur.

Milli Görüşçü unsurların Libya ile kurduğu ilişki de finansman temini amacının yanı sıra, Avrupa ülkelerinde, Libya ya-

rarına etkinlik düzenlemede taşeronluk görevi üstlenmesi de dikkat çekmektedir. Libya ile ilişkiler Libya İslam'a Çağrı Cemiyeti aracılığıyla sürdürülmektedir. Anılan cemiyetçe 1990 yılında kurulan İslam Halk Komutanlığı'nda N. Erbakan'ın Asya Sorumluluğu'na getirilmesi ilişkinin boyutu açısından önemlidir.

İran'ın devrimi ihraç politikası paralelinde harcadığı yüksek meblağlar, Milli Görüşçü unsurların dikkatini çekmiş, **Şiilik unsurunun tabanda yarattığı tepki nedeniyle uzun bir süre İran'a gitmekten imtina eden Necmettin Erbakan, 1992 yılında İran'a giderek yönetim ile görüşmeler yapmıştır.** Daha sonra, Milli Görüş organizasyonlarından biri olan ESAM (Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Merkezi) aracılığıyla ilişkilere süreklilik kazandırılmıştır.

İslamcı unsurların İran ile ilişkileri çerçevesinde, Radikal islamcı gruplarda öncelikle ideolojik ve askeri eğitim ile propaganda malzemesi, yanı sıra finansman temini önemli boyutlardadır.

İslam ülkeleri ile ilişkiler bazında, Kuveyt ve BAE (Birleşik Arap Emirlikleri) de önem arzetmektedir. Her iki ülke ile de ilişkiler Müslüman Kardeşler örgütü mensupları aracılığıyla yürütülmektedir.

Bunların dışında, daha önce de belirtildiği gibi, İslam ülke ve grupları nezdinde, "İslam Birleşmiş Milletleri, İslam Ekonomik Topluluğu, İslam Savunma Teşkilatı" kurulması gibi enternasyonel faaliyetlerin, Milli Görüş'ün Panislamist hedefleri doğrultusunda yürütüldüğü, bu meyanda, İslami unsurların taraf olduğu tüm sorunlarla ilgilenildiği gözlenmektedir.

Diğer taraftan anılan grupça, **Afgan mücahit liderlerine bağlı gençlerin Türkiye'de eğitimine yardımcı olunduğu,** Filistin Kurtuluş Örgütü ile İsrail'in yakınlaşmasından sonra, radikal eğilimli Arap ülkelerinin yanında yer alınarak HAMAS örgütünün Filistin halkının tek temsilcisi olarak kabul edileceğine dair mesajlar verildiği, Cezayir'de güçlü kitle potansiyeli ile mevcut yönetimin alternatifi durumunda bulunan Cezayir İslami Selamet Cephesi FİS'in lider ve mensuplarının Cezayir dışındaki faaliyetlerine kolaylıklar sağlandığı bilinmekte olup, bu hususlar devletimizin dış

politikasına alternatif yaratan arayışlar olması bakımından dikkat çekicidir.

Özellikle Milli Görüşçü kesimce, **dış bağlantılarının temel amacı İslam ülke ve kuruluşlarından mali estek sağlamaktır.** Ancak sağlanan desteğin illegal yöntemlerle transfer edilmekte oluşu ve belgelendirilmeyişi ilişkilerin gerçek boyutunun ortaya konulmasını engellemektedir.

Sonuç:

Ülkemizde muhtelif gruplar halinde örgütlenmiş İslamcı kadrolar, halihazırda kurumlaşmış yapılarından da istifade ile geniş bir mütedeyyin kitleyi kendi emelleri yönünde kanalize edebilecek konuma gelmişlerdir.

Anılan kadroların, iç ve dış sorunlar paralelinde etki altına alabildikleri kitle genişliği oranında, rejim ve Atatürk aleyhtarı gerçek tavırlarını daha rahat sergileyebildikleri izlenmektedir.

Bu çerçevede etnik ve ideolojik kaynaklı yıkıcı bölücü akımların öncelikli durumunu koruduğu günümüzde, tedbir arayışları sırasında mütedeyyin vatandaşlarımızın devlet karşıtı bir konuma getirilmemesi ve laik / İslamcı kutuplaşmasının engellenmesi, öncelikle gözönünde bulundurulması gerekli bir husus olarak görülmektedir.

Bu itibarla yukarıda bahse konu hususlar paralelinde alınacak muhtemel önlemlerin, İslamcı gelişmenin etkili olduğu;

- Propaganda,
- Kardolaşma,
- Yasa dışı maddi güç temini,
- Dış ilişkiler,
- Teşkilatlanma,
- Hukuk, alanlarında araştırılmasında yarar görülmekte olup, başlangıçta belirtildiği üzere, kurul üyelerine takdim edilen ek metinde alınabilecek çerçeve tedbirlere ilişkin bilgilere yer verilmiştir. Arzederim.[329]

Belge / 2

GENELKURMAY BAŞKANLIĞI RAPORU

Siyasal İslam'ın Yayılması

Ülkemizdeki siyasal İslamın yayılımının analizi ve geleceğe yönelik projeksiyonunu gösteren bu çalışma, devletin resmi kurumlarından Devlet İstatistik Enstitüsü, Devlet Planlama Teşkilatı, Milli Eğitim Bakanlığı, Yüksek Öğrenim Kurumu ve Diyanet İşleri Başkanlığı'nın istetistiki kaynaklarından yararlanılarak yapılmıştır.

1. Siyasal İslamın Yayılma Çalışmaları ve "Din" Evrensel Kimliği Adı Altında Sürdürülen Faaliyetler

İslam dünyasını şeriata dayalı tek blok haline getirme ve Batı'ya karşı birleşme çalışmalarına hız veren Şiiliğin temsilcisi İran için şeriata dayalı İslam birliğinin oluşmasında ana ve temel engel, Müslüman ancak laik olan Türkiye Cumhuriyeti'nin devlet yapısıdır.

Türkiye'de İslamın siyasal yönden yayılımı Milli görüşçüler tarafından yapılmaktadır. Bu çalışmalarda Türkiye'nin dini yönden odak noktası olmasının en önemli sebebi, dünya Müslümanlarının "ateş nerede sönerse tekrar orada yanar, halifelik nerede sona erdiyse, orada tekrar başlar" yaklaşımıdır.

Siyasette dinin bir araç olarak kullanılmasından istifade etmek için ortaya çıkan ayrılıkçı akımlar da konuya diğer bir boyut getirmektedir. Türk ulusal kimliğini ve Türkiye Cumhuriyeti devletini tanımak istemeyen bu düşünce sahibi bölücü ve ayrılıkçı ör-

gütler, laik Türkiye Cumhuriyeti'nin birlik ve bütünlüğüne karşı, nihai hedeflerinden önce birinci adım olarak, daha enternasyonel olan din kimliği altında ümmet toplumu oluşturma faaliyetlerini sürdürmektedirler.

Milli görüşçülerin bu faaliyetlerinin iki ana başlık altında analiz ve etüt edilmeleri öngörülmüştür.

- Geleceğin seçmen ve yöneticilerinin din eğitimi ile yetiştirilme ve yönlendirilmeleri
- Gelir dağılımındaki dengesizliğin, irticai faaliyetlere etkisi.

2. Geleceğin Seçmen ve Yöneticilerinin Din Eğitimi ile Yetiştirilme ve Yönlendirilmeleri

A. Diyanet işleri Başkanlığı'na kayıtlı 5 011 Kur'an Kursuna, tabloda görülen değişik yaş gruplarından 1 685 278 kişi devam etmektedir.

Öğretim Kurumunun Adı	Kurs Sayısı	Yaş Grubu	Eğitim Süresi	Öğrenci Miktarı
Kayıtlı daimi Kur'an Kursları	5011	13-14	2-3 yıl	181 561
Yaz Kursları	Bilinmiyor	06-12	Yaz tatilinde	1475337
Akşam kursları	Bilinmiyor	Yetişkin	1-2 yıl	28 380
Toplam Kurum ve Öğrenci	5011	-	-	1 685 278

Diyanet İşleri Başkanlığı 1995 Yılı İstatistikleri

Tabloda görülen kursların incelenmesi:

1. Daimi Kur'an Kursları:

13-14 yaş grubundaki çocuklara verilmektedir. Sadece bu kurstan 1995 yılında dini eğitimli 416 680 seçmen yetişirken, 2000 yılı için 859 135 seçmen, 2005 yılı için ise 1 438 612 seçmen yetişebileceği değerlendirilmektedir.

2. Yaz Kur'an Kursları:

1995 yılı rakamlarına göre, yaz kurslarına 6-12 yaş grubundaki yaklaşık 1 475 337 çocuk devam etmektedir. Bu gruptan

2000 yılında 1 671 634 seçmen yetişirken, 2005 yılında 7 086 197 seçmen yetişebileceği değerlendirilmektedir.

3. Akşam Kur'an Kursları:

Bu kurs, seçmen niteliğindeki yetişkinlere verilmektedir. Bu kurslarda yıllara göre eğitim gören kişi sayısının 1991 yılında 42 120 iken, 1995 yılında 203 654,. ve 2000 yılında 400 642; 2005 yılında ise 744 692 kişi olabileceği değerlendirilmektedir.

Bu rakamlara kayıtsız Kur'an kurslarında eğitim alan kişiler dahil değildir.

B. Milli Eğitim Bakanlığı Din Öğrenimi Genel Müdürlüğü'ne Bağlı İmam Hatip Ortaokulu ve Liseleri

Öğretim Kurumunun Adı	Okul Sayısı	Öğrenci Sayısı Orta	Öğrenci Sayısı Lise	Öğrenci Sayısı Toplam	Öğretmen Sayısı
İHL	468	290 098	185 110	475 208	16 774
Anadolu İHL	75	16 023	1 578	17 601	452
Toplam	561	306 121	186 688	492 809	17 226

Milli Eğitim Bakanlığı Araş. Pl. ve Koor. Krl. Başkanlığı "Milli Eğitim ile İlgili Bilgiler", 1996

C. 1983-1995 Döneminde İmam Hatip Okulları, Mesleki ve Teknik Okullar ile Genel Ortaokulların Okul ve Öğrenci artış mukayesesi:

1983-1995 dönemi arasında 72 imam hatip ortaokulu açılışına tekabül eden yüzde 19,25'lik bir artış oranına karşılık, 154 722 sayısal, yüzde 105,15'lik oransal öğrenci artış oranı dikkat çekicidir. (Grafik var)

İmam Hatip Ortaokul Öğrenci Sayısının

Meslek Okulları Öğrenci Sayısının İçindeki Payı (Yüzde)

1983 - 1987 yılları arasında, imam hatip ortaokullarının öğrenci sayılarının toplam mesleki okullar içerisindeki oranının en yüksek olduğu, 1987 yılından itibaren düşmeye başladığı;

1989 - 1991 yılları arasında, imam hatip okulu öğrencilerinin bir kısmının meslek okullarına ve liselerine kaydırılarak bu oranların aşağıda tutulduğu;

1991'den sonra, oranların imam hatip okulları lehine hızla arttığı görülmektedir.

D. 1983 - 1995 Yılları Arasında İmam Hatip Liseleri ve Diğer Mesleki ve Teknik Liseler ve Öğrenci Artış Yüzdelerinin Mukayesesi

53 imam hatip lisesi açılışına tekabül eden yüzde 15,54'lük artış oranına karşılık, 98648 sayısal, **yüzde 135,52'lik öğrenci artış oranı dikkat çekicidir.**

İmam Hatip Liseleri Öğrenci Sayısının Mesleki ve Teknik Liseler Öğrenci Sayısının İçindeki Payı

1983 - 1987 yılları arasında imam hatip liselerinin öğrenci sayılarının toplam mesleki liseler içinde en yüksek orana eriştiği;

1987 - 1991 yılları arasında, imam hatip lisesi öğrencilerinin bir kısmının meslek okullarına kaydırıldığı ve oranın yüzde 20'lerden yüzde 16'lara çekildiği;

1992 yılından itibaren, oranın imam hatip liseleri lehine hızla yükselerek, yine yüzde 20'ye yakın bir değere ulaştığı öngörülmektedir.

Bu tablo hükümetlerin politikasına göre, yüzde değişimlerinin çok kolay ve belirgin olarak yapılabileceğini göstermektedir.

E. Meslek Liseleri ile Meslek Ortaokullarının öğrenci Sayısı Mukayesesi:

Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü "Türkiye İstatistik Yıllığı" 1995 yılı rakamlarına göre, ülkemizde 14 farklı branştaki meslek liselerinde 723 299 öğrenci eğitim görmektedir. Bu meslek liselerine kaynak olmak üzere erkek teknik, kız teknik, ticaret ve turizm, özel eğitim okulları konservatuvar olarak beş grupta toplam 54 209 öğrenci eğitilmektedir. Görüldüğü gibi 723 299 öğrenci kapasiteli meslek liseleri kaynağının ancak yüzde 7,49'u meslek ortaokullarından, geri kalanı ise genel ortaokullardan karşılanmaktadır.

Aynı mukayese imam hatip okulları için yapıldığında, yine 1995 yılı rakamlarına göre İHL'inde 171 439 öğrenci eğitim görürken, bu okullara kaynak olarak İHO'lrında 301 862 öğrenci eğitilmektedir. Oranın, diğer meslek liselerinde yüzde 7,49 iken, imam

hatip okullarında yüzde 176 gibi bir değere ulaşması, İHO'larının meslek ortaokulu amacının dışında olduğunu açık olarak vurgulamaktadır.

F. Öğretmen Başına Düşen Öğrenci Sayısı:

Yıl	İmam Hatip Lisesi	Diğer Meslek ve Teknik Liseler	Genel Liseler
1983	72791 / 10188=7,14	285364 / 29165=9,8	519721 / 47385 =10,96
1995	171439 / 16929=10,12	723299 / 51964=13,9	1155 827 / 68839=16,79

Eğitimde esas kalitenin göstergesi olan öğretmen başına düşen öğrenci sayısı oranı göz önüne alındığında, imam hatip liselerinde, bir öğretmene düşen öğrenci sayısının 10 olması, diğerleri ile mukayese edildiğinde imam hatip liseleri ve imam hatip anadolu liselerinde eğitimin diğer liselerden iyi olduğunu göstermektedir.

İmam hatip ortaokul ve lise öğrencilerinin istatistiki olarakyıllara ve yaş durumlarına göre gruplandırıldığında, imam hatip liselerinden 1995 yılında dini eğitimli 341 523 yeni seçmenin, 2000 yılında 702 751 ve 2005 yılında 1 215 190 seçmenin yetişebileceği değerlendirilmektedir.

Ancak, genel liselerde okuyan ve Diyanet İşleri Başkanlığı ve vakıf yurtlarında kalan aynı düşünce ve idealleri paylaşan fakir aile çocukları bu rakamlara dahil değildir.

Tüm dini eğitim veren okul ve kurslar nazarı itibara alındığında, yıllara göre din eğitimi alan seçmen sayısının, 2000 yılında toplam olarak 2 475 316 kişiye, 2005 yılında 6 506 479 kişiye ulaşacağı ve oy oranını önemli ölçüde etkileyeceği değerlendirilmektedir.

G. Dini Yükseköğretim Kurumları:

YÖK 1996 Rakamlarına Göre

Öğretim Kurumu	Fakülte	Öğrenci	Öğretim Üyesi
İlahiyat Fakültesi	24	11614	823

Üniversitelerin Fakülte, Yüksekokul ve Enstitüleri, Akademik İdari Kadroları, 23 Mart 1996. Türkiye'de mevcut 24 ilahiyat fakültesindeki 11 614 öğrenci 823 öğretim görevlisi tarafından eğitilmekte olup, hepsi de seçmen statüsündedir.

H. Yurtdışı Lüksek Öğretim İmkanları:

Statü	Lisans Fen	Lisans Sosyal	Master Fen	Master Sosyal	Doktora Fen	Doktora Sosyal	Toplam
Özel	9 665	11 879	2 015	3 024	981	733	28 297
Resmi	110	-	514	216	200	72	1 112
Toplam	9 775	11 879	2 529	3 240	1181	805	29 409

Lisans, master, doktora eğitimi için özel kaynaklardan 28 297, resmi kaynaklardan 1 112 kişi olmak üzere toplam 29 409 kişi yurtdışında eğitim görmektedir. Bu rakamlara Mısır'daki El-Ezher Üniversitesi'nde okuyan yaklaşık 3000 öğrenci ile diğer ülkelerdeki dini eğitim veren okullarda okuyan öğrenciler de dahildir.

Yapılan incelemede, özel burslar vasıtasıyla yurtdışında yüksek lisans eğitimi görenlerin yüzde 90'ının, resmi bursla eğitim görenlerin ise yüzde 50'den fazlasının tarikat yanlısı oldukları öğrenilmiştir.

I. Bazı Tarikat ve Diğer Cemaatlerin Yurtdışında Açtıkları Okul ve Camilerin Eğitim Faaliyetleri:

Öğretim Kurumu	Okul Sayısı	Öğrenci Sayısı
Yurtdışında açılan özel okullar	190 - 200	Bilinmiyor

Yurtdışında açılan okul sayısının 190 - 200 civarında olduğu belirtilmesine rağmen, öğrenci sayısı bilinmemektedir.

Bazı tarikat ve cemaatler tarafından açılan bu okulların MEB'lığı tarafından denetlenemediği gibi, amacının Türkiye'de kurulacak din esaslarına dayalı devlet yönetimine ilk desteği sağlayacak Türk ve İslami yönetim sempatizanı insanlar yetiştirmek olduğu değerlendirilmektedir.

İ. İhtiyaç Fazlası İmam Hatip Okullarının ve İlahiyat Fakültelerinin İncelenmesi:

Sistemdeki Mevcut Personel ve Ayrılanlar:

	Mevcut Din Görevlisi	Ayrılan Personel Miktarı (Emekli, istifa, ölüm, vb.)
Diyanet İşleri Başkanlığı	75 043	1 852 (%2,5)

İmam hatip okulu öğretmeni	16 929	418 (%2,5)
İlahiyat Fk. Öğretim Grv.	734	18 (%2,5)
Toplam	92 706	2 288

Diyanet İşleri Başkanlığı 1995 Yılı İstatistikleri

Sistemde mevcut 92 706 personelden yıllık 2 288'i emekli, istifa, ölüm vb. sebeplerden ayrılmaktadır.

2. 1995 Yılı İmam Hatip Okulları ve İlahiyat Fakültelerinin Toplam Öğrenci Sayısı ve Yıllık Mezun Miktarı:

	Öğrenci Sayısı	Mezun Olan Öğrenci
İmam Hatip Lisesi	171 439	52 254
İlahiyat Fakültesi	9 728	1 299
Toplam	181 167	53 553

DİE, Türkiye İstatistik Yıllığı ve YÖK İstatistiği (EK-M)

1995 yılı itibariyle toplam 53 553 kişi mezun olmasına mukabil yıllık personel ihtiyacı 2 288 kişidir. İhtiyaç fazlası 51 345 kişidir. İslami değer yargıları çok yüksek olan bu kitlenin içindeki imam hatip lise çıkışlılar, özellikle hikik ve siyasal bilgiler fakülteleri ile polis akademilerine yöneltilmektedirler. Siyasal bilgiler fakültesinin kamu yönetimi (kaymakam-vali) bölümüne giren öğrencilerin yüzde 50'den fazlasını imam hatip lisesi mezunları oluşturmaktadır.

(*) Sağlık, Eğitim ve Güvenlik Alanlarındaki Personel Arzı ve İhtiyacı Projeksiyonu: (1000 kişi)

	1995 Arz	1995 İhtiyaç	2000 Arz	2000 İhtiyaç
Hekim	67,2	78,3	83,5	100,0
Diş hekimi	13,8	16,3	16,8	22,3
Eczacı	18,1	17,8	21,0	22,0
Hemşire	69,0	140,4	104,0	176,6
İlköğretim öğretmeni	318,8	372,4	357,8	417,9
Ortaöğretim öğretmeni	135,8	111,1	159,8	156,7
Yükseköğretim öğretim elemanı	49,6	49,2	72,6	75,4

Polis	127,1	140,4	182,6	200,0

(**) Din görevlisi ve

Din Meslek Öğretmeni 53,5 2,2

Teknik Personel, Arzı ve İhtiyacı Projeksiyonu (1000 kişi)

	1995 Arz	1995 İhtiyaç	2000 Arz	2000 İhtiyaç
Mimar	25,0	19,4	29,5	25,9
İnşaat Mühendisi	38,9	30,0	43,6	37,1
Makine Mühendisi	37,3	35,5	45,7	45,9
Endüstri Mühendisi	8,7	8,2	11,9	12,4
Elektrik-Elektronik Mühendisi	25,7	22,2	32,2	30,9
Bilgisayar Mühendisi	4,1	5,1	5,9	7,3
Kimya Mühendisi	17,3	14,1	18,8	17,8
Maden ve Petrol Mühendisi	6,8	5,6	8,9	7,4
Meteoroloji Mühendisi	3,5	2,2	4,4	2,9
Jeoloji ve Jeofizik Mühendisi	9,7	7,5	12,8	10,0
Jeodezi Mühendisi	5,4	4,6	6,6	6,2
Çevre Mühendisi	2,1	3,2	3,9	5,5
Diğer Mühendisler	11,4	10,6	13,5	15,2
Ziraat ve Onarım Mühendisi	46,3	29,5	64,4	39,3
Veteriner	9,5	9,0	12,2	12,0

(*) Yedinci Beş Yıllık Kalkınma Planı (1996-2000) s. 32

(**) Diyanet İşleri Başkanlığı 1996 yılı istatistiklerinden yararlanılmıştır.

Devlet Planlama Teşkilatı'nın Yedinci Beş Yıllık Kalkınma Planı'nın 32. sayfasında yer alan yukarıdaki tablolar incelendiğinde, ülkenin 1995 ve 2000 yıllarındaki sağlık, eğitim ve güvenlik alanında, hekim, dişhekimi, hemşire, ilköğretim öğretmeni, yükseköğretim öğretim elemanı ve polis, teknik personel alanında ise, bilgisayar mühendisi, çevre mühendisi ve diğer mühendislik kadro açığı bulunduğu görülmektedir.

Tabloya din görevlisi ve din meslek öğretmeni satırı da ilave edildiğinde, diğer meslek gruplarındaki açığa rağmen, din görevlilerindeki arzın 53 553, ihtiyacın ise 2 288 olması, dini eğitimli

insan yetiştirme konusundaki planlı faaliyetlerin açık göstergesidir.

J. Yıllara Göre Din Eğitimi Alan Seçmen Sayısındaki Gelişmenin, Milletveki Genel Seçimlerini Etkilemesi:

Mevcut milletvekili seçim yasasında bir değişiklik yapılmadığı takdirde toplam oyların yüzde 28'ini aşan bir partinin, 276 milletvekili çıkararak, tek başına iktidara gelebileceği değerlendirilmektedir.

Mevcut durumun ve anlayışın devam etmesi halinde 2000 yılı milletvekili genel seçimlerinde milli görüşçü partilerin din eğitimli seçmenin etkisi ile toplam oyların yüzde 34'ü ile tek başına iktidara gelerek, ülkede dine dayalı devlet düzenini kurabilecek her türlü değişikliği yapabilecekleri;

2005 yılı milletvekili genel seçimlerinde ise, yaklaşık 6 506 479 ilave din eğitimli seçmenin etkisi ile toplam oyların yüzde 66,94'ünü alarak, her konuda mutlak çoğunluğu elde edebilecekleri değerlendirilmektedir.

K. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Yapısı:

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın mevcut yapısı incelendiğinde, yöneticilerden bazılarının muhtelif tarikat ve cemaatlere yakınlıkları, bir kısmının ilmi yetersizliği ve şeriat yanlısı görüşe sahip olmaları nedeniyle, laik düzeni koruyucu çalışmalarda bulunabilmelerinin mümkün olmayacağı değerlendirilmektedir.

3. Gelir Dağılımındaki Dengesizliğin İrticai Faaliyetlere Etkisi

A. İnceleme:

- Gelir dağılımındaki adaletsizliğin kısa vadede giderilemeyeceği;
- İrticai grupyara yurtdışından ve içeriden sağlanan maddi desteğin devam edeceği;
- İlk bölümde özetlenen eğitim sisteminin de sürdürülebileceği nazarı itibare alınarak;
- Gelir dağılımındaki aşırı dengesizlik;
- İşsizlik;

- Türk milletinin dinine, örf ve adetlerine bağlılığı;
- Eğitim sisteminin yetersizliği;
- Bazı komşu ülkelerin rejim ihraç faaliyetleri;
- İrticacı siyasi örgüt, tarikat, vakıf ve derneklerin parasal kaynakları;
- Yazılı ve görsel basın ve yayın;
- Anayasal ve yasal mevzuattaki boşlukların, irticayı hedef alan siyasi gruplarca istismar edilerek, kullanılmaya devam edeceği göz önünde bulundurulmuştur.

B. Devlet İstatistik Enstitüsü'nün 1994 Yılı Milli Gelirin Kişisel Dağılımı:

	1963	1968	1973	1973 1974	1978 1979	1986	1987	1994
Birinci%20 (En Fakir)	4,5	3,0	3,5	3,5	6,3	3,9	5,2	4,9
İkinci %20 (Fakir)	8,5	7,0	8,0	11,1	12,0	8,4	9,6	8,6
Üçüncü %20 (Orta Direk)	11,5	10,0	12,5	14,4	13,0	12,6	14,1	12,6
Dördüncü %20 (Zengin)	18,5	20,0	19,5	18,7	21,0	19,2	21,2	19,0
Beşinci %20 (En Zengin)	57,0	60,0	56,5	52,2	47,0	55,9	49,9	54,9

1963- Çavuşoğlu & Hamurdan (1996); 1968: Bulutay, Timur & Ersel (1971); 1973-DPT (1976); 1973-74 DİE (1979); 1978-79 DİE (1982); 1986 Esmer, Fişek, Kalaycıoğlu (1986); 1987-DİE (1990)

C. 1996 Yılı Fert Başına Milli Gelir Dağılımı:

1996 yılı gayrı safi milli hasılası, 1994 yılı kişisel gelir dağılımı oranlarına adapte edildiğinde, 1996 yılı fert başına milli gelir dağılımı elde edilmektedir.

Hane Halkı Yüzdeleri	GSMH'daki Pay (Yüzde)	GSMH'daki Pay (Cari TL.)	GSMH'daki Pay (Cari $)
Birinci %20	4,9	57993168,3	714,8

İkinci %20	8,6	101783928,0	1254,5
Üçüncü %20	12,6	149125289,9	1837,9
Dördüncü %20	19,0	224871468,8	2771,5
Beşinci %20	54,9	649760191,5	8008,2
Genel fert başına	100,0	236706809,3	2917,4

DİE'nün 1994 yılı gelir dağılımı araştırmasındaki paylar kullanılmıştır. Yıllık ortalama döviz kurları 1996 yılı için 81137,15 TL/$, 1996 yılı gayrı safi milli hasıla 186,4 milyar dolar. Türkiye nüfusu 63 898 000 kişi alınmıştır.

D. Gelir Dağılımındaki Aşırı Dengesizlik:

1.Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE-1995) gelir dağılımını, ülke nüfusunu yüzde 20 gruplara ayırarak, beş dilim halinde incelemiştir.

Birinci yüzde 20'lik dilim; nüfusun, 63 898 000 / 5 = 12 779 600 kişi, milli gelirin yüzde 4,9'unu almaktadır. Bu miktar, bir insanın yaşamını idame ettiremeyeceği, yoksulluk sınırının altında bir rakamdır.

İkinci yüzde 20'lik dilim; nüfusun bu dilimi, milli gelirin 8,6'sını almaktadır. Bu miktar, kişinin yaşamını zorla idame ettirebileceği yoksulluk sınırı civarında bir rakamdır.

Üçüncü yüzde 20'lik dilim; nüfusun bu dilimi milli gelirin yüzde 12,6'sını almaktadır. Bu miktar, kişinin normal şartlarda yaşamını idake ettirebileceği bir rakamdır.

Dördüncü yüzde 20'lik dilim: Nüfusun bu dilimi milli gelirden yüzde 19,0 pay almaktadır. Bu miktar, kişinin refah seviyesinin biraz daha yüksek olduğu kesimdir.

Beşinci ve son yüzde 20'lik dilim ise, milli gelirin yüzde 54,9'unu almaktadır. Milli gelirin yarısını alan bu dilimdeki kişiler, birinci dilimdekilerden 11,2 kat, ikinci dilimdekilerden 6,3 kat, üçüncü dilimdekilerden 4,3 kat, dördüncü dilimdekilerden 2,8 kat fazla pay almaktadır. Hatta bu dilimin yüzde 10'luk bölümü ise, çok zengin bir katmanı oluşturmaktadır.

Dördüncü dilimi orta direk olarak kabul edebiliriz. Çünkü bu grup, milli gelirden nüfusa göre eşit miktarda pay alabilmektedir. Görüleceği üzere Türkiye'de ortadireği var kabul edebilmek mümkün görülmemektedir. Aslında bu kesimin nüfusun en az yüzde 50'sini kapsaması halinde gelir dağılımında bu denge sağ-

lanmış olacaktır. Bu bakımdan, birinci ve ikinci dilimlerdeki yüzde 40'lık grup yoksulluk sınırında bulunmaktadır. Türkiye'de bu gruplar 25,5 milyon kişiyi kapsamaktadır.

Görüldüğü gibi, Türkiye'de fakir yüzde 40'lık nüfusun milli gelirden aldığı pay yüzde 13,5'tur. Bu oran, Batı Avrupa ülkelerinde yüzde 15,7 ile yüzde 21,2 arasında değişmektedir. Yoksulluk sınırında bulunan bu gruba dahil insanlarda aşağıda belirlenen davranışlar oluşacaktır. Bunlar;

a. Yaşama savaşı veren bu grup insan her türlü gayrı ahlaki faaliyetlere sapabilir:
b. Temel ihtiyaçlara yönelik hırsızlıklar yaygınlaşır;
c. İnsanlara para için her şeyi yapmanın mübah olarak kabul edilebileceği fikri hakim olur;
d. Toplumda yıkıcı ve bölücü istismara çok açık bir kitle teşekkül eder. Bir düşünürün dediği gibi, "Aç insan inançlarını yer". Bu durumda olumlu inançlar yok olur.
e. Aile bağları zayıflar, her an aileler dağılma tehlikesi ile karşı karşıya gelir;
f. Terör, kaçakçılık ve her türlü gayrı kanuni olaylara katılım artar;
g. İnsanlar arasında güven ve itimat duyguları azalır, sevgi ve saygı kaybolur;
h. **Cahil olan bu halk kitlesinde, işsiz olmanın verdiği eziklikte tek yardımın Allah'tan geleceği ümit ve beklentisi hakim olur.**

2. Yukarıda sıralanan şartların hakim olduğu bir toplumda, her türlü istismarın yapılabileceği ve bilhassa din faktörünün kolaylıkla işlenebileceği bir ortam hazırlanmış olur. Nitekim dini politikaya alet eden siyasi grup ve gerici örgütlerin bu konuyu, parasal desteği öne alarak çok iyi istismar ettiği, gerek 1994 mahalli idareler seçimleri ve gerekse 1995 yılında yapılan milletvekili seçimleri sonuçlarında açıkça görülmektedir.

E. İşsizlik

Halen Devlet İstatistik Enstitüsü verilerine göre, ülkemizde genel işsizlik oranı yüzde 5,8 olarak açıklanmıştır. Bu oran kent-

lerde yüzde 9,3 kırsal kesimde yüzde 2,9 düzeyindedir. Kentsel kesimlerde 15-14 yaş grubundaki lise ve daha yüksek eğitimli gençler arasında işsizlik oranı 30,3'tür.

İşsizlik, aileleri, dolayısıyla toplumu manevi olarak çöküntüye sürükler.Bu insanlar geçmişten gelen inançlarının da etkisi altında kalarak dine daha fazla sarılacak, Allah'tan medet umar hale gelecektir. Diğer taraftan, fala ve hurafelere inanan ve her türlü istismara açık bir toplumun oluşumunu da beraberinde getirmektedir.

Bu duruma gelen bir toplum, dini siyasete alet eden bir siyasî parti için kolayca istismar edilebilmektedir. Bir örnek olarak, tarikatlar, genç kızları inançlarına uygun giysilerle "türban" veya "kara çarşafla", haftalığı 150 dolar karşılığı ara caddelerde ve tren garları ile otobüs terminallerinde dolaştırarak propaganda yapmaktadırlar.

F. Eğitim Sisteminin Etkileri:

1990 nüfus sayımına göre, Türkiye'de altı ve daha yukarı yaş grubunda okuma yazma bilmeyenler, nüfusun yüzde 19,6'sını teşkil etmektedir.

Bu oran erkeklerde yüzde 11,2 (okuryazar yüzde 88,8), kadınlarda yüzde 28 (okuryazar yüzde 72)'dir. Okuryazar erkek nüfusunun (yüzde 88,8), yüzde 73,6'sı ilkokul mezunu veya herhangi bir eğitim kurumunu bitirememiştir. Kadınlarda bu oran yüzde 81,6'dır.

Bu tablo değerlendirildiğinde, nüfusun yüzde 85'i (19,6+65,4=85) 8 yıl olarak kabul edilen temel eğitimi görmemiştir. Bu grubun tamamına yakın kısmı, milli gelirden en az pay alan birinci ve ikinci dilim içindedir.

Nüfusun yüzde 85'ini teşkil eden bu eğitimsiz gruba yaklaşmak ve onları kandırmak çok kolay olmaktadır. Bu grup insanları kandırmak için kullanılacak en etkili yöntem de halkın dini duygularının istismar edilmesidir.

G. Rejim İhraç Gayretleri

İran, Libya, Cezayir, Mısır gibi ülkelerdeki aşırı dinci örgütler, hedef kitle olarak gelir seviyesi çok düşük kesimleri seçe-

rek, bu kesimlere yurtiçindeki irticai örgütler vasıtasıyla maddi yardım yapmaktadırlar. Bu maddi yardımlar, fakir kesimin irticai siyasi görüşlere yöneltilmesinde önemli bir etken olmaktadır.

H. İrticacı Siyasi Örgüt, Tarikat, Vakıf ve Derneklerin Finans Kaynakları

Örgütler, halkın dini duygularını, örf ve adetlerini, geleneklerini istismar ederek, aidat, yardım ve hibe gibi usullerle trilyonlarca lira toplamakta ve sağladıkları menkul ve gayrı menkullerle büyük maddi imkanlara ulaşmaktadırlar.

Bu yardım ve hibeleri yapanların arasında milli gelirden en üst seviyede, yüzde 49,94'lük pay alan yüzde 20'lik dilimdeki kişiler de yoğun olarak yer almaktadır. Bu durum, ticaret, siyaset ve tarikat üçgeninin ülkemizde etkin olarak işlendiğini göstermektedir.

1. Bu örgütlerin yurtiçi kaynakları:

a. İş takip büroları vasıtasıyla, teberru, bağış, hediye vb. adlar altında toplanan yardımlar:

b. Çeşitli adlarla kurdukları dernekler vasıtasıyla elde edilen gelirler;

c. Kendi aralarındaki dayanışma sayesinde kurdukları şirketler, fabrikalar, holdingler ve bankalardan sağlanan gelirler;

d. Hacı adaylarının hac organizasyonu ve kurban derilerinden sağlanan gelirler.

2. Yurtdışı kaynakları:

a. Türkiye'de İslamî devrim yapılmasını arzulayan ve bu yolda çalışan bazı İslam ülkeleri ve irticai örgütlerin yardımları;

b. Bu çevrelerin yurtdışında kurdukları örgüt, vakıf, dernek ve şirketler vasıtasıyla toplanan gelirler;

c. Türkiye'nin bölünmesi ve yıkılması ile kendisine menfaat sağlayan ülkelerden temin edilen parasal gelirler;

d. İrticai örgütlerin yürüttükleri silah ve uyuşturucu kaçakçılığından elde ettikleri gelirler;

e. Kara para aklamak suretiyle elde edilen gelirler.

3. Belediyelerin sağladığı destekler:

Bazı belediyelerin yoksul kesime yaptıkları kasıtlı yardımlar, bu kesimi büyük ölçüde etkilemektedir.

4. Sonuç:

1946 yılından itibaren çokpartili demokrasiye geçiş ile birlikte din yeniden siyasete alet edilmeye başlamış ve bugünün çağdaş Türkiye'sinde ihmal edilmeyecek bir konuma gelmiştir.

İrticai kesim, gayesine ulaşabilmek için birçok alanda planlı ve sistemli faaliyet içindedir. Bu araştırmada irticai kesimin etkili olduğu sadece iki alan incelenmiştir. Diğer alanlardaki faaliyetler de tetkik edildiğinde, tehlikenin ne kadar büyük olduğu daha net görülebilecektir.

50 yıllık bir süreç içerisinde planlı olarak ideoloji haline getirilmeye çalışılan dini esaslara dayalı devlet anlayışının ancak kısa ve uzun vadeli çözüm tarzları içeren devlet politikaları ile önlenebileceği kaçınılmazdır.[330]

Belge / 3

GENELKURMAY BAŞKANLIĞI
İRTİCA BRİFİNGİ

11 Haziran 1997

Türkiye Cumhuriyeti devlet yönetiminin İslami kurallara göre düzenlenmesini esas alan siyasi İslam, bütün irticai ve radikal unsurların ulaşmak istedikleri nihai hedeftir.

Bu hedefe ulaşmak için; Cumhuriyet'in kurulmasından itibaren, din-siyaset ilişkisine yön vermeye çalışan bu kesim, laik Türkiye olgusu içinde, başlangıçtan itibaren Anadolu'da ortaya çıkan ayaklanmalardan istifade etmek suretiyle, her türlü ortamda amaçları doğrultusunda eylem yapmışlardır.

Dün olduğu gibi bugün de, bu kesim, eylemlerini geliştirerek tüm kurum ve kuruluşlarda taban kadrosu oluşturma gayreti içine girmişlerdir.

Öncelik ve özellikle; çokpartili sisteme geçişi müteakip siyasi beklentileri nedeniyle Atatürk ilke ve inkılapları aleyhine veri-

len tavizlerin sonucu olarak, irticai kesim, demokrasi şemsiyesi altında toplum içinde de teşkilatlanma çalışmalarına hız vermiş, laik devlet olgusu, yasal bir teminat olmasına rağmen sulandırılmıştır.

Bu bağlamda; Ulu Önder Atatürk'ün ortaya koyduğu çağdaş ve laik Cumhuriyet, tehdit altına girme temayülü göstermiş, TC'nin temel nitelikleri yıpratılarak, irticai hareketler, maksatlı bir şekilde desteklenmek suretiyle ülke ve millet, sonu olmayan bir karanlığın içine çekilmeye çalışılmıştır.

Bu durum; bireysel kökten dinci faaliyetlerin, kitlesel veche kazanmasına neden olmuş ve bu suretle; TC'nin kutsal bayrağının yerine yeşil bayrak çekenlerin; Atatürk'ün manevi şahsiyetine, TC varlığının temel güvencesi olan ve Anayasamızla güvence altına alınmış temel ve ortak değerlerimize saygısızlık yapanların cesaretlendirildiği ve ödüllendirildiği bir vasat oluşmuştur.

Otorite boşluğundan istifade ile ortaya çıkan ayrılıkçılık akımları da konuya diğer bir boyut getirmektedir. Türk ulusal kimliğini ve Türkiye Cumhuriyeti devletini tanımak istemeyen düşünce sahipleri, laik Türkiye Cumhuriyeti'nin birlik ve bütünlüğüne karşı, nihai hedeflerinden önce birinci adım olarak, daha enternasyonel olan din kimliği altında faaliyetlerini sürdürerek, öncelikle ülkenin siyasal isminin sadece Türkleri değil, tüm grupları da içerecek şekilde değiştirilmesine çalışmaktadırlar.

Ayrıca, genel kitleler tarafından bilinmeyen veya basına sızmayan dış politikanın dışında, alınması gereken önlemlerin alınmadığı, Diyanet İşleri Başkanlığı dahil, ülkede din işlerinin tamamen kontrolsüz olduğu, hatta kendisini aşamamış bir çok akademik olan veya olmayan din adamlarının, nihai hedefi bilerek ve bilmeyerek, temelleri çok önceden atılan bu gelişmelere yardımcı olduğu gözlenmektedir. Ayrıca "İslam mutlaka iktidar olmalıdır, yönetilemez" ideolojisine sahip üçüncü nesil fanatik ve şovenist köktendincilerin tahminlerin aksine, çok daha kısa sürede yaygınlaşarak, eylemlerini sürdürdüğü esefle müşahede edilmektedir.

Bunun yanı sıra; Diyanet'in pasif, yönetmek ve yönetilmekten yoksun kadrosunun, yurtiçinde ve yurtdışında görev yapmamasından ortaya çıkan boşluk, tarikatlar ve Milli Görüş

Teşkilatı tarafından doldurulmakta, böylece örgütlenme faaliyetleri hızla artmaktadır.

Bu durum tarikatların ve Milli Görüş Teşkilatı gibi kurumların hızla büyümesine ve belirli kitleleri tamamen kontrolü altına almasına imkan sağlamaktadır. Böylelikle Anayasa'nın 136. maddesinde ifadesini bulan, laiklik ilkesi doğrultusunda bütün siyasi görüş ve düşüncelerin dışında kalarak, icra edilmesi öngörülen din işlerinin, devlete bağımlı din adamları ile yürütülmesi olgusu, kasıtlı olarak defacto ile ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır.

Gelişen bu durum muvacehesinde; özellikle son onbir aylık dönem içinde; bazı İslam devletlerince de geliştirilip desteklenen şeriat düzenine dayalı radikal islamî tehdit, laik cumhuriyeti yıkmaya yönelik faaliyetlerini siyasi, sosyal, ekonomik ve askeri olaylarla entegreli olarak artırmıştır.

Bu artış; toplumun huzur ve güvenini sarsmış, böylece, Türk ulusu ümmet kavramı içinde bölünmeye yüz tutmuştur. İç ayaklanmaya doğru ivme kazanan bu irticai faaliyetler bugün maalesef suni gündem söylemleriyle kamufle edilmeye çalışılmaktadır.

Şimdi müsaadenizle önem ve önceliğine binaen, siyasi İslamın gelişimi doğrultusunda irticai faaliyetlerdeki önemli olayları arz edeceğim.

Haziran 1996 ayında, bugünkü koalisyon hükümetinin oluşturulmasını müteakip irticai kesimin siyasal İslamı gerçekleştirme yolunda başta teşkilatlanma ve kadrolaşma olmak üzere planlı bir ivme ile tüm alanlarda yoğun faaliyetlere giriştiği görülmüştür.

Bu kapsamda; laikliğe aykırı söz ve davranışları ile tanınan bazı tarikat liderlerine devrim yasalarına aykırı kıyafetleriyle geldikleri Başbakanlık Konutu'nda yemek verilerek bu çeşit kişilerin devlet katında itibar gördükleri ve eylemlerinin hoş karşılandığı kanıtlanmaya çalışılmış, böylelikle siyasal İslam taraftarı ve sempatizanlarına kimlik kazandırmak maksadıyla; olumlu mesaj verilmiştir.

Okullarda öğrencilerin irticanın simgesi haline dönüşen türban ile bulunmalarının laiklik ilkesine aykırı olduğu Anayasa

Mahkemesi kararıyla belgelenmesine rağmen, siyasi İslamî kesim ve sempatizanları, kendilerine oy getirdiği inancıyla hemen her konuşmalarında okullarda ve hatta devlet dairelerinde başörtüsü ile öğrenim görme ve çalışmanın anayasal bir hak olduğunu ısrarla iddia ederek halkı kışkırtmışlar, eylemler düzenlemişler, hatta üniversitelerde rektörlerin başörtüye selam duracağını ileri sürebilmişlerdir.

Sözde adil düzen kavramı içinde; özellikle belli bir dini görüş ve inanca sahip olanlarla, olmayanlar arasında farklılık ön plana çıkartılmış, bu dini görüş ve inanca sahip olmayanlar, düşmanca hareketlerin hedefi olarak gösterilmiştir.

10 Kasım 1996 günü Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı, böyle önemli bir günde; "İçim kan ağlayarak bugünkü törene katıldım, bu düzen değişmeli, bekledik, biraz daha bekleyeceğiz, gün ola harman ola, Müslümanlar içlerindeki hırsı, kini, nefreti eksik etmesin" diyebilmiştir.

Sincan Belediye Başkanı, İranlı diplomatların da desteğinde, Sincan'da düzenlediği Kudüs Gecesi'nde salona İslamî terörist örgüt liderlerinin büyük boy posterlerini asmış, aydın kesime şeriatı enjekte edeceğini söylemiştir. Bu olaydan sonra Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nce tutuklanmasını müteakip, mahkeme kararını protesto ettiği imajını yaratacak biçimde bir sakan tarafından bizzat ziyaret edilmiştir.

Tüm bu gelişmeler, görüldüğü üzere ülkemizdeki irticai kesim tarafından gerçekleştirilen planlı bir eylemin neticesidir.

Bu suretle; demokraside hukukun üstünlüğü ilkesini zedeleyerek, siyasette yönetme ve yönlendirme erkini şahsi menfaatlerine göre siyasal İslam içinde bütünleştirmek isteyen anlayış, toplumun huzur ve güvenliğine yönelik zararlı faaliyetlerini her geçen gün artırmıştır.

Son dönemlerde, basına da yansıyan tarikat olaylarında kendilerini şeyh olarak ilan eden ve sayıları beşbin civarında olduğu bilinen insanların büyük bir yüzdesi Güneydoğu kökenlidir.

Bu tip insanlar, din kimliği altında ekonomik sıkıntı ve sosyal sınıf farkı karşısında çıkış arayan bölge halkını, kendi saflarına katmak suretiyle siyasal İslamın öncülüğünü yapmaktadırlar.

Tüm bu gelişmeler dışında Türkiye genelinde gözlenen planlı ve bilinçli münferit faaliyetler ile organize eylemler fevkalade dikkat çekici bir boyut kazanmıştır.

Böylece; Türkiye Cumhuriyeti'nin demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti yapısı yıkılma tehlikesi ile karşı karşıya geldiğinden, konunun hayati önemine binaen 28 Şubat 1997 tarihinde MGK'da görüşülmesi kararlaştırılmıştır.

MGK'ca alınan kararlar doğrultusunda görsel ve yazılı basındaki gelişmeler olayları tüm çıplaklığıyla ortaya koymasına rağmen, siyasal İslamî kesim her alanda cephe oluşturarak bu kararları uygulatmamak için dayanışma içine girmiştir.

Oysa ki alınan bu kararlar Başbakan ve yardımcısı tarafından imzalanmış, hükümet tarafından da benimsenmiş, önce İçişleri Bakanlığı, bilahere Başbakanlık tarafından bu kararların uygulanması yönünde genelge yayımlanmıştır.

Ancak geçen üç aylık dönem içinde, göstermelik bazı uygulamalar hariç, kararların üzerine gidilmemiş, bilakis kararlar askerlerin dayatması olarak kamuoyuna yansıtılmış ve TSK hedef gösterilmiştir.

Bu süre içinde; Milli Güvenlik Kurulu'nun aldığı kararlardan 8 yıllık kesintisiz temel eğitime ilişkin karar, kamuoyunda ve irticai kesim içinde en çok tartışılan konu olmuştur.

Dini eğitim veren eğitim kurumlarıyla taban oluşturma, geliştirme ve siyasal İslamı gerçekleştirme avantajını kaybedeceğini değerlendiren irticai kesim, bu kararı tabanına "TSK, imam hatip okullarını kapatmak istiyor" şeklinde yansıtılarak, yurdun çeşitli yerlerinde protesto mitingi ve toplantılar düzenleyerek, mektup ve imza kampanyaları açarak, TSK'ni din karşıtı bir kurum olarak gösterme çabası içine girmiştir.

İrticai kesim 8 yıllık kesintisiz eğitimin imam hatip liselerinin orta kısmının kapatılmasını ve velilerin, çocuklarının üzerindeki velayet hakkının alınmasını hedeflediğini ileri sürerek, eylemlerinde yandaşlarından destek bulmuş ve bu suretle bazı siyasi partiler üzerinde baskı oluşturarak konuyu Meclis gündemine sokmaya çalışmıştır.

Oysa çağdaş dünyada eğitim ve öğretim bütünlüğü dikkate alındığında 8 yıllık kesintisiz eğitim vazgeçilmez önkoşul olarak ortaya çıkmaktadır.

Bu bağlamda, Sultanahmet Mitingi örneğinde görüldüğü üzere, irtica yanlılarının, MGK kararını şiddetle protesto etmenin yanı sıra, şeriat özlemlerini dile getiren çeşitli sloganlar atarak, hilafet bayrağı açarak, milletin onur ve şeref timsali olan Türk bayraklarını ise yere serip üzerine oturarak toplumun birlik ve beraberliğine yönelik kışkırtıcı ve bölücü bir görüntü sergilemeleri esefle izlenmiştir.

Bunun yanı sıra; içlerinde siyasal İslam yanlısı milletvekillerinin de bulunduğu Türk hacı adaylarının Avrupa'dan gelen Milli Görüşçülerle hacda birleşerek; şeriat özlemini dile getiren söylemde bulunmaları, dinin siyasete alet edildiğini, açıkça ortaya koymuştur.

MGK kararlarının uygulanmasıyla ilgili İçişleri Bakanlığı tarafından çıkartılan genelgeden sonra, izinsiz açılan Kur'an kurslarının kapatılması ve Kıyafet Kanunu'na aykırı giyinenlerin toplanması gibi sınırlı göstermelik bazı uygulamalar yapılmıştır. Ancak başta devlet daireleri olmak üzere türban uygulamalarında artış olduğu müşahede edilmektedir.

İrticai kesim, izinsiz açılan Kur'an kurslarının kapatılma ihtimaline karşılık, kursları vakıflar bünyesinde yeniden organize etme gayretlerine yönelmiştir.

YAŞ kararları ile TSK'den ihraç edilen subay ve astsubaylar özellikle irtica yanlısı kurum ve kuruluşlarda istihdam edilmeye devam edilmiş ve bir vakıf içinde toparlanmalarına yardım edilmiştir.

İrticai kesim yanlıları TSK'lerine yönelik olarak; gerçekleştirdikleri yoğun propaganda faaliyetleri ile bir taraftan TSK'ni dine karşı göstermeye çalışmışlar, diğer yandan "TSK, belli güçlerin değil, halkın ordusudur. Ordu peygamber ocağıdır" gibi belli çevrelere sıcak mesajlar göndererek, Silahlı Kuvvetler'in emir komuta yapısını yıpratmaya yönelik gayret içinde görünmüşlerdir.

İrtica yanlısı bir milletvekili; ordu ile halkı karşı karşıya getirmek için, MGK kararlarından 8 yıllık eğitim konusunun kendileri tarafından kasıtlı olarak tırmandırıldığını açıkça ifade etmiştir.

Siyasal İslamcı olduğunu belirterek, ordunun bir siyasi partiye oy veren 6 milyon siyasal İslamcıyı görmezden gelemeyeceğini, 3500 PKK'lı ile başedemeyenlerin 6 milyon siyasal İslamcıyla nasıl başedeceğini ifade ederek, tabanına TSK'ne karşı cihada hazırlık mesajı vermiştir.

Diğer bir irtica yanlısı milletvekili ise, Türkiye'nin İsrail'le yapacağı tatbikatları istismar ederek Silahlı Kuvvetlerimize ve komutanlarımıza ağır eleştirilerde bulunmuştur.

Propaganda yoluyla; irticai kesim sahip olduğu 19 gazete, 110 dergi, 51 radyo ve 20 televizyon istasyonu ile taban geliştirmeye yönelik propaganda faaliyetlerini kesintisiz olarak sürdürmüştür.

İrticai kesim, 28 Şubat MGK kararları sonrasında propaganda faaliyetlerinin büyük bir kısmını MGK kararlarının engellenmesine teksif etmiştir. Yapılan propaganda çalışmalarında;

•İslamın emrinde olan imam hatip okulları ve Kur'an kurslarının kapatılamayacağı, kapatmak isteyenlerin "halk düşmanı" olarak tarih önünde mahkum olacakları

•Laiklik ve Atatürkçülüğün Türkiye'nin ilerleme ve gelişmesini engelleyen başlıca etkenler olduğu;

•Bugünkü rejimin askerlerin dayatması olduğu belirtilmiştir.

•Ayrıca ordunun, milletin inancını birinci derecede düşman olarak nitelediği; laik rejimin kendini koruması için oluşturduğu ordunun yükünü ise Müslüman halkın çocuklarının çektiği ifade edilmiştir.

Siyasal İslam taraftarlarının sahip oldukları 2500 dernek, 500 vakıf, binin üzerinde şirket, 1200 yurt, 800'ün üzerinde özel okul ve dershaneler ile oldukça yüksek bir ekonomik güce kavuşmuş ve bu yöndeki çalışmalarına devam ettiği görülmüştür.

Bu bağlamda;

- Devlet bütçesinden vakıflara yardım adı altında büyük ölçüde parasal destek sağlanmıştır.
- Milli Görüşçüler, Milli Gençlik Vakfı vasıtasıyla yasalara ve İçişleri Bakanlığının genelgesine rağmen, yurtiçinde kurban derilerini toplama faaliyetlerini sürdürmüştür.
- Aynı grup yurtdışında ise uluslararası insani yardım teşkilatı vasıtasıyla kurban başına 200 mark almak kaydıyla 50 bölgede büyük çaplı kurban kesim kampanyası düzenlemiştir. Geçen yıl 36 bölgede düzenlenen bu kampanya ile 30 000 kurban kesimi yapıldığı tespit edilmiştir.
- Kendilerine müzahir belediyelerde iş yaptırmak ve ihale alabilmek için, vatandaş ve işadamlarından bağış adı altında para alınmaktadır.
- Özelleştirme kapsamında yapılan ihalelerde, irticai kesim yanlısı şirketlere öncelik verildiği ve bu şirketlerin başta enerji olmak üzere, stratejik öneme haiz sektörlerdeki ihalelere ilgi duyduğu ve birleşerek güç oluşturmaya yönelik çalıştıkları hususu açık kaynaklarda yer almıştır.

Diğer yandan irticai kesim, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde ülke bütünlüğüne yönelik yıllardır devam eden terör sorunlarına ümmetçilik anlayışı ile yaklaşarak bölgedeki tabanlarını genişletme çalışmalarını sürdürmektedir.

Bu Kapsamda Yapılan Tespitler Özetle Şunlardır:

• İrticai kesim bölücü terör örgütünün ısrarla dile getirdiği ateşkes, bölgesel özerklik, genel af, olağanüstü halin kaldırılması gibi hassas konuları kendi medya organlarında sık sık tartışmaya açmış, temsilcileri vasıtasıyla da bölücü terör örgütü ve sözde sürgündeki Kürt Parlamentosu üyeleri ile doğrudan ilişkilere girmişlerdir.

• Bölücü terör örgütünün Türkiye'ye yönelik emellerini gerçekleştirmek için, kendilerine en yakın müttefik olarak radikal İslamcı grupları gördüğü ve Kuzey Irak'taki kamplarda yapılan eğitimi, cihat hazırlıkları olarak lanse ettiği tespit edilmiştir.

•İrticai kesimin yükselişi karşısında bölücü terör örgütünün başı, MED-TV'de yaptığı açıklamada; ülkemizde irticai faaliyetlerin artmasını, amaçlarının tahakkuku için uygun bir fırsat olarak değerlendirmiş ve bu kesimle ilişkilerin daha da geliştirilmesi gerektiğini açıkça beyan etmiştir.

• Terör örgütünün başı bu beyanı yaparken, irticai görüşe sahip bazı siyasi parti yetkilileri de bölgede taban oluşturmak maksadıyla; PKK terör örgütünün güdümünde bulunan HADEP yetkilileri ile yoğun temaslarda bulunmuşlardır. Bu konu televizyonda yayımlanan bir açıkoturumda bizzat HADEP yöneticileri tarafından kamuoyuna duyurulmuştur.

•Bu siyasi partinin irtica yanlısı Diyarbakır İl Başkanı, bölücü örgüt başının kendi partisinden aday olabileceğini açıklıkla ifade etmiş ve bu görüş maalesef aynı partinin bazı parlamenterlerince de desteklenmiştir. Benzer olay, 1991 yerel seçimleri öncesinde de, HADEP'le işbirliği yapılmak suretiyle sergilenmiştir.

•Örgüt tarafından Lübnan'da gerçekleştirilen ikinci konferansta alınan kararlar çerçevesinde; "İmamlar Birliği" oluşturulmuş, her caminin "Propaganda ve İsyan Merkezi" haline getirilmesi kararlaştırılmıştır. Bu kararlar bazı camilerde bölücü ve irtica yanlısı bazı imamlar tarafından hayata geçirilmiştir.

• Terör örgütü, daha geniş kitlelere hitap edebilmek düşüncesi ile, bu kez "Kürdistan İslam Hareketi" adlı örgütü hayata geçirmiştir. 1993 yılı Temmuz ayında yapılan Kürdistan İslam Hareketi Kongresi'nde; diğer din ve gruplarla ilişkilerin geliştirilmesi, kadınların savaş içerisinde yer almaları, sözde Kürdistan'ın birleştirilmesi ve eski Kürt medrese ve külliyelerinin tekrar canlandırılması hususlarında bir dizi karar alınmıştır.

• Kuzey Irak'ta faaliyet gösteren ve şeriat düzenini Türkiye'ye de ihraç etme gayreti içinde olan İran tarafından desteklenen İslami Hareket Partisi lideri Şeyh Osman, ülkemizde bilinen çevrelerden itibar görmüş ve hacca gönderilmiştir.

• Kuzey Irak'ta irticai esaslara dayanan bir Kürt devleti kurmayı amaçlayan Şeyh Osman'ın, Güneydoğu Anadolu bölgesinde de sempatizanları bulunmaktadır. Bu kişi vasıtasıyla bölgede İslami Hareket canlandırılmaya çalışılmaktadır.

• Bölücü terör örgütünün yan kuruluşu olan Kürdistan İslam Hareketi'nin hac organizasyonu yaparak hacca personel göndermesi, irticai kesimin sempatisini kazanmak için yapılan bir faaliyet olarak kıymetlendirilmiştir.

• Avrupa'daki bölücü örgüt büroları ile Avrupa Milli Görüş Teşkilatı'nın, Türkiye Cumhuriyeti aleyhinde yapılan eylemleri birlikte organize ettikleri, yurtiçinde de Milli Gençlik Vakfı ile HADEP'in Cumhuriyet rejimine karşı ortak mücadele başlattıkları hakkında önemli tespitler yapılmıştır.

• 26 Nisan 1997 günü bölücü terör örgütü PKK'nın Almanya'nın Düsselldorf kentinde, Ermeni örgütlerinin Bonn'da Türkiye Büyükelçiliği önünde yaptıkları gösterilerden üç gün sonra irticai unsurların Köln'de uydu vasıtasıyla yaptıkları rejim karşıtı propaganda yayınının aynı günlere gelmesi, Batılı ülkelerde Türkiye'ye karşı Kürt kartından sonra Ermeni ve irtica kartlarının da aynı anda oynanmaya başlandığı şüphesini beraberinde getirmiştir.

• Türkiye'de etkinliği gittikçe azalan bölücü terör örgütünün yurtiçinde ve yurtdışında irticai unsurların gerisinde ve desteğinde yer almaya başladığı ve ittifak oluşturma çalışmaları ile yeni bir çıkış yolu arama gayreti içinde olduğu bugün belirginlik kazanmaktadır.

Bunun yanı sıra; irticai kesimin, hedeflerine ulaşmak için İslamî terör örgütleri ve başta İran olmak üzere, uluslararası terörizme destek veren ülkelerle olan bağlantıları incelendiğinde durum özetle şu şekildedir.

İran

Şerita esaslarına dayalı bir rejimin Türkiye'de kurulması için planlı olarak maddi ve manevi her türlü desteği sağlamaktadır. Bu çerçevede;

• Terör eylemleri de icra eden radikal İslamcı gruplardan Hizbullah, Selam ve İslami Hareket örgütlerinin İran tarafından yönlendirildiği ve üst düzey yöneticilerinin İran'da eğitildiğine dair tespitler mevcuttur. Bir örnekolmak üzere, yakalanan bir İslami Hareket militanı verdiği ifadede "İran'da eğitildiğini ve Türkiye'deki İran'lı diplomatlarla ilişki kurduklarını" beyan etmiştir.

• İran, Türkiye'de eylemlerde bulunan İslamî terör örgütü militanlarına maddi destek, pasaport ve İran'da barınma imkanları vermektedir. Yakalanan bir Hizbullah terör örgütü militanı, açıklamasında, "Tahran'a dönen Ankara Büyükelçisi Ali Rıza Baghari'nin Türkiye ile İran arasındaki tüm bağlantıyı sağladığı, elçinin ayrılışından sonra Ankara'daki bu görevi İstanbul'da bulunan İran Başkonsolosu'nun üstlendiğini, kaçaklara para ve pasaport sağladığını, İran'da barınma ve bütün ihtiyaçlarının karşılanması için görevlilere talimat verdiğini" ifade etmiştir.

• İran, özelikle basın yoluyla, icra ettiği propaganda ile, irticai kesime destek vermekte, Türkiye'nin içişlerine açıkça müdahelede bulunmaktadır. Nitekim 4 Mayıs 1997 tarihli Tahran Times gazetesi verdiği haberde Türkiye için "Generaller kısa sürede halkı bastırabilirler, ama uzun sürede Cezayir'de ortala çıkan olay Türkiye'de de tekrarlanabilir" ifadesini kullanmış, maalesef bu tip müdahelelere ilgililerce sessiz kalınmıştır.

• İran, Türkiye-İsrail ilişkilerini kendi amaçları doğrultusunda kullanmaktadır. Bu kapsamda, 10 Mayıs 1997 tarihli Kayhan International gazetesinin bir haberinde "Türkiye'deki İslamiyetçiler, İslamî dünyanın menfaatlerini tehdit eden tehlikelere karşı çıkmak için diğer İslamî ülkeler ile siyasetlerini koordine etmeye gayret edeceklerdir" diyerek, irticai kesime destek vermiştir.

• İran, Türkiye'deki irticai unsurları motive etmek için her türlü gayreti göstermektedir. Nitekim İran Devrim Muhafızları Komutanı General Rızai, televizyonda yaptığı bir konuşmada; iki cephede birden savaşabileceklerini, bunlardan birinin ABD, diğerinin de Batı komşusu olduğunu söyleyerek Türkiye'deki irticai unsurlara destek verdiğini açıkça ortaya koymuştur.

Libya

• İrticai kesimle yakın ilişki içerisinde bulunmakta ve başta maddi destek olmak üzere her türlü yardımı yapmaktadır. Son olarak 14 Nisan 1997 tarihinde Libya'da düzenlenen bir festivale Libya lideri Kaddafi'nin özel davetlisi olarak Türkiye'den irtica yanlısı üç milletvekilinin katılması fevkalade dikkat çekicidir.

• Libya ayrıca İslami Selamet Cephesi vasıtasıyla da, Türkiye'deki irticai unsurlarla yakın işbirliği ve desteğini sürdürmektedir.

Suudi Arabistan

• İrtica eğilimli olan milletvekili ve bürokratlara ilave hac imkanı sağlayarak, sempati kazanmakta ve irticai unsurlara maddi destek vermektedir.

• Hac sezonunda Suudi Arabistan'da işçi olarak çalıştırılmak üzere Türkiye'ye 5 000 kişilik kontenjan verildiği, işçilerin vize işlemlerinin Suudi Arabistan'lı bir firma tarafından yapıldığı, vize ücreti olarak işçi başına 1 000'er dolar talep edildiği ve toplanan paranın Türkiye'deki irticai örgütlere aktarıldığı tespit edilmiştir.

• Suudi arabistan, ayrıca, Müslüman Kardeşler ve Rabıta örgütü vasıtasıyla, Türkiye'de faaliyet gösteren bankacılık ve finans sektörleri ile temasta bulunarak irticai kesime yüksek düzeyde maddi destek sağlamaktadır.

Sudan

• Türkiye'deki irticai kesimle yakın ilişkiler içinde bulunduğu, İslami terör örgütlerine destek verdiği bilinmektedir. Yakalanan Hizbullah Örgütü mensubu bir şahıs verdiği ifadede "Sudan makamlarının kendilerine her türlü lojistik ve para yardımı yaptığını, kamp kurmaları için başkent yakınlarında yer tahsis ettiklerini ve askeri eğitim kampının kurulma aşamasında olduğunu" ifade etmiştir. Yine bu devlette bulunan teröristlerin içinde irtica yanlısı dört Türk'ün de bulunduğu belirlenmiştir.

Buraya kadar arzedilen hususlar doğrultusunda irticai faaliyetlerin ulaştığı boyutlar ise, şu şekilde belirlenmiştir.

Nihai hedefine ulaşmak maksadıyla; irticai kesimin gayesi din adamı yetiştirmek değil, siyasal İslamı gerçekleştirecek kadrolar oluşturmaktır. Nitekim geleceğin kadrolarını oluşturmak amacıyla öğrencileri başta hukuk ve siyasal bilgiler fakülteleri ile polis akademileri olmak üzere idareci yetiştiren yüksekokul ve üniversitelere yöneltmekte ve halen artarak devam eden kadrolaşma faaliyetleriyle de uygulamaya geçirmektedirler.

Halen sadece kayıtlı Kur'an kurslarına devam edenlerin sayısı 1 685 000 (bir milyon altı yüz seksen beş bin) olarak belirlenmiş, yapılan incelemede her beş yılda bu sayının iki katına çıktığı tespit edilmiştir. Bu durumda 2005 yılında bu rakamın 7 milyona çıkacağı değerlendirilmektedir.

Bu rakamlara izinsiz olarak faaliyet sürdüren Kur'an kurslarındaki öğrenci sayısı da ilave edildiğinde, ulaşılacak rakamın büyüklüğü takdirlerinize maruzdur.

Bunun yanı sıra; irticai kesimin İslam devletinin kalesi olarak gördükleri imam hatip okullarında ise, durum daha da düşündürücüdür. 1995 verileri ile yapılan bir çalışmada, ülkemizdeki 561 imim hatip lisesinde 429 809 öğrenci bulunduğu ve yılda 53 553 kişinin mezun edildiği tespit edilmiştir. Oysa ki, yıllık imam ihtiyacı 2 288 kişidir. İhtiyaç fazlası 51 345 kişinin özellikle hukuk, siyasal bilgiler ve polis akademilerine bilinçli olarak yönlendirilmesinin amacı, kısa ve orta vadede devlet kadrolarını işgal ederek siyasal İslam olgusu içinde, İslami bir devlet yapısını oluşturmaktır.

Öte yandan 92 700 din görevlisinin mevcut olduğu Diyanet İşleri Başkanlığı'nın yıllık din hizmetlerinde istihdam edilecek personel ihtiyacı sayısı 2 288 kişi olarak belirlenmesine rağmen;

• Adından da anlaşılacağı üzere, din hizmetlerinde istihdam edilmekesi gereken imam hatip lisesi mezunlarından 51 bir 345 kişinin halen açıkta olması gerekmektedir. Ancak, bu kişiler siyasal İslamın kadrolaşması yönünde yerlerini bulmuşlardır.

İrticai kesim, halkın dini duygularını, örf ve adetlerini, geleneklerini istismar ederek, aidat, yardım ve hibe gibi usullerle trilyonlarca lira maddi yardım toplamakta ve sağladıkları menkul ve gayrımenkullerle büyük maddi imkanlara ulaşmaktadırlar

Bu yardım ve hibeleri yapanların arasında İslamcı kesimden milli gelirden en üst seviyede pay alan kişiler de yoğun olarak yer almaktadır.

Kamuoyunda yüz siyasal İslamcı patron olarak bilinen bu kişilerin servet durumu özetle şöyledir:

- 6 kişinin 100 trilyondan fazla,
- 5 kişinin 20-50 trilyon,

- 15 kişinin 10-20 trilyon
- 13 kişinin 1-10 trilyon,
- Diğerlerinin ise 1 trilyonun altındadır.

Bu durum ticaret-siyaset ve tarikat üçgeninin ülkemizde etkin olarak işlediğini göstermektedir.

İrticai kesim içinde halen 30 kadar radikal örgüt bulunmaktadır. Bu örgütler MGK kararları sonrasında irticai kesimce gösterilen tepkileri yeterli bulmamakta, eyleme geçilmesi gerektiğini ileri sürmektedirler. Radikal örgütlerin gelişmeler karşısında daha geniş bir taban içinde yeniden örgütlenerek, terör eylemlerine yönelmesi kuvvetle muhtemel görülmektedir.

Buraya kadar arz edilen iç ve dış gelişmelerin Türkiye Cumhuriyeti devletini hedef alması, Cumhuriyetin temel niteliklerine karşı özellikle, laikliği dinsizlik olarak algılayan siyasal İslamcı bir zihniyetin hakim olması yönünde gayret sarfedilmesi,

TSK'lerini durumdan vazife çıkarmak ve İç Hizmet Kanunu'na göre, verilen ana görevleri doğrultusunda tehdidi yeniden değerlendirmesi keyfiyetini ortaya çıkarmıştır.

Bu noktadan hareketle;

Bilindiği üzere; Türk Silahlı Kuvvetleri'nin görevi, 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu'nun 35. maddesinde "Türk yurdunu ve anayasa ile tayin edilmiş olan Türkiye Cumhuriyetini korumak ve kollamaktır" şeklinde belirlenmiştir. Bu madde 1935 tarihli eski İç Hizmet Kanunu'nda da aynı şekilde ifade edilmektedir.

Bu görev TSK İç Hizmet Yönetmeliği'nin 85/1. maddesinde "Vazifesi, Türk yurdu ve cumhuriyetini iç ve dışa karşı, lüzumunda silahla korumak" şeklinde ifade edilmiştir.

Bu nedenle, dışarıdan gelebilecek bir tehlikenin bertaraf edilmesi Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir görevi olduğu gibi, Anayasa tarafından belirlenen Cumhuriyet'in niteliklerini değiştirmeye ve ortadan kaldırmaya yönelik olarak içeriden ve dışardan gelecek tehlikelere karşı Türk yurdunun ve Anayasa ile tayin edilmiş Türkiye Cumhuriyeti'nin koruma ve kollanması TSK'nin görevidir. TSK, bu görevini yapabilmek için dış tehdidi olduğu gibi iç tehdidi

de değerlendirmek zorundadır. Bu husus, Türkiye'nin milli askeri stratejisinin vazgeçilmez bir ögesi olup, hayati milli menfaatlerimizin bir neticesidir.

Son zamanlarda yazılı ve görsel basında bilgi noksanlığı nedeniyle tartışılan iç tehdidi değerlendirmesi; TSK'lerinin, asli görevi olup, mevcut mekanizmaya aykırı bir işlemi asla söz konusu değildir. Kendisine yasa ile verilmiş olan görevin gerektirdiği değerlendirmeyi yaptığı ortadadır. Bu durum, diğer bir kurumun görevine müdahale şeklinde düşünülemez. Bilakis, Genelkurmay Başkanlığı'nın yasa gereği resen yapmak zorunda olduğu bir görevdir.

Diğer taraftan, TSK için durumdan vazife çıkarmak ve gerekli tedbirleri almak da bir görevdir. Dolayısıyla, TC'ni iç ve dış tehdide karşı koruma ve kollama görevini yaparken, mevcut ve muhtemel tehditleri devamlı olarak izlemek ve değerlendirmek milli askeri stratejiyi oluşturmanın yanı sıra, en kötü senaryoyu tespit etmenin de, temel noktasıdır.

Bunun yanı sıra; 1945 sayılı MGK ve MGK Genel Sekreterliği Kanunu'nun 2. maddesinin "A" fıkrasında düzenlenen MGK kavramının tanımında, iç ve dış tehditten bahsedilmesi, iç ve dış tehdit değerlendirmesinin münhasıran MGK veya Milli İstihbarat Teşkilatı tarafından yapılacağı anlamına gelmez.

Diğer taraftan, 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanunu'nun 5. maddesinde de, bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarına devlet istihbaratına ilişkin olarak kendi konularında görevlerinin gerektirdiği istihbaratı oluşturmak görevi verilmiştir.

Milli İstihbarat Teşkilatı'na aynı yasa tarafından Milli Güvenlik İstihbaratı'nı devlet çapında oluşturma görevi verilmiş olması da, Genelkurmay Başkanlığı'nın görevine ait tehdit değerlendirmesine esas olacak istihbaratı oluşturmasına engel teşkil etmez.

Bu itibarla; Türkiye'deki irticai faaliyetlerin yarattığı tehditin, Genelkurmay Başkanlığı'nca bölücü terör tehditiyle aynı düzeye çıkarılmasında izlenen usül de, yürürlükteki mekanizmaya uygundur.

Nitekim, Bakanlar Kurulu'nun 17 Eylül 1992 tarih ve 92/3514 sayılı kararnamesiyle onaylanan "M.G. Siyaseti Belgesi"nde Türkiye Cumhuriyeti'ne yönelik tehdit, iç ve dış tehdit olmak üzere iki ayrı başlık altında incelenmiştir.

Bu çerçevede; bölücü terörist faaliyetler söz konusu dökümanın yazıldığı 1992 yılı itibariyle, ulaştığı boyutlar nedeniyle Türkiye'nin karşı karşıya olduğu tehdit nevileri içinde birinci önceliği olan ve partilerüstü bir anlayışla ele alınması gereken bir mahiyette ve bir devlet sorunu olarak görülmüştür.

Yine iç tehdit başlığı altında; bazı İslam devletlerince geliştirilip desteklenen şeriat düzenine dayalı İslamî tehdidin laik devlet düzenine karşı, ciddi bir tehlike teşkil ettiği belirtilmiştir. Bu doküman, ömrü belli bir süre ile sınırlanmış bir belge olmayıp, gelişen siyasi, askeri ve sosyal olaylara bağlı olarak her yıl aralık ayında, ilgili kurum ve kuruluşlardan gelen öneriler kapsamında güncelleştirilen bir dökümandır.

Bu bağlamda; son dönemde Türkiye'de ivme kazanan, devletin sosyal, siyasi, ekonomik ve hukuki temel nizamlarını tamamen veya kısmen değiştirerek şer'i esaslara dayalı bir düzen kurmayı amaçlayan irticai faaliyetler, TSK tarafından değerlendirilerek, 28 Şubat 1997 tarihinde toplanan MGK'da başlıca gündem maddesi olmuştur.

Ancak bundan sonradır ki, TSK, irticai faaliyetleri iç tehditte, bölücü terör ile aynı seviyeye, yani birinci önceliğe yükseltilmiş ve bu duruma bağlı olarak, yeni bir teşkilatlanma içinde Batı Çalışma Grubu oluşturulmuş ve faaliyete geçirilmiştir. İşte bu teşkilatın oluşturulması ile, TSK'leri tarafından siyasal İslamın ülke genelinde resmi çıkartılarak irticai faaliyetlere ilişkin ülke boyutundaki genel görüntü, tüm yönleriyle yakınen takip ve kontrol altında izlenmektedir.

Hal böyle iken; TSK'lerince Türk-Yunan ve Kıbrıs sorunlarına ilişkin dış tehdit değerlendirmesi ile bölücü terörün meydana getirdiği iç güvenlik ile ilgili değerlendirme ve oluşturulan konsepte bugüne kadar hiç tepki gösterilmemesine rağmen, bugün, iç tehdit unsurunun diğer bir kolu olan irticai faaliyetlerdeki hayati öneme haiz gelişmeler doğrultusunda yapılan değerlendir-

meye, belli çevrelerce reaksiyon gösterilmesi, din sömürüsü ve bezirganlığını cüretle yapan bu kesimin, TSK'lerini kamuoyuna karşı özellikle din düşmanı olarak takdim etmesinin en açık ifadesidir.

Bu noktadan hareketle sonuç olarak; Atatürk'ün ilke inkılapları doğrultusunda ortaya koyduğu eğitim ve kültür politikalarının, çokpartili dönemde oy kaygısı ile terk edilmesini müteakip, meydana gelen boşluğu iyi değerlendiren irticai kesim, ülkemizde halen laikliği dinsizlik olarak algılayan siyasal İslamcı bir kitlenin oluşumuna yönelik propaganda, kurumlaşma ve kadrolaşma faaliyetlerine ağırlık vermiş bulunmaktadır.

Bugün önemli bir çok devlet kadrosunun irticai kesimin eline geçmesi artan bir şekilde devam etmektedir. Özellikle devletin karar mekanizmasını oluşturan, önemli ve öncelikli görev yerlerinden mülki idare, maliye ve emniyet güçlerine sızılmakta, birçok mahalli idare ve kamu iktisadi teşebbüslerinin büyük bir bölümünde kadrolaşma yönünde alt yapı tesis edilmesi çalışmaları yoğun bir şekilde devam etmektedir.

Diğer taraftan irticai kesime karşı bilinçli olarak devletin ilgili organlarınca, yeterli denetim yapılmamasından ve yasaların gerektiği gibi uygulatılmamasından istifade ile; bu kesimin eylem ve faaliyetlerini artan bir cüretkarlıkla icra ettiği görülmektedir. Özellikle Türk Ceza Kanunu'ndan kaldırılan 163. maddenin yarattığı boşluğun doldurulmaması, irticai kesime güçlü bir propaganda imkanı ve ortamı sağlamıştır.

Artan irticai faaliyetlere karşı alınan MGK kararları göstermelik bazı tedbirler dışında uygulanmamıştır. Kararların kamuoyu gündemine sokularak engellenmesine çalışılmaktadır.

MGK kararlarını TSK'nin dayatması olarak kamuoyuna yansıtan irticai kesim, TSK ile halkı karşı karşıya getirerek, Silahlı Kuvvetler'i yıpratmaya çalışmaktadır.

Önemli bir ekonomik güce sahip olan irticai kesimin, bu alandaki, artırarak devam ettiği faaliyetlerini sürdürebilmesi halinde, daha güçlü mali imkanlara kavuşabileceği değerlendirilmektedir.

İrticai kesim, kendi ideolojisini ülkeye yerleştirmek ve hakim kılmak doğrultusunda, halihazırda ülkenin en hassas konusu-

nı. oluşturan kanlı terör örgütü PKK ile ilişkiye girmekten kaçınmamakta, bu şekilde terörü sona erdireceği noktasından hareketle, örgütü ve bölge halkını kendi amaçları için kullanmanın yollarını aramaktadır.

İrticai kesimin bir yandan içte siyasal İslamı gerçekleştirmeye çalışırken, diğer yandan Türkiye'deki laik ve demokratik rejimi kendileri için tehdit olarak gören başta İran olmak üzere teröre destek veren bazı İslam ülkeleriyle dayanışma içine girerek halkımızı Atatürk'ün hedef olarak gösterdiği Batı medeniyetinden uzaklaştırmaya yönelik çabalar içinde olduğu gözlenmektedir.

4 Mart 1929 tarihinde devrin Başbakanı merhum İsmet İnönü, TBMM'de yaptığı tarihi bir konuşmada;

> "Efendiler tehlike kapının eşiğine gelinceye kadar sabreden Büyük Meclis, Cumhuriyet'i kurtarmak için keskin ölçülerin zamanı geldiğine hükmetmiş, dinin, devletten ve siyasetten uzaklaştırılması da geçen devirde tamamlanmıştır.
>
> "Vatandaş mabedinde kendi itikadı ve vicdanı ile serbest bırakılmış, onun arık ve temiz inancı bu dünyanın karışık işlerinden kurtarılmıştır. Hiç kimse bir vatandaşa, dini inancından, ibadetinden ötürü bir engel çıkarmaya nasıl muktedir olamayacaksa, dindar silahı ile de hiç kimse TBMM'nin herhangi bir kanunua, bir vatandaşın emniyet ve haysiyetine dil uzatmaya imkan bulamayacaktır"

demiştir. (Alkışlar.)

Oysa ki bugün; mensuplarına barış, saygı ve sevgi, karşılıklı yardımlaşma ve iyi ahlakı öğütleyen, toplumu ayıran değil, kaynaştıran, diğer dinlere dahi hoşgörü ile yaklaşan dinimize aykırı olarak; "Dinimize küfrettiler" sloganları ile insanları boğazlayan caniler, Abbasi döneminden bile geri bir ilkelliği açıkça sergilemektedir.

İşte bu anlayıştır ki; bu kesim, bugün bilinçli bir şekilde TSK'lerini din düşmanı olarak göstermektedir.

Netice olarak irticai kesimin halihazır faaliyetleri itibariyle; Atatürk'ün temellerini attığı ve çerçevesi Anayasamız ile belirlenmiş olan demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti anlayışı dışına

çıkarak, TC devletini yıkmayı amaçladığı açıkça görülmekte ve ülkemizde siyasal İslamı gerçekleştirme yolunda oluşan irticai tehditin çok ciddi boyutlara ulaştığı değerlendirilmektedir.

Ancak, Türkiye devletinin şekli cumhuriyet, rejimi demokrasidir. Cumhuriyet ümmet olmayan bir millet kavramını va üniter devlet yapısını esas almıştır. Türkiye Cumhuriyeti devletinin en bariz karakteristiği, Atatürk ilkelerine, demokratik, laik ve sosyal hukuk devletine, insan haklarına, hukukun üstünlüğüne dayanan çağdaş bir siyasal sistemi benimsemiş olmasıdır.

Nitekim Anayasa'nın;

- Birinci maddesi; "Türkiye devleti bir cumhuriyettir"
- İkinci maddesi; "Türkiye Cumhuriyeti, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir."
- Dördüncü maddesi ise; "Birinci ve ikinci maddelerdeki hükümlerin değiştirilemeyeceği ve değiştirilmesinin teklif edilemeyeceği" hükümlerine amirdir.

Böylece Anayasa'nın temel nitelikleri kapsamında, Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsızlığına, halkın egemenliğine, milli değerlerine, laikliğe, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne ve üniter devlet yapısına bağlılık Türk devlet sisteminin temel taşlarıdır. Bu husus, milleti ile devlet arasında bir antlaşmadır.

Bu antlaşmaya kurallarını bilerek, uygulayarak ve uygulatarak riayet eden her vatandaş Türk milletinin onurlu ve saygıdeğer mensubudur.

Bugün itibariyle; artan boyutta devam eden irticai tehdidin, Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkamyı hedef alan fevkalade ciddi boyutu; Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet ilkeleri doğrultusunda memleketini seven demokratik ve laik her vatandaşın dikkatle izlemesi ve bu tehdidi her kesime anlatması, tarafsız kalmaması ve icraatta bulunması ana görevidir.

Bu noktadan hareketle; Atatürk'ün kurduğu modern ve laik Türkiye Cumhuriyeti devletinin nitelikleri değişmeyecek, değiştirilemeyecektir.

Bunlar;

- Tek millet,
- Tek vatan,
- Tek devlet,
- Tek dil,
- Tek bayrak,

olarak ifade edilmektedir.[331]

Belge / 4

GENELKURMAY BAŞKANLIĞI

"Batı Harekat Konsepti"

1. DURUM:

a) İrticai faaliyetlerin halihazır durumu:

1) Türkiye Cumhuriyeti, halihazırda, kuruluşundan bugüne kadarki en büyük irticai tehdit ile karşı karşıya bulunmaktadır. Milli görüşçüler, Radikal islamcılar ve tarikatlar gibi bütün irticai grupların müşterek amacı; şeriata dayalı İran benzeri bir "İslamCumhuriyeti" kurmaktır.

2) Bu gruplar hedeflerine ulaşmak yönünde büyük bir kararlılık ve inançla ilerlemekte, toplum içinde ekonomik, sosyal, siyasi, eylemsel ve psikolojik etkinlik sağlayarak önemli mesafeler kat ettikleri gözlenmektedir.

3) Anılan kesim, halen stratejileri gereği ülkemizde laikliği dinsizlik olarak algılayan bir kitlenin oluşumuna yönelik bir propagandaya, kurumlaşma ve kadrolaşma faaliyetlerine ağırlık vermiş bulunmaktadır.

4) Hedeflerine ulaşmak için insan ve finans faktörlerinin önemini çok iyi kavramış olan irticai grupların, amaçları doğrultusunda insan gücünün yetiştirilmesi ve bu insanların devletin kilit noktalarında görev alarak kadrolaşma gayretlerini organize etmesi, aldıkları mesafe dikkat çekmektedir. Diğer taraftan bazı İslam ülkelerinin desteği ile birlikte tesis edilen ortaklıklar ve yurtiçinde kurdukları şirketler ve bazı belediyelerin desteği

ile toplanan bağışlarla büyük bir ekonomik güce sahip olmuşlardır.

5) İrticai kesim; ülkedeki mevcut ortamdan azami derecede istifade ederek daha da güçlenmekte ve böylece kendi ideolojisi doğrultusundaki icraatını, gittikçe artan bir kasıt ve cüretkarlıkla gerçekleştirme imkanı bulmaktadır.

6) Anayasa'nın temel ilkelerinden laiklik ilkesinin korunmasında önemli bir yaptırım niteliği taşıyan Türk Ceza Kanunu'nun 163'üncü maddesinin yürürlükten kaldırılması ve mevcut yasaların uygulanmaması irticai kesimin önünü açmış, böylece irticai akımların büyük bir ivme kazanmasına neden teşkil etmiştir.

7) Bugün önemli bir çok devlet kadrosu irticai kesimin eline geçmiş bulunmaktadır. Milli Eğitim ve Emniyet teşkilatına sızılmış, bir çok mahalli idare ve kamu iktisadi teşebbüslerinin büyük bir bölümünde altyapı tesis edilmiştir.

8) İrticai kesim; amaçlarına ulaşmada en büyük engel olarak Türk Silahlı Kuvvetleri'ni görmektedir. Bu nedenle Türk Silahlı Kuvvetlerine sızma girişimlerini büyük bir gizlilik içerisinde ve inatla sürdürmektedir. İrticai kesim belirlenen hedefin tahakkuku amacıyla; bir taraftan İmam Hatip Okulu mezunlarının Harp Okullarına girmesi yönünde, yasa değişikliği dahil çeşitli alanlarda mücadele verirken, diğer taraftan Askeri Lise, Harp Okulları ve üniversitelerdeki askeri öğrencilerle, astsubaylara ve uzman erbaşlara el atmaktadır.

9) Küçük rütbeli asker kişilere öncelikle ulaşmak isteyen irticai kesim; bir taraftan yıllar sonra kendisinin arzuladığı şeriata dayalı devletin Silahlı Kuvvetlerini komuta edecek ordu mensuplarını elde etmeyi, diğer taraftan da nihai amacına ulaşmadaki en büyük engeli oluşturan Atatürkçü ve Laik Türk Silahlı Kuvvetlerini kendi amaçlarına hizmet eder bir hale getirmeyi düşlemektedir.

10) İrticai gruplar, belirtilen bu girişimlerine ilaveten Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde çeşitli problemlere sahip değişik rütbelerdeki askeri personele yaklaşarak, bunları Nurcu, Süleymancı, **Nakşibendi** ve Kürtçü-İslamcı subaylar ve astsubaylar olarak bölmek suretiyle, tarikatlar bazında ele geçirerek kendi saflarına katılmaları yönünde yoğun girişimlerde bulunmakta, böylece Türk Silahlı Kuvvetlerini içeriden parçalayarak birlik ve beraberliğini ortadan kaldırmayı amaçlamaktadır.

11) Anılan kesim, Türk Silahlı Kuvvetlerini dine karşı bir kuruluş olarak göstermeye yönelik girişimlerini sinsi bir şekilde, aralıksız devam ettirmekte ve böylelikle halk ile TSK'nın karşı karşıya gelmesine neden olacak ortamı arzulamaktadır.

12) İrticai kesim, gençliğe verdiği önem çerçevesinde yoğun bir şekilde eğitim ve öğretim kurumları açmakta, açtığı bir çok özel okul vasıtasıyla Atatürk düşmanı binlerce gencin yetişmesini sağlamaktadır. Diğer taraftan camilerdeki imamlar vasıtasıyla din duyguları sömürülerek irticai bir toplumun süratle büyümesine ve halk desteğinin kazanılmasına büyük önem vermekte, dini eğitim veren kurumları vasıtasıyla tabana ulaşma ve var olanı genişletme avantajını kaybedeceği korkusu ile kesintisiz 8 yıllık temel eğitime karşı çıkmaktadır.

13) İrticai gruplar, İslamî yaşama geçişi sağlamak maksadıyla dinî eğilimlerin güçlü olduğu bölge ve beldelerde uygun ortam hazırlamak için girişimlerde bulunmakta, kılık-kıyafet kanununa aykırı, çağdaş giyisilerden uzak insanların serbestçe dolaşmasına müsaade etmekte ve böylelikle bir taraftan bu kesime motivasyon kazandırmakta, diğer taraftan da kendileri gibi olmayanları etkilemeyi ve soyutlamayı hedeflemektedir.

14) Ayrıca ülkemizdeki özgürlük ortamı irticai kesim tarafından en üst düzeyde kullanılmak suretiyle, amaçları doğrultusunda yayın yapan görsel ve yazılı basın vasıtasıyla halkın dinî duyguları istismar

tasıyla halkın dinî duyguları istismar edilmekte ve kitleler etki altına alınmaya çalışılmaktadır.

15) Diğer taraftan, Atatürk ilke ve inkılaplarının bu ülke insanına ait değerlerden kaynaklanmadığını, bunların Yahudi profesörlerinin Türk toplumunu kendi inançları doğrultusunda yönlendirme gayretlerinin ürünü olduğunu ileri sürmek suretiyle, milletin güvenini yıpratmaya, Atatürk düşmanlığını körüklemeye ve Atatürk ilke ve inkılaplarının mimarının Yahudiler olduğunu topluma empoze etmeye çalışmaktadır.

16) Bu gruplar, toplum tarafından kabullenilmiş bir çok kutlamalara alternatif olarak, amacı ve gerekçesi belli olmayan ve genelde "Fetih Gecesi" olarak isimlendirilen kutlama günleri düzenlemek suretiyle irticai duyguları güçlendirmeyi, toplumda var olan müşterek değerleri ortadan kaldırmayı ve insanları çağdaş yaşamdan soyutlamayı amaçlamaktadır.

17) İrticai kesim, kendisine kaynak olarak oluşturulan tarikatların ve radikal islamî grupların faaliyetlerine nihai amaçtaki birliktelik nedeni ile bir taraftan göz yumarken, diğer taraftan toplumsal tepkilerin boyutlarına paralel olarak bu kesimlerle ilgilerinin bulunmadığını veya bu kesimlerce yaratılan ve toplumu rahatsız eden olayların kendilerine mal edilemeyeceğini ifade ederek, kendilerini aklamak için çaba sarf etmektedir.

18) Bahse konu gruplar, iktidarın silahla ele geçirilmesi gerektiğinde ihtiyaç duyacağı silahlı gücü yaratma ve silah temin etme yönünde büyük atılımlar göstermekte ve bu maksatla başta radikal İslamî gruplar olmak üzere hızla silahlanmakta, irticai görüşü benimseyen personelin bu konuda eğitilmesi için Milli Gençlik Vakfı tarafından inşa ettirilen öğrenci yurtları içerisinde atış poligonlarına yer vermekte ve "Özel Koruma Timleri" teşkil ederek irtica ordusunun altyapısını oluşturmaya gayret etmektedir.

19) Bu kesim kendi ideolojisini ülkeye yerleştirmek ve hakim kılmak doğrultusunda, halihazırda ülkenin en hassas konusunu oluşturan "Güneydoğu Sorunu"na tanınan "Kürt Benliği" olgusundan hareketle çözüm olarak "Müslüman kardeşliği" ilkesini önermekte, bu çerçevede Bölücü Terör Örgütü ile ilişkiye girmekten kaçınmamakta ve örgütü kendi amaçları için kullanmanın yollarını aramaktadır.

20) İrticai kesim, bir devleti devlet yapan, ulusu birbirine kenetleyen ortak hasletlerden dil birliği, yurt birliği ve ülke birliği gibi temel değerleri "Din birliği" bazınca ele alıp işleyerek, Türk halkının bu müşterek değerlerini ortadan kaldırmayı ve Türkiye Cumhuriyeti devleti toprakları üzerinde bir ulus bilinciyle yaşayan halkımızı, bu hasletlerden koparıp ümmetçilik temelinde yapılandırma amaçlanmaktadır.

21) Bugün için; halkı maddi ve ahlaki açıdan sömüren, ümmet toplumu oluşturma yönünde onların dini duygularını istismar eden, onları kul mantığı ile emellerine hizmette kullanan irticai kesim; teşkilatlarının ve üyelerinin çoğalması yönünde azami gayret göstermekte ve lehlerine sonuç verecek her türlü toplumsal olayı istismar etmektedir.

22) Sonuç olarak; Atatürk'ün kurduğu laik Türkiye Cumhuriyeti tarihinin hiç bir döneminde görülmeyen irticai bir tehdit ile karşı karşıya bulunmaktadır. Ülkenin içinde bulunduğu durum tehlikeli bir gidişin sinyallerini vermektedir. Ülkemiz sonu belli olmayan bir karanlığa doğru hızla yol almaktadır.

b.İrticai faaliyetlerin yakın gelecekteki durumuna dair değerlendirme:

1) Gelir dağılımı dengesizliğinden kaynaklanan tehdit:

   a) Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE-1996) istatistiklerine göre; nüfusumuzun yüzde 20'lik dilimi (14 000 000 kişi) milli gelirin yüzde 5,24'ünü; ikinci yüzde 20'lik dilimi milli gelirin yüzde

9,61'ini almaktadır. Bu miktar kişinin yaşamını zorla idame ettirebileceği yoksulluk sınırı civarında bir rakamdır.

b) Türkiye'de gelir dağılımının dengesizliğinden dolayı açlık, sefalet ve yokluk sınırında olan yüzde 40'lık dilimi kapsayan bu insanlar için her türlü istismarın yapılabileceği ve bilhassa din faktörünün kolaylıkla işlenebileceği bir ortam hazırlanmaktadır. Nitekim dini politikaya alet eden siyasi partiler ve gerici örgütlerin bu konuyu, parasal desteği öne alarak çok iyi istismar ettiği, gerek 1994 mahalli idareler seçimleri ve gerekse 1995 yılında yapılan milletvekilleri seçimleri sonuçlarında açıkça görülmektedir.

2) İşsizlikten kaynaklanan tehdit:

a) Devlet İstatistik verilerine göre, ülkemizde genel işsizlik oranı yüzde 6,8'dir. Bu oran kentlerde yüzde 9,3 kırsal kesimde yüzde 2,9 düzeyindedir. Kentsel kesimlerde 15-24 yaş grubundaki lise ve daha yüksek eğitimli gençler arasında işsizlik oranıysa yüzde 30,3'tür.

b) İşsizlik; aileleri, dolayısıyla toplumu manevi olarak çöküntüye sürüklemektedir. Bu insanlar geçmişten gelen inançlarının da etkisi altında kalarak, dine daha fazla sarılmaktadır. Bu durumdaki bir toplum, dini siyasete alet etmek isteyen siyasi parti ve irticai gruplar tarafından kolayca istismar edilebilmektedir.

c) Diğer taraftan, son senelerde irticai çevrelerce bir çok sahada kurulan holdingler, bankacılık ve finans hizmetleri veren şirketler çığ gibi büyümektedir. Bu şirketler ulaştıkları mal varlığı, istihdam ettiği personel miktarı ve ticari faaliyetleri ile Türkiye ekonomisinde söz sahibi olmuşlardır. Bu kuruluşlar halk arasında işsiz ve

fakir kesimin sığınacağı bir liman gibi görünmektedir. Fakir ve orta seviyedeki katmanlar ve emekli bir çok subay ve astsubay bu kuruluşlarda görev almaya çalışmaktadırlar. Bu husus istismarı daha da artıracak bir ortam yaratmaktadır.

3) Türk milletinin dinine, örf ve adetlerine bağlılığından kaynaklanan tehdit:

   a) Osmanlı İmparatorluğu, geniş toprakları üzerinde yaşayan değişik tebaadaki halkın birlik ve beraberliğini sağlamak için dine büyük önem vermiştir. İmparatorluğun parçalanmasını müteakip kurulan Türkiye Cumhuriyeti; temel ilkeleri Anayasa ile belirlenmiş ve hukukun üstünlüğüne dayandırılarak dinin yönetim üzerindeki etkisine son vermiştir ancak, asırlarca sürdürülen dini yönetimin etkileri, hala varlığını sürdürmektedir.

   b) Demokrasiye geçişi müteakip, her dönemde halkın dini inançlarını, örf ve adetlerini kendi çirkin emellerine alet eden din istismarcısı irticacı unsurlarla karşılaşılmıştır. Bunlar, fakir, eğitimsiz ve cahil halkı çeşitli dinî masallarla, hurafelerle ve batıl düşüncelerle kolayça kandırarak demokratik ve laik devlete zarar vermişlerdir. Diğer taraftan halkın dinî duyguları istismar edilerek Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da isyanlar başlatılmış ve Cumhuriyet yönetimi ve ülke bütünlüğü ciddi şekilde tehdit edilmiştir.

4) Eğitim sisteminden kaynaklanan tehdit:

   a) 1990 nüfus sayımına göre; Türkiye'de 6 ve daha yukarı yaş grubunda okuma yazma bilmeyenler nüfusun yüzde 19,6'sını teşkil etmektedir. Okur yazar erkek nüfusun yüzde 73,6'sı ilkokul mezunu veya herhangi bir eğitim kurumunu bi-

tirememiştir. Kadınlarda bu oran yüzde 81,6'dır.

b) Bu tabloyu değerlendirdiğimizde, temel eğitimi 8 yıl kabul edersek, nüfusun yüzde 35'i temel eğitim görmemiştir. Bu grubun tamamına yakın kısmı, milli gelirden en az pay alan birinci ve ikinci dilim içindedir.

c) Nüfusun yüzde 85'inin teşkil eden bu eğitimsiz gruba yaklaşmak ve onları kandırmak çok kolay olacaktır. Bu gruptaki insanları kandırmak için kullanılacak en etkili yöntem de halkın dini duygularını istismar etmektir.

d) Ayrıca irticacı çevreler, çocuklarımızı kendi istekleri doğrultusunda eğitmek için büyük gayret içerisindedir. Bu kapsamda, 610 imam hatip lisesinde, kabiliyetli, zeki, çalışkan ve fakat çoğu yoksul ailelerin çocuğu yaklaşık 600 000 öğrenci şeriat esaslarına göre yerleştirilmektedir. Bu okullardan mezun olanların sayısı 1 100 000 (bir milyon yüz bin)'dir. Bu, mevcut ihtiyacın 13 katıdır. Okullarda ve yurtlarda çocuklara açıkça Atatürk düşmanlığı aşılanmaktadır. Şeriatçı görüşü benimseyen bu personel kamu kurum ve kuruluşlarına yerleştirilerek devlet kuşatılmaya çalışılmaktadır.

e) Mevcut seçim yasası ve eğitim sisteminin devam etmesi halinde; 2000 yılı Milletvekili Genel Seçimlerinde milli görüşçü partilerin din eğitimli seçmenin etkisiyle toplam oyların yüzde 34'ü ile tek başına iktidara gelerek, ülkede dine dayalı devlet düzenini kurabilecek her türlü değişikliği yapabilecekleri, 2005 yılı Milletvekili Genel Seçimlerinde ise yaklaşık 6 500 000 (altı buçuk milyon) ilave din eğitimli seçmenin etkisiyle toplam oyların yüzde 67'sini alarak her

konuda mutlak çoğunluğu elde edebilecekleri değerlendirilmektedir.

5) Diğer devletlerin rejim ihraç gayretlerinden kaynaklanan tehdit:

   a) İslam ülkeleri, özellikle İran, planlı olarak şeriat esaslarına dayalı bir rejimin Türkiye'de kurulması için maddi ve manevi her türlü desteği sağlamaktadır.

   b) Diğer taraftan; S. Arabistan, Kuveyt, Birleşik Arap Emirlikleri, Libya, Cezayir ve Mısır da, Türkiye'deki legal ve illegal İslamî kuruluşlarla İslamî rejim ihraç çalışmalarına katılmaktadır. Ayrıca Bosna-Hersek, Çeçenisten ve Afganistan'daki İslamî örgütler de rejim ihracı konusunda dolaylı olarak araç olmaktadır.

   c) Bu ülkeler, İslamî rejimi ihraç konusunda hedef kitle olarak gelir seviyesi çok düşük halkı seçmektedir. Özellikle büyük şehirlerin çevresindeki varoşlarda ve gecekondu bölgelerindeki fakir halka maddi yardım sağlamaktadır. Bu yardımlar tarikat, vakıflar, dernekler, belediyeler ve siyasi partiler vasıtasıyla yapılmaktadır.

6) İrticacı örgüt, tarikat, vakıf ve derneklerin mali gücünden kaynaklanan tehdit:

   a) Bu örgütler halkın dini duygularını örf ve adetlerini, geleneklerini istismar ederek aidat, yardım ve hibe gibi usullerle trilyonlarca lira para toplamakta ve sağladıkları menkul ve gayrımenkullerle büyük maddi imkanlara ulaşmaktadırlar.

   b) Bu yardım ve hibeleri yapanların arasında milli gelirden en üst seviyede, yüzde 49,94'lük pay alan yüzde 20'lik dilimdeki kişiler yoğun olarak yer almaktadır. Bu durum, ticaret, siyaset ve tarikat üçgeninin ana hatlarının ülkemizde nasıl işlediğini göstermektedir.

c) Örgütlerin yurtiçi kaynakları;

I) Bu çevrelerin oluşturduğu iş takip büroları vasıtasıyla; teberru, bağış, hediye vb. gibi adlar altında toplanan yardımlar.

II) Çeşitli adlarla kurdukları dernekler vasıtasıyla elde edilen gelirler.

III) Kendi aralarındaki dayanışma sayesinde kurdukları şirketler, fabrikalar, holdingler ve bankalardan sağlanan gelirler.

IV) Hacı adaylarının hac organizasyonu ve kurban derilerinden sağlanan gelirler.

V) Özel okullar, dershane, yurtlar, belediyeler ve bunların kendilerine müzahir paravan şirketlere verdikleri işler nedeniyle elde ettikleri gelirler.

VI) Kara paranın parti, vakıf, dernek ve belediyelere bağış gibi usullerle aktarılarak aklanmasıyla elde edilen gelirlerdir.

d) Örgütlerin yurtdışı kaynakları:

I) Türkiye'de İslami devrim yapılmasını arzulayan ve bu yolda çalışan İslam ülkeleri,

II) Bu çevrelerin yurtdışında kurdukları örgüt, vakıf, dernek ve şirketler,

III) Türkiye'nin bölünmesi ve yıkılması ile kendisine menfaat sağlayan ülkeler (Yunanistan, Ermenistan, GKRY gibi),

IV) İrticai örgütlerin yürüttükleri silah ve uyuşturucu kaçakçılığı,

V) Kara para aklamak suretiyle elde edilen gelirlerdir.

e) Belediyelerin sağladığı destekler:

I) 1994 mahalli idareler seçim sonuçlarına göre; 14 büyükşehir belediyesinden 6'sında (Ankara, İstanbul, Diyarbakır, Erzurum, Kayseri ve Konya), ayrıca 68 ilden 17'sinde olmak üzere, toplam 23 ilde Refah adayları belediye başkanlıklarını kazanmışlardır.

II) Bu illerde özellikle Ankara, İstanbul, Kayseri ve Konya'da irticacı icraatlar dikkati çekecek kadar ileri götürülmüştür. Bu belediyelerde fakir ve yoksul halk üzerinde çok etkili olunmuştur. Bu insanlara yapılan maddi yardımlarla irticacı eylem ve faaliyetlerde bulunmaları sağlanmaktadır.

7) Yazılı ve görsel basın ve yayın organlarından kaynaklanan tehdit:

a) İrticacı unsurlar taraftar kazanmak ve yandaşlarını eğitmek maksadıyla geniş bir medya grubu oluşturmaya çalışmaktadırlar. Halen hemen hemen her şehirde irticayı destekleyen gazete ve mecmua çıkartılmakta, radyo ve televizyon istasyonlarından yayın yapılmaktadır.

b) İrticacı medya, adil düzen safsatası ile, fakir halkın dini duygularını, örf ve adetlerini istismar ederek, görüşleri doğrultusunda kamuoyu oluşturmaktadır.

8) Anayasal ve yasal mevzuat:

a) Anayasa'da Türkiye Cumhuriyeti, laik ve sosyal bir hukuk devleti olarak tanımlanmakta ise de; son yıllarda seçim sistemi ve siyasi partilerin yaklaşımlarından kaynaklanan nedenler, diğer taraftan seçmenin ekonomik sıkıntısından yararlanacak biçimde oyların ekonomik çıkar karşılığı satın alınması olaylarının çokça yaşanması, bugünkü parlamentonun ve bu seçim

sistemiyle seçilecek yeni parlamentoların demokratik kurallara uygunluğunu ve demokrasi açısından meşruluğunu tartışılır hale getirmektedir.

b) Cumhuriyetimizin niteliklerinden en önemlisi olan laiklik karşıtı görüşler, milli iradenin üstünlüğü aldatmacası altında topluma özümsetilmeye çalışılmaktadır. Şeriat propagandası ve din örgütlenmesine demokrasi ve özgürlük adına gösterilen hoşgörü sonucu, bugün şeriat yandaşları Anayasa'nın laiklik ilkesinin bile tartışılabileceği bir ortamı hazırlama çabasındadırlar. Bunlar halkın iradesi kavramını istismar ile cihad dedikleri şer'i devrimi öncelikle bir seçim başarısı ile gerçekleştirme peşindedirler.

c) Demokrasinin nimetlerinden istifade ederek iktidar olduklarında aynı yöntemle iktidardan uzaklaştırılabileceklerini ummak ise gaflettir. Toplumu baskı altında tutacak, kendi görüşlerinin dışındaki fikirlerin gelişmesini her türlü zorbalıkla engelleyebilecek militan güçleri şu an bile vardır.

d) Gerici çevrelerin emellerine ulaşması ancak Silahlı Kuvvetlerin etkisiz hale getirilmesi ile mümkün görülmektedir. Bu eylemin iki türlü yapılabileceği değerlendirilmektedir. Bunlardan birincisi; Türk Silahlı Kuvvetleri'nin içerisine sızılması suretiyle pasifize edilmesi; ikincisi ise; tam iktidara gelindiğinde yasal düzenlemelerle Silahlı Kuvvetlerin yetkilerinin kısıtlanmasıdır.

9) Yukarıda belirtildiği üzere, Anayasa'da değişiklikler yapılması veya cihad ilan edilerek bir ayaklanmaya girişilmesi, ancak halk desteğinin kazanılmasıyla mümkün olabilecektir. Bu husus için ise halen gelir dağılımı, işsizlik, eğitimsizlik ve cehalet gibi faktörlerinden etki-

lenen nüfusun yüzde 40'ını (28 milyon) teşkil eden bir kitle mevcuttur. Nitekim gerici çevreler, devleti ele geçirmek için militan kadrolarını tamamlamışlar ve bunu gittikçe geliştirmektedirler. Her fırsattan yararlanarak militanlarını devlet organları içerisine süratle yerleştirmeye devak etmektedirler.

10) Tamamiyle irticai örgüt ve partilerin lehine, laik ve demokratik cumhuriyet taraftarlarının aleyhine gelişen bu şartlar ve ortamda süratle değişiklik sağlanamadığı taktirde 2000 yılında meşru yoldan iktidarı ele geçirecekleri ve yanlarına aldıkları halk desteğiyle de Cumhuriyetin temel niteliklerinde istedikleri şekilde değişiklik yapacakları, eğer bugünden ciddi ve köklü tedbirler alınamaz ise, önümüzdeki bir kaç yıl içinde mücadele etme ve önlem alma imkanının bile kalmayacağı değerlendirilmektedir.

2. MÜCADELE ESASLARI:

a. Türkiye Cumhuriyeti'nin üniter yapısına, ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğüne yönelen terör tehditi, Türk Silahlı Kuvvetlerinin başarı ile sürdürdüğü iç güvenlik harekatı sonucu büyük çapta etkisiz hale getirilmiş ve baskı altına alınmış, buna karşılık devletin laik ve demokratik yapısını hedef alan irticai faaliyetler ciddi bir tehdit oluşturmaya başlamış ve terörle mücadelede olduğu gibi bu tehdide de Türk Silahlı Kuvvetlerinin birinci önceliği vererek bilinçli ve kararlı bir mücadele başlatma ve ısrarla sürdürme zarureti doğmuştur.

b. İrticai faaliyetlerin daha fazla gelişmesini önlemek ve ulaştığı bu seviyeden daha alt seviyelere çekerek Cumhuriyetin temel nitelikleri olan Atatürk milliyetçiliğine bağlı, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olma özelliklerini ilelebet muhafaza etmek maksadıyla, köklü tedbirler alınmasına ihtiyaç duyulmuştur.

c. Türk Silahlı Kuvvetleri, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel niteliklerini koruma ve kollama yükümlülüğünün bilincinde olarak, siyasi çatışma ve polemiklerin üstünde

kalmak suretiyle yüce Türk Milletinin büyük çoğunluğunun beklentileri ve duyarlılığı paralelinde, bütün ağırlığını irticanın daha fazla mesafe katetmesini önlemede kullanacaktır.

d. İrtica olaylarının önlenmesine yönelik tüm çalışmalarda, Türk Silahlı Kuvvetlerinin ülke ve ulusal birliğimizin teminatı, sembolü ve aziz milletimizin büyük ekseriyetle güvendiği tek kurum olduğu hiç hatırdan çıkarılmayacak ve bu misyona zararı dokunabilecek tüm davranışlardan titizlikle kaçınılacaktır.

e. Bu tehdide karşı alınacak tedbirleri güçleştiren, sınırlayan ve risk oranını artıran iki önemli sebep mevcuttur. Bunlardan birincisi, halkımızın yüksek ve temiz dini duygularını istismar eden grupların alınacak her tedbiri çarpıtarak karşı bir silah olarak kullanabilecekleri; ikincisi ise, Cumhuriyetimizin temel nitelikleri olan laik, sosyal ve hukuk devleti özelliklerini Türk Silahlı Kuvvetleriyle müştereken korumak ve kollamak durumunda olan resmi kurum ve kuruluşlara irticai unsurların sızmış olmasıdır. Bu nedenle, kullanılacak temaların çok titiz olarak seçilmesi suretiyle halkın manevi duygularının incitilmemesi ve işbirliği yapılacak diğer unsurların seçimi büyük önem arz etmektedir.

f. İrticai unsurlar ve onların sözcüsü durumunda olan basın ve yayın organları ile doğrudan tartışma ve polemiğe girmek yerine, Atatürkçü çizgide olan kurum, kuruluş, dernek, basın ve yayın organlarının devreye girmesini sağlamak ve onlara destek vererek halkın bilinçlenmesine katkıda bulunmak bir yöntem olarak tercih edilmelidir.

g. Terörle mücadelede uygulanan ve olumlu sonuçları görülen "Köy uygulamaları" benzeri uygulamaların başlatılması ve halkla bütünleşerek desteğinin tam olarak sağlanması en önemli husus olarak çalışmalarda dikkate alınmalıdır.

h. İrticai unsurların hedeflerine ulaşmada en büyük engel olarak gördükleri Türk Silahlı Kuvvetlerini günlük siyasi çekişmelerin içine çekerek yıpratmaya ve halkın Türk Silahlı Kuvvetlerine olan güvenini sarsmaya çalışacakları mevcut uygulamalarından da görülmektedir. İrticai unsurların ve yayın organlarının bu tür yıpratıcı faaliyetlerine karşı bütün ülke sathında infial ve tepki uyandıracak projeler geliştirilmeli ve bir aksiyon planı hazırlanarak, Silahlı Kuvvetler temsilcilerinin dışındaki Atatürkçü kişi ve kurumların neler yapabileceği planlanmalıdır.

i. Fikir ve düşünce yapısı olarak gericiliğe şiddetle karşı olan ancak ilmi yetersizlik ve yol yöntem bilmeme nedenleriyle tepkisini gösteremeyen veya yanlış yöntemlerle hareket ederek fayda sağlamak yerine irticanın daha fazla değer kazanmasına sebep olan kişi, kurum ve kuruluş temsilcileri ile basın ve yayın mensupları aydınlatılmalı ve yönlendirilmelidir.

j. Gericiliğe karşı din aleyhtarı propagandalar yapmak, duygusal ve aşırı sert tepkiler vermek ve şov yapmakla bir yere varılamayacağı kesin olarak bilinmeli, bu yanlış metotların gericileri kahramanlaştırmaktan ve sanki İslamiyetin temsilcisi onlarmış havasına sokmaktan başka işe yaramayacağı, tüm Atatürkçü kesime, özellikle Türk Silahlı Kuvvetleri personeline çok iyi anlatılmalıdır.

k. Basın ve yayın organları ile laik Türkiye Cumhuriyeti'nin yetiştirdiği mümtaz bilim ve din adamlarının yönlendirilmeleri ve yüreklendirilmeleri halinde mücadeleye çok büyük fayda sağlayacakları ve irticacıları kendi silahlarıyla vuracakları değerlendirilmektedir. Bu nedenle mahalli basın ve yayın organları da dahil olmak üzere üniversite öğretim üyeleri, aydın din adamları ve halk arasında itibar sağlamış değerli şahsiyetlerle samimi ilişkiler içinde bulunulmalı ve onlardan yararlanma yolları araştırılmalıdır.

l. Ülkenin sürüklendiği karanlığı gören laik kesim, Türk Silahlı Kuvvetlerinin varlığından ve bir gün mutlaka bu gidişata dur diyeceğinden emin olmanın rahatlığı ve uyuşukluğu içindedirler. Türk toplumuna, bir taraftan Türk Silahlı Kuvvetlerinin anayasa ve kanunlarla kendisine verilen Türkiye Cumhuriyeti'ni koruma ve kollama görevini yapacağını doğal bir şekilde izah ederken, özellikle irtica ile mücadeleyi Türk Silahlı Kuvvetlerine ihale eden bu laik kesime de toplumsal görevlerini yerine getirmeleri ve Türk Silahlı Kuvvetlerini siyasi polemiklerin içine çekmenin sakıncaları hatırlatılmalıdır.

m. Emekli Silahlı Kuvvetler personelinin şahısları adına da olsa basın ve yayın organlarında açıklama yapmaları önlenmeli veya en azından kontrol altında bulundurulmalıdır.

n. Devlet organlarındaki irticai yapılaşma ve kadrolaşma dikkatle izlenmelidir. Kilit makamlara getirilen insanların faaliyetleri takip edilmeli ve tespit edilen usulsüzlüklerinin güvenilir şahışlar marifetiyle adli makamlara intikal ettirilmesi sağlanmalıdır.

o. İrticai faaliyetlerin beşiği durumundaki okul, dershane ve kursların kontrol altına alınabilmesi için subay / astsubay ve güvenilir devlet memurlarının öğretmen eşlerinin gönüllü olarak bu okullar ve dershanelerde görev almaları sağlanmalıdır.

p. İrticai örgütlerin kontrolü ancak öğrenci yurtları, özel okullar, dershaneler takip edilmeli, Cumhuriyet ilke ve niteliklerine aykırı tutum ve faaliyetleri mutlaka yargıya intikal ettirilerek en azından takip ve kontrol edildikleri izlenimi uyandırılmalıdır.

q. Türk Silahlı Kuvvetleri personeli büyük çoğunluğu ile kışlaların içinde veya hemen yakınındaki lojmanlarda oturmaktadır. Kısıtlı olan boş zamanlarını değerlendirmek ve sosyal ihtiyaçlarını karşılamak maksadıyla genellikle askeri tesislerden (Orduevi, Ordu pazarı, As-

keri gazinolar vb.) istifade etmektedirler. Bu yaşam tarzı personelimizi bazı dış etkilerden korumak gibi bir fayda sağlamakla beraber halk tabakasıyla araya bir mesafe sokmakta ve halkın nabzını tutmayı ve onları birebir etkilemeyi ve yönlendirmeyi önlemektedir. Terörle mücadelede olduğu gibi irtica ile mücadelede de önemli olan halkın destek ve güveninin sağlanmasıdır. Bu maksada matuf bazı projelerin geliştirilmesinde fayda mütalaa edilmektedir.

r. Üst kademelerde yapılan bazı çalışmalar ve düşünce sistemi alt kademelere kadar ya aktarılamamakta ya da sadece icra ile ilgili hususlar aktarılmakta, neden ve niçin sorularının cevabı personelin kendisine bırakılmaktadır. Bu uygulama ile çok önemli olan bazı konularda inanç birliği sağlanması güçleşmekte ve sanki küçük rütbeli personel ile komuta katı arasında iletişim eksikliği ve görüş farklılıkları olduğu gibi bir izlenim çıkmaktadır. Bu mahzuru giderici tedbirler "Bilmesi gereken prensibi" çerçevesinde sıralı komutanlıklarca alınmalıdır.

s. Er ve erbaşlar ile yedek subayların Atatürk ilkeleri, laik ve demokratik hukuk devleti normları doğrultusunda yetiştirilmesi büyük önem arz etmektedir. Bu imkan Türk Silahlı Kuvvetleri için çok büyük bir fırsattır. Ancak bu konuda beyni yıkanmış olarak kıtaya gelen bir personelin vasat eğitimcilerle eğitilmesi de mümkün görünmemektedir. Bu nedenle özel tedbirler alınmalı ve bu konudaki eğitim faaliyetlerinin seçilmiş, konusunda uzman personel tarafından yapılması sağlanmalıdır.

t. İrtica ile mücadelede kullanılacak en güçlü öge, psikolojik harekattır. Batı Çalışma Grubu'nda ve konuyla ilgili görevlerde, çalıştırılacak personelin bir plan dahilinde psikolojik harekat kursunda geçirilmeleri sağlanmalıdır.

u. Şeriat düzenini yaşama geçirmek isteyenler, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının din devleti kurulmasına kapalı olduğunu bildikleri için gerçek amaçlarını açıkça ifade etmek yerine yine İslamdan aldıkları güçle takiye yapmaktadırlar. Bundan dolayı halkın şeriat düzeni veya başka bir deyişle siyasal İslamın amaçları konusunda bilgilendirilmesi gerekli görülmekte, bu görev de laik düşünceye inananlara düşmektedir. Bu aşamada Türk Silahlı Kuvvetleri'nin rolü ise bu kişileri bularak devreye sokmaktır.

v. Ekonomik istikrarsızlık, özellikle terörün de devreye girmesiyle hız kazanmıştır. Ekonomik istikrarsızlığın sosyal dengeleri de olumsuz etkilediği açıktır. Türkiye, terörle mücadelenin yanı sıra ekonomik ve sosyal hayatını düzene sokacak siyasi istikrara da muhtaçtır. Türk Silahlı Kuvvetleri, bir taraftan terörle mücadeleyi sürdürürken, diğer taraftan ekonomik ve sosyal hayatın iyileştirilmesi için siyasi mekanizmayı devreye sokmaya çalışmaktadır. Bu konudaki faaliyetler ısrarla sürdürülmelidir.

w. Türk aydınının halktan kopukluğuna karşılık din elitinin halka yakınlığı da İslami Hareketin güç kazanmasında önemli bir etkendir. Laik aydınların halkla paylaşılacak ortak temalar bulması, yakınlaşması ve onun hizmetinde olduğunu hissettirmesi son derece önemlidir. Şüphesiz ki eğitimdeki atılımlar, fikri paylaşımı ve dolayısıyla bütünleşmeyi hızlandıracak ve Türk insanının bu milletin ferdi olmaktan onur duymasını kolaylaştıracak bir yoldur, fakat yeterli değildir. Eğitimin yarattığı sınıf farkının halka hizmetle dengelenmesine ihtiyaç bulunmaktadır. Özellikle laik düşünceyi benimsemiş sivil toplum örgütlerinin bu bütünleşmeyi sağlayıcı yoldaki faaliyetlerine hız vermeleri sağlanmalıdır.

x. Bu konuda basiretli davranması gereken bir diğer kurum ise medyadır. Medyanın kamuoyunu bilinçlendirmedeki rolü son derece önemlidir. Ancak laiklik il-

kesine olan bağlılığından asla kuşku duyulmayacak olan bazı büyük medya kuruluşlarının, laiklik ve demokrasiye olan bağlılıklarını, rating savaşlarının önünde tutmayı da ulusal bir görev kabul etmeleri gerekmektedir. İslami hareketin oyun alanı içinde sürdürülen ve hukuk devletinde yaşanıldığını neredeyse unutturacak boyuta gelen fikir tartışmalarında, Türk halkı çoğu halde tarikatçılarla şeriatçıların görüşleri arasında bir tercih yapmaya itilmektedir. Laikliği savunan aydınların İslamiyet konusundaki bilgisizlikleri ise hemen her programda irticacıların tartışmadan zaferle ayrılmalarına yol açmaktadır. Türkiye'nin içinde bulunduğu durumun hassasiyeti, medya kuruluşlarının da maddi çıkarların önüne milli çıkarları almalarını zorunlu hale getirmiştir. Bu konuda medya patronlarının ve çalışanlarının yönlendirilmesi büyük önem arz etmektedir.

y. Dini ahlakla özdeşleştiren bir anlayışın yaygılığı nedeniyle, irticai görüşün daha dürüst bir topluma kapı açacağı inancı, halkın oylarını yönlendiren en önemli sebeplerden birini teşkil etmektedir. Bu nedenle demokratik süreç içinde halkın siyasal iradesi İslami görüş lehine bir artış gösterirken, bu tercihin din devletine değil, dürüst ve refah içinde bir toplum özlemine yöneldiği çok açıktır. Ancak, halkın iradesinden güç alan Siyasal İslamın, bu iradeyi İslam devleti lehine kullanacak bir çoğunluğa kavuşması halinde Türkiye antidemokratik bir sürece adım atma tehlikesiyle yüz yüze gelebilir. Bu sebeple "temiz toplum" yolunda başlatılan mücadelenin kamuoyunu tatmin edecek biçimde sonuçlandırılması büyük önem taşımaktadır. Türk halkının, demokratik rejimin temiz bir topluma ulaşmayı sağlayacak güçte olduğuna inanması, alternatif rejimlere özenmemesi bakımından büyük önem taşımaktadır.

z. EMASYA ve Sıkıyönetim planlarının uygulamaya konulması halinde takip edilecek harekat tarzları kontrol altında tutulması gereken kritik noktalar ve topluluklar iyi analiz edilerek muhtelif harekat tarzları belirlenmeli

ve harekat tarzlarının hepsinde bu gruplar Silahlı Kuvvetleri mazlum halka ve İslama karşıymış pozisyonuna düşürmeyi, bu sürede halkla karşı karşıya getirmeyi planlayacakları bir faraziye olarak dikkate alınmalıdır.

aa. Batı Çalışma Grubu oluşturulan her kademede irticai olay ve faaliyetlerle bir bilgi bankası oluşturulmalıdır. Bu bilgi bankasını oluşturmak ve cari faaliyetleri takip etmek maksadıyla çok iyi bir istihbarat ağı kurulmalı ve bu sistemde görev yapacak personel irtica yanlılarının ve irtica karşıtı güçlerin dezenfor-masyon faaliyetlerine karşı eğitilmelidir.

bb. Atatürk'ün Türk ulusu için söylediği "Asıl olan iç cephedir" sözü Türk Silahlı Kuvvetleri içinde, kendi bünyesi içinde esas alınmalı ve irticai görüşe sahip olmuş veya eğilimli personel derhal temizlenmelidir. Kendi iç cephemizi sağlam tuttuğumuz sürece bütün tehditlerin üstesinden gelineceği inancı beyinlere işlenmelidir.

3. SONUÇ:

a. 1946 yılından itibaren çokpartili demokrasiye geçiş ile birlikte din yeniden siyasete alet edilmeye başlanmış ve bugünün çağdaş Türkiye'sinde ihmal edilemeyecek bir konuma gelmiştir.

b. İrticai kesim gayesine ulaşabilmek için bir çok alanda planlı ve sistemli faaliyet içindedir. 60 yıllık bir süreç içerisinde planlı olarak ideoloji haline getirilmeye çalışılan **"Dini esaslara dayalı devlet anlayışı"**nın ancak kısa, orta ve uzun vadeli çözüm tarzları içeren devlet politikaları ile önlenebileceği tartışılmaz bir gerçektir.

c. Ancak **yaşanan sorunun özünde, irticanın devletin bir kısım unsurlarının göz yumması ile mesafe kat etmesi** bulunmaktadır. Sorun bir yanıyla bir siyasal iktidar meselesidir. Bu nedenle soruna halkın sahip çıkması ve geniş cephe oluşturması gerekmektedir. Bu hususu gerçekleştirmede Türk Silahlı Kuvvetleri gereğinden çok fazla öne çıkmadan ve günlük siyasi mücadelenin içeri-

sinde görünmeden, Atatürkçü güçlere gereken desteği vermelidir.

d. İçinde bulunduğumuz şu dönemde, "Atatürk'ün gençliğe hitabesi"ni tekrar okumaya ve iliklerimizde hissetmeye ihtiyacımız olduğu inancındayım. Bahsedilen gün gelmiştir. Kahraman Türk Silahlı Kuvvetleri bu mücadeleden de yüzünün akıyla çıkacaktır. Muhtaç olduğu kuvvet damarlarındaki asil kanda mevcuttur.

Gereğini arz / rica ederim

Genelkurmay Başkanı emriyle / namına

Orgeneral Çevik Bir

Belge / 5

ANAYASA MAHKEMESİ'NİN MİLLİ NİZAM PARTİSİ'Nİ KAPATMA KARARI

Esas Sayısı :1971 / 1 (Parti kapatılması)

Karar Sayısı :1971 / 1

Karar Günü : 20 / 5 / 1971

Davayı Açan : Cumhuriyet Başsavcılığı

Davanın konusu : Milli Nizam Partisi'nin, 648 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun dördüncü kısmında yer alan 92., 94., 97. ve 101. maddelere aykırı faaliyetlerde bulunması ve bu faaliyetleri onaylar nitelikte karar alınmış olması nedeniyle aynı kanunun 111. maddesinin 2 sayılı bendi gereğince kapatılmasına karar verilmesi istenilmiştir.

I- Cumhuriyet Başsavcılığının İddianamesi:

Cumhuriyet Başsavcılığının 5 / 3 / 1971 gününde Anayasa Mahkemesi kaydına geçen 4 / 3 / 1971 günlü, Esas: S. P. 1970 / 3 - İddianame : S. P. 1971 / 1 sayılı iddianamesi şöyledir:

Davacı : Kamu hakları

Davalı : Milli Nizam Partisi

Davanın Konusu :648 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 4'üncü kısım hükümlerine aykırılık.

Olay:

26 Ocak 1970 tarihinde, merkezi Ankara'da olmak üzere kurulan Milli Nizam Partisinin çeşitli il ve ilçelerdeki kuruluş ve açılış toplantılarında yapılan konuşmalarda, Türkiye Cumhuriyetinin Anayasa ile belirtilen laiklik ilkesine aykırı davranışlarda bulunulduğu yolunda basında yayımlanan haberler üzerine Siyasi

Partiler Kanunu'nun 4 üncü kısım hükümleri çerçevesinde gerekli inceleme yapılmıştır.

Yapılan inceleme:

Bağımsız Milletvekili **Necmettin Erbakan** ve arkadaşları tarafından Milli Nizam partisi adı ile yeni bir siyasi parti kurulduğu bir kısım basın haberleri arasında görülmekle, parti genel başkanlığına gönderilen 3 / 2 / 1970 gün ve 754 sayılı yazımıza verilen 23 / 2 / 1970 gün ve 13 sayılı cevapta, Milli Nizam Partisinin Genel Merkezi Ankara olmak üzere 26 Ocak 1970 tarihinde kurulduğu bildirilmiş, tüzük ve programı gönderilmiştir.

9 Şubat 1970 günlü bir kısım basında, Ankara'da Büyük Sinema'da 8 / 2 / 1970 günü yapılan ilk kuruluş toplantısı ve bu toplantıdaki konuşmalarla ilgili olarak yayımlanan haberler üzerine 10 / 2 / 1970 gün ve 760 sayılı yazımızla önce Ankara Emniyet Müdürlüğüne ve sonra da Ankara, Samsun, İskenderun, Karabük, Safranbolu, Çorum, Çanakkale, Tekirdağ, Kırklareli, Bafra, Edirne, Kocaeli, Sakarya, Kütahya, Altındağ C. Savcılıklarına gönderilen talimatlara verilen cevaplarla eklerinden; Milli Nizam Partisinin bu il ve ilçelerdeki açılış toplantılarında yapılan konuşmaların bir kısmının ses alma araçları ile tespit edilip çözümlenmiş yazılı metinlerinin gönderildiği, bazı konuşmaların yetkili mercilerce tayin edilen hükümet komserleriyle güvenlik memurları tarafından düzenlenen tutanaklarla tespit edildiği ve bir kısmının da C. Savcılıklarınca yapılan hazırlık soruşturmaları, tanık beyanları ve fezlekelerle teyit edildiği görülmüştür.

Emniyet Genel Müdürlüğüne gönderilen 12 / 8 / 1970 gün ve 1970 / 3 sayılı yazımızla Milli Nizam Partisi'nin kuruluş toplantıları konusunda delil niteliği taşıyan belgelerin gönderilmesi isteğimize verilen 28 / 8 /1970 gün ve 128939 sayılı cevapta, bugüne kadar Gnel Müdürlüğe intikal etmiş delil niteliğinde belge ve bilgi mevcut olmadığı ifade olunmuş ise de, 28 / 12 / 1970 gün ve 999 sayılı yazımıza verilen 30 / 12 / 1970 gün ve 852 sayılı cevaba ekli dosyada Ankara, Adana, Ağrı, Bursa, Diyarbakır, Edirne, Gaziantep, Hakkari, İstanbul, İzmir, Erzurum, Kayseri, Konya, Kocaeli, Mardin, Sakarya, Sinop, Trabzon, Urfa, Van ve Zonguldak illeri ile bir kısım ilçelerinde yapılan kuruluş ve açılış toplantılarındaki ko-

nuşmaların ses alma araçları ile tespit edilmiş ve çözümü yapılmış yazılı metinleri gönderilmiştir.

Partinin 24 / 1 / 1971 tarihinde Ankara'da toplanan birinci büyük kongresi ile ilgili olarak 26 / 1 / 1971 günlü yazımızda istenilen hususlara da Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 1 Şubat 1971 gün ve C / 158 sayılı ve Ankara Emniyet Müdürlüğünün; 28 / 1 / 1971 gün, 8723 sayılı yazıları ile cevap verilmiş, Ankara, Diyarbakır, Erzurum, Samsun ve Trabzon il, Çankaya, Yenimahalle ilçe ve birinci büyük kongreleri tutanakları ile konuşmaların ses alma aracından çözümlenmiş yazılı metinleri gönderilmiştir.

İncelenen bu konuşma metinlerine göre:

MNP GENEL BAŞKANI NECMETTİN ERBAKAN:

1- 8 Şubat 1970 tarihinde Ankara'da Büyük Sinemada yapılan toplantıda (C.1. E. 1) partinin açılışını kutladıklarını ifade ettikten sonra:

"Biraz önce sizlere M.N.P kurucuları takdim olundu. Ama sizden niçin saklayalım, niçin partimizin hakiki kurucularını bu ilk açılış gününde zikretmeyelim. Açıkça ilan ediyorum ki, bizim partimizin kurucuları Sultan Fatih Hazretleri, Sultan Yıldırım Hazretleri, Sultan Murat, Sultan melikşah, Ulubatlı Hasan, Orhan Gazi, Nizamü'l-Mülk, Akşemseddin, Sultan Yavuz, Kılıçarslan, Gelenbevi Hazretleri ve sultan Hamit'tir." (S.6) demiş ve partinin kuruluş beyannamesinden pasajlar okuyarak konuşmasını bitirmiştir.

2- 31 / 5 / 1970 günü Karabük İlçesinde, Site Sinemasında (C1.E.3) "Esselamünaleyküm" diye başladığı konuşmasını;

"150 yıl önce Selanikte kurulmuş Hareket Ordusu'ndaki subaylar kandırılmış ve Sultan Abdülhamit Han tahttan indirilmiştir. MNP milletin iman davasını kendisine şiar edinmiştir. Türkiye'de bugün üç yol vardır. birinci yol solculuk, sonu komünizm yolu. Bu yolda CHP; İkinci yol kozmopolit Masonluk yolu: Bu yolda AP levhası var. Üçüncü yol MNP yolu; bu yol sağı temsil eder, hak yolu, iman yolu. Önümüzdeki seçim sonunda, yani 1973 yılında sizleri Ayasofya Camii'nde namaz kılmağa davet ediyorum." demek suretiyle bitirmiştir.

3- 18 / 1 / 1970 günü, Boyabat ilçesinde Sümer kahvesinde (C.1. E.3) **"Esselamünaleyküm Müslüman Kardeşlerim"** diye başladığı konuşmasında;

"Türkiye'de sekiz parti olduğunu, kendilerinin bunlardan ayrı bir parti olduklarını, AP ve CHP gibi sağcı ve solcu diye milleti kandırmayıp Türkiye'de yeni bir Müslüman Partisi kurulmasının lüzumunu hissederek MNP'yi kurduklarını" söylemiştir.

4- 9 / 7 / 1970 tarihinde Tekirdağ'da, Çankaya kahvesinde yaptığı konuşmada (C.1, E.3);

"Dünya üzerinde kalkınma hızı en fazla olan devletin İsrail ve Japonya olduğunu, bu iki devletin dine karşı itikat ve saygılarının büyük olması ile kalkınma hızını elde ettiklerini, iktidara geldikleri zaman burayı müze halinden çıkarıp cami haline sokarak ilk Cuma namazını topluca kılacaklarını" söylemiş ve **"beraberindekilerle Rüstem Paşa Camii'ne giderek akşam namazında imamlık görevi yapmış"**tır.

5- 6 / 10 / 1970 günü Kırklareli'nde İnci sinemasında yapılan toplantıda (C.1., E.7):

"Milli Nizam Partisi'nin diğer partilerden farklı bir çok yönleri bulunduğunu, esasen bir nizam ve düzen içinde çalışma gayesini güden teşkilatlarının kanunlar muvacehesinde böyle bir parti adı almak zorunda kaldığını, kendilerinin dinine, örf ve adetlerine bağlı imanlı müslümanlar olduklarını, Avrupalılaşmanın anlamını bulamadığını, bir kadının kocasından boşanmak için iki şahidin kafi geldiğini, Medeni Kanun'un bir kadına kocasından izinsiz çalışmak hakkını verdiğini, kendilerinin millet olarak bin yıllık hak yoluna döneceklerini" (S.7-9) söylemiştir.

6- 17 / 9 / 1970 tarihinde Bafra'da Cumhuriyet meydanında yaptığı konuşmada (C.1. E. 8):

"MNP'nin herkesin anladığı manada bir parti olmadığını, teşkilatlanmak ve maksat'arına ulaşabilmek amacı ile parti adını aldıklarını, kanuni mecburiyetle parti adı altında toplandıklarını, fakat hakikatta parti olmadıklarını, Avrupa ve Avrupalıların Batıllık, Avrupalının teharet dahi bilmeyen hippiler ol-

duğunu, elli yıllık batıl devreden kurtulup 1000 yıllık hakka teslimiyet devrine geçeceklerini" ifade etmiştir.

7- 7 / 10 / 1970 günü, Edirne'de Ayvazoğlu sinemasındaki konuşmasında (C.1., E.9) sık sık "Milli Nizam Harekatı"ndan söz ettikten sonra;

"Milli Nizam'ın programının lalettayin bir broşür gibi okunmamasını, kalp gözüyle okunacağını, söylenen sözlerin altında büyük manalar yattığını, bu mananın ne olduğunu anlayacak feraseti Cenab-ı Hakk'ın verdiğini (S.4), seçimle idare edilmeye başladığımız elli seneden beri millet olarak batıl yola sürüklendiğini, benzemek istediğimiz Avrupalının yıkanmasını bile bilmediğini, elli seneden beri sizi Avrupalılaştıracağız, sizi benzeteceğiz dedikleri insanların memleketimize geldikleri zaman gördüğümüz bitli turistler olduğunu, kodamanlarının yüz numarasında su olmadığını, batıl idarenin yaptığı yolun çamur olduğunu, Osmanlılar, Selçuklular zamanında yapılmış eserlerin hala mevcut olduğunu, en mükemmel kumaşların Cennetmekan Sultan Hamit tarafından yaptırılan fabrikalarda dokunduğunu, manevi halimizdeki perişanlığın elli senelik ters gidişin neticesi olduğunu, bu batıl, yanlış yoldan hakka dönmek için MNP'nin kurulduğunu (S.7-9), Yeşilköy havaalanından hacca gitmek isteyen birisinin hacca gidecek tayyare dururken, Moskova'ya, Kızıl Çin'e, Tel-Aviv'e, Orta Asya'ya gidecek diğer sekiz tayyareye elbette binmeyeceğini (S.12), CHP'nin sola,. komünizme giden yolda, AP'nin masonluk yolunda, MNP'nin bin yıllık hak yolunda bulunduğunu, Anadolu'da namaz kılan insanın başına vurulduğunu, bu memleketi namaz kılan insanın sömürmediğini, aksine sömürüldüğünü, vergilerin zenginlerin değil fakir halkın sırtına yüklendiğini (S.15-17), başını örten öğretmen hanımların mektepten kovulduğunu, halbuki bu hanımlara en büyük takdirnamenin verilmesi gerektiğini, vaktiyle CHP'nin çarşaf giyenler ve peçe takanlara karıştığı gibi, AP'nin de öğretmenlerin başörtüleri ile uğraştığını, tek tip mektep diye kız ve erkek çocukları lisenin son sınıfına kadar aynı sırada oturtup ahlaksızlığı öğütlediklerini, bira içki değildir diye camiler civarında içki sattırdıklarını, milletin kültürünü tahrip için Kültür Sarayı denilen tiyatro yaptıklarını, turizm bahanesiyle memlekette 85 tane

kilise inşa edildiğini (S.20), ama cami tamiratına para verilmediğini, hastanelerde tohum bankası açıp suni ilkah için Amerikan tohumu getirildiğini, İslam Enstitüleri bütçesine bir kuruş koyarlarken edepsiz yetiştirmek için iki tane bale mektebi kurduklarını (S.21), evinde dini kitap okuyanların tutuklandığını, Kur'an kurslarının kadrolarını ortadan kaldırmak için sinsi tertipler hazırlandığını, Milletin her şeyi anladığını tekrar hakka dönüp tarihi mahrekine oturtacağını (S.22), MNP gelince liselerde okutulan sosyoloji ve ahlak kitaplarının yerine Efendimizin Hadis-i Şerif kitaplarının, İmam-ı Gazali, İmam-ı Rabbani hazretlerinin kitaplarının okutulacağını (S.23,24) ahlaksız yetiştiren bale mektebi açmayacağını, MN'ci olarak şahadet bayrağı altında toplanmanın mecburi olduğunu (S.26), bu kadar şehit ve evliyanın büyük eserleriyle Edirne'nin tapusunun MN'ye ait bulunduğunu, halkçıyım diyen bir adamın başı düşük olacağı için ona "demek batıl yola hizmek ediyorsun, bir an evvel tövbe et, gel MN'ye katıl" tavsiyesinde bulunmanın gerekli olduğunu, besmele ile MN'ye kaydolmak gerektiğini, MN iktidara gelince Sultan Fatih'in yaptığı gibi Ayasofya'yı açıp ilk cuma namazının beraberce kılınacağını (S. 27), MN ile Sultan Fatih hazretlerinin imanı, aşkı ve azminin yeniden iktidara geleceğini, MN'nin şahadet işaretinin manasının çok büyük olduğunu, bu işaretin ne olduğunu bilmeyen yarsa ve yapamıyorsa öğrenince eve gidip tövbe edeceğini (S.28) ifade ile topluluğa şahadet parmaklarını kaldırarak sözlerini tamamlamıştır.

8- 13 / 11 / 1970 günü Kocaeli'de (C.1, E.10) **"Ortak Pazar"** konulu konferansında;

"Memleketteki ahlaksızlıkların MNP'nin iktidara gelmesiyle kalkacağı ve eskisi gibi şerefli, ahlaklı, Müslüman bir Türk Devleti'nin teşekkül edeceğini" söylemiştir.

9- 13 / 11 / 1970 günü Sapanca'da yaptığı konuşmada (C1,E.11):

"Millî Nizam'ın bir hak davası, diğer partilerin de batıl ve şer olduklarını" ifade ettikten sonra; **"MN'nin işaretinin tekbir olduğunu"** belirtmiş ve sözlerini herkesi ayağa kaldırıp parmaklarını da uzattırdıktan sonra;

"Yarabbi, MN'yi evliyaların duasındaki idarenin bu memlekete gelmesine vesile kıl. Amin! Yarabbi! Sen MN'ın bütün Sapancalı ve milletimizin dünya ve ahiret bütün saadetine vesile kıl. Amin!" duasıyla bitirmiştir.

10- 3 / 1 / 1971 günü Samsun il kongresinde (C.1. E.14);

"Müslümanlık yolunun hak, yahudilik ve hıristiyanlığın batıl din olduğunu, Müslümanlığın diğerlerinden farklı olarak Allah'ın indinde tek din ve hak olduğunu, Müslümanlığın hakkı, diğerlerinin ise batılı gösterdiğini, MN'ın da adının parti, diğerledinin de adının parti olduğunu, ama MN'ın hak, öbürlerinin ise batıl bulunduklarını, bu farkın ise nereden geldiğini Cenab-ı Hakk'ın kalbine hidayet ve merhamet verdiği kimselerin bildiklerini ve konuşmaya lüzum olmadığını (S.3), **Bugün Türkiye'de hak ile batılın mücadelesinin yapıldığını, Türkiye'deki manevi harpte hak cephesinin bir, batıl cephesinin 72 fırka olduğunu, tek hak cephesinin de MN olduğunu, MN'dan başkasına hizmet etmenin yahudi askerliği olacağını** (S.5), **Ortak Pazara girmenin İslam aleminin başı olan Türkiye'yi Hıristiyan pazarında eritmek demek olduğunu, çocuklarımızı mektebe alıp putperestlikten başlayıp her türlü Haham kitabının fikriyatını okutarak zehirleyen bugünkü maarifi kökünden değiştireceklerini, Masonluk teşkilatı 1909 yılında Sultan Hamit Cennetmekan'ı tahttan indirmeseydi, onların zihniyeti yürüseydi Türkiye'nin bugün dünyanın en büyük otomobil fabrikalarına sahip olacağını, 60 yıldan beri gavurun tatbikatçılığı itiyadına düşüldüğünü** (S.6), **Cenab-ı Hakk'ın hakkın yanında batılı da yaratmış olmasının insanların cihat etmesine bağlı olduğunu** (S.12), **Cenab-ı Hakk'ın sanayi ve iktisadın en iyilerini Müslümanlara verdiğini, Müslüman memleketleri aralarından Ortak Pazar yapılırsa. istihsalin gavura satılacağını** (S.13-15)" ifade etmiştir.

11- 7 / 9 / 1970 günü Ağrı'da yaptığı konuşmada: (C.2.E.11).

"Milletin yeniden 1000 senelik hak yoluna döneceğini, diğer partilerin milleti imandan ve ahlaktan yoksun ettiklerini"

12- 30 / 6 / 1970 günü Diyarbakır'da yaptığı konuşmada (C.2. E.12)

"MNP'nin görüşünün hakkı getiren batılı yok eden görüş olduğunu, MNP'nin 4 aylık bir çocuk gibi olduğunu ve bu çocuğun terbiyesini ve gideceği yolu öğrenmesi için Akşemseddin Hazretleri'ne teslim edildiğini, Cenab-ı Hakk'ın aziz milletimizi Adem Aleyhisselamdan beri muhtelif peygamberler vasıtası ile insanlığa gönderdiği hak yolunun bir seneden beri bekçisi yaptığını, Masonların Selanik'te loca kurduklarını ve bir takım subayları da Mason yaparak hazırladıkları Hareket ordusu ile Sultan Hamit'i tahtından indirdiklerini (S.30), böylece dünyanın idaresinin Müslümanlardan Yahudilerin eline geçtiğini ve İslam İmparatorluğunun çöktüğünü, MN'ın elli senelik karanlık devirden sonra 1000 senelik iman davasına giden, sağa giden yolda olduğunu (S.32), iktisadi meselelerin çözülmesi, insanlığın zenginleştirilmesi için din düşmanlığı yapmanın gereksiz olduğunu, imanlı insanın, dinini bilen insanın Masonik oyunları sezeceği endişesiyle İmam Hatip okulları ve Kur'an kurslarına engel olunduğunu, en kısa zamanda Yurt sathında MN'ı duyuracaklarını ve bunu bir menfaat için değil, Cenab-ı Hakk'ın rızası ve ibadet için yapacaklarını, namaz kılan insanın sömürülen insan olduğunu (S.33)"

13- 28 Ağustos 1970 günü Hakkari'de (C.2. E.14):

"Küçük yaştaki çocuklara dinimizin layıkıyla öğretilmediğini, bir insanın gözlerinden kırmızı ışık çıkıyorsa Komünist, sarı çıkıyorsa Mason olduğunu, kendilerine yarayan insanın gözlerinden yeşil ışık çıkması gerektiğini, dinin de böylece kurtulacağını, MNP'nin gayesinin de bu olduğunu"

14- 17 / 5 / 1970 günü İzmir'de yaptığı konuşmada (C.2, E.15):

Milli Nizam Partisi'nin ihtiva ettiği davanın büyüklüğünü anlatacağından bahisle:

"Bu milletin 1000 yıl İslamlığa ışık tutup mağlup olmadığını (S.6), MNP'nin 1000 senelik milliyetçilik ve mukaddesatçılığı hak yolda yürüteceğini (S.7), ticaret liselerine tanınan imkanın imam hatip okullarına tanınacağını, başını örten öğretmenlerin işlerinden atıldıklarını, TCK'nun 163. maddesinin Müslümanlığı yok etmek amacı ile kullanıldığını (S.8)" .

15- 17 / 11 / 1970 günü İzmir'de yaptığı iftar sohbetinde (C.2,E.15):

"MN'ın bir parti olmadığını, hak yolunda olduğunu, kanun zoru ile parti adını aldığını."

16- Trabzon'da yaptığı açılış konuşmasında (C.2, E.19):

"MNP'nin Türk milletinin imanlı insanlarından hareket ederek dinin içindeki komünistlik ve masonluk hastalığını yok etme hareketinin adı olduğunu, CHP devrinde köylü vatandaşların Kur'an'ı Kerim'lerinin çuvallarla toplatılıp yakıldığını (S.35), MNP'nin gül ve cennet kokanların partisi olduğunu."

17- 28 / 6 / 1970 günü Urfa'da (C.2.E.20):

"Maarifimizin dinî tedrisat yaptırmadığını, din ile alakalı kitaplar ve buna dokunan mevzuların çocuğu dinden uzaklaştırmak maksadını taşıdığını (S.24), elli yıldır yapılan işlerin Nemrut'un iki sütununa gerilmiş mancınık gibi milleti ateşe attığını, MNP'ne düşen vazifenin tıpkı Hak Peygamberi İbrahim Aleyhisselam'ın yoluna sadakat ve hakka teslimiyet olduğunu, yakalarındaki rozetin "Biz İbrahim Aleyhisselam'ın yolundayız" anlamına geldiğini (S.30)"

18- 27 / 8 / 1970 günü Van'da (C.2. E. 21):

"Asil milletimizin elli senelik delalet yolundan sonra karar gününe geldiğini ve aslına döneceğini, bizi batı mukallidi yapma gayretinin, bizi dinimizden uzaklaştırmak maksadına matuf bulunduğunu, 1000 senelik tarihimizde, Sultan Selim'de, Sultan Fatih'te, Sultan Hamit'te dinimize sımsıkı bağlı olduğumuzu ve dünyanın en ileri memleketi bulunduğumuzu, halbuki şimdi 130 devlet arasında 90ıncı sıraya düştüğümüzü (S.12-13), Mustafa Reşit Paşa'nın Türkiye'de de gavurluğu resmiyete sokmak ve Tanzimatı getirmek için dışarıda yetiştirilmiş bir mason olduğunu, İttihat ve Terakki'nin de bu oyunla Abdülhamit'i tahtından indirdiğini (S.15), camilerin yanında içki satıldığını, Maarifimizin Mason Maarifi olduğunu, halbuki Müslümanlık ne derse onu öğrenmeye mecbur olduğumuzu, kız okullarında erkek hocalara gece nöbeti tutturulduğunu, MNP'nin mecburi bir parti olduğunu (S.18-20)"

19- 3 / 1 / 1971 günü Samsun İl Kongresinde (C.1.E.14):

"MNP'nin hak diğer partilerin ise batıl olduklarını, MNP adı partidir diye bunun da diğer partiler gibi sanılmamasını, MNP'nin hak davası olduğunu ve 50 yıldır yapılan particilik ve siyasetle alakası olmadığını, 36 milyon insanın bir şahadet bayrağı altında toplanması için bugünkü kanunların parti ismi almayı mecbur ettiklerini, Müslümanlık yolunun hak, Yahudilik ve Hıristiyanlığın (batıl) din olduğunu, ancak bunlara din adının insanlar tarafından verildiğini, Allah'ın indinde ise tek dinin İslam olduğunu, Müslümanlığın hakkı, diğerlerinin batılı gösterdiğini, şu halde MN'ın adı da partidir, öbürlerinin de adı partidir, aralarında fark yoktur denilemeyeceğini, çünkü MN'ın hak, diğerlerinin batıl olduğunu, bunu fazla açıklamaya lüzum kalmadığını (S.2-5)"

20- 7 / 1 / 1971 günü Erzurum İl Kongresi'nde (C.2.E.7):

"Batıl partilerden birisinin ikinci başkanının Ordu ilinde konuştuğu sırada MN'cı bir vatandaşın "MN'ın yolu nedir?" sorusuna hiddetlenerek; "Onun yolu Suudi Arabistan yolu, Hicaz yoludur" cevabını, "Allah razı olsun, biz de öyle biliyorduk" diye sevinçle karşıladıklarını (S.4)"

21- 14 / 1 / 1971 günü Diyarbakır İl Kongresi'nde (C.2, E.6)

"Bizim itikadımıza göre Mehdi Aleyhisselam geleceğini ve onun devrinden önce de ona basamak olacak devirlerin geleceğini, dua ve temennilerinin MNP'nin Mehdi Aleyhisselam'ın devrine basamak teşkil etmesi olduğunu (S.9)"

22- 16 / 1 / 1971 günü Ankara İl Kongresi'nde (C.2.E.5):

"Türkiye'de tek yolun hak yolu, yani MN olduğunu, diğer 72 fırkanın batıl bulunduğunu, onların da 800 milyonluk İslam aleminin başını 400 milyonluk Hıristiyanlık potası içinde kaynatacaklarını, faiz düzeninin kaldırılması gerektiğini, Müslümanlık, Hıristiyanlık, Yahudilik hepsi birer dindir denilemeyeceği gibi, MN'a da parti denilemeyeceğini, çünkü öbürlerinin batıl, kendilerinin hak olduğunu (S.6-8)"

23- 24 / 1 / 1971 günü Ankara'da Büyük Kongre açılış konuşmasında (C.2, E.4):

"Pahalılık ve zammın alıp yürüdüğünü ve iflasa gidişin temeli araştırılırsa geniş idare ve cari iktisadi sistemin yabancıya

dayanmış bulunduğunu, böyle bir anda Cenab-ı Hakk'ın MN'ı aziz millete nasip ettiğini, bu kongrenin milleti 1000 yıllık tarihi ile temsil ettiğini (S.2), MN'ın manevi sahada yapacağı köklü değişiklikler arasında milli kıyafetlere aykırı giyim tarzlarının yasaklanması, gayrı-milli maarifin yerine kendi zengin maarifimizin kurulması, çocuklarımızı asıl bünyemizden uzaklaştırıcı, gayrı-milli sporlar yerine milli spora tevcih edilmelerinin yer alacağını (S.4), MN'ın bu ve buna benzer çalışmaları ibadet aşkı ile yapacağını, 10 Ekim 1971 seçimlerinde 1000 yıllık hak ve hakkaniyete bağlılık yolunun temsilcisi olarak iktidara gelecek olan MN'ın mektepleri Durkheim fikriyatından kurtarıp İmam-ı Gazali Hazretlerinin kitaplarına kavuşturacağını (S.7)"

24- büyük Kongre kapanış konuşmasında (C.2, E.4):

"Milletin oyları vesile olmak suretiyle, MN'ın şahadet işaretinin Çankaya'ya, TBMM'ye ve Başbakanlığa dikileceğini (S.25) ifade etmiştir.

MNP GENEL BAŞKAN YARDIMCISI **HASAN AKSAY**:

1- 8 /2 / 1970 günü Ankara kuruluş toplantısında (C1, E1):

"Yavuz Sultan Selim'in dünyaya getirdiği İslamın hizmetinde ve onun kölesi olmak fikrinden yana olduklarını bu davaya gelenlerin hak yolda sürünmeye, ezilmeye, hakkı tutup kaldırmaya razı olmalarını, politikalarının bu olduğunu (S.5)"

2- 26 / 6 / 1970 günü İskenderun'da (C1, E2):

"Davalarının 1071'de Malazgirt'te başlayan Türk'ün ve Anadolu'nun İslamlaşması olduğunu"

3- 30 / 6 / 1970 günü Diyarbakırda (C2, E12):

"MNP'nin İslamın Hıristiyana üstünlüğünü gösteren bir parti olduğunu, MNP gelinceye kadar bütün partilerin gaye maddesine batılılaşmak diye bir madde koyduğunu, ilk defa MNP'nin bu gaye maddesini kaldırıp kendi mazisine döndüğünü, Ayasofya'ya İslamın Hıristiyan dünyasına üstünlüğünün sembolü olarak baktıklarını (S.16-18)"

4- 16 / 1 / 1971 Ankara İl Kongresi'nde (C2, E5):

"MNP'nin diğer partilerden farkının, onların kurtuluşu Moskova'da, Çin'de, Paris'te aramalarına karşılık, kendilerinin 1000 yıllık hak yolunda aradıklarını (S.3)"

GENEL BAŞKAN YARDIMCISI **HÜSEYİN ABBAS:**

1- 27 / 6 / 1970 günü İskenderun'da (C1, E2):

"İktidara geldiklerinde okullardaki sosyoloji dersini kaldırıp, yerine İmam-ı Gazali okutacaklarını ve din icaplarının yerine getirileceğini"

2- 6 / 10 / 1970 günü Kırklareli'nde (C1, E7):

"Mücadelelerinin özünün iki noktada toplandığını, bunların da imanla küfür ve hakla batılın mücadelesi olduğunu, milli irade safsatası ile milletin uyutulduğunu, MN'ın sadece adının parti olduğunu, Kur'an kurslarının, müftülük binalarının, Müslüman milletin gayreti ile ayakta tutulduğunu, çocuklarımızın dinî vecibelerin gericilik olduğu zihniyeti ile yetiştirildiğini, camilerde cemaat olmadıkça onların açık sayılamayacağını, bira fabrikalarının temelinin besmele ile atılmasının din düşmanlığı sayılacağını, namazında niyazında bir Müslümanın suç işlemeyeceğini, memleketin sarhoş masalarında hazırlanan kanunlarla idare edilemeyeceğini, bugün en iyi öğrencilerin imam hatip okullarında yetiştirildiklerini (S.3-6)"

3- 12 / 11 / 1970 günü Kocaeli'de (C1, E10):

"Partinin ana gayesinin milliyetçi ve mukaddesatçı olduğunu, maarif sistemini değiştirip milli bir üniversite kuracaklarını, Diyanet İşleri'ne bütçeden 1,5 milyon lira ayrılırken, 5 milyon liraya açılan bale mektebinde orospu yetiştirildiğini (S.1-2)"

4- 6 / 12 / 1970 tarihinde Ankara Altındağ İlçesinde (C1, E13):

"Medeniyet ve batılılaşma diye başımıza kasket geçirildiğini, 19 Mayıs Bayramı diye kızların kıçlarının açıldığını, Lozan Antlaşmasının Müslümanlığın ortadan kaldırılması için bir oyun olduğunu, maarif diye açılan okullara gönderilen çocukların kirlenerek döndüklerini, bu hak yolda kelle vermeye azimli bulunduğunu"

5- 27 / 8 / 1970 günü Van'da (C2, E21):

"İdeolojik mücadelelerinin temelinin imanlı kültür olduğunu, insanlık ve medeniyeti telkin eden şeylerin esasını dinî inancın teşkil ettiğini, dinimizin ilk şartı "Oku!" diye başlarken, memleketimizin okullarında Allah'ı inkarla işe başlanıldığını (S.2)"

6- 25 / 6 / 1970 günü Urfa'da (C2, E20):

"Maarif politikasının dinsiz ve maneviyatsız bulunduğu, 29 imam-hatip okulu ile darülfünun ilahiyat fakültesinin ve medreselerle tekke ve zaviyelerin kapatılmasının şedit bir sistem olduğunu (S.5), ortaöğrenim ve üniversitelerde yetişen yavrularımızın süper dinsiz olduklarını (S.7), milletin hiç bir derdi kalmamış gibi milletin kılığı ile, kıyafeti ile, başörtüsü ve Kur'an'ı ile uğraşıldığını, bir Müslümanın camide namaz kıldıktan sonra dükanında içki satamayacağını, haram olan her şeyin helallaştırıldığını, helal olan her şeyin haramlaştırıldığını, kendilerinin bu batıl zihniyeti yıkacaklarını, 4 hak mezhebin dışında bir şey tanımadıklarını (S.10)"

7- 12 / 9 / 1970 günü Çarşamba'da (C2. E17):

"Polis copu ve jandarma dipçiği ile başlarına geçirilen küfür alametini bugün cahilin de giymediğini, kendilerinin de giymediğini (S.4), ilkokul girmeyen köylerden başka bozulmayan köy kalmadığını (S.5), hainlerin tasallutundan kurtulup Müslüman gibi yaşamak hakkının mücadelesini yaptıklarını (S.7)"

8- 7 / 9 / 1970 günü Ağrı'da (C2, E11):

"MNP'nin memlekette asayişsizliği ve ahlaksızlığı ortadan kaldırmak. dini ve dindar kardeşlerimizi bir araya toplamak için kurulduğunu, ilkokul yavrularına maktaplarda Allah'ı inkar etmeyi öğrettiklerini"

9- 9 / 1 / 1971 Ankara Yenimahalle İlçe Kongresi'nde (C2, E5):

"19 Mayıs bayramlarında kızların çıplak gösteri yapmalarını istemediklerini, din derslerinin okullara göz boyamak için konulduğunu, MN'ın sonuna parti kelimesinin kanuna uysun

diye mecburen konulduğunu, kendilerinin parti olmayıp imanla küfrün mücadele ettiğini, MN'ın insanlara hem bu dünya ve hem de öteki dünya saadeti getireceğini, Türkiye'de parayı Masonlarla gayrımüslimlerin kazandığını"

GENEL BAŞKAN YARDIMCISI **HÜSAMETTİN AKMUMCU:**

1- 30 / 6 / 1970 günü Diyarbakır'da (C2, E12):

"Güneşin şarktan doğduğunu ve bu nedenle şarklı bir millet olarak kaleye iman bayrağı dikmek gerektiğini, İslam ahlak ve faziletini memlekete hakim kılacaklarını, din hürriyeti haklarını alacaklarını (S.21)"

2- 27 / 8 / 1970 günü Van'da (C2, E21):

"1839'da Gülhane Hattı Hümayunu ile başlayan manevi tahribatın devam ettiğini, mektep denilen müesseselerle zalim bir zihniyetin gençlerin körpe dimağlarına yerleştirildiğini, 150 seneden beri manevi hayatımızdaki tahribatın son hadde geldiğini, spor bayramlarında kızları oynattıklarını, ilmin irfanın şark medreselerinde yükseldiğini, büyük engin bir maziye sahip bir milletin evlatları olarak batılılaşmayacaklarını, imanlı nesillerin memlekete hakim olmasına çalışacaklarını (S.3-6)

3- 28 / 6 / 1970 günü Urfa açılışında (C2, E20):

"150 seneden beri devam eden Haçlı zihniyetine karşı savaştıklarını, batılılaşmaya hiç niyetleri olmadığını"

4- 24 / 1 / 1971 günü Ankara Büyük Kongresinde (C2, E4):

"1000 yıl hakkı tutup dünyanın efendisiyken, 150 yıldan beri batının mikroplarına maruz kaldığımızı (S.7)"

GENEL BAŞKAN YARDIMCISI **AHMET TEVFİK PAKSU:**

1- 26 / 6 / 1970 günü İskenderun'da (C1, E2):

"Hırsızlık yapan elin kesilmesi, kem gözle bakan gözün zayi edilmesi gibi şer'i hükümlerin MNP iktidara gelince getirileceğini, parlamento heyeti ile İngiltere'ye gittiği zaman Müslüman bir devletin parlamento üyesi olduğunu ifade ile smokin giymeyi ve toplantıda da domuz eti yemeyi ve içki içmeyi red-

dettiğini, dinimizin engellediği bir takım kaidelere, kurallara müsaade edildiğini"

2- 27 / 8 / 1970 günü Van'da (C2, E21):

"Çocuklarımızı kendi ellerimizle soyduğumuzu, kadınları sokağa döktüğümüzü, asrilik modasının alıp yürüdüğünü, bale ve dansöz mekteplerine milyarlar ayrılırken, imam hatip okullarının sadaka ile savulduğunu (S.6)"

3- 8 / 2 / 1970 günü Ankara'da (C1, E1):

"Sözlerime bu kainatın tek sahibi Cenab-ı Hakk'ın ismi ile başlıyorum" dedikten sonra; **"Bu topluluğun yıllarca kilit vurulan, ruhu söndürülen, yok edilmek istenilen bir milletin şahlanışı olduğunu (S. 2)"**

4- 31 / 5 / 1970 günü Karabük'te (C1, E3):

"Dünyanın hiç bir yerinde dinini tatbik edenin cezalandırılmadığını, parolalarının Allah'ın emrinde olmak ve onun emrinde olanlara hizmet olduğunu"

UMUMİ KATİP SÜLEYMAN ARİF EMRE:

1- 27 / 6 / 1970 günü İskenderun'da (C1, E2):

"Kıymetli Müslüman ve din kardeşlerim" diye başladığı konuşmasında; **"Kendisinin Adıyaman'lı ve şarklı olduğunu, halen şarkta bir çok Müslümanların ananelerini muhafaza ettiklerini, Mardin civarında dine bağlı ve icaplarını yerine getiren bir kitle bulunduğunu"**

2- 17 / 5 / 1970 günü İzmir'de (C2, E15):

"Esas gayelerinin İslam hak ve adaletini programlı olarak yaymak olacağını, batı taklitçiliğinden vazgeçip milli maarife yöneleceklerini (S. 31)"

3- 29 / 6 / 1970 günü Mardin'de (C2, E16):

"MNP'nin beynelmilel partiler arasında ayrı bir yer işgal ettiğini, dünya görüşünün ayrı olduğunu, milleti iman yolundan çıkarmak isteyenlere karşı İslam ahlak ve fazileti ile mücadele edeceklerini"

4- Trabzon'da yapılan açılış konuşmasında (C2, E19):

"Ortak Pazar meselesinin basıt bir ticaret antlaşması olmayıp, İslam ticaretini Hıristiyanların boğmasına fırsat hazırladığını, Türkiye'nin kalkınma hızının imanlı bir hükümet tarafından gerçekleştirileceğini, 6187 sayılı kanun ile TCK'nun 163. üncü maddesini tadil edeceklerini (S. 17)"

GENEL İDARE KURULU ÜYESİ **FEHMİ CUMALIOĞLU:**

1- 30 / 6 / 1970 günü Diyarbakır'da (C2, E12):

"Mukaddesatımıza, dinimize, örf ve adetlerine bağlı bulunan, yüreklerinde vatan, millet ve Allah aşkı çağlayan Diyarbakırlı kardeşlerim" diye söze başladıktan sonra; "MNP'nin 1000 yıllık tarihi mirasımıza, mukaddesatımıza, dinimize ve milletin gerçeklerine uygun programı getirdiğini, Müslüman Türk Milleti'nin Reisicumhurunu doğrudan doğruya kendisinin seçeceğini, MNP iktidara gelince Mason müsteşar ve umum müdürleri değiştirip yerlerine imanlı kişileri getireceğini, batıyı taklit eden batıl ve imansız, faydasız nesiller yetiştiren üniversiteler yerine milli müesseseler getireceklerini, ilkokula giden küçük çocuklara putperestlik ve kafirlik öğretildiğini, iktidara gelince bu putları kıracaklarını ve İslamın faydasını göreceklerini, (S. 12-14)"

2- 29 / 6 / 1970 günü Urfa'da (C2, E20):

"Selamünaleyküm evliyalar, evliyalar diyarının 1000 senelik şanlı İslam_Türk tarihinin mücahitlerinin torunları!" diye söze başladıktan sonra; "Bugünkü maarifin dinimizi, mukaddesatımızı, maarif şuurumuzu tahrip eden sistemini değiştirip milli bir program tatbik edeceklerini (S. 3-4)"

3- 9 / 1 / 1971 günü Ankara Yenimahalle İlçe Kongresi (C2, E5):

"MN'ın 1000 yıllık mazimizin devamı, dönüşüm başlangıcı ve ecdada dönüş olduğunu, batı diye diye batırıldığımızı, batıya dönmek isteyen partilerin batıl olduğunu,_MNP'nin ise hakkın kendisi bulunduğunu, milletin dinine, imanına hürmet etmeyen basına hürriyet tanınmayacağını"

4- 17 / 1 / 1971 günü Trabzon İl Kongresinde (C2, E8):

"MNP'nin Türk milletine; "Biz sizi ecdadımızın yoluna götüreceğiz, ecdadımıza benzeteceğiz" diyen bir parti olduğunu, diğerlerinin ise batı taklitçisi ve eski Yunan, Roma ve Hıristiyan inançlarla teşekkül ettiklerini; 19 Mayıs bayramında kızların soyunmasının Yunan hayranlığından ileri geldiğini, üniversitelerin başındaki idareciye "rektör" dendiğini, halbuki bunun "kilise papazı", "zangoç" anlamına geldiğini; öğretmenlerin Cuma namazına bile gitmediklerini; bunun talebe üzerinde menfi tesiri bulunduğunu, insanların biyoloji kitaplarında okutulduğu gibi maymun neslinden değil Adem ile Havva'dan geldiğini (S.3-4)"

İleri sürmüşlerdir.

Diğer yönden MNP'nin kuruluş toplantıları ile il ve ilçe kongrelerinde kullanılan slogan ve söylenilen Milli Nizam Marşı da ilgi çekicidir.

Örneğin MNP Bursa Gençlik Kolu'nun 17 Temmuz 1970 günü yapılan toplantı nedeni ile bastırıp dağıttığı Milli Nizam Marşı (C2, E22):

Herkes duyacak bilecek,

Saklanmaz gayri bu gerçek,

Yaprak yaprak çiçek çiçek,

Tek yol İslam yazacağız.

Bölümü ile sona ermekte ve sloganlar arasında **"İmanlı Türkiye", "Müslüman Türkiye"** ifadelerine raslanmaktadır.

Bu marş tutanak ve izlenen raporlarından anlaşılacağı gibi her toplantıda kaç defa tekrar edilmekte ve son cümle bazan **"Tek yol Nizam yazacağız"**, bazan da **"Tek yol İslam yazacağız"** biçiminde söylenmektedir.

9 / 1 / 1971 günü, Ankara'da Yenimahalle Alemdar sinemasında yapılan ilçe kongresinde Başkanlık Divanının üzerine asılan büyük pankartta, ilk üç satırı beyaz ve son satırı sarı yaldızla:

Solcuların kafasına,

Masonların locasına,

Türkün Anayasasına,

Hak yol İslam yazacağız.

Dörtlüğünün asıldığı tespit edilmiştir.

MNP'nin amblemi olarak kullanılagelen ve konuşmalarda genellikle **"şahadet işareti", "şahadet parmaklı bayrak"** şeklinde ifade edilen işaret için, Genel Başkan **Necmettin Erbakan'ın** 13 / 11 / 1970 günü Sapanca'da yaptığı konuşmada **"Milli Nizam'ın işareti tekbirdir"** dediği belirlenmiştir.

24 Ocak 1971 günü Ankara'da toplanan I. Büyük Kongre'de de toplantının yapıldığı salona:

"Hak geldi batıl yıkıldı"

"Hak geldi batıl zail oldu"

Tarzında sloganlar asıldığı 25 / 1 / 1972 günlü tutanakla belirtilmiştir.

Bu kongrede, Genel İdare Kurulu tarafından hazırlanıp okunan faaliyet raporunda (C1, E16):

"MNP'nin 1969 seçimlerinden sonra milletin 1000 yıllık hak davasına şuurla sarılıp ortaya çıktığı, solu temsil eden CHP ile renksizlerin ve masonik zihniyetin temsilcisi AP karşısında üçüncü olarak MNP'nin hakiki sağı temsil ettiği, maarifin temel yapısının dünya görüşü olarak mecusilerin, putperestlerin, çetecilerin fikriyatına dayandığı ve milleti kendi aslından ve benliğinden uzaklaştırdığı, manevi eğitim yapılmadığı, MN davasına sarılmanın artık zaruret olduğu, bu davanın milletin 1000 yıllık en mütekamil MN ruh ve sisteminde olduğunu bilme imanına ve 150 seneden beri milletin içine şırınga edilen kozmopolitlikten kurtulmaya bağlı bulunduğu, milletin hak ve batılın ne olduğunu bildiği ve MN harekatının hidayet ve ferasetle dolu kalplerin sezişi ile başladığı, milletin 60 yıldır parti adında kurulan çeşitli batıl fikirli teşekkülleri denedikten sonra hakka dönüşü ile MNP'nin doğduğu, bu bakımdan I. Kongre'nin batıl partilerden herhangi birisinin topluluğuna benzemeyip milletin 1000 yıllık şanlı tarihini temsil ettiği" ifade edildikten sonra, **"Genel İdare Kurulu'nun 60'a yakın il ve ilçenin açılış toplantısına iştirak ettiği,. 1971 yılında yapılacak seçimlerde adayların davayı temsil eden kimseler olarak seçileceği, "Ortak Pazar" konusunun faaliyetler içerisinde önemli bir yer tuttuğu ve bu ko-**

nunun Genel Başkan tarafından Millet Meclisi'ne de götürüldüğü" belirtilmiştir.

Bu rapor üzerinde yapılan görüşmelerden sonra Genel İdare Kurulu'nun ibrası ve faaliyet raporunun tasvibi Büyük Kongre kararına iktiran etmiştir.

Aynı tutanağa ekli ve **"MNP Birinci büyük Kongresi'nin Aziz Milletimize Beyannamesi"** ile **"Milli Nizam Ahdi"** başlığını taşıyan iki metin ayakta okunmuş ve sonra da yayımlanmıştır.

Beyannamede özetle:

"Allah'ın hakkı tutma, iyiyi sağlama ve kötüyü menetme yolunda bulunmak üzere seçtiği aziz milletimiz!" şeklinde başlayarak **"1000 yıl hakkı tuttun, dünyanın efendisi oldun, bütün dünya 1000 yıl ahlakı senden öğrendi, mesuttun, bahtiyardın, güçlüydün, 1000 yıldan beri sana her sahada yenilen batıl, 150 seneden beri senin güçlü (...) vücuduna sinsice mikroplarını aşıladı"**

"Milli bünyeye girmek için uğraşan batıl ve yabancı fikriyat, maarifini senden ayırdı, gayrımilli maarif yaptı, gençlerimiz kalbi boş yetiştirildi, manevi ve maddi uçurumun kenarına gelindi. Ey 1000 yıllık tarihin efendisi! İşte bugünkü manzara karşısında senin kendi MN hareketin başladı ve bu hareketin teşkilatını kurdun, bir anda milyonlarca vatan evladı MN'ın şahadet parmağı işaretli bayrağının altında toplandı ve sen bin yıllık tarihinle beraber yerini aldın, kendini ortaya koydun, şimdi bizler MNP Birinci Büyük Kongresi senin ve şanlı tarihin temsilcisi olarak sesleniyoruz" denildikten sonra, **"Milli Nizam Ahdi"**nde;

"Manevi İstiklal Harbi kazanılıncaya kadar mücadeleye devama, hakkın hakimiyetini kurmaya, MN'ı hakim kılmaya bütün gayretimizle çalışacağımıza ahdederiz." denilmektedir.

Genel İdare kurulu'nca Büyük Kongre'ye sunulan "Faaliyet Raporu"nda da belirtildiği gibi, MNP teşkilatı kuruluşundan bu yana, **"Meclis'te Ortak Pazar", "Doğu'da, Batı'da ve İslam'da Kadın", "Basında Profesör Doktor Necmettin Erbakan", "İslam ve İlim"** konulu yayınlar da yapmıştır. Bu yayınlar incelendiği

zaman genellikle Genel Başkan'ın çeşitli yerlerdeki konferans, demeç ve BMM konuşmalarını kapsadığı görülmektedir (C1, E15).

(...)

DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ:

Dosyadaki bütün kağıtlar, Anayasa'nın ve 648 sayılı Kanunun konuya ilişkin hükümleri; bunlarla ilgili gerekçeler ve Yasama Meclisleri tutanakları ve davayı ilgilendiren öteki metinler okunduktan sonra, gereği görüşülüp düşünüldü:

Anayasa'nın Başlangıç Bölümü'nde Türk Milleti'nin;

"..... ulusumuzu daima yüceltmeyi amaç bilen Türk Milliyetçiliğinden hız ve ilham aldığına ve Atatürk Devrimleri'ne bağlılığın tam bilincine sahip bulunduğuna"

İşaret edilmekle birlikte 2. maddede Cumhuriyetin nitelikleri tanımlanırken;

"..... laik ..... bir hukuk devleti"

Olduğu belirtilmiş; 19. maddede;

"Kimsenin ibadete, dini ayin ve törenlere katılmaya, dini inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamayacağı; kimsenin dini inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamayacağı; din eğitim ve öğreniminin ancak kişilerin kendi isteğine ve küçüklerin de kanuni temsilcilerinin isteklerine bağlı olduğu; kimsenin, devletin sosyal, iktisadi, siyasi veya hukuki temel düzenini, kısmen de olsa din kurallarına dayandırma veya siyasi veya şahsi çıkar veya nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun dini veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemeyeceği ve kötüye kullanamayacağı; bu yasak dışına çıkan veya başkasını bu yolda kışkırtan siyasi partilerin Anayasa Mahkemesi'nce temelli kapatılacağı"

57. maddede ise;

"Siyasi partilerin tüzük program ve faaliyetlerinin .... laik Cumhuriyet ilkelerine .... uygun olmak zorunluluğunda bulunduğu; uymayan partilerin temelli kapatılacağı"

İlkeleri yer almıştır.

Öte yandan 13 / 7 / 1965 günlü, 648 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun **"Parti Yasaklamaları"** başlığını taşıyan 4. kısmının **"Laik Devlet niteliğinin ve Atatürk devrimciliğinin korunması"** başlıklı 3. bölümünde yer alan 92. maddede;

"Siyasi partilerin Türkiye Cumhuriyetirir laik niteliğini değiştirmek amacını güdemeyecekleri"

Ve yine aynı bölümdeki 94. maddede;

"Siyasi partilerin devletin sosyal, iktisadi veya hukuki temel düzenini kısmen de olsa din kurallarına dayandırma veya siyasi yahut şahsi çıkar veya nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun dini veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edici ve kötüye kullanıcı faaliyetlerde bulunamayacakları"

Yazılıdır.

648 sayılı kanunun siyasi partilerin kapatılmasına ilişkin 5. kısmında yer alan 111. maddenin 2 sayılı bendine göre ise Anayasa Mahkemesi'nce bir siyasi parti hakkında kapatma kararı;

"Parti Genel Kongresi'nce yahut Merkez Karar Organı veya Merkez Yönetim Organı veya TBMM'deki grupların Genel Kurul'larınca bu kanunun 4. kısmında yer alan maddelerin hükümlerine aykırı karar alınması yahut genelge veya bildiriler yayımlanması takdirinde" verilir.

Cumhuriyet Başsavcılığının iddianamesinde de Anayasa'nın ve 648 sayılı kanunun aynı hükümlerine ve ayrıca Anayasa'nın 21. ve 648 sayılı kanunun 97. ve 101. maddelerine dayanılmaktadır. (...)

Bütün bu hükümlerin, ayrıca 4. kısımda yazılı öteki maddelerin ve aşağıda bir bir ele alınacak başlıca delillerin ışığı altında MNP'nin durumu incelenip tartışılacaktır:

1- MNP Birinci Büyük Kongresi'ne verilen "Genel İdare Heyeti Faaliyet Raporu":

"Cenab-ı Hakk'ın lutfuyla bugün MNP'mizin I.Büyük Kongresi'ni yapmak üzere bir araya toplanmış bulunuyoruz" diye başlayan bu rapor, parti tüzüğünün 28. maddesinin, partinin en yüksek icra organı olan Genel İdare Kurulu'na verdiği görevin ge-

reği olarak ve I. Büyük Kongre'ye sunulmak üzere düzenlenmiştir. (...)

Faaliyet raporunun C bölümünün "Tanıtma Çalışmalarımız" başlıklı "f" kesiminde (...) **"İslam ve İlim"** (...) **"Basında Erbakan"** (...) **"Ortak Pazar"** adlı **üç** kitap da yer almıştır. (...)

2- Üç kitabın içindekiler: (...)

a) "İslam ve İlim"den:

"Böyle bir konuyu (İslam ve İlim konusu) **aramızda konuşmaya çok büyük ihtiyacımız vardır. Çünkü Müslümanlar olarak dünyanın gelmiş geçmiş en büyük düşünce sistemine sahip bulunuyoruz. Fakat bu büyük düşünce sisteminin ve Müslümanların mücadele suretiyle sevapları ve şerefleri artsın diye karşılarında daima batıl fikirler olagelmiştir."** (sayfa 5)

"Şimdi biz bu konuşmamızda bilhassa belirtmek isteyeceğiz ki, Müslümanlık dışında başka bir hakikat kaynağı olamaz." (sayfa 6)

"Alet nasıl yapılmış dersek adam bize bir takım formüller yazar. Bu formüllerin baş taraflarına bir takım harflerle rumuzlar koyar. İçimizden deriz ki, bu adam bilmediğimiz ve hiç bir zaman bilemeyeceğimiz mevzulardan bize bahsediyor. Halsuki Müslümanların böyle bir durumlar karşılaştığı zaman bunları çok büyük bir mesele olarak görmemesi lazımdır." (sayfa 6,7)

"Müslüman kardeşlerimiz, yarım yarım batı ilimlerini okumuş insanlarla karşılaştıkları zaman bunların istihfaflarıyla karşılaşıyor. Bu insanlar Müslümanları küçük görmeye kalkışıyorlar. Kendi küçüklüklerini bilmedikleri halde. Ben bu akşam siz Müslümanları küçük gören insanların kendilerinin küçük olduğunu ispat etmek için huzurunuza geldim." (sayfa 11)

"Şu çıkmaz yodan çıkmanın mümkün olup olmadığı meselesini görüşmek için Müslümanlığın bu ilimlere nasıl baktığı meselesini incelememiz gerekir." (sayfa 14)

"Bugünkü ilimler tarihi diyor ki, insanların bilgilerini artırmaya başladığı birinci nokta Asr-ı Saadet'tir. Bu nokta 7. asra raslıyor. Asr-ı Saadet'te insanların ilimleri birden bire artmaya

başlıyor. Nereye kadar? Miladi 14 ve 15. asır (Hicri 7. ve 8. asır)a kadar. İkinci nokta da burasıdır. (...) İlim tarihindeki tedkikler, insanlığın bilgisinin bu şekilde geliştiğini gösteriyor. Bu iki noktadan biri, Müslümanların, ilmi, bütün insanlardan teslim alıp inkişaf ettirmeye başladıkları tarihtir." (sayfa 15, 16)

"Şöyle bir söz vardır: İnsanlara temel bilgiler, Peygamberler tarafından getirilmiştir. Sadece manevi bilgiler değil, dinin, inancın, yapılacak ibadetlerin, şekillerin peygamberler vasıtasıyla geldiğini biliyoruz. Ama maddi ve müsbet ilimlerin de peygamberler vasıtasıyla geldiğini hepimiz bilmeyebiliriz. Mesela: Gemicilik sanayisine ait temel fikirleri Nuh (A.S) getirmişlerdir. Terziliği İdris (A.S), tıbbı da İsa (A.S), sihirlere ait ilimleri Musa (A.S) getirmişlerdir. Peygamberlerin bunlara benzer temel fikirleri getirmesiyle bu ilmî inkişaflar yapılmıştır. İçinde bulunduğumuz ahir zamana ait bütün ilimlerin hepsinin temelini de Kur'an-ı Kerim insanlara getirmiştir. Onun için bizim içinde bulunmuş olduğumuz devir, mutlaka Kur'an-ı Kerim'in göstermiş olduğu yollar içerisinde kalmaya mahkum bir devirdir.

Bugün biz feza asrında yaşadığımızı söylüyoruz. Halbuki Kur'an-ı Kerim'de fezaya ait ne kadar ayetler vardır. Adeta bize önümüzdeki devrin feza devri olacağını söylemektedir. Fakat biz bunun farkında değiliz. Bütün bu ilimlerin temelleri Kur'an-ı Kerim'de vardır. Fezaya gidilmekle Kur'an-ı Kerim arasında ne münasebet vardır, deriz. Burada muhtelif ayetlerin tefsirini yapacak değilim. Yalnız bir noktayı açıklamak istiyorum, o da şu: Daha önce ifade edildiği gibi, muhtelif formüllerin sahibi Müslümanlardır. O formülleri sıktığımız zaman yere düşen esans, üç damladan ibarettir. Bu esansın ne olduğunu da onlar bilmezler. Yeni mefhumlar bulmak lazım. Bu yeni mefhumların bulunması için insanların Kur'an-ı Kerim'den ışık almaya ihtiyaçları vardır." (sayfa 29, 30)

"Doğudaki ilim adamının hali bundan tamamen farklıdır. O ilim sarayının içine iman anahtarıyla giriyor. Kur'an-ı Kerim'den almış olduğu ilhamlarla onun her tarafını aydınlatarak dolaşıyor, öğreniyor, öğretiyor. Bu itibarla ilim, bu devrin ilme Müslümanlar tarafından getirilmiş olan ilimdir. Bizim karşımıza geçip de, Batıda şu vardır, bu vardır, diye kimse konuşmasın. Biz

ve batılılar için tek çıkar yol İslamlaşmaktır. Bunu sadece hamdedeceğimiz imanımdan dolayı söylemiyorum. Müsbet ilimler sahasında senelerce çalışmış bir kardeşiniz olarak şunu söyliyeyim ki, bütün müsbet ilimler gelmiş tıkanmıştır. Bu tıkanıklıktan dışarıya çıkmamın yolunu bütün her türlü maddi ve manevi düşünce sistemimle mutlak surette inanıyorum ki, ancak Kur'an-ı Kerim'den almış olduğumuz ışıkla bulabiliriz. Sözlerimi şu ayeti kerimenin duasıyla bitiriyorum: (Metinde önce ayetin Arapçası yazılmış, sonra açıklaması yapılmıştır) **Rabbim, benim ilim ve anlayışımı artır ve beni salihler zümresine ilhak et."** (sayfa 32)

b) "Basında Prof. Dr. Necmettin Erbakan" dan: (Erbakan'ın gazetecilere söyledikleri)

"Türkiye'de Anayasa tam bir din ve vicdan hürriyeti tanımıştır. Ancak, bu hürriyet 163. madde ile kısıtlanmıştır. Bizim Türkiye'de bir vaiz çıkıp "Faiz haramdır" diye vaaz verir ve tevkif edilir. Bu gibi sözler yüzünden 10 binden fazla din adamı mahkemelerde, hapishanelerde sürünmektedir. Bizdeki din hürriyeti hiçbir batılı ülke ile mukayese edilemez. Ancak Rusya ile mukayese edilebilir. Risale-i Nur okudu diye adamı tevkif et. Olur mu böyle şey? Ne diye Cuma günleri tatil yapamıyoruz da Pazar tercih ediliyor? Pazar günü Hıristiyanlar kiliseye giderler. Cuma günü tatil yapılsa da Müslümanlar rahatça camiye gitseler olmaz mı? Ne mecburiyeti var bu milletin bu zulmü çekmeye? (...) Bu 163. madde kaldırılarak, din hürriyeti Müslümanlara mutlak verilmelidir. (...) Bütün batılı ülkelerde din siyasete hakimdir. Hatta İsrail'de din devletin de üstündedir. Dinle devlet ayrı şeydir, birleşmez; boş laftır, uydurmadır. Gerçek değildir. Dinle devlet aynıdır. Beraber yürür. Ayrılmalarına imkan yoktur." (sayfa 10, 11)

"Hilafetin gelmesinin bir çok büyük faydaları olabilir. Siyasi faydaları da. Ben illa gelsin iddiasında değilim. Ama millet isterse her şey olur... Atatürk'ün halifeye yazdığı mektup onun halifeye nasıl hürmet beslediğini ortaya koymaktadır. Hem Atatürk din aleyhtarı değildir ki, Kur'an-ı Kerim'in okunmasını da severdi." (sayfa 11)

"Bu halkın dinî duygusu, örfü, adeti, geleneği, uzun ve parlak bir tarihi vardır. İslam olarak en parlak devirlerini yaşamıştır. Ona bütün bunların değeri yokmuş gibi davrandınız mı, getirdiğiniz yenilik ne olursa olsun, tepkiyi de beraber yaratırsınız... Niçin Batı? Doğu'nun, Müslümanlığın hiçbir varlığı yok mu?" (sayfa 23)

"Allah'ın lutfu keremi ile bu işte muzaffer olacağız? Doğru yolda, iman yolundayız. Hakikatın sesi gürdür. Bizi duyuyorlar ve şükürler olsun Cenab-ı Hakk'a ki itimatlarını esirgemiyorlar." (sayfa 30)

"Din dersleri ihtiyari olmamalıdır. Gençlerin bu mevzuda bilgisiz yetiştirilmesi hüzün vericidir, çok acıdır. Okutulmakta olan din dersleri de heyecansız ve inançsız okutulmaktadır. Bazı hocalar Peygamberimiz Efendimizden hürmetsiz bir eda ile bahsetmektedirler... Gençlere manevi yapımızın sütunları öğretilmemektedir. Dinin ilahi bir hakikat olduğu anlatılmamaktadır."(sayfa 29)

"Tasavvufta "fenafillah" (sevdiğinde kendini unutmak ve kendinden geçmektir). "Bakabillah" ise (hem sevdiğini hem de kendisini kendi mertebeleri içinde düşünmektir.) Benim aşk anlayışım bu iki tarif içinde mündemiçtir." (sayfa 40)

"Cemiyetimizin bugünkü yapısı, tabii olmayan (baş)lı, 1000 senelik tarihten gelme bir gövdedir. Bu 1000 senelik gövdenin üstünde, yakın vakte kadar, yani 40-50 senelik maarif tatbikatımızın neticesi olarak tabii olmayan bir (baş) vardır." (sayfa 43)

c) "Meclis'te Ortak Pazar"dan;

"Biz, milletimizin gençliği olarak bir devri kapatıp bir devri açan Büyük Sultan Fatih Mehmet Han Hazretlerinin "Bu beldeden bir karış toprağı gayrımüslimlere satana Allah'ın, Peygamberimiz (a.s.v) ve benim lanetim olsun" vasiyetine bağlı bir nesil olarak, Sultan Abdülhamit Cennetmekan'ın "Şehit kanıyla alınan vatan toprağı, parayla satılmaz" düsturuna bağlı vatan evlatları olarak, ticaret kisvesi altında aziz vatanımızın yabancıların istismarına terkedilmesine asla müsaade etmeyeceğiz." (sayfa 8)

"Ortak Pazar, II. Dünya Harbi'nden sonra yıkılan Avrupa'nın yeniden dünya hakimiyeti kurma projesidir. İş-Aksiyon halkının ekseriyeti katolik olan 6 Avrupa memleketi arasında kurulmuştur. Münih'li bir profesörün, memleketimizin tanınmış bir profesörüne Münih'te ifade ettiği gibi, Müşterek Pazar, Roma Antlaşmasından önce Roma Katolik Kongresi'nde karara bağlanmıştır. Bu kongrede, zamanın üç katolik Başbakanı De Gasperi, Schuman ve Aderauer bulunuyorlardı. O kongrede, katolik devletlerin bir birlik kurması fikri işlenmiş. Bugün Almanya'da Doğu Almanya'dan vaki göçlerle ekseriyeti almaya başlamışlardır. Son günlerde İngiltere ve İskandinav memleketlerinin de Ortak Pazar'a alınması hadisesi, hakikatte muayyen formüllerle Protestanlarla Katolikler arasında bir işbirliği yapılma hadisesidir... Batı memleketlerinde istismarcı sömürgecilik bunların Yahudi, Hıristiyan, Grek medeniyetine mensup olmalarından ileri gelmektedir." (sayfa 16)

"Bugünkü İsrail'in Büyük Millet Meclisi'nin içinde Teodor Herzl heykeli bulunmaktadır. Yüz sene önce Viyana'da yaşayan ve İsrail projesinin temelini atan bu siyonist, devrinde, İsrail'in ilk alması icapettiği toprakların haritasını çizmiş ve bu haritada Türkiye topraklarının büyük kısmı İsrail'in bir vilayeti olarak gösterilmiştir. İsrail projesi aslında budur. İncil'de de Kayseri'ye kadar uzanan Asurilerin ülkesinin İsrail'e ait olduğu zikredilmektedir." (sayfa 17)

"Görülüyor ki, Konsey, büyük devletlerin hakimiyeti altındadır. Bugün için 200 milyonluk, yarın protestanlar da girerse 400 milyonluk bir Hıristiyan kütlenin içerisinde 35 milyonluk Türkiye, Konsey'de bir üyelikte bulunacak ve sadece büyüklerin emirlerine ittila kesbedecek... Türk milletinin, hakiki manası bir kültürel ve inanç sistemi içerisinde erimek olan Müşterek Pazar'a girmesi mümkün değildir. Türkiye'nin tarihi, sosyal, kültürel yapısı ve inanç sistemi buna manidir. Bu Müslüman milletin, bir Hıristiyan topluluğu içerisinde erimesine imkan verilemez."(sayfa 20, 21)

"Müşterek Pazar'a girilmesini militan bir şekilde müdafaa edenler, dikkat edilirse laikliği dinsizlik veya dine karşı lakaydî şeklinde tefsir edenler ve batılılaşmayı, Batı'nın maddi

medeniyet ve tekniğinin çok ilerisinde, Batı Hıristiyan dünyasının inanç ve kültürel sistemini benimsemek şeklinde anlayanlar, İslamiyeti gelişmemizin engeli telakki eden ve fakat bu fikir ve kanaatlerini açıkça ifadeden çekinen kozmopolit zümreler, Türkiye'nin bir an evvel Müşterek Pazar'a girmesini, bu gayelerinin gerçekleşmesi yönünden hararetle savunmaktadırlar." (sayfa 21)

"Ortak Pazar, bir "Katolik Birliği"dir. Hedefi üye melleketleri tek bir devlet halinde birleştirmek ve kendine mahsus ideolojik maksatlara sahip bir konseyde toplayarak, her bir üye memleketin hükümranlık hakkını elinden almak gayesini gütmektedir. büyük çoğunluğunu Hıristiyanların teşkil edeceği ve daha dün Kıbrıs konusu münasebetiyle içlerindeki Haçlı zihniyetini yeniden ortaya koymuş bulunan bir topluluğa Müslüman Türkiye'yi bir vilayet gibi bağlamak, Türkiye'yi, onun büyük tarihini, onun insanlık için çok mühim olan hüviyetini yok etmek demektir... bat ile her türlü ticari münasebet kurulabilir. Fakat bu asil millet Hıristiyan potasında eritilemez, bir Hıristiyan topluluğu tarafından hükümranlık hakları elinden alınamaz." (sayfa 52)

"Türkiye'nin maddi ve manevi menfaatleri aramızda kültürel tarihi bağlar bulunan ve iktisadi denge olan İslam memleketleri ile Müşterek Pazar kurulmasıdır."(sayfa 53)

"Muhterem kardeşlerim, Ortak Pazar, bilesiniz ki aslında, özünde, iç planında bir "Siyonist Oyunu"dur. Meselenin kökü bugün siyonistlerin elinde bulunan Tevrat'a kadar gidip dayanmaktadır. Kendilerine Musevi dedikleri halde, bugünkü Musevilerin dünyayı kendi hegemonyasına almak isteyen, planlı olarak çalışan siyonist kısmı, tepedeki idarecilerin elinde tuttukları Tevrat, Musa Aleyhisselam'a gelen Tevrat değildir ve bunların da Musa Aleyhisselam ile bir alakaları yoktur. Musa Aleyhisselam'a gelen 'Hak Tevrat'ta Cenab-ı Hakk; "Ey Beniisrail, sizden sonra Ahir Zaman Peygamberi gelecek, ona tabi olacaksınız, onun yolu kıyamete kadar devam edecek" diyordu. Fakat bugünkü siyonistlerin ecdadı olan ve Musa Aleyhisselam'la harbetmiş olan o zamanki Beniisrail, bu ayetleri kendi elleriyle değiştirdiler ve bunun yerine; "Nasıl olsa dünyada Yahudiler, siyonistler hakim olacaklar ve kıyamete kadar bu

böyle gidecek" diye yazdılar. Bugün her siyonistin kalbinde Tevrat'a olan bağlılığından dolayı bir dünya hakimiyeti kurmak planı yatmaktadır. Ortak Pazar da bunun bir tatbikatı olarak ortaya atılmıştır. Ortak Pazar, zahiri görünüşü itibarıyla 6 katolik memleketin birleşmesinden ibaret bir topluluk olarak başlamış zannedilir. Halbuki aslında Ortak Pazar, siyonistlere gidip dayanan bir teşkilattır."(sayfa 63, 64)

"Bilahare, 6 katolik memlekete bu fikri getirip kabul ettirdiler. "Siz aranızda birbirinizle niçin harbediyorsunuz?.." dediler Alman ve Fransız'a...Bu nasıl olacak? Bunun için Papa'ya geldiler. Bugünkü Papa'nın istişare meclisinin ekserisinin Yahudi olduğu bilinmektedir. Bunlar vasıtasıyla gizli fikri Papa'ya açtılar. "Aralarında gümrükleri kaldırmak suretiyle yavaş yavaş tek devlet olmaya gitsinler" dediler. Papa bu fikri kabul etti. 1954'te yapılan büyük katolik kongresinde 3 Avrupa memleketini temsil eden Almanya başvekili katolik Adenauer, Fransa Başvekili katolik Schuman, İtalya Başvekili katolik De Gasperi, bir "Katolik Birliği" kurmak fikri kendilerini okşadığı için, "Katolik Kongresi"nde Ortak Pazar kurma kararı aldılar."(sayfa 64)

"Siyonist planları mucibince kurulmuş İsrail'in Meclisinin burasında, bu şeref levhasında ise bir kafanın resmi, bir heykel ve onun yanında iki tek kelime var. Bu, Theodor Hezl denilen, Viyana'da yaşamış bir hahamın heykeli, yanındaki kelimeler de Theodor Hezl'dir. Onun için bugün Meclisinin şeref levhasıyla dahi İsrail'in alnına yapıştırmıştır ki,"Ben Theodor Henzl'in kurduğu planın adamıyom. Bundan sonra da gerisini getireceğim" demektedir... Planın içerisinde bilhassa üç madde her Türk vatandaşının bilmesi icap eden husustur. Bu maddelerden bir tanesi diyor ki; "Tevrat, bize dünyaya hakim olmayı emrediyor, Asırlardan beri bunu gerçekleştiremedik. Bu planın gerçekleşmesi için size üç maddelik bir tatbikat planı veriyorum" diyor. birinci madde; "İslam memleketlerinin ortasında bir İsrail devleti kuracaksınız" diyor. İkinci maddesinde; "Bu devletin hudutlarını verdiğim haritadaki topraklara kadar genişleteceksiniz"... İsrail Büyük Millet Meclisi'nde resmi ve ismi bulunan bu haham, kitabın içerisine haritayı da koymuştur. Bu haritanın içerisinde aziz vatanımız bir İsrail vilayeti olarak gösteril-

mektedir. "İsrail Projesi" aslında budur. Kökü Tevrat'a bağlıdır." (sayfa 65)

"Muhterem kardeşlerim, siyonistler Türkiye'yi Ortak Pazar'a niçin sokmak istiyorlar? Üç tane sebep var: 1. Türkiye bugün 36 milyon nüfusuyla yeryüzünde takriben 1 milyara yaklaşan İslam aleminin başıdır. Siyonistler İslam aleminin başı olan Türkiye'yi alıp, şimdilik 200 milyonluk "Katolik Birliği"nin, bilahare de buna ilave edilecek 200 milyonluk protestanlarla beraber 400 milyonluk bir Hıristiyan Birliği'nin potası içinde eritmek istiyorlar." (sayfa 68)

3- MNP'NİN ÜÇ KİTAPTA YAZILI OLANLARLA BELİRLENEN GÖRÜŞÜ VE TUTUMU:

648 sayılı kanun 111. maddesinin 2 sayılı bendinde yazılı belgeler niteliğini taşıdığı yukarıda (Bölüm VI / 1) ortaya konulan **"İslam ve İlim", "Basında Prof. Dr. Necmettin Erbakan"** ve **"Mecliste Ortak Pazar"** adlı üç kitapçıktan aktarılmış örnekler, MNP'nin kuruluş ereğinin, çalışma ve yayılma düzeninin ve faaliyetleri yönünün saptanması bakımından değerlendirildikte, görülecek olan şudur:

Din bir vicdan, inanç ve kanaat konusu, Tanrı ile insan arasında manevi bir ilişki olmaktan çıkarılarak, Anayasa ile çizilmiş sınırlarından taşırılmakta; siyaset, idare, iktisat, öğretim, bilim, teknoloji alanlarında, toplumsal ve özel ilişkilerde sözün kısası bütün dünya işlerinde uyulacak tek kaynak, dayanak ve düzen olarak gösterilmek istenmektedir. Parti, halkla olan temaslarında, karşısındakileri yalnızca bir dinin müntesipleri gibi görme ve ele alma ve din fikrini hayatın tek hakimi kılma eğiliminde ve telkinlerinde başarı kazanabilmek, kendisine olabildiğince çok yandaş, başka deyimle oy toplayabilmek için de dini ve din duygularını sömürme ve kötüye kullanma yolundadır. Hitaplar hep "Müslüman kardeşlerimiz", "Siz Müslümanlar" veya buna benzer biçimdedir. Hangi konuda konuşulursa konuşulsun, mutlaka söz din alanına aktarılmaktadır. "Cennetmekan", "Aleyhisselatı vesselam", "Allah'ın lutfu keremi ile" gibi deyimlerin veya Kur'an ayetlerinin kullanılabilmesi için vesileler oluşturulmaktadır. Özellikle aşağıdaki örnekler, MNP'nin güttüğü amaçları ve bu amaçların yukarı-

da açıklanan niteliğini ortaya koyma bakımından tartışmayı ve yorumu gerektirmeyecek açıklık ve kesinliktedir:

-"Müslümanlık dışında başka hakikat kaynağı yoktur."

-"İnsanların ilimleri birdenbire Asr-ı saadet'le artmaya başlamıştır."

-"Maddi ve müspet ilimler de peygamberler vasıtasıyla gelmiştir."

-"Kur'an-ı Kerim'de adeta önümüzdeki devrin feza devri olacağını söyleyen, fezaya ilişkin bir çok ayet vardır."

-"İlimlerin temelleri Kur'an-ı Kerim'dedir."

-"Doğudaki ilim adamı ilim sarayının içine iman anahtarıyla giriyor. Kur'an-ı Kerim'den aldığı ilhamlarla öğreniyor, öğretiyor."

-"Biz ve Batılılar için tek yol İslamlaşmaktır."

-"Risale-i Nur okudu diye adamı tevkif et. Olur mu böyle şey?"

-"Ne diye Cuma günleri tatil yapmıyoruz da Pazar tercih ediliyor? Pazar günü Hıristiyanlar kiliseye gider. Cuma günü tatil yapılsa da Müslümanlar rahatça camie gitseler olmaz mı? Ne mecburiyeti var bu milletin bu zulmü çekmeye?"

-"Türk Ceza Kanunu'nun 163. maddesi kaldırılarak, din hürriyeti Müslümanlara mutlak verilmelidir." (Türk Ceza Kanunu'nun değişik 163.üncü maddesi, laikliğe aykırı olarak devletin içtimai, iktisadi veya siyasi veya hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dinî esas ve inançlara uydurmak amacıyla cemiyet tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare etmeyi, böyle cemiyetlere girmeyi, girmek için başkalarına yol göstermeyi, dağılmaları emredilmiş olan yukarıda yazılı cemiyetleri sahte nam altında veya muvazaa şeklinde olsa dahi yeniden tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare etmeyi; laikliğe aykırı olarak devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi veya hukuki temel nizamlarını, kısmen de olsa dinî esas ve inançlara uydurmak amacıyla veya siyasi menfaat veya şahsi nüfuz temin ve tesis eylemek maksadıyla dini veya dinî hissiyatı veya dince mukaddes tanınan şeyleri alet ederek her ne suretle olursa olsun propaganda yapmayı, telkinde bulunmayı, bu eylemleri yayın vasıtasıyla işlemeyi suç saymakta ve ceza tehdidi altına koymaktadır.)

"Bütün Batılı ülkelerde din siyasete hakimdir. Hatta İsrail'de din devletin üstündedir. Dinle devletin ayrı şeyler olduğu lakırdısı uydurmadır. Dinle devlet aynıdır. Beraber yürür. Ayrılmalarına imkan yoktur."

"Hilafetin gelmesinin birçok büyük faydaları olabilir. Siyasi faydaları da Millet isterse her şey olur. Atatürk'ün halifeye yazdığı mektup onun halifeye nasıl hürmet beslediğini ortaya koymaktadır."

"Din dersleri ihtiyari olmamalıdır."

Sözü geçen kitaplarda beliren görüşe göre: **Ortak Pazar sorunu dahi bir Katoliklik, Protestanlık, Yahudilik ve Müslümanlık sorunudur; kaynağını Tevrat'tan almaktadır.**

Yukarıya alınan örneklerin ve bu arada özellikle Türk Ceza Kanunu'nun "Laikliğe aykırı olarak devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi veya hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla dernek kurulmasını veya bu yolda propagandada ve telkinde bulunmasını" yasaklayan 163. üncü maddesinin kaldırılmasını, din derslerinin mecburi olmasını istemenin, hilafetin gelmesinde büyük faydalar görmenin ve millet isterse bunun olabileceğini belirtmenin, din ile devletin aynı olduğunu, beraber yürüdüğünü ileri sürmenin, her alanda İslamlaşma zorunluluğundan söz etmenin ve Cuma tatili üzerinde direnerek durmanın ve bütün bu görüşlerin MNP'nce benimsenip 648 sayılı yasanın 111.nci maddesinin 2 sayılı bendinde yazılı belgeler yoluyla açıklamasının anlamı kesinlik ve açıklıkla ortadadır. Parti, kuruluş ereği, çalışma düzeni, faaliyet ve bu arada propaganda ve telkin yönü bakımlarından Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına aykırı bir tutum ve durumun içindedir. Bu aykırılık başlıca, bir yandan Anayasa'nın başlangıç kısmındaki "Milletimizi dünya milletleri ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak milli birlik ruhu içinde daima yüceltmeyi amaç bilen Türk milliyetçiliği" ilkesi ile; vicdan ve din hürriyetine ilişkin 19.uncu maddesi ile ve özellikle bu maddenin din eğitim ve öğrenimini kişilerin kendi isteğine ve küçüklerin de iktisadi, siyasi veya hukuki temel düzenini, kısmen de olsa din kurallarına dayandırma veya siyasi veya şahsi çıkar veya nüfuz sağlama amacıyla her ne surette olursa olsun dini veya

din duygularını, yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar etmeyi veya kötüye kullanmayı yasaklayan 5.inci fıkraları hükümleriyle; siyasi partilerin tüzük, program ve faaliyetlerinin demokratik ve laik Cumhuriyet ilkelerine uyması zorunluluğunu getiren 57.inci maddesinin 1.inci fıkrası kuralı ile; öte yandan 648 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun (...) maddeleriyle doğrudan doğruya çelişkiye ve çatışmaya düşmek biçminde kendisini göstermektedir:

(...)

VII. SONUÇ:

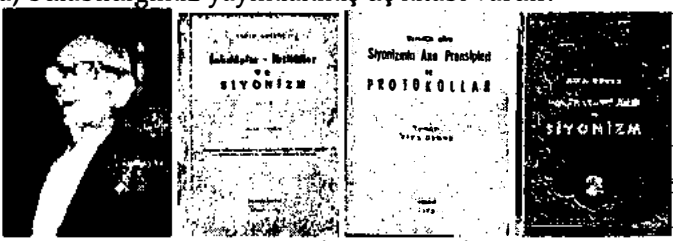
(...) MNP'nin Anayasa'ya aykırı duruma düştüğüne ve bu nedenle temelli kapatılmasına (...) oybirliğiyle 20 / 5 / 1971 gününde karar verildi.[332]

SONNOTLAR

[1] Bkz: Akit gazetesi, 24.11.1998.

[2] Bekir Fuat, Gerçek Hayat dergisi, "Müslümanlar Birbirlerinden Korkmaktan Vazgeçsin", 239. sayı.

[3] Adı geçen emekli yüzbaşı Ziya Uygur'un (portresi aşağıda sol başta) bulabildiğimiz yayımlanmış üç kitabı vardır.

1)- Ziya Uygur, Tarih Boyunca İnkılaplar – İhtilaller ve Siyonizm, İlkçağdan zamanımıza kadar Orta Şarkta ve Garpta vuku bulan inkılap ve ihtilallerde Yahudilerin oynadıkları rollerden bahseder. 295 Sayfa, Kardeşler Basımevi-İstanbul-1952. (kapağı yukarıda soldan ikinci). 2)- Tevrata Göre Siyonizmin Ana Prensipleri Ve Protokoller , Bilgi Yayınları:1 247 Sayfa, 1963. (kapağı yukarıda soldan üçüncü). 3)- Ziya Uygur, İnkilaplar İhtilaller Ve Siyonizm, Üçdal Neşriyat – 604 Sayfa, 1968. (kapağı yukarıda sağda) Dr. Latif ALPKAN'ın Ziya Uygur'la yaptığı söyleşi Taşkent Çağrı Dergisinin 13. sayısında yayınlanmış olup şöyledir:

Çocukluk dönemimden hatırımda kalan babamın arkadaşlarından Ziya bey amcanın (Araştırmacı-Yazar Ziya UYGUR) yeri bir başkadır. Beşiktaş Serencebeyde, Çitlenbik sokakta otururlardı. Biz de Yıldızda Cediciye sokakta. Geçenlerde, o yıllardan (1955-1960) kalan birkaç eski fotoğraf geçti elime. Ziya bey amca, babamla beraber. Son 30-35 senedir hiç görmedim. Taşkentli olduğunu söylemişti babam. Acaba şimdi nerede, ne yapıyor? Ramazan bayramında dayımla eskileri yad ederken yine hatırladık onu ve ziyaretine karar verdik. Dayımda telefonu varmış. Randevulaştık ve 5 Mart 1995 pazartesi akşamı, Göztepe Ayşe kadındaki evindeydik Ziya bey amcanın. Dayım Dr. Emin Emiroğlu (emekli albay diş tabibi), eşi, annem, eşim ve ben.Ziya bey amca 85 yaşındaymış. Önce bizi tanımakta zorlandı. Hatta yıllar sonra gerçekleşen bu ziyareti yadırgadı da başlangıçta ama daha sonra sohbet koyulaştı. Ömrünü harcadığı kitaplar, arşiv belgeleri, Masonlar, Abdülhamit, Mende-

res....Taşkentli olduğunu bildiğim, bu unutulmuş, köşesine çekilmiş dava adamını çağrı dergisinde genç hemşehrilerime tanıtmak istedim.

- Ziya bey amca Taşkentli olduğunuzu biliyorum. Bu doğru mu?

Ziya UYGUR- Babam Taşkentli, *Perhizler* sülalesinden, Hoca İbrahim Efendi. Annem Isparta Senirkentli. Oraya yerleşmiş olan Nogay Türklerinden. Senirkent'te doğmuşum. Ama babam nüfusa doğum yeri Taşkent yazdırmış.

- Hiç Taşkent'e gittiniz mi?

Ziya UYGUR - Kısmet olmadı. Hiç Taşkent'e gidemedim. Şimdi 85 yaşındayım. Sağlığım yerinde. İnsan yaşamadığı yaşı bilmez. Bu yaşın kıymetini bu yaşa gelen bilir.

-Senirkent'den Askeri Liseye Uzanan Tahsil hayatınızı anlatır mısınız?

Ziya UYGUR - İlkokulu bitirdikten sonra Yalvaç'ta ki ortaokula başladım. Yaz tatilinde köyde çobanlık yapıyordum. Köye bir gazete gelmişti. "Kuleli Askeri Lisesine öğrenci alınıyor" diye bir ilan gördüm gazetede. Bir istida yazdım. 15 gün sonra bir çağrı mektubu aldım. Babamdan habersiz, 175 kuruşa bir koyun sattım. O parayla İstanbul'a geldim. Sınava girdim. O zaman Erzincan Askeri Ortaokuluna çıktı ismim. Öne çıktım. "Gitmiyorum" dedim. Görevli Subay, "Şuraya dur, biraz bekle" dedi. Bekledim sonra Bursa'ya gider misin" dedi. "Giderim" dedim. Ve askeri okula başladım.

- Askerlik hayatınız kısa sürmüş neden? Subaylık mesleği size göre değil miydi?

Ziya UYGUR - **Askeri okulda bana "istikbalin Turan orduları komutanı" derlerdi.** Gerçekten iyi komutanlık özelliklerim vardı. Ama, emir almayı sevmem. **Yüzbaşı** iken, bir teftiş sırasında Paşa ile takıştık. Bölüğe, 200 metre ilerde ki top ağacı gösterip, "İstikamet top ağaç, ileri" komutunu verdim. Sonra paşaya dönüp, "teftiş bitti" dedim. Bu olaydan sonra **yüzbaşılıktan sağlık sebebi ile emekli ettiler beni.**

- Genç yaşta ordudan emekli olduktan sonra ne işle meşgul oldunuz? Devlet Arşivindeki çalışmalarınızı anlatır mısınız?

Ziya UYGUR - On çeşit eski yazı okurum. **Yüzbaşı iken ordudan ayrıldıktan sonra, 15 sene Devlet Arşivinde çalıştım.** Osmanlı tarihinin en eski evraklarını tasnif ettim. **3 Milyondan fazla gizli**

evrak okudum. Arşivde iken Abdülhamit devrini ayrıntıları ile inceledim. Tevrat'ı, incili ezbere bilirim. Masonların en gizli tüzüklerini, bile topladım. Bu konuda okumadığım kitap kalmadı.Ömrüm, İstanbul kütüphanelerinde kitap karıştırmakla geçti.

- Kitaplarınızı bu dönemde mi yazdınız?

Ziya UYGUR - **1954 de ilk kitabım çıktı.** O dönemde, Yahudilik ve masonlukla ilgili, belgelere dayanan, ciddi bir eser yoktu. Çok ilgi çekti. **Sonra 1964 ve 1967 de Tarih boyunca ihtilaller, inkılaplar ve Tevrat'a göre Siyonizm'in ana prensipleri, gayeleri, protokoller.**

- Kitaplarınız ve yazılarınız o yıllarda önemli tepkiler almıştı. O dönem siyasiler sizinle ilgilendi mi?

Ziya UYGUR - **İhtilalden 2 ay önce, Park Otel'de Menderesle baş başa görüştük. Beni duymuş Kitaplarımla ilgilenmiş.Davet etti. Menderes bana hep dert yandı. Ben konuşamadım. Ayrılırken, "bir daha görüşelim" dedim. İhtilalle ilgili uyaracaktım.** Arşivde, Abdülhamit dönemini iyi incelediğimden, ihtilalin geldiğini hissediyordum. Abdülhamit 33 yıl, ihtilali bekleyerek, devleti nasıl idare etti? Onu anlatacaktım. "Harekat yapma ihtimali olanları çağırır. Doyur, nemalandır onları. Erzurum'da, Konya da şurda, burda arazi ver. Onları pasifize et. Aldılar mı, biter. Abdülhamit, isyan eden Kürt beyini yaver yapıp saraya hapsetmiş. Cebine para koy veya arazi ver, onu pasifize et diyecektim **Zaman yetmedi. Tekrar görüşecektik. Kısmet olmadı. İhtilal oldu.**

- Masonların iç yüzünü anlatan belgelere dayanan kitaplar yazmak hayatınızı olumlu mu etkiledi, olumsuz mu?

Ziya UYGUR- **17 yaşında askeri okulda iken "İslamda Rehberi Siyaset" adlı bir kitap okudum. O kitap ufkumu açtı.** Masonlukla o çağdan beri ilgilenirim. **Masonların hepsi beni tanır. Kitaplarımdan rahatsız oldular. Önce, "Mason ol" diye ısrar ettiler. Sonra, mason düşmanı olduğum için başıma gelmeyen kalmadı. Tecrit edildim.** Kitaplarıma yeni baskılar yaptıramadım. Şultan Hamit dönemine ait siyasi tarih vesikalarından bir kitap hazırladım.Yayınlatamadım. (Araştırmacı-Yazar Ziya Uygur, yayınlatamadığı bu kitabının müsveddesini gösterdi. Tamamen belgelere dayalı, son döneme ait bir siyasi tarih belgeseli.

Eski belgelerin hepsi /atin harflerine çevrilmiş ve özenle daktilo edilmiş. Kitap yayına hazır. İnşallah bir yayıncı ilgilenir bu eserin yayınlanmasını sağlar da yakın tarihimize ait yeni bilgi ve belgeleri öğrenmiş oluruz.)

-Türkiye'nin ve dünyanın bu günkü durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ziya UYGUR - Bugün dünyayı Yahudiler idare ediyor. Tevrat; "Borç vereceksin, borç almayacaksın" der. Yahudi'nin ömrü faizcilikle geçer. Onları biz zengin ediyoruz. Düşmanımızı tanımıyoruz. 3,5 Yahudi'nin esiriyiz. Türkiye borçlu bir ülke. Borçluluk esarettir. Bunun sonu olmaz. Bu millet bunu idrak etmedikçe düzelmez. Eğitim yok. Eğitim Yahudi'nin kontrolünde. Eğitim düzelse, Türk yine dünyaya hakim olur. Türk milleti atılgan, hareketli millet. Türk milleti oturan millet değil. Bu millet iyi eğitilirse 15-20 senede dünya çapında olur. Bu millet Allah'ın lütfuna uğrayan bir millet.

- Gençlere söylemek istediğiniz bir mesaj var mı?

Ziya UYGUR - **İkinci cihan harbinde zırhlı tugayda ayniyat muhasibi idim.** Haram yesem milyarder olurdum. Hayatımda haram yemedim. Haram yemeyin ama zengin olmak için çaba harcayın. Etrafa yardım etmek için para gerekir. Allah'tan sonra egemenlik paradadır.

Otuz yılı aşkın bir süreden sonra yaptığımız ziyaret ve sohbet hepimizi çok memnun etmişti. Sağlık ve uzun ömür dileklerimizle, müsaade isteyip Ziya Uygur ve eşinden ayrıldık. Biz asansöre binerken o, "Yine beklerim" dedi. " Bu kadar gecikmeyin."

Aksiyon dergisi, 20.01.2003, Osman İridağ: "Metin Toker, 'Solda ve Sağda Vuruşanlar' kitabında Mücadele Birliği ile Dev—Sol'u mukayese ederek Yeniden Milli Mücadeleciler için sağın Dev—Genç'i tanımını yapmıştı. (...) Kendisi de Mücadele Birliği üyesi olan Hüseyin Gülerce'ye göre ise bu tanımlama son derece normal. (...) Mücadele Birliği'nin aktif üyesi olan ve sonrasında hareketten ayrılan Cemil Çiçek de Yeni Şafak'ta yayınlanan röportajında bu hareketle ilgili ilginç bir iddiada bulunmuştu: ***"Yeniden Milli Mücadeleciler devletin ilgisi ve bilgisi dahilinde çalıştı."*** (...) Alparslan Türkeş'in parti kurmasıyla birlikte Ülkü Ocak-

larına giden gençlerden ayrı olarak Aykut Edibali ve bir grup arkadaşı da "başka bir çatı" arayışına hız verir. (...) Edibali ve arkadaşları Mücadele Birliği adıyla bir örgütlenme başlatır. Ancak Mücadele Birliği İstanbul yerine Konya'da kurulur. Edibali ile birlikte bu işin fikir babalığını yapan ve daha sonrasında da teşkilatlanmanın başındaki isim olarak görev yapan Yavuz Aslan Argun derneğin kuruluşunu şöyle anlatıyor: "Aykut Edibali ile biz çocukluk arkadaşıyız. Bütün öğretim hayatımız birlikte geçti. Necip Fâzıl, Nurettin Topçu, Peyami Safa, Nihal Atsız gibi sağın fikir adamlarının düşüncelerini hatmederek büyüdük. Mücadele Birliği fikri bizde uzun süre önce oluştu. Bu arada Afyon'a Konya Yüksek İslam Enstitüsü'nden stajyer vaizler geldi. Değişik camilerde vaaz veriyorlardı. Bu arkadaşları tanıdıktan sonra Anadolu'da ciddi bir kitle olduğunu gördük ve onlara fikrimizi açtık. Bu arkadaşlar **1968 yılında derneği kurdular**. Altı ay sonra da İstanbul'a şubesini açtık. Tabii ki asıl merkez İstanbul oldu."(...) Yüksek Öğretmen Okulları, Mücadele Birliği'nin kalesi haline gelir. İstanbul, Ankara ve İzmir'de bulunan Yüksek Öğretmen Okullarına hakim olmak öğrenci dernekleri için büyük prestij kabul edilmektedir. Çünkü bu okullar Anadolu'nun bütün rengini yansıttığı gibi, en zeki öğrencileri de bünyesinde barındırıyordu. (...) O dönem Yüksek Öğretmen Okulunda öğrenci olan, Zaman Gazetesi yazarlarından Hüseyin Gülerce(...): "Mücadele Birliği, Ülkü Ocakları ve MTTB'den farklı olarak Yüksek Öğretmen Okullarında daha etkili bir kuruluştu. En güçlü olduğumuz yer ise İstanbul'du. 1970 yılında solcular Fen Fakültesini işgal edip sağcı gençleri okula almayınca biz de Yüksek Öğretmen Okulunu işgal ettik, oraya solcuları almadık."(...) Ülkü Ocakları ve MTTB gibi çatılar varken ayrı bir derneğe neden ihtiyaç duyulduğu sorusu hep akıllarda kaldı. Edibali ile birlikte hareketin fikir babalarından olan Yavuz Aslan Argun bu farklılığı şöyle anlatıyor: *"Biz elhamdülillah Türktük ama Türkçülük tarzı bir harekete o günlerde itibar etmedik. İçimizde Türk gökkubbesinin alt gruplarından insanlar var, onlara Ziya Gökalp tarzı Türkçülükle yaklaşmak doğru değildi. Necmettin Erbakan hareketini ciddi olarak hiç tasvip etmedik. T.C. devletinin kuruluşu ile Erbakan hareketinin İslami*

modeli arasında mutlak bir çatışma olacağını, ileride devletin iktidarına talip olsalar bile bu konuda ihtilaflı bir durumun ortaya çıkacağını ve Türkiye'nin zarar göreceğini düşünürdük. Bunu hissetmiştik." (...) 1968 yılından 12 Mart'a kadar geçen dönemi Mücadele Birliği'nin altın dönemi olarak ifade edersek yanlış yapmayız. (...) Hareketin ilk yıllarında sekiz yıl süreyle haftalık olarak yayınlanan ***Yeniden Milli Mücadele Dergisi***'nin (Dergi ismi nedeniyle bu kişiler *Yeniden Milli Mücadeleciler* olarak da biliniyor) sahibi Ömer Ziya Belviranlı. (...) Aykut Edibali'nin imzasını taşıyan "Milli Mücadelede Kadroların Vazifeleri" isimli kitapta mücadeleci bir gencin ne yapması, nasıl davranması gerektiği anlatılıyor. Kitap müşterek yazılmış olmasına karşın Edibali'nin ismiyle yayınlanmış. Disiplin ve hiyerarşi anlayışıyla dikkat çeken kitap bir mücadelecinin 24 saatini düzenlemeyi amaç edinmiş. (...) Aykut Edibali lider seçilir. Yeniden Milli Mücadele dergisinde kimsenin imzası kullanılmaz. Yazılar ortaktır, hareket ortaktır, yaşam ortaktır ve dava ortaktır. (...) 12 Mart 1971 tarihi, Yeniden Milli Mücadeleciler için de yeni bir dönemin habercisi olur. (...) Hüseyin Gülerce, Mücadele Birliğinin askeri muhtıra sonrası dağılma sürecine girdiğini düşünüyor: "Bu süreçte Aykut Edibali'nin tavrı çok önemlidir. **12 Mart'tan sonra sanki Mücadele Birliği kendisine verilmiş bir vazifeyi tamamlamış da görevini yapmış, artık kendisine ihtiyaç kalmamış gibi bir anlayışla dağılma süreci yaşadı." (...)** Hüseyin Gülerce Mücadele Birliği için iki tanım yapıyor ve **"Bugün Mücadele Birliği'nin ne anlama geldiğini, asıl itibariyle ne ifade ettiğini en güzel devletin arşivlerinde buluruz"** diyor. Bu, Cemil Çiçek'in **"Yeniden Milli Mücadele Hareketi devletin bilgisi dahilindeydi"** açıklamasıyla örtüşüyor. (...) Yavuz Aslan Argun kendilerini yönlendirmek isteyenlerin olabileceğini ancak denilen tarzda bir durumu bilmediğini söylüyor. Belki de birlik ile ilgili en çok yapılan spekülasyonun başında bu konu geliyor. Yavuz Aslan Argun, hareketi fikirleriyle etkileyen isimlerden biri olarak **Ziya Uygur'u** gösteriyor. Argun, **emekli bir asker ve Emekli Orgeneral Nurettin Ersin'in sınıf arkadaşı olan Ziya Uygur'la** ilgili şunları söylüyor: "Kendisi asker emeklisi, ciddi, kaliteli, bilgili bir insan. Bizim siyasi

ufkumuzu açan çalışma ve eğitimleri oldu. Ciddi olarak tabi olmak değil fakat söyledikleriyle yön tesbitinde bize istikamet verdi, (...) dost düşman ayrımını onun sayesinde daha iyi anladık." **Ziya Uygur'la girilen yakın ilişki hareketin devletle olan bağlantısı konusunda akıllardaki soru işaretlerinin artmasına neden olur. Yeniden Mili Mücadele Dergisi'nin devlet güçleriyle ilgili yayınlarında da gözle görülür bir değişim yaşanır. Bu organlara yapılan vurgu ve yüklenen anlam artar.** (...) 1975'e gelindiğinde hareketin siyasal parti haline gelmesi için çalışmalar yapılır. Aykut Edibali, Millet Partisi'ni ele geçirerek siyaset yapma isteğini gösterir. (...) merkez sağın en büyük partisi Adalet Partisi ile ilişki başlar. (...) Yetmişli yıllarda Yeniden Milli Mücadele Dergisi'nde yazılar yazan ve hareketin içinde yer alan Yeni Şafak Gazetesi yazarı Ahmet Taşgetiren siyasallaşmanın normal ama zaman ve yönteminin tartışmalı olduğunu düşünüyor."

[5] Osman SARAÇ, *"Şanlı Kabe'den Canlı Kabe'ye"*, www.ismetefendi.org

[6] Mustafa ATEŞ, Din İşleri Yüksek Kurulu Emekli Üyesi, "Ali Ulvî Kurucu Merhumun Hayat Serüveni 1922 - 2002 (1342 - 1424 H.)", Merhaba gazetesi, Cilt: 5. Sayı: 7, 23 Şubat 2005

[7] T.B.M.M. Tutanak Dergisi, 60.ıncı Birleşim, 25.2.1997 Salı

[8] Mustafa Coşturoğlu, "Laik Okullara Karşı Bir Seçenek mi?", *Halkoyu*, 1977, Sayı 11, s. 21.

[9] Orhan Gökdemir, Devletin Din Operasyonu Öteki İslam, Sorun y. 2.bs, sf. 49

[10] Sadık Albayrak - 13 Mayıs 2000 Milli Gazete

[11] Metin Dalman, "İslam'da Masonluk İzleri", Cumhuriyet, 27.03.1994.

[12] Cumhuriyet gazetesi, 7.7.2000

[13] Bkz: Engin Ardıç, Değinmeler, Dincilerin Hüzünlü Çelişkisi: "Sovyet komünist imparatorluğuna karşı stratejik olarak oluşturmaya çalıştığı "yeşil kuşak" girişiminden vazgeçti Amerika... Gerek kalmadı, çünkü komünizm bitti, Sovyet imparatorluğu da dağılma sürecinde"... Engin Ardıç'ın 1991-1992'de yaptığı bu saptamaların geçersizliği, o günlerden bugüne yaşanan sayısız

olayda ortaya çıkmıştır. İlk kez 1970'li yıllarda Zbignew Brezinski'nin ortaya attığı sanılan "Yeşil Kuşak" stratejisi, 1. Dünya Savaşı'nda Hitler Almanyasının ve bundan da önce 1. Dünya Savaşı öncesi Osmanlı'yı Panislamizme-Pantürkizme sürükleyen Almanya'nın yaşama geçirmek istediği bir stratejiydi. Amerikalılar bu stratejiyi kendileri yaratmamış, Almanlardan devralmışlardır. Elinizdeki kitabın ikinci bölümünde bu konu işlenmektedir.

[14] Bkz: Hürriyet gazetesi, 10.2.1969.

[15] Bkz: Bugün gazetesi, 10.2.1969. Refik Özdilek'in yazısı.

[16] Türkkaya Ataöv, "Amerika, NATO ve Türkiye", Aydınlık y.

[17] Bkz: Nazım Güvenç, "Kıbrıs Sorunu, Yunanistan ve Türkiye", Çağdaş Politika y. 1. Basım. :"Amerika Dışişleri Bakanlığı'nda hazırlanan **22 Mart 1947** tarihli bir belgede, **Kıbrıs'ın Yunanistan'a geçmesine Amerikan hükümetinin muhalefet etmeyeceği** bildiriliyordu. (Sf. 122) Johnson, İnönü'ye gönderdiği mektupta **"Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahelesine Amerika'nın en acil bir şekilde tepki göstereceğini"** söylüyordu. (Sf. 138) Türkiye 1964'ten beri *taksim* yanında *federasyon* tezini de ortaya atmaya başlamıştı. Bu, Enosis'e (adanın Yunanistan'a bağlanmasına) karşı olan Sovyetler Birliği için daha kabul edilebilir bir çözümdü. Bunun sonucu olarak zamanın Dışişleri Bakanı **F. C. Erkin**'in Eylül 1964'teki Moskova gezisinde, **Sovyetler, Ada'da *Rum çoğunluk, Türk azınlık* değil de iki ulusal topluluğun varlığını kabul ettiler**. Sovyetler Birliği Dışişleri Bakanı Gromiko, 7 Aralık 1964'te yapılan Birleşmiş Milletler Genel Kurul toplantısında bunu savunduğu gibi, 22 Ocak 1965'te İzvestiya gazetesine verdiği demeçte de: **"Adada yaşayan iki toplumun özel durumlarını içine alıp iki ayrı eyaletten kurulmuş tek ve bağımsız federal bir Kıbrıs Hükümeti kurmanın mümkün olabileceğini"** belirtmişti. (...) **Sosyalist Arnavutluk** da 1965'te yapılan Birleşmiş Milletler genel görüşmelerinde Türk tezi doğrultusunda oy kullanan beş ülkeden biri olmuştu. **Enver Hoca**, 1967'de yapılan Halk Cephesi Kurultayı'nda Kıbrıs konusunda şunları söylemişti: **"Türkler Kıbrıs'ta yaşayan kardeşlerinin hak ve çıkarlarına karşı yapılacak her saldırıya aynı biçimde karşı koymaya ha-**

zırdır. Arnavut milleti, Türklerin kanuni haklarını korumak amacıyla giriştikleri mücadelede kendilerine daima yardımcı olmuş ve gelecekte de olacaktır" (...) Sosyalist Arnavutluk Başbakanı **Mehmet Şehu** da: **"Arnavut Silahlı Kuvvetleri, Türk kardeşlerinin her an emrindedir."** demişti. (sf. 144-145)

[18] Bkz: Doğan Avcıoğlu, Milli Kurtuluş Tarihi, Tekin y. İst. 1994, cilt 4, sf 1639: "Demirel Rusya ile İnönü'nün başlattığı ilişkileri sürdürür. Batı ülkelerinden kredi sağlanamayan İskenderun Demir-Çelik, Seydişehir Aliminyum, İzmir Rafinerisi gibi büyük tesisler için Rusya'dan krediler alır. Rus uçaklarının Türkiye'den uçarak Araplara malzeme götürmesine izin verir. ABD'nin İncirlik üssünü Orta Doğu müdahalelerinde kullanılmasına karşı duyarlık gösterir."

[19] Bkz: Hürriyet gazetesi, 11.2.1969.

[20] Bkz: Bugün gazetesi, 11.2.1969.

[21] Bkz: Hürriyet gazetesi, 12.2.1969.

[22] Bkz: Bugün gazetesi, 12.2.1969.

[23] Bkz: Bugün gazetesi, 13.2.1969.

[24] Bkz: Bugün gazetesi, 14.2.1969.

[25] Bkz: Hürriyet gazetesi, 12.2.1969

[26] Bkz: Hürriyet gazetesi, 14.2.1969

[27] Bkz: Bugün gazetesi, 15.2.1969.

[28] Bkz: Bugün gazetesi, 16.2.1969.

[29] Bkz: İlhan Tekeli-Selim İlkin:"Türkiye ve Avrupa Topluluğu", Ümit y. Ank. 1993, c II, sf. 12-15: Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalesi, ABD başkanı Johnson'un İnönü'ye gönderdiği **Türkiye'nin müdahelesi halinde 6. Filonun bunu engelleyeceği** ..mektubuyla engelleniyordu.

[30] Bkz: Bugün gazetesi, 16.2.1969.

[31] Bugün gazetesi, 17.2.1969.

[32] Bugün gazetesi, 10.3.1969.

[33] Bkz: Bugün gazetesi, 30.3.1969.

[34] Mehmet Şevket Eygi ile söyleşi, Cemal A. Kalyoncu, Aksiyon Dergisi, Sayı: 559 - 22.08.2005

[35] Bkz: Francis Nicosia, The Third Reich and the Palestine Question, s. 25.vd. ve Lenni Brenner, Zionism in the Age of Dictators s. 60,

71'den aktaran: Harun Yahya, "Yeni Dünya Düzeni ya da Yeni Masonik Düzen", 5. Bölüm

[36] Mehmet Şevket Eygi ile söyleşi, Cemal A. Kalyoncu, Aksiyon Dergisi, Sayı: 559 - 22.08.2005

[37] Bkz: M. Şahap Tan, "Bugün'ün Dervişi Mehmet Şevket Eygi Kimdir?-Belgelerle" Garanti y. İst. 1970.

[38] Milliyet, 10 Mayıs 1999.

[39] Hürriyet, 12 Ağustos 1995, "CIA Başkanının RP Randevusu"

[40] Bkz: Hürriyet, 6. 5.1999. "Merve'nin tehlikeli bağlantıları var"

[41] Hürriyet, 29 Nisan 1999, Perşembe

[42] Bkz: Hürriyet gazetesi, 6.5.1999

[43] Bkz: Hürriyet gazetesi, 6.5.1999

[44] Hürriyet, 29.4.1999

[45] Bkz: Milliyet gazetesi, 3.5.1999, "Başını açan vekile alkış"

[46] Bkz: Hürriyet gazetesi, 3.5.1999.

[47] Bkz: Hürriyet gazetesi, 4.5.1999.

[48] Bkz: Hürriyet gazetesi, 4.5.1999.

[49] Bkz: Milliyet gazetesi, 4.5.1999.

[50] Bkz: Milliyet gazetesi, 4.5.1999.

[51] Bkz: Milliyet gazetesi, 5.5.1999.

[52] Bkz: Hürriyet gazetesi, 6.5.1999.

[53] Hürriyet gazetesi, 6.5.1999

[54] Bkz: Milliyet gazetesi, 13.5.1999. Bu andın Amerikan İngilizcesi şöyledir: Oath Of Allegiance to the United States of America: *"I hereby declare, on oath, that I absolutely and entirely renounce and abjure all allegiance and fidelity to any foreign prince, potentate, state or sovereignty, of whom or which I have heretofore been a subject or citizen; that I will support and defend the Constitution and laws of the United States of America against all enemies, foreign and domestic; that I will bear true faith and allegiance to the same; that I will bear arms on behalf of the United States when required by the law; that I will perform noncombatant service in the armed forces of the United States when required by law; that I will perform work of national importance under civilian direction when required by the yaw; and that I take this obligation freely without any mental reservation or purpose of evasion; so help me god."*

[55] T.B.M.M. Tutanak Dergisi, 3.7.1993 tarihli oturum, 121 nci Birleşim, s.444-445

[56] Bkz: Milliyet gazetesi, 4.5.1999. "Bol soruşturmalı bir aile"

[57] Bkz: Türkiye gazetesi, 24. 08. 1992, Dış Haberler Servisi.

[58] Bkz: İrfan Erdoğan, Korkmaz Alemdar, "İletişim ve Toplum", Bilgi y. Mayıs 1990, sf. 144

[59] Bkz: M. Şahap Tan, age, sf. 108.

[60] Bkz: Bugün gazetesi, 30.3.1969.

[61] Bkz: Milliyet gazetesi, 17.6.2001.

[62] Bkz: Türkiye gazetesi, 26.10.1994

[63] Bkz: Milliyet gazetesi, 8.6.1996

[64] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 16.5.1998.

[65] Milliyet, 30 Temmuz 2003.

[66] Sabah, 3 Nisan 2004

[67] Bkz: Milliyet gazetesi, 31.7.1996. Yasemin Çongar: "Washington'dan Hoca'ya Teşekkür".

[68] 4-11 Şubat 1945'te ABD Başkanı Roosvelt, İngiltere adına Churchill ve Sovyetler Başkanı Stalin'in bir araya gelmesiyle gerçekleşen Yalta Konferansı, bu egemen güçlerin dünyayı kendi aralarında bölüştükleri bir toplantı olmuştur.

[69] Aralık 1979'da Sovyet ordusunun Afganistan'a girmesi, ABD yanlısı ülkelerde SSCB'ye ilişkin kötüleyici yayınların gözle görülür biçimde artmasına yol açmıştı. Bu olay SSCB ile ABD arasındaki "Soğuk Savaş"ı doruğa tırmandırmış; iki dev güç tüm kozlarını Afganistan toprakları üzerinde oynamaya başlamışlardı. ABD, Afganistan'daki İslamcıları örgütleyip savaş araç gereçleriyle donatarak Afganistan'da konuşlanan Sovyet birliklerine saldırtmıştı.

[70] Bkz: Tony Cliff, "Rusya'da Devlet Kapitalizmi", Metis y. 1. basım. Nisan 1990. çev: Ali Saffet-Tarık Kaya.

[71] Bkz: Gorbaçov'un Rusyası, YKY, 1995. Hz: C.Akaş -S.Okyay, sf. 66

[72] Bkz: age- sf. 158

[73] Bkz: Anthony Barnett, "Sovyetler'de Özgürlük", İletişim y. 1. basım. İst 1988.Çev:Dilek Hattatoğlu-Erol Özbek. sf. 73:"Artık (1987) Gorbaçov'un baş danışmanlarından biri olan Ermeni eko-

nomi profesörü Abel Aganbag-yan'a, bugünkü (1987) Genel Sekreter (Gorbaçov) ile ilk kez ne zaman karşılaştığı soruldu. Aganbagyan ilk karşılaşmalarının 1979'da, Gorbaçov Politbüro'daki görevinin başına geçtiğinde olduğunu söyledi. (...) Gorbaçov, her görüşten ekonomistler ve uzmanlarla politikaları tartışmak üzere toplantılar yapardı. Aganbagyan'ın anlattığına göre, özellikle de tarım konusunda uzmanlaşmış olan Tatyana Zaslavskaya ile konuşurdu."

[74] Bkz: Aleksandr Yakovlev, "Sovyetler Birliği'nde Ne Yapmak İstiyoruz?", Afa y. 21. Yüzyıla Doğru Dizisi:14, Haziran 1991, sf. 14.

[75] Bkz: Aleksandr Yakovlev, age, sf. 71.

[76] Bkz: Eduard Şevardnadze, "Gelecek Özgürlüktür", Afa y. Ekim 1992, Çev: Ayşe Karasu, sf. 76

[77] Bkz: Eduard Şevardnadze, age, sf. 104

[78] Bkz: Eduard Şevardnadze, age. sf. 76

[79] Bkz: Aleksandr Yakovlev, age. sf. 87-88

[80] Sovyet silahlı kuvvetlerinin toplam asker sayısı 1984'e 5 050 000 dolayındaydı. Bunların 1 500 000'i Genelkurmay emrinde ve lojistik destek kuvvetlerindeydi. Bunlara 300 000 kişilik sınır koruma birliklerini ve 260 000 kişilik iç güvenlik birliklerini eklemek gerekir. Öte yandan, gençliğin askeri eğitimine katılan 5 milyon eğitici, sivil savunmada görevli 150 000 insan ve savaşa sokulabilir 16 milyon kişiyi kapsayan DOSAAF Gönüllüler Birliği'nin 25 milyon üyesi sözü edilen sayıların dışındadır. İhtiyatların sayısı da 25 milyona varır. (Bkz: Büyük Larousse, SSCB, savunma)

[81] Bkz: Lev Trotskiy, "Rusya'da Sürekli Devrim; Sonuçlar ve Olasılıklar (1905-1906), Rus Devriminin Üç Kavranışı (1939)", Kardelen y. çev: Or-han Koçak, 1. basım. Mart 1990: Trotskiy, bu yazılarında "Rusya'yı burjuva geri dönüşünden kurtaracak ve ona sosyalist inşanın tamamlanması olanağını verecek olan, ancak Batı proletaryasının zaferidir" diyordu. (age, sf. 136) Daha açık bir söyleyişle, Avrupa'da ortaklaşa toplumcu (sosyalist) devrim olmadıkça, Rusya'da devrimin başarıya ulaşması olanaksızdır, geriye dönüş kaçınılmazdır; yeryüzünde bireyci sömürgen ülke-

lerin kuşatması varken bir tek ülkede ortaklaşa toplumcu düzen kurulamaz, diyordu. Öteki SBKP yöneticileriyse tek ülkede ortaklaşa toplumcu düzen kurulabilir, düşüncesini savunarak, Trotskiy'i karşı devrimci olmakla suçladılar. Gelgele-lim yaşanan süreç Trotskiy'i doğruladı.

[82] 1983 sonbaharında geçen "Avrupa füzeler savaşı": Sovyetler'in SS 20 füzelerini koymasından sonra bozulan dengeyi sağlamak için NATO ülkelerinin Pershing II Amerikan füzelerini ve Cruise füzelerini yerleştirmeye karar vermeleri SSCB üzerinde çok etkili oldu... İlk Pershing II'lerin kullanılmaya hazır olduğu Federal Almanya tarafından 1 Ocak 1984'te açıklanmıştı. Bkz: Büyük Larousse. SSCB, savunma, askeri tarih.

[83] Bkz: Platon, "Devlet", Remzi y. çev: Sabahattin Eyüboğlu, M.Ali Cimcoz. 8. basım. Sf. 110

[84] Bkz: Aleksandr Yakovlev, age, sf. 127

[85] Bkz: age- sf. 65

[86] Bkz: age- sf. 48

[87] Bkz: age- sf. 46

[88] Bkz: Cumhuriyet, 5.1.1999: İBDA-C'nin kurucusu yakalandı: "1 Ağustos 1984'te İBDA-C'yi (İslami Büyük Doğu Akıncıları - Cephesi'ni) kuran ve teokratik düzene (dine) dayalı "Başyücelik Devleti"ni kurmak için laikliğe ve Kemalistlere savaş açtıklarını söyleyen Salih Mirzabeyoğlu (Salih İzzet Erdiş),..Necip Fazıl Kısakürek'in "İslami Büyük Doğu" görüşünü temel aldıklarını belirtti."

[89] Bkz: Cumhuriyet, 2.1.1999. "İslami Kısas Kıtaları (İKK), Ülkücü Kısas Kıtaları (ÜKK), Altunordu, İBDA-C8, Işık, İntikam, Ultra Force, Tolehıl-dan ve Ehli Sünnet gibi 9 ayrı cephesi bulunan İBDA-C örgütünün, Almanya, Hollanda, İsviçre gibi ülkelerde bürolarının bulunduğu kaydediliyor."

[90] Bkz: Cengiz Özakıncı, "Türkiye'nin Siyasi İntiharı: Yeni Osmanlı Tuzağı", 5. Basım: CIA eski Türkiye şefi Paul Henze'in 1992 raporu: "Türkiye'yi federalizm büyütecek!".. Ayrıca, bkz: Esquire dergisi, Şubat 1994. "ABD'nin Yakındoğu Federasyonu haritası".

[91] Bkz: Büyük Larousse, Cilt 1, Afganistan, sf. 122

[92] Bkz: agy.

[93] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 26.10.1998.

[94] Bkz: Robin Milner- Gulland, Nikolay Dejevski, "Rusya ve Sovyetler Birliği Tarihi", İletişim y. çev: Metin Çulhaoğlu, 1. basım. İst. 1993. Sf. 181

[95] Başbakan olduğu günden başlayarak, Amerika'nın tüm buyruklarını büyük bir bağlılıkla uygulayan Adnan Menderes, son günlerinde ABD'den beklediği yardımı alamayınca 11 Nisan 1960'da Moskova'ya gideceğini duyurup Kruşçov'u da Türkiye'ye çağırarak SSCB ile yakınlaşmaya davranmış, Gazeteciler Cemiyeti'nde "Çin ve Rusya, ABD'yi geçecek. Zira ABD tüketimci, ötekiler yatırımcı. Yüzde 30 yatırım yapıyorlar." biçiminde konuşarak ABD'ye karşı Sovyetler'e yanaşan bir tavır geliştirmeye başlamış, bunun üzerine 8 Mayıs 1960 günlü New York Times'da "Menderes politikasını değiştirmediği takdirde olayların nasıl gelişeceği bilinmez" biçiminde eleştiriler yayımlanmış, 19 gün sonra da Menderes 27 Mayıs vurgunu ile tutuklanıp yönetimden uzaklaştırılmış ve sonra da yargılanıp asılmıştır. Bkz: Doğan Avcıoğlu, "Milli Kurtuluş Tarihi-4" Tekin y. İst. 1994. sf. 1630, 1631

[96] 1962 yılı Eylül ayında Sovyet füzelerinin Küba'ya yerleştirilmesi sonucu, ABD ile Sovyet Rusya arasında patlak veren bunalım, bir 3. Dünya Savaşı çıkmasına neden olacak ölçüde büyümüştü. Rusya ile ABD arasındaki tartışmalar sırasında Küba'daki Rus füzelerine karşılık olarak ABD'nin Türkiye'ye yerleştirdiği füzelerin sökülmesi istendi ve bu görüşmeler Küba'ya ve Türkiye'ye danışılmaksızın yürütüldü. Sonuçta Rusya'nın Küba'ya yerleştirdiği füzelerle birlikte, ABD'nin Sovyet yayılmasına karşı koymak üzere Türkiye'ye yerleştirdiği Jüpiter füzeleri de söküldü. Bu durum, Türkiye'de NATO'ya ve ABD'nin koruyuculuğuna duyulan güveni sarstı. Türkiye, Sovyetlere karşı ABD korunmasına güvenemeyeceğini bu bunalım sırasında anlayınca Avrupa Topluluğuna girme kararı aldı. Avrupa Topluluğu ile Türkiye arasında 1964'te imzalanan Ankara Antlaşması, Küba Bunalımı sırasında Türkiye'nin ABD'den soğumasının bir sonucudur. Ayrıntılı bilgi için, bkz: İlhan Tekeli- Selim İlkin, "Türkiye ve Avrupa Topluluğu-1" Ümit y. Ank. 1993. Cilt 1, sf. 177, vd.

[97] 1964'te Türkiye'nin Kıbrıs'a çıkarma girişimini önlemek üzere, ABD Başkanı Lyndon B. Johnson'ın Başbakan İnönü'ye gönderdiği 5 Haziran 1964 günlü mektup, Türkiye'yi tehdit ediyordu. Bunun üzerine İnönü, "Yeni bir dünya kurulur ve Türkiye o dünyada yerini alır" diyerek, SSCB ile yakınlaşmaya yönelmiş, Dışişleri Bakanı Feridun Cemal Erkin'i bu görevle Moskova'ya göndermiştir. İnönü, Süleyman Demirel'in önayak olduğu bir oylamayla Başbakanlıktan düşürüldükten sonra kurulan yeni yönetim de ABD'ye karşı SSCB'ye yakınlaşma çizgisini sürdürmüş, Başbakan Suat Hayri Ürgüplü'nün ilk işi de Moskova'ya gidip SSCB yöneticileriyle görüşmek olmuştur. Bkz: Doğan Avcıoğlu, age, sf. 1636, 1637.

[98] 1968'den sonra ABD Başkanı Nixon, Amerikan gençliğini uyuşturucu alışkanlığından kurtarmak için haşhaş yetiştirici ülkelerde ekimin yasaklanmasını ABD dış politikasının önemli amaçlarından biri olarak duyurmuş; Türkiye'ye haşhaş ekimini yasaklaması yolunda baskı yapmaya başlamış ve Türkiye ABD'nin bu baskısına direnirken 12 Mart'ta ordu yönetime el uzatınca ABD'nin isteğine bir süre uyulmuş, sonra yeniden haşhaş ekimlerine başlanarak ABD'nin buyruğundan çıkılmıştır. Bkz: Doğan Avcıoğlu, age, sf. 1640. Ayrıca, bkz: Aytunç Altındal, "Haşhaş ve Emperyalizm", Havass y. 1.basım, Temmuz 1979.

[99] Kıbrıs çıkartması, ABD'nin karşı çıktığı bir girişimdi. Öyle ki, ABD bu olaydan sonra Türkiye'ye savaş araç gereçleri satımını yasakladı. (Ambargo)

[100] Bkz: Prof. Mahir Kaynak, "Olaylar ve Çözümlemeler", Çukurova y. 1. Basım, Haziran 1995,sf. 69: "1980 öncesinde Türkiye hem sağı hem soluyla, hem ekonomik açıdan, hem de fikir hayatı açısından bağımsızlığa doğru gitmekteydi. Onun ötesinde de Sovyetler Birliği'yle iyi ilişkiler sürdürüyorduk. Bu konuda Batı evvela büyük ölçüde şikayet etti. Mesela başlıkları şöyle sıralayabiliriz: "Türk-Sovyet ilişkileri artık onların NATO'da olup olmadıklarını şüpheye düşürecek kadar ileri bir seviyeye gitti" şeklinde bir takım şikayetleri vardı." Ayrıca, bkz: Aziz Nesin, "Nutuk Makinesi", Adam y. Şubat 1992, sf. 145: "Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki politik ilişkiler düzelmeye başlar başlamaz,

Rusya'ya ilk koşup gidenler komünistler değil, daha önce Amerika'yla Almanya'yla alış-veriş yapan Türk tüccarları, işadamları olmuştur."(21 Mart 1965-Akşam g). "Dışbakanımız Moskova'da Bnejnev'le, Başbakanımız Ankara'da Sovyet Büyükelçisi Rijov'la votka kadehlerini tokuşturuyor... Sosyalist Devriminin 47'nci yıldönümü kutlama töreninde, İstanbul'daki Sovyet Başkonsolosluğu'nda olacaktınız da görecektiniz,.. tıklım tıklım." (age, sf. 141-143, 25 Kasım 1964- Akşam)

[101] Bkz: İsmail Beşikçi, "Ortadoğu'da Devlet Terörü, Yurt y, 1990, sf. 103.

[102] PKK'nın 15 Ağustos 1984'ten 29 Temmuz 1997'ye dek saldırdığı kamu görevlilerinin sayısı şöyledir: 2 savcı, 1 yargıç, 3 kaymakam, 131 öğretmen, 35 imam, 2 müftü, 1 öğretim görevlisi, 6 mühendis, 3 hemşire, 9 belediye başkanı, 4 gardiyan, 89 muhtar, 1 doktor, 94 memur-işçi. Bu 367 saldırı eyleminden 279'u ölüm 88'i yaralanmayla sonuçlanmıştır. PKK bundan başka binlerce er-astsubay-subay öldürmüştür. Yine bu süre içerisinde yakalanan 23315 PKK'lıyla birlikte, toplam 20269 tüfek, 6202 tabanca, 3616574 mermi, 18193 el bombası, 1094 roketatar, 10531 roketatar mermisi, 8498 mayın, 138 havan, 8893 havan mermisi, 48 uçaksavar, 210534 uçaksavar mermisi, 3294 dinamit lokumu, 864 dürbün ele geçirilmiştir. PKK, ele geçirilen bu savaş araç gereçlerinin tümünü Batı ülkelerinden sağlamış, çoğunu Yunanistan üzerinden bağış biçiminde edinmiştir. Bkz: Cüneyt Özdemir, "Eşref Bitlis Olayı: Komutanın Şüpheli Ölümü", İletişim y. 1. basım. 1998, sf. 120-124

[103] Bkz: Nazım Güvenç, "Küreselleşme ve Türkiye", BDS y. 1. Basım. İst. 1998, sf. 226-237.

[104] Bkz: Taraf dergisi, 2-8 Aralık 1994, 2. Dönem, Sayı: 26. Aktaran: Ergün Poyraz, "MNP'den FP'ye İhanetin Belgeleri", MK y. Ank. 1998, sf. 190.

[105] Bkz: Ergün Poylar, age, sf. 193.

[106] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 11.6.1997, "Şeyhler Ordusu Kuruldu" başlıklı haber. Ayrıca, bkz: Cumhuriyet gazetesi 12. 6. 1997, "Genelkurmay Başkanlığı'nın medyaya verdiği irticai faaliyetler brifinginin tam metnin yayımlıyoruz" sf. 10, 11. Ayrıca, bkz·

"İrticaya Karşı Genelkurmay Belgeleri", Haz: Hikmet Çiçek, Kaynak y. Kasım 1997, sf. 32

[107] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 25.11.1998, sf. 4. Erbakan Tutuklanabilir, başlıklı haberden. Ayrıca, bkz: Cumhuriyet, 2.1.1999: "**Birleşik İslam Devleti** fikri doğrultusunda çalışan ve 1980'de kapatılan "Akıncı Güç" içerisinde yer alanlarca 1985 yılında kurulan İBDA-C, Türkiye'deki anayasal düzeni silah zoruyla değiştirerek yerine tüm Ortadoğu ülkelerini içine alan federe bir devlet kurmayı amaçlıyor. (...) İBDA-C örgütünün cami bombalama, kalabalık grupları güvenlik güçleriyle çatışmaya zorlama gibi provokatif eylemleri vardır."

[108] Bkz: Ergün Poyraz, age, sf. 193.

[109] Bkz: Taraf dergisi, akt: Ergün Poyraz, age, sf. 194.

[110] Bkz: Taraf dergisi, 1 Şubat 1993, sayı: 24, aktaran: Ergün Poyraz, age, sf. 194.

[111] Bkz: Özgür Ülke'den aktaran: Ergün Poyraz, age, sf. 472-473.

[112] Bkz: Taraf dergisinden aktaran: İrfan Poyraz, age, sf. 474.

[113] Bkz: Cumhuriyet, 2.1.1999: "İstanbul'da önceki gün 11 adamı ile birlikte yakalanan şeriatçı terör örgütü İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi (İBDA-C) lideri "Kumandan" kod adlı Salih İzzet Erdiş'in (48) babası Şerif Muammer Erdiş'in de Dersim isyanına katıldığı, bu nedenle zorunlu olarak Konya'da ikamet ettiği belirlendi."

[114] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, Tilki Günlüğü, İBDA y. Ekim 1991, sf. 101.

[115] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 383

[116] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 131

[117] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 164

[118] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 229

[119] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 131

[120] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 414

[121] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 12

[122] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 55

[123] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, "Başyücelik Devleti", İBDA y. Şubat 1995.

[124] Amerikan Darphanesi'nin bu konuda verdiği resmi bilgi şöyledir: "A law passed by the 84th Congress (P.L. 84-140) and approved by the President on *July 30*, 1956, the President approved a Joint Resolution of the 84th Congress, declaring IN GOD WE TRUST the national motto of the United States. IN GOD WE TRUST was first used on paper money in 1957, when it appeared on the one-dollar ***silver certificate***. The first paper currency bearing the motto entered circulation on ***October 1, 1957***. The *Bureau of Engraving and Printing* (BEP) was converting to the dry intaglio printing process. During this conversion, it gradually included IN GOD WE TRUST in the back design of all classes and denominations of currency. As a part of a comprehensive modernization program the BEP successfully developed and installed new high-speed rotary intaglio printing presses in 1957. These allowed BEP to print currency by the dry intaglio process, 32 notes to the sheet. One-dollar ***silver certificates*** were the first denomination printed on the new high-speed presses. They included IN GOD WE TRUST as part of the reverse design as BEP adopted new dies according to the law. The motto also appeared on one-dollar ***silver certificates*** of the 1957-A and 1957-B series."

[125] Bkz: William C. Bullitt, "Asıl Büyük Dünya", çev: Halit Çakır, Nebioğlu y. İst. 1947. Sf. 23, 24.

[126] Bkz: Millet Mecmuası, 31 Ocak 1946, sf. 12

[127] Bkz: W.C. Bullitt, "Asıl Büyük Dünya", Nebioğlu y.. Sf. 126

[128] Bkz: Hanefi Altaş, "Dünden Bugüne Atatürk ve Cumhuriyet Karşıtlığına Dayalı Sağ Cepheleşme", Yeni Hayat dergisi, Ocak 1998, Sayı 39, sf. 3,4.

[129] Bkz: William C. Bullitt, "Asıl Büyük Dünya", Nebioğlu y. 1947. çev: Halit Çakır. Sf. 171, 141, 130, 82.

[130] SSCB, 1945 yılında Türkiye'den Kars ve Ardahan ile Boğazlarda üs istemiş; Türkiye bu isteklere karşı koyabilmek için ABD'ye yönelmiştir.

[131] Bkz: Nazım Güvenç, age, sf. 227.

[132] Bkz: Nazım Güvenç, age, sf. 236.

[133] Bkz: Mehmet Turgut, "Döne Döne Düşünmek", Boğaziçi y. İst 1993. sf.507

[134] Bkz: Cemal Kutay, "Türkçe İbadet-2", Aksoy y. Haziran 1998. sf. 333

[135] Bkz: Muallim Abdülbaki, "Cumhuriyet Çocuğunun Din Dersleri, Atatürk Dönemi Ders Kitabı" Maarif Vekaleti Talim ve Terbiye Dairesi'nin 88 Numaralı kararile İlkmekteplere ve Köymekteplerine kabul edilmiştir. Kaynak y.

[136] Bkz: Sebilürreşad dergisi, Mayıs 1948, Sayı: 2:

[137] Bkz: Sebilürreşad dergisi, Mayıs 1948, Sayı: 1. Sf: 12.

[138] Bkz: Büyük Larousse, Tandoğan (Nevzat) maddesi.

[139] Kurtuluş Savaşı yıllarında Çerkes Ethem'in önderliğinde kurulan Yeşil Ordu'nun Nizamnamesinde şunlar yazılıydı: "Madde 13- Yeşilordu, İslamiyetin bütün toplumsal kurallarına dayanarak, asr-ı saadetin ortak içterliğini geri getirmeye ve Batıdan gelen kendini beğenmiş tutkuları Asya'dan atmaya çalışmakla, yolunu Hak yolu, Allah yolu bilir, (...) Madde 19- Yeşilordu, Kızıl Devrim ordularının içten bir kardeşlikle sonsuza dek bağlısı ve yandaşıdır. (...) Madde 21- Yeşilordu Türkiye'de gizli bir genel merkez ile yönetilir. Genel merkez, bütün Yeşilordu örgütünü kurmuş ülkelerle ilişkili olduğu gibi, Moskova ve Kızılordu merkezi ile de ilişkilidir." Bkz: Dr. Fethi Tevetoğlu, "Milli Mücadele Yıllarındaki Kuruluşlar", TTK y. Ank. 1988, sf, 229-230.

[140] Aktaran, Çetin Yetkin. "Orhan Veli, İsmet İnönü ve İrtica", Cumhuriyet gazetesi, 18.2.1997: "Gerçekten de İsmet İnönü, 1947 yılında okullarda din dersleri okutulmasını sağlamak amacı ile önce bir parti komisyonu kurdurtmuş, arkasından da konu CHP Meclis Grubu'nda görüşülmüş, sonra da yasalaştırılmıştır. Partinin yayın organı Ulus gazetesinde 16 Şubat 1947'de yer alan şu haber o günlerin havasına ilişkin bir kanı uyandırabilecek nitelikte: "Okullarda din dersleri okutulması ve dini meslek okulları açılması işini incelemek üzere seçilen parti komisyonu toplantılarına başlamıştır. Komisyonun başkanlığına B. Tahsin Banguoğlu, katipliğine de B. Sedat Pek seçilmişlerdir: Cumartesi ve Pazar toplantı yapan komisyon şu kanunları ele almıştır: 1) Okulların son sınıflarına ihtiyari olarak din dersleri konulması, 2) İmamhatip ve vaiz yetiştirmek üzere orta dereceli meslek okulları açılması, 3) Yüksek din adamları yetiştirmek üzere üniversiteleri-

mizde İslam İlahiyat Fakültesi açılması." Ne ki bununla da yetinilmeyerek 1926'da 677 sayılı yasa ile kapatılan tekke ve zaviyelerin yeniden ziyarete açılmasını öngören yasa 1 Mart 1950'de TBMM'den geçirilecektir. (TBMM Tutanak Dergisi, C. XXV / 1, s. 177)

[141] Bkz: Doğan Ergun, "Türk Bireyi Kuramına Giriş: Türk Kültürünün Olanakları", Gerçek y. 1. Basım, Ocak 1991. sf. 92, 93

[142] Bkz: A.D. Noviçev, "Osmanlı İmparatorluğu'nun Yarı-Sömürgeleşmesi", çev: Nabi Dinçer,.Onur y. 1. Basım, Ank. 1979.

[143] Bkz: Mümtaz'er Türköne, "Siyasi ideoloji olarak İslamcılığın doğuşu", İletişim y. 2. Basım, İst. 1994.

[144] Bkz: Şevket Süreyya Aydemir, "Suyu Arayan Adam", Remzi y. 7. basım, İst. 1979. Sf. 152: "Turan konusunu ele alan bir kitap, bir Türk ismi altında İstanbul'lu bir Musevi vatandaşımız tarafından yazılmıştı. Kitabın ismi: Turan. Yazan: Tekin Alp adını kullanan Levi Kohen'di."

[145] Bkz: Jacob M. Landau, "Tekinalp: Bir Türk yurtseveri (1883-1961)", çev: Burhan Parmaksızoğlu, İlhan Pınar, Oya Engin, Natali Medina, İletişim y. 1. Basım. İst. 1996. Sf. 204-204.

[146] Bkz: Burhan Oğuz; "Yüzyıllar boyunca Alman Gerçeği ve Türkler", İst. 1983.

[147] Bkz: Osmanlı ile Almanya arasında 10 Kasım 1914'te imzalanan gizli anlaşma metni, Cumhuriyet, 12.8.1996: "Belge konusunda görüşünü aldığımız Bülent Tanör, şu değerlendirmeyi yaptı: "Aynı tarihlerde Almanya, Osmanlı'ya Cihad-ı Ekber (En Büyük Cihad) lan ettirmişti. Bu Cihad-ı Ekber o kadar Alman işiydi ki, bazı Avrupalı tarihçiler "Made in Germany Cihad" (Alman işi Cihad) diye bahsederler. Demek ki, Alman emperyalizmi Osmanlı'yı Cihan Savaşı'na sokma çabasında hem paraya hem dine, maneviyata oynamış görülmektedir. Cumhuriyet'te açıklanan belgelerin bende ilk uyandırdığı çağrışım bu olmuştur" dedi.

[148] Bkz: Şevket Süreyya Aydemir, "Suyu Arayan Adam", Remzi y. 7. basım, İst. 1979.

[149] Bkz: Sebilürreşat dergisi, Cilt 1, Sayı: 4, Haziran 1948.

[150] Bkz: M. Şahap Tan, Bugün'ün Dervişi, Garanti y. İst. 1970. Sf. 109

[151] Bkz: Ergün Poyraz, age, sf. 24: "Dini siyasete açıkça alet etmek isteyen ilk parti, 27 Ağustos 1951'de İDP (İslam Demokrat Partisi) adıyla, kurucular adına Cevat Rifat Atilhan'ın savcılığa verdiği dilekçe ile kuruluyor, ancak İDP, kurulduktan altı ay sonra açılan bir dava sonrası, Cemiyetler Kanunu'nun 33. maddesine göre 20 Ekim 1952'de İstanbul 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin kararıyla kapatılıyordu."

[152] Bkz: Ahmet Emin Yalman, "Turkey In My Time", sf. 250-251'den aktaran, Ergün Poyraz, age, sf. 25.

[153] Bkz: Serdengeçti dergisi, Mart 1956. Sayı: 21

[154] Bkz: İsmet Bozdağ, "Değişim Şafağı", Emre y. Eylül 1993. Sf. 110-120

[155] Bkz: İkibine Doğru, 11 Mart 1990, K. Deniz Öğüt ve Selami İnce, "Bütün Yönleriyle İslamcı Örgütler"

[156] Bkz: Türkiye gazetesi, 24. 08. 1992, Dış Haberler Servisi.

[157] Bkz: İlhan Tekeli-Selim İlkin, "Türkiye ve Avrupa Topluluğu", Ümit y. Ank. 1993. Cilt 1, sf. 66.

[158] Bkz: Doğan Avcıoğlu, Milli Kurtuluş Tarihi, Tekin y. İst. 1994. c4. sf. 1639

[159] Bu konu için ayrıca bkz: Doğan Avcıoğlu, "Türkiye'nin Düzeni", 2. Kitap, Tekin y. İst. 1995. sf. 1087-1088.

[160] Mahir Kaynak, "Olaylar ve Çözümlemeler", Çukurova y. 1995, sf. 56.

[161] Aktaran, Nazım Güvenç, age, sf. 235.

Burada ben de bir açıklama yapayım. Demirel'in sözünü ettiği **Türkiye'ye Yardım Konsorsiyumu**, OECD bünyesinde kurulmuş bir örgüttü. OECD'nin ilk adı OEEC, Türkçesi **'Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı'**ydı. OECD (İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı) Nezdinde T.C. Daimi Temsilcisi - Büyükelçi Sencar Özsoy, TÜGİAD'ın dergisi Elegans'ta yayımlanan söyleşisinde Avrupa Konseyi ve OECD'nin Türkiye'ye Yardım Konsorsiyumu'na ilişkin şu bilgileri veriyordu:

Soru: OECD Genel Sekreteri Donald JOHNSTON, özellikle 2001 ekonomik krizinden sonra, Türkiye'nin son üç yıldır göstermiş olduğu "şaşırtıcı" ekonomik performansa övgüde bulunurken,

ülkenin çözmesi gereken önemli sorunlara da işaret etti. Genel ve önemli anlamda nedir bu sorunlar ve ne şekilde çözülebilir?

Yanıt: OECD Türkiye için önemli bir kurum ama bunun önemi göreceli olarak zaman içerisinde değişmiş. 2. Dünya Harbinin bitişinden sonra batı kurumları kurulduğunda Türkiye de bunlara üye oluyor. İlk önce Avrupa Konseyine üye oluyor. OECD'nin o zamanki adıyla Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatına (OEEC) üye oluyor. Avrupa Konseyine üye olmamız çok ilginçtir. Daha önce Avrupa Konseyinde çalıştım. Avrupa Konseyi koridorlarında tarihi belgelerin fotokopileri vardır. Bir tarihi belgenin fotokopisinde Churchill'in bir düzeltmesi var. Avrupa Konseyi nedir? Üyeleri kimlerdir? Onu belirliyorlar ve İngilizler yazmış. Avrupa Konseyi'nin üyeleri sıralanıyor. 13 tane ülke sayılıyor ve orada Churchill'in el yazısı ile en sona Türkiye ve Yunanistan ilave ediliyor. Yani, bir anlamda Avrupa Konseyine girişimiz Churchill'in kararı ile oluyor. İşte Türkiye o dönemde OEEC'ye de Yunanistan'la birlikte üye oluyor. Niye? Çünkü Amerika'nın 12 milyar USD'lık Avrupa'ya Marshall yardımı sözkonusu. Türkiye Yunanistan'la birlikte yardım alan ülkeler arasına katılıyor. Dolayısıyla, Türkiye batı kurumlarındaki nüfus kağıdını böylece alıyor. Sonra NATO geliyor. Görüldüğü gibi, biz OECD'ye girmek için büyük bir gayret sarf etmedik.

O günlerin şartları içinde bu gerçekleşti. Bugün Avrupa Birliğine girmek için ter döküyoruz. Doğrusu o gün bunların kıymetini pek anlamadık. Avrupa Konseyi'nin bize sağladığı faydaları elli sene geçtikten sonra yeni anlıyoruz. OECD'ye üye olunca, daha sonra kurulan Uluslararası Enerji Ajansına ve Nükleer Enerji Ajansına da otomatik üye olduk. Halbuki nükleer gücümüz olmadığı için o teşkilata üye olmamız zordur. Bugün bu kuruluşa nükleer teknolojiye sahip olmayan bir ülkenin girmesi düşünülemez. Biz bu teşkilatların yararlarından geçmişte tam olarak istifade edemedik. OECD'nin bir faydası oldu: 1980'lere kadar **"Türkiye'ye Yardım Konsorsiyumu"** vardı. Bu projeyi, OECD yürüttü. Yani **Türkiye, 1980'lerin başında bu Konsorsiyum ortadan kalkıncaya kadar bugün IMF'den aldığı kredileri ve kalkınma yardımlarını OECD'den aldı. Biliyorsunuz**

1958'de Türkiye bir devalüasyon ve konsolidasyon yaptı. Türkiye, bu konsolidasyonu IMF ile değil o zaman OECD ile yaptı. 1983'lere kadar OECD'nin Türkiye'de önemi vardı ve imkanlarından faydalanıyorduk. 1983'lerde Konsorsiyumun görev süresi sona erdi. Dediler ki; OECD gelişmiş ülkelerin kulübü, Türkiye ise buradan yardım alıyor. Burada bir çelişki var. Artık kendi ayaklarınızın üzerinde durun. O dönemde 24 Ocak kararları ile Türkiye ekonomisinde bir düzelme görüldüğünden, Türkiye'nin OECD'ye olan ilgisi de Konsorsiyum ile birlikte bitti.

Bu arada OECD gelişmeye devam etti. Yeni üyeler kabul etti. Buna karşılık, **Türkiye OECD ile ilişkisini ikinci plana aldı** ve yapılan çalışmalara fazla ilgi göstermedi. OECD'nin çalışmalarından az yararlandık.

Soru: Avrupa Konseyi ve Avrupa Birliği hep gündemde. Sanki OECD biraz by-pass ediliyor gibi. **Gerçeğe bakılırsa bütün Avrupa Birliği raporlarında ve AB Konseyi'nde OECD'nin yapmış olduğu ekonomik görüşmeler çok önemli** referanslar olarak kabul ediliyor. Bununla ilgili ne söyleyebilirsiniz?

Yanıt: Bugün ekonomik uygulamalar ve altyapı açısından OECD o kadar önemli ki, **Avrupa Birliğine üye olacak ülkeler ilk önce OECD'nin müktesebatını kabul etmek mecburiyetindeler**. Bunu Orta Avrupa ülkeleri yaptı. Bugün görüyoruz ki Romanya ve Bulgaristan da **ilk önce OECD enstrümanlarına taraf oluyorlar. Yani OECD'den temiz kağıdı alıyorlar. Ondan sonra Avrupa Birliği müzakerelerine devam ediyorlar**. Bu arada, OECD'ye de üye olmaya çalışıyorlar. Türkiye de, Avrupa Birliği müzakere sürecinin verdiği heyecan ve **AK Parti Hükümetinin son iki senede göstermiş olduğu özel gayret ile OECD'den daha fazla yararlanmaya başladı.** İlk gayret yolsuzluğun önlenmesi sözleşmesinin onaylanmasıyla oldu.

Son iki senede OECD ile ilgili ilişkilerimiz büyük bir gelişme kaydetti. Bunlar nasıl oldu diye sorarsanız, özellikle ülke incelemeleri sayesinde oldu. Bu incelemelere OECD'de "peer review" deniyor. **2001 yılında Türkiye olarak bir proje başlattık. Bu da Türkiye'nin idari yapılanmasının reformuydu ve bunu OECD**

ile beraber yaptık. Tam bu hükümetin göreve gelmesi sırasında yayınlandı. Bu raporda öngörülen düzenlemelerden herkes kendine düşen kısımları yapmaya başladı.

O dönemden bu yana yapmaya çalıştığımız Türkiye'nin röntgeninin çekilmesi. Bunu da başarı ile yapıyoruz. Niye? Çünkü Türkiye belli reformları yapmak durumunda ve yapıyor. Türkiye bu reformları yaparken Avrupa Birliği de bazı konuları yönlendiriyor. **Avrupa Birliği'nin fonları var. Bazı incelemeleri kendisi yapmıyor ve OECD'ye yaptırıyor. Yani OECD'yi taşeron olarak kullanıyor. Örneğin; Sigma projesi; Türkiye'nin, Orta ve Doğu Avrupa ülkelerinin idari yapılanmalarını sağlıyor. OECD'nin büyük bir uzmanlık birikimi var. OECD'nin bilgileri, belgeleri, raporları Dünya Bankası, IMF, Avrupa Birliği tarafından alınıp kullanılıyor.**

Yani Dünya Bankasından, IMF'den, Avrupa Birliğinden bize reçete olarak gelen projelerin çoğu OECD'nin mutfağında pişen ürünlerdir. IMF ve Dünya Bankası bu projeleri sadece kuruşlandırır ve Türkiye'nin şartlarına uygular. OECD bir ülkeye yönelik çalışmıyor, **global düzeyde fikir üretiyor. Avrupa Birliğine hazırlık çalışmaları çerçevesinde 2002 senesinden bu yana OECD ile ilişkilerde çok mesafe katettik.** Benim de bu yönde bazı önerilerim oldu. İlgili Bakanlık ve kurumlar bunları kabul etti. Örnek vereyim; 2002 raporundan sonra ilk yaptığımız çalışma "KOBİ"ler üzerinde oldu. Biliyorsunuz geçen sene OECD'nin bir KOBİ'ler konferansı oldu. İstanbul'da bu konferans sayesinde KOSGEB'i, KOSGEB'in faaliyetlerini ve Türkiye'de KOBİ'lerin yapılanmasını inceledik ve taradık. O konunun dünyadaki uzmanları belli. Onları OECD alıp getiriyor ve Türkiye'yi incele diyor. Bizim makamlarımız ile beraber oturup inceliyorlar ve **bu bir teftiş değil ortak bir çalışma** oluyor. Olayları değerlendirdikten sonra bir resim çıkıyor ortaya. Bu çalışmanın sonunda OECD'nin uzmanları eksileri ve artıları ile bazı öneriler yapıyorlar. Biz Türk heyeti olarak OECD'nin uzmanları ile ortak müzakere ediyoruz ve üzerinde mutakabata varıyoruz. Ondan sonra yayınlanıyor. **Bu raporu aldıktan sonra o konuda Türkiye'nin yapılanmasını yapmak kolay. OECD'nin bir avantajı**

var. IMF geldiği zaman bazı kesimler veya bazı kurumlar tepki gösteriyor. IMF ile Dünya Bankası para veren kuruluşlar. Para veriyorum diyorlar ama belli koşullarda veriyorlar. Oysa, OECD bugünkü ekonomik anlayışa göre uygulanması gereken genel ilkeleri ortaya koyan uzlaşıcı bir kurum.

Soru: Kurumsal yapılanma ile ilgili olarak son Avrupa Birliği raporunda özellikle özelleştirme ve sektörel - demir, çelik, enerji – gibi yapılanma hususları vardı. Denetleme otoritelerinin sağlıklı işleyebilmesi hatta bazı mevcut olmayanların kurulması öneriliyor. Özellikle devlet yardımları konusu çok önemli ve bununla ilgili olarak da devlet yardımlarından yararlanacak firmaların seçiminde bazı kriterler söz konusu. Ülkedeki rekabet ortamının yanlış ve haksız bir şekilde etkilenmemesi açısından bunların denetlenmesi çok hassas bir nokta. Kurumsal yapı açısından bunlar çok önemli olduğundan görüşlerinizi almak isterim

Yanıt: OECD'nin bir çok projesi var. Buna Türkiye'den ilgili bütün Bakanlıklardan uzmanlar katılıyor. **Bunlardan bir tanesi KİT'ler. Haksız rekabeti doğuran kamu sübvansiyonları incceleniyor. Yani bazı müesseselere devlet katkısı olması haksız rekabet doğuruyor. Bunların önlenmesi OECD için de önemli. Türkiye'nin de bunları uygulaması gerekir.** Bu konudaki bir önerimi Rekabet Kurumu kabul etti ve rekabet konusundaki Türkiye "peer review"unu 6 ay önce başlattık ve Şubat ayında bitirdik. Türkiye'de Rekabet Kurumunun statüsü, uygulamaları, artıları ve eksiklikleri; bu alandaki mevzuat, **rekabet kurumu uzmanları ile OECD'nin uzmanları ve üç tane lider inceleyici ülke tarafından bir bütün olarak incelendi. Rekabet Komitesinde, OECD üyeleri ve o komiteye dahil gözlemci üyeler hepsi Türkiye'ye sual sordular, önümüzdeki 2 ay içinde bu rapor yayınlanacak, Türkçe'ye tercüme edilecek ve kamuoyuna açıklanacak.** Bu rekabet raporu hazırlanırken Avrupa Birliğini OECD'de temsil eden AB Komisyonu temsilcisinin yardımları oldu ve rapor daha da iyileşti. Aynı şekilde, halen Türkiye Temel Eğitim incelemesini yaptırıyoruz. Türkiye'nin e-devlet yapılanması incelemesi de başlamış durumda. Özel emeklilik kurumlarını da inceliyoruz. Yani yeni emeklilik sistemi.

Soru: Türkiye'de emeklilik konusu gündemde fakat özel emeklilik Avrupa'da daha az uygulanan bir model olarak görülüyor.
Yanıt: Hayır özel emeklilik Avrupa'da da var. Fransa fazla gündemde değil. Çünkü Fransa'da kamu güvenlik sistemi çok kuvvetli. Esasında Fransa'da büyük bir sorun var. Kamu güvenlik sistemi önemli açık veriyor. Almanya'da da aynı şekilde. Özel emeklilik özellikle geçiş ekonomilerinde başladı. Ben daha önce Arjantin de Büyükelçiydim. Şili ve Arjantin den sonra Macaristan ve bize de geldi.
Çünkü SSK, Bağkur ve Emekli Sandığının önümüzdeki dönemde büyük reformlara tabi olması bir zaruret. Devletin açıkları kapama şansı eskiden olduğu gibi artık yoktur. Burada emeklilik sistemleri tekrar gözden geçirilmek mecburiyetinde. Almanya'daki emekli maaşları düşüyor. Çalışma yaşı yükseltiliyor. Emekli sigortalarından ve işsizlik sigortalarından elde ettiğiniz gelirler kısıtlanıyor. Çeşitli eksikliklere uğruyor. Bunların Fransa'da ve diğer bütün gelişmiş batı ülkelerinde, Amerika'da aynı şekilde olması kaçınılmaz. Türkiye'de biz eğer bu reformları zamanında yapamazsak önümüzdeki dönemde de benzer sıkıntılarımız olacaktır. Bir avantajımız var. Genç nüfusumuz sayesinde mevcut denge birkaç sene daha lehimize olacak. **Sonunda biz de batı ülkelerinin, gelişmiş ve sanayileşmiş ülkelerin sosyal sistemlerinde karşılaştıkları zorlukları göreceğiz.** Bu reformu yapmak zorundayız. Özel emeklilik sistemi de bizde başarılı bir uygulama olmuştur.
Soru: Özellikle OECD raporlarında Türkiye'nin %7'lik bir büyüme hızı kaydettiğinden bahsediliyor. Hatta bu hızla gidildiği takdirde önümüzdeki dönemde **2020 yılına doğru da Avrupa Birliği ülkeleri içersinde en ilerde olacak** diye bir takım bilgiler var. Bu konuyu nasıl değerlendiriyorsunuz?
Yanıt: Son iki senedir OECD ülkeleri arasında en yüksek büyüme hızına sahip ülke Türkiye. Bunun sebebi var. 2000-2001 yılı krizlerinden sonra düşüş ve onun arkasından ekonomik reformlarla beraber Türkiye ekonomisinin düzelmesi. Tabiatıyla Türkiye hak ettiği yeri bulmaya çalışıyor. Türkiye potansiyelini işletmeye başladı. Normal mecrasına girdi. Türkiye'nin bugüne kadar kulla-

nılmamış potansiyelini ortaya koyduğumuz zaman bu büyüme hızı gayet doğal. Önemli olan bu büyüme hızının sürdürülebilmesi. OECD ekonomistlerinin yaptığı araştırmaya göre % 5- % 6'lık büyüme hızı sürdürülebilir olabilir. Ama geçen seneki gibi % 9'lara kadar çıkan bir büyüme hızının sürdürülmesi güçtür. İnşallah becerebilir ve yapabiliriz. Makul bir süreç içinde gidebilirsek, sürdürebilirsek bu kalkınmayı, tabiatıyla önümüzdeki dönemde Türkiye'nin gelişmişlik seviyesi önemli bir yere gelecektir. **Halen Türkiye OECD'nin 16. büyük ekonomisidir.** Krizlerden dolayı **dünyada büyüklük açısından 22.- 23. sıraya düştük.** Şimdi tekrar **dünyada 20. sırada** olmak durumundayız. Ancak Türkiye'nin kaybettiği bu mevkii alması gittikçe güçleşiyor. Zira hamle yapan birçok ülke var. Bu arada yeni kaplanlar çıkıyor. Bunların bazıları boyları itibariyle küçük ama büyüme hızları ve gelişme kapasiteleri açısından önemli. Büyük bir kalkınma potansiyelleri var ve kalkınmaktadırlar. Ancak şu var ki ülke ölçeği küçük olduğu için nüfusları da belli bir rakamı geçmediği için tam istihdama ulaşmaları kolay ve ondan sonraki büyüme hızlarındaki o artışı sürdürmeleri zor. Bu AB'ne yeni üye olan Çek Cumhuriyeti ve Slovakya gibi ülkeler için geçerlidir. Türkiye'nin avantajı kendi ekonomik ölçeğinin olmasıdır.

Soru: OECD'deki bu değerli çalışmalarınızı aldıktan sonra Paris'tesiniz. Önümüzdeki dönemde Avrupa Yasası Fransa'da referanduma sunulacak ve Türkiye ile ilgili bir takım ilişkilendirmeler de oluyor. Bu konuda genel görüşlerinizi de alabilir miyiz ?

Yanıt: Fransa da yaşayan bir Türk Büyükelçisi olarak şunu söylemek istiyorum. Fransa maalesef geçmişte siyasi ve kültürel yatırımlarda ihmal ettiğimiz bir ülke. Fransa'da pek tanınamıyoruz. Tabii kendinizi tanıtamazsanız meydanı boş bulanlar sizi de başka türlü tanıtıyorlar. Maalesef böyle bir durumla karşı karşıya kaldık. Tabiatıyla Fransa'nın kendi içinde sorunları var. Türkiye bir korku yarattı. Halbuki bu yersiz, bunu bizim aşmamız lazım. Tanıtma için de bir senelik plan değil en az 10 senelik bir dönem gerekir. Bu dönem içinde Türkiye'yi Fransa gibi ülkelerde anlatmamız lazım. Türkiye'nin burada bir avantajı var; o da turizm. Turizm iyi giden bir sektörümüz. Turizm açısından ses getiren

bir ülke olduk. Fransa'ya özel bir gayret sarf ederek Fransızları Türkiye'ye çekebilirsek iyi bir tanıtma olur. Ekonomik yatırım konusunda bir sıkıntımız yok.

Fransızlar Türkiye'de yatırım yapıyorlar. Buna karşılık, Fransa'da Türkiye'nin kültür tanıtımı alanında yapacağımız çok şey var. Londra'da yapılan sergi güzel bir örnek. Belçika ve Almanya'da yapılan sergiler ve kültürel aktiviteler çok önemli. Bunların sistematik ve bilinçli bir program dahilinde sürdürülebilir bir şekilde olması lazım. Basın da çok önemli. Basınla ilişkilerimizin de bir şekilde ele alınması lazım. Fransız medyasının da Türkiye'ye ilgisini çekmemiz uygun olur.

[162] İlk kuruluş toplantısı Ankara'da Büyük Sinema'da 8 / 2 / 1970 günü yapılan Milli Nizam Partisi, Genel Merkezi Ankara olmak üzere 26 Ocak 1970 tarihinde kurulmuştur.

[163] Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın "Mecliste Ortak Pazar" adıyla yayımlanan ve «Milli Nizam Partisi Genel Başkanı Konya Milletvekili Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın Ortak Pazar konusundaki tasarruf ve tutumlarından ve Ortak Pazar geçiş dönemine girişimizdeki usulsüz ve millet menfaatlerine aykırı tutumundan dolayı Anayasa'nın 89. maddesi uyarınca hükümet hakkında gensoru açılmasına ilişkin iki önergesi dolayısiyle Millet Meclisinin 15 Mayıs 1970 günlü 81. ve 11 Aralık 1970 günlü 20. Birleşimlerinde yapılan görüşmeler»i aktardığı kitabı, Millet Meclisi Tutanak Dergisi Dönem 3, Cilt 4. Toplantı 1, 15/5/-1970 günlü 81. Birleşim, Sayfa 737-753 ve aynı Dönem Cilt 9, Toplantı 2, 11/12/1970 günlü 20. Birleşim, Sayfa 233-264 ten alınarak oluşturulmuştur.

[164] Vedii Bilget, "Girdap", Kastaş y. 1. bs., Temmuz 2002, sf. 44, 45.

[165] Murat Bardakçı, *"Çılgın generalin hayali sonunda gerçek oldu"* Hürriyet g. 30 Mart 2003: "Lyman Lemnitzer, Amerikan ordusunun en fanatik generallerindendi. 1960'ta Genelkurmay Başkanı olduğunda, dünyayı "terör" saydığı komünizmden ve Küba'dan kurtarıp Amerika'yı beş kıtanın efendisi yapmak için çılgınca bir plan hazırladı. CIA, "Northwood Operasyonu" adı verilen bu plan uyarınca Amerika'da büyük çapta terör eylemleri yapıp kendi vatandaşlarını bile öldürecek ve bütün suç Fidel Castro'nun üzerine atılıp Küba işgal edilecekti. Kennedy onay-

laması için önüne getirilen planı derhal reddedip çılgın generali Amerika'dan uzaklaştırdı ama Lemnitzer'in izinden gidenler şimdi Washington'da gücü ellerinde tutuyorlar ve bu kişilerin başında Amerikan Savunma Bakanı Donald Rumsfeld geliyor. (...) .Washington, istilá macerasını 1961'de Küba'da da yaşamış, bunu daha büyük bir macera, **General Lyman Louis Lemnitzer**'in '**Northwood Operasyonu**' hayali takip etmiş ama Beyaz Saray işi bu kadar büyütmeden halletmenin yolunu bulmuştu... İşte, ayrıntıları tam 40 sene boyunca gizli tutulan belgelerin geçen yıl açılmasından öğrenilen '**Northwood Operasyonu**' hayalinin ve operasyonun planlarını yapan **General Lemnitzer**'in çılgınca teşebbüsünün kısa öyküsü:: Amerika'nın, Küba'da iktidarı ele geçiren **Fidel Castro** ile en şiddetli şekilde didiştiği yıllardı. Washington, Havana'daki rejimin yıkılması için her çabayı gösteriyor ama bir türlü başarılı olamıyordu.

200 İşgalci Öldürüldü: CIA'nın 1961'de organize ettiği '**Domuzlar Körfezi Çıkarması**', bu mücadelenin son noktasıydı. Planın temelini, Küba'nın **Castro** karşıtı güçler tarafından işgali teşkil ediyordu. Amerika'da o sırada binlerce Kübalı mülteci vardı ve bu mültecilerin 1500 kadarı Amerikalı ajanlar ve askerler tarafından sıkı bir askeri eğitimden geçirildikten sonra, silâhlandırılarak 1961'in 16 Nisan'ında Küba sahillerine çıkartıldılar. Tarihe '**Domuzlar Körfezi Çıkarması**' olarak geçen operasyonun ilk planları bir önceki başkan **Eisenhower** zamanında yapılmış ama uygulama emrini **Kennedy** vermişti. Beyaz Saray ve Pentagon, operasyonu öğrenen Kübalılar'ın **Castro**'ya karşı hemen isyan edeceklerinden ve Küba askerlerinin tek kurşun atmadan karşı devrimcilere katılacaklarından emindi. Zira CIA'dan gelen raporlar böyle diyordu. Başkan **Kennedy** bile, Havana'nın en geç üç gün içerisinde düşeceği konusunda ikna edilmişti. Ama Küba'da işler hiç de beklendiği gibi gitmedi. Ordu, milisler ve halk, Domuzlar Körfezi'ne çıkan silâhlı göçmenleri kuşattılar. Küba savaş uçakları, Amerika'dan gelen göçmen birliklerinin üzerine bomba yağdırdı. Çatışmalar üç gün sürdü, 200 işgalci öldürülürken 1197'si esir alındı. Silâhlı göçmenlerin elebaşılarından birkaçı derhal kurşuna dizildi, geri kalanların tamamı da 30'ar sene hapse mah-

kûm edilerek zindanlara atıldılar. **Castro,** Domuzlar Körfezi çıkarmasından 20 ay sonra, Amerika'daki sivil yardım kuruluşlarının gönderdiği 53 milyon dolarlık yiyecek ve gıda yardımı karşılığında mahkûmların çoğunu serbest bırakıp Amerika'ya gitmelerine izin verdi ama iki kişiyi 25 sene boyunca affetmedi. **Ramon Conte Hernandez** ile **Ricardo Montenera Duque** adındaki Kübalılar, hapisten ancak 1986'da çıkabildiler.

CIA Başkanı Kovuldu: Domuzlar Körfezi'nde yaşanan büyük fiyasko, Amerikan yönetimini birbirine düşürdü. Başkan **Kennedy,** uzun zamandan beri CIA'nın başkanlığını yapan **Allen Dulles** ile yardımcısı **Charles Cabell** başta olmak üzere birçok üst düzey yöneticiyi kapıdışarı etti ve soğuk savaşın en gergin bekleme dönemine girildi. Amerikan Genelkurmay Başkanı **General Lemnitzer,** Küba konusunda yeni planlar yapmaya işte o günlerde başladı. Başkan **Kennedy**'nin **Fidel Castro** ve komünizm ile mücadelede gereken sertliği göstermediğine inanıyor, bunun Küba'yı ve komünist bloku şımarttığını söylüyor, Amerika'nın mutlaka bir savaşa girmesi gerektiğini savunuyordu. **Lemnitzer'e** göre Washington'un gücü ancak büyük bir zaferden sonra artabilirdi. Savaş önce Küba'da başlatılmalı, sonra dünyanın öteki yerlerine de yayılmalı, komünizm ortadan kaldırılıp Amerika her yerin efendisi olmalıydı. Amerikan genelkurmayı, '**Northwood Operasyonu**'nun planlarını işte o günlerde hazırladı. Harekâtın temeli provokasyon şeklinde terör eylemleri başlatıp bu eylemleri Amerikan şehirlerine yaymak, suçu Küba'nın üzerine atıp adayı derhal işgal etmekti. Başkan **Kennedy,** 1962 ilkbaharında önüne getirilen planı üç gün boyunca inceledikten sonra reddetti ve **General Lemnitzer'e 'Küba konusunda askerlerin bütün çalışmaları durdurmaları, siyasi içerikli hiçbir plan hazırlamamaları ve kışkırtmalardan kaçınmaları'** talimatını verdi. **Lemnitzer,** Başkan'ı ikna edip mimarı olduğu Northwood Operasyonu'nu hayata geçirmek konusunda daha sonra çok uğraştıysa da başaramadı, üstelik koltuğundan da oldu. **Kennedy, Lemnitzer'**in Northwood planlarının gündeme gelmesinden birkaç ay sonra biten görev süresini uzatmadı ve generali Avrupa'daki Amerikan birliklerinin komutanlığına tayin ederek uzaklara

gönderdi. Başkan **Ford,** ileriki senelerde artık çok yaşlı olan **General Lemnitzer**'i güvenlik danışmanları arasına alarak bir yerde itibarını iade edecek ve **Lemnitzer**'in izinden gidip Amerika'nın mutlaka büyük bir savaşa girmesi gerektiğine inananlar çok daha sonra Washington'da gücü ellerine geçireceklerdi. Bu kişilerin, yani **General Lemnitzer**'in fikirlerini takip edenlerin başında şimdi Amerikan Savunma Bakanı **Donald Rumsfeld** geliyor. **Lemnitzer**'in adı bizde uzun senelerden beri hatırlanmıyordu, hatta 1988'deki ölümü Türk gazetelerinde haber bile olmadı. Amerikan tarihinin bu en çılgın generalini aslında ben de çoktan unutmuştum. **Lemnitzer**'i ve Northwood Operasyonu'nu, bana, **Nezih Uzel**'in bundan birkaç hafta önce çıkarttığı '**Canavar Sahibini Yedi**' isimli kitabı hatırlattı. Komplo teorileri kurmaktan hiç hoşlanmam; dolayısıyla böyle bir işe kalkışmıyorum ama 11 Eylül saldırısı sonrasında yaşananlarla **General Lemnitzer**'in macerasını yanyana getirdiğinizde ortaya çok keyifli bir manzara çıkabilir... **Northwood, tarihin en büyük provokasyon girişimiydi** Amerikan Genelkurmay Başkanı General **Lyman Lemnitzer**'in hazırladığı ama dönemin başkanı **John Kennedy**'nin reddettiği '**Northwood Operasyonu**', tarihin en büyük kışkırtma hayaliydi. **Lemnitzer**'in planına göre Amerika Küba'ya, arkasından da dünyaya hakim olma hayaliyle kendi vatandaşlarını öldürecek, birçok yer tahrip edilecek ve bütün bu kışkırtmalar Küba'nın kapılarını açacaktı. İşte, '**Northwood Operasyonu**'nun ana hatları: **Guantanamo Körfezi'nde bir Amerikan savaş gemisini havaya uçurup suçu Küba'nın üstüne atmak. Amerikan gazetelerinde uzun 'kurban listeleri' yayınlatarak halkın milliyetçi duygularını kabartmak.** Amerikan yanlısı sivil Kübalılar'a Küba üniformaları giydirerek Guantanamo'daki Amerikan üssünde gösteriler yaptırmak, yangınlar çıkarttırmak, cephanelikleri havaya uçurtmak bazı uçakları tahrip ettirmek ve bütün bu sabotajların suçlusu olarak Küba'yı göstermek. **Miami'de bir 'Komünist Küba' grubu oluşturup bu gruba terör eylemleri yaptırmak.** Öncelikle Florida'da, daha sonra da diğer bölgelerde plastik bombalar patlatmak ve bu bombaların Kübalı ajanlar tarafından atıldığını iddia ederek bazı ajanları göstere-

lik olarak tutuklamak. **Amerikan uçaklarıyla büyük kara ulaşımı araçlarını kaçırma teşebbüsünde bulunmak.** Küba hava sahasında bir Amerikan uçağını düşürmek. **Savaş uçaklarına Kübalı mültecileri taşıyan gemileri bombalatıp bu işten Küba yönetimini sorumlu tutmak.**

[166] Temmuz 1969'da emekli olan Lyman Luis Lemnitzer, bu konuşmayı emekli olmadan hemen önce yapmıştır. Amerika'nın yeni stratejisi oluşturulurken Türkiye ve Avrupa arasındaki ilişkiler şöyle gelişiyordu: **27 Mart 1969**: Türkiye'nin Ortak Pazar'a geçiş dönemi ile ilgili katma protokolün hazırlık müzakerelerinde izlenecek politika hükümetçe tespit edilerek Resmi Gazete'de yayınlandı. **12 Mayıs 1969**: Ortak Pazar Ortaklık Konseyi toplantısında ortak pazar üyeleri Türkiye'ye geçiş döneminde talep ettiği 300 milyon dolar kredi yerine 175 milyon dolar kredi vermeyi kabul ettiler. Türk işçilerine Yunanistan ve diğer ortaklara gösterilen kolaylıkların tanınması talebi de reddedildi. **14 Eylül 1969**: Ortak Pazar geçiş dönemi için yeşil ışık: Ortak Pazar Türkiye Ortaklık Komisyonu, 4 yıllık dönem raporunda Türkiye'nin ekonomik ve ticari durumunu eleştirdikten sonra komisyonun birleşik oturum çalışmalarında Türkiye'nin Ortak Pazar üyeliğinin ikinci ortaklık dönemine (geçiş dönemi) girmesine karar verildiğini açıkladı. **12 Ekim 1969**: Milletvekili genel seçimi yapıldı. AP bir kez daha iktidarda. Milletvekilliklerinin dağılımı şöyle: AP: 260, CHP: 144, GP: 14, BP: 7, TİP: 2, MHP: 1, MP: 6, YTP: Bağımsız: 11, Açık: 1

[167] General de Gaulle gave a speech which was broadcast on Soviet radio and television. **30 June 1966**: "The visit I have just completed to your country is a visit paid by France as she has always been to Russia as she has always been. From the far distant days in which our two nations came into existence, they have never ceased to feel a special interest and attraction for one another. Russians have always been extremely popular in France. In coming to see you, therefore, it seemed to me that my approach and your reception were inspired by a reciprocal consideration and cordiality which, over the centuries, neither certain conflicts of the past, nor differences of regime, nor the

opposition recently aroused by the division of the world have succeeded in breaking. On the contrary, our mutual esteem has grown through the experiences and trials that we have shared. So it is that, travelling to Moscow, to Novosibirsk, to Leningrad, Kiev and Volgograd, flying over your plains, your rivers, your forests, your mountains, seeing around me your men, women and children, I have been filled with an emotion that stems from the roots of history. I feel this emotion most keenly at this very moment. For here I am before you, **to salute the Russian people in the name of the French people**. After the immense transformation brought about here by your revolution almost fifty years ago, at the cost of enormous sacrifices and efforts; then after the terrible drama that the war, won twenty years ago now, represented for you, your part in which raised the **Soviet Union to the pinnacle of power and glory**; at last, after your reconstruction in the wake of so many ravages, we see you alive, full of energy, progressing on every front, to the point where you are preparing to send men to the moon. Indeed, it is from experience the French people measures your merits and your successes. For close on two centuries now, it too has known the shock of great battles, invasions and revolutions; it too has suffered enormous human and material losses in two world wars, losses made good only with great difficulty. It too is in the process of carrying out a profound economic, scientific and technical renewal. Certainly you and we are not doing all these things in the same way, and the means we employ are often very different. All in all, however, your destiny and ours are similar and bound together. **Soviet and French, we can take each other by the hand.** That is to say that in the world and times in which we live today, our two countries have many things of great importance to do. These things are not in any way destructive or menacing, but constructive and peaceful. First and foremost we must promote our respective development by increasing our contacts in every field. While France and the Soviet Union each have what they need to survive, it is clear that they also have much to gain by helping one another. It is also a question of

implementing, in succession, détente, understanding and **cooperation across the whole of Europe** so that Europe can provide for her own security after so many combats, such devastation and such torment. It is a matter of thereby ensuring that **our ancient continent, united and no longer divided,** resumes the vital role which is its due, in the interests of the equilibrium, the progress and the peace of the world.

The following words were spoken in Russian:

> *To each Russian man and woman listening and watching, I extend with all my heart my thanks for the magnificent welcome that has been extended to me by the people and their leaders. To each and every one of you, I address my warmest wishes for yourself, for those close to you and for your country. To all I say that the new France is a friend of the new Russia.*
>
> *Long live the Soviet Union! Long live the friendship between Russia and France!*

[168] İlhan Tekeli-Selim İlkin, age, sf. 59

[169] İlhan Tekeli-Selim İlkin, age, sf. 59 [İrfan Uçar, Celalettin Evrensel; "Ortak Pazar ve Montaj Sanayii", ODTÜ Ö. B. Makine Mühendisliği Öğrenci Derneği Yayınları. No: 1, Ankara 1968.]

[170] Bkz: Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, 1972, 9. sayı. sf. 6-14

[171] Bkz: Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, 1972, 9. sayı. sf. 6-14

[172] Bkz: Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, 1972, 9. sayı. sf. 6-14

[173] Dr. A. Haluk Ülman, Türk Amerikan Diplomatik Münasebetleri, A.Ü. S. B. F. Yayınları, 1961, sf. 10.

[174] Bkz: Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, 1972, 9. sayı. sf. 6-14

[175] Bkz: Aytunç Altındal, Laiklik, Anahtar y.

[176] Bkz: İlhan Tekeli-Selim İlkin, age, sf. 78.

[177] Bkz: Ufuk Güldemir, Çevik Kuvvet'in Gölgesinde Türkiye: 1980-1984, İstanbul, Tekin y. 1987., sf. 67.

[178] Bkz: Haluk Geray, "Yeni Dünya Düzeni Senaryoları ve Türkiye", Cumhuriyet gazetesi, 20.2.1995.

[179] Bkz: Ergün Poyraz, "MNP'den FP'ye İhanetin Belgeleri", MK y. 1998. sf. 74, 75.

[180] Bkz: Ergün Poyraz, age, sf. 74.

[181] Bkz: Taha Parla, "Türkiye'nin Siyasal Rejimi, 1980-1989", İletişim y. 3. basım. Sf. 217-221.

[182] Bkz: Taha Parla, age, sf. 200-204

[183] Bkz: Taha Parla, age, sf. 204-205

[184] Bkz: Prof. Dr. Bozkurt Güvenç, Gençay Şaylan, Prof. Dr. İlhan Tekeli, Prof. Dr. Şerafettin Turan. "Türk-İslam Sentezi", Sarmal y. 2. basım, Eylül 1994. sf. 35

[185] Bkz: age, sf. 35

[186] Orhan Gökdemir, Devletin Din Operasyonu Öteki İslam, Sorun y. 2.bs, sf. 49

[187] Turgut Özal, Cumhurbaşkanlığı döneminde bir ara yeniden bir parti kurup meclise girmek istediğinden söz etmiş ve 27.9.1992'de "Nakşiler, Süleymancılar ve Kürtleri kucaklayan bir parti kuracağını" söylemiştir. Turgut Özal'ın 1983 seçimlerindeki çizgisi de buydu. Bkz: Erbil Tuşalp, "Bir dönemin günahları", Milliyet, 22.2.1999.

[188] Bkz: Milliyet gazetesi, 17.5.1990, "Dini kitap satışında patlama", Gül Atasavun'un haberi: "Dini içerikli kitap satışları yüzde 50 arttı, toplumsal içerikliler ise aynı oranda azaldı... Yayıncılar, dini yayınların çok satması toplumun bir din toplumuna yönelmekte olduğunu gösterir, bir an önce önlemler alınmalı, dediler."

[189] Bkz: Zaman gazetesi, 4.11.1991, "Basın-yayın ve Müslümanlar", Hekimoğlu İsmail'in köşe yazısı: "Şimdi islami basın yayından söz edilebilir. 170 kadar kitapçı dini yayın yapmaktadır. Kitap işinde oldukça ileriyiz."

[190] Sabah Gazetesi,16.2.1998: Türkiye'de ulusal, bölgesel ya da yerel süreli yayınların sayısında son 10 yılda büyük artış görüldü. Halen yayınını sürdüren 13 bin 500 gazete, dergi ve bültenden 12 bininin son on yılda yayın hayatına girdiği belirlendi. (...) 1987'de toplam 1200 olan süreli yayın sayısı, 1997'de 13 400'e yükseldi.

[191] Bkz: Erbil Tuşalp, "Bir Dönemin Günahları", Milliyet, 22.2.1999

[192] Turan Yavuz, "ABD'nin Kürt Kartı", Milliyet y. 1. bs. Nisan 1993. sf. 100

[193] Bkz: Turan Yavuz, "ABD'nin Kürt Kartı", Otopsi y. 2. basım. İst 2003, sf. 101.

[194] PKK kurucusu ve önderi Öcalan, yakalandıktan sonra örgütüne Avrupa ülkelerinin yardım ettiğini, Yunanistan'ın kendilerine 20000 Rus yapısı Kalaşnikov tüfek ve 30 Amerikan yapısı Stinger

füzesi verdiğini, diğer Avrupa ülkelerinin de yardımlarını gördüklerini açıklamış ve: *"Avrupa bizi Türkiye'ye karşı kullandı ve sonra da yüzüstü bıraktı. İkiyüzlü Avrupa'yı kınıyorum."* demiştir. Öcalan'ın açıklamasında ABD ilişkilerinden hiç söz etmeyip yalnızca Avrupa ülkelerine yüklenmesi, ilginçtir. Bkz: Milliyet, 2.3.1999.

[195] Bkz: Doğu Perinçek, "Abdullah Öcalan'la Görüşme", Kaynak y. sf. 18., ayrıca bkz: M. Ali Birand, "Apo ve PKK", Milliyet y, sf. 79., ayrıca, bkz: Uğur Mumcu, "Kürt Dosyası", Tekin y. 12. bs. sf. 21.

[196] Bkz: Uğur Mumcu, "Kürt Dosyası", Tekin y. 12. bs. sf. 16

[197] Bkz: Reşat Uzun, "Hala Türk Vatandaşı", Milliyet, 18.2.1999.

[198] Bkz: Arslan Tekin, "Sona Giden Yol", Türkiye, 19.2.1999. Ayrıca, bkz: "Girdap- PKK'da Yaşanmayan Yıllar", Birleşik Dağıtım, 1998

[199] Bkz: Mehmet Bedri Gültekin, "Kürt Sorunu", Kaynak y. Temmuz 1993.

[200] Bkz: Erbil Tuşalp, "Bir Dönemin Günahları", Milliyet, 22.2.1999

[201] Bkz: Milliyet gazetesi, 20.2.1991. Rafet Ballı: "Muhafazakarları tasfiye Amerikan planı". Ayrıca, bkz: Ahmet Taşgetiren, Zaman gazetesi, 6.3.1992.

[202] Bkz: Milliyet, 17.2.1999.

[203] Bkz: 15.2.1999, gazeteler.

[204] Bkz: Hürriyet gazetesi, 26.4.1999.

[205] Bkz: Ergün Poyraz, "MNP'den FP'ye İhanetin Belgeleri", MK y. sf. 31: "Erbakan, Nakşibendi Şeyhi M. Zahid Kotku'dan icazet aldıktan sonra, Necip Fazıl'ın desteğini de alıyordu. (...) Konya'da yapılan mitinge Necip Fazıl ve Mustafa Yazgan'la birlikte katılıyordu. Necip Fazıl burada yaptığı konuşmasında, Erbakan'ı göstererek: "Türk insanının yüz yıllardır büyük bir kurtarıcı beklediğini, bu kurtarıcının artık Konya'da olduğunu" söylüyordu."

[206] Bkz: Muzafer İlhan Erdost, "Bize, Hepimize, Hafifçe Gülümsüyorlar", Cumhuriyet, 23.2.1999

[207] Bkz: Milliyet gazetesi, Şahin Alpay, 9.9.1996: Samuel Huntington'un yeni tezi: Türkiye İslam'ın lideri olmalı. İslam dünyasında düzene ihtiyaç var... İslam dünyasında liderlik rolü

oynayabilecek ülkeler var. Ancak Türkiye, ekonomik gelişme seviyesi, stratejik konumu, kendine güvenen bürokrasisi, ordusu, Batı ve İslam karışımı kültürü ile İslam alemine önderlik bakımından eşsiz bir yere sahip. Tarihte Osmanlılar bunu yapmadı mı? Eğer Türkiye bir Batılı ülke olma ısrarından biraz vazgeçerse. İslam'a model olur." Ayrıca, bkz: Cengiz Özakıncı, "İletişim Çağında Aydın Kirlenmesi: Nomos ve Aydın", Bellek y. İst 1995. Büyüyerek küçülmenin askerleri.

[208] Bkz: Milliyet gazetesi, 18.3.1999. İhsan Yılmaz, "Kanlı Terör Protokolü"

[209] Bkz: Milliyet gazetesi, 1.4.1996. Hanifi Yasak, Diyarbakır.

[210] Bkz: Yeni Yüzyıl, 22.7.1996. Ali Bayramoğlu.

[211] Bkz: Milliyet gazetesi, 31.7.1996. Yasemin Çongar.

[212] Bkz: Ahmet Taner Kışlalı, Cumhuriyet gazetesi, 9.12.1998. "Almanya'nın Çirkin Yüzü" başlıklı köşe yazısından.

[213]. Milliyet, 17.2.1999.

[214] Bkz: Prof.Dr. Alpaslan Işıklı, "Cumhuriyetin Sosyal Politikası Üzerine", Aydınlanma 1923 dergisi, Yıl:3, Sayı: 22, Sf. 10

[215] Bkz: Turgut Özal, "Turkey In Europe and Europe In Turkey", published by K. Rustem & Brother. Revised English edition, 1991.

[216] Bkz: Philip Schlesinger, "Medya, Devlet ve Ulus", çev: Mehmet Küçük, Ayrıntı y. 1. Basım: İst. 1994. Sf. 240.

[217] Bkz: İlhan Tekeli-Selim İlkin, age, c 2, sf. 12.

[218] Bkz: İlhan Tekeli-Selim İlkin, age, sf. 114, 115.

[219] Bkz: Aktüel dergisi, 21.12.1995, "Gümrük Birliği", özel ek. Sf. 12.

[220] Bkz: Prof. Mahir Kaynak, "Olaylar ve Çözümlemeler", age, sf. 134.

[221] Bkz: K. Deniz Öğüt, İkibin'e Doğru dergisi, 13 Ocak 1991: "TürkDevleti Rahatsız: Dış Türklere Suudi Çengeli"

[222] Bkz: Aramco World, Ocak 1990'den aktaran, K. Deniz Öğüt, agd.

[223] Zbignew Brzezinski, "Büyük Satranç Tahtası", İnkılap y., 2005, sf. 105.

[224] Mustafa Taşar, "*Refah Partisi Gerçeği*", RP'nin GB ve AT Politikası başlıklı bölümden:

Türkiye'nin Avrupa Topluluğu'na üye olması ve imzalanan Gümrük Birliği Anlaşması. muhalefet döneminde Refah Partililerin en çok tepki gösterdiği ve iktidara gelir gelmez "Yırtıp atacağız" dedikleri konulardan olmuştur.

Biraz geçmişe dönerek. Refah Partililerin ve Erbakan'ın Avrupa Topluluğu. Avrupa Birliği ve Gümrük Birliği konularına nasıl baktıklarını inceleyelim.

Refah Partisi'nin *1995 Seçim Beyannamesi*'nin 29'uncu sayfasında, Refah Partisi'nin Avrupa Topluluğu ve Gümrük Birliği konularındaki görüşleri şöyleydi:

Dış Politikadaki hedef, uydu değil, lider ülke Türkiye'dir. Bunun için de Türkiye'nin yeri ***Papa XII. Pio'nun tavsiyesiyle Roma Anlaşması'na dayanılarak bir Hıristiyan Birliği olarak kurulan Avrupa Birliği*** değil ***Dünya Müslüman Ülkeler Birliği*** olacaktır. Avrupa ülkeleriyle ekonomik ilişkilerin artırılması ve aramızdaki gümrüklerin kaldırılması, bizim milli politikamızdır. Ancak, bu sonuca ulaşılırken taklitçiler tarafından millete, Parlamentoya ve Bakanlar Kurulu'na sorulmadan, karanlık oda metoduyla imzalanmış olan 6 Mart anlaşmasını tasvip etmemiz mümkün değildir.

Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan'ın görüşlerini belirttiği "Türkiye'nin Temel Meseleleri" isimli kitapta da Avrupa Topluluğu konusu geniş olarak işlenmişti. İşte Avrupa Topluluğu ile ilgili Erbakan'ın bazı görüşleri:

"Avrupa Topluluğu'na tam üyelik başvurusu yapılmasını, tam anlamıyla tarihimize, medeniyet anlayışımıza, kültürümüze ve en önemlisi de bağımsızlığımıza karşı bir ihanet tavrı olarak değerlendiriyorum." (N. Erbakan, Türkiye'nin Temel Meseleleri, sf. 27.)

Aynı kitabın 89. Sayfasında. Avrupa Topluluğu'na üye olacak Türkiye'nin, politik manada İsrailleştirileceğini savunan Erbakan, 99. sayfada kendi Avrupa Topluluğu politikasını şöyle özetliyor:

"Biz Batı sempatizanı olan partilerin aksine olarak. Türkiye'nin Avrupa Topluluğu'na girmek suretiyle. tek devlet haline getirilmesine karşıyız. Bu bizim bin yıllık tarih boyunca. adeta müslüman ülkeler safından çıkıp, gayrimüslimlerin safına asker olarak, uşak olarak kaydedilmemiz olayıdır. Netice ne olacak: Ermeniler. Yahudiler gelecekler...Vaktiyle

harp ile alamadıkları toprakları. şimdi işgal edecekler, Müesseseleri satın alacaklar. Bizim kanunlarımızı onlar yapacaklar. Erkekle erkek evlenebilsin diye kanun çıkarıyor bu adamlar. Bunlar mı ülkemize gelsin diye Avrupa Topluluğu'na giriyoruz?"

Avrupa Topluluğu ve Gümrük Birliği ile ilgili Erbakan'ın muhalefet döneminde savunduğu görüşler, medya organlarında da geniş olarak yer almaktaydı. İşte size iki çarpıcı örnek; 09.03.1995 tarihli Türkiye Gazetesi ile 15.12.1995 tarihli Milliyet Gazeteleri...

Erbakan: GB
Vatana İhanettir

Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan Gümrük Birliğini Ağır dille eleştirerek bu sözleşmenin imzalanmasını "Vatana ihanet" olarak değerlendirdi. Gümrük Birliğini, istiklal savaşı öncesi vatanın işgal edilmesine benzeten Erbakan, Atatürk'ün gençliğe hitabesini okuyarak " Bugünkü durumu başka hangi kelimelerle ifade edebilirsiniz" diye sordu Erbakan.

"Gümrük Birliği uşaklık..."

Balıkesir ve Manisa'dan sonra Aydın'da seçim çalışmalarını sürdüren Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan, Türkiye'nin Gümrük Birliği'ne girmesini "sömürgecilik" ve "Avrupa'ya uşaklık yapmak" olarak değerlendirdi. Bu konuda düzenlenen şenlikleri de "Uşaklık bayramı" diye tanımladı.

Erbakan şunları söyledi:

"Bu Avrupa'nın mandası olmaktır. İngiliz Dışişleri Bakanı 'Bunlar Avrupa Birliğine nasıl giriyor' diye feryat edince, Gümrük Birliği'nden verilen yanıt, 'Biz bunları Gümrük Birliği'nin bahçesine bağladık. İnek gibi sağmak için' oldu. Burada amaç İslam aleminin kapısını kapatmaktır." Erbakan, Refah Partisi dışındaki partilerin din düşmanı olduğunu da öne sürdü.

Avrupa Topluluğu ve Gümrük Birliği Anlaşmalarına böylesine radikal çıkışlarla karşı çıkan Erbakan'ın maskesi, iktidarında çok geçmeden düşmüştü.

6.7.1995 tarihli Yeni Yüzyıl gazetesinde Erbakan, Avrupa Topluluğu'yla ilgili görüşlerini açıklarken. *"Avrupa'yla birlik, Türkiye'ye homoseksüellik getirecek"* diyerek, konuya çok "Akademik" ve "Sosyolojik" bir boyut kazandırmıştı. Erbakan'ın bu yaklaşımına o dönemde en ilginç tepkiyi. zamanın Cumhuriyet Halk Partisi, halen Doğru Yol Partisi Diyarbakır Milletvekili olan Salih Sümer göstermişti: *"Hoca bu işlerin uzmanıdır."*

1995 seçimlerinden önceki propaganda konuşmalarında. Gümrük Birliği Anlaşması için *"Gümrük Birliği Anlaşması'nı tanımıyoruz"* (Zaman. 13 Mart 1995) ve *"Bu paçavrayı yırtar atarız"* (Sabah, 14 Şubat 1995) şeklinde tepkiler gösteren Erbakan, iktidara gelir gelmez, tanımadıkları bu anlaşmaları bozacaklarını ve yerine İslam Birliği'ni tesis edeceklerini belirtiyordu.

1995 seçimlerinden sonra ANAYOL Hükümeti'nin kurulması ve Refah Partisi'nin muhalefette kalması karşısında, Refah kanadının konuyu Türkiye Büyük Millet Meclisi gündemine getirme gayretleri devam etti. İşte Refah Partisi Ankara Milletvekili Ersönmez Yarbay tarafından Başbakan Mesut Yılmaz tarafından cevaplandırılması istemiyle Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na verilen. 29. 5. 1996 tarihli Soru Önergesi'nde Avrupa Birliği tarafından Türkiye'ye yapılacak mali yardımlar ve bu yardımların yapılmaması durumunda Avrupa Birliği'ne ne gibi müeyyidelerin uygulanacağı sorulmaktaydı. Oysa iktidardaki Refah Partisi Avrupa Birliği'nden gelen olumsuz bütün yaklaşımlara karşı sessiz kalarak, muhalefet dönemindeki radikal politikalarını sürdürememişti.

Anavatan Partisi ile Doğru Yol Partisi arasında kurulan Koalisyon Hükümeti'nin kısa bir süre sonra bozulması ve arkasından Refah Partisi ile Doğru Yol Partisi arasında bir Koalisyon Hükümeti kurulmasından sonra, Refah Partisi kanadı birçok konuda olduğu gibi AT ve GB konularında da çark edeceğinin işaretlerini vermeye başlamıştı.

Refah Partisi ile Doğru Yol Partisi arasında kurulan 54. Hükümetin Programı'nı Türkiye Büyük Millet Meclisinde okuyan Erbakan, AT ve Gümrük Birliği ile ilgili olarak şunları söylemişti:

Ankara Anlaşması ve Gümrük Birliği ile amaçlanan nihai hedeflere ulaşılması için yasal düzenlemeler dahil, gerekli çalışmalar yapılacak. bu meyanda ülkemizin hak ve menfaatlerinin korunması için gerekli tedbirler alınacaktır. Türkiye, Gümrük Birliği ile ilgili olarak gerçekleştireceği tüm çalışmaları, milli menfaatleri, ülke şartları, birlik tarafının ortaklık ilişkisi çerçevesinde yüklendiği yükümlülükleri yerine getirmedeki niyet ve çabasını göz

önünde tutarak yürütecektir. Öncelikli hedef Gümrük Birliği'nin sağlıklı ve tarafların karşılıklı yararına işler hale getirilmesidir.
Bunun üzerine, Başbakan Erbakan tarafından yazılı olarak cevaplandırılması temiyle Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na verdiğim bir Soru Önergesiyle, Erbakan'a Gümrük Birliği Anlaşması'nı iptal edip etmeyeceklerini sordum. İşte Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na verdiğim Soru Önergesi...

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Aşağıdaki sorumun Başbakan Sayın Necmettin Erbakan tarafından yazılı olarak cevaplandırılması hususunda delaletlerinizi arz ederim.

Mustafa R. TAŞAR
Gaziantep Milletvekili

Gümrük Birliği konusunda imzalanmış olan 6 Mart Antlaşması hükümetinizce iptal edilecek midir? Bu anlaşma iptal edilecekse, iptal gerekçeleri nelerdir? İptal edilmeyecekse hangi nedenlerle iptal edilmeyecektir?

Soru önergemi Başbakan Erbakan adına cevaplayan Devlet Bakanı Lütfü Esengün, Hükümetleri'nin Gümrük Birliği Anlaşması'nı iptal etme gibi bir düşüncelerinin olmadığını belirtiyordu... İşte Refah Partisi'nin maskesini düşüren cevap!

T. C.
DEVLET BAKANLIĞI
B.02.0.0010/386
ANKARA
18/10/1996
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ a) Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığının 14.11.1996 tarih ve A.01.0.GNS.0.10.00.02 – 7/ 1596- 4054/11224 sayılı yazısı
b) Başbakanlık Kan. ve Kar. Gen. Müd.'nün 21.11.1996 tarih ve B.02.0.KKG/106—398—6/4580 sayılı yazısı.

Gaziantep Milletvekili Sayın Mustafa TAŞAR'ın; Başbakanımıza tevcih ettiği ve Sayın Başbakanımızın da kendileri adına Bakanlığım koordinatörlüğünde cevaplandırılması istemiyle ilgi (b) yazı ekindeki yazılı soru önergesi cevabı ekte sunulmuştur,

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Lütfü ESENGÜN
Devlet Bakanı

Gaziantep Milletvekili Mustafa R. TAŞAR'ın yukarıda kayıtlı sorusuna yanıt;

Refah Partisi ile Doğru Yol Partisi'nin kurmuş oldukları koalisyon Hükümetinin ne Koalisyon Protokolü'nde, ne de Hükümet Programı'nda, Türkiye ile Avrupa Birliği arasında bir Gümrük Birliği ihdasına müteallik 1/95 sayılı Türkiye-Avrupa Birliği Ortaklık Konseyi Kararı'nın iptali hususunda bir hüküm bulunmamaktadır.

Muhalefet dönemlerindeki vaatlerinden birer birer çark eden ve bu konulardaki sorularımıza cevap verecek yüzü kalmayan Erbakan. kendisine hitaben sorulan bütün soruları, *"Başbakan Erbakan'a sorulan soruları cevaplama Bakanı"* olarak görev yapan Lütfü Esengün'e havale etmişti. Devlet Bakanı sıfatıyla sorularımızı cevaplandıran Esengün de, verdiği, cevaplarda, ne kadar gayret ettiyse, yine de Refah Partisi'nin maskesinin düşmesini engelleyememişti.

Devlet Bakanı Lütfü Esengün'ün Gümrük Birliği ile ilgili olarak Başbakan Erbakan'a sorduğum soruya verdiği maskelerini düşüren cevap 18.12.1996 tarihli, 37 Birleşim Türkiye Büyük Millet Meclisi Tutanak Dergisi'nde de yayımlanmıştır.

Yine Başbakan Necmettin Erbakan tarafından cevaplandırılması istemiyle Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na verdiğim bir başka Soru Önergesiyle, Avrupa Birliği'nin taahhüt ettiği mali yardımlar ve taahhütlerin yerine getirilmemesi durumunda uygulayacakları yaptırımlar hakkında bir soru önergesi daha verdim. Soru Önergem bu defa Devlet Bakanı Ufuk Söylemez tarafından cevaplandırılmıştı. İşte Soru önergem ve verilen cevap:

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Aşağıdaki sorumun Başbakan Sayın Necmettin Erbakan tarafından yazılı olarak cevaplandırılması hususunda delaletlerinizi arz ederim.

Mustafa TAŞAR
Gaziantep Milletvekili

1996 yılı için Avrupa Birliği'nin Türkiye'ye taahhüt ettiği ve ödemesi gereken mali yardımların miktarı ne kadardır?

Bugüne kadar söz konusu mali yardımların ne kadarı Türkiye'ye ödenmiştir? Bu yardımlar ne zaman Türkiye'ye ödenecektir?

Mali yardımların yapılmaması durumunda Avrupa Birliği'ne ne gibi müeyyideler uygulamayı düşünüyorsunuz?

...

T.C.
BAŞBAKANLIK
HAZİNE MÜSTEŞARLIĞI
Dış Ekonomik İlişkiler Genel Müdürlüğü
AVRUPA BİRLİĞİ MALİ YARDIMLARI

Türkiye ile Avrupa Birliği arasında tesis edilen gümrük birliği Sonucunda Türkiye'ye Avrupa Birliği tarafından "özel Eylem" adı altında verilmesi kararlaştırılan 375 milyon ECU'lük Avrupa Birliği hibesi ve 750 milyon ECU'lük Avrupa Yatırım Bankası kredileri, bilindiği üzere, Yunanistan'ın engellemeleri yüzünden serbest bırakılamamıştır, öte yandan, 12 Akdeniz ülkesinin 1995-1999 yılları arasında kullanımına sunulan 3.424 milyar ECU tutarındaki MEDA Programı 2 Ağustos 1996 tarihi itibariyle yürürlüğe girmiştir. İçinde bulunduğumuz yıl itibariyle de MEDA Programı'ndan Türkiye'ye 75 milyon ECU tutarında bir hibe olanağı sağlanacağı Avrupa Birliği Komisyonu yetkilileri tarafından belirtilmiştir.

Bu Programın yürürlüğe girmesinden önce mali olanağın kullanımında bazı gecikmelere ve aksamalara sebebiyet vermemek amacıyla proje seçimi işlemlerine 1995 yılı sonu itibariyle başlanılmıştır. Bu Programın etkin bir biçimde kullanılabilmesi için bütün kamu kuruluşlarına Avrupa Birliği Mali Yardımları hakkında duyuruda bulunulmuş ve ilgilenen kuruluşlara Avrupa Birliği proje hazırlama formatı gönderilmiştir. Bu kapsamda Hazine Müsteşarlığı'na toplam 260 proje teklifi başvurusu yapılmıştır. Avrupa Birliği proje fomatına uygun olarak hazırlanan ve Hazine Müsteşarlığına iletilen projeler Devlet Planlama Teşkilatı tarafından yıllık yatırım programı çerçevesinde incelenmekte ve bir öncelik sırasına göre hazırlanarak Avrupa Birliği'nin onayına sunulmak üzere Hazine Müsteşarlığına geri iletilmektedir, Hazine Müsteşarlığı tarafından Avrupa Birliği'ne sunulan ve olumlu görüş alan projeler için de Avrupa Birliği tarafından mali teklif hazırlanmaktadır. Şu ana kadar Avrupa Birliği'ne 66 proje 4 ayrı paket halinde sunulmuştur Bu projelerden 3'ü Avrupa Birliği tarafından kabul edilmiş ve 85 içinde finansman olasılığı bir hayli yüksek bulunmaktadır Toplulukça diğer projeler üzerindeki incelemeler ise sürdürülmektedir. Söz konusu 3 projenin kabul edilmesine rağmen hibe anlaşması imzalanma aşamasına gelmediği

için MEDA Programı kapsamında Avrupa Birliği tarafından Türkiye'ye şu ana kadar bir ödemede bulunulmamıştır.

Türkiye, Yunanistan'ın da tam üye olduğu Avrupa Birliği ile Gümrük Birliği'ni kurmuş ve tüm yükümlülüklerini yerine getirmiştir, Avrupa Birliği'nin Yunanistan nedeniyle yükümlülüklerinden birini yerine getirmemesi ve bu durumun süreklilik kazanması tabiatıyla ilişkilerimizin tabi olduğu karşılıklı yarar dengesi ilkesine aykırılık teşkil edecektir. Türkiye-Avrupa Birliği Ortaklık Anlaşması bu gibi durumlarda bozulan dengenin tekrar ihdasını kolaylaştıracak . mekanizmalara sahip bulunmaktadır

Bu hükümlerin kullanılması Avrupa Birliği'nin makul bir süre içinde tutumunu değiştirmemesi halinde gündeme gelebilecektir.

Ne pahasına olursa olsun iktidara gelme hırsı ve aşkı yüzünden, Refah Partisi'nin büyük propagandalarla ve endazesiz vaatlerle sürdürdüğü seçim kampanyaları sonucunda, 1995 seçimlerinde küçük bir farkla birinci parti olan ve Başbakanlığı alan Refah Partisi, siyasi tarihin pek şahit olmadığı büyük bir U dönüşüyle 180 Derece değişmiş, dün söylediğinin tam tersini bugün söyler hale gelmişti. Erbakan ve Refah Partisi kurmaylarının Avrupa Topluluğu ve Gümrük Birliği Anlaşmalarındaki çark edişleri de sözünü ettiğim U dönüşlerinin çarpıcı bir örneğini oluşturmuştu.

İşte Refah Partisi'nin Avrupa Birliği konusunda iktidarda gösterdiği çark edişin belgesi... Refah Partili Devlet Bakanı Abdullah Gül, *"AB'ye girmeliyiz"* diyor!

Gül: AB' ye Girmeliyiz

Hürriyet 19/03/1997

Devlet Bakanı Abdullah Gül. Partisinde son günlerde yükselen aykırı seslere karşılık, Refah Partisi olarak Türkiye'nin Avrupa Birliğine girmesinden yana olduklarını açıkladı. Gül bunun Refahyol'un programında yer aldığını da hatırlatarak, *"Hepimiz bu yönde gayret gösteriyoruz"* dedi. Son Amerika Birleşik Devletleri gezisi sırasında. Amerika Birleşik Devletleri'nin bu konuda daha fazla yardım etmesi gerektiğini kaydeden Gül, Türkiye'ye AB üyeliği kapısını aralayan son kararın önemli olduğunu da belirtti. Türkiye'nin AB üyeliğinin Türkiye kadar Avrupa'nın da çıkarına olacağını belirten Gül, sözlerini şöyle sürdürdü: *"Türkiye zaten bir Avrupa ülkesidir. Aynı zamanda da bir Asya ülkesidir. Gümrük Birliği üyeliğiyle ekonomik işbirliğine de girmeliyiz. Gümrük Birliğiyle serbest ithalat gerçekleştiğine göre bırakın serbest dolaşım da gerçekleşsin.*

Çünkü, Gümrük Birliği'ne girmesi nedeniyle Türkiye ekonomik olarak şu anda veriyor, bırakın bunun karşılığında da halkımızın toplu hareket imkanı olsun." Gül Refah Partisi milletvekili Süleyman Arif Emre'nin *"Avrupa Birliği üyeliğine değil, işbirliğine taraftarız"* sözleri hatırlatılınca, bunun Avrupa Birliği üyeliğine karşı çıkıldığı şeklinde yorumlanmaması gerektiğini söyledi.

Muhalefet döneminde Gümrük Birliği Anlaşması'nı vatana ihanet olarak değerlendirenler, iktidarlarında Avrupa Birliğine girilmesinden yana olduklarını, bunun Hükümetlerinin Programı'nda da yer aldığını ve hepsinin bu yönde çalıştıklarını ifade ediyordu.

[225] Bkz: İkibin'e Doğru, 13 Ocak 1991. "Dış Türklere Suudi Çengeli", K. Deniz Öğüt.

[226] Bkz: İkibin'e Doğru, ags.

[227] Bkz: İkibin'e Doğru, ags. Ayrıca, bkz: Milliyet gazetesi, 7 Eylül 1990.

[228] Bkz: Haluk Geray, "Yeni Dünya Senaryoları Ve Türkiye", Cumhuriyet gazetesi, 20.2.1995.

[229] Bkz: Aziz Nesin, "Sora Sora Cennet Bulunur", Adam y. 2. Basım, 1991. Sf. 63, vd.

[230] Bkz: Cengiz Özakıncı, "Nomos ve Aydın", Bellek y. 1995. Sf. 61

[231] Bkz: Zaman gazetesi, 22.5.1994. Taha Kıvanç (=Fehmi Koru)

[232] Bkz: Milliyet gazetesi, 24.3.1996: "İslami hareket Örgütü lideri İrfan Çağrıcı, gazeteci yazar Çetin Emeç'in öldürülmesinden 10 000 $ aldığını söyledi." Ayrıca, bkz: Milliyet gazetesi, 4.2.1996: Turan Dursun'u da İran bağlantılı İslami Hareket Örgütü öldürdü. Ayrıca, bkz: Milliyet gazetesi, 8.6.1994: Aşırı dinci İslami Hareket Ordusu üyelerinin kullandığı hücre evinde, bombalı paketle öldürülen Doç. Dr. Bahriye Üçok suikastının eylem planları bulunduğu bidirildi. Teröristlerin kendilerini gizlemek için Dev-Sol imzalı mektuplar kullandıkları saptandı... Ayrıca, bkz: Cumhuriyet gazetesi, 3.6.1995: İBDA-C'nin yayın organı Akıncı Yolu dergisi, 1.6.1995 tarihli sayısında Onat Kutlar'a bombayı İBDA-C'nin attığını yazdı. Ayrıca, bkz: Milliyet gazetesi, 10.10.1995: Oktay Akbal: Bahriye Üçok'u anarken. Bahriye Üçok, SHP parti

meclisine 3.10.1990 günü sunduğu irtica karşıtı rapordan üç gün sonra, 6.10.1990 günü öldürüldü.

[233] Bkz: Türkiye gazetesi, 21.3.1996, "Takkeli prens camiyi ziyaret etti", "Prense müslüman takkesi": İngiltere veliahd prensi Charles'ın Müslüman ve İslami kuruluşlara ilgisi devam ediyor. Charles, Londra'da yapımı devam eden ve yaklaşık 8 milyon sterline mal olması beklenen camiyi ziyaret ederek, Müslüman takkesi giyinip şal örtündü."

[234] Bkz: Türkiye gazetesi, 13.3.1995: "Prens Charles'a El-Ezher'den plaket"

[235] Bkz: Hürriyet gazetesi, 4.1.1996: Yıldırım Çavlı: "İngiliz İstihbaratının maaşa bağladığı bir Nakşibendi Şeyhi. Bu adama dikkat edin. Bu haberler tüm İslam ülkelerinin basınında övünç ve gururla yer almaktadır. Geçen yıl bir çok Arap televizyonunda birinci sırayı almıştır. Hedef bellidir. Cahil Müslüman kesimlerde İngiliz Kraliyet ailesine karşı gizli bir sevgi ve saygı uyandırılmakta, istikbalde İngiliz Kralı olacak Charles için gerekli psikolojik platform hazırlanmaktadır. Bu ince propaganda yöntemleri için milyonlarca sterlin harcanmaktadır."

[236] Bkz: Cumhuriyet, 29.12.1998. Ahmet Arpad: Alman basınında, "Tayyip Erdoğan karizmatik bir şahsiyettir", "Türkiye'ye İslam gelecektir", "Türkiye'de din özgürlüğü yoktur; Müslümanlara zulüm yapılmaktadır", "Din toplumda hak ettiği yeri artık bulmalıdır", "Başörtüsü yasağı karşısında Anadolu kadını kendini alçaltılmış ve yarı çıplak bırakılmış hissetmelidir", gibi yazılar çıkıyor. Çoktandır kimi kafalarda bekleyen bir plan yeniden canlandırıldı: Müslüman çocuklara din dersini Alman fakültelerinde Alman yetkili makamlarının onaylayacağı bir program çerçevesinde yetiştirilecek öğretmenler vermelidir. Bu düşünce giden Kohl gibi gelen Schröder'in de özlediği **"Euro-İslam Sentezi"**nin önemli bir parçasıdır."

[237] Bkz: Nilüfer Kuyaş, Milliyet gazetesi, 29.1.1996. "İstanbul'a gelen Daniel Cohn-Bendit'den İslamcılara demokrasi dersi: Avrupalı bir İslam'a ihtiyacımız var. Bu İslam'ın Avrupalı bir İslam olması gerekiyor,.. Avrupalı bir İslam bulmak bence ana tartışma konusu,... Almanya'da herkes için din dersleri vardır. Müslü-

manlık da okullarda okutulmalı. Ama.Almanya'da eğitilmiş kişiler tarafından okutulmalı, Türkiye'den öğretmen göndermek olamaz,.. Birbirimizi aldatmayalım, Avrupalı bir İslam'a ihtiyacımız var."

238 Bkz: Orhan Gökdemir, "Devletin Din Operasyonu: Öteki İslam", Sorun y. 2. Basım. 1998.

239 Bkz: Zülfü Livaneli, "Orta Zekalılar Cenneti", Telos y. 4. basım.Sf. 36.

240 Bkz: Torumtay'ın Anıları.

241 Bkz: Aytunç Altındal, "Laiklik", Anahtar y. 2 basım 1994. sf. 253.

242 Bkz: Oktay Akbal Milliyet Gazetesi, 26. 2. 1995. "Ruhuna el-Fatiha laiklik!" başlıklı köşe yazısından.

243 Bkz: Aytunç Altındal, age, sf. 253, 256.

244 Bkz: Millet Mecmuası, 31 Ocak 1946, sf. 12

245 Bkz: Aytunç Altındal, age, sf. 125-127, Yeni Günaydın, 26.10.1993

246 Bkz: Ergün Poyraz, age, sf. 475, 476

247 Bkz: Hürriyet gazetesi, 2.11.1997.

248 Bkz: Aydınlık dergisi, 10.10.1993. Ayrıca, bkz: Orhan Gökdemir, "Devletin Din Operasyonu: Öteki İslam", Sorun y. 2. Basım, Eylül 1998, sf. 97.

249 Bkz: Ergün Poyraz, age, sf. 543:

250 Bkz: Milliyet gazetesi, 31.7.1996. Yasemin Çongar.

251 Mustafa Taşar, "Refah Partisi Gerçeği", 1997, isbn: 9759632101,

"Erbakan'ın "Pansuman" politikası: "Çekiç Güç" oldu "Keşif Gücü"

Refah Partisi, Çekiç Güç'ün bir an evvel memleketimizden gönderilmesi gerektiğini, bu gücün PKK'ya yardım eden bir güç olduğunu savunuyordu.

Muhalefet döneminde Refah Partililerin Güneydoğudaki PKK terörünün kaynaklarından birisi olarak değerlendirdiği Çekiç Güç konusu da iktidarında çark ettiği konular arasına girmiştir.

Muhalefet dönemindeki Erbakan'a göre, Çekiç Güç'ün amacı, halkı kışkırtarak Türkiye'yi bölmekti. Yine Erbakan'a göre Çekiç Güç işgal gücüydü ve geldikleri gibi gideceklerdi.

MEYDAN
16/01/1992

Refah Partisi lideri Erbakan, Amerikalı askerlerin halkı kışkırttığını ileri sürdü:

"Çekiç Güç, Türkiye'yi bölmeye çalışıyor!"

Necmettin Erbakan, Başbakan Demirel'i, ABD ve Siyonizm güdümündeki politikaları bir kenara bırakarak, Çekiç Güç'ü geri göndermeye çağırdı.

Politika servisi Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan, Türkiye'yi bölmek için emperyalist güçler tarafından ülkeye getirildiğini ve bu güce mensup kişilerin Güneydoğudaki halkı isyana teşvik ettiğini ileri sürdü. Erbakan: "Çekiç Güç elemanları çok iyi kürtçe bilmektedir ve vatandaşları, (Ne duruyorsunuz? Biz sizi kurtarmaya geldik, niçin ayaklanmıyorsunuz?) diye isyana kışkırtmaktadır" diye konuştu.

Çekiç Güç'ün PKK'ya erzak ve silah yardımı yaptığına değinen Refah Partisi lideri Necmettin ERBAKAN Amerika Wilson prensipleri ve Sevr ile Osmanlı'yı parçaladı. Şimdi de Türkiye'yi bölmek istiyor" dedi. Başbakan Demirel'i ABD ve Siyonizm güdümündeki politikaları bir kenara bırakarak, Çekiç Güç'ü biran evvel geri göndermeye çağıran Erbakan konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Bu güç Körfez Savaşı bahanesiyle gelmiştir. Savaş bittiğine göre en kısa zamanda ülkelerine geri gönderilmeleri gerekmektedir. Çekiç Güç, Türkiye'de Anayasa'ya aykırı olarak bulundurulmaktadır."

TAKİPÇİSİYİZ.

Partisinin dünkü grup toplantısında da konuyla ilgili iddiaları yenileyen Erbakan, Çekiç Güç'e ait bir helikopterden bölücü eşkıyaya malzeme atıldığı iddialarını Genelkurmay Başkanlığı'nın kabul etmesine rağmen Başbakan Demirel'in olayı örtbas etmeye çalıştığını savundu.

Devletin güvenlik güçlerinin bazılarının Güneydoğuda yaşayan halka karşı gereken şefkati gösteremediğini ileri süren Refah Partisi Genel Başkanı, Kulp ilçesindeki vatandaşların karlar üzerinde yatırıldığını ve araçlarının tahrip edildiği iddiasını tekrarladı.

Öte yandan Milli Gazeteye yaptığı açıklamada da TRT'de yayınlanan bir açık oturum programında, "Üç bin kişiyi karda kışta tuttular" iddiasını gündeme getirdiğini ancak Demirel'in "Böyle bir şey olmamıştır" diyerek olayı geçiştirdiğini hatırlatan Erbakan şöyle dedi:

"Başbakan teşekkür edip inceleme yaptıracağını söylemek yerine, olayı çarptırma yolunu seçti. Demirel işin üzerinde ehemmiyetle durmuyor. Duracağı da yoktur. Olayları yok saymakla çözemeyiz.

Demirel, bu vurdumduymaz tavrını değiştirmelidir. Bakalım Sayın Demirel, kaç kişinin burnunu sürtecek? Kaç kişinin başına gök kubbeyi yıkacak? Ve bunları ne zaman yapacak? Olayların takipçisiyiz."

Bu arada, Refah Partisi Kahramanmaraş Milletvekili Recep Karış, Çekiç Güç'e bağlı bir helikopterden, PKK'ya çuvallarla malzeme atıldığı yolundaki iddiaları bir soru önergesiyle Meclis gündemine getirdi. Karış, ABD'nin Ankara Büyükelçiliği'ne de bir mektup göndererek PKK'ya yapılan yardımların Türkiye'de anti-Amerikancı bir kamuoyunun gelişmesine katkıda bulunacağını bildirdi.

....

Erbakan: "Çekiç Güç PKK'yı Destekliyor"

Hürriyet, 24/08/1992

Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan görev süresi uzatılan Çekiç Güç'ün PKK'yı desteklediğini, militanlarına silah sağladığını ve İncirlikten Amerikan uçaklarının Ermenistan'a silah taşıdığını iddia etti.

Refah Partisi'nin 1995 Seçimleri Beyannamesi'nin 30. Sayfasında ise *"Çekiç Güç'ün memleketimizde kalmasına müsaade edilmeyecektir"* denilerek, kesim taahhütte bulunulmuştu.

22.12.1992 tarihli Milliyet Gazetesi'nde Çekiç Güç'ün asıl amacının Sevr'i uygulamak ve büyük Ermenistan'ı kurmak olduğunu iddia eden Erbakan, şunları söylüyordu: *"Bu güç, bizim milli taahhüdümüzle, görev yapmıyor. İşgal gücüdür."*

Aynı tarihli Milliyet Gazetesinde, Çekiç Güç'ün gönderilmesi durumunda yerine konulacak gücü de ifade eden Erbakan, şu teklifini öne sürmüştü: *"Huzuru biz temin edelim. İslam Barış Gücü kuralım. Bizim temennimiz bu..."*

Çekiç Güç'ün Türkiye'den gönderilmesi konusunda, muhalefet döneminde radikal bir söylem izleyen ve görüşlerini Türkiye Büyük Millet Meclisi gündemine de taşıyan Refah Partililer, verdikleri bir soru önergesiyle de muhalefetteki yaklaşımlarını yansıtmışlardı. İşte verdikleri soru önergesi...

7/526-1029

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Başbakan Sayın Mesut YILMAZ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını saygılarımla arz ve talep ederim.

Fatih GÖRÜR

Bolu Milletvekili

19 Mart 1996 tarihli Hürriyet Gazetesinde çıkan bir habere göre, görev süresi 31 Mart 1996'da dolan Çekiç Güç için:

SORULARIM:

1.Şu an Başbakan olarak, devletin tüm bilgileri elinizdedir. Bu bilgilere göre düzenlemeye gerek olan rahatsızlık sebepleri nelerdir?

2.Bu düzenlemenin çapı ve muhteviyatı ne olacaktır?

3.Ana Muhalefet Lideri iken Çekiç Güç'ün gönderilmesi gerektiği hususunda yapmış olduğunuz beyanlar, muhalefet gereği miydi?

4.Muhalefet iken Çekiç Güç'ün gitmesinin gerektiğini söylerken devlete ait bilgileriniz mi yoktu?

5.Yoksa iktidar olduğunuzda, Çekiç Güç'ün kalması yolunda Amerika Birleşik Devletleri tarafından bir baskıya mı maruz kaldınız?

Muhalefet döneminde Çekiç Güç'ü *işgal gücü* olarak niteleyen, *Türkiye'yi bölmeye çalışıyor* diyen ve *Sevr'i hortlatıyorlar* iddiasında bulunan Refah Partisi, iktidara gelince ne mi yaptı? İşte tarihi belgesi...

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'nın 18/6/1996 tarihli ve 435 sayılı kararı ile Çok uluslu Güç'ün görev süresinin 31/7/1996 günü saat 17:00'ye kadar uzatılmasına karar verilmiştir.

Önümüzdeki günlerde bu konuyla ilgili yeniden bir karar alınması söz konusudur. Bu konunun Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde nihai karara bağlanmasından önce, Türkiye Büyük Millet Meclisinde temsil edilen siyasi partilerin temsilcilerinden oluşturulacak bir komisyonda, bu konu hakkında etraflıca bilgi edilebilmesi için; Genel Kurmay Başkanlığı ile Dışişleri Bakanlığı yetkilileri ve diğer tarafı teşkil eden ülkelerden Amerika Birleşik Devletleri Elçiliği ve temsilcilerinden etraflıca bilgi oluşturulmasının yararlı olacağı kanısındayız.

Partilerimiz ve yüce meclisin, çözümün oluşmasında yardımcı olmasının; gerek parlamentomuz gerekse çoğulcu demokrasi açısından faydalar getireceğine inanıyoruz.

Kanunun 23/7/1996 tarihinde Genel Kurmay Başkanlığının Hükümetimize vereceği brifingden ve 25/7/1996 günü toplanacak olan Milli Güvenlik Kurulundan önce siyasi parti temsilcilerimizden oluşacak komisyonda ele alınması ve görüş oluşması Hükümetimi-

zın alacağı karara ve Türkiye Büyük Millet Meclisine sunacağı karar teklifine ışık tutacaktır.

Bu inançla;

Adı geçen Komisyonun bir an evvel oluşturularak çalışmaların yapılması için gerekli çağrının yapılması

Bu konunun Türkiye Büyük Millet Meclisinde 23/7/1996 tarihinde önce bir "gizli oturumda" ele alınması,

İçin yardımlarınızı saygılarımla arz ederim.

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

Başbakan

Muhalefet döneminde diğer partileri *Batı kulüpçü* olmakla suçlayan Erbakan, iktidarında Çekiç Güç'ü uzatmakla kalmayıp, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına yazdığı bir yazıyla, **Çekiç Güç'ün görev süresiyle ilgili Amerika'nın düşüncesine başvurulması kanaatinde olduklarını** belirtiyordu. İşte Refah Partisi'nin zihniyeti buydu!

Refah Partisi'nin Çekiç Güç konusundaki gerçek yüzünü tam manasıyla ortaya koyabilmek için Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na verdiğim bir Soru Önergesiyle, Çekiç Güç'ün görev süresinin neden uzatıldığının Başbakan Erbakan tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını talep ettim. İşte sorum ve cevabı...

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

ANKARA

Aşağıdaki sorumun Başbakan Sayın Necmettin Erbakan tarafından yazılı olarak cevaplandırılması hususunda delaletlerinizi arz ederim.

Mustafa R. TAŞAR

Gaziantep Milletvekili

Çok çeşitli şikayetlere neden olmasına rağmen Çekiç Güç'ün görev süresi 54. Hükümet döneminde de uzatılmıştır. Çekiç Güç'ün kaldırılamamasının ve görev süresinin tekrar uzatılmasının sebepleri nelerdir?

Çekiç Güç'le ilgili sorduğum soruyu Başbakan adına cevaplayan Devlet Bakanı Lütfü ESENGÜN "Çekiç Güç'ün görev süresi yakında dolacağı için bu konudaki tartışmaların da gereği kalmayacaktır" cevabını vermişti. İşte iktidara gelir gelmez Çekiç Güç'ü göndereceklerini söyleyenlerin ibret verici cevapları Türkiye Büyük Millet Meclisi Tutanak Dergisi'nin 18.12.1996 tarihli

sayısında yayınlanmıştır. Üstelik bu cevaptan sonra da Çekiç Güç'ün görev süresi Refah Partililerin oylarıyla yine uzatıldı.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ a) Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığının 14.11.1996 tarih ve A.01.0.GNS.0.10.00. 02-7/1598-4058/11228 sayılı yazısı

b) Başbakanlık Kan. Ve Kar. Gen. Müd.'nün 21.11.1996 tarih ve B.02. 0. KKG/106-398- 7/4577 sayılı yazısı

Gaziantep Milletvekili Sayın Mustafa R. TAŞAR'ın; Sayın Başbakanımıza tevcih ettiği ve Sayın Başbakanımızın da kendileri adına Bakanlığım koordinatörlüğünde cevaplandırılması istenilen ilgi (b) yazı ekindeki yazılı soru önergesi cevabı ekte sunulmuştur.

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Lütfü ESENGÜN

Devlet Bakanı

T. B. M. M.

TUTANAK DERGİSİ

37 nci Birleşim

18.12.1996 Çarşamba

T.B.M.M. B:37- 18.12.1996-O : 2

Gaziantep Milletvekili Sayın Mustafa R. TAŞAR'ın Sayın Başbakanımıza Tevcih Ettiği 7/1598-4058 Esas No'lu Yazılı Soru Önergesinin Cevabıdır.

Çekiç Güç'ün süresi yakında sona ereceğinden bu konudaki tartışmaların da gereği kalmayacaktır.

54 ncü Hükümet zamanında görev süresinin bir kez uzatılmasının gerekçesi Hükümet tezkeresinde ifade edilmiştir.

Bilgilerinizi rica ederim.

20.9.1996 tarihli Sabah gazetesi... Başbakanlık koltuğunda oturan Erbakan. Sabah gazetesi yazarı Fatih Çekirgeye çeşitli konulardaki görüşlerini anlatıyor. Sıra Çekiç Güç konusuna geldiğinde. Erbakan Mahalle Bekçisi örneğinden hareketle. Çekiç Güç konusunda, iktidardaki Erbakan'ın görüşlerini anlatıyor: Adam gelmiş. ben sizin mahalleyi koruyacağım demiş. Çekiç Güç demiş. Sokağın köşesine oturmuş. Sizin şartlarının kabul etmiş. Bu durumda siz de otursun diyorsunuz.". İşte Erbakan'ın maskesi. iktidarda böylece düşmüştü. İktidara gelmek için her yolu mubah sayan ve popülist politikalarıyla gündemden inmeyen Erbakan, iktidarında da koltuğunu korumak için veremeyeceği taviz olmadığını göstermişti.

Refah Partililer ve Erbakan'ın muhalefeti sıkça eleştirdiği konulardan birisi de "Pansuman politikaları izlendiği' şeklindeydi. İşte tarihi bir ibret belgesi daha... Diğer partileri "pansumancı" olmakla suçlayan Erbakan, iktidar olduğu güne kadar işgal gücü dediği, hatta "Hıristiyanlık propagandası için zemin hazırlıyor" diye suçladığı Çekiç Güç'ün adını değiştirerek, "Keşif Gücü" olmasını sağlamıştı.

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
Sayı : B.02.0.KKG/ 165- 24/4949
Ankara
24/12/1996
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Körfez krizi sonrası Irak ile ilgili Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararlarının hedeflerine ve ruhuna uygun olarak ve Irak toprak bütünlüğünün muhafaza edilmesine özen göstererek, Amerika Birleşik Devletleri, hava unsurlarıyla İngiltere, Fransa hava unsurlarının katılımıyla, Türkiye tarafından belirlenecek ilke ve kurallara bağlı olarak; sadece keşif gerektiğinde, önleme uçuşlarıyla sınırlı hava harekatında bulunulmasına, luzüm, hudut, kapsam, ve zamanı Hükümetçe tayin ve takdir olunmak üzere 31 Aralık 1996 tarihinden itibaren 6 ay süre ile Bakanlar Kurulu'nun yetkili kılınması için Anayasanın 92.nci maddesine göre izin verilmesini arz ederim.

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN
Başbakan

Çekiç Güç ile ilgili sorduğum soruyu Başbakan adına cevaplayan Devlet Bakanı Lütfü Esengün, *"Çekiç Güç'ün görev süresi yakında dolacağı için, bu konudaki tartışmaların gereği de kalmayacaktır"* demişti. Sadece adını değiştirmek, Refah Partililere göre bu gücü meşru kılmaya yetmişti.

Refah Partililerin iktidarında Çekiç Güç konusundaki bu keskin U dönüşleri, Refah Partisine sıcak bakan bazı medya organlarının da sabrını taşırmıştı. Bunlardan en çarpıcı olanı ise haftalık olarak yayınlanan *Cuma* Dergisiydi. Çekiç Güç konusunda Refah Partisi'nin izlediği politikayı şaşkınlıkla karşılayan Dergi, Çekiç Güç konusunu kapak yapmıştı. İşte Derginin kapağı...

Refah Partisi'nin keskin U dönüşleri sadece kamuoyunu şaşırtmamış, kendilerine sempatiyle bakan çevreleri de kızdırmıştı. Muhalefetteki Refah Partisi'nin radikal söylentilerine kanıp, Refah Partisi'nin peşine takılanlar, Refah iktidarında en büyük hayal kırıklığını yaşamıştı. Refah Partisi'ni ve Erbakan'ı yakından tanıyan çevreler için. iktidardaki Refahın çark edişleri ve maslahatçı politikalara yönelmesi hiç sürpriz olmamıştı. Ama ya Refah Partisi'nin vaatlerine kananlar? İşte Refah Partisi'nin gerçek yüzü en çok onları şaşırtmış, en çok onlar aldatıldıklarını hissetmişti.

[252] Mustafa Taşar, "Refah Partisi Gerçeği", 1997, isbn: 975962101, Erbakan, Siyonizm'e hizmete mi başladı? Yanar Döner İSRAİL Politikası:

Refah Partililerin ve Genel Başkan Erbakan'ın muhalefette izlediği politik çizgide İsrail ve Siyonizm konusunun önemli bir yeri vardır. Öyle ki, Refah Partisi iktidarında, iç kamuoyunun olduğu kadar, Refah Partisi'nin radikal politikalarının muhatabı olan İsrail ve Batı Dünyası'nın önemli bir bölümü de Erbakan iktidarında koyu bir Batı ve İsrail düşmanlığı politikası izleyeceğini, Anlaşmaları ortadan kaldıracağını, hele hele İsrail'le imzalanan bir dizi anlaşmanın yanı sıra, Savunma İşbirliği Anlaşması'nı kesinlikle yürürlükten kaldıracağını zannediyordu.

Erbakan'ın muhalefet dönemindeki politik stratejisini İsrail ve Siyonizm düzlemine oturttuğunu iddia edersek, konuyu hiç de abartmış sayılmayız. Muhalefet döneminde iktidarların herhangi bir konudaki icraatlarını bile *"Siyonizm'e hizmet ediyorlar"* diyerek eleştiren Erbakan, iktidarında bu konuda da birbiri ardı sıra çark edişlerini sürdürdü. Oysa Refah Partisi için İsrail ve Siyonizm aleyhtarı politikalar, propagandalarının temelini oluşturmuyor muydu? İşte bir Örnek!..

Erbakan tarafından kaleme alınan "Adil Ekonomik Düzen" isimli kitabın 1. Sayfasında Erbakan, Emperyalizm ile Siyonizm'in modern müstemlekecilik peşinde olan ideolojiler olduğuna ifade ettikten sonra, şunları yazmıştı: *"Türkiye'de hali hazır ekonomik sahada yürürlükte bulunan köle düzeni, kendi kendine oluşmamıştır. Bu, yeryüzündeki emperyalizm ve Siyonizm güçlerinin bilinçli, planlı ve*

programlı olarak yürüttükleri modern müstemlekecilik tatbikatının bir sonucudur."

Türkiye ile İsrail arasında yapılan anlaşmalar ve iki ülke arasındaki ikili ilişkiler, muhalefette kaldıkları süre içerisinde Refah Partisi sözcüleri tarafından sürekli eleştirilmiş ve Türkiye Büyük Millet Meclisi gündemine de getirilmiştir. İşte yakın tarihli iki örnek!.. Refah Partisi -Doğru Yol Partisi Koalisyon Hükümeti'nin Refah Partili Devlet Bakanları, Rıza Güneri ve Abdullah Gül, İsrail'le yapılan anlaşmalar hakkında Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na verdikleri birer Soru Önergesiyle, sorularının Başbakan Mesut Yılmaz tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını talep etmişti. İşte Soru Önergeleri!

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın Başbakan Sayın Mesut YILMAZ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını delaletlerinize arz ederim.

T. Rıza GÜNERİ

Konya Milletvekili

SORULAR:

1-Türkiye ile İsrail arasında savunma işbirliği anlaşması yapıldığından söz edilmektedir. Böyle bir anlaşma var mıdır?

2-Yine yapıldığı söylenen anlaşma çerçevesinde İsrail uçaklarının Türkiye'de eğitim yapacağı doğrumudur?

3-Bu uçakların Konya 3. Ana Jet Üssü'nde konuşlandırıldığı ve Konya semalarında eğitim yaptığı basın yayın kuruluşlarında dile getirmektedir. Konya kamuoyunda ve Türkiye kamuoyunda büyük tepki ile karşılanan bu durum doğru mudur?

.....

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki konuların Sayın Milli Savunma Bakanı tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim. 08.04.1996

Doç. Dr. Abdullah GÜL

Kayseri Milletvekili

4 Nisan 1996 tarihli Turkish Dail News Gazetesinde Kemal BALCI imzası ile çıkan bir habere göre; Türkiye, İsrail savaş uçaklarının eğitimleri için kendi hava sahasını İsrail'e açıp İsrail Savaş Uçakları'nın Türk üstlerinden faydalanmasına izin vermiştir.

Bu haber doğru mudur?

Şayet bu haber doğru ise:

Orta Doğu gibi hassas bölgede tarihi gerçekleri ve Tabii dengeleri bozar nitelikteki ve neticeleri itibariyle çok önemli gelişmelere sebep olacak bu yeni savunma stratejisinin hangi sivil otorite, hangi sebeplerle almıştır?

Yukarıdaki Soru Önergeleri'ndeki sorular, Milletvekillerinin kişisel görüşleri değil, Refah Partili yöneticilerin tamamının temayülüydü. Yine Refah Partisi Milletvekili Lütfi Yalman tarafından, Başbakan Yılmaza yöneltilen Soru Önergesindeki yaklaşım da Refah Partisi'nin muhalefet dönemindeki İsrail yaklaşımı hakkında önemli bir belgeyi oluşturuyordu İşte belgesi!...

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorumun Başbakan Sayın Mesut YILMAZ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını delaletlerinize arz ederim.

Lütfü YALMAN Konya Milletvekili

1.İsrail uçaklarının Konya da eğitim gördüğüne dair basında çıkan haberler doğru mudur? Bu Konya halkı ve hatta tüm Türkiye insanları üzerinde infial uyandırmıştır. Konya da eğitim yapıp, Ortadoğu da katliam yapan İsrail'e yapılan bu eğitim desteği sizi rahatsız etmiyor mu?

2.İsrail'in , katliamı karşısında yapılan anlaşmayı iptal etmeyi veya düşünüyor musunuz?

3- Ortadoğu'da Müslümanlara karşı terör estiren İsrail'i Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti niçin hala kınamıyor?

Refah Partili yöneticilerin İsrail'e yönelik politikalarını daha iyi anlayabilmek için Muhalefet döneminde yayımladıkları kaynaklara göz atmanın faydalı olacağını düşünüyorum.

Erbakan tarafından kaleme alınan Adil Düzen- Teşhis- isimli kitabın 21. Sayfasında, faizlere karşı çıkılırken, şu yaklaşım ön plana çıkarılmış: *"60 milyonun sırtından toplanan faiz gelirlerinin büyük bölümü, bankalar; ve Merkez Bankası üzerinden Amerika'daki Siyonist Bankalara, oradan da İsrail'e gidiyor."*

Yine aynı kitabın 19. Sayfasındaki İsrail değerlendirmesi şöyle... Kitapta çizdikleri bir karikatür üzerinde değerlendirme yapılıyor: *"İsrail'den Türkiye'ye uzanan oklar, İsrail Meclisi'nin önünde heykeli bulunan Teoder Herzl'in planını temsil ediyor. Yani İsrail'in Türkiye'yi kendisine vilayet yapma isteği ve gayesini dile getiriyor. Vatandaşlarımızdan sömürülen paralar, İsrail'in Türkiye'yi yutma ve işgal etme arzusuna hizmet ediyor."*

Muhalefetteyken İsrail'le imzalanan Askeri anlaşmalara büyük tepki gösteren, iktidarlarında bu anlaşmaları yürürlükten kaldıracaklarını vaat eden ve bu anlaşmaları Türkiye'nin İslam ülkeleriyle arasını açtığını savunan Refah Partililerin iktidarlarında bu konudaki sözlerine sadık kalıp kalmayacaklarını anlamak için tarafımdan ve ANAP Gaziantep Milletvekili Ünal Yaşar tarafından, Başbakan Necmettin Erbakan tarafından yazılı olarak cevaplandırılması istemiyle birer Soru Önergesi verdik. Önergelerle, Başbakan Erbakan'dan İsrail'le yapılan Askeri anlaşmaları iptal edip etmeyeceğini sormuştuk. İşte Soru Önergeleri...

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Aşağıdaki sorumun Başbakan Sayın Necmettin Erbakan tarafından yazılı olarak cevaplandırılması hususunda delaletlerinizi arz ederim.

Ünal YAŞAR
Gaziantep Milletvekili

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin Cumhurbaşkanlığı, Genelkurmay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı ve Dışişleri Bakanlığının İsrail ile yaptığı, Askeri (Siyasi,eğitim),istihbarat veya ekonomik konularda yaptığı hangi anlaşmalar vardır? Bunların hangilerini iptal etmeyi düşünüyorsunuz?

....

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Aşağıdaki sorumun Başbakan Sayın Necmettin Erbakan tarafından yazılı olarak cevaplandırılması hususunda delaletlerinizi arz ederim.

Mustafa TAŞAR
Gaziantep Milletvekili

Türkiye ile İsrail arasında Askeri Eğitim ve İşbirliği anlaşmasını iptal edecek misiniz?

Gaziantep Milletvekili Ünal Yaşar'ın sorusunu Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Tansu ÇİLLER, benim sorumu da Başbakan Erbakan adına Devlet Bakanı Lütfü ESENGÜN cevaplamıştı. Her iki soruya verilen cevap ortak yaklaşımlar içermekteydi. Refah Partili Hükümete göre, İsrail'le yapılan askeri anlaşmalar Türkiye'nin menfaatineydi ve iptal edilmeleri söz ko-

nusu değildi. İşte muhalefet döneminde İsrail ve Siyonizm düşmanlığı yapanların cevapları!.

T.C.
DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI
Gaziantep Milletvekili Sayısı Ünal Yaşar'ın Sayın Başbakanımıza tevcih ettiği soru önergesine verilen yanıt ekte takdim kılınmaktadır.
Saygılarımla arz ederim.
Prof. Dr Tansu ÇİLLER
Dışişleri Bakanı ve
Başbakan Yardımcısı
Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin Cumhurbaşkanlığı, Genelkurmay Başkanlığı, Milli Savunma Bakanlığı ve Dışişleri Bakanlığının İsrail'le askeri (siyasi, eğitim), istihbarat veya ekonomik konularda yaptığı hangi anlaşmalar vardır? Bunların ilerini iptal etmeyi düşünüyorsunuz?
YANIT : Türkiye'nin İsrail'le yapmış olduğu anlaşmalar aşağıda sunulmuştur.
Kültür Eğitim ve Bilim Alanlarında İşbirliği Anlaşması
(14 Kasım 1993)
Karşılıklı Anlayış ve İşbirliği ilkeleri Muhtırası
(14 Kasım 1993)
Çevre Sorunları ve Doğa korunmasında İşbirliği Anlaşması
(11 Nisan 1994)
Telekomünikasyon ve Posta Hizmetleri Alanlarında İşbirliği
(3 Kasım 1994)
Uyuşturucu ve Psikotrop Madde Kaçakçılığı ve Kullanımı
(4 Kasım 1994)
Sağlık ve Tıp Alanında İşbirliği Anlaşması
(14 Mart 1995)
Tarım Ajanında İşbirliği Konusunda Mutabakat Zaptı
(27 Haziran 1995)
Askeri Eğitim İşbirliği Anlaşması
(22 Şubat 1996)
Serbest Ticaret Anlaşması
(14 Mart 1996)
Yatırımların Karşılıklı Teşviki ve Korunması Anlaşması
(14 Mart1996)
Çifte Vergilendirmenin, önlenmesi Anlaşması
(14 Mart 1996)

- Ekonomik, Bilimsel ve Teknik İşbirliği Anlaşması
(14 M art 1996)
- Savunma Sanayii İşbirliği Anlaşması
(28 Ağustos 1996)

Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkiler Orta Doğu Barış Sürecinin başlamasıyla birlikte birçok alanda geliştirilip çeşitlendirilmiştir. Hiçbir üçüncü ülkeyi hedef almayan Türkiye- İsrail işbirliğinin bölge barışına, İstikrarına, Orta Doğu Barış Sürecinin gelişmesine ve bu sürecin tamamlanmasından sonra doğması beklenen işbirliği ortamına katkıda bulunacağına inanıyoruz. Dolayısıyla, Türkiye ile İsrail arasında akdedilmiş bulunan anlaşmaların iptali söz konusu değildir.

.....

T.C.
DEVLET BAKANLIĞI

Gaziantep Milletvekili Sayın Mustafa TAŞAR'ın Sayın Başbakanımıza tevcih ettiği ve Sayın Başbakanımızın da kendileri adına Bakanlığım koordinatörlüğünde cevaplandırılması istenilen ilgi (b) yazı ekindeki yazılı soru önergeleri cevabı ekte sunulmuştur.

Lütfü ESENGÜN
Devlet Bakanı

Kanun : 1996/695-MD 14 Ağustos 1996
KONU : Yazılı Soru Önergesi
DEVLET BAKANLIĞINA
(Sayın Lütfü ESENGÜN)

İLGİ : Devlet Bakanlığı'nın 12/8/1996 tarihli ve B . 02 . 0 . 0010/00243 sayılı yazısı,

Gaziantep Milletvekili Mustafa R. TAŞAR tarafından verilen ve ilgi ile alınan 7/1133-2917 ve 7/1128-2911 esas no'lu yazılı soru önergeleri incelenmiş, konuya ilişkin bilgiler aşağıda açıklanmıştır.

1. Türkiye ile İsrail arasında 23 Şubat 1996 tarihinde imzalanan "Askeri Eğitim İşbirliği Anlaşması"nın iptaline ilişkin alınmış herhangi bir kakar bulunmamaktadır.

2.Anılan Anlaşma, iki ülke arasında askeri eğitim işbirliğini tesis etmeyi amaçlamakta olup, askeri eğitim kuruluşları arasında işbirliğinin prensiplerini kapsamaktadır. Bu tür anlaşmaların ruhunda karşılıklılık ve karşılıklı yarar esastır. Anlaşmanın ülkemiz çıkarları açısından yararlı olduğu değerlendirilmektedir.

Arz ederim
MİLLİ SAVUNMA BAKANI NAMINA

Tuncer KILINÇ
Korgeneral
Müsteşar

.....

Başbakan adına sorumu cevaplandıran Lütfü ESENGÜN, soruma verilen cevabı kendi imzasıyla değil, Milli Savunma Bakanlığı'nın yazısını aynen göndererek, siyasi nezaketsizlik yapmayı da ihmal etmiyordu.

Muhalefet dönemlerindeki popülist politikalarını ve ölçüsüz vaatlerini iktidarda göz ardı eden Refah Partisi. İsrail ve Siyonizm'e karşı yürüttüğü karşı politikaların gereğini iktidarda yapamayınca, parti tabanına karşı da iki yüzlü davranmaya başlamıştı.

İsrail'le imzalanması kararlaştırılan Askeri konulardaki anlaşmaları iktidara gelir gelmez onaylayan Refah Partisi, bu konunun tabanı tarafından duyulmasını engellemek için gizli tutmaya çalışmış, fakat bunda başarılı olamamıştı. İşte dönemin gazetelerinde geniş olarak yer alan ve İsrail'le yapılan Askeri konuları içeren anlaşmanın, Erbakan tarafından gizlice imzaya açılmasını konu edinen haberlerden bir örnek! 14.11.1996 tarihli Hürriyet Gazetesi...

Hürriyet
14/11/1996
Erbakan, İsrail Anlaşmasını
Gizlice imzaya açtırdı

Doğru Yol Partisi – Cumhuriyet Halk Partisi koalisyonu tarafından İsrail'le imzalanan askeri eğitim işbirliği anlaşmasına "Yırtıp atarız" tepkisini gösteren Başbakan Erbakan, kendi döneminde parafe edilen Savunma Sanayii İşbirliği Anlaşması'nın onaylanmasına ilişkin kararnameyi, Bakanlar Kurulu'nda gizlice imzaya açtı. Erbakan'nın, Refah Partisi tabanının tepkisini engellemek için anlaşmanın Bakanlar Kurulu'na getirilmesinin gizli tutulmasını istediği öğrenildi.

İsrail'le Savunma Sanayii alanındaki işbirliğini artırmayı amaçlayan anlaşmaya ilişkin kararname, Bakanlar Kurulu'ndaki imzalar tamamlanır tamamlanmaz yürürlüğe girecek, Başbakan Erbakan'ın Refah Partili bakanlara, "Hemen imzalayın" talimatı verdiği öğrenildi.

Anlaşma yürürlüğe girer girmez, Türk F-4'lerinin İsrail tarafından modernleştirilmesi projesine başlanacak Bakanlar Kurulu'nda imzaya açılan anlaşma, daha önce Milli Savunma Bakanlığı Müsteşarı Tuncer KILIÇ tarafından imzalanan Savunma Sanayii İşbirliği anlaşmasının uygulanması önündeki tüm engelleri kaldıracak, Erbakan Amerika Birleşik Devletleri'nin Türk F-4'lerini modernleştirmeyi reddetmesi, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin baskısı üzerine, bunu yapabilecek ikinci ülke olan İsrail'le işbirliğine girmeye mecbur kalmıştı.

Muhalefet dönemindeki maskesi iktidarda düşen Refah Partisi, tabanının uyanıp, gerçek yüzünü görmesinden endişe edince, bu defa icraatlarını saklama derdine düşmüştü.

Bu kadarla yetinmeyen Refah Partili Hükümet, muhalefet döneminde "Yırtıp atacağız" dedikleri anlaşmayı onayladıkları gibi, İsrail'le ikinci anlaşmayı da imzalamışlardı.

Refah Partililerin İsrail konusundaki maskelerini daha iyi düşürebilmek için tarafımdan ve yine Gaziantep Milletvekili Ünal YAŞAR tarafından Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na birer soru önergesi vererek, sorularımızın Başbakan Erbakan tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını talep ettik. İşte Soru önergeleri ve İsrail Düşmanı (!) Refah Partililer tarafından verilen cevapları...

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Aşağıdaki sorumun Başbakan Sayın Necmettin Erbakan tarafından yazılı olarak cevaplandırılması hususunda delaletlerinizi arz ederim.

Ünal YAŞAR
Gaziantep Milletvekili

İsrail uçaklarının Konya'da eğitim gördüğüne dair haberler doğru mudur? Konya da eğitim yapıp, Orta doğu da katliam yapan İsrail'e yapılan bu eğitim desteği sizi rahatsız etmiyor mu?

.....

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ : (a) Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığının 11 Ağustos 1996 tarihli ve A.01.0.GNS.0.10.00.02 7/1183—3017/8052 sayılı yazısı

(b) Devlet Bakanlığının 22 Ağustos 1996 tarihli ve B.02.0.0010/00.293 sayılı yazısı.

Gaziantep Milletvekili Ünal YAŞAR tarafından Sayın Başbakana tevcih edilen ve koordinatör Devlet Bakanlığınca tarafımdan cevaplandırılması istenilen 7/1183—3017esas sayılı Yazılı Soru Önergesinin cevabı. Ekte sunulmuştur.

Arz ederim.

Turan PAYAN

Milli Savunma Bakanı

GAZİANTEP MİLLETVEKİLİ ÜNAL YAŞAR TARAFINDAN VERİLEN 7/1183 ESAS SAYILI YAZILI SORU ÖNERGESİNİN CEVABI

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti Genelkurmay Başkanlığı ile İsrail Devleti Hükümeti Savunma Bakanlığı arasında Askeri Uçaklarla Eğitim Hakkında Anlaşma Muhtırası 18 Eylül 1995 tarihinde Ankara'da imzalanmış ve müteakiben Bakanlar Kurulunca da onaylanmış.

Anılan Muhtıra bir *"Savunma İşbirliği Anlaşması"* olmayıp, iki ülke Hava Kuvvetleri arasında Askeri Eğitim Alanında işbirliğini öngörmektedir.

Söz konusu işbirliğine gidilmesi ve Mutabakat Muhtırasının imzalamasının maksadı, Türk Hava Sahasını İsrail Hava Kuvvetlerine açmak değil, Türk Hava Kuvvetlerinin ihtiyaçlarını da karşılamak amacıyla, İsrail ile Askeri Eğitim Alanında karşılıklı işbirliği yapmaktadır. Eğitimlerin devamlılığı ve mütekabiliyet esasları göz önüne alındığında, İsrail Hava Kuvvetleri uçaklarının da zaman zaman Türkiye'ye gelmeleri tabiidir. Müşterek eğitim faaliyetleri kapsamında; sadece İsrail Hava Kuvvetleri uçakları Türkiye'ye gelmemiş, *aynı zamanda* Türk Hava Kuvvetleri uçakları da İsrail'e intikal ederek eğitimler yapmışlardır. Bu tür anlaşmaların ruhunda *karşılıklılık* ve karşılıklı *yarar* mevcuttur.

Türkiye'nin milli menfaatleri gereği yapılan karşılıklı eğitim işbirliğinin ülkesini düşünen hiç bir kimseyi rahatsız etmemesi gerektiği değerlendirilmektedir.

Bilgilerine arz ederim.

Turhan TAYAN

Milli Savunma Bakanı

Muhalefetteyken, başta Erbakan olmak üzere, Refah Partililerin tamamı, siyasi terbiye tanımayan çıkışlarıyla diğer partileri "İsrail uşağı' olmakla suçluyordu. Fakat, iktidar döneminde çok da fazla beklemeden maskeleri düşmüştü. Acaba *İsrail uşağı* kimdi? İktidarları döneminde kendi girişimleriyle kanıtlanan bir gerçe-

ğin daha altını çizmeyi yerinde görüyorum. Böylece *İsrail Uşağı* kimmiş, öğrenilebilsin!

T. B. M. M.
TUTANAK DERGİSİ
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Aşağıdaki sorumun Başbakan Necmettin ERBAKAN tarafından yazılı olarak cevaplandırılması hususunda delaletlerinizi arz ederim.

Mustafa TAŞAR
Gaziantep Milletvekili

İsrail'le yapılan Askeri Eğitim İşbirliği Anlaşması'nın Türkiye'ye yarardan çok zarar getirdiği doğru mudur? Eğer doğru ise bu konuda nasıl bir işlem yapmayı düşünüyorsunuz?

Gaziantep Milletvekili Sayın Mustafa TAŞAR'IN Sayın Başbakanımıza tevcih ettiği ve Sayın Başbakanımızın da kendileri adına Bakanlığım koordinatörlüğünde cevaplandırılması istenilen ilgi (b) yazı ekindeki yazılı Soru Önergeleri cevabı ekte sunulmuştur.

Lütfü ESENGÜN
Devlet Bakanı

.....

T.C.
Milli Savunma Bakanlığı
Kanun : 1996/695-MD
Konu : Yazılı Soru Önergesi
Devlet Bakanlığına
(Sayın Lütfü ESENGÜN)

İlgi : Devlet Bakanlığı'nın 12.08.1996 tarihi ve B.02.0.0010/00243 sayılı yazısı

Gaziantep Milletvekili Sayın Mustafa R. TAŞAR tarafından verilen ve ilgi ile alınan 7/1133-2917 ve 7/1128-2911 esas nolu Soru Önergeleri incelenmiş, konuya ilişkin bilgiler aşağıda açıklanmıştır.

Türkiye ile İsrail arasında 23 Şubat 1996 tarihinde imzalanan "Askeri Eğitim İşbirliği Anlaşması"nın iptaline ilişkin alınmış herhangi bir karar bulunmamaktadır.

Anılan Anlaşma, iki ülke arasında Askeri Eğitim İşbirliğini tesis etmeyi amaçlamakta olup, askeri eğitim kuruluşları arasında işbirliğinin prensiplerini kapsamaktadır. Bu tür anlaşmaların ru-

hunda karşılıklılık ve karşılıklı yarar esastır. Anlaşmanın ülkemiz çıkarları açısından yararlı olduğu değerlendirilmektedir.
Arz ederim.
Milli Savunma Bakanı Namına
Tuncer KILINÇ
Korgeneral
Müsteşar

İşte bir başka ibret belgesi...

T.B.M.M.
TUTANAK DERGİSİ
78 inci Birleşim
4.4.1997 Cuma
Dönem : 20 -Yasama Yılı : 2
"Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Serbest Ticaret Alanı Anlaşması ve İlgili Notaların Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı"
T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı : B.02.0.KKG/101-1124/358
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA
Dışişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 27.12.1996 tarihinde kararlaştırılan "Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devletleri arasında Serbest Ticaret Alanı anlaşması ve İlgili notaların onaylanmasının uygun bulunduğuna dair kanun tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.
Genel Kurulda ve komisyonlarda öncelik ve ivedilikle görüşülmesini arz ederim.
Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN
Başbakan
GEREKÇE
Türkiye ile İsrail arasında 14 Mart 1996 tarihinde Kudüs'te imzalanan Anlaşma "Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ) ve Ticaret ve Tarifeler Genel Anlaşması'nın (GATT 1994) prensipleri doğrultusunda aktolunmuş ve taraflar arasında 2000 yılına kadar serbest ticaret alanı yaratılmasını öngören tercihli bir ticaret anlaşmasıdır.

Türkiye ile İsrail Serbest Ticaret alanı (STA) anlaşması, Türkiye'nin Avrupa'da ve Akdeniz bölgesinde yaşanan ekonomik bütünleşme sürecine etkin katılımının sağlanmasını hedeflemekte, ayrıca, Türkiye ile Avrupa Birliği arasında Gümrük Birliğinin ilerleyişini belirleyen 1995 sayılı Ortaklık Konseyi Kararının bir gereği olarak, dış ticaret politikasına yakınlaştırmasını öngörmektedir.

Türkiye, Avrupa ve Akdeniz bölgesinin ekonomik bütünleşme sürecine katılımı yönündeki ilk adımını, Avrupa Ekonomik Topluluğu ile 1963 yılında imzalanan Ortaklık Anlaşması ile atmış, bunu 16 Aralık 1991 tarihinde EFTA devletleri ile Serbest Ticaret Alanı Anlaşması ve son olarak Türkiye ile İsrail arasında tamamlanan STA Anlaşması izlemiştir. Ayrıca 1/95 sayılı Ortaklık konseyi Kararının hükümleri ve Türkiye'nin ticari çıkarları çerçevesinde Macaristan, Çek Cumhuriyeti, Slovak Cumhuriyeti, Romanya, Bulgaristan, Polonya, Baltık Devletleri, Tunus, Fas, Mısır, Slovenya ve Malta ile Türkiye arasında Serbest Ticaret Alanı yaratacak Anlaşmalara ilişkin görüşmeler ve hazırlıklar sürdürülmektedir.

Türkiye ile İsrail arasında, temel olarak, Armonize Mal Tanımlama Sisteminin 25-97 nci fasılları arasında yer alan sanayi ürünlerinde bir serbest ticaret alanı yaratılmasını ve müzakereleri devam etmek üzere, başlangıç olarak bir kısmı tarım ve işlenmiş tarım ürünlerinde sınırlı taviz değişimini öngören Anlaşma hizmet ticaretinin serbestleşmesine ilişkin geliştirici hükümlere de.

16 ocak 1997'de Başbakan Erbakan imzasıyla Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na sunulan Kanun Tasarısı'nın tam adı şöyle: **"Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Serbest Ticaret Alanı Anlaşması Ve İlgili Notaların Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı"**

Söz konusu Kanun Tasarısı Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde 4 Nisan 1997'de Refah Partililerin oylarıyla kabul edildi. 10 Nisan 1997 tarihli Resmi Gazetede de yayınlandı. Kanunun gerekçesinde ise "Türkiye ile İsrail arasında tercihli bir ticaret anlaşması yapılmak istendiği" ibaresi yer almaktaydı. Dört sayfalık Kanunun gerekçesinin son paragrafı, siyasi rakiplerini "İsrail uşağı" olmakla suçlayan Erbakan'ın gerçek yüzünü bir kez da ha ortaya çıkarıyordu: "Türkiye ile İsrail arasındaki anlaşmanın, taraflar

arasındaki ticaretin geliştirilmesine ilave olarak bölgesel, ticari, ekonomik ve politik ilişkiler ile işbirliğinin geliştirilmesine önemli katkı sağlayacağı düşünülmektedir."

Refah Partisi Yöneticileri ve Erbakan tarafından yıllardır eleştirilen ve düşman ilan edilen İsrail'le, sadece ekonomik ve ticari değil, aynı zamanda politik işbirliğini de geliştirmeyi hedefliyordu. İşte yıllardır Erbakan'ın popülist politikalarına basamak yaptığı İsrail olgusuna iktidardayken yaklaşımı bu şekle dönüşmüştü.

İşte tabanına karşı farklı görünüp iktidar koltuğunu koruma endişesi içerisinde her gün partisinin muhalefette yürüttüğü politikalardan ve vaatlerinden çark eden bir siyasi hareketin panoraması... Bu portre ve zihniyetin ülkemizde sebep olduğu suni gerginlikler... Hepsinden önemlisi. sorumsuz muhalefet anlayışının, endazesiz çıkışların ve hesapsız vaatlerin iktidarda nasıl geri teptiğini göstermesi bakımından Refah Partisi iktidarı, Türkiye için acı fakat, Refah Partisi'nin ve Erbakan'ın gerçek yüzünü bilmeyen insanlarımız açısındaki, Refah Partililerin maskelerinin düşmesi bakımından yaşanması faydalı bir tecrübe olarak değerlendirilmeliydi, diye düşünüyorum.

[253] Bkz: Aytunç Altındal, age, sf. 161-163, Yeni Günaydın, 9.11.1993

[254] Bkz: Aytunç Altındal, age, sf. 146, Yeni Günaydın, 27.11.1993

[255] Bkz: Nakşibendi Tarikatı doğrultusunda yayın yapan İslam Mecmuası, Nisan 1994, sf.18

[256] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 10 Nisan 1994

[257] Bkz: Türkiye gazetesi, 31. 12. 1994. Clinton: Müslümanlara leke süremeyiz", "Clinton'dan İslam Alemine zeytin dalı".

[258] Bkz: Aytunç Altındal, age, sf. 177. Yeni Günaydın, 23. 4. 1994

[259] Hürriyet, 18 Ekim 1993, NATO Bakanlar ve Genelkurmay Başkanları toplantısı, Antalya.

[260] Milliyet gazetesi, 21.10.1994, Turan Yavuz: "Erbakan'ın ABD makyajı": RP lideri Washington'da partisinin Batı için "iyi bir ortak" olacağını söyledi... Bizden zarar gelmez mesajı verdi.

[261] Bkz: Yeni Günaydın, 20.5.1994. "ABD'den İslam'a destek. Clinton'un danışmanı: Müslüman-Hıristiyan Savaş senaryoları yanlış" dedi. Ayrıca, bkz: Hürriyet gazetesi, 21.5.1994: "ABD

İslamla barışıyor": "Amerikan yönetimi meşru yollarla iktidara gemecek islami partilerle normal politik diplomatik ilişkiler kurma kararı aldı."

[262] Bkz: Nur Batur, Milliyet gazetesi, 25.2.1994. Refah İktidarı Batı'yı sevindirir mi?

[263] Bkz: Aktüel dergisi, 26 Mayıs 1994, "Askerlere yakın olarak bilinen yazar Aytunç Altındal: Refah Partisi Mustafa Kemal'ci, diyor"

[264] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 12 Haziran 1994.

[265] Bkz: Milliyet gazetesi, 29.11.1994.

[266] Cüneyt Arcayürek, "Sessiz Darbe", Bilgi y. 3. basım, sf. 52

[267] Bkz: Milliyet gazetesi, 21.10.1994. Turan Yavuz, Washington.

[268] Bkz: Milliyet, 13.12.1994. Seher Önalan. Antalya.

[269] Bkz: Ergün Poyraz, age, sf. 505

[270] Bkz: Milliyet gazetesi, 12.2.1994, Melih Aşık.

[271] Bkz: Cumhuriyet, 14 Nisan 1994, "Erbakan Meydan Okuyor", ayrıca bkz: Cüneyt Arcayürek, "Sessiz Darbe", Bilgi y. 3. basım, sf. 121Milliyet gazetesi, 16.12.1995. "Önce Erbakan söylemişti"

[272] Yüksek Askeri Şuranın Kuruluş Ve Görevleri Hakkında Kanun: Kanun Numarası: 1612, Kabul Tarihi: 17/07/1972, Yayımlandığı Resmi Gazete Tarihi: 26/07/1972, Yayımlandığı Resmi Gazete Sayısı: 14257 **KURULUŞ: Madde 1 - Yalnız barış zamanında görev yapmak üzere** Başkent'te **Yüksek Askeri Şura** kurulmuştur.

[273] Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu: Kanun Numarası: 926 - Kabul Tarihi: 27/07/1967 - Yayımlandığı Resmi Gazete Tarihi: 10/08/1967 - Yayımlandığı Resmi Gazete Sayısı: 12670 - IV - Albaylarla General Ve Amirallerin Terfi İşlemleri: (Ek fıkra: 03/07/1975 - 1923/23 md.) "Savaş hali ilanından itibaren bu Kanunda öngörülen Yüksek Askeri Şuraya ait görev ve yetkiler Genelkurmay Başkanına intikal eder."

[274] Madde 92.- Milletlerarası hukukun meşrû saydığı hallerde savaş **hali ilânına** ve Türkiye'nin taraf olduğu milletlerarası andlaşmaların veya milletlerarası nezaket kurallarının gerektirdiği haller dışında, Türk Silahlı Kuvvetlerinin yabancı ülkelere gönderilmesine veya yabancı silahlı kuvvetlerin Türkiye'de bu-

lunmasına izin verme **yetkisi Türkiye Büyük Millet Meclisinindir.**

[275] Bkz: Türkiye Gazetesi, 27.3.1995. Sebahattin Önkibar: "Genelkurmay eski Başkanı Doğan Güreş'ten Samimi Açıklamalar"

[276] Bkz: İrticaya Karşı Genelkurmay Belgeleri, Kaynak y. Kasım 1997. yay. hz: Hikmet Çiçek. sf.72-92

[277] Bkz: Cumhuriyet, 25.7.1996.

[278] Bkz. Cumhuriyet, 26 Şubat 1994, Mustafa Balbay.

[279] Bkz, Yeni Günaydın, 3 Mayıs 1994,.

[280] Milliyet gazetesi, 5.7.1994, Erbakan: "Türkiye'de ve dünyada şimdi RP'nin bir an önce iktidara gelmesi konuşulmaktadır. Fransa Cumhurbaşkanı, Alman ve İngiliz Başbakanları da RP'nin iktidarıyla ilgilenmektedirler. Öteki partiler ne yaparlarsa yapsınlar bitmişlerdir."

[281] Bkz: Orhan Gökdemir, "Devletin Din Operasyonu: Öteki İslam", Sorun y. 2. basım. 1998. Sf. 143.

[282] Bkz: Türkiye gazetesi, 15 Aralık 1999. "İslam Alemi Kararlı"

[283] Bkz: Milliyet gazetesi, 16.12.1995. "Şevki Yılmaz'dan sert tehdit"

[284] Bkz: Milliyet gazetesi, 7.5.1995. Musa Ağacık: "Rap Rap seslerivle geleceğiz"

[285] Bkz: Milliyet gazetesi, 18.4.1995, Yasemin Çongar.

[286] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 3.10.1998.

[287] Bkz: Milliyet gazetesi, 20.12.1995: "RP ve MHP Oyları"

[288] Bkz: Prof. Dr. Aydın Taneri. Türkiye gazetesi. 10.8.1994. Aydınlıkta. "Köpek katl-i âmı" başlıklı köşe yazısı.

[289] Bkz: Prof. Dr. Aydın Taneri. Türkiye gazetesi. 19.10.1994. Aydınlıkta, "Laiklik lafı kaldırılmalıdır" başlıklı köşe yazısı.

[290] Bkz: Türkiye gazetesi. 14. 6. 1995. Prof. Aydın Taneri: "Laikler laikliği yargılıyor (2)"

[291] Bkz: Türkiye gazetesi. 7.10.1994. Prof. Aydın Taneri."Laiklik silahı geri tepiyor"

[292] Bkz: Prof. Dr. Aydın Taneri, 16.11.1994.Türkiye gazetesi, "Demirel ve laiklik" başlıklı köşe yazısı.

[293] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 12.2.199: "Polisin kökeni muhafazakar" başlıklı haber: "(...) Polis Akademisi öğretim görevlilerinden Ydr. Doç. İbrahim Cerrah'ın "Sosyal Yapı ve Polis Alt-

Kültürü" başlıklı araştırmasında (...) bazı saptamalar şöyle: "Polisler toplumun muhafazakar kesiminden gelmekte ve bu da polis uygulamalarına yansımaktadır. (...) Siyasi anlamda muhafazakar ve sağ görüşlü olma ve dolayısıyla sağ görüşlü insanlara, özellikle toplumsal olaylarda daha toleranslı davranmakla suçlanmaktadırlar. Bu aslında kısmen doğrudur."

[294] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 12.2.199: "Sakarya Emniyeti'ne Müfettiş Baskını" haberi: "Sakarya Emniyet Müdürlüğü'ne gelen müfettişler, adları irticai faaliyetlere karışan memur ve amirleri tespit etmeye başladılar; biri başkomiser üç polis memurunun irticai faaliyetlere karıştıkları ve bazı amirlerin şeriatçı kitap dağıttıkları belirlendi.(...) Emniyet amiri İbrahim Tokur'un (...)İstanbul DGM'nce yasaklanan Bize Zulmediyorlar adlı kitabı polis memurlarına sattığı öne sürüldü."

[295] Bkz: Milliyet gazetesi, 11.11.1996. Cumhuriyet'e saldırı. Davut Güleç'in haberinden / Kayseri.

[296] Bkz: Hürriyet gazetesi, 16.3.1997. Oya Armutçu'nun haberinden / Ankara

[297] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 17.1.1999, Deniz Som, Vaziyet köşesi, Emniyet grubu, başlıklı yazı: "Emniyet Genel Müdürlüğü'nün hizmete özel gizlilik derecesinde hazırladığı Temmuz 1998 tarih ve 70 sayılı İstihbarat Bülteni'nin İrticai Akımlar kısmında, kamuoyunda Fethullahçılar adıyla anılan Fethullah Gülen Grubu değerlendiriliyor. Strateji Grubu'nun aylık dergisi Gündem'de yayımlanan habere göre,.. Emniyet'in raporunda Fethullah Gülen Grubu, dönemin Başbakan Yardımcısı Bülent Ecevit'in iyi tarikatlar görüşü doğrultusunda yorumlanıyor ve takdir ediliyor.(...) Emniyet'e göre, Fethullah Gülen ılımlı islami yorumlarıyla dini değerlerin siyasi hedeflere alet edilmemesini telkin ediyor ve Türkiye'de en geniş tabana sesleniyor; Fethullah Gülen'e bağlı müridler Türkiye Cumhuriyeti'in dünya çapında önemli bir devlet olma potansiyelinden hareketle özellikle eğitim alanında çalışıyor.(...) Emniyet'in akladığı Fethullah Gülen Grubu'nun, raporun İrticai Akımlar bölümünde yer alması ise kendi içinde çelişki yaratıyor. Öte yandan Aydınlık dergisinin kapak haberinde İçişleri Bakanlığı'na sunulan bir rapora göre, Emniyet

Genel Müdürlüğü'nün Fethullah Gülen Cemaati mensuplarınca ele geçirildiği öne sürülüyor.

[298] Bkz: Yalçın Doğan, 22.1.1999 günlü Milliyet'te yayımlanan "DYP'de iki aday" başlıklı köşe yazısı: "(...)DYP'nin Eskişehir adayları arasında iki isim var. İlgi çekici raslantı, ikisi de istihbaratçı. Biri Deniz Kuvvetleri Komutanlı'ndan belge sızdırmakla yargılanmış olan Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Bülent Orakoğlu, diğeri onunla çalışmış, yine bir istihbaratçı Adem Demir.(..)Sözüm ona "orduda darbe havası var mı yok mu" sorusuna karşılık bulmak için, iddiaya göre, "Orakoğlu askerliğini yapmakta olan polis memuru Sarmusak'ı Deniz Kuvvetlerinden belge sızdırmakla" görevlendiriyor. Sarmusak askeri savcıya önce "belgeleri Orakoğlu'nun talimatıyla aldığını" söylüyor, ancak mahkemede bu sözünü geri alıyor. Daha sonra Orakoğlu da Sarmusak da beraat ediyor... Emniyet İstihbarat dairesi en son politize olması gereken birimlerden biri."

[299] Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Bülent Orakoğlu'nun da görev yaptığı süre içerisinde, pek çok kez: "Artık askeri darbe olmaz, çünkü 170 bin polis ve 6 bin özel tim var" dediği, basında yer almıştır. Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 2.7.1997. "Telefon dinleme çetesi" başlıklı haberden.

[300] Bkz: Ahmet Taner Kışlalı. Cumhuriyet gazetesi, 1.8.1997.

[301] Bkz: Cengiz Özakıncı, Kitap Gazetesi,1.3.1995. İran-Türkiye ve İslam Devrimi üzerine Nevval Çizgen (Sevindi) ile söyleşi.

[302] Bkz: Aksiyon Dergisi, 25 Şubat-3 Mart 1995, "Noktasına, virgülüne dokunmadan, bütün açıklığıyla: MİT'in son İrtica Raporu" başlıklı Ahmet Güner'in haberinden. sf. 22-28.

[303] Bkz: Milliyet gazetesi 17.12.1995.

[304] Bkz: Milliyet gazetesi, 27 Mart 1996. "Tartışılan genelge", ayrıca bkz: Türkiye gazetesi, 24.3.1996, "RP'den soru: Kışlada namaz yasak mı?" başlıklı Şenol Ateş'in haberi.

[305] Bkz: Hürriyet gazetesi, 28 mart 1996.

[306] Bkz: Yeni Yüzyıl gazetesi, 27.3.1996

[307] Bkz: Hürriyet gazetesi, 28.3.1996

[308] Bkz: Hürriyet gazetesi, 28.3.1996

[309] Bkz: Hürriyet gazetesi, 3.3.1996

[310] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 26.7.1996.

[311] Bkz: Milliyet gazetesi, 16.8.1996

[312] Bkz: Milliyet gazeesi, 10.7.1996.

[313] Bkz: Milliyet gazetesi, 10.7.1996, "Chirac'tan Destek Sözü"

[314] Bkz: Hürriyet gazetesi, 2.8.1996. Ayrıca, bkz: Ali Sirmen, "Refah ve ABD", Milliyet gazetesi, 29.7.1996. Ayrıca, bkz: Işık kansu, Cumhuriyet gazetesi, 22.7.1996. Ayrıca, bkz: Tokdamış Ateş, "Laiklik ve Demokrasi", Cumhuriyet gazetesi, 25.7.1996.

[315] Bkz: Ergün Poyraz, age, sf. 506.

[316] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 18.3.1997

[317] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 28.9.1998, Barış Doster.

[318] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 1 Mart 1997

[319] Bkz: Yeni Yüzyıl gazetesi, 1. Mart 1997. Aslı Aydıntaşbaş

[320] Bkz: Abbas Karabagi, "Generalin İtirafları: Şah'ın Son Genelkurmay Başkanı Abbas Karabagi'nin Anıları", Kıyam y. Çev: Sabah Kara. Sf.46-50

[321] Bkz: Nevval Çizgen (Sevindi), "İki Ülke İki Devrim: Türkiye ve İran", Say y. 1. Basım, Kasım 1994. Sf. 115, 116.

[322] Bkz: Nevval Çizgen (Sevindi), age, sf. 83. Cumhuriyet, 16 Şubat 1979

[323] Bkz: Milliyet gazetesi, 8.6.1994. "Rafsancani: İslamı uygulayamadık"

[324] Bkz: Milliyet gazetesi, 10.3.1995.

[325] Bkz: Türkiye gazetesi, 24.4.1996. Riyad çıkışlı *"Suudilerden şok iddia"* başlıklı haber.

[326] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 29.6.1997: "STKB, 55. hükümetten öncelikli olarak irticaya karşı topyekün mücadele istedi.(...) Refahyol'un kutuplaşma yaratan icraatı ve laiklik karşıtı tehlikeye karşı STKB adı altında bir araya gelen kuruluş temsilcileri, ortak bildiri açıkladılar: 1. İrticaya karşı ulusal seferberlik başlatılsın. Bunun için, tarikat-siyaset-ticaret üçgeni çökertilmeli ve tasfiye edilmeli, 8 yıllık kesintisiz eğitime 1997-1998 öğretim yılında geçilmeli; imam hatip liseleri gerçek işlevine dönüştürülmeli ve gereksinim fazlası kapatılmalı; Kur'an kursları DİB'lığınca yeniden yapılandırılmalı ve denetlenmelidir.(...)"

[327] Bkz: İrticaya Karşı Genelkurmay Belgeleri, Kaynak yayınları, Kasım 1997. yayına hazırlayan: Hikmet Çiçek, sf. 66-69.

[328] Bkz: Milliyet gazetesi, 3.5.1999. Şükrü Elekdağ.

[329] Bkz: Aksiyon Dergisi, 25 Şubat-3 Mart 1995, "Noktasına, virgülüne dokunmadan, bütün açıklığıyla: MİT'in son İrtica Raporu" başlıklı Ahmet Güner'in haberinden. sf. 22-28.

[330] Bkz: İrticaya Karşı Genelkurmay Belgeleri, Kaynak y. Kasım 1997. yay. hz: Hikmet Çiçek. sf.72-92

[331] Bkz: Cumhuriyet gazetesi 12. 6. 1997.

[332] Bkz: Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, 1972, 9. sayı. sf. 6-14

CENGİZ ÖZAKINCI

İBLİSİN KIBLESİ / United States of İrtica

• Türkiye'yi Siyonist-Masonlar mı yönetiyor, yoksa Amerikancı İslamcı İlim Yayma Cemiyeti'nin kurduğu İmam-Hatip okullarında yetişen İslamcılar mı? • 1998'de Siyasal İslam'a destek yasası çıkartan Hıristiyan-Siyonist ABD 60 yıldır İslamcıların kıblesi mi? • Kiliseler Konseyi Başkanı ABD Dışişleri Bakanı niçin Türkiye'nin İslam devletine dönmesini istedi? • Hıristiyan-Siyonizm'in Başı Amerika İslam Şeriatçısı mı? • ABD niçin işgal ettiği Sudan'da ve Irak'ta Federal İslam Cumhuriyeti kuruyor; niçin Türkiye'de Hilafet istiyor? • Başbakanlık MGK Kararlarını Kıymetlendirme Müşavirliği Raporunda MGK'ya Hilafet önerenlerin gerekçeleri neler? • ABD PKK'ya niçin İslamcı söylem önerdi? • Siyasal İslamcıların akıl hocası Hıristiyan-Siyonist küreselciler kimler? • Siyasal İslamcılığı etnik bölücülüğe kimler sürükledi? • 1990'ların başında Kürt Raporu hazırlatıp Parti toplantılarını Irak'ın Kuzeyi'nde peşmerge kamplarında yapan Siyasal İslamcılar Türkiye'nin yönetimine nasıl tırmandı? • Türkiye'de Lions Kulübün ilk kurucuları İslamcı-Masonlar mı? • İslam'ı Masonlukla bir tutan Mason İslam Konseyi Başkanı kim? • Türkiye'yi yöneten Siyasal İslamcı kadroları yetiştiren İlim Yayma Vakfı'nı masonlar mı kurdu? • İmam-Hatip okulları açan İlim Yayma Cemiyeti'nin Amerikan Büyükelçiliğiyle ilişkisi neydi? • Atatürk döneminde okutulan Din Dersi kitapları Allah'ı, Kur'an'ı, Peygamberi nasıl tanımlıyordu? • ABD, hangi tarikatları ve cemaatleri neden destekliyor? • Emperyalistler arası çatışmalarda Siyasal İslam kartı nasıl kullanılıyor? • Türkiye 1994'te İslamcı bir askeri darbenin eşiğinden nasıl döndü? • "Atatürk yaşasaydı İslamcı olurdu!" diyerek kamuoyunu İslamcı bir askeri darbeye hazırlayan İslamcı-Komünistler kimlerdi? • İslamcı askeri darbe isteyenler hangi Genelkurmay Başkanı'na neden umut bağladılar? • Polis eğitimine Amerikancı İslamcı damga vuranlar kimlerdi? • Siyasal İslamcıları para ve silah vererek teröre yönelten Siyonist Yahudi Amerikan devlet adamları kimler? • 1969'da ilk İslamcı İntihar Uçağı eylemini planlayan ve orduyu İslamcı darbe yapmaya kışkırtan İslamcı Türk kimdi? • İlim Yayma Cemiyeti bağlantılı Amerikancı İslamcılar 1969 Kanlı Pazar'da Amerika'ya karşı direniş başlatan yurtseverleri nasıl katletti? • Müslümanlık ile İslamcılık neden aynı şeyler değildir? • İslamcılar Müslüman mı? • İslamcı Hıristiyanlar kimler? • İslamcı Siyonistler kimler? • İslamcı Yahudiler kimler? • İslamcı Komünistler kimler? • Kızıl türbanlı erkek komünistin İslamcılığı nereden kaynaklanıyor? • Amerikan Scientology tarikatıyla ortaklık kuran İslamcılar kimler? • İslamcıların "Yahudi Düşmanlığı" İsrail'le ve Siyonistlerle danışıklı mı? • Hıristiyan-Siyonistler Siyasal İslamcıları neden destekliyor? • "Gayrı-müslimlerle ortak cihad" projesi hazırlayan İslamcılar kimler? • Kimler Müslüman kamuoyunu İsrail'li bir Mehdi'ye hazırlıyor? • Türbanlı imam-hatipli kızların Ermeni ayinlerinde ne işi var? • İngiliz Lordlar Kamarası türbanı niçin destekliyor? • İslamcı "Yeniden Milli Mücadele Hareketi"nin Amerika bağlantısı neydi? •1960'larda türban misyonerliği yapan İslamcı gazete Amerikan 6. Filosuna nasıl hizmet ediyordu? • Amerikan ordusunda türbanlı subaylar mı var? • Müslümanlığa ve Hz. Muhammed'e düşman olan ve Kur'an'ı yırtıp yakan Hıristiyanlar ve Siyonist Yahudiler, türbana niçin var güçleriyle sahip çıkıyor? • II. Abdülhamid çarşafı neden yasaklamıştı? • Abdullah Öcalan gibi kanlı bölücü örgüt liderlerinin gençliklerinde İslamcı olmaları bir raslantı mı? • Irak'ın Kuzeyinde Kürdistan kurulmasını savunan İslamcılar kimler? • Türkiye'nin yönetimini İmam-Hatiplilere emanet edeceğiz diyen, İmam-vali, imam-bürokrat, imam-yargıç, imam -siyasetçi, imam-subay isteyen Cumhurbaşkanları, Genelkurmay Başkanları ve askeri istihbaratçılar kimler? • Şah'ın son Genelkurmay Başkanı Abbas Karabagi anlatıyor: Binlerce Amerikalı subayın görev yaptığı Şah'ın ordusu Humeyni Devrimi'ni niçin bastırmadı? • 1995 MİT İrtica Raporu - tam metin • Genelkurmay "Siyasal İslam'ın Yayılması" Raporu- tam metin • Orgeneral Çevik Bir imzalı "Batı Harekat Konsepti" belgesi - tam metin • Anayasa Mahkemesi'nin İslamcı MNP'yi kapatma karar metni • "İslamcı-Siyonist-Hıristiyan İttifakı"nın 1945'ten 28 Şubat'a ve günümüze uzanan 60 yıllık öyküsü

9 789758 410774

otopsi

ISBN 975841077-6